

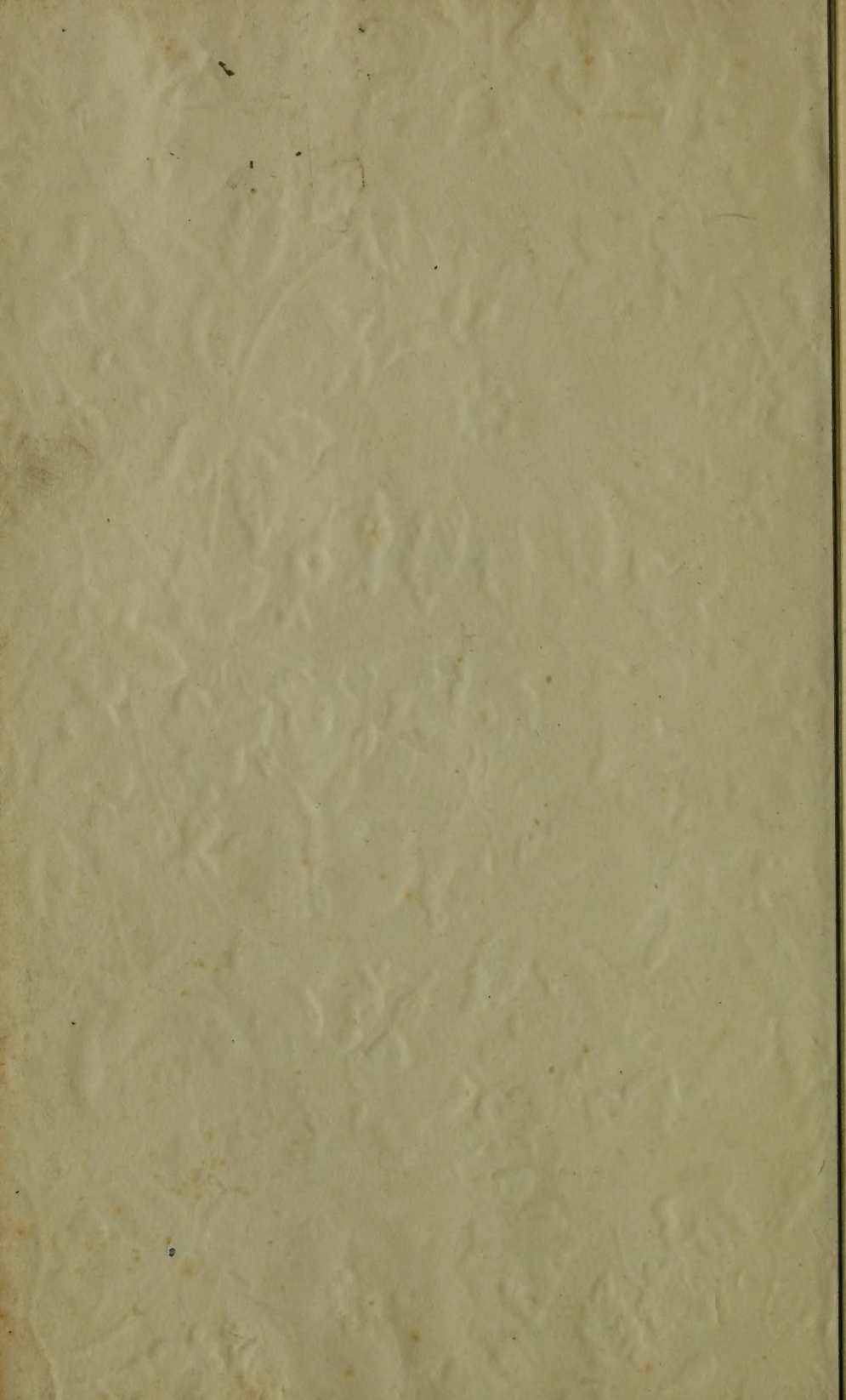
LIBRARY
Brigham Young University

DANIEL C. JACKLING LIBRARY
IN THE
FIELD OF RELIGION

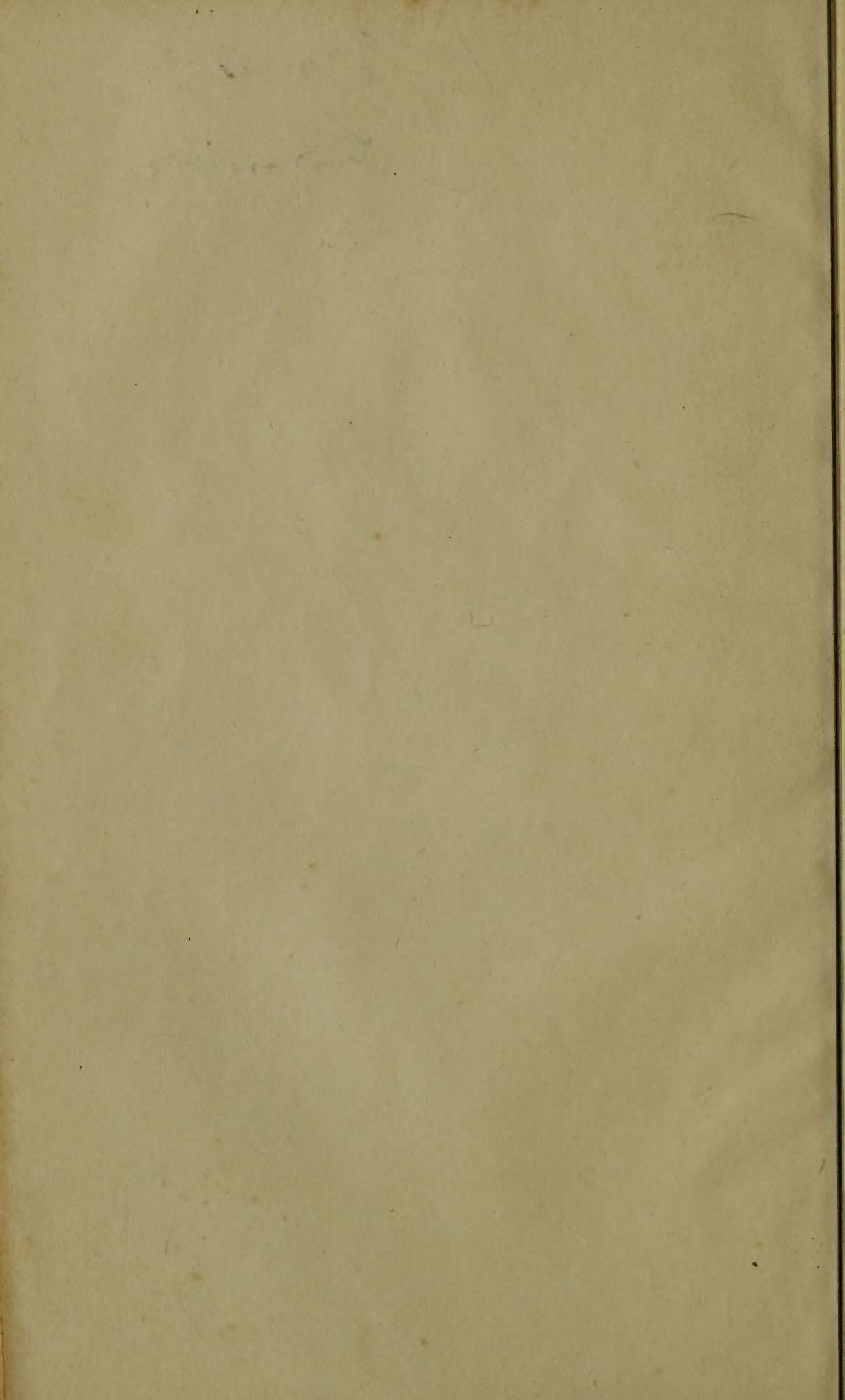

lv

+ Ex meis

A Bonifaz

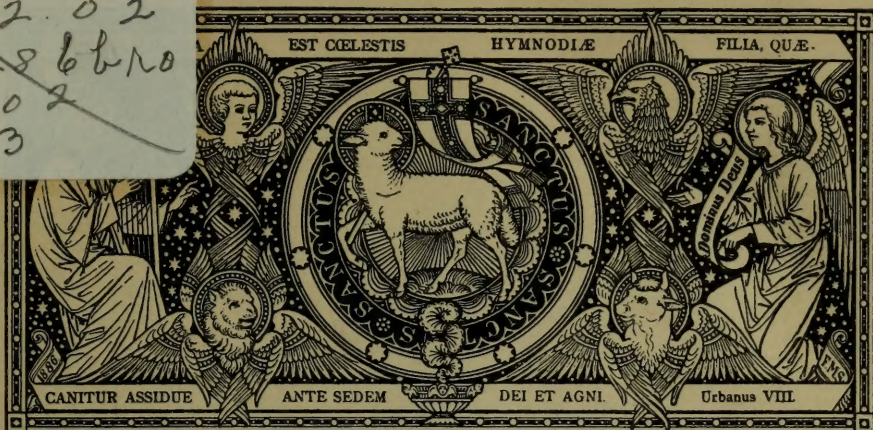

282.02
C 286b no
1902
V.3

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII., URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

EDITIO NONA POST TYPICAM.

PARS ÆSTIVA.

RATISBONÆ, ROMÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGR. TYPOGR.

MDCCCII.

BREVIARIUM
ROMANUM

IN OMNIBUS ECCLESIAE
SACRIS RITIBUS
ET CEREMONIIS
USQUE AD
HUIUS DIEI
IN USUM
PONTIFICIS MAXIMI
ET ALIORUM
ECCLESIAE MEMBRORUM
Auctoritate
SACROSANCTAE
CONGREGATIONIS
SACRORUM RITUM
Apostolicae Sedis
Sacrae Theologiae
Professores

Quæ jura a lege sunt, Typographus sibi reservat.

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

APPROBATIO.

Revisione rite peracta, omnia in hac Breviarii Romani editione cum altera typica Ratisbonensi, anno 1885 jussu Sacrae hujus Congregationis primum exarata, ac rubricarum variationibus ceterisque additionibus nuperrime decretis adamussim concordare reperta sunt.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 2. Aprilis 1898.

Diomedes Tancini S. R. C. Secretarius

SUMMA BULLARUM SUMMORUM PONTIFICUM PRO EDITIONE HUIUS BREVIARII.

---

ius V. Bulla, quæ incipit: **Quod a nobis**, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstitere Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciant muneri suo. Jubet omnibus Prælatiis, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum: quinquaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eandem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

---

lemens VIII. Bulla quæ incipit: **Cum in Ecclesia**, data Romæ die 10. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse: illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem

faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano; cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

---

rbanus VIII. Bulla quæ incipit: **Divinam Psalmodiam**, data Romæ die 25. Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse: Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse: In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse: Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur servatis conditionibus in superscripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem condiciones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

---

acra Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios tam Sæculares quam Regulares, addere Kalendaris, etiam propriis Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii, in altiorum ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit, celebrari per totam Civitatem vel Diocesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constitutur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Paternos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano Papæ VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit: necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit. Die 13. Januarii 1631.

Loco ✠ Sigilli.

T. Tegrinius, Episcopus Assisien., Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio, habita die 2. Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24. Jan. 1682 generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decreto S. R. Congregationis 11. Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asservantur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus, S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

um Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici vel semiduplici pro dictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litaniis, et Confiteor? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum. sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami, Sacr. Rit. Congr. Secret.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS

SS. D. N. LEONIS XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS ET SOLIO
PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM
A DOMINO.

um a Romano Pontifice Urbano VIII. decretum sit, ne a typographis Breviarium Romanum imprimatur et in lucem edatur, sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci: Nos dilecto Filio Nostro Friderico Pustet, S. Sedis Apostolicæ necnon S. Rituum Congregationis Typographo et Bibliopolæ Ratisbonensi licentiam dedimus illud imprimendi, et R. P. Georgium Schobër C. Ss. R., Consultorem S. R. C. et Censorem Nostrum, deputavimus, qui diligenti examine instituto novæ hujus Breviarii, in 12° ut dicunt, et in quatuor partes distributi, editionis ab eodem Friderico Pustet pulchre exornatæ integritatem, omnimodamque cum editione typica ac novissimis Rubricis consonantiam comprobaret.

Postquam autem fuimus ex illius Censoris testimonio informati, tertiam hanc, quam æstivam vocant, Breviarii Romani partem cum editionis typicæ parte æstiva ceterisque novissimis decretis ac Rubricis ejusdem S. Rit. Congregationis ad amussim concordare, excusam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro Sigillo munitas, expediri jussimus.

Ratisbonæ, die 4. Aprilis 1898.

+ Ignatius Ep̃ps Ratisbon.

(L. S.)

Dr. Josef Kumpfmüller, Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Anñus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt ut Æquinoctium verum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium verum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium verum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Utenim Æquinoctium verum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, se-

quens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium verum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quique centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextilis non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissexthus intercalatur, Februario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta FERIA, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a FERIA quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. num.	Cyclus Epactar.	Litteræ Domin.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pente- costes.	Corpus Christi.	Dominicæ post Pentec.	Domin. I. Adventus.
16 5 13 2	xxiii xxii xxi xx xix	d e f g	Jan. 18 19 20 21	Febr. 4 5 6 7	Mart. 22 23 24 25	Apr. 30 1Maj. 2 3	Maji. 10 11 12 13	Maji. 21 22 23 24	28 21 28 28 28	29 Nov. 30 1 Dec. 2
10 18 7	xviii xvii xvi xv xiv	A b c d e	22 23 24 25 26	8 9 10 11 12	26 27 28 29 30	4 5 6 7 8	14 15 16 17 18	25 26 27 28 29	28 27 27 27 27	3 27 Nov. 28 29 30
15 4 12	xiii xii xi x ix	f g A b c	27 28 29 30 31	13 14 15 16 17	31 1Apr. 2 3 4	9 10 11 12 13	19 20 21 22 23	30 31 1Jun. 2 3	27 27 27 26 26	1 Dec. 2 3 27 Nov. 28
1 9 17	viii vii vi v iv	d e f g A	1Feb. 2 3 4 5	18 19 20 21 22	5 6 7 8 9	14 15 16 17 18	24 25 26 27 28	4 5 6 7 8	26 26 26 26 26	29 30 1 Dec. 2 3
6 14 3	iii ii i x xxix	b c d e f	6 7 8 9 10	23 24 25 26 27	10 11 12 13 14	19 20 21 22 23	29 30 31 1Jun. 2	9 10 11 12 13	25 25 25 25 25	27 Nov. 28 29 30 1 Dec.
11 19 8	xxviii xxvii xxvi xxv xxiv	g A b c d	11 12 13 14 15	28 1Mrt. 2 3 4	15 16 17 18 19	24 25 26 27 28	3 4 5 6 7	14 15 16 17 18	25 25 24 24 24	2 3 27 Nov. 28 29
		e f g A b c	16 17 18 19 20 21	5 6 7 8 9 10	20 21 22 23 24 25	29 30 31 1Jun. 2 3	8 9 10 11 12 13	19 20 21 22 23 24	24 24 24 24 23 23	30 1 Dec. 2 3 27 Nov. 28

Tabula Paschalis

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

nova reformatata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominica post Pent.	Dominica I. Adventus.
22 Mart. 29 Mart. 5 Apr. 12 Apr. 19 Apr.	30 Apr. 7 Maji 14 Maji 21 Maji 28 Maji	10 Maji 17 Maji 24 Maji 31 Maji 7 Junii	21 Maji 28 Maji 4 Junii 11 Junii 18 Junii	28 27 26 25 24	29 Nov. 29 Nov. 29 Nov. 29 Nov. 29 Nov.
23 Mart. 30 Mart. 6 Apr. 13 Apr. 20 Apr.	1 Maji 8 Maji 15 Maji 22 Maji 29 Maji	11 Maji 18 Maji 25 Maji 1 Junii 8 Junii	22 Maji 29 Maji 5 Junii 12 Junii 19 Junii	28 27 26 25 24	30 Nov. 30 Nov. 30 Nov. 30 Nov. 30 Nov.
24 Mart. 31 Mart. 7 Apr. 14 Apr. 21 Apr.	2 Maji 9 Maji 16 Maji 23 Maji 30 Maji	12 Maji 19 Maji 26 Maji 2 Junii 9 Junii	23 Maji 30 Maji 6 Junii 13 Junii 20 Junii	28 27 26 25 24	1 Dec. 1 Dec. 1 Dec. 1 Dec. 1 Dec.
25 Mart. 1 Apr. 8 Apr. 15 Apr. 22 Apr.	3 Maji 10 Maji 17 Maji 24 Maji 31 Maji	13 Maji 20 Maji 27 Maji 3 Junii 10 Junii	24 Maji 31 Maji 7 Junii 14 Junii 21 Junii	28 27 26 25 24	2 Dec. 2 Dec. 2 Dec. 2 Dec. 2 Dec.
26 Mart. 2 Apr. 9 Apr. 16 Apr. 23 Apr.	4 Maji 11 Maji 18 Maji 25 Maji 1 Junii	14 Maji 21 Maji 28 Maji 4 Junii 11 Junii	25 Maji 1 Junii 8 Junii 15 Junii 22 Junii	28 27 26 25 24	3 Dec. 3 Dec. 3 Dec. 3 Dec. 3 Dec.
27 Mart. 3 Apr. 10 Apr. 17 Apr. 24 Apr.	5 Maji 12 Maji 19 Maji 26 Maji 2 Junii	15 Maji 22 Maji 29 Maji 5 Junii 12 Junii	26 Maji 2 Junii 9 Junii 16 Junii 23 Junii	27 26 25 24 23	27 Nov. 27 Nov. 27 Nov. 27 Nov. 27 Nov.
28 Mart. 4 Apr. 11 Apr. 18 Apr. 25 Apr.	6 Maji 13 Maji 20 Maji 27 Maji 3 Junii	16 Maji 23 Maji 30 Maji 6 Junii 13 Junii	27 Maji 3 Junii 10 Junii 17 Junii 24 Junii	27 26 25 24 23	28 Nov. 28 Nov. 28 Nov. 28 Nov. 28 Nov.

Tabella temporaria

Anni Dom.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epactæ.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.
1902	e	3	xxi	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1903	d	4	ii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1904	c b	5	xiii	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvi	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viii	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xi	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxii	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vi	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxi	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.

festorum mobilium.

Anni Dom.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Indictiones.	Domin. p. Pent.	Dominica I. Adv.	Litt. Mart.
1899	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.	t
1900	24 Maji	3 Junii	14 Junii	13	25	2 Dec.	N
1901	16 Maji	26 Maji	6 Junii	14	26	1 Dec.	k
1902	8 Maji	18 Maji	29 Maji	15	27	30 Nov.	B
1903	21 Maji	31 Maji	11 Junii	1	25	29 Nov.	b
1904	12 Maji	22 Maji	2 Junii	2	26	27 Nov.	n
1905	1 Junii	11 Junii	22 Junii	3	24	3 Dec.	E
1906	24 Maji	3 Junii	14 Junii	4	25	2 Dec.	e
1907	9 Maji	19 Maji	30 Maji	5	27	1 Dec.	r
1908	28 Maji	7 Junii	18 Junii	6	24	29 Nov.	H
1909	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov.	n
1910	5 Maji	15 Maji	26 Maji	8	27	27 Nov.	u
1911	25 Maji	4 Junii	15 Junii	9	25	3 Dec.	P
1912	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	26	1 Dec.	l
1913	1 Maji	11 Maji	22 Maji	11	28	30 Nov.	C
1914	21 Maji	31 Maji	11 Junii	12	25	29 Nov.	c
1915	13 Maji	23 Maji	3 Junii	13	26	28 Nov.	p
1916	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	24	3 Dec.	F
1917	17 Maji	27 Maji	7 Junii	15	26	2 Dec.	f
1918	9 Maji	19 Maji	30 Maji	1	27	1 Dec.	s
1919	29 Maji	8 Junii	19 Junii	2	24	30 Nov.	N
1920	13 Maji	23 Maji	3 Junii	3	26	28 Nov.	k
1921	5 Maji	15 Maji	26 Maji	4	27	27 Nov.	B
1922	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.	b
1923	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.	n
1924	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.	E
1925	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.	e
1926	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.	r
1927	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.	H
1928	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.	h
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	l
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	p
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov.	n

KALENDARIUM.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
Januarius.				
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. dupl. 2. classis.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani. dupl. commemor. Octavarum.
xxviii	c	iii	3	Oct. S. Joannis Apost. et Evang. dupl. comm. Oct. Ss. Innocentium.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiph. semidupl. cum commemor. S. Telesphori Papæ, Mart.
25, xxv	f	viii	6	Epiphania Domini. dupl. 1. classis cum Octava.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ. semidupl.
xxiii	A	vi	8	De Octava. semidupl.
xxii	b	v	9	De Octava. semidupl.
xxi	c	iv	10	De Octava. semidupl.
xx	d	iii	11	De Octava. semid. comm. S. Hygini Papæ, Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. duplex. Domin. II. post Epiphaniam Ss̃ni Nominis Jesu. duplex 2. classis, commemor. Dominicæ.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. comm. S. Felicis Presbyteri, Martyris.
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ Conf. dupl. commemor. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I. Papæ, Mart. semidupl.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis. duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. dupl. maj. commemor. S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	S. Canuti Regis, Mart. semidupl. ad libitum, commemor. Ss. Marii et Soc. Mm.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. dupl.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm. semiduplex.
viii	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Confess. semidupl. commemor. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Episc., Mart. dupl.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Episc., Mart. dupl.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	g	v	28	S. Agnetis Secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
i	b	iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semid.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. dupl.
Februarius.				
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc., Mart. dupl.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg. dupl. 2. cl.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Episc., Mart.
25, xxvi	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Episc., Conf. dupl.
xxv, xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart. dupl.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. L.		D.M.	Mensis.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Episc., Conf. dupl. commemor. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abbatis. dupl.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf. dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. S. Apolloniæ Vg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. dupl.
xviii	g	iii	11	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ V. Conf. dupl.
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presbyt., Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Episc., Mart.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex majus.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. Vigilæ S. Mathiæ.
v	f	vi	24	S. Mathiæ Apostoli. dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	

In anno bissextili mensis-Febr. est dierum 29. et festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur sexto Kalendas, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. etc.; et littera f. bis servit, 24. et 25.

Martius.

*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semiduplex, comm. S. Lucii I. Papæ, Mart.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. commemor. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
xxii	e	vii	9	S. Francisæ Romanæ, Viduæ. dupl.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Martyrum. semidupl.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patritii Episc., Conf. dupl.
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 1. cl.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. Benedicti Abbatis. dupl. maj.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. M. V. dupl. 1. classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	c	v	28	S. Jonnnis a Capistrano Conf. semid.
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	
				Feria VI. post Domin. Passionis. Septem Dolorum B. Mariæ V. duplex majus, commem. Feriæ.
Aprilis.				
xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. dupl.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxv. xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Reg., Mart. semid.
xv	f	xviii	14	S. Justini Mart. duplex , commem. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ, Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pontt., Mm. semidupl.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart. semidupl.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dupl.
iv	c	vii	25	S. Marci Evang. duplex 2. classis.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm. semidupl.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. duplex , commem. S. Vitalis Martyris.

Cyclus Epact.	D. L.		D. M.	Mensis.
* xxix	g A	iii Prid.	29 30	S. Petri Mart. dupl. S. Catharinæ Senensis Virginis. dupl. Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 2. cl. com. Dom.
Majus.				
xxviii xxvii xxvi	b c d	Kal. vi v	1 2 3	Ss. Philippi et Jacobi Apost. dupl. 2. classis. S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex. Inventio S. Crucis. duplex 2. classis, commem. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Episc., Conf.
25. xxv xxiv xxiii xxii xxi	e f g A b	iv iii Prid. Non. viii	4 5 6 7 8	S. Monicæ Viduæ. dupl. S. Pii V. Papæ, Conf. dupl. S. Joannis ante portam Latinam. duplex majus. S. Stanislai Episc., Mart. dupl. Apparitio S. Michaëlis Archangeli. duplex majus.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Ep., Conf. dupl. comm. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii xvii	e f	v iv	11 12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pan- cratii Mm. semidupl.
xvi xv xiv xiii xii xi x	g A b c d e f	iii Prid. Idib. xvii xvi xv xiv	13 14 15 16 17 18 19	S. Bonifacii Mart. S. Ubaldi Episc., Conf. semidupl. S. Paschalis Baylon Conf. dupl. S. Venantii Mart. dupl. S. Petri Cœlestini Papæ, Conf. dupl. commem. S. Pudentianæ Virg.
ix viii vii vi v iv	g A b c d e	xiii xii xi x ix viii	20 21 22 23 24 25	S. Bernardini Senensis Conf. semid. S. Gregorii VII. Papæ, Conf. dupl. commem. S. Urbani I. Papæ, Mart.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Conf. dupl. commem. S. Eleu- therii Papæ, Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariæ Magdalænæ de Pazzis Virg. semidupl. commem. S. Joannis I. Papæ, Mart.
i *	A b	v iv	28 29	S. Augustini Episc., Conf. dupl.
xxix xxviii	c d	iii Prid.	30 31	S. Felicis I. Papæ, Mart. S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. comm. S. Petro- nillæ Virg. Feria VI. post Octavam Ss. Corporis Christi Sacrat. Cordis Jesu. duplex 1. classis.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
Junius.				
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Martyrum.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf. dupl.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifacii Episc., Mart. dupl.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Episc., Conf. dupl.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginae Scotiæ, Viduæ. semidupl.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Apost. dupl. maj.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. dupl. commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Cf. dupl.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. commem. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papæ, Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf. dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc., Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dupl. 1. classis cum Octava.
ii	A	vii	25	S. Gulielmi Abbatis. dupl. comm. Octavæ.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. comm. Octavæ.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis. semidupl.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ, Conf. semidupl. commem. Octav. et Vigil.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Apost. dupl. 1. class. cum Oct.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost. duplex majus, commem. Octav. Nativit. S. Joannis.

Julius.

Dominica I. Julii. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. class. commem. Dom.				
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ. dupl. commem. Oct. Ss. Apostolorum.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio B. M. V. duplex 2. cl. comm. Ss. Mart. Processi et Martiniani.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semidupl.
xxiii	c	iv	4	De Octava. semidupl.
xxii	d	iii	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. comm. Octavæ.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli. duplex.
xx	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Episc., Conf. dupl.
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginae Portugalliæ Vid. semidupl.
xviii	A	vii	9	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. L.		D. M.	Mensis.
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Martyrum et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virgg. et Mm. semidupl.
xvi	c	v	11	S. Pii I. Papæ, Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis. dupl. commemor. Ss. Naboris et Felicis Martyrum.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papæ, Mart. semid.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semidupl.
xi	A	xvii	16	B. Mariæ V. de Monte Carmelo. duplex majus.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf. semidupl.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf. dupl. comm. Ss. Symphorosæ, et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. dupl.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. commemor. S. Margaritæ Virg. et Mart.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virginis.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc., Mart. duplex, commemor. S. Liborii Episc., Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia, commem. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apost. duplex 2. classis, commemor. S. Christophori Mart.
i	d	vii	26	S. Annæ Matris B. M. V. dupl. 2. class.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Martyris.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, Celsi Mm., Victoris I. Papæ, Mart. ac Innocentii I., Papæ, Conf. semid.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semid. commemor. Ss. Felicis II. Papæ, et Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Martyrum.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii de Lojola Conf. dupl.

Augustus.

xxv.xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula. duplex majus, commemor. Ss. Machabæorum Martyrum.
xxiii	d	iv	2	S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commemor. S. Stephani I. Papæ, Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris. semidupl.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. dupl. majus.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives. duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. maj. commem. Ss. Xysti II. Pap., Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf. duplex, commemor. S. Donati Episc., Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
xvi	d	v	9	Vigilia commem. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. dupl. 2. class. cum Octava.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii. semidupl. commemor. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xi	b	xix	14	De Octava. semid. comm. Vigil. ac S. Eusebii Cf.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ Virginis. dupl. 1. classis cum Oct. Dominica infra Oct. Assumptionis. S. Joachim Conf., Patris B. M. V. dupl. 2. class. commem. Dominicæ.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf. duplex, comm. Octavar. Assumptionis et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii Martyris. dupl. commem. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava. semidupl. comm. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	De Octava. semidupl.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. Octav.
iv	b	xii	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ. dupl. comm. Octav.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V. dupl. commem. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf. dupl. comm. Vigiliæ.
i	e	ix	24	S. Bartholomæi Apost. dupl. 2. cl. (Romæ die 25.)
*	f	viii	25	S. Ludovici Regis Cf. semidupl. (Romæ die 26.)
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papæ, Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasancii Conf. dupl.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. S. Hermetis Martyris.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. duplex majus, comm. S. Sabinæ Martyris.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg. dupl. comm. Ss. Felicis et Adacti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. dupl.

September.

xxiii	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbatis, commemor. Ss. duodecim Fratrum Martyrum.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. semidupl.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc., Conf. semidupl.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. M. V. duplex 2. class. cum Oct. commemor. S. Hadriani Martyris. Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. Ss. Nominis ejusdem B. M. V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
xv	g	v	9	De Octava. semidupl. comm. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Cf. dupl. comm. Octav.
xiii	b	iii	11	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
xii	c	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xi	d	Idib.	13	De Octava. semidupl.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis. dupl. majus, comm. Octav.
ix	f	xvii	15	Octava Nativit. B. M. V. duplex, commemor. S. Nicomedis Mart.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
				Dominica III. Sept. VII Dolorum B. Mariæ V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
viii	g	xvi	16	Ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mart. semid. comm. Ss. Euphemie et Sociorum Mm.
vii	A	xv	17	Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
vi	b	xiv	18	S. Josephi a Cupertino Conf. duplex.
v	c	xiii	19	Ss. Januarii Episc. et Socior. Martyrum. duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Eustachii et Sociorum Mm. dupl. commemor. Vigilia.
iii	e	xi	21	S. Matthæi Apost. et Evang. dupl. 2. class.
ii	f	x	22	S. Thomæ de Villanova Episc., Conf. duplex comm. Ss. Mauritii et Soc. Martyrum.
i	g	ix	23	S. Lini Papæ, Mart. semiduplex, commemor. S. Theclæ Virg. et Mart.
*	A	viii	24	B. Mariæ Virginis de Mercede. duplex majus.
xxix	b	vii	25	
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm. semidupl.
25. xxvi	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis Mart. semidupl.
xxv.xxiv	f	iii	29	Dedicatio S. Michaëlis Archangeli. dupl. 2. cl.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyt., Cf. et Eccl. Doct. dupl

October.

				Dominica I. Octobris. Solemnitas Ssmi Rosarii B. M. V. dupl. 2. classis, comm. Dominicæ.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Episc., Conf. semidupl. ad libit., vel simplex de præcepto.
xxi	b	v	2	Ss. Angelorum Custodum. dupl. majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. duplex majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. dupl.
xvi	g	Non.	7	S. Marci I. Papæ, Conf. commemor. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Viduæ. dupl.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mm. semiduplex.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgia Conf. semidupl.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis, Conf. semidupl.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ, Mart. dupl.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis. dupl.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduæ. semidupl.
v	d	xv	18	S. Luæ Evangelistæ. dupl. 2. class
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abbatis, commem. Ss. Ursulæ ac Sociar. Virg. et Mm.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. L.		D.M.	Mensis.
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papæ, Martyris.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ Apostolor. dupl. 2. class.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
November.				
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum. dupl. 1. classis cum Oct.
xx	e	iv	2	De Octava. semidupl. Coemem. Omnium Fidelium Defunct. sub ritu duplici.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Episc., Conf. dupl. comm. Octavæ, et Ss. Vitalis et Agricolaæ Mm.
xvii	A	Non.	5	De Octava: semidupl.
xvi	b	viii	6	De Octava. semidupl.
xv	c	vii	7	De Octava. semidupl.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum. duplex, commem. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris. dupl. maj. comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreæ Avellini Conf. dupl. comm. Ss. Tryphonis, Respicii et Nymphæ Mm.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc., Conf. duplex, commemor. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Papæ, Mart. semidupl.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semidupl.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Episc., Mart. dupl.
vii	d	xvii	15	S. Gertrudis Virg. dupl.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc., Conf. semidupl.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Viduæ. duplex, comm. S. Pontiani Papæ, Martyris.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf. dupl.
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V. dupl. majus.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. dupl.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I. Papæ, Mart. duplex, commem. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. duplex, commemor. S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. dupl.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb. dupl. coemem. S. Petri Alexandrini Episc., Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia et comm. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreæ Apost. dupl. 2. classis.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
December.				
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semidupl.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf. dupl.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbæ Abbatis commem.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Episc., Conf. dupl.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, Vigilia.
xiii	f	vi	8	Immaculata Conceptio B. M. V. dupl. 1. classis cum Oct.
xii	g	v	9	De Octava. semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava. semidupl. commem. S. Melchiadis Papæ, Mart.
x	b	iii	11	S. Damasi I. Papæ, Conf. semidupl. commemor. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava. semidupl.
viii	d	Idib.	13	S. Lucie Virg. et Mart. duplex, comm. Octavæ.
vii	e	xix	14	De Octava. semidupl.
vi	f	xviii	15	Octava Immac. Concept. B. M. V. dupl.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Episc., Mart. semidupl.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomæ Apost. dupl. 2. classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. Chr. dupl. 1. class. cum Oct.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavæ.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Apostoli et Evangel. duplex 2. class. cum Oct. et comm. Octavarum.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavarum.
xxii	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariensis Episc., Mart. dupl. commem. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava, commem. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I. Papæ, Conf. duplex, commemor. Octavarum. Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu, nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RUBRICIS GENERALIBUS BREVIARII EXCERPTÆ,

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurret in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. **Translatio de primo, Officium de secundo.** Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursum, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

Duplicia primæ classis,

in quibus nulla fit Commemoratio quoruncumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.

Nativitas S. Joannis Baptistæ.

Festum S. Joseph Sponsi B. Mariæ V.

Festum Ss. Apost. Petri et Pauli.

Festum Omnium Sanctorum.

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.

Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

Duplicia secundæ classis,

in quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Ss̃mæ Trinitatis.

Festum Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
 Inventio S. Crucis.
 Purificatio
 Visitatio
 Nativitas
 Solemnitas Ss̃mi Rosarii
 Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
 Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
 Natalitia undecim Apostolorum.
 Festa Evangelistarum.
 Festum S. Stephani Protomartyris.
 Festum Ss. Innocentium Martyrum.
 Festum S. Laurentii Mart.
 Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
 Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

B. Mariæ V.

Dominicæ majores

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis,
 quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
 Prima Quadragesimæ.
 Passionis.
 Palmarum.

Paschæ.
 In Albis.
 Pentecostes.
 Trinitatis.

Dominicæ secundæ classis,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici primæ classis, et tunc de iis fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda }
 Tertia } Adventus.
 Quarta }
 Dominica Septuagesimæ.
 Dominica Sexagesimæ.

Dominica Quinquagesimæ.
 Secunda }
 Tertia } Quadragesimæ.
 Quarta }

Duplicia majora per Annum,

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
 Exaltatio sanctæ Crucis.
 Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris.
 Duo Festa VII Dolorum B. Mariæ V.
 Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.
 Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
 Festum Ss̃mi Nominis Mariæ.
 Festum de Mercede B. M. V.
 Præsentatio B. M. V.
 Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
 Festum Ss. Angelorum Custodum.
 Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
 Festum ejusdem ad Vincula.
 Conversio S. Pauli Apostoli.
 Commem. S. Pauli Apostoli.
 Dedicatio Basilicarum Ss. Apostolorum Petri et Pauli.
 Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
 Festum S. Barnabæ Apostoli.
 Festum S. Benedicti Abbatis.
 Festum S. Dominici Conf.
 Festum S. Francisci Assisien. Conf.
 Festum Patronorum minus Principium.

**Feriæ majores,
de quibus semper fit Commemoratio.**

Adventus.
Quadragesimæ.

Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM,

quæ uti Primaria, vel Secundaria retinenda sunt, ex Decretis
generalibus S. R. C., diei 27. Aug. 1893 et 5. Februarii 1895.

Festa Primaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Nativitas Domini.	Festum S. Joseph Sponsi B. Ma-
Epiphania Domini.	riæ V.
Pascha Resurrectionis.	Festum Ss. Apostolorum Petri et
Ascensio Domini.	Pauli.
Pentecostes.	Festum Omnium Sanctorum.
Festum Corporis Christi.	Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Immaculata Conceptio, Annuntia-	Titulus Ecclesiæ.
tio et Assumptio B. M. V.	Patronus Principalis Regionis, vel
Nativitas S. Joannis Baptistæ.	Diœcesis, aut loci.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum Smæ Trinitatis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio B. M. V.
Nativitas B. M. V.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Mart.
Festum S. Laurentii Mart.
Festum S. Annæ, Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim, Patris B. Mariæ V.

§. III. Duplicia majora per Annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ Ssmi Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum S. Barnabæ.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Confess.
Festum S. Francisci Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

§ IV Alia Duplicia per Annum.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis.

S. Gabriëlis Archangeli.

S. Raphaëlis Archangeli.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Commemoratio Sanctorum, quorum Corpora, vel Reliquiæ in Ecclesiis Diœceseos asservantur.

Festa Secundaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Inventionis S. Crucis.

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Solemnitas Ss̃mi Rosarii B. M. V.

Festum Patrocinii S. Joseph, Sponsi B. M. V.

§. III. Duplicia majora.

Exaltatio S. Crucis.

Duo festa Septem Dolorum B. M. V.

Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.

Festum Ss̃mi Nominis B. M. V.

Festum de Mercede B. M. V.

Præsentatio B. M. V.

Apparitio S. Michaëlis Archangeli.

Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri Apostoli utraque.

Festum ejusdem ad Vincula.

Conversio, et Commemoratio S. Pauli Apost.

Festum S. Joannis ante Portam Latinam.

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.

Ss̃mi Redemptoris.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Purissimi Cordis Mariæ.

Desponsationis, Maternitatis, Puritatis, Patrocinii B. M. V.

Translationis Almæ Domus B. M. V.

Expectationis Partus B. M. V.

B. M. V. Auxilium Christianorum.

Prodigiorum B. M. V.

Apparitionis B. M. V. Immaculatæ.

Manifestationis B. M. V. Immaculatæ, a sacro numismate.

Commemor. Omnium Ss. Summorum Pontificum.

Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorundem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii, et hisce similia.

SI OCCURRAT EODEM DIE

Duplex i. classis.	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Duplex per añum majus	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Duplex Doctoris Eccles.	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Duplex per añum minus,	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octava,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1. Translatio de primo, Officium de secundo.	„ Vigilia.	„ Feria major.	„ Sancta Maria in Sabbato.	„ Simplex.	„ Semiduplex.	„ Dies Octava.	„ Dies infra Octavam.	„ Duplex per annum minus.	„ Duplex Doctoris Ecclesie.	„ Duplex per annum majus.	„ Duplex secundæ classis.	„ Duplex primæ classis.	„ Dominica per annum.	„ Dominica secundæ classis.	et Dominica primæ classis.
2. Officium de primo, Translat. de secundo.															
3. Coñem. de primo, Officium de secundo.															
4. Officium de primo, Coñem. de secundo.															
5. Nihil de primo, Offi- cium de secundo.															
6. Officium de primo, nihil de secundo.															
7. Officium de digniori, Commem. de minus digno.															
8. Officium de digniori, Translatio de minus digno.															

1. **Notandum**, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. Virg., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis currentibus cum Commemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lectio- num in prima diē libera post Octavam perpetuo celebrantur: de Sim- plicibus vero fit tantum Commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici currente fit tantum Commemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis currentibus, de Semidu- plici currente in Dominica, fit Coñem., ut alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria IV. Cinerum usque ad Dom. in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, et a die 17. Dec. usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accadat ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari vel Patrono. Alii si in dicto Calendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus I. aut II. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de eis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

Domin. i. et ii. classis,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. classis,	2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
Duplex ii. classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Tit. Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5
1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	„ Sancta Maria in Sabbato.	„ Die infra Octavam.	„ Die Octava.	„ Simplic.	„ Semiduplici.	„ Duplici per annum minore.	„ Duplici per annum majore.	„ Patrono, seu Titulo Ecclesiæ	„ Duplici ii. classis.	„ Duplici i. classis.	cum Dominica quacumque.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.											
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.											
4. Totum de præced., Commemoratio de sequenti.											
5. Capitulum de sequ., Commemoratio de præcedenti.											
6. Totum de digniori, Comem. de minus digno: in paritate dignitatis, a Capitulo de sequ.											
Simplex, et S. Maria in Sabbato, FERIA et Vigilia non concurrunt.											

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse (**vel ipsa**) intercédât pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (**vel Quarum**) festum cólimus, ipsi (**vel ipsæ**) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dñm.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superius in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex III. Nocturno, prima Benedictio dicitur:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R. Amen.

2. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang., prima Benedictio erit:

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

R. Amen.

2. Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R. Amen.

2. Cujus (**vel Quorum, vel Quarum**) festum cólimus, ipse (**vel ipsa**) intercédât (**vel ipsi vel ipsæ intercédant**) pro nobis ad Dóminum.

R. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum
ad benedicéndum no-
men sanctum tuum: mun-
da quoque cor meum ab
ómnibus vanis, perversis
et aliénis cogitatióibus:
intelléctum illúmina, affé-
ctum inflámma, ut digne,
attén-te ac devóte hoc Offi-
cium recitáre váleam, et

exaudíri mérear ante con-
spéctum divínæ Majestátis
tuæ. Per Christum Dómi-
num nostrum.

R. Amen.

Dómine in unióne illíus
divínæ intentiόνis, qua ipse
in terris laudes Deo per-
solvísti, has tibi Horas per-
sólvo.

ORATIO

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo
Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fra-
gilitate contractas indulsit: dicitur flexis genibus.

Sacrosánc-tæ et indivíduæ
Trinitáti, crucifíxi Dó-
mini nostri Jesu Christi
humanitáti, beatíssimæ et
gloriosíssimæ sempérque
Vír-ginis Mariæ fœcúndæ
integritáti, et ómnium San-
ctórum universitáti sit sem-
pitérna laus, honor, virtus
et glória ab omni creatúra,

nobisque remissio ómnium
peccatórum, per infinita sæ-
cula sæculórum.

R. Amen.

V. Beáta víscera Mariæ
Vír-ginis, quæ portavérunt
ætérni Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ
lactavérunt Christum Dñm.

Pater noster. Ave María.

Deus in adiutorium meum
intende.
Domine ad adjuvandum me
festina. Gloria Patri.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS ÆSTIVA.

Dominica ad Matutinum.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium. dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimítte nobis débíta nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed libera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedicta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est

de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad íferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dēxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus:

Dómine, lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adiutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. **Glória Patri, et Filio, et Spíritui sancto.** Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur: Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccipémus fáciem ejus in confessione, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit. **Qui fecit nos.**

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatione secúndum diem tentationis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic,

et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognoverunt vias meas, quibus juravi in ira mea, si introibunt in requiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Quifecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dic. ab Oct. Pentecostes usque ad Domin. proximiorum Kalendis Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque

Voce concórdi Dómino canámus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,

Cum suis sanctis mereámur aulam

Ingredi cœli, simul et perénnem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spirítus, cujus résonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum. Ant. Servíte Dómino.

Asteriscus * notat pausam cantus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, * et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, * et in sæcula sæculórum. Amen.

Hic versus Glória. semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes,
* et pópuli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dñm, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum:
* et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, *
et possessionem tuam tér-
minos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas figuli
confrínges eos.

Et nunc reges intelligite:
* erudímini qui judicátis
terram.

Servíte Dño in timóre: *
et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam,
nequándo irascátur Dñs, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi

ira ejus, * beáti omnes qui
confídunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui tríbulant me? *
multi insúrgunt advérsum
me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me: * exsúrge
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum bene-
dictio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo
árguas me, * neque in
ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine
quóniam infirmus sum: *
sana me Dómine quóniam
conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est

valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * sal-
vum me fac propter mise-
ricórdiam tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui: * in in-
férno autem quis confité-
bitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per síngulas noctes
lectum meum: * lácrimis
meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre ócu-
lus meus: * inveterávi inter
omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui
operámini iniquitatem: *
quóniam exaudivit Dómi-
nus vocem fletus mei.

Exaudivit Dñs depreca-
tiónem meam, * Dóminus
oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbén-
tur veheménter omnes ini-
mici mei: * convertántur et
erubéscant valde velóciter.

Per Annum. Ant. Servíte
Dómino in timóre: et ex-
sultáte ei cum tremóre.

Ant. Deus iudex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te
sperávi: * saluum me
fac ex ómnibus persecuén-
tibus me, et libera me.

Neguándo rápiat ut leo
ánimam meam, * dum non

est qui rédímat, neque qui
salvum fáciat.

Dómine Deus meus si fe-
ci istud, * si est iníquitas
in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus
mihi mala, * decídám mé-
rito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus áni-
mam meam, et compréhén-
dat, et concúlcet in terra
vitam meam, * et glóriam
meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira
tua: * et exaltáre in fínibus
inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus
meus in præcepto quod
mandásti: * et synagóga
populórum circúmdabit tè.

Et propter hanc in altum
regrédere: * Dóminus jú-
dicat pópulos.

Júdica me Dómine se-
cúndum justítiam meam, *
et secúndum innocéntiam
meam super me.

Consumétur nequítia pec-
catorum, et diriges justum,
* scrutans corda et renes
Deus.

Justum adjutórium meum
a Dómino, * qui salvos fa-
cit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis,
et pátiens: * numquid irá-
scitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, glá-
dium suum vibrábit: * ar-

cum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dño secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altissimi.

Psalmus 8.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et

constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.

Lætábor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altissime,

In converténdo inimícum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti júdícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in júdício thronum suum: * et ipse júdi-

cábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sanguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimicis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in interítu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus júdicia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem obli vío erit paúperis: * pa-

tiéntia paúperum non peribit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * júdicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitúe Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum superbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consiliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dñm peccátor, * secúndum multitudínem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus! * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur júdicia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictióne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum di-

vítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat paúperem: * rápere paúperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit faciém suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Videsquóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quærétur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sáeculum sáeculi: * peribitis Gentes de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudívit Dóminus: * præparatióem cordis eórum audívit auris tua.

Judicáre pupíllo et húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant fílios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ípium: * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum. Ant. Deus judex justus, fortis et longánimis: numquid irascétur per sículos dies?

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a fíliis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus universa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixerunt: Linguam nostram magnificábitur, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum paúperum, * nunc exsúrgam, dicit Dñs.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatíone hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti fílios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliviscéris me in finem? * Usquequo avértis faciém tuam a me?

Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.

Qui tríbulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona tríbuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super fílios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictíone et amaritúdine plenum est:

* velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscent omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inópis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutáre Israél? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israél.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiészet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malí-

gnus: * timéntes autem Dóminum gloriúcat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Per Annum. Ant. Tu Dómine servábis nos: et custódies nos.

V. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. **R.** Et custodívi legem tuam.

Post V. cujuslibet Noct. dic.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

Deinde leguntur Lect. cum RR. ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ii. Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. **R.** Amen.

Pro iii. Lectione.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum. Ant. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Per Añum. Ant. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dñe.

Ant. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Aúribus pércipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo júdicium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * in-

clína aurem tuam mihi, et exaúdi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus délixter tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est superbíam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab impio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia aparébo conspéctui tuo: * satiábor cum apparúerit glória tua.

Per Annum. Ant. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Ant. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando **Ant.** incipit a primo Versu Psalmi; et **Ps.** tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit **Ant.**, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur **Ant.** cum **Psalm.**

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dñs firmaméntum meum, et refúgium meum, et liberátor meus.

Deus meus adjútor meus, * et sperábo in eum.

Protéctor meus, et cornu salútis meæ, * et suscéptor meus.

Laudans invocábo Dóminum: * et ab inimícis meis salvus ero.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * et torréntes iniquitátis conturbavérunt me.

Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.

In tribulatióne mea invocávi Dóminum, * et ad Deum meum clamávi:

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.

Commóta est, et contrémuit terra: * fundaménta móntium conturbáta sunt,

et commóta sunt, quóniam irátus est eis.

Ascéndit fumus in ira ejus: et ignis a fácie ejus exársit: * carbónes succénsi sunt ab eo.

Inclinávit coelos, et descendit: * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascéndit super Chérubim, et volávit: * volávit super pennas ventórum.

Et pósuit ténebras latibulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus: * tenebrósa aqua in núbibus aëris.

Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt, * grando et carbónes ignis.

Et intónuit de cœlo Dóminus, et Altíssimus dedit vocem suam: * grando et carbónes ignis.

Et misit sagíttas suas, et dissipávit eos: * fúlgura multiplicávit, et conturbávit eos.

Et apparuérunt fontes aquárum, * et reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:

Ab increpatióne tua Dómine, * ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.

Misit de summo, et accépit me: * et assúmpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimícis meis fortíssimis, et ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dñs protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retribuet mihi:

Quia custodívi vias Dñi, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuí a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retribuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum perverso perversitéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatíone, * et in Deo meo transgrédíar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectíonem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * et odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudivit eos.

Et commínuam eos, ut púlverem ante fáciem venti: * ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradic-tiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentítí sunt mihi, * fílii aliéni inveteráti sunt, et claudicavérunt a sémitis suis.

Vivít Dóminus, et benedíctus Deus meus, * et exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, et subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iniquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natióibus Dómine: * et nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes regis ejus, et fáciens misericórdiam Christo suo David, * et sémini ejus usque in sæculum.

Per Añum. Ant. Díligam te Dómine virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine.

℞. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **℞.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas et misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat in sǎcula sǎculórum. **℞.** Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius et clemens. **℞.** Amen.

Pro v. Lectione.

Bened. Christus perpétuæ det nobis gaúdia vitæ.

℞. Amen.

Pro vi. Lectione.

Bened. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. **℞.** Amen.

In III. Nocturno.

Per Añum. Ant. Non sunt loquélæ.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus añúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque

sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a suñio cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis. Justítiae Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sǎculum sǎculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípisa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis mundame: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-

náti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Per Añum. Ant. Non sunt
loquélæ, neque sermónes,
quorum non audiántur vo-
ces eórum.

Ant. Exaúdiat.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus in
die tribulatiónis: * pró-
tegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de san-
cto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui: * et holocaústum tuum
pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor
tuum: * et omne consílium
tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo:
* et in nómine Dei nostri
magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas: * nunc
cognóvi quóniam salvum
fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de coelo
sancto suo: * in potentáti-
bus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in
equis: * nos autem in nó-
mine Dómini Dei nostri
invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci-
derunt: * nos autem surré-
ximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac re-
gem: * et exaúdi nos in die,
qua invocavérimus te.

Per Añum. Ant. Exaúdiat
te Dñs in die tribulatiónis.

Ant. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua
lætábitur rex: * et su-
per salutáre tuum exsul-
tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-
buísti ei: * et voluntáte labi-
orum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum
in benedictiόνibus dulcédi-
nis: * posuísti in cápite ejus
corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buísti ei longitúdinem dié-
rum in sæculum, et in sæ-
culum sæculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo: * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictiόνem in sæculum
sæculi: * lætificábis eum in
gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in
Dño: * et in misericórdia
Altíssimi non comóvèbitur.

Inveniátur manus tua ó-
mnibus inimícis tuis: * dex-
tera tua invéniat omnes, qui
te odérunt.

Pones eos ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dñs in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quæ non poterunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Per Añum. Ant. Domine in virtute tua lætabitur rex.

V. Exaltare Domine in virtute tua. **R.** Cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

A vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens et misericors Dominus. **R.** Amen.

V. Jubedomne benedicere.

Bened. Evangelica lectio sit nobis salus et protectio. **R.** Amen.

Pro viii. Lectione.

Bened. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Pro ix. Lectione.

Bened. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum.

R. Amen.

Seq. Hymnus semper dicitur post ult. Lect. in omnibus Dominicis et Festis tantum: in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur tertium Responsorium.

Hymnus

Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudamus: * te Dominum confitemur.

Te æternum Patrem * omnis terra veneratur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et universæ potestates:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessabili voce proclamant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dñs Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestatis gloriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolorum chorus:

Te Prophetarum * laudabilis numerus:

Te Mártyrum candidatus * laudat exercitus.

Te per orbem terrarum * sancta confitetur Ecclesia,

Patrem * immensæ majestatis:

Venerandum tuum verum * et unicum Filium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.

Tu Patris * sempiternus
es Fílius.

Tu ad liberándum suscep-
túrus hóminem: * non
horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo:
* aperuísti credéntibus re-
gna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei se-
des, * in glória Patris.

Judex créderis * esse
ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis
fámulis súbveni: * quos pre-
tíoso sáanguine redemísti.

Æténa fac cum sanctis
tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tu-
um Dómine, * et benedic
hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle
illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * bene-
dicimus te.

Et laudámus nomen tu-
um in sáeculum, * et in
sáeculum sáeculi.

Dignáre Dómine die isto
* sine peccáto nos custo-
díre.

Miserére nostri Dómine: *
miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos, * quemád-
modum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: *
non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

Deus in adjutórium me-
um inténde. **R.** Dómi-
ne ad adjuvándum me fe-
stína. Glória Patri, etc. 2.
Allelúja.

Ab Octava Pentecostes usque
ad Adventum.

Ant. Allelúja.

Psalmus 92.

Dóminus regnávít, de-
córém indútus est:
* indútus est Dómi-
nus fortitúdinem, et præ-
cínxit se.

Etenim firmávit orbem ter-
ræ, * qui non comóvêbitur.

Paráta sedes tua ex tunc:
* a sáeculo tu es.

Elevavérunt flúmina Dó-
mine: * elevavérunt flúmi-
na vocem suam.

Elevavérunt flúmina flu-
ctus suos, * a vóci bus aquá-
rum multárum.

Mirábiles elatiónes maris:
* mirábilis in altis Dñus.

Testimónia tua credibília
facta sunt nimis: * domum
tuam decet sanctitúdo Dó-
mine in longitudinem dié-
rum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra:
* servíte Dómino in læ-
títia.

Introíte in conspéctu ejus,
* in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus

ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves páscuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióem et generatióem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto appáruí tibi, ut vidérem virtútem tuam, et glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exsultatióis laudábit os meum.

Si memor fui tui superstratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exsultábo, adhæsit

ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terram viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Per Annum. Ant. Allelúja, allelúja.

Ant. Tres púeri.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera
Dómini Dómino: *
laudáte et superexaltáte e-
um in sæcula.

Benedícite Angeli Dómi-
ni Dómino: * benedícite
cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes,
quæ super cœlos sunt, Dó-
mino: * benedícite omnes
virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna
Dómino: * benedícite stel-
læ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et
ros Dómino: * benedícite
omnes spíritus Dei Dño.

Benedícite ignis et æstus
Dómino: * benedícite fri-
gus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruï-
na Dómino: * benedícite
gelu et frigus Dómino.

Benedícite glacies et ni-
ves Dómino: * benedícite
noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et téne-
bræ Dómino: * benedícite
fúlgura et nubes Dómino.

Benedícat terra Dómi-
num: * laudet et superex-
áltet eum in sæcula.

Benedícite montes et col-
les Dómino: * benedícite
univérsa germinántia in
terra Dómino.

Benedícite fontes Dómi-

no: * benedícite mária et
flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia,
quæ movéntur in aquis, Dó-
mino: * benedícite omnes
vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ
et pécora Dómino: * bene-
dícite fílii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dómi-
num: * laudet et superex-
áltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dó-
mini Dómino: * benedícite
servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et áni-
mæ justórum Dómino: *
benedícite sancti, et húmi-
les corde Dómino.

Benedícite Ananía, Aza-
ría, Misaël Dómino: * lau-
dáte et superexaltáte eum
in sæcula.

Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíri-
tu: * laudémus et superex-
altémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine
in firmaménto cœli: * et
laudábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.

*Hic non dic. Glória Patri, neque
Amen; in aliis Canticis dicuntur.*

Per Añum. Ant. Tres pú-
eri jussu regis in fornácem
missi sunt, non timéntes
flamam ignis, dicéntes:
Benedíctus Deus.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dñm de cœlis: *
 Laudáte eum in excelsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtutes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlorum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dñm de terra, * dracones, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spíritus procellarum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructifera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et volucres pennatæ:

Reges terræ, et omnes populi: * principes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dñi: * quia exaltatum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœ-

lum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psalterio psallant ei:

Quia beneplácitum est Dño in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis júdiciu conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminu in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus

ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitúdinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psalterio, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum ín cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Añum. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capit. dicitur in Dominicis, a Dom. III. post Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sácula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Ab Oct. Pentec. usque ad Dom. proximiorum Kalendis Octobris.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróre rútilans corúscat:

Súpplīces rerum Dóminum canóra

Voce precémur:

Ut reos culpæ miserátus, omnem

Pellat angórem, tríbuat salútem,

Donet et nobis bona sempiternæ

Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta

Patris, ac Nati, paritérque sancti

Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum. Amen.

Per Annum. V. Dóminus regnávīt, decórem índuit.

R. Índuit Dñs fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedíctus Dóminus Deus Israëł, * quia visitávit, et fecit redemptiódinem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem

nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præíbis enim antè faciém Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dic. Ant. et Oratio propria, et post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, vel ad modum Simplicis recolendum fit de eo Commem. Postremo (si id tempus requirat) fiunt Comm. de S. Maria, de S. Joseph, de Apostolis, et de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum Coñ. secundum illius dignitatem, et ultimo loco de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a Choro, dic. Ant. Salve Regina, ut habetur infra post Completor.

—♦—♦—♦—

Dominica ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. V. Deus in adiutorium. 18.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibique párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnes sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Ant. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: * et
in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiómem
meam: * aúribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposué-

runt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscēptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens' Ps. Confitémini Dómino dicitur tantum in Domin., quando fit Officium de Dom. ut in Psalt.

Psalmus 117.

Confitémini Dño quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatióne invocávi Dóminum: * et exaudívit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dóminus mihi adjutor: *

et ego despíciam inimícos meos.

Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in princípibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdedérunt me: * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impúlsus evérsus sum ut cáderem: * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salútem.

Vox exsultatiónis, et salútis * in tabernáculis iustórum.

Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitébor Dómino: * hæc porta

Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitébor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reproba-
vérunt ædificátes: * hic
factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est
istud: * et est mirábile in
óculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit
Dóminus: * exsultémus, et
lætémur in ea.

O Dómine saluum me fac,
o Dómine, bene prospe-
râre: * benedíctus qui venit
in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de do-
mo Dómini: * Deus Dómi-
nus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solé-
mnem in condénsis, * us-
que ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et con-
fitébor tibi: * Deus meus
es tu, et exaltábo te.

Confitébor tibi quóniam
exaudísti me: * et factus es
mihi in salútem.

Confitémini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam in
sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: *
qui ámbulant in lege
Dómini.

Beáti, qui scrutántur testi-
mónia ejus: * in toto corde
exquírun eum.

Non enim qui operántur
iniquitátem, * in viis ejus
ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta
tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ
meæ, * ad custodiéndas
justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, *
cum perspéxero in ómni-
bus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directi-
one cordis: * in eo quod dí-
dici judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custó-
diam: * non me derelínquas
usquequáque.

In quo córrigit adolescén-
tior viam suam? * in cu-
stodiéndo sermónes tuos.

In toto cordé meo exqui-
sivi te: * ne repéllas me a
mandátis tuis.

In corde meo abscondi
elóquia tua: * ut non pec-
cem tibi.

Benedíctus es Dñe: * do-
ce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronun-
tiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuó-
rum delectátus sum, * sicut
in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercé-
bor: * et considerábo vias
tuas.

In justificatiónebus tuis
meditábor: * non obliví-
scar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, viví-
fica me: * et custó-
diam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et
considerábo mirabília de
lege tua.

Incola ego sum in terra: *
non abscondas a me man-
dáta tua.

Concupívit ánima mea
desideráre justificatiónes
tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: *
maledícti qui declínant a
mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium,
et contéptum: * quia te-
stimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt prínci-
pes, et advérsus me lo-
quebántur: * servus autem
tuus exercebátur in justifi-
caciónibus tuis.

Nam et testimónia tua me-
ditátio mea est: * et consí-
lium meum justificatiónes
tuæ.

Adhæsit pavíménto ánima
mea: * vivífica me secún-
dum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et
exaudísti me: * doce me
justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuá-
rum ínstrue me: * et exer-
cébor in mirabílibus tuis.

Dormitávit ánima mea
præ tædio: * confírma me
in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a

me: * et de lege tua mise-
rére mei.

Viam veritátis elégi: * ju-
dícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimoniis tuis,
Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuó-
rum cucúrri, * cum dilatá-
sti cor meum.

*Sequens Symbolum dicitur in
Dominicis tantum, quando fit
Offic. de Dom. ut in Psalt. et
in Festo Ss. Trinitatis.*

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus es-
se, * ante ómnia opusest,
ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque ínte-
gram inviolatámque ser-
váverit, * absque dúbio in
ætérum períbit.

Fides autem cathólica hæc
est: * ut unum Deum in
Trinitáte, et Trinitátem in
unitáte venerémur.

Neque confundéntes per-
sóνας, * neque substántiam
separántes.

Alia est enim persóna Pa-
tris, ália Fílii, * ália Spíri-
tus sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spí-
ritus sancti una est divíni-
tas, * æquális glória, co-
ætéRNA majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, *
talis Spíritus sanctus.

Incréatus Pater, increátus
Fílius, * increátus Spíritus
sanctus.

Imménsus Pater, immén-
sus Fílius, * imménsus Spí-
ritus sanctus.

Ætérmus Pater, ætérmus
Fílius, * ætérmus Spíritus
sanctus.

Et tamen non tres ætérmí,
* sed unus ætérmus.

Sicut non tres increátí,
nec tres imménsi, * sed
unus increátus, et unus im-
mérmus.

Simíliter omnípotens Pa-
ter, omnípotens Fílius, * o-
mnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omni-
poténtes, * sed unus omni-
potens.

Ita Deus Pater, Deus Fíli-
us, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: *
sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dó-
minus Fílius, * Dóminus
Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dñi: *
sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim
unamquámque persónam
Deum ac Dóminum confi-
téri christiána veritáte com-
péllimur: * ita tres Deos
aut Dóminos dícere cathó-
lica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: *
nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: *
non factus, nec creátus,
sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre

et Fílio: * non factus, nec
creátus, nec génitus, sed
procédens.

Unus ergo Pater, non tres
Patres: unus Fílius, non
tres Fílii: * unus Spíritus
sanctus, non tres Spíritus
sancti.

Et in hac Trinitáte nihil
prius aut postérius, nihil
majus aut minus: * sed to-
tæ tres persónæ coæternæ
sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam
supra dictum est, * et úni-
tas in Trinitáte, et Trínitas
in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse,
* ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad
ætérmam salútem, * ut In-
carnatióem quoque Dó-
mini nostri Jesu Christi
fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut
credámus et confiteámur, *
quia Dóminus noster Jesus
Christus Dei Fílius, Deus
et homo est.

Deus est ex substántia
Patris ante sácula génitus:
* et homo est ex substántia
matris in sáculo natus.

Perfécus Deus, perfécus
homo: * ex ánima ratióináli,
et humana carnesubsístens.

Æquális Patri secúndum
divinitátem: * minor Patre
secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et ho-

mo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversiōe divinitātis in carnem; * sed assumptiōe humanitātis in Deum.

Unus omnino, non confusiōe substantiæ, * sed unitate personæ.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: * tertia die resurrexit a mortuis.

Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipotentis: * inde venturus est iudicare vivos et mortuos.

Ad cuius adventum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis: * et reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibunt in vitam æternam: * qui vero mala, in ignem æternum.

Hæc est fides catholica, * quam nisi quisque fideliter firmiterque crediderit, salvus esse non poterit.

Glória Patri.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli

Deo honor et glória in sæcula sæculorum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. **Et**

repetitur: Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **V.** Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserere nobis. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Dupl. nec infra Oct.; sed tunc dicto R. br. dicitur Dóminus vobiscum. et Oratio Dómine Deus omnipotens, ut infra. 29.

Kýrie eléison. Christe eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto usque ad V.** Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. **secreto usque ad V.** Carnis resurrectionem. **R.** Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine avérte faciē tuam a peccátis meis. **R.** Et

omnes iniquitates meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spiritum rectum innova in visceribus meis.

V. Ne proicias me a facie tua. **R.** Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

V. Redde mihi lætitiā salutāris tui. **R.** Et spiritu principāli confirma me.

V. Adjutorium nostrum in nōmine Dōmini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipotēti, beātæ Mariæ semper Virgini, beāto Michaēli Archangelo, beāto Joānni Baptistæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccāvi nimis cogitationē, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beātam Mariā semper Virginem, beātum Michaēlem Archangelum, beātum Joānnem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, orāre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis

peccātis tuis, perducat te ad vitam æternam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur, tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccātis vestris, perducat vos ad vitam æternam. **R.** Amen.

Indulgentiam, absolutiōnem, et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dōminus. **R.** Amen.

Et prosequitur V. Dignare Dōmine die isto. **R.** Sine peccāto nos custodire.

V. Miserere nostri Dōmine. **R.** Miserere nostri.

V. Fiat misericordia tua Dñe super nos. **R.** Quemadmodum sperāvimus in te.

V. Dōmine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dōminus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dōmine Deus omnipotens, qui ad principium hujus diēi nos pervenire fecisti: tua nos hodie salva virtute; ut in hac die ad nullum declinemus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra

procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dóminum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lect. Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Deus in adiutorium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera

mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dñs omnípotens. **R.** Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dom. et Feriis per Añum, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. II. Thess. 3. b.

Dóminus autem dirigat corda et córpora nostra in caritáte Dei, et patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur

V. Adiutorium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Bened. Dóminus nos benedicat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam: et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiészcant in pace.

R. Amen.

In feriali Officio ad Primam.

Pater noster. Ave María.
Credo. **V.** Deus in adiutorium. 18.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpllices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans témperet,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsqe soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Per Annum. **Ant.** Beátí qui ámbulant.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratiómem
meam: * aúribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine tuo. **loco Ps.** Confitémini. **dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi, sicut in Festis.**

Feria Secunda.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária

fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Feria Tertia.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univér-si, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine démonstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-

nus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evélet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dímítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicátí sunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israël, * ex ómnibus tribulatióibus suis.

Feria Quarta.

Psalmus 25.

Júdice me Dómine, quóniam ego in inócéntia mea ingressus sum: * et in Dño sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácuí in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúm-dabo altáre tuum Dómine:

Ut aúdiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabilia tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris ságuinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingressus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Feria Quinta.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectionis educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in

médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Feria Sexta.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt
et inspexerunt me: * divi-
serunt sibi vestimenta mea,
et super vestem meam mi-
serunt sortem.

Tu autem Domine ne
elongaveris auxilium tuum
a me: * ad defensionem
meam conspice.

Erue a fratre tua Deus ani-
mam meam: * et de manu
canis unicam meam:

Salva me ex ore leonis: *
et a cornibus unicornium
humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fra-
tribus meis: * in medio ec-
clesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum, lau-
date eum: * universum se-
men Jacob glorificate eum.

Timet eum omne semen
Israël: * quoniam non spre-
vit, neque despexit depre-
cationem pauperis:

Nec avertit faciem suam
a me: * et cum clamarem
ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ec-
clesia magna: * vota mea
reddam in conspectu ti-
mentium eum.

Edent pauperes, et satu-
rabuntur: et laudabunt Do-
minum qui requirunt eum:
* vivent corda eorum in
saeculum saeculi.

Remiscantur et conver-
tentur ad Dominum * uni-
versi fines terrae:

Et adorabunt in conspe-
ctu ejus * universae familiae
Gentium.

Quoniam Domini est re-
gnum: * et ipse domina-
bitur Gentium.

Manducaverunt et adora-
verunt omnes pingues ter-
rae: * in conspectu ejus ca-
dent omnes qui descendunt
in terram.

Et anima mea illi vivet: *
et semen meum serviet ipsi.

Añuntiabitur Domino ge-
neratio ventura: * et an-
nuntiabunt caeli justitiam
ejus populo qui nascetur,
quem fecit Dominus.

*Sabbato nihil additur, ut supra
in Rubrica. 31.*

Deinde dicitur

Psalmus 118.

Beati immaculati in via: *
qui ambulant in lege
Domini.

Beati, qui scrutantur testi-
monia ejus: * in toto corde
exquirunt eum.

Non enim qui operantur
iniquitatem, * in viis ejus
ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata
tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae
meae, * ad custodiendas ju-
stificationes tuas!

Tunc non confundar, *
cum perspexero in omni-
bus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directio-

ne cordis: * in eo quod dīdici iudicia iustitiæ tuæ.

Justificatiōnes tuas custodiā: * non me derelinquas usquequāque.

In quo cōrrigit adolescētiōr viam suam? * in custodiēdo sermōnes tuos.

In toto corde meo exquisi te: * ne repellas me a mandātis tuis.

In corde meo abscondi elōquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dñe: * doce me justificatiōnes tuas.

In lābiis meis, * pronuntiāvi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniōrum tuōrum delectātus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandātis tuis exercēbor: * et considerābo vias tuas.

In justificatiōnibus tuis meditābor: * non obliviscar sermōnes tuos.

Retrībue servo tuo, vivifica me: * et custodiā sermōnes tuos.

Revēla oculos meos: * et considerābo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandāta tua.

Concupivit ānima mea desiderāre justificatiōnes tuas, * in omni tēpore.

Increpāsti supērbos: * maledicti qui declinant a mandātis tuis.

Aufer a me opprōbrium, et contēptum: * quia testimōnia tua exquisi.

Etenim sederunt principes, et advēsum me loquebāntur: * servus autem tuus exercebātur in justificatiōnibus tuis.

Nam et testimōnia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificatiōnes tuæ.

Adhæsit pavimēto ānima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiāvi, et exaudisti me: * doce me justificatiōnes tuas.

Viam justificatiōnum tuārum instrue me: * et exercēbor in mirabilibus tuis.

Dormitavit ānima mea prae tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitātis āmove a me: * et de lege tua misere mei.

Viam veritātis elēgi: * iudicia tua non sum oblītus.

Adhæsi testimoniis tuis Dñe: * noli me confundere.

Viam mandatōrum tuōrum cucūrri, * cum dilatāsti cor meum. *

Per Annum. Ant. Beāti qui āmbulant in lege tua Dōmine.

Capitulum. Zach. 8. d.

Pacem et veritatem diligite, ait Dominus omnipotens. **R.** Deo gratias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. **Et repetitur:** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **V.** Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserere nobis. **V.** Gloria Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsurge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam æternam. Amen.

V. Et ego ad te Domine clamavi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleatur os meum laude. **R.** Ut cantem gloriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Domine averte faciem tuam a peccatis meis. **R.** Et omnes iniquitates meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spiritum

rectum innova in visceribus meis.

V. Ne projicias me a facie tua. **R.** Et Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

V. Redde mihi lætitiā salutāris tui. **R.** Et spiritu principalī confirma me.

Quando ad Laud. non sunt dictæ Preces feriales, statim dic. Adjutorium nostrum. et Confiteor Deo, etc. **ut supra** 29.

Quando autem ad Laud. dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laud. Feriæ II., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. Eripe me Domine ab homine malo. **R.** A viro iniquo eripe me.

V. Eripe me de inimicis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgentibus in me libera me.

V. Eripe me de operantibus iniquitatem. **R.** Et de viris sanguinum salva me.

V. Sic psalmum dicam nomini tuo in sæculum sæculi. **R.** Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exaudi nos Deus salutāris noster. **R.** Spes omnium finium terræ, et in mari longe.

V. Deus in adjutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina.

V. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. **R.** Miserere nobis.

V. Bénedic ánima mea Dómino. **R.** Et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

V. Bénedic ánima mea Dño. **R.** Et noli oblivisci omnes retributiónes ejus.

V. Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis.

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui rédimittit de intéritu vitam tuam. **R.** Qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

V. Qui replet in bonis desiderium tuum. **R.** Renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

V. Adjutorium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens: Confiteor Deo. **Reliqua omnia ut supra in Dominica.** 29.

In Festis per Annum.

Pater noster. Ave María. Credo. **V.** Deus in adjutorium meum. **ut supra.** 18.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpllices,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:

Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitates haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:

Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáeculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratióne meam: *
aúribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: *
et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: *
et Dóminus susceptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: *
et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, *
et confitébor nómini tuo Dñe: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiédas justificatiónes tuas.

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitébor tibi in directi óne cordis: * in eo quod didíci judícia justítiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescén-tior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatió nibus tuis meditábor: * non obliviscar sermónes tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabília de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandáta tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Increpásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatió nibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto áni-

ma mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * et exercebor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dñe: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Ant. competens.

Capitulum. I. Tim. 1. d.

Regi sæculorum immortalis et invisibili, soli Deo honor et gloria in sæcula sæculorum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. **Et repetitur:** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **V.** Qui sedes ad dexteram Patris. **R.** Miserere nobis. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spiritui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Preces. Kýrie eléison. quæ non dicuntur in Duplic. nec infra Oct. habentur supra in Dominica. 28.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecisti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccatum, sed semper ad tuam justitiam faciendam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitationes et ópera: Per Dñm. **R.** Amen.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósá in conspéctu Dómini. **R.** Mors sanctorum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculorum.

R. Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur
Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. **secreto.**

℣. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos
Dómine, et in ópera tua, et
dirige filios eórum. **R.** Et
sit splendor Dómini Dei
nostri super nos, et ópera
mánuum nostrárum dirige
super nos, et opus mánuum
nostrárum dirige.

℣. Glória Patri. **R.** Sicut
erat.

Orémus. **Oratio.**

Dirigere et sanctificáre,
régere et gubernáre di-
gnáre, Dómine Deus Rex
coeli et terræ, hódie corda
et córpora nostra, sensus,
sermónes, et actus nostros
in lege tua, et in opéribus
mandatórum tuórum: ut
hic, et in ætérnum, te auxi-
liánte, salvi et líberi esse
mereámur, Salvátor mun-
di: Qui vivis et regnas in
sæcula sæculórum.

R. Amen.

℣. Jube domne benedi-
cere.

Benedictio. Dies et actus
nostros in sua pace dispón-
nat Dóminus omnípotens.
R. Amen.

**Ad Absolutionem Capituli in
Festis dic. Capit. Nonæ. Post
Lectionem brevem dicitur**

℣. Adjutórium nostrum
in nómine Dómini. **R.** Qui
fecit cœlum et terram.

℣. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio. Dóminus nos
benedícat, et ab omni malo
deféndat, et ad vitam per-
dúcat ætérnam: et fidélium
ánimæ per misericórdiam
Dei requiészant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 18.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spí-
ritus,
Unum Patri cum Filio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessióem pésonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In Dom. per Annum. Ant.
Allelúja.

In feriali Offic. per Añum.
Ant. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intellectum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimonia tua: * et non in avaritiam.

Avérte oculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandata tua: * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutare tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrantibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne auferas de ore meo verbum veritátis usquequaque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitúdine: * quia mandata tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandata tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi iníque agébant usquequaque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuórum a sæculo Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificationes tuæ, * in loco peregrinatiónis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisívi.

Pórtio mea Dómine, * dixi custodíre legem tuam.

Deprecátus sum fáciem tuam in toto corde meo: * miserére mei secúndum elóquium tuum.

Cogitávi vias meas: * et convérte pedes meos in testimónia tua.

Parátus sum, et non sum turbátus: * ut custódiam mandáta tua.

Funes peccatórum circumpléxi sunt me: * et legem tuam non sum oblítus.

Média nocte surgébam ad confiténdum tibi, * super iudícia justificatiónis tuæ.

Párticeps ego sum ómnium timéntium te: * et custodiéntium mandáta tua.

Misericórdia tua Dómine plena est terra: * justificatiónes tuas doce me.

Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, * secúndum verbum tuum.

Bonitátem, et disciplínam, et sciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.

Priúsquam humiliárer ego delíqui: * proptérea elóquium tuum custodívi.

Bonus es tu: * et in bonitáte tua doce me justificatiónes tuas.

Multiplicáta est super me iníquitas superbórum: * ego autem in toto corde meo scrutábor mandáta tua.

Coagulátum est sicut lac

cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus sum.

Bonum mihi quia humiliásti me: * ut discam justificatiónes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argénti.

Manus tuæ fecérunt me, et plasmavérunt me: * da mihi intelléctum, et discam mandáta tua.

Qui timent te vidébunt me, et lætabúntur: * quia in verba tua supersperávi.

Cognóvi Dómine quia æquitas iudícia tua: * et in veritate tua humiliásti me.

Fiat misericórdia tua ut consolétur me, * secúndum elóquium tuum servo tuo.

Véniant mihi miseratiónes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundántur supérbi, quia injúste iniquitatem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.

Convertántur mihi timéntes te: * et qui novérunt testimónia tua.

Fiat cor meum immaculátum in justificatióibus tuis, * ut non confúndar.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capit. et alia in aliis Horis dicuntur in Dominicis a tertia post Pentecosten usque ad Adventum. Responsoria brevia etiam eodem tempore similiter et quæ sequi. in feriali Officio.

Capitulum. I. Joa. 4. c.

Deus caritas est: et qui manet in caritate, in Deo manet, et Deus in eo.

R. br. Inclina cor meum Deus * In testimonia tua. Inclina. **V.** Averte oculos meos, ne videant vanitatem: in via tua vivifica me. In. **Gloria Patri.** Inclina.

V. Ego dixi, Domine miserere mei. **R.** Sana animam meam, quia peccavi tibi.

In feriali Officio per Annum. Ant. Deduc me Domine in semitam mandatorum tuorum.

Capitulum. Jerem. 17. c.

Sana me Domine et sanabor: salvum me fac, et salvus ero: quoniam laus mea tu es.

R. br. Sana animam meam, * Quia peccavi tibi. Sana. **V.** Ego dixi, Domine miserere mei. Quia. **Gloria Patri.** Sana.

V. Adjutor meus esto, ne derelinquas me. **R.** Neque despicias me Deus salutaris meus.

Quando ad Matut. dictae sunt Preces, ad Tertiam, Sextam et Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Domine Deus virtutum converte nos. **R.** Et ostende faciem tuam, et salvi erimus.

V. Exsurge Christe, adjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Domine exaudi orationem meam. **R.** Et clamor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. Orémus. *Oratio conveniens.*

Ad Sextam.

Pater noster. Ave Maria. Deus in adjutorium. 18.

Hymnus.

Rector potens, verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem:

Exstingue flamas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dom. per Annum. Ant. Allelúja.

In feriali Officio per Annum. Ant. Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutáre tuum ánima mea: * et in verbum tuum supersperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter in pruína: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui? * quando fácies de persequéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * et custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cœlo.

In generatióem et generatióem véritas tua: * fundásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua perseverat dies: * quóniam ómnia sérviant tibi.

Nisi quod lex tua meditatio mea est: * tunc forte períssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt peccatóres ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consumatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam Dómine? * tota die meditatio mea est.

Super inimícos meos prudentem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohibui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A iudíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * et lumen sémitis meis.

Jurávi et státui * custodire iudícia iustítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque Dñe; * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei benelácita fac Dómine: * et iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * et legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * et de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exsultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum, * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * et legem tuam diléxi.

Adjútor et suscep̃tor meus es tu: * et in verbum tuum supersperávi.

Declináte a me maligni: * et scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum elóquium tuum, et vivam: * et non confúndas me ab exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero: * et meditábor in justificatió nibus tuis semper.

Sprevísti omnes disce-

dentes a iudíciis tuis: * quia injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo carnes meas: * a iudíciis enim tuis tímui.

Feci iudícium et justítiam: * non tradas me calumniántibus me.

Súscipe servum tuum in bonum: * non calumniéntur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: * et in elóquium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo secúndum misericórdiam tuam: * et justificatiónes tuas doce me.

Servus tuus sum ego: * da mihi intelléctum, ut sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dñe: * dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, * super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. Galat. 6.

Alter altérius ónera portáte, et sic adimplébitis legem Christi.

R. br. In ætérnum Dó-

mine * Pérmānet verbum tuum. In. **V.** In sǣculum sǣculi véritas tua. Pérmānet. **Glória Patri.** In.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco pásquæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum. Ant. Adjuva me, et salvus ero Dómine.

Capitulum. Alter altérius. ut supra.

R. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **V.** Semper laus ejus in ore meo. In. **Glória Patri.** Benedícam.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco pásquæ ibi me collocávit.

Kýrie eléison, si dicendum sit, ut supra ad Tertiam. 44.

Oratio conveniens.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 18.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmānens,

Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǣculum. Amen.

In Dom. per Añum. Ant.
Allelúja.

In feriali Officio per Annum. Ant. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabilia testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et atráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dirige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus

meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.

Ignítum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exaúdi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitaté, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * et meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólla multa.

Iniquitatem ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. I. Cor. 6. d.

Empti enim estis pretio magno. Glorificáte et portáte Deum in corpore vestro.

R. br. Clamávi in totó corde meo, * Exaúdi me Dómine. Clamávi. **V.** Justificatiónes tuas requíram. Exaúdi. **Glória Patri.** Clamávi.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum. **Ant.** Aspice in me, et miserére mei Dómine.

Capit. Empti. ut supra.

R. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **V.** Pes enim meus stetit in via recta. Et. **Glória Patri.** Rédime.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Kýrie eléison, si dicendum sit, ut supra ad Tertiam. 44.

Oratio conveniens.

Vesp. in Dom. et in Fer. habentur inferius post Laudes Sabbati.

Feria secunda ad Matutinum.

Pater nóster. **Ave María.** **Credo.**

V. Dómine lábia mea apéries. **ut supra. 2.**

Invit. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Ps. Jubilémus Deo salutári nostro. **ut supra.** 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cónci-
nat,

Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidemsúpplīces,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírītu Paráclito
Regnans per omne sǎculum. Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum quam ad Laud. et Vesp., et Ant. Nocturnorum, ut infra.

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea, et salus mea,
* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópīant super me

nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consistant advérsus me castra, * non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me prælium, * in hoc ego sperábo.

Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuívī, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiā vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquísívit te fácies mea: * fáciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque de-

spicias me Deus salutaris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquerunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quóniam insurrexerunt in me testes iníqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra viventium.

Exspécta Dóminum, viriliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendéntibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccátoribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum

nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributiónem eórum ipsis.

Quóniam non intellexerunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaúdivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjutor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjutus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et benedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit: *
Dñs super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: *
vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringén-
tis cedros: * et confrínget
Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tam-
quam vítulum Líbani: * et
diléctus quemádmódum fi-
lius unicórniū.

Vox Dómini intercidén-
tis flammam ignis: * vox
Dómini concutiéntis de-
sértum: et commovébit
Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit con-
dénsa: * et in templo ejus
omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inha-
bitáre facit: * et sedébit
Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo
suo dabit: * Dóminus bene-
dícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quó-
niam suscepísti me: *
nec delectásti inimícos me-
os super me.

Dómine Deus meus cla-
mávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab in-
férno ánimam meam: * sal-
vásti me a descendéntibus
in lacum.

Psállite Dóminó sancti

ejus: * et confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-
tíone ejus: * et vita in vo-
luntáte ejus.

Ad vésperum demorábi-
tur fletus: * et ad matutí-
num lætítia.

Ego autem dixi in abun-
dántia mea: * Non mové-
bor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua,
* præstitísti decóri meo
virtútem.

Avertísti fáciem tuam a
me, * et factus sum con-
turbátus.

Ad te Dómine clamábo:
* et ad Deum meum de-
precábor.

Quæ utilitas in ságuine
meo, * dum descéndo in
corruptíonem?

Numquid confitébitur tibi
pulvis, * aut annuntiábit
veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et mi-
sértus est mei: * Dóminus
factus est adjútor meus.

Convertísti planctum me-
um in gáudium mihi: *
conscidísti saccum meum,
et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea,
et non compúngar: * Dó-
mine Deus meus in ætér-
num confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum
in aula sancta ejus.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum: *
in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tu-
am, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem: et in domum refú-
gii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu: *
et propter nomen tuum de-
dúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi:
* quóniam tu es protéctor
meus.

In manus tuas comēdo
spíritum meum: * redemísti
me Dómine Deus veritátis.

Odísti observátes vani-
tátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino
sperávi: * exsultábo, et læ-
tabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti hu-
militátem meam, * salvásti
de necessitátibus ánimam
meam.

Nec conclusísti me in má-
nibus inimíci: * statuísti in
loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine
quóniam tríbulor: * con-
turbátus est in ira óculus
meus, ánima mea, et ven-
ter meus:

Quóniam defécit in doló-
re vita mea: * et anni mei
in gemítibus.

Infirmáta est in pauper-
táte virtus mea: * et ossa
mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos
meos factus sum oppróbri-
um et vicínis meis valde: *
et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras
fugérunt a me: * oblivíóni
datus sum, tamquam mór-
tuus a corde.

Factus sum tamquam vas
pérditum: * quóniam au-
dívi vituperatióem mul-
tórum commorántium in
circúitu.

In eo dum convenirent
simul advérsus me, * ac-
cípere ánimam meam con-
siliáti sunt.

Ego autem in te sperávi
Dómine: * dixi: Deus me-
us es tu: in mánibus tuis
sortes meæ.

Eripe me de manu inimi-
córum meórum, * et a per-
sequéntibus me.

Illústra faciē tuam su-
per servum tuum, salvum
me fac in misericórdia tua:
* Dómine non confúndar,
quóniam invocávi te.

Erubéscant impii, et de-
ducántur in inférnum: *
muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus
justum iniquitátem, * in su-
pérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo
dulcedinis tuæ Dómine, *

quam abscondisti timéntibus te.

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitaté munita.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retríbuet abundanter faciéntibus superbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remissæ sunt iniquitates: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non impútávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum confígitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúm tamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátió mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínges, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dño misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua iustitia libera me Dómine.

Ant. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dómino: * rectos decet colaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini cœli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogi-

tatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dñs, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dóminus: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alate eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quem admodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur á-nima mea: * aúdiant man-suétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-cum: * et exaltémus no-men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et ex-audívit me: * et ex ómni-bus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-minámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatióni-bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóni-am suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquiréntes au-tem Dóminum non minu-éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne lo-quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num: * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-stos: * et aures ejus in pre-ces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-minus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justó-rum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-ma: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui spe-rant in eo.

Ant. Rectos decet collau-dátio.

Ant. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impu-gnántes me.

Apprehénde arma et scu-tum: * et exsúrge in adju-tórium mihi.

Effúnde frámeam, et con-clúde advérsus eos, qui per-

sequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revereántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsum, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini pérsequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et deletábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénium et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi

molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsum me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compúnci, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dñe, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudício meo: * Deus meus, et

Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergaudeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et reveanéantur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveániátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.

Hómínes, et juménta salvábis Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmíne alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénate voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes supérbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúгна impugnántes me.

Ant. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito décident.

Spera in Dómino, et fac bonitatem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciét.

Et edúcet quasi lumen justitiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuéti autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccátóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejiéciant paúperem et inopem: * ut trucídent rectoris corde.

Gládius eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem justos Dñus.

Novit Dóminus dies imaculatórum: * et hæreditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccátóres peribunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficientes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tribuet.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperibunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum cecíderit, non collidétur: * quia Dóminus supónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuí: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miserétur et cōmodat: * et semen illius in benedictiōne erit.

Declína a malo, et fac bonum: * et inhábita in sǎculum sǎculi.

Quia Dóminus amat iudícium, et non derelínquet sanctos suos: * in ætérnum conservabúntur.

Injústi puniéntur: * et semen impiórum períbit.

Iusti autem hæreditábunt terram: * et inhabitábunt in sǎculum sǎculi super eam.

Os iusti meditábitur sapiéntiam, * et lingua ejus loquétur iudícium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabúntur gressus ejus.

Consíderat peccátor iustum: * et quærit mortificáre eum.

Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus: * nec damnábit eum, cum iudicábitur illi.

Exspécta Dóminum, et custódi viam ejus: et exaltábit te ut hæreditáte cāpias terram: * cum perierint peccatóres vidébis.

Vidi ímpium superexaltátum, * et elevátum sicut cedros Líbani.

Et transívi, et ecce non erat: * et quæsívi eum, et non est invéntus locus ejus.

Custódi innocéntiam, et

vide æquitátem: * quóniam sunt reliquiæ hómini pacífico.

Injústi autem disperíbunt simul: * reliquiæ impiórum interíbunt.

Salus autem justórum a Dómino: * et protéctor eórum in témpore tribulatiónis.

Et adjuvábít eos Dóminus et liberábit eos: * et éruet eos a peccátoribus, et salvábit eos: quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

Dómine ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripías me.

Quóniam sagíttæ tuæ infíxæ sunt mihi: * et confirmásti super me manum tuam.

Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.

Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * et sicut onus grave gravátæ sunt super me.

Putruérunt et corrúptæ sunt cicatríces meæ, * a fácie insipiéntiæ meæ.

Miser factus sum, et curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.

Quóniam lumbi mei impléti sunt illusió nibus: *

et non est sánitas in carne mea.

Afflíctus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsus me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdiés me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt:

Quóniam ego in flagélla parátussum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retribuíunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discesseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum. **V.** Dómine in cœlo misericórdia tua.

R. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart. **V.** Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plurib. Mart. **V.** Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et. non Pont. **V.** Amávit eum Dñs, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta. V. Spécie tua et pulchritudine tua.
R. Inténde, prospere procéde, et regna.

— — — — —

Ad Laudes.

V. Deus in adiutorium. 18.

Ant. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus,
 * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum,
 * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérge me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua: * et Spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluíssem sacrificium, dedissem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum, et humiliátum Deus non despícies.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiões, et holocaústa: * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus péc-
cipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem meum Dómine.

Ant. Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Ps. idem, ut supra. 19.

Ant. Convérsus est.

Canticum Isaiaë Prophetæ.
Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi: * convérsus est furor tuus, et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, et non timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, * et factus est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio de fóntibus Salvatóris: * et

dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis adinventiões ejus: * mementóte quóniam excélsum est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annuntiáte hoc in univérſa terra.

Exsúlta, et lauda habitátio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolátus es me.

Ant. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Ps. idem, ut supra. 21.

Capit. sequens dicitur in fer. Offic. ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor patrénæ glóriæ,
De luce lucem próferens,

Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénis glóriæ:
Culpam reléget lúblicam.

Confírmet actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna nésciat.

Christúsque nobis sit cibus,

Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusióem Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídiēs:
Crepúsculum mens nésciat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Per Annum. **V.** Replétus sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus * Dóminus Deus Israël.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur post Ant. ad Bened. dicuntur

sequ. Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur:

Kýrie eléison. Christe eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. totum dicitur clara voce etiam in Vesp.

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. **℞.** Sed libera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dñe misere-re mei. **℞.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dñe ús-quequo. **℞.** Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua Dñe super nos. **℞.** Quem-ádmódum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induán-tur justítiam. **℞.** Et sancti tui exsúltent.

℣. Dómine salvum fac regem. **℞.** Et exaúdi nos in die, qua invocáverimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ. **℞.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatió-nis tuæ. **℞.** Quam posse-disti ab initio.

℣. Fiat pax in virtúte tua. **℞.** Et abundántia in túrri-bus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúntis. **℞.** Réquiem æ-térnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. **℞.** Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus. **℞.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis et captívis. **℞.** Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatióibus suis.

℣. Mitte eis Dómine au-xílium de sancto. **℞.** Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exaúdi ora-tiÓNem meam. **℞.** Et cla-mor meus ad te véniat.

Deinde dic. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendén-tes, * in vocem deprecatiÓ-nis meæ.

Si iniquitátes observáve-ris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit áni-ma mea in Dómino.

A custódia matutína us-que ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum mi-sericórdia: * et copiÓsa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex
ómnibus iniquitatibus ejus.
Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur:

V. Dómine Deus virtútum
convérte nos. **R.** Et ostén-
de faciém tuam, et salvi
érimus.

V. Exsúrge Christe, ád-
juva nos. **R.** Et libera nos
propter nomen tuum.

V. Dómine exáudi ora-
tiónem meam. **R.** Et cla-
mor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.
Et quando in feriali Officio fiunt
Commemorationes communes
de S. Maria, de S. Joseph, de
Apostolis, de Titulo, et de Pace,
ante eas tam in Laudibus quam
in Vesp. fit seq. Coñem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de
inimícis nostris libera nos
Deus noster.

V. Omnis terra adóret te,
et psallat tibi. **R.** Psalmum
dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus
Dómine, pace custó-
di: quos per lignum san-
ctæ Crucis redímere digná-
tus es.

Quæ Commem. de Cruce fit
etiam quando non dicuntur Pre-
ces, in feriali tantum Officio.

Feria tertia ad Matutinum.

Invit. Jubilémus Deo, *
Salutári nostro.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpi-
mus:

Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dáemonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállí-
mus.

Praesta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

Ant. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias
meas: * ut non delín-
quam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,
* cum consisteret peccátor
advérsus me.

Obmútui, et humiliátus
sum, et sílui a bonis: * et
dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra
me: * et in meditatióne
mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérſa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est exspectatio mea? Nonne Dóminus? * Et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabescere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratióem meam Dómine, et deprecatióem meam: * aúribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ad-

vena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refriger priúsq̃am ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans : exspectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaúdivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitates et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiόem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem volun-

tátem tuam: * Deus meus
vólui, et legem tuam in
medio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam
in ecclésia magna, * ecce
lábia mea non prohibébo:
Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abs-
cón-di in corde meo: * ve-
ritátem tuam et salutáre
tuum dixi.

Non abscón-di misericór-
diam tuam et veritátem tu-
am * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne
longe fácias miseratiónes
tuas a me: * misericórdia
tua et véritas tua semper
suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt
me mala, quorum non est
númerus: * comprehendé-
runt me iniquitátes meæ,
et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super
capílos cápitis mei: * et
cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine
ut éruas me: * Dómine, ad
adjuvándum me réspice.

Confundántur et reve-
réntur simul, qui quærunt
ánimam meam, * ut aúfe-
rant eam.

Convertántur retrórsum,
et revearéntur * qui volunt
mihi mala.

Ferant conféstim confu-
sió-nem suam, * qui dicunt
mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur su-
per te omnes quæréntes te:
* et dicant semper: Magni-
ficétur Dóminus: qui dili-
gunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum
et pauper: * Dóminus sol-
lícitus est mei.

Adjútor meus, et proté-
ctor meus tu es: * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam
in lingua mea.

Ant. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super
egénium, et paúperem: *
in die mala liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beátum
fáciat eum in terra: * et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus:
* univérsum stratum ejus
versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine mise-
rére mei: * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala
mihi: * Quando moriétur,
et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vi-
derét, vana loquebátur, *
cor ejus congregávit ini-
quitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum.

Advēsum me susurrā-
bant omnes inimīci mei: *
advēsum me cogitābant
mala mihi.

Verbum inīquum consti-
tuērunt advēsum me: *
Numquid qui dormit non
adjiciet ut resūrgat?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperāvi: * qui edēbat
panes meos, magnificāvit
super me supplantatiōnem.

Tu autem Dómine mise-
rere mei, et resūsuscita me:
* et retrībuam eis.

In hoc cognóvi quóniam
voluisti me: * quóniam non
gaudēbit inimīcus meus su-
per me.

Me autem propter inno-
cēntiam suscepisti: * et con-
firmāsti me in conspēctu
tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus
Israēl a sǎculo et usque in
sǎculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmōdum desíderat
cervus ad fontes aquá-
rum: * ita desíderat ánima
mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad
Deum fortem vivum: *
quando véniam, et appa-
rébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ
meæ panes die ac nocte: *
dum dicitur mihi quotidie:
Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et

effúdi in me ánimam me-
am: * quóniam transíbo in
locum tabernáculi admirá-
bilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiónis, et
confessiónis: * sonus epu-
lántis.

Quare tristis es ánima
mea? * et quare contúrbas
me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * salutá-
re vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea
conturbáta est: * propterea
memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a
monte módico.

Abýssus abýssum invo-
cat, * in voce cataractárum,
tuárum.

Omnia excélsa tua, et flu-
ctus tui * super me trans-
iérunt.

In die mandávit Dóminus
misericórdiam suam: * et
nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscé-
ptor meus es.

Quare oblítus es mei: * et
quare contristátus incédo,
dum affligit me inimīcus?

Dum confringúntur ossa
mea, * exprobravérunt mi-
hi, qui tribulant me inimīci
mei.

Dum dicunt mihi per sín-
gulos dies: Ubi est Deus
tuus? * quare tristis es ani-

ma mea, et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus aúribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * et in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispédidit, et plantásti eos: * afflíxísti pópulos, et expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possederunt terram, * et bráchium eórum non salvávit eos:

Sed dextera tua, et bráchium tuum, et illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu, * et in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * et gládus meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de af-

fligéntibus nos: * et odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * et in nómine tuo confitébimur in sáeculum.

Nunc autem repulísti et confudísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * et qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * et in Géntibus dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum sine pretio: * et non fuit multitúdo in commutátionibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris, * subsannatiónem et derísium his, qui sunt in circuítu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus: * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est, * et confúsio faciéi meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et obloquéntis: * a fácie inimíci, et persecuéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * et iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum: * et declinásti sémitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et copérui nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstímáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare faciém tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptér ea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptér ea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. Adjútor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatíonibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdite mánibus: * jubiláte Deo in voce exsultatíonis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omniterræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Ant. Adjutor in tribulatióibus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilonis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-

mus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiae Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et compectímini eam: * narráte in túribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes: * aúribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiõem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confidunt in virtúte sua: * et in multítudine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatióem suam.

Et prétium redemptionis ánimæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum viderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus peribunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno póstiti sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum iusti in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad ocásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempésta vávida.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli iustítiam ejus; * quóniam Deus iudex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocaústa autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit De-

us: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et projecísti sermones meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiònem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus fílium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra fáciem tuam.

Intelligite hæc qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem

magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evellet te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt iusti, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: * et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum: et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: * et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Ant. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Añum. V. Imola Deo sacrificium laudis. R. Et redde Altissimo vota tua.

Pro uno Mart. V. Posuisti Domine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro plur. Mart. V. Exsultent iusti in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

Pro Conf. Pont. V. Elégit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Conf. non Pont. V. Os iusti meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquétur iudicium.

Pro una Sancta. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovébitur.

Ad Laudes.

Ant. Dele Domine * iniquitatem meam.

Ps. Miserere. 62.

Ant. Salutare.

Psalmus 42.

Júdica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Ad te de luce * vígilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiae.

Isaiae 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quíetis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum:

Dómine vim pátiór, re-

spónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amari-túdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-tébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspe-ctábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confi-tébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciét veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-bimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dñe.

Ant. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de cœlis.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcëssit, dies au-tem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera te-nebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die ho-néste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi nún̄tius
Lucem propínquam
præcinit:

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castique, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próxi-
mus.

Jesum ciámus vóci-
bus, Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum díscute:

Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spírítu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℞.** Exsul-
távimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit nobis* Dóminus cornu salútis
in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 65.

— — — — —
Feria quarta
ad Matutinum.

Invit. In manu tua Dómine* Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Créátor óptime,
Rectórque noster, áspice:

Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, póscimus,

Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásquenoctrisúmpimus.

Mentes manúsque tóllimus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malū quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.

Deus de cœlo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israëel? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israëel.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratióem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cecidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi

pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspéctábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradictionem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixisset mihi, * sustinuíssem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuisset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consensu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítiae in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illíus.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatiónem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.

Ant. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsus:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et

pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec trans-eat iníquitas.

Clamábo ad Deum altísimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confidit ánima mea.

Ant. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte fílii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exaúdiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, aufe-

réntur: * supercécidit ignis,
et non vidérunt solem.

Priúsqvam intelligerent
spinæ vestræ rhamnum: *
sicut vivéntes, sic in ira
absórbet eos.

Lætábitur justus cum ví-
derit vindíctam: * manus
suas lavábit in ságuine
peccátoris.

Et dicet homo: Si útique
est fructus justo: * útique
est Deus júdicans eos in
terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis me-
is Deus meus: * et ab
insurgéntibus in me libera
me.

Eripe me de operántibus
iniquitátem: * et de viris
ságuinum salva me.

Quia ecce cepérunt áni-
mam meam: * irruérunt in
me fortes.

Neque iníquitas mea, ne-
que peccátum meum Dó-
mine: * sine iniquitáte cu-
cúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum me-
um, et vide: * et tu Dómine
Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas o-
mnes Gentes: * non mise-
reáris ómnibus, qui ope-
rántur iniquitátem.

Converténtur ad véspe-
ram: et famem patiéntur
ut canes, * et circuíbunt ci-
vitátem.

Ecce loquéntur in ore suo,
et gládus in lábiis eórum:
* quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis
eos: * ad níhilum dedúces
omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te
custódiam, quia Deus sus-
céptor meus es: * Deus
meus, misericórdia ejus
præveniet me.

Deus osténdet mihi su-
per inimícos meos, ne occi-
das eos: * nequándo obli-
viscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte
tua: * et depóne eos pro-
tector meus Dómine:

Delictum oris eórum, ser-
mónem labiórum ipsórum:
* et comprehendántur in
supérbia sua.

Et de exsecrátióne et
mendácio añuntiabúntur in
consumatióne: * in ira con-
summatiόνis, et non erunt.

Et scient quia Deus do-
minábitur Jacob: * et fíni-
um terræ.

Converténtur ad véspe-
ram et famem patiéntur
ut canes: * et circuíbunt
civitátem.

Ipsi dispergéntur ad man-
ducándum: * si vero non
fúerint saturáti, et murmu-
rábunt.

Ego autem cantábo forti-
túdinem tuam: * et exsul-

tábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscēptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscēptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hóminum.

Ant. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Comóvísti terram, et contrurbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac délixtera tua, et exaúdi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætabor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam

calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam: * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatióem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratióem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * miseri-

córdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxiliúm de tribulatióne.

Ant. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscēptor meus, non movēbor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interficitis universi vos: tamquam parieti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: *

Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiae si áffluent, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudivi Deus oratióne meam cum déprecor: * a tímóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * intenderunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terríbilis sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus

super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotiómem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta offeram tibi cum incénso arietum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus,
* et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui
non amovit orationem meam,
et misericordiam suam
a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, *
et fugiant qui oderunt eum,
a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient: * sicut fluit cera a facie ignis, sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exsultent in conspectu Dei: *
et delectentur in laetitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini ejus: * iter facite ei, qui ascendit super occasum: Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus: * turbabuntur a facie ejus, patris orphanorum, et iudicis viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus qui inhabitare facit unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine, * similiter eos qui exasperant, qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu populi tui, * cum pertransires in deserto:

Terra mota est, etenim coeli distillaverunt a facie

Dei Sinai, * a facie Dei Israel.

Pluviam voluntariam segregabis Deus hereditati tuae: * et infirmata est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea: * parasti in dulcedine tua pauperi Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus, * virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti: * et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, penae columbae deargentatae, * et posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit coelestis reges super eam, nive dealbabuntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis: * ut quid suspicamini montes coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est Deo habitare in eo: * etenim Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus multiplex, millia latantium: * Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti captivitatem: * accepisti dona in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Dominus die

quotídie: * prósperum iter
faciet nobis Deus salutá-
rum nostrórum.

Deus noster, Deus salvos
faciendi: * et Dómini Dó-
mini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus con-
frínget cápita inimicórum
suórum: * vérticem capílli
perambulántium in delictis
suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in
sánguine: * lingua canum
tuórum ex inimicis, ab ipso.

Vidérunt ingressus tuos
Deus, * ingressus Dei mei:
regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes
conjúcti psalléntibus, * in
medio juvenulárum tym-
panistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo
Dño, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescén-
tulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eó-
rum: * príncipes Zábulon,
príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ:
* confírma hoc Deus, quod
operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsa-
lem, * tibi ófferent reges
múnera.

Increpa feras arúndinis,
congregátio taurórum in
vaccis populórum: * ut

exclúdent eos, qui probáti
sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella
volunt: vénient legáti ex
Ægýpto: * Æthiópia præ-
véniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo:
* psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit
super cœlum cœli, * ad
Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vo-
cem virtútis, date glóriam
Deo super Israël, * magni-
ficéntia ejus, et virtus ejus
in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis
suis, Deus Israël ipse dabit
virtútem, et fortitúdinem
plebi suæ, * benedíctus
Deus.

Ant. Benedícite Gentes
Deum nostrum.

Per Annum. **℣.** Deus vi-
tam meam annuntiávi tibi.

℞. Posuísti lácrimas meas
in conspéctu tuo.

Pro uno Mart. **℣.** Magna
est glória ejus in salutári
tuo. **℞.** Glóriam et ma-
gnum decórem impónes
super eum.

Pro plur. Mart. **℣.** Justi
autem in perpétuum vivent.

℞. Et apud Dóminum est
merces eórum.

Pro Conf. Pont. **℣.** Tu
es sacérdos in ætérnum.

℞. Secúndum órđinem
Melchisedech.

Pro Confess. non Pontif.

Y. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta. Y. Elégit eam Deus, et præelégit eam.

R. In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Laudes.

Ant. Amplius lava me *
Dómine ab injustítia mea.

Ps. Miserére. 62.

Ant. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímébunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere deletábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósá desérti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. Lábía mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ.

I. Reg. 2.

Exultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétera de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accínti sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vívificat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus paúperem facit et ditat, * humiliat et sublevat.

Súscitat de púlvere egénum, * et de stércore élevat paúperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólium glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt: * quia

non in fortitúdine sua roborábitur vir.

Dóminum formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. Cœli cœlórum * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila, Confúsa mundi et túbida:

Lux intrat, albéscit polus: Christus venit: discédite.

Calígo terræ scínditur Percússa solis spículo, Rebúsque jam color redit, Vultu niténtis síderis.

Te Christe solum nóvimus:

Te mente pura et simplici, Flendo et canéndo quæsumus,

Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cœlestium
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnes sæculum.
Amen.

Y. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **R.** Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. De manu
ómnium * qui odérunt nos,
libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria II. 65.

Feria quinta ad Matutinum.

Invit. Dóminum qui fecit
nos, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræcolóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste iudex córdium:

Ut aúferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque Christe grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te Redémptor quærere.

Repélle tu caliginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gaúdeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Dómine Deus.

Psalms 68.

Salvum me fac Deus:
* quóniam intravé-
runt aquæ usque ad
ánimam meam.

Infixus sum in limo pro-
fúndi: * et non est sub-
stántia.

Veni in altitúdinem maris:
* et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucæ
factæ sunt fauces meæ: *
defecérunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capíllos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
injúste: * quæ non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam
meam: * et delicta mea a
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me
qui exspéctant te Dómine,
* Dómine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quærunt te, Deus
Israël.

Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus fíliis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsus me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infígar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempésta aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me, * impropérium: exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum déserta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Vídeant paúperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit paúperes Dóminus: * et victos suos non despéxit.

Laudent illum cœli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adiutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.

Confundántur et revereántur, * qui quærunť animam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunť te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Ant. Dómine Deus in adiutórium meum inténde.

Ant. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agéntis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.

In te cantátio mea sem-

per: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecerunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi literatúram, introibo in poténtias Dómini: * Dñe memorábor justítiæ tuæ solíus.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabília tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchi-um tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecisti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ iterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regi da: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicabit pauperes populi, et salvos faciet filios pauperum: * et humiliabit calumniatorem.

Et permanebit cum sole, et ante lunam, * in generatione et generationem.

Descendet sicut pluvia in vellus: * et sicut stillicidia stillantia super terram.

Orietur in diebus ejus justitia, et abundantia pacis: * donec auferatur luna.

Et dominabitur a mari usque ad mare: * et a flumine usque ad terminos orbis terrarum.

Coram illo procident Aethiopes: * et inimici ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulae munera offerent: * reges Arabum et Saba dona adducunt.

Et adorabunt eum omnes reges terrae: * omnes Gentes servient ei:

Quia liberabit pauperem a potente: * et pauperem, cui non erat adjutor.

Parcet pauperi et inopi: * et animas pauperum salvas faciet.

Ex usuris et iniquitate redimet animas eorum: * et honorabile nomen eorum coram illo.

Et vivet, et dabitur ei de auro Arabiae, et adorabunt

de ipso semper: * tota die benedicient ei.

Et erit firmamentum in terra in summis montium, superextolletur super Libanum fructus ejus: * et florébunt de civitate sicut foenum terrae.

Sit nomen ejus benedictum in saecula: * ante solem permanet nomen ejus.

Et benedicentur in ipso omnes tribus terrae: * omnes Gentes magnificabunt eum.

Benedictus Dominus Deus Israel, * qui facit mirabilia solus:

Et benedictum nomen majestatis ejus in aeternum: * et replébitur majestate ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Domine in Deum protectorem.

Ant. Liberasti virgam.

Psalms 72.

Quam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelavi super iniquos, * pacem peccatorum videntis.

Quia non est respectus morti eorum: * et firmamentum in plaga eorum.

In labore hominum non sunt, * et cum hominibus non flagellabuntur:

Ideo tenuit eos superbia, *

operti sunt iniquitate et impietate sua.

Prodiit quasi ex adipi iniquitas eorum: * transierunt in affectum cordis.

Cogitaverunt, et locuti sunt nequitiam: * iniquitatem in excelsis locuti sunt.

Posuerunt in coelum os suum: * et lingua eorum transiit in terra.

Ideo convertetur populus meus hic: * et dies pleni inveniuntur in eis.

Et dixerunt: Quomodo scit Deus, * et si est scientia in excelsis?

Ecce ipsi peccatores, et abundantes in saeculo, * obtinuerunt divitias.

Et dixi: Ergo sine causa justificavi cor meum, * et lavi inter innocentes manus meas:

Et fui flagellatus tota die, * et castigatio mea in matutinis.

Si dicebam: Narrabo sic: * ecce nationem filiorum tuorum reprobavi.

Existimabam ut cognoscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuarium Dei: * et intelligam in novissimis eorum.

Verumtamen propter dolos posuisti eis: * deiecisti eos dum allevarentur.

Quomodo facti sunt in

desolationem, subito defecerunt: * perierunt propter iniquitatem suam.

Velut somnium surgentium Domine, * in civitate tua imaginem ipsorum ad nihilum rediges.

Quia inflammatum est cor meum, et renes mei commutati sunt: * et ego ad nihilum redactus sum, et nescivi.

Ut iumentum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuisti manum dexteram meam: et in voluntate tua deduxisti me, * et cum gloria suscepisti me.

Quid enim mihi est in caelo? * et a te quid volui super terram?

Defecit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in aeternum.

Quia ecce, qui elongant se a te, peribunt: * perdidisti omnes, qui fornicantur abs te.

Mihi autem adhærere Deo bonum est: * ponere in Domino Deo spem meam:

Ut annuntiem omnes praedicationes tuas, * in portis filiae Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pastuarum tuarum?

Memor esto congregatió-
nis tuæ, * quam possedísti
ab iníitio.

Redemísti virgam hære-
ditátis tuæ: * mons Sion,
in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem: *
quanta malignátus est ini-
mícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te: * in médio sole-
mnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna: * et non cognové-
runt sicut in éxitu super suñum.

Quasi in silva lignórum se-
cúribus excidérunt jánuas
ejus in idípsum: * in secúri
et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuá-
rium tuum: * in terra pol-
luérunt tabernáculum nó-
minis tui.

Dixerunt in corde suo co-
gnátio eórum simul: * Qui-
éscere faciámus omnes dies
festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus,
jam non est prophéta: * et
nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impro-
perábit inimícus: * irrítat
adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum tu-
am, et dexteram tuam, * de
médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster

ante sǽcula: * operátus est
salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregísti cápita dra-
cónis: * dedísti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et tor-
réntes: * tu siccásti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes términos
terræ: * æstátem et ver tu
plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimí-
cus improperávit Dómino:
* et pópulus insípiens in-
citávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et ánimas
paúperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus: * pauper et
inopslaudábunt nomen tuñ.

Exsúrge Deus, júdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum: * supér-

bia eórum, qui te odérunt, ascéndit semper:

Ant. Liberásti virgam hæreditátis tuæ.

Ant. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur córnua justí.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabiliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis résistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et quiévit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitatio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitationis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili et ei qui aufert spíritum princípum, * terríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projiciet Deus: * aut non apónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc coepi: * hæc mutátio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiόνibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquarum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagittæ tuæ tráseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiões ab iníitio.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatiõe áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabilia ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generatio áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt filiis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquirant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generatio prava et exásperans.

Generatio, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérunt ambuláre.

Et oblíti sunt benefactó-

rum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perduxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatione ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abýsso multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérent adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus dé-
super, * et jánuas cœli a-
péruiť.

Et pluit illis manna ad
manducándum, * et panem
cœli dedit eis.

Panem Angelórum man-
ducávit homo: * cibária
misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de
cœlo: * et indúxit in vir-
túte sua Africum.

Et pluit super eos sicut
púlverem carnes: * et sicut
arénam maris volatília pen-
náta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et sa-
turáti sunt nimis, et desi-
dérium eórum áttulit eis: *
non sunt fraudáti a desi-
dério suo.

Adhuc escæ eórum erant
in ore ipsórum: * et ira Dei
ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum,
* et eléctos Israëľ impe-
dívit.

In ómnibus his peccavé-
runt adhuc: * et non credi-
dérunt in mirabílibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte
dies eórum: * et anni eó-
rum cum festinátione.

Cum occideret eos, quæ-
rébant eum: * et reverte-
bántur, et dilúculo venié-
bant ad eum.

Et rememoráti sunt quia
Deus adjútor est eórum: *
et Deus excélsus redém-
ptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * et lingua sua men-
títi sunt ei:

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo: * nec
fidéles hábíti sunt in testa-
ménto ejus.

Ipse autem est miséricors,
et propítius fiet peccátis eó-
rum: * et non dispéddet eos.

Et abundávit ut avérteret
iram suam: * et non ac-
céndit omnem iram suam:
Et recordátus est quia ca-
ro sunt: * spíritus vadens,
et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto, * in iram
concitavérunt eum in ina-
quóso?

Et convérsi sunt, et tenta-
vérunt Deum: * et sanctum
Israëľ exacerbavérunt.

Non sunt recordáti ma-
nus ejus, * die qua redémít
eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægýpto
signa sua, * et prodígia sua
in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem
flúmina eórum, * et imbres
eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam,
et comédit eos: * et ranam,
et dispéddidit eos.

Et dedit ærúgini fructus

eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídít in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini júménta eórum: * et possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ: * indignatióem, et iram, et tribulatióem: immissiões per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et júménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérunť: * et inimícos eórum opéruiť mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ, * montem, quem adquisívit délixtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * et sorte dívísit eis terram in funículo distributiónis.

Eť habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israél.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulatióem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israél.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio pópulum suum: * et hæreditátem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum

Joseph: * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fetántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Ant. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, poluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticina servórum tuórum, escas volatilibus cœli: * carnes sanctorum tuórum béstiis terræ.

Effuderunt sánguinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepeliret.

Facti sumus oppróbrium vicinis nostris: * subsannatio et illúsió his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendetur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicinis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásquæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábimus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradi-tiónem vicinis nostris: * et inimíci nostri subsanna-vérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto trans-tulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti raíces ejus, et implévit terram.

Opéruiť montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti maceríam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergre-diúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísitá víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit délixtera tua: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatióe vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum délixteræ tuæ: * et super fílium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátiis nostris Dómine.

Per Annum. V. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. **R.** Et ánima mea quam redemísti.

Pro uno Mart. V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta. V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Laudes.

Ant. Tibi soli peccávi * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére mei. 62.

Ant. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióne.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sáculo et usque in sáculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat: * véspere decídat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbátisumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sáculum nostrum in illuminatione vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exsultávimus et delectáti sumus omnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus,

quibus nos humiliásti: * an-
nis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et
in ópera tua: * et dirige
filios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, et
ópera mánuum nostrárum
dirige super nos: * et opus
mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dómine, refúgium
factus es nobis.

Ant. In matutínis * medi-
tabor in te.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Cantémus.

Canticum Moysi.

Exod. 15.

Cantémus Dómino: glo-
riose enim magnificá-
tus est, * equum et ascen-
sórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est
mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum: * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugná-
tor, Omnípotens nomen
ejus. * Currus Pharaónis et
exércitum ejus projécit in
mare.

Elécti príncipes ejus sub-
mersi sunt in Mari rubro:
* abyssi operuérunt eos,
descendérunt in profún-
dum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine ma-
gnificáta est in fortitúdi-
ne: déxtera tua Dómine per-
cússit inimicum. * Et in
multitúdi- glóriæ tuæ de-
posuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spíritu furóris
tui congregátæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * con-
gregátæ sunt abyssi in mé-
dio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar
et comprehéndam, * dívi-
dam spólia, implébitur áni-
ma mea:

Evaginábo gládium me-
um, * interficiet eos ma-
nus mea.

Flavit spíritus tuus, et o-
pérui eos mare: * submér-
si sunt quasi plumbum in
aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórti-
bus Dómine? * quis sími-
lis tui, magníficus in san-
ctitáte, terríbilis atque lau-
dábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam,
et devorávit eos terra. *
Dux fuísti in misericórdia
tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in forti-
túdi- ne tua, * ad habitácu-
lum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et
iráti sunt: * dolóres obti-
nuérunt habitatóres Philí-
sthiim.

Tunc conturbáti sunt principes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatores Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnitúdine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapidis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introduces eos, et plantabis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dñe:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnabit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glorióse.

Ant. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur ar-

ma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aúrea,
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénus cónferat,

Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus

Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

Y. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dño, et liberábit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 65.

**Feria sexta
ad Matutinum.**

Invit. Adorémus Dñm, *
Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérget illud cóelitus
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc Redéptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Exsultáte.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adjutóri nostro: * jubilate Deo Jacob.

Súmite psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccínáte in Neoméniatuba, * in insígni die solemnitétis vestræ.

Quia præcéptum in Israëlest: * et judíciũ Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudivi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradicţiónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israëlsi audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israëlnon inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israhël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǎcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmeris?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmílem, et paúperem justificáte.

Eripite paúperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutori nostro.

Ant. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israhël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimíter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutorium filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrénte Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixerunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante fáciem venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persecúris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignomínia: * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbén-tur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dñs: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit á-nima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxili-um abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dñe Deus virtútum exaú-di oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos Deus salutaris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut extén-des iram tuam a genera-tióne in generatióem?

Deus tu convérsus vivi-ficábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timén-tes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia; et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculatæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo propéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambu-lábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam; et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: *

salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dñe, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pécipe Dómine oratióem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúm-que fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dñe: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et misereére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac fílium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dñe adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixísti Dómine terram tuam.

Ant. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-tibus sanctis: * diligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et prin-

cipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. Benedíctus.

Psalms 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * similis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terribilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine. Deus virtútum quis similis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * iustitia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent faciém tuam: * beátus pópulus, qui scit iubilatióem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustitia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in benedictio tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra: * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósum adiutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a faciē ipsíus inimícos ejus: * et

odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipsē invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscepitor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsū præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidèle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * et in iudiciis meis non ambuláverint:

Si iustitias meas profanáverint: * et mandata mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritate mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procedunt de lábiis meis, non faciám irrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérent eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depri-méntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gládii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea sub-stántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet,

et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu inferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * usquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupílos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * et de lege tua docueris eum,

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adjuvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuæ

laetificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Benedictus Dominus in æternum.

Ant. Cantáte.

Psalmus 95.

Cantáte Domino canticum novum: * cantáte Domino omnis terra.

Cantáte Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Annuntiáte inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium dæmonia: * Dominus autem cælos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * san-

ctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébatur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

Per Añum. V. Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine. **R.** Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Mart. V. Posuisti Dómine super caput ejus. **R.** Corónam de lápide pretiósó.

Pro plur. Mart. V. Exsultent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Laudes.

Ant. Spíritu principáli * confírma cor meum Deus.

Ps. Miserére. 62.

Ant. In veritáte.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi orationem meam: áuribus pécipe obsecrationem meam in veritáte tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimicus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóciter exaúdi me Dñe: * defécit spíritus meus.

Non avértas fáciem tuam a me: * et similis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: *

quóniam ego servus tuus sum.

Ant. In veritate tua exáudi me Dómine.

Ant. Illúmina Dómine * vultum tuum super nos.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audivi auditió-
nem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in
medio annórum vivífica
illud:

In medio annórum no-
tum fácies: * cum irátus
fúeris misericórdiæ recor-
dáberis.

Deus ab Austro véniet, *
et sanctus de monte Pha-
ran:

Opéruit cœlos glória ejus:
* et laudis ejus plena est
terra.

Splendor ejus ut lux erit:
* cónua in mánibus ejus:

Ibi abscondita est forti-
túdo ejus: * ante faciẽm
ejus ibit mors.

Et egrediẽtur diábolus
ante pedes ejus. * Stetit, et
mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-
tes: * et contríti sunt mon-
tes sæculi.

Incurváti sunt colles mun-
di, * ab itinéribus æterni-
tátis ejus.

Pro iniquitate vidi tentó-
ria Æthiopiæ, * turbabún-
tur pelles terræ Málian.

Numquid in flumínibus
irátus es Dómine? * aut
in flumínibus furor tuus?
vel in mari indignatio tua?

Qui ascẽdes super equos
tuos: * et quadrigæ tuæ
salvatio.

Súscitans suscitábis ar-
cum tuum: * juraménta trí-
bubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ:
vidérunt te, et doluerunt
montes: * gurges aquárum
tránsiit.

Dedit abyssus vocem su-
am: * altitúdo manus suas
levávit.

Sol, et luna steterunt in
habitáculo suo, * in luce
sagittárum tuárum, ibunt
in splendóre fulgurántis
hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis
terram: * et in furóre ob-
stupefácies Gentes.

Egréssus es in salutẽm
pópuli tui: * in salutẽm
cum Christo tuo.

Percussísti caput de do-
mo ímpii: * denudásti fun-
daméntum ejus usque ad
collum.

Maledixísti sceptris ejus,
cápiti bellatórum ejus, *
veniéntibus ut turbo ad
dispergendum me.

Exsultatio eorum * sicut
ejus, qui dévorat pauperem
in abscondito.

Viam fecisti in mari equis
tuis, * in luto aquarum
multarum.

Audívi, et conturbátus est
venter meus: * a voce con-
tremuérunt lábia mea.

Ingrediátur putrédo in
óssibus meis, * et subter
me scáteat.

Ut requiescam in die tri-
bulatiónis: * ut ascéndam
ad pópulum accíntum no-
strum.

Ficus enim non florébit:
* et non erit germen in
víneis.

Mentiétur opus olivæ: *
et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pe-
cus: * et non erit armén-
tum in præsépibus.

Ego autem in Dómino
gaudébo: * et exsultábo in
Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo
mea: * et ponet pedes meos
quasi cervórum.

Et super excélsa mea de-
ducet me victor * in psal-
mis canéntem.

Ant. Dómine audívi au-
dítum tuum et tímui.

Ant. In týmpano * et cho-
ro, in chordis et órgano
laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcëssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur ar-
ma lucis. Sicut in die ho-
néste ambulémus.

Hymnus.

Ætérna cœli glória,
Beáta spes mortá-
lium,

Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúcipher,
Præítque solem nún-tius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsi-
bus,

Noctem repéllat sœculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet pectora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radíces agat:
Secúnda spes congaúdeat,
Qua major exstat cáritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sœcu-
lum. Amen.

℣. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **℞.** Ex-
sultávimus, et delectáti su-
mus.

Ad Benedictus. Ant. Per viscera * misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 65.

Sabbato ad Matutinum.

Invit. Dóminum Deum nostrum * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Suñæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,

Uníus et substántiæ,
Trínusque persónis Deus:

Nostros pius cum cánticis
Fletus benigne súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis,
Accínti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium
Nunc concinéndò rúmpimus,

Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Pátrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Ant. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspéctu Géntium revelávít justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israél.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium diligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus: * et Sámuël inter eos, qui ínvo-cant nomen ejus:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adin-ventiões eórum.

Exaltáte Dñm Deum no-strum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens Ant. et Ps. Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laud. ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Ps. Bonum est * confitéri Dómino. **ut infra.**

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves pás-cuæ ejus: * introíte portas ejus in confessiône, átria ejus in hymnis: confitémini illi:

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiões tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intélliget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sœculum sœculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et disperségntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitaté Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratió-
nem meam: * et clamor
meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam
a me: * in quacúmque die
tribulor, inclína ad me au-
rem tuam.

In quacúmque die invo-
cávero te, * velóciter ex-
aúdi me.

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei: * et ossa mea
sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœ-
num, et áruit cor meum: *
quia oblítus sum comédere
panem meum.

A voce gémitus mei *
adhæsit os meum carni
meæ.

Símilis factus sum pelli-
cáno solitúdinis: * factus
sum sicut nyctícorax in
domicílio.

Vigilávi, * et factus sum
sicut passer solitárius in
tecto.

Tota die exprobrábant
mihi inimíci mei: * et qui
laudábant me, advérsus
me jurábant.

Quia cínerem tamquam
panem manducábam, * et
potum meum cum fletu mi-
scébam.

A fácie iræ et indignatió-
nis tuæ: * quia élevans al-
lisísti me.

Dies mei sicut umbra de-

clinavérunt: * et ego sicut
fœnum árui.

Tu autem Dómine in æ-
térnum pérmanes: * et me-
moriále tuum in genera-
tiónem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis
Sion: * quia tempus mi-
seréndi ejus, quia venit
tempus.

Quóniam placuérunt ser-
vis tuis lápides ejus: * et
terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes no-
men tuum Dómine, * et
omnes reges terræ glóriam
tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion: * et vidébitur in gló-
ria sua.

Respéxit in oratióem
humílium: * et non sprevit
precem eórum.

Scribántur hæc in gene-
ratióne áltera: * et pópulus,
qui creábitur, laudábit Dó-
minum:

Quia prospéxit de excélso
sancto suo: * Dóminus de
cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus com-
peditórum: * ut sólveret
fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini: * et laudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos
in unum, * et reges ut sér-
viant Dómino.

Respóndit ei in via virtú-

tis suæ: * Paucitatem diérum meórum núntia mihi.

Ne révocés me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt cœli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficient.

Filii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sáculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributióes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et misericoratióibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et júdiciu[m] ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israél voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitates nostras retríbuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut foenum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominabitur.

Benedícite Dño omnes Angeli ejus: * poténtes virtute, faciéntes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui fácitis voluntatem ejus.

Benedícite Dño ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat Deus.

Ant. Bénedic.

Psalmus 103.

Bénedic anima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessionem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitatem suam: * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abýssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient: * a voce tonitru tui formidabunt.

Ascéndunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in convallibus: * inter médium montium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstie agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volucres cœli habitábunt: * de médio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superiöribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum jumentis, * et herbam servituti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet faciém in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna campi, et cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.

Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.

Fecit lunam in témpora: * solcognóvit occásus suum.

Posuísti ténebras, et facta est nox: * in ipsa pertransibunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes, ut rápíant, * et quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congregáti sunt: * et in cubílibus suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus suum: * et ad operatióem suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessione tua.

Hoc mare magnum, et spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.

Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransibunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam,

ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te faciém, turbabúntur: * auferes spíritum eórum, et deficiént, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis faciém terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiánt peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei: * narráte ómnia mirabilia ejus.

Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et confirmámini: * quærite faciém ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in sáculum testaméntisui: * verbi, quod mandávit in mille generatíones:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevi, * paucíssimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflam-mávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps populórum, et dimísit eum.

Constitúit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiónis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídit pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia: * et cínifes in ómnibus fínibus eórum.

Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eórum, et ficúlneas eórum: * et contrívit lignum fínium eórum.

Dixit, et venit locústa, et bruchus, * cujus non erat númerus:

Et comédit omne fœnum in terra eórum: * et comédit omnem fructum terræ eórum.

Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias ómnis labóris eórum.

Et edúxit eos cum argéto et auro: * et non erat in tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.

Expándit nubem in protectionem eórum, * et ignem ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúrnix: * et pane cœli saturávit eos.

Dirúpit petram, et fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;

Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum in exsultatióne, * et eléctos suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes Géntium: * et labóres populórum possederunt:

Ut custódiant justificatiónes ejus, * et legem ejus requirant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sœculum misericórdia ejus.

Quis loquétur poténtias Dómini, * audítas fáciat omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt iudícium, * et faciunt justítiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.

Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mèmores multitudinis misericórdiæ tuæ.

Et irritavérunt ascen-
dentes in mare, * Mare
rubrum.

Et salvávit eos propter
nomen suum: * ut notam
fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare ru-
brum, et exsiccátum est: *
et dedúxit eos in abyssis
sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu
odiéntium: * et redémit eos
de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulán-
tes eos: * unus ex eis non
remánsit.

Et credidérunt verbisejus:
* et laudavérunt laudem
ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt
óperum ejus: * et non sus-
tinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupi-
scéntiam in desérto: * et
tentavérunt Deum in in-
aquóso.

Et dedit eis petitióem
ipsórum: * et misit satura-
tatem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in
castris: * Aaron sanctum
Dómini.

Apérta est terra, et de-
glutívit Dathan: * et opé-
ruit super congregatióem
Abíron.

Et exársit ignis in syna-
goga eórum: * fláma com-
bússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb: * et adoravérunt
scúlptile.

Et mutavérunt glóriam
suam * in similitúdinem
vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui
salvávit eos, * qui fecit
magnália in Ægýpto, mira-
bília in terra Cham: terri-
bília in Mari rubro.

Et dixit ut dispérderet
eos: * si non Móyses elé-
ctus ejus stetisset in con-
fractione in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne
dispérderet eos: * et pro
níhilo habuérunt terram
desiderábilem:

Non credidérunt verbo
ejus, et murmuravérunt in
tabernáculis suis: * non
exaudiérunt vocem Dñi.

Et elevávit manum suam
super eos: * ut prostérne-
ret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eó-
rum in natióibus: * et di-
spérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphe-
gor: * et comedérunt sacri-
fícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in ad-
inventiúnibus suis: * et mul-
tiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placá-
vit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in ju-
stítiam, * in generatióem
et generatióem usque in
sempitérnium.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictionis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dñs illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Etimolavérunt filios suos, * et filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium: * et dominátisunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et poenítuit eum secúndum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cógrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redémpti sunt a Dómino, quos redemit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invénérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dó-

minum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitáte et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in laboribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et vinctula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.

Omnem escam abomináta

est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et salvávit eos: * et erípuit eos de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et añúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et siluérunt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia silué-

runt: * et dedúxit eos in portum voluntátis eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabília ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclésia plebis: * et in cáthedra seniórum laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt víneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiét hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vísita nos Dómine in salutári tuo.

Ant. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cítharra: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exaúdi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses! * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci fácti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam? * quis dedúcet me usque in Idu-mæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxili-um de tribulatione: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimicos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnávérunt me gratis.

Pro eo ut me diligerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectione mea.

Constitue super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendicent: * et ejiciántur de habitatió-nibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substantiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupillis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iniquitas patrum ejus in conspéctu Dñi: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñm semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hóminem inopem, et mendicum, * et compúntum corde mortificáre.

Et diléxit maledicti-ó-nem, et véniet ei: * et nóluit benedicti-ó-nem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledicti-ó-nem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interi-óra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dñm: *

et qui loquúntur mala ad-
vérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine,
fac mecum propter nomen
tuum: * quia suávis est mi-
sericórdia tua.

Líbera me quia egénus, et
pauper ego sum: * et cor
meum conturbátum est in-
tra me.

Sicut umbra cum declí-
nat, ablátus sum: * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt
a jejúnio: * et caro mea im-
mutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis: * vidérunt me,
et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus: * salvum me fac
secúndum misericórdiam
tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * et tu Dómine fe-
císti eam.

Maledícet illi, et tu be-
nedíces: * qui insúrgunt in
me, confundántur: servus
autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre: * et operi-
ántur sicut diplóide confu-
sione sua.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo: * et in médio
multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris
paúperis, * ut salvam fáce-

ret a persecuéntibus áni-
mam meam.

Ant. Confitébor Dómino
nimis in ore meo.

Per Annum. **V.** Dómine
exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te
veníat.

Pro B. Maria. **V.** Diffúsa
est grátia in lábiis tuis.

R. Propterea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Laudes.

Ant. Benigne fac * in bona
voluntáte tua Dómine.

Ps. Miserére. 62.

Ant. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri
Dño: * et psállere nó-
mini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam: * et
veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério:
* cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dó-
mine in factúra tua: * et
in opéribus mánuum tuá-
rum exsultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine: * ni-
mis profúndæ factæ sunt
cogitatióes tuæ.

Vir insípiens non cognó-
scet: * et stultus non intél-
liget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et dispersgéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iniquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Ps. Deus Deus meus. 20.

Ant. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi.

Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et re-ctus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,

Constituit términos populórum * juxta númerum filiórum Israél.

Pars autem Dómini, pó-

pulus ejus: * Jacob funí-
culus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra de-
sérta, * in loco horróris, et
vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dó-
cuit: * et custodívit quasi
pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans
ad volándum pullos suos, *
et super eos vólitans,

Expándit alas suas, et as-
súmpsit eum, * atque por-
távit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus
fuit: * et non erat cum eo
deus aliénus.

Constituit eum super ex-
célsam terram: * ut com-
éderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra,
* oleúmque de saxo durís-
simo.

Butýrum de arménto, et
lac de óvibus * cum ádipe
agnórum, et ariétum filió-
rum Basan:

Et hircos cum medúlla
trítici, * et sánguinem uvæ
bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,
et recalcitrávit: * incrassá-
tus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem
suum, * et recéssit a Deo
salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis, * et in abomi-
natió nibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis,
et non Deo, * diis, quos
ignorábant:

Novi recentésque vené-
runt, * quos non coluérunt
patres eórum.

Deum qui te génuít de-
reliquísti, * et oblítus es
Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad ira-
cúndiam concitátus est: *
quia provocavérunt eum
fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem
meam ab eis, * et conside-
rábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa
est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in
eo, qui non erat Deus, * et
irritavérunt in vanitátibus
suis:

Et ego provocábo eos in
eo, qui non est pópulus, *
et in gente stulta irritábo
illos.

Ignis succénsus est in fu-
róre meo, * et ardébit us-
que ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum
gérmine suo, * et móntium
fundaménta combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagíttas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, * et
devorábunt eos aves morsu
amaríssimo:

Dentes bestiárum immít-
tam in eos, * cum furóre

trahéntium super terram,
atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-
dius, et intus pavor, * júve-
nem simul ac vírginem, la-
cténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? *
cessáre fáciam ex homíni-
bus memóriam eórum.

Sed propter iram inimi-
córum distuli: * ne forte
superbírent hostes eórum,

Et dicerent: Manus no-
stra excélsa, et non Dómi-
nus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est,
et sine prudéntia. * Utí-
nam sáperent, et intellige-
rent, ac novíssima provi-
dérent.

Quómodo persecuátur
unus mille, * et duo fugent
decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et Dó-
minus conclúsit illos?

Non enim est Deus no-
ster ut dii eórum: * et ini-
míci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, ví-
nea eórum, * et de subur-
bánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, *
et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eó-
rum, * et venénium áspi-
dum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt
apud me, * et signáta in
thesaúris meis?

Mea est últio, et ego re-
tribúam in témpore, * ut
labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis,
* et adésse festínant tém-
pora.

Judicábit Dóminus pópu-
lum suum, * et in servis
suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit
manus, * et clausi quoque
defecérunt, residuíque con-
súmpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eó-
rum, * in quibus habébant
fidúciam?

De quorum víctimis com-
edébant ádipes, * et bibé-
bant vinum libáminum.

Surgant, et opituléntur
vobis, * et in necessitaté
vos protégant.

Vidéte quod ego sim so-
lus, * et non sit álius Deus
præter me:

Ego occídám, et ego ví-
vere fáciam: percútiam, et
ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cœlum manum
meam, et dicam: * Vivo
ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur glá-
dium meum, * et arripúerit
judícium manus mea:

Reddam ultiónem hósti-
bus meis, * et his qui odé-
runt me retribuam.

Inebriábo sagíttas meas

sánguine, * et gládus meus devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:

Et vindictam retribuet in hostes eórum, * et propítius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnitúdinem Deo nostro.

Ant. In cýmbalis benesonántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de cœlis. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Auróra jam spargit populum:

Terris dies illábitur:

Lucis resúltat spículum:

Discédát omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet: Mentis reátus córruat:

Quidquid tenébris hórridum

Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últimum

Hic deprecámur cernui,

Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sáculum. Amen.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Illumináre * Dómine his, qui in ténébris sedent, et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria II. 65.

Dominica

ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

V. Deus in adjutórium. 18.

Ant. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dñs, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dñs Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntates ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirábili-um suórum, miséricors et miserátor Dñus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiόνem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculū sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi.

Ant. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória æténa erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum

est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desiderium peccatórum peribit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in coelo et in terra?

Súscitans a terra inopem, * et de stercore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sácula.

Ant. Nos qui vívimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potestas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsus?

Montes exsultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in coelo: * ómnia quaecúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argentum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur: * óculos habent, et
non vidébunt.

Aures habent, et non aú-
dient: * nares habent, et
non odorábunt.

Manus habent, et non pal-
pábunt: pedes habent, et
non ambulábunt: * non
clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea: * et omnes qui
confídunt in eis.

Domus Israël sperávit in
Dómino: * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in
Dómino: * adjútor eórum
et protéctor eórum est,

Qui timent Dñm, speravé-
runt in Dño: * adjútor eó-
rum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit no-
stri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: *
benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui ti-
ment Dóminum, * pusíllis
cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super
vos: * super vos, et super
fílios vestros.

Benedícti vos a Dño, * qui
fecit coelum, et terram.

Coelum coeli Dómino: *
terram autem dedit fíliis
hóminum.

Non mórtui laudábunt te
Dñe: * neque omnes, qui
descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, be-
nedícimus Dño, * ex hoc
nunc et usque in sáeculum.

Ant. Nos qui vívimus, be-
nedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum, et Deus totíus conso-
latiónis, qui consolátur nos
in omni tribulatióné nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime
Lucem diérum prófe-
rens,

Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem:

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpís illigat.

Coeléste pulset óstium:
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáecu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo
 V. dicitur a Dom. III. post Pentec.
 usque ad Adventum, Capit. vero
 prædictum dicitur in eisdem
 Dom. Dicitur etiam in fer. Offic.
 ab Oct. Pentecostes usque ad
 Adventum. Similiter et V.; Ant.
 autem cum Ps. semper dicuntur
 ut supra, quando fit Offic. de Dom.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea
 Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus
 * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
 ancillæ suæ: * ecce enim
 ex hoc beátam me dicent
 omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
 qui potens est: * et san-
 ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
 progénie in progénies * ti-
 méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
 chio suo: * dispérsit su-
 pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
 de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis:
 * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum
 suum, * recordátus miseri-
 córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
 nostros, * Abraham, et sé-
 mini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et
 Oratio propria.

Feria secunda ad Vesperas.

Ant. Inclínávit.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaú-
 diet Dóminus * vo-
 cem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
 suam mihi: * et in diébus
 meis invocábo.

Circumdedérunt me doló-
 res mortis: * et perícula
 inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem
 invéni: * et nomen Dómini
 invocávi.

O Dómine líbera ánimam
 meam: * miséricors Dómi-
 nus, et justus, et Deus no-
 ster miserétur.

Custódiens párvulos Dó-
 minus: * humiliátus sum,
 et liberávit me.

Convértere ánima mea in
 réquiem tuam: * quia Dó-
 minus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam me-
 am de morte: * óculos meos
 a lácrimis, pedes meos a
 lapsu.

Placébo Dómino * in re-
 gióne vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus
 aurem suam mihi.

Ant. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod lo-
 cútus sum: * ego autem
 humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:

* Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retrí-
buit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod
locútus sum.

Ant. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes
Gentes: * laudáte eum
omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum
omnes Gentes.

Ant. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audívit me.

Dómine libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugnábant
me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudí-
vit me.

Ant. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, *
qui fecit coelum et terram.

Non det in commotióem
pedem tuum: * neque dor-
mítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custódit
Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te:
* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo: * custódiat áni-
mam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intrói-
tum tuum, et éxitum tuum:
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

Ant. Unde véniet auxili-
um mihi.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum, et Deus totíus consola-
tiónis, qui consolátur nos
in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Imménse cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnde-
rent,

Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.

Firmans locum cœlésti-
bus,

Simúlque terræ rívilis;
Ut unda flańas téperet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénis grátiae:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adaúgeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cómpri-
mant.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Magnífi-
cat * ánima mea Dóminum,
quia respéxit Deus humili-
tátem meam.

In Feriis Vigiliarum, quæ jeju-
nantur, post Antiph. ad Magni-
ficat, dicuntur sequentes Preces
flexis genibus, si dicendæ sint.

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. totum dici-
tur clara voce.

V. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo.

V. Ego dixi: Dómine
miserére mei. **R.** Sana áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

V. Convértere Dómine
úsquequo. **R.** Et deprecá-
bilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua
Dómine super nos. **R.**
Quemádmódum sperávi-
mus in te.

V. Sacerdótes tui indu-
ántur justítiam. **R.** Et san-
cti tui exsúltent.

V. Dómine salvum fac
regem. **R.** Et exaúdi nos in
die, qua invocáverimus te.

V. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bédic hæreditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

V. Meménto congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedisti ab initio.

V. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis.

V. Orémus pro fidélibus defúntis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Pro afflíctis et captívis. **R.** Libera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatióibus suis.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Ps. 50. Miserére mei Deus. **ut in fer. 2. ad Laud. 62.**

Finito Psalmo, dicitur

V. Dómine Deus virtútum convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando própria non assignatur, dicitur de Dom. præced., ut habetur in Proprio de Tempore.

Ant. cum Ps. semper dicuntur ad Vesp. in Offic. fer., ut hic in Psalt.: Hymni vero ab Oct. Pentec. usque ad Adventum; **Ant.** autem ad Magnificat eodem tempore.

Feria tertia ad Vesperas.

Ant. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-tur ut civitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem, * et abundantia diligentibus te:

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et proximos meos, * loquebar pacem de te:

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsi bona tibi.

Ant. In domum Domini lætantes ibimus.

Ant. Qui habitas.

Psalmus 122.

Ad te levavi oculos meos, * qui habitas in cœlis.

Ecce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri Domine, miserere nostri: * quia multum repleti sumus despectiōe:

Quia multum repleta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Ant. Qui habitas in cœlis, miserere nobis.

Ant. Adjutorium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dominus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dominus erat in nobis.

Cum exsurgerent homines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransiuit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dominus * qui non dedit nos, in captiōnem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium:

Laqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nomine Domini, * qui fecit cœlum et terram.

Ant. Adjutorium nostrum in nomine Domini.

Ant. Benefac.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Domino, sicut mons Sion: * non commovebitur in æternum, qui habitat in Jerúsalem.

Montes in circuitu ejus: * et Dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dominus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extendant justi ad iniquitatem manus suas.

Benefac Domine bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dominus cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Ant. Benefac Domine bonis, et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Psalmus 125.

In convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus letantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrimis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Veniētes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus.

Telluris alme Conditor,
Mundi solum qui separans,

Pulsis aquae molestiis,
Terram dedisti immobilem:

Ut germen aptum profere-
rens,

Fulvis decora floribus,
Foecunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet.

Mentis perusta vulnera
Munda virore gratiae:
Ut facta fletu diluat,
Motusque pravos atterat.

Jussis tuis obtemperet:
Nullis malis appropinquet:
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis ictum nesciat.

Praesta, Pater piissime,
Patricum compar Unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnans per omne saeculum. Amen.

V. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Exsultet
* spiritus meus in Deo salutari meo.

Preces, si dicendae sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 144.

**Feria quarta
ad Vesperas.**

Ant. Non confundetur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodierit civitatem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæreditas Dómini filii: merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu poténtis: * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ oli-

várum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitatem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixerunt qui præteribant: Benedíctio Dñi super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.

Ant. De profúndis.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profúndis clamávi ad te Dómine.

Ant. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis: * neque in mirábilibus super me.

Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam:

Sicut ablactátus est super matre sua, * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totius consolationis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Cœli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mundi plagas

Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine:

Quarto die qui flámeam
Dum solis accéndis rotam,
Lunæ mínistras órđinem,
Vagósque cursus síderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiόνis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Respexit * Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 144.

Feria quinta ad Vesperas.

Ant. Et omnis.

Psalmus 131.

Memento Dñe David, * et omnis mansuetudinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis ejus.

Ant. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucundum * habitare fratres in unum:

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in seculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum.

Ant. Omnia.

Psalmus 134.

Laudate nomen Domini, * laudate servi Dñm.

Qui statis in domo Domini, * in atriis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dñus: * psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quaecumque voluit, Dominus fecit in coelo, et

in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ: * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui Ægypte: * in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: * et occidit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hereditatem, * hereditatem Israël populo suo.

Domine nomen tuum in æternum: * Domine memoriale tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum: * et in servis suis deprecabitur.

Simulacra Gentium argentum, et aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquuntur: * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient: * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israëġ benedicite
Dómino: * domus Aaron
benedicite Dómino.

Domus Levi benedicite
Dómino: * qui timétis Dó-
minum, benedicite Dó-
mino.

Benedictus Dóminus ex
Sion, * qui hábitat in Je-
rúsalem.

Ant. Omnia quaecúmque
vóluit Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætér-
num.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Confitémini Deo deórum:
* quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Confitémini Dómino do-
minórum: * quóniam in æ-
térnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna
solus: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intel-
léctu: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super
aquas: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui fecit luminária ma-
gna: * quóniam in ætérnum
misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi:
* quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Lunam, et stellas in pote-
státem noctis: * quóniam
in ætérnum misericórdia
ejus.

Qui percússit Ægýptum
cum primogénitis eórum:
* quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Qui edúxit Israëġ de mé-
dio eórum: * quóniam in
ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et brá-
chio excélso: * quóniam in
ætérnum misericórdia ejus.

Qui divísit Mare rubrum in
divisiónes: * quóniam in
ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israëġ per mé-
dium ejus: * quóniam in æ-
térnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem,
et virtútem ejus in Mari
rubro: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum su-
um per désertum: * quó-
niam in ætérnum miseri-
córdia ejus.

Qui percússit reges ma-
gnos: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: *
quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæ-
órum: * quóniam in ætér-
num misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: *
quóniam in ætérnum mi-
sericórdia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspendimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblitus fúero tui Jerúsalem, * obliuioni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non mínero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dñi nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatióis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua Partim relínquis gúrgiti, Partim levas in áëra.

Demérsa lymphis ímpri-
mens,

Subvécta cœlis érigens:

Ut stirpe ab una pródita,

Díversa répleant loca:

Largíre cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sán-
guinis,

Nescíre lapsus criminum,

Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat:

Nullum éfferat jactántia:

Elísa mens ne cóncidat:

Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compár Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Fac De-
us * poténtiam in bráchio
tuo: dispérde supérbos, et
exálta húmiles.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 144.

Feria sexta ad Vesperas.

Ant. In conspéctu.

Psalmus 137.

onfitébor tibi Dómi-
ne in toto corde
meo: * quóniam au-
dísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi: * adorábo ad

templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et
veritate tua: * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exáudi me: *
multiplicábis in ánima mea
virtútem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ: * quia
audiérunt ómnia verba oris
tui:

Et cantent in viis Dómi-
ni: * quóniam magna est
glória Dómini.

Quóniam excélsus Dómi-
nus, et humília réspicit: *
et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me: * et super iram inimi-
córum meórum extendísti
manum tuam, et salvum
me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro
me: * Dómine misericór-
dia tua in sæculum: ópera
mánuum tuárum ne de-
spicias.

Ant. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et
cognovísti me: * tu cog-
novísti sessiόνem meam,
et resurrectiόνem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fugiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirabilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferioribus terræ.

Imperféctum meum vidé-runt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amici tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinem declináte a me:

Quia dícitis in cogitatióne: * accípiet in vanitáte civitates tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Nè tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbó-

nes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsistent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in inéritu.

Cognóvi quia fáciet Dóminus judícium inopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo libera me Dómine.

Ant. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertinum.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem pecca-

tóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiens verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me aláqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exaúdi me.

Ant. Pórtio mea.

Psalms 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Líbera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retribuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dñi nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hóminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes producere
Reptántis et feræ genus:

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per téporum certas vices
Obtemperáre sérvulis:

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérsarit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula:
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírítu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. ℞. Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Depó-
suit * poténtes, sanctos per-
sequéntes: et exaltávit hú-
miles, Christũ confiténtes.

Preces, si dicendæ sint, habén-
tur supra in Vesp. Fer. II. 144.

Sabbato ad Vesperas.

Ant. Benedictus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus
Deus meus, qui do-
cet manus meas ad
prælium, * et dígitos meos
ad bellum.

Misericórdia mea, et re-
fúgium meum: * suscéptor
meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso
sperávi: * qui subdit pó-
pulum meum sub me.

Dómine quid est homo,
quia innotuísti ei? * aut
fílius hóminis, quia répu-
tas eum?

Homo vanitáti símilis fa-
ctus est: * dies ejus sicut
umbra prætereunt.

Dómine inclína cœlos tu-
os, et descénde: * tange
montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem,
et dissipábis eos: * emítte
sagíttas tuas, et conturbá-
bis eos:

Emítte manum tuam de
alto, éripe me, et líbera
me de aquis multis: * de
manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est
vanitátem: * et délixtera eó-
rum, délixtera iniquitátis.

Deus cánticum novum
cantábo tibi: * in psaltério,
decachórdo psallam tibi.

Qui das salútem régibus:
* qui redemísti David ser-
vum tuum de gládio ma-
lígno: éripe me.

Et érue me de manu filió-
rum alienórum, quorum
os locútum est vanitátem:
* et délixtera eórum, délix-
tera iniquitátis:

Quorum fílii, sicut no-
vellæ plantatiónes * in ju-
ventúte sua.

Fíliæ eórum compósitæ:
* circumornátæ ut similitú-
do templi.

Promptuária eórum ple-

na, * eructántia ex hoc in illud.

Oveseórum foetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériae, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus rex: * et benedicám nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per síngulos dies benedicám tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitúdinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirábilia tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitúdinem tuam narrábunt.

Memóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt:

* et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-sis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fáciant fíliis hóminum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dñus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elísos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimál benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: *

omnibus invocántibus eum in veritaté.

Voluntátem timéntium se faciet: * et deprecationem eórum exáudiet: et salvos faciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispédet.

Laudatióem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, et in sæculum sæculi.

Ant. Per singulos dies benedícam te Dómine.

Ant. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdu fuéro.

Nolíte confidere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritaté in sæculum, facit judícium

injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscipiet: * et vias peccatórum dispédet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudatio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritióes eórum.

Qui númerat multitudinem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem

peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessione: * psállite Deo nostro in cithara.

Qui óperit cælum núbibus: * et parat terræ pluviam.

Qui producit in móntibus fœnum: * et herbam servituti hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-

nam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11. d.

O altitúdo divitiárum sapientiæ et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus:
Tu lux perénis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur vespere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Dómine.
R. Et descendat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit
 * Deus Israël púerum suum: sicut locútus est ad Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capit. O altitúdo. dicitur in Vesp. Sabbati ab Oct. Pentec. usque ad Adventum cum Hymno et **V.** sequenti. **Ant.** ad Magnificat, dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

Commemoratio de Cruce.

In feriali tantum Officio etiam quando non dicuntur Preces.

Ad Vesp. et Laudes. Ant.
 Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignũ sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Commemorationes communes, sive Suffragia Sanctorum.

De S. Maria,
 quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laudes. Ant.
 Sancta María succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concède nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis intercessiône, a præsentí liberári tristítia, et æténa pérfrui lætítia.

De sancto Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fídelis servus et prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam.

V. Glória et divítia in domo ejus. **R.** Et justítia

ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Laud. **Ant.** Ipse Jesus erat incipiens quasi annorum triginta ut putabatur filius Joseph.

V. Os justi meditabitur sapientiam. **R.** Et lingua ejus loquetur iudicium.

Orémus. **Oratio.**

Deus, qui ineffabili providentia beatum Joseph sanctissimæ Genitricis tuæ sponsum eligere dignatus es: præsta quæsumus; ut quem protectorem veneramur in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesp. **Ant.** Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

V. Constitues eos principes super omnem terram. **R.** Mémores erunt nominis tui Domine.

Ad Laud. **Ant.** Gloriosi principes terræ, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

V. In omnem terram exiit sonus eorum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eorum.

Orémus. **Oratio.**

Deus, cujus dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit, et coapostolum ejus Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis, æternitatis gloriâ consequamur.

De Patrono

vel Titulari ecclesiæ fiat Coñem.
consueta ante vel post Coñem.
prædictas, pro dignitate illius,
et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesp. et Laudes. **Ant.** Da pacem Domine in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Fiat pax in virtute tua. **R.** Et abundantia in turribus tuis.

Orémus. **Oratio.**

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et justa sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dñm nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

V. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster.

Sic terminatur Officium, ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commemorationes seu Suffragia dicuntur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, exceptis Duplicibus, et infra Octavas.

Quando dicitur Officium Beatæ Mariæ, non fit alia Commemoratio de ea.

Ad Completorium.

Lector incipit: **V.** Jube domne benedicere.

Bened. Noctem quiétam, et finem perféctum concédatur nobis Dóminus omnipotens. **R.** Amén.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

Fratres: Sóbrii estóte, et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærensquem dévoret: cui resístite fortes in fide. Tu autem Dómine miserére nobis. **R.** Deo grátias.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit coelum et terram.

Pater noster. dicitur totum secreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joáñem Baptistam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et vos fratres, oráre pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnipotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Deinde repetit Confessionem; et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnipotens Deus, et dimís-

sis peccátiis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

R. Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

Et facta Absolutione dic. V.

Convérté nos Deus salutaris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dñe ad adjuvándum me festína.

Gloria Patri. Sicut erat.

Ant. Miserére.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi orationem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justitia tua libera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et propter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protector meus.

In manus tuas comēdo spíritum meum: * redemísti me. Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório
Altíssimi, * in prote-
ctióne Dei cœli commorá-
bitur.

Dicet Dómino: Suscéptor
meus es tu, et refúgium
meum: * Deus meus spe-
rábo in eum.

Quóniam ipse liberávit
me de láqueo venántium, *
et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit
tibi: * et sub pennis ejus
sperábis.

Scuto circúmdabit te vé-
ritas ejus: * non timébis a
timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die,
a negótio perambulánte in
ténébris: * ab incúrsu, et
dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille,
et decem míllia a dextris
tuis: * ad te autem non
appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis
considerábis: * et retribu-
tiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine
spes mea: * Altíssimum
posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te ma-
lum: * et flagéllum non
appropinquábit tabernácu-
lo tuo.

Quóniam Angelis suis
mandávit de te: * ut custó-

diant te in ómnibus viis
tuis.

In mánibus portábunt te:
* ne forte offéndas ad lá-
pidem pedem tuum.

Super áspidem, et basilí-
scum ambulábis: * et con-
culcábis leónem et dracó-
nem.

Quóniam in me sperávit,
liberábo eum: * prótegam
eum, quóniam cognóvit
nomen meum.

Clamábit ad me, et ego
exaúdiam eum: * cum ipso
sum in tribulatióne: eri-
píam eum et glorificábo
eum.

Longitúdine diérum re-
plébo eum: * et osténdam
illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dó-
minum, * omnes servi
Dómini:

Qui statis in domo Dómi-
ni, * in átriis domus Dei
nostri.

In nóctibus extóllite ma-
nus vestras in sancta, * et
benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex
Sion, * qui fecit cœlum et
terram.

Ant. Miserére mihi Dó-
mine, et exaúdi oratióne
meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Creátor pósci-
mus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nostrum cóm-
prime,
Ne polluántur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es
Dómine, et nomen san-
ctum tuum invocátum est
super nos, ne derelínquas
nos, Dómine Deus noster.
R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dó-
mine * Comēndo spíritum
meum. In. **V.** Redemísti
nos Dómine Deus veritá-
tis. Commēdo. Glória
Patri. In.

V. Custódi nos Dómine
ut pupíllam óculi. **R.** Sub
umbra alárum tuárum pró-
tege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tu-
um Dómine, * secún-
dum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáci-
em ómnium populórum:

Lumen ad revelatiónem
Géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine
vigilántes, custódi nos dor-
miéntes: ut vigilémus cum
Christo, et requiescámus
in pace.

Sequentes Preces semper di-
cuntur, præterquam in Officio
Duplici, et infra Octavas: quæ
in fer. Offic., quando dictæ sunt
Preces in Vesp., dicuntur flexis
genibus.

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in
tentatiónem. **R.** Sed libera
nos a malo.

Credo in Deum. **secreto.**

V. Carnis resurrectionem.
R. Vitam ætérnam. Amen.

V. Benedictus es Dómine
Deus patrum nostrórum.
R. Et laudábilis et glorió-
sus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíritu.
R. Laudémus, et superex-
altémus eum in sæcula.

V. Benedictus es Dómine
in firmaménto cœli. **R.** Et

laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

V. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

V. Dignáre Dómine nocte ista. **R.** Sine peccáto nos custodíre.

V. Miserére nostri Dómine. **R.** Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine exaúdi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatió-nem istam, et omnes insídias inimíci ab ea longe repélle: Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, et benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Bened. Benedícat et custódiat nos omnípotens et miséricors Dóminus, Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus. **R.** Amen.

Et non dicitur Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur sequens Antiphona.

A primis Vesperis Festi Ss. Trinitatis usque ad Nonam Sabbati ante Adventum.

Antiphona.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules filii Hevæ. Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílum osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissiόνibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Virginis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto co-

operante, præparasti: da, ut
cujus comemoratiõne lætá-
mur, ejus pia intercessiõne,
ab instántibus malis, et a
morte perpétua liberémur.
Pereúndem Christum Dñm
nostrum. **R.** Amen.

V. Divínium auxílium má-
neat semper nobíscum.
R. Amen.

Deinde dicitur secreto Pater
noster. Ave María et Credo.

Sic dicitur Completorium per
Annum.

Si post Complet. imédiate se-
quatur Matut., tunc bis dicatur
Pater noster. Ave María. et Cre-
do: quia Completorium, quod
est finis Officii, sic terminari
debet, et ante Matutinum ite-
rum repetitur pro principio Of-
ficii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur
etiam in fine Laudum, quando
discedendum est a Choro: sed
si immediate post Matutinum
subsequatur Prima, vel alia
Hora, dicitur in fine ultimæ
Horæ, ita ut dicatur semper,
quando, terminata aliqua Hora,
discedendum est a Choro: et
tunc post **V.** Fidélium ánimæ.
et Pater noster. secreto, dicitur
V. Dóminus det nobis suam
pacem. **R.** Et vitam ætérnam.
Amen.

Deinde prædicta Antiphona
et in fine Divínium auxílium
máneat semper nobíscum.

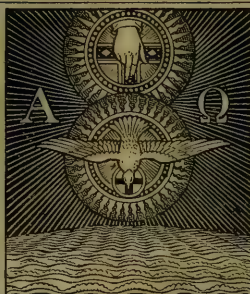
R. Amen.

Extra Chorum autem dicitur
in fine Laudum, si tunc termi-
nandum sit Officium; alioquin
in fine ultimæ Horæ. Post alias
vero Horas, quando terminatur
Officium, dicitur tantum Pater
noster. secreto.

Spiritus Dei ferebatur

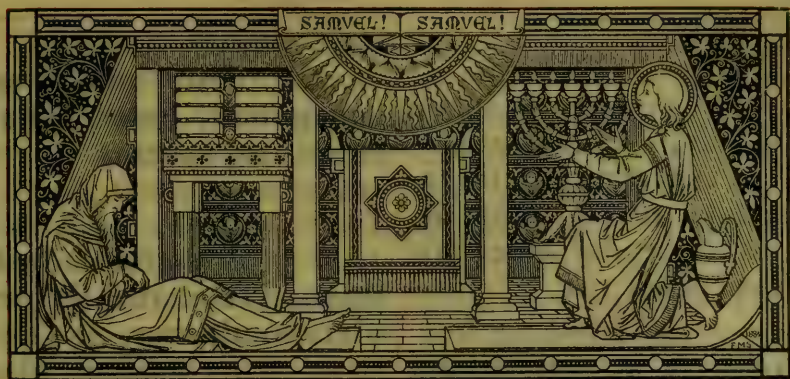
super aquas. Genesis 1, 2.

Apparuit autem ei Dominus in

convulle Mambre. Gen. 18, 1.

PROPRIUM DE TEMPORE.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 179. Ps. ut in
I. Vesperis de Communi Apo-
stolorum. [2]

Capitulum. Rom. 11. d.

O altitúdo divitiá-
rum sapiéntiæ,
et sciéntiæ Dei:
quam incompre-
hensibília sunt iudícia ejus,
et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit igneus;
Tu lux perénis Unitas,
Nóstris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere:
Dignéris, ut te súpplices
Laudémus inter cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,

Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíritu.

R. Laudémus et superex-
altémus eum in sácula.

Ad Magnif. Ant. Grátias
tibi Deus, grátias tibi vera
et una Trínitas, una et sum-
ma Déitas, sancta et una
Unitas.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui dedísti fámuli-
lis tuis in confessióne veræ
fidei, æternæ Trinitátis gló-
riam agnóscere, et in po-
téntia majestátis adoráre
Unitátem: quæsumus; ut
ejúsdem fidei firmitáte, ab
ómnibus semper muniámur
advérsis. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Domini-
nicæ primæ post Pentecosten.

Ant. Lóquere Dómine,
quia audit servus tuus.

V. Vespertína orátio a-
scéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos
misericórdia tua.

Oratio.

Deus in te sperántium
fortitúdo, adésto propi-
tius invocatióibus nostris:
et quia sine te nihil potest
mortális infirmitas, præsta
auxílium grátiae tuæ; ut in
exsequéndis mandátis tuis,
et voluntáte tibi et actiône
placeámus. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Deum verum,
unum in Trinitáte, et Tri-
nitátem in Unitáte, * Ve-
níte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Suñæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui má-
chinam,

Uníus et substántiæ,
Trínusque persónis Deus:

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Adésto unus Deus
omnípotens, Pater, Fílius,
et Spíritus sanctus.

Ps. ut in I. Noct. de Communi
Virginum. [114]

Ant. Te unum in sub-
stántia, Trinitátem in per-
sónis confitémur.

Ant. Te semper idem
esse, vívere, et intelligere,
profitémur.

V. Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíritu.

R. Laudémus et superex-
altémus eum in sæcula.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

In anno, quo mór-
tuus est rex Ozías,
vidi Dóminum se-
déntem super sólum excél-
sum et elevátum: et ea, quæ
sub ipso erant, replébant
templum. Séraphim sta-
bant super illud: sex alæ
uni, et sex alæ álteri: duá-
bus velábant faciém ejus,
et duábus velábant pedes
ejus, et duábus volábant.
Et clamábant alter ad ál-
terum, et dicébant: San-
ctus, sanctus, sanctus, Dó-
minus Deus exercítuum,
plena est omnis terra glória
ejus. Et commóta sunt su-
perliminária cárdinum a
voce clamántis, et domus
repléta est fumo.

R. Vidi Dóminum sedentem super solum excelsum et elevatum, et plena erat omnis terra maiestate ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. **V.** Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ii.

Et dixi: Væ mihi, quia tacui, quia vir pollutus labiis ego sum, et in medio populi polluta labia habentis ego habito, et Regem Dóminum exercituum vidi oculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, et in manu ejus calculus, quem fórcepe túlerat de altári. Et tétigit os meum, et dixit: Ecce tétigit hoc labia tua, et auferétur iniquitas tua, et peccátum tuum mundabitur. Et audívi vocem Dómini dicentis: Quem mitam? et quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.

R. Benedíctus Dóminus Deus Israél, qui facit mirabilia magna solus: * Et benedíctum nomen maiestatis ejus in ætérnum. **V.** Replébitur maiestate ejus omnis terra: fiat, fiat. Et.

Lectio iii.

Et dixit: Vade, et dices populo huic: Audíte audiétes, et nolíte intelligere: et vidéte visiónem, et no-

lite cognóscere. Excæca cor populi hujus, et aures ejus ágrava: et óculose ejus claudet: ne forte vídeat óculis suis, et aúribus suis aúdiat, et corde suo intélligat, et convertátur, et sanem eum. Et dixi: Usquequo Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque habitátore, et domus sine hómine, et terra relinquétur desérta. Et longe faciet Dóminus hómines, et multiplicábitur quæ derelicta fuerat in medio terræ.

R. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * Et métuant eum omnes fines terræ. **V.** Deus misereátur nostri, et benedícat nos Deus. Et métuant. Glória Patri. Et métuant.

In II. Nocturno.

Ant. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúdate mánibus: * jubilate Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excelsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem

suam: * spēcīem Jacob, quam dilēxit.

Ascēdit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omnis terræ Deus: * psállite sapiēter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ vehemēter eleváti sunt.

Ant. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trinitas.

Ant. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convénérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, com-

móti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et completeamini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beáta Trínitas.

Ant. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, obeáta Trínitas.

Psalmus 71.

Deus júdícium tuum regi da: * et justítiam tuam filio regis:

Judicáre pópulum tuum in iustítia,* et paúperestuos in iudício.

Suscípiant montes pacem pópulo:* et colles iustítiam.

Judicábit paúperes pópuli, et salvos fáciet filios paúperum:* et humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam,* in generatióne et generatióne.

Descéndet sicut plúvia in vellus:* et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus iustítia, et abundántia pacis:* donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare:* et a flúmine usque ad téminos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes:* et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent:* reges Arabum et Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ:* omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténte:* et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et inopi:* et ánimas paúperum salvas fáciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum:*

et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt de ipso semper:* tota die benedícet ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus:* et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sǎcula:* ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ:* omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël,* qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum:* et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.

V. Benedíctuses Dñe in firmaménto cœli. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sǎcula.

Ex libro S. Fulgéntii Epíscopi, de fide ad Petrum.

Inter Opera Augustinî, tom. 3.

Lectio iv.

Fides, quam sancti Patriarchæ atque Prophætæ ante incarna-

tionem Filii Dei divinitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audierunt, et Spíritus sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructionem salubérrimam posterórum scriptis suis inditam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, id est, Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater et Fílius et Spíritus sanctus. -

R. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília. **V.** Notam fecísti in pópulis virtútem tuam, redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu es Deus.

Lectio v.

Si enim, sicut est Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna: nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmódum Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus personárum sunt ab invicem proprietáte distincti,

sic fuissent naturárum quoque diversitaté discrėti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est: proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, et in una natúra unus est.

R. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. **V.** Et benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum et laudábile, et superexaltátum in sæcula. O beáta.

Lectio vi.

Per hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio, et Spíritu sancto est, totus Fílius in Patre, et Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre, et Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit æternitáte, aut excédit magnitúdine, aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad naturæ divínæ unitátem pértinet, aut antérior, aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas, atque imménsitas, velut antérior, aut major, Spíritus sancti immensitátem æternitatémque aut præcedere, aut excédere naturáliter potest.

R. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. **Y.** Magnus Dóminus, et magna virtus ejus: et sapiéntiæ ejus non est finis. Et sapiéntiæ. **G**lória Patri. Et sapiéntiæ.

In III. Nocturno.

Ant. Cáritas Pater est, grátia Fílius, comunicátio Spíritus sanctus, o beáta Trínitas.

Ps. ut in III. Noct. de Comuni Virg. [121]

Ant. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus, o beáta Trínitas.

Ant. Pater, et Fílius, et Spíritus sanctus una substantia est, o beáta Trínitas.

Y. Verbo Dómini coeli firmáti sunt. **R.** Et Spíritus oris ejus, omnis virtus eórum.

Lectio sancti Evangélíi secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 28. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Data est mihi omnis potéstas in cœlo et in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes, baptizántes eos in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Et réliqua.

Homília sancti Grégorii Nazianzéní.

In Tractatu de fide, post init.

Quis catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Fílium vere esse Fílium, et Spíritum sanctum vere esse Spíritum sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet unius substantiæ profitémur. Non enim nos secúndum córporum conditionem, divisionem in Deo fácimus: sed secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, et nóminum personas vere constáre crédimus, et unitátem divinitátis esse testámur.

R. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. **Y.** Benedíctus es Dómine in firmaménto coeli, et laudábilis et gloriósus in sæcula. Laudémus.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii.

Nec extensionem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei

Fílium dícimus: nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus: sed tria nómina, et tres persónas uníus esse esséntiæ, uníus majestátis atque poténtiæ crédimus. Et ideo unum Deum confitémur: quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem, et Fílium cathólice nominámus: duos autem Deos dícere, nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, imo verus Deus de Deo vero: sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perinde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradiderunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego et Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: sumus autem, persónis assignat.

R. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Bened. Per evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 6. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut et Pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 15. in Evang. Matthæi de Verbis Domini, post initium.

Duo sunt ópera misericórdiæ, quæ nos liberant, quæ breviter ipse Dóminus pósuit in Evangélio: Dimittite, et dimittétur vobis: Date, et dábitur vobis. Dimittite, et dimittétur vobis, ad ignoscendum pértinet: Date, et dábitur vobis, ad præstándum beneficium pértinet. Quod ait de ignoscéndo, et tu vis tibi ignósci quod peccas, et habes álium, cui tu possis ignóscere. Rursus, quod pértinet ad tribuéndum beneficium, petit te mendícus, et tu es Dei mendícus. Omnes enim quando orámus, mendíci Dei sumus, ante jánuam magni Patrisfámiliæ stamus, imo et prostérnimur, súpplícisingemíscimus, áliquid voléntes accípere: et ipsum áliquid, ipse Deus est. Quid a te petit men-

dícus? panem. Et tu quid petis a Deo, nisi Christum, qui dicit: Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi? Ignosci vobis vultis? ignoscite: Remittite, et remittetur vobis. Accipere vultis: date, et dabitur vobis.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes.

et per Horas.

Ant. 1. Glória tibi Trinitas * æquális, una Déitas, et ante ómnia sæcula, et nunc et in perpétuum.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Laus et perénnis glória * Deo Patri, et Fílio, sancto simul Paráclito, in sæculórum sæcula.

3. Glória laudis * résonet in ore ómnium, Patri, genitæque Proli, Spíritui sancto páriter resúltet laude perénni.

4. Laus Deo Patri, * parilique Proli, et tibi sancte stúdio perénni Spíritus, nostro résonet ab ore, omne per ævum.

5. Ex quo ómnia, * per quem ómnia, in quo ómnia: ipsi glória in sæcula.

Capitulum. Rom. 11. d.

O altitúdo divitiárum sapiéntiæ, et sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt iudícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Ortus refúlget lúcifer,
Præítque solem núnlius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu. **℟.** Laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Ad Bened. Ant. Benedicta sit sancta, créatrix et gubernátrix ómnium, sancta et indivídua Trinitas, nunc, et semper, et per infinita sæcula sæculórum.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, æternæ Trinitátis glóriam agnóscere, et in potentia majestátis adoráre Unitátem: quæsumus; ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

Et fit **commem. Dominicæ.**

Ant. Estóte ergo miséricordes, sicut et Pater vester miséricors est, dicit Dóminus.

V. Dóminus regnávít, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Oratio.

Deus, in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatióibus nostris: et quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxílium grátiae tuæ; ut in exsequéndis mandátis tuis, et voluntáte tibi et actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam.

Psalmi ut in Festo duplici, cum Symbolo S. Athanasii.

Ad Tertiam.

Capit. O altitúdo. 179.

R. br. Benedicámus Patrem, et Fílium; * Cum sancto Spíritu. Benedicámus Patrem. **V.** Laudémus et superexaltémus eum in sæcula. Cum sancto. **Glória Patri.** Benedicámus.

V. Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli. **R.** Et laudábilis et gloriósus in sæcula.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 13. d.

Gratia Dómini nostri Jesu Christi, et caritas Dei,

et communicatio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

R. br. Benedíctus es Dómine* In firmaménto cœli. Benedíctus. **V.** Et laudábilis et gloriósus in sæcula. In firmaménto. **Glória Patri.** Benedíctus.

V. Verbo Dómini cœli firmáti sunt. **R.** Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joa. 5. b.

Tres sunt, qui testimónium dant in cœlo: Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt.

R. br. Verbo Dómini * Cœli firmáti sunt. Verbo. **V.** Et Spíritu oris ejus, omnis virtus eórum. Cœli. **Glória Patri.** Verbo.

V. Sit nomen Dómini benedíctum. **R.** Ex hoc nunc, et usque in sæculum.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 179.
Ps. de Dominica. 138.

Hymnus.

Jam sol recédit ígneus;
Tu lux perénis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur vésperere:

Dignéris, ut te supplices
Laudémus inter cœlites.

Patri, simulque Filio,
Tibique sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit jûgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

Y. Benedíctus es Dómine
in firmaménto cœli. **R.** Et
laudábilis et gloriósus in
sæcula.

Ad Magnif. Ant. Te Deum
Patrem ingénitum, te Fí-
lium unigénitum, te Spíri-
tum sanctum Paráclitum,
sanctam et indivíduam Tri-
nitátem, toto corde et ore
confitémur, laudámus, at-
que benedícimus: tibi gló-
ria in sæcula.

Pro commem. Dominicæ.

Ant. Nolíte judicáre, ut
non judicémini: in quo enim
judício judicavéritis, judi-
cabímini, dicit Dóminus.

Y. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incénsum
in conspéctu tuo.

Oratio. Deus in te. 180.

~~~~~
Feria Secunda.

**Omnia dicuntur ut in Psal-
terio cum Oratione præceden-
tis Dominicæ. Deus in te. ut
supra. 180.**

**Hac nocte ponuntur libri Re-
gum, de quibus legitur usque
ad Dominicam I. Augusti: si
quid vero de his libris super-
sit adveniente dicta Dominica,
omittitur.**

Incipit liber primus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Fuit vir unus de Ra-
máthaim Sophim, de
monte Ephraïm, et nomen
ejus Elcana, filius Jéro-
ham, filii Eliu, filii Thohu,
filii Suph, Ephrathæus: et
hábuit duas uxóres, nomen
uni Anna, et nomen secún-
dæ Phenénna. Fuerúntque
Phenénnae filii: Annæ au-
tem non erant líberi. Et
ascendébat vir ille de civi-
táte sua statútis diébus, ut
adoráret, et sacrificáret Dó-
mino exercítuum in Silo.
Erant autem ibi duo filii
Heli, Ophni et Phínees, sa-
cerdótes Dómini.

R. Præparáte corda ve-
stra Dómino, et servíte illi
soli: * Et liberábit vos de
mánibus inimicórum ve-
strórum. **Y.** Convertímini
ad eum in toto corde ve-
stro, et auférte deos alié-
nos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Venit ergo dies, et immo-
lávít Elcana, deditque
Phenénnae uxóri suæ, et
cunctis filiis ejus, et filiabus
partes: Annæ autem dedit
partem unam tristis, quia
Annam diligébat. Dóminus
autem conclúserat vulvam
ejus. Affligébat quoque eam
æmula ejus, et veheménter

angébat, in tantum, ut exprobráret quod Dóminus conclusísset vulvam ejus: sicque faciébat per singulos annos, cum redeúnte témpore ascénderent ad templum Dómini: et sic provocábat eam. Porro illa flebat, et non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? et quare non cómedis? et quam ob rem affligitur cor tuum? numquid non ego mélior tibi sum, quam decem fílii?

R. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et.

Lectio iii.

Surréxit autem Anna postquam coméderat et biberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminum, flens lárgiter, et votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, si respiciens videris afflictiónem fámulæ tuæ, et recordátus mei fúeris, nec oblítus ancillæ tuæ, dederisque servæ tuæ se-

xum virilem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, et novácula non ascéndet super caput ejus.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me, * Ipse me erípiet de máni-bus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. **Glória Patri.** Ipse.

Feria Tertia.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 1. b.

Factum est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illius movebántur, et vox pénitus non audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei: Usquequo ébria eris? dígere paulisper vinum, quo makes. Respóndens Anna, Nequáquam, inquit, dómine mi: nam múlter infélix nimis ego sum, vinúmque et omne quod inebriáre potest, non bibi, sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancillam tuam quasi unam de

filiabus Béalial: quia ex multitudi-
ne doloris et mœroris
mei locuta sum usque in
præsens. Tunc Heli ait ei:
Vade in pace: et Deus Is-
raël det tibi petitionem
tuam, quam rogasti eum.
Et illa dixit: Utinam invē-
niat ancilla tua grātiā in
oculis tuis.

R. Percussit Saul mille,
et David decem millia: *
Quia manus Dómini erat
cum illo; percussit Philis-
thæum, et abstulit oppró-
brium ex Israël. **V.** Nonne
iste est David, de quo ca-
nébant in choro, dicētes:
Saul percussit mille, et Da-
vid decem millia? Quia.

Lectio ii.

Et abiit mulier in viam
suam, et comedit; vul-
tusque illius non sunt am-
plius in diversa mutati. Et
surrexerunt mane, et ad-
oraverunt coram Dómino:
reversique sunt, et vené-
runt in domum suam Rá-
matha. Cognovit autem El-
cana Annam uxorem suam:
et recordatus est ejus Dó-
minus. Et factum est post
circuitum dierum, concipit
Anna, et peperit filium, vo-
cavitque nomen ejus Sá-
muel: eo quod a Dómino
postulasset eum. Ascendit
autem vir ejus Elcana, et
omnis domus ejus, ut im-

moláret Dómino hóstiam
solémnem, et votum suum,
et Anna non ascendit: di-
xit enim viro suo: Non va-
dam, donec ablactétur in-
fans, et ducam eum, ut ap-
pareat ante conspéctum Dó-
mini, et máneat ibi júgiter.

R. Montes Gélboë, nec
ros nec plúvia véniant su-
per vos, * Ubi ceciderunt
fortes Israël. **V.** Omnes
montes, qui estis in circúitu
ejus, vísitet Dóminus: a
Gélboë autem transeat. Ubi.

Lectio iii.

Et ait ei Elcana vir suus:
Fac quod bonum tibi
vidétur, et mane donec ab-
lactes eum: precórque ut
impleat Dóminus verbum
suum. Mansit ergo mulier,
et lactavit filium suum, do-
nec amovéret eum a lacte.
Et adduxit eum secum,
postquam ablactáverat, in
vítulis tribus, et tribus mó-
diis farínæ, et ámphora
vini, et adduxit eum ad
domum Dómini in Silo.
Puer autem erat adhuc in-
fántulus: et immolavérunt
vítulum, et obtulérunt púe-
rum Heli. Et ait Anna: Ob-
secro mi dómīne, vivit áni-
ma tua dómīne: ego sum
illa mulier, quæ steti coram
te hic orans Dóminum. Pro
púero isto orávi, et dedit
mihi Dóminus petitióem

meam, quam postulávieum. Idcirco et ego commodávieum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. **Glória Patri.** Et.

Feria Quarta.

De libro primo Regum.

Lectio i. **Cap. 2. c.**

Porro filii Heli, filii Bé-
lial, nesciéntes Dómi-
num, neque officium sacer-
dótum ad pópulum: sed
quicúmque immoláset ví-
ctimam, veniébant puer sa-
cerdótis, dum coqueréntur
carnes, et habébat fuscín-
ulam tridéntem in manu
sua, et mittébat eam in le-
bétem, vel in caldáriam,
aut in ollam, sive in cáca-
bum: et omne, quod levá-
bat fuscínula, tollébat sa-
cérdos sibi. Sic faciébant
univérso Israéli veniéntium
in Silo.

R. Peccávi super núme-
rum arénæ maris, et multi-
plicáta sunt peccáta mea:
et non sum dignus vidére
altitúdinem cœli præ mul-
titúidine iniquitátis meæ:
quóniam irritávi iram tu-
am, * Et malum coram te
feci. **V.** Quóniam iniquitá-
tem meam ego cognósko: et
delíctum meum contra me
est semper, quia tibi soli
peccávi. Et.

Lectio ii.

Etiam ántequam adolé-
rent ádipem, veniébant
puer sacerdótis, et dicébat
immolánti: Da mihi car-
nem, ut coquam sacerdóti:
non enim accípiam a te
carnem coctam, sed cru-
dam. Dicebátque illi immo-
lans: Incendátur primum
juxta morem hódie adeps,
et tolle tibi quantumcúm-
que desíderat ánima tua.
Qui respóndens ajébat ei:
Nequáquam: nunc enim da-
bis, alióquin tollam vi. Erat
ergo peccátum puerórum
grande nimis coram Dómi-
no: quia retrahébant hómi-
nes a sacrificio Dómini.

R. Exaudísti Dómine o-
ratió nem servi tui, ut ædi-
ficárem templum nómini
tuo: * Bénedic, et san-
ctífica domum istam in
sempitérnum, Deus Israël.
V. Dómine, qui custódís

pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Sámuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer, accíntus ephod líneo. Et túnica parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ et uxóri ejus: dixítque ei: Reddat tibi Dóminus semen de muliere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, et concépit, et péperit tres fílios, et duas fílias: et magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum.

R. Audi Dómine hymnum, et oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et

aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die ac nocte. **V.** Réspice Dómine de sanctuário tuo, et de excélso cœlórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

~~~~~
Feria V. celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex ex majoribus vel aliqujus Doctoris Ecclesiæ, transfertur post Octavam: si occurrat aliud Duplex vel aliquod Semiduplex aut Simplex, de eis nihil fit.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex: Semiduplicia tantum commemorantur in utrisque Vesperis et Laudibus sine ix. Lectione; nec fit de Festo Duplici majori vel aliqujus Doctoris Ecclesiæ translato, nisi sit primæ vel secundæ classis; de Simplici fit tantum commemoratio absque nona Lectione de eo: nisi occurrat in Festo Duplici, quod non sit primæ classis.

Die vero Octava non fit nisi de Duplici primæ classis cum Commemoratione ejusdem diei Octavæ; et II. Vesperæ dicuntur sine ulla Commemoratione.

Dedit ei sacerdos sanctifi-

catum panem. I. Reg. XXI. 6.

David et omnis domus Israël

ducebant arcam. II. Reg. 6.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Ant. Sacerdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: *
Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non pœnitēbit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrēgit in die iræ suæ reges.

Judicabit in natióibus, implēbit ruínas: * conquasabit cápita in terra multórum.

De torrēnte in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Sacerdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

Ant. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors et miserátor Dñs: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtutem óperum suórum annuntiabit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæcu-

lum sæculi, * facta in veritate et æquitate.

Redemptionem misit populo suo: * mandavit in æternum testamentum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * initium sapientiae timor Domini.

Intellectus bonus omnibus facientibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Miserator Dominus escam dedit timentibus se in memoriam suorum mirabilium.

Ant. Cálicem salutáris * accípíam, et sacrificábo hóstíam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípíam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstíam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Cálicem salutáris accípíam, et sacrificábo hóstíam laudis.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ambulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abundans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ olivárum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas fílios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ fílii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ant. Qui pacem * ponit fines Ecclesiæ, fruménti ádi-
pe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dómi-
num: * lauda Deum
tuum Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum: *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium su-
um terræ: * velóciter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam: * nébulam sicut cí-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante fá-
ciem frigóris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciét ea: * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum su-
um Jacob: * justítias, et
judícia sua Isráël.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non
manifestávit eis.

Ant. Qui pacem ponit fi-
nes Ecclesiæ, fruménti ádi-
pe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi
a Dómino quod et trá-
didi vobis, quóniam Dómi-

nus Jesus, in qua nocte
tradebátur, accépit panem,
et grátias agens fregit, et
dixit: Accípíte, et mandu-
cáte: hoc est corpus meum,
quod pro vobis tradétur:
hoc fácite in meam com-
memoratióem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguínisque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémíne,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verũ
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi me-
rum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincé-
rum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacramén-
tum

Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum

Novo cedat rítui:
Præstet fides supplem-
tum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

Ÿ. Panem de cœlo præ-
stitísti eis, allelúja. **R.** O-
mne delectaméntum in se
habéntem, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O quam
suávis est * Dómine spí-
ritus tuus, qui ut dulcédi-
nem tuam in filios demon-
stráres, pane suavíssimo
de cœlo præstito, esuriéntes
reple bonis, fastidiósos
dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
sionis tuæ memóriam reli-
quisti: tribue quæsumus,
ita nos córporis et sángu-
inis tui sacra mystéria ve-
nerári; ut redemptionis tuæ
fructum in nobis júgiter
sentiámus: Qui vivis.

**Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.
Et similiter per tot. Oct.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem ad-
orémus dominántem Gén-
tibus: * Qui se manducán-
tibus dat spíritus pingué-
dinem.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta
sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;
Recédant vétera, nova sint
ómnia,
Corda, voces, et ópera.

**Noctis recólitur cœna no-
víssima,**
Qua Christus créditur a-
gnum et ázyna
Dedisse frátribus, juxta le-
gítima
Priscis indúlta pátribus.

**Post agnum týpicum, ex-
plétis épulis,**
Corpus Domínicum datum
discípulis,
Sic totum ómnibus, quod
totum singulis,
Ejus fatémur mánibus.

**Dedit fragílibus córporis
férculum,**
Dedit et trístibus sánguinis
póculum,
Dicens: accípite quod trado
vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

**Sic sacrificium istud in-
stituit,**

Cujus officium committi
vóluit

Solis presbýteris, quibus
sic cóngruit,

Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hóminum;

Dat panis cóelicus figúris
términum:

O res mirábilis, mandúcat
Dóminum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trína Déitas únaque
póscimus,

Sic nos tu vísita, sicut te
cólimus:

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,

Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutíferum
* gustándum dedit Dómi-
nus mortis suæ témpore.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábi-
iit in consílio impió-
rum, et in via pecca-

tórum non stetit, * et in cá-
thedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in tém-
pore suo:

Et fólium ejus non dé-
fluet: * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabúntur.

Non sic impíi, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent impíi
in iudício: * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum peribit.

Ant. Fructum salutíferum
gustándum dedit Dóminus
mortis suæ témpore.

Ant. A fructu fruménti
* et vini multiplicáti fidé-
les in pace Christi requié-
scunt.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit
me Deus justítiæ meæ:
* in tribulatióne dilatásti
mihi.

Miserére mei, * et exaúdi
oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid di-
ligitis vanitátem, et quæri-
tis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exaúdiet
me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte pec-
cáre: * quæ dicitis in cór-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium ju-
stítiæ, et speráte in Dómi-

no. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Ant. A fructu fruménti et vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Ant. Communióne cálicis, * quo Deus ipse súmitur, non vitulórum ságuine, congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum ságuine, congregávit nos Dóminus.

V. Panem cœli dedit eis, allelúja. **R.** Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11. d.

Conveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquisque

enim suam cœnam præsumit ad manducandum. Et aliud quidem esurit: aliud autem ebrius est. Numquid domos non habetis ad manducandum et bibendum? aut Ecclesiam Dei contemnitis, et confunditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

R. Imolabit hædum multitudo filiorum Israël ad vesperam Paschæ: * Et edent carnes et ázimos, panes. **V.** Pascha nostrum immolatus est Christus: itaque epulemur in ázymis sinceritatis et veritatis. Et.

Lectio ii.

Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratió-nem. Similiter et cálicem, postquam cœnavit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratió-nem. Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibé-

tis, mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

R. Comedétis carnes, et saturabimini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescendum. **V.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

Lectio iii.

Itaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne: reus erit córporis et ságuinis Dómini. Probet autem seípsum homo: et sic de pane illo edat, et de cálice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, júdicium sibi manducat et bibit: non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecílles, et dórmunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicáremus, non útique judicáremur. Dum judicámur autem, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

R. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illius usque ad montem Dei. **V.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dóminus
* sacrificii nostri, et holo-
caústum nostrum pingue
fiat.

Psalmus 19.

Exaudíat te Dóminus
in die tribulatiónis:
* próteget te nomen
Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de san-
cto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui: * et holocaústum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor
tuum: * et omne consílium
tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo:
* et in nómine Dei nostri
magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas: * nunc
cognóvi quóniam salvum
fecit Dóminus Christum
suum.

Exaudíet illum de cœlo
sancto suo: * in potentáti-
bus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in
equis: * nos autem in nó-
mine Dómini Dei nostri
invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci-
derunt: * nos autem surre-
ximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac re-
gem: * et exauði nos in die,
qua invocavérimus te.

Ant. Memor sit Dómi-
nus sacrificii nostri, et ho-
locaústum nostrum pingue
fiat.

Ant. Parátur * nobis men-
sa Dómini advérsus omnes
qui tríbulant nos.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et ni-
hil mihi déerit: * in
loco páscuæ ibi me collo-
cávit.

Super aquam refectionis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justítiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos,
qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus
diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

Ant. Parátur nobis mensa
Dómini advérsus omnes,
qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultationis * résonent epulantes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirabilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultationis, et confessionis: * sonus epulantis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvocat, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et flu-

ctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultationis résonent epulantes in mensa Dómini.

Y. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Sermo S. Thomæ Aquinátis.

Lectio iv. In Opusculo 57.

Imménsa divínæ largitátis beneficia, exhibita pópulo christiáno, inæstimáblem ei cónferunt dignitatem. Ne-

que enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquátes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit, ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salutem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam obtulit Deo Patri: ságuinem suum fudit in prétium simul et lavácrum: ut redéempti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, et ságuinem suum in potum, sub spécie panis et vini suméndum fidélibus derelíquit.

R. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, deditque discíplis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

O pretiósus et admirándum convívium, salutí-

ferum, et omni suavitate replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest? in quo non carnes vitulórum et hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus. Quid hoc Sacraménto mirabilius? In ipso namque panis et vinum in Christi corpus et ságuinem substantialiter convertúntur: ideóque Christus Deus, et homo perféctus sub módici panis et vini spécie continétur. Manducátur itaque a fidélibus, sed mínime lacerátur: quinímo divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula ínteger perseverat. Accidéntia autem sine subiécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisíbiliter súmitur aliéna spécie occultátum: et sensus a deceptiône reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam coñmemoratióne. **V.** Memória memor ero, et tabescet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Nullum étiam sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, et mens ómnium spirituálium charismatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis et mórtuis: ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere súfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur: et recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ caritátis. Unde ut árcétius hujus caritátis imménsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discíplis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instituit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum vétèrum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum; et de sua contristátis abséntia solátium singuláre reliquit.

R. Ego sum panis vitæ; patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non

moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. **G**lória Patri. Hic.

In III. Nocturno.

Ant. Introibo * ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Psalmus 42.

Júdice me Deus, et discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, et dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? et quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam et veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, et adduxérunt in montem sanctum tuum, et in tabernácula tua.

Et introibo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introibo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Ant. Cibávit nos Dóminus * ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá tuba, * in insígni die solemnítatis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudivi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradicciónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Ant. Ex altári tuo * Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictionem dabit legislátor, ibunt de virtute in virtutem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum exáudi orationem meam, * aúribus pèrcipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjectus esse in domo Dei mei: * magis quam habitare in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem diligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtutum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

V. Edúcas panem de terra, allelúja. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis, allel.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 26. in Joannem, sub finem.

um cibo et potu id appetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus et potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles et incorruptíbiles facit; id est, societas ipsa sanctórum: ubi pax erit, et únitás plena atque perfécta. Propterea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus et sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquíd redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur: áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit quómodo id fiat, quod lóquitur:

et quid sit manducâre corpus ejus, et sâguinem bibere.

R. Qui manducat meam carnem, et bibit meum sâguinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est âlia nâtio tam grandis, quæ habeat deos appropinquâtes sibi, sicut Deus noster ad est nobis. In.

Lectio viii.

Qui manducat carnem meam, et bibit meum sâguinem, in me manet, et ego in illo. Hoc est ergo manducâre illam escam, et illum bibere potum, in Christo manere, et illum manentem in se habere. Ac per hoc, qui non manet in Christo, et in quo non manet Christus, proculdubio nec manducat spiritaliter carnem ejus, nec bibit ejus sâguinem, licet carnaliter et visibiliter premat dentibus Sacramentum corporis et sanguinis Christi: sed magis tantæ rei sacramentum ad judicium sibi manducat et bibit, quia immundus præsumpsit ad Christi accédere Sacramenta, quæ aliquis non digne sumit, nisi qui mundus est; de quibus dicitur: Beati munda corde, quoniam ipsi Deum videbunt.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me. **V.** Cibavit illum Dominus pane vitæ et intellectus. Et qui. **Gloria Patri.** Et qui.

Lectio ix.

Sicut, inquit, misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: et qui manducat me, et ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut ego vivam propter Patrem, id est, ad illum tamquam ad majorem referam vitam meam, exinanitio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participatio facit, qua manducat me. Ego itaque humiliatus vivo propter Patrem: ille erectus vivit propter me. Si autem ita dictum est, Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est: sine detrimento æqualitatis dictum est. Nec tamen dicendo, Et qui manducat me, et ipse vivet propter me: eandem suam et nostram æqualitatem significavit, sed gratiam mediatoris ostendit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sapiëntia * ædificavit sibi domum, miscuit

vinum, et pósuit mensam,
allelúja.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Angelórum esca * nutritívisti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis, allelúja.

3. Pinguís est panis * Christi, et præbébit delicias régibus, allelúja.

4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo, allelúja.

5. Vincénti dabo * manna absconditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácíte in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Verbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit etsánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostilia,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

V. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Bened. Ant. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tríbue, quæsumus, ita nos córporis et ságuinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de María Vírgine.

Et sic dic. per totam Octavam.

In Versiculis Primæ et Completorii non additur Allelúja, sed in aliis Horis.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Ego. 201.

R. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. **V.** Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allelúja. **Glória.** Panem.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. **V.** Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. **Glória Patri.** Cibávit.

V. Edúcas panem de terra, allelúja. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne: reus erit Córporis et Sanguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja.

Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allel. **Glória Patri.** Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. 187.

V. Panem de cœlo præstísti eis, allelúja. **R.** Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

Feria Sexta
infra Oct. Corporis Christi.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 2. f.

Venit autem vir Dei ad Helí, et ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægýpto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tribubus Israël mihi in sacerdotem, ut ascénderet ad altáre meum, et adoléret mihi incénsum, et portáret ephod coram me: et dedi dómui patris tui ómnia de sacrificiis filiórum Israël.

Quare calce abjecistis victimam meam, et múnera mea, quæ præcépi ut offerrentur in templo: et magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primitias omnis sacrificii Israël populi mei. **R.** Imolábit. 193.

Lectio ii.

Propterea ait Dóminus Deus Israël: Loquens locútus sum, ut domus tua, et domus patris tui ministráret in conspéctu meo, usque in sempiternum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc a me: sed quicumque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt: et præcidam bráchium tuum, et bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in universis prósperis Israël: et non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúm tamen non auferam pénitus virum ex te ab altári meo: sed ut deficiant óculi tui, et tabéscat ánima tua: et pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virilem ætatem vénerit.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum

est duóbus filiis tuis, Ophni et Phínees: In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdotem fidélem, qui iuxta cor meum et ánimam meam faciet: et ædificábo ei domum fidélem, et ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicumque remanserit in domo tua, véniat, ut orétur pro eo, et offerat nummum argenteum, et tortam panis, dicátque: Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccellam panis.

R. Respéxit. 193.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Thomæ Aquinátis.

In eodem Opusculo 57.

Lectio iv.

Cónvenit itaque devotioni fidélium, solémniter recólere institutionem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti: ut ineffáblem modum divínæ præsentíæ in Sacraménto visibili venerémur: et laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tót mirabilia operátur: nec non et de tam salúbri, tamque suávi beneficio exsolvántur Deo gratiárum débitæ actióes. Verum etsi in die Cœnæ, quan-

do Sacraméntum prædictum nóscitur institútum, inter Missárum solémnia de institutione ipsíus speciális mentio habeátur: totum tamen résiduum ejúsdem diéi officium ad Christi passionem pértinet, circa cujus venerationem Ecclesiá illo témpore occupátur.

R. Coenántibus. 196.

Lectio v.

Ut autem íntegro celeberrátis officio institutionem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium: Románus Póntifex Urbánus quartus, hujus Sacraménti devotíone afféctus, pie stáuit præfatæ institutionis memóriam prima quinta féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári: ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salutem, ejus institutionem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam et in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntum a fidélibus frequentári.

R. Accépit Jesus. 196.

Lectio vi.

Ut autem prædicta quinta féria, et per Octávás sequéntes, ejus salutáris in-

stitutionis honorificéntius agátur memória, et solémnitas de hoc célébrior habeátur: loco distributiónum materiálium, quæ in ecclésiis cathedrálibus largiúntur existéntibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Póntifex eis, qui hujúsmodi Horis in hac sollemnitate personáliter in ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália apostólica largitíone concéssit: quátenus per hæc fidéles ad tanti festi celebritátem avidius et copiósius convenírent.

R. Ego sum. 197.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 27. in Joannem.

erba Dómini ex Evangélíio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur aúribus et méntibus vestris, et

hodiérna die non importúnus est. Est enim de corpore Dómini, quod dicebat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus, et doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in illo. Signum quia manducávit et bibit, hoc est: si manet, et manétur: si hábitat, et inhabitátur: si hæret, ut non deserátur.

R. Qui mandúcat. 200.

Lectio viii.

Hoc ergo nos dócuit et admónuit mýsticis verbis, ut simus in ejus corpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit et verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: et sápere secúndum carnem mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere se-

cúndum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discipulis ejus, dixerunt: Durus est hic sermo, et quis potest eum audíre?

R. Misit me vivens. 200.

Lectio ix.

Si discipuli durum habuerunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquente Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, et verbis illis álikquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, et more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre? **Te Deum.** 17.

~~~~~
Sabbato.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

Puer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli, et

sermo Dómini erat pretiosus in diébus illis, non erat visio manifestá. Factum est ergo in die quadam, Heli jacébat in loco suo, et óculi ejus caligáverant, nec pótérat vidére: lucérna Dei ántequam exstinguerétur, Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, et dixit: Ecce ego: vocásti enim me. Qui dixit: Non vocávi: revértere, et dormi. Et ábiit, et dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, et dixit: Ecce ego: quia vocásti me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere, et dormi. Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

R. Immolábit. 193.

Lectio ii.

Et adjécit Dóminus, et vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consurgens ábiit ad Heli, et ait: Ecce ego: quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli quia Dóminus vocáret púerum: et ait ad Samuélem: Vade, et dormi: et si deinceps vocáverit te, dices: Lóquere

Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, et dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, et stetit: et vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Israél: quod quicumque audierit, tinnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsus Heli ómnia, quæ locútus sum super domum ejus: incípíam, et complébo.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Dormívit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, et dixit: Sámuel fili mi? Qui respóndens, ait: Præsto sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, et hæc addat, si absconderis a me sermónem ex ómnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicávit itaque ei Sámuel univérsos sermónes, et non abscondit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat.

Crevit autem Sámuel, et Dóminus erat cum eo, et non cecidit ex ómnibus vobis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israël, a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel prophéta esset Dómini.

R. Respéxit. 193.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 61. ad pop. Ant.

Lectio iv.

Necessárium est, dilectíssimi, mystériórum discere miráculum, quodnam sit, et quare sit datum, et quæ ejus rei utilitas. Unum corpus effícimur: membra, inquit, ex carne ejus, et ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut itaque non tantum per caritátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam effícitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, et corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.

R. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Tamquam leónes igitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diabolo terribiles, et caput nostrum mente revolvéntes, et caritátem quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt aléndon: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, et meípsum vobis ap-póno, vos omnes generósos esse volens, et spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum trádidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri, carni propter vos et sánguini communicávi: vobis vicíssim ipsam carnem et sánguinem, per quæ cognátus vester factus sum, trado.

R. Accépit Jesus. 196.

Lectio vi.

Attendámus itaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis: et cum áliquid turpe dicere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio, considerémus quibus facti sumus digni: talisque cogitatio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot igitur hujus partícipes córporis effícimur, quotquot sánguinem degustá-

mus; cogitémus, quod illum sursum sedentem, qui ab Angelis adoratur incorruptibili vicinus virtuti, hunc degustamus. Hei mihi, quot ad salutem nobis viae! Nos corpus suum effecit: nobis suum communicavit corpus: et horum nos nihil a malis avértit.

R. Ego sum panis. 197.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tract. 27. in Joann. ante med.

Diximus, fratres, hoc Dóminum commendasse in manducatione carnis suæ, et potatione sanguinis sui, ut in illo maneamus, et ipse in nobis. Manemus autem in illo, cum sumus membra ejus: manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, unitas nos compáginat: ut compáginet unitas, quæ facit, nisi caritas? Et caritas Dei unde? Apóstolum intérriga. Cá-

ritas, inquit, Dei diffusa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Qui manducat. 200.

Lectio viii.

Ergo spíritus est qui vivificat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in corpore, quod vegetat ipse spíritus, invenerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivificat membrum quod separatum invenerit a carne tua? Spíritum tuum dico ánimam tuam. Anima tua non vivificat, nisi membra quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificatur ex ánimá tua, quia unitati corporis tui non copulatur.

R. Misit me vivens. 200.

Lectio ix.

Hæc dicuntur, ut amemus unitatem, et timeamus separationem. Nihil enim sic debet formidare Christiánus, quam separari a corpore Christi. Si enim separatur a corpore Christi, non est membrum ejus: si non est membrum ejus, non vegetatur Spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, Spíritum Christi non habet: hic non est ejus.

Spíritus ergo est, qui viví-
ficat, caro autem non prod-
est quidquam. Verba, quæ
ego locútus sum vobis, spí-
ritus et vita sunt. Quid est,
Spíritus et vita sunt? Spi-
ritáliter intelligénda sunt.
Intellexísti spiritáliter? Spí-
ritus et vita sunt. Intellexí-
sti carnáliter? Etiam sic
illa spíritus et vita sunt,
sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Vesperas.

**Ant. et Ps. ut in I. Vesperis
festi. 187.**

Capitulum. 1. Joań. 3. b.

Caríssimi: Nolíte mirári,
si odit vos mundus. Nos
scimus quóniam transláti
sumus de morte ad vitam,
quóniam diligimus fratres.

Hymn. Pange lingua. 189.

Y. Cibávit illos ex ádipe
fruménti, allelúja. **R.** Et
de petra, melle saturávit
eos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Puer
Sámuel * ministrábat ante
Deum coram Heli, et ser-
mo Dómini erat pretiósus
cum eo.

Oratio.

Sancti nóminis tui Dómi-
ne timórem páriter et
amórem fac nos habére
perpétuum: quia numquam
tua gubernatióne destítuis,

quos in soliditáte tuæ dile-
ctiόνis instituis. Per Dñm.

**Deinde fit commemoratio de
Octava.**

Ant. O sacrum conví-
vium, in quo Christus sú-
mitur: recólitur memória
passiónis ejus: mens im-
plétur grátia: et futúrá
glóriæ nobis pignus datur,
allelúja.

Y. Panem de cœlo præ-
stitísti eis, allelúja. **R.** O-
mne delectaméntum in se
habéntem, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sa-
craménto mirábili pas-
siónis tuæ memóriam reli-
quísti: tríbue, quæsumus,
ita nos córporis et sângui-
nis tui sacra mystéria vene-
rári; ut redemptionis tuæ
fructum in nobis júgiter
sentiámus: Qui vivis.

Dominica

infra Octavam,
quæ est II. post Pentecosten.

Omnia dicuntur de Octava,
præter sequentia.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. . . Cap. 4.

Et factum est in dié-
bus illis, convené-
runt Philístiim in
pugnam: et egréssus est

Israël óbviā Philísthiim in prælium, et castrametātus est iuxta Lápīdem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, et instruxérunt áciem contra Israēl. Inito autem certámīne, terga vertit Israēl Philístháis: et cæsa sunt in illo certámīne passim per agros, quasi quātuor mília virórum. Et revérsum est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu de Israēl: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, et véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

R. Immolábit. 193.

Lectio ii.

Misit ergo pópulus in Silo, et tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim: erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni et Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israēl clamóre grandi, et persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et

cognovérunt quod arca Dómini venísset in castra.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Timuerúntque Philísthiim, dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultatio heri et nudiustértius: væ nobis. Quis nos salvábit de manu deórum sublímiū istórum? hi sunt dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga, in desérto. Confortámini, et estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut et illi serviérunt vobis: confortámini, et belláte. Pugnavérunt ergo Philísthiim, et cæsus est Israēl, et fugit unusquisque in tabernáculum suum: et facta est plaga magna nimis: et cecidérunt de Israēl trigínta mília péditum. Et arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni et Phínees.

R. Respéxit. 193.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 60. ad pop. Ant.

Lectio iv.

uóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: et assentiá-

mur, et credámus, et intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensibile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem et in baptisinate: per rem nempe sensibilem aquam, donum confértur: intelligibile vero quod perfícitur, generátio et renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda et incorpórea tibi dedisset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum et manducáre, et tângere, et intra te súmere.

R. Coenántibus illis. 196.

Lectio v.

Igitur accédât nemo cum náusea, nemo resolutus, omnes accénsi, omnes fervéntes et excitáti. Nam si Judæi stantes, et calceaménta in pédibus habéntes, et báculos mánibus gestántes, agnum cum festinátione comedébant: te multo magis opórtet esse solértem.

Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, et proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cœlum migráre. Quapropter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indigne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórem indignáris, et contra eos qui illum crucifixerunt: itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis et ságuinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occiderunt, tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fíeri, cólaphis cædi, et crucifigi: verum et semetípsum nobis commíscet; et non fide tantum, verum et ipsa re nos suum éfficit corpus.

R. Accépit Jesus. 196.

Lectio vi.

Quo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os quod igni spiritali replétur, linguam quæ treméndo nimis ságuine rubéscit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri

propter emicantem inde splendorem; hoc nos pascimur, huic nos unimur, et facti sumus unum Christi corpus, et una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? Quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nùtrícibus. Hoc autem ipse non est passus: sed ipse nos próprio ságuine pascit, et per ómnia nos sibi coagméntat.

R. Ego sum panis. 197.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. d.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis parábolam hanc: Homo quidam fecit coenam magnam, et vocávit multos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 36. in Evangelia.

Hoc distáre, fratres caríssimi, inter delicias córporis et cordis solet: quod corporáles deliciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt: cum vero ávide edúntur, comedéntem

prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra, spiritáles deliciæ, cum non habéntur, in fastidio sunt; cum vero habéntur, in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto et ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia dísplicet: in istis appetítus vilis est, et experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

R. Qui mandúcat. 200.

Lectio viii.

Augent enim spiritáles deliciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avidius amétur: et idcirco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre váleat quod ignórat? Proinde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte et vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis: sed cibum vitæ ex paláto cordis tán-gite, ut probántes ejus dulcédinem, amáre valeátis.

Has autem homo delicias tunc amisit, cum in paradiso peccavit: extra exiit, cum os a cibo æternæ dulcedinis clausit.

R. Homo quidam fecit cœnam magnam, et misit servum suum hora cœnæ dicere invitatis, ut venirent:

* Quia parata sunt omnia.

V. Venite, comedite panem meum, et bibite vinum quod miscui vobis. Quia. **Gloria Patri.** Quia.

Lectio ix.

Unde nos quoque nati in hujus peregrinationis ærúmna, huc fastidiosi jam venimus, nescimus quid desiderare debeamus. Tantoque se amplius fastidii nostri morbus exaggerat, quanto se magis ab esu illius dulcedinis animus elongat. Et eo jam internas delicias non appetit, quo eas comedere, diu longèque desuevit. Fastidio ergo nostro tabescimus, et longa inédiæ peste fatigamur. Et quia gustare intus nolumus paratam dulcedinem, amamus foris miseri famem nostram.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes

et per Horas:

Ant. 1. Sapientia * ædificavit sibi domum, miscuit

vinum, et posuit mensam, allelúja.

Ps. Dominus regnavit. 18.

2. Angelorum esca * nutritisti populum tuum, et panem de cœlo præstitisti eis, allelúja.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbebit delicias regibus, allelúja.

4. Sacerdotes sancti * incensum et panes offerunt Deo, allelúja.

5. Vincenti dabo * manna absconditum, et nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Joa. 3. b.

Carissimi: Nolite mirari, si odit vos mundus. Nos scimus quoniam translatus sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres.

Hymn. Verbum supernum. 201.

V. Panem cœli dedit eis, allelúja. **R.** Panem Angelorum manducavit homo, allelúja.

Ad Bened. Ant. Homo quidam * fecit cœnam magnam, et vocavit multos: et misit servum suum hora cœnæ dicere invitatis ut venirent, quia omnia parata sunt, allelúja.

Oratio.

Sancti nominis tui Domine timorem pariter et amorem fac nos habere perpétuum: quia numquam

tua gubernatione destituis, quos in soliditate tuæ dilectionis instituis. Per Dñm.

Et fit commemor. de Octava.

Ant. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum, allelúja.

Ÿ. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. **R.** Et ádipe frumenti sátiat te, allelúja.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirabili passionis tuæ memóriam reliquisti: tríbe, quæsumus, ita nos córporis et ságuinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Capitulum. Caríssimi. *ut supra.* 213.

R. br. Panem cœli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem. **Ÿ.** Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allelúja. **Glória.** Panem.

Ÿ. Cibávit illos ex ádipe frumenti, allelúja. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Joań. 3. c.

In hoc cognóvimus caritatem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis

pósuit: et nos debémus pro fratribus ánimas pónere.

R. br. Cibávit illos ex ádipe frumenti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. **Ÿ.** Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. **Glória** Patri. Cibávit.

Ÿ. Edúcas panem de terra, allelúja. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis, allel.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Joań. 3. c.

Filioli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere et veritate.

R. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allelúja. Edúcas. **Ÿ.** Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. **Glória.** Edúcas.

Ÿ. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. **R.** Et ádipe frumenti sátiat te, allelúja.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. ut in I. Vesperis festi. 187.

Capit. Caríssimi: Nolite mirári. 213.

Hymn. Pange lingua gloriósi. *ut supra.* 189.

Ÿ. Cibávit illos ex ádipe frumenti, allelúja. **R.** Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnif. Ant. Exi cito

* in plateas et vicos civitatis: et paúperes ac débiles, cæcos et claudos compéllé

intráre, ut impleátur domus mea, allelúja.

Deinde fit comm. de Octava.
Antiph. O sacrum convivium.
Ÿ. Panem de coelo. **Oratio.**
Deus, qui nobis. 209.

Feria Secunda
infra Octavam.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 5.

Philisthiim autem tulerunt arcam Dei, et asportaverunt eam a Lápite adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philisthiim arcam Dei, et intulerunt eam in templum Dagon, et statuérunt eam juxta Dagon. Cumque surrexissent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini: et tulerunt Dagon, et restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, et duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen: porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo. **R.** Imólábit. 193.

Lectio ii.

Aggraváta est autem manus Dómini super Azó-

tios, et demolítus est eos: et ebulliérunt villæ et agri in médio regiónis illíus, et nati sunt mures, et facta est confúsió mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixerunt: Non máneat arca Dei Israël apud nos: quóniam dura est manus ejus super nos, et super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, et dixerunt: Quid faciémus de arca Dei Israël? Responderúntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israël.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Et circumduxérunt arcam Dei Israël. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis: et percutiébat viros uniuscujusque urbis, a parvo usque ad majórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venísset arca Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ, dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israël, ut interficiat nos, et pópulum nostrum. Misérunt itaque et congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixerunt:

Dimittite arcam Dei Israël, et revertatur in locum suum, et non interficiat nos cum populo nostro. Fiébat enim pavor mortis in singulis urbibus, et gravissima valde manus Dei.

R. Respéxit. 193.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex eadem Homilia 60.

Lectio iv.

Unicuique fidélium Christus semetipsum per mystéria commiscet, et quos génuit, per semetipsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus igitur tanta digni caritáte et honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, et quanto ímpetu lábia ubéribus infígunt? Accedámus cum tanta nos quoque álacritáte ad hanc mensam, et ad úbera póculi spiritalis: quinímo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: et unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humanæ virtútis ópera, hæc quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa coena, idem

ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum: qui vero sanctificat ea et ímútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscepit. Si quis est discípulus, adsit: ait enim: Cum discípulis meis fácio Pascha. Hæc est illa mensa; et minus nihil habet. Non enim illam quidem Christus, hanc autem homo péficit: verum et hanc ipse quoque.

R. Cœnantibus illis. 196.

Lectio v.

Inhumanus accédât nemo, nemo crudélis et immiséricors, nemo prorsus imúndus. Hæc ad communicántes dico, et ad vos ministrántes. Nam et ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ participem esse cedátis: sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux militiæ sit, sive præfécus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédât, próhibe: majórem illo potestátem habes. Proptér ea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis.

Hoc vestra dignitas est, hoc securitas, hoc omnis corona; non ut albam et splendéntem túnica circumeátis indúti. Verum et tu láice, cum sacerdotem videris offeréntem, ne ut sacerdotem esse putes hoc faciéntem, sed Christi manum invisibíliter exténsam.

R. Accépit Jesus. 196.

Lectio vi.

Audiámus igitur et sacerdotes et súbditi, quali esca facti sumus digni: audiámus et horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam igitur erit nobis excusatio, cum tálibus pasti tália pecémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum et ab omni vel ténuí inimicítia purum esse pénitus jubet: est enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitétes Deus alligávit: tibi vero singulis diébus per hæc mystéria. Nullus itaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam per-

iérunt: hoc igitur báathrum fugiámus.

R. Ego sum panis. 197.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joann. post med.

Hic est panis, qui de cœlo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt: in signis diversa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, et omnes mare transiérunt, et omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, et in mari: et omnes eámdem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem úti- que eámdem: nam corporálem álteram: quia illi manna, nos áliud: spiritálem vero, quam nos, sed

patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúmdem potum spirítalem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spirítali. Quómodo enim eúmdem potum? Bibébant, inquit, de spirítali, sequén- te petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus: Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, et in carne. Et quó- modo bibérunt? Percússa est petra de virga bis. Gé- mina percússio, duo ligna crucis significat.

R. Qui mandúcat. 200.

Lectio viii.

Norunt fidéles corpus Christi, si corpus Chri- sti non négligant esse. Fi- ant corpus Christi, si volunt vívere de Spíritu Christi. De Spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellí- gite fratres mei, quid díxe- rim. Homo es, et spíritum habes, et corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas quod homo es: constas enim ex ánima, et córpore. Habes enim spíritum invisibilem, corpus visíbile. Dic mihi,

quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio si vivit. Quid respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spí- ritu meo. Vis érgo et tu vívere de Spíritu Christi? In córpore esto Christi.

R. Misit me vivens. 200.

Lectio ix.

Numquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, et tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de Spíritu Chri- sti. Inde est, quod expó- nens nobis Apóstolus Pau- lus hunc panem: Unus pa- nis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacramén- tum pietátis, o signum uni- tátis, o vínculo caritátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédát, credat, incorpo- rétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge mem- brórum, non sit putre membrum quod resecári mereátur, non sit distór- tum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: háreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc

labóret in terra, ut póstea regnet in cœlo.

Te Deum laudámus. 17.

Feria Tertia.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

Euit ergo arca Dómini in regione Philisthinórum septem mén-sibus. Et vocavérunt Philisthiim sacerdótes et divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? indicáte nobis quómo do remittámus eam in locum suum. Qui dixerunt: Si remít-titis arcam Dei Israël, nolíte dimíttre eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, et tunc curabímini: et sciétis quare non recédat manus ejus a vobis.

R. Immolábit. 193.

Lectio ii.

Quare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægýptus, et Phárao cor suum? nonne postquam percússus est, tunc dimísit eos, et abiérunt? Nunc ergo arrípíte et fácite plaustrum novum unum: et duas vac-cas foetas, quibus non est impósitum jugum, júngíte in plastro, et reclúдите ví-tulos eárum domi. Tolletís-

que arcam Dómini, et ponétis in plastro, et vasa aúrea, quæ exsolvístis ei pro delicto, ponétis in capséllam ad latus ejus: et dimíttite eam ut vadat. Et aspiciétis: et si quidem per viam fínium súorum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande; sin autem, mínime: sciémus quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecerunt ergo illi hoc modo.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Ibant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, et itinere uno gradiebántur, pergéntes et mugiéntes: et non declinábant neque ad dexteram neque ad sinístram: sed et sátrapæ Philisthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle: et elevántes óculos suos, vidérunt arcam, et gavísi sunt cum vidissent. Et plastrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, et stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, et concidérunt ligna plaustrí, vaccásque imposuérunt super ea holocaústum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei. **R. Respéxit. 193.**

In II. Nocturno.

Ex Epístola sancti Cypriáni
Epíscopi et Mártyris ad
Cæcílium.

Liber 2. Epistola 3. sub tit.

Lectio iv.

In sacerdoté Melchisedech sacrificii Domínici sacraméntum præfigurátum videmus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, et dicit: Et Melchisedech rex Salem proutulit panem et vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, et benedíxit Abraham. Quod autem Melchisedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum genui te: Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. Qui ordo útique hic est de sacrificio illo véniens, et inde descéndens, quod Melchisedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem et vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

R. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Nam quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? qui sacrificium Deo Patri óbtulit: et óbtulit hoc

idem, quod Melchisedech obtúlerat, id est, panem et vinum, suum scílicet corpus et ságuinem. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, et deputátum est ei ad justítiam: útique quisquis Deo credit, et fide vivit, justus invenítur, et jam pridem in Abraham fidéli benedíctus et justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Crédidit Abraham Deo, et deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt fílii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justificat gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes gentes.

R. Accépit Jesus. 196.

Lectio vi.

Ut ergo in Génesi per Melchisedech sacerdotem benedíctio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificii, in pane et vino scílicet constitúta. Quam rem perficiens, et adímplens Dóminus, panem et cálicem mixtum vino óbtulit: et qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis ad-

implévit. Sed et per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, et panis et vini, sed et altáris, et Apostolorum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, et súbdidit columbas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratère vinum suum, et parávit mensam suam. Et misit servos suos cóvocans cum excélsa prædicatione ad cratèrem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Ego sum. 197.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Tractatus 26. in Joannem, circa medium.

Non sicut manducaverunt patres vestri manna, et mórtui sunt. Quare manduca-

verunt, et mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem et corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducamus panem de cœlo descendéntem? Sic sunt mórtui et illi, quemádmódum et nos sumus moritúri: quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem atque carnálem.

R. Qui mandúcat. 200.

Lectio viii.

Quamvis autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum: manducávit manna et Móyses, manducávit manna et Aaron, manducávit manna et Phínees, manducaverunt ibi multi, qui Dómino placuerunt, et mórtui non sunt. Quare? Quia visíblem cibum spiritaliter intellexérunt, spiritaliter esurierunt, spiritaliter gustaverunt, ut spiritaliter satiaréntur. Nam et nos hódie accípiamus visíblem cibum: sed áliud est sacraméntum, áliud virtus sacraménti.

R. Misit me. 200.

Lectio ix.

Quam multi de altári accípiunt, et moriúntur, et accipiéndó moriúntur! Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat et bibit. Nonne buccélla Dóminica venénium fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo fratres, panem cœléstem spiritaliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera; ántequam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut et nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénium.

Te Deum laudámus. 17.

Feria Quarta.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6. d. et 7.

Percússit autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidissent arcam Dómini: et percússit de pópulo septuagínta viros, et quinquagínta millia plebis. Luxítque pópulus,

eo quod Dóminus percússisset plebem plaga magna. Et dixerunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? et ad quem ascéndet a nobis? Miserúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, descéndite, et reducíte eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, et reduxérunt arcam Dómini, et intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa. Eleázarus autem fílium ejus sanctificáverunt, ut custodíret arcam Dómini.

R. Immolábit. 193.

Lectio ii.

Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) et requiévít omnis domus Israël post Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim et Astaroth: et præparáte corda vestra Dómino, et servíte ei soli, et éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo fílii Israël

Báalim et Astaroth, et serviérunt Dómino soli.

R. Comedétis. 193.

Lectio iii.

Dixit autem Sámuel: Congregáte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, et efudérunt in conspéctu Dómini, et jejunavérunt in die illa, atque dixerunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israël in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent filii Israël in Masphath, et ascenderunt sátrapæ Philisthinórum ad Israël. Quod cum audíssent filii Israël, timuérunt a fácie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum. **R.** Respéxit. 193.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Sacraméntis.

Lib. 4. Cap. 4.

Lectio iv.

Auctor sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista sacraménta venérunt. Consílium enim

omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divínus miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo, et non laborábat pópulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panís iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátió, de pane fit caro Christi. Hoc igitur astruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátió igitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo deferunt, orátio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris; ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi.

R. Cœnántibus. 196.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit Dóminus, et facta sunt mária: jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta

est. Vides ergo quam operat6rius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in serm6ne D6mini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant: quanto magis operat6rius est, ut quæ erant, in aliud commutentur? C6elum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicentem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandavit, et creata sunt. Ergo tibi ut respondeam, non erat corpus Christi ante consecrationem: sed post consecrationem dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandavit, et creatum est.

R. Accipit Jesus. 196.

Lectio vi. Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerabile, quod manna Judæis pluit e c6elo. Sed int6llige quid est amplius, manna de c6elo, an corpus Christi? Corpus Christi utique, qui auctor est c6eli. Deinde manna qui manducavit, mortuus est: qui manducaverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatorum, et non morietur in æt6rnum. Ergo non otiose, cum accipis, tu dicis, Amen; jam in sp6ritu confitens quod accipias corpus

Christi. Dicit tibi sac6rdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est verum. Quod confitetur lingua, teneat affectus.

R. Ego sum panis. 197.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Caro mea, vere est cibus: et Sanguis meus, vere est potus. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Lib. 8. de Trinit., ante med.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquendum. Quæ scripta sunt, legamus: et quæ legérimus, intelligamus; et tunc perfectæ fidei officio fungemur. De naturali enim in nobis Christi veritate quæ dicimus, nisi ab eo discimus, stulte atque impie dicimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguinem meum, in me manet, et ego in eo. De veritate carnis et sanguinis non relictus est ambigendi locus.

R. Qui manducat. 200.

Lectio viii.

Nunc enim et ipsíus Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Cöntingat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicatæ carnis et ságuinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens. 200.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc únititas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit: ejus tantum in se assúptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perféctæ autem

hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem; et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo módo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus. **Te Deum. 17.**

Ad Vesperas, omnia ut in I. Vesperis festi. 187. Et si hac die fuerit festum Duplex, in Vesperis fit tantum commemoratio de eo, nisi fuerit ex solemniioribus.

Feria Quinta.**Octava Corporis Christi.**

In I. Nocturno Lectiones ut in festo. 192.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Jerosolymítáni.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio iv.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguinei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discípulis suis, dicens: Ac-

cípíte, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípíte, et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

R. Coenántibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis, et ait: * Accípíte, et comédite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípíte.

Lectio v.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum ságuine propinquitátem: et eum parum dignum existimábimus, cui credámus quod vinum in ságuinem transmutárit? Ad eas nuptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opínionem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et ságuinem suum fruenda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea

cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus et ságuinem sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, et in spécie vini dat nobis ságuinem: ut, cum sumpseris, gustes corpus et ságuinem Christi, factus ejúsdem córporis et ságuinis párticeps. Sic enim effícimur Christíferi, hoc est Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus et ságuinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam coenávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam coñmemoratióem. **V.** Memória memor ero, et tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Olim cum Judæis Christus dísserens, Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, et bibéritis meum ságuinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spiritaliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim quod eos ad manducándas carnes hortaré-

tur. Erant et in véteri testaménto panes propositionis; verum illi cum fúerint véteris testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero testaménto panis est coeléstis, et calix salutáris, qui et ánimam et corpus sanctificat. Quamóbrem non sic hæc atténdas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui córporis et sánguinis Christi párticeps fíeres.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. Glória Patri. Hic.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum:

Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homília sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit sánguinem meum, in me manet, et ego in illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ áliam ceram infúderit, áalteram cum áaltera per totum commísceat necesse est: sic qui carnem et sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniátur. Síмили quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cœlórum fermento, quod accéptum abscóndit múluer in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat, sic párvula benedictio totum hóminem in seípsam átrahit, et sua grátia replet; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sánguinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est ália nátio tam grandis, quæ habeat deos appropinquántes

sibi, sicut Deus noster ad-
est nobis. In.

Lectio viii.

Nos vero, si vitam ætér-
nam cónsequi vólumus,
si largitórem imortalitátis
habére in nobis desiderá-
mus, ad recipiéndam bene-
dictiónem libénter concur-
rámus: caveamúsque ne
loco láquei damnósam reli-
giómem diábolus nobis præ-
téndat. Recte (inquit) dicis:
scriptum tamen esse non
ignorámus, iudícium sibi
comédere atque bíbere il-
lum, qui de pane cómedit
et de cálice bibit indigne.
Ego igitur probo meípsum,
et indignum invénio. Quan-
do igitur, quicúmque tu es
qui ista dicis, dignus eris?
quando Christo teípsum
ófferes? Nam si peccádo
indignus es, et peccáre non
désinis, (quis enim delicta
intélligit? secúndum Psal-
místam) expers omníno eris
vivificæ hujus sanctifica-
tiónis.

R. Misit me vivens Pa-
ter, et ego vivo propter
Patrem: *. Et qui mandú-
cat me, vivet propter me.
V. Cibávit illum Dóminus
pane vitæ et intelléctus. Et
qui. **G**loria Patri. Et qui.

Lectio ix.

Quare pias quæso cogita-
tiónes suscípias, stu-

dióse sanctéque vivas, et
benedictiónem partícipes:
quæ (mihi crede) non mor-
tem solum, verum étiam
morbos omnes depéllit. Se-
dat enim, cum in nobis má-
neat Christus, sæviéntem
membrórum nostrórum le-
gem: pietátem corróborat,
perturbatiónes ánimo ex-
stínguit, ægrótos curat, col-
lísos redíntegrat: et sicut
pastor bonus, qui ánimam
suam pro óvibus pósuit, ab
omni nos érgit casu.

Te Deum laudámus. 17.

Feria Sexta.

**Omnia ut in Psalterio, cum
Oratione Dominicæ præceden-
tis. Sancti nóminis. 213.**

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Congregáti ergo univér-
si majóres natu Israël,
venérunt ad Samuélem in
Rámatha. Dixerúntque ei:
Ecce tu senuísti, et filii tui
non ámbulant in viis tuis:
constitue nobis regem, ut
júdicet nos, sicut et univér-
sæ habent natiónes. Displí-
cuit sermo in óculis Samu-
élis, eo quod dixissent: Da
nobis regem, ut júdicet nos.
Et orávit Sámuel ad Dó-
minum. **R.** Percússit. 232.

Lectio ii.

Dixit autem Dóminus ad
Samuélem: Audi vocem

pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt a die qua edúxi eos de Ægýpto usque ad diem hanc: sicut dereliquérunt me, et serviérunt diis aliénis, sic faciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen contestáre eos, et prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.

R. Montes Gélboë. 232.

Lectio iii.

Dixit itaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem, et ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, et ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites et præcursóres quadrigárum suárum, et constituet sibi tribúnos, et centuriónes, et aratóres agrórum suórum, et messóres ségetum, et fabros armórum et cúrruum suórum. Fílias quoque vestras faciét sibi unguentárias, et focárias, et paníficas. Agros quoque vestros, et véneas, et olivéta óptima tollet, et dabit servis suis.

R. Ego te tuli. 233.

Sabbato.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiel, filii Seror, filii Béchorath, filii Aphia, filii viri Jémini, fortis róbre. Et erat ei filius vocábulo Saul, eléctus et bonus: et non erat vir de fíliis Israél mélior illo. Ab húmero et sursum eminébat super omnem pópulum. Perierant autem ásinæ Cis patris Saul: et dixit Cis ad Saul filium suum: Tolle tecum unum de púeris, et consurgens vade, et quære ásinas. Qui cum transíssent per montem Ephraïm, et per terram Salísa, et non inveniissent, transiérunt étiam per terram Salim, et non erant: sed et per terram Jémini, et mínime repererunt.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Cum autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad púerum, qui erat cum eo: Veni et revertámur, ne forte dimiserit pater meus ásinas, et sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, sine ambiguitáte venit.

Nunc ergo eamus illuc, si forte indicet nobis de via nostra, propter quam venimus. Dixitque Saul ad puerum suum: Ecce ibimus: quid feremus ad virum Dei? panis defecit in sitarciis nostris: et sportulam non habemus, ut demus homini Dei, nec quidquam aliud. Rursum puer respondit Sauli, et ait: Ecce inventa est in manu mea quarta pars statëris argenti, demus homini Dei, ut indicet nobis viam nostram.

R. Exaudisti Domine. 234.

Lectio iii.

Et ascenderunt in civitatem. Cumque illi ambularent in medio urbis, apparuit Samuel egradiens obviam eis, ut ascenderet in excelsum. Dominus autem revelaverat auriculam Samuëlis ante unam diem quam veniret Saul, dicens: Hac ipsa hora, qui nunc est, cras mittam virum ad te de terra Benjamin, et unges eum ducem super populum meum Israël: et salvabit populum meum de manu Philistinorum: quia respexi populum meum: venit enim clamor eorum ad me. Cumque aspexisset Samuel Saulem, Dominus dixit ei: Ecce vir,

quem dixeram tibi, iste dominabitur populo meo.

R. Audi Domine. 235.

Ad Magnif. Ant. Cognoverunt omnes * a Dan usque Bersabée, quod fidelis Samuel Propheta esset Domini.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Dñe. **R.** Et descendat super nos misericordia tua.

Oratio. Protector in te sperantium. quæ habetur infra post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Augusti, cum aliis Orationibus usque ad Dom. xvi. post Pent.

Dominica III.

post Pentecosten.

Ad Matutinum.

Invitat. Adoremus Dominum, * Qui fecit nos.

Ps. Venite, exsultemus. 2.

Hymnus. Nocte surgentes. 3.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9. c. et 10.

Accessit autem Saul ad Samuëlem in medio portæ, et ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Videntis. Et respondit Samuel Sauli, dicens: Ego sum Videns. Ascende ante me in excelsum, ut comedatis mecum hodie, et dimittam te mane:

et ómnia, quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollicitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Is-
raël? nonne tibi, et omni dómui patris tui? Respón-
dens autem Saul, ait: Num-
quid non filius Jémini ego
sum, de mínima tribu Is-
raël, et cognátio mea no-
víssima inter omnes famí-
lias de tribu Bénjamin?
quare ergo locútus es mihi
sermónem istum?

R. Præparáte corda ve-
stra Dómino, et servíte illi
soli: * Et liberábit vos de
mánibus inimicórum ve-
strórum. **V.** Convertímini
ad eum in toto corde ve-
stro, et auférte deos alié-
nos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Assúmens itaque Sámuel
Saulem, et púerum ejus,
introdúxit eos in triclí-
nium, et dedit eis locum in
cápite eórum, qui fúerant
invitáti. Erant enim quasi
trigínta viri. Dixítque Sá-
muel coco: Da partem,
quam dedi tibi, et præcépi
ut repóneres seórsum apud
te. Levávit autem cocus
armum, et pósuit ante Saul.
Dixítque Sámuel: Ecce
quod remánsit, pone ante

te, et cómede: quia de in-
dústria servátum est tibi,
quando pópulum vocávi.
Et comédit Saul cum Sa-
muéle in die illa. Et de-
scendérunt de excélso in
óppidum, et locútus est cum
Saule in solário: strávitque
Saul in solário, et dormívit.

R. Deus ómnium exau-
dítor est: ipse misit Ange-
lum suum, et tulit me de
óvibus patris mei: * Et
unxit me unctióne miseri-
córdiæ suæ. **V.** Dóminus,
qui erípuit me de ore leónis,
et de manu béstiae li-
berávit me. Et.

Lectio iii.

Cumque mane surrexís-
sent, et jam elucésceret,
vocávit Sámuel Saulem in
solário, dicens: Surge, et
dimíttam te. Et surréxit
Saul: egressíque sunt am-
bo, ipse videlicet, et Sá-
muel. Cumque descende-
rent in extréma parte civi-
tátis, Sámuel dixit ad Saul:
Dic púero ut antecédant nos,
et tránseat: tu autem sub-
siste paulísper, ut índicem
tibi verbum Dómini. Tulit
autem Sámuel lenticulam
ólei, et effúdit super caput
ejus, et deosculátus est eum,
et ait: Ecce, unxit te Dó-
minus super hæreditátem
suam in príncipem, et libe-
rábis pópulum suum de má-

nibus inimicorum ejus, qui in circuitu ejus sunt.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. **Gloria Patri.** Ipse.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Gregorii Papae in libros Regum.

Lib. 4. cap. 5. in I. Reg. c. 10.

Lectio iv.

Tulit autem Samuel lenticulam olei, et effudit super caput ejus. Hoc profecto hac unctione exprimitur, quod in sancta Ecclesia nunc etiam materialiter exhibetur: quia qui in culmine ponitur, sacramenta suscipit unctionis. Quia vero ipsa unctio sacramentum est: is qui promovetur, bene foris unctione, si intus virtute sacramenti roboretur. Ipsas ergo olei virtutes prius videamus attentius. Oleum quippe liquoribus aliis superfertur: oleum ignem fovet: oleum vulnera curare consuevit. Per illud ergo, misericordiae bonum significat, quia scriptum de Do-

mino est: Miserationes ejus super omnia opera ejus. Quia ignem fovet, praedicationis gratiam designat, quae electorum mentes illuminat.

R. Percussit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Domini erat cum illo: percussit Philisthaeum, et abstulit opprobrium ex Israel. **V.** Nonne iste est David, de quo canebant in choro, dicentes: Saul percussit mille, et David decem millia? Quia.

Lectio v.

Quia vero vulnera per oleum curantur, hoc profecto insinuat, quod detergenda sunt vulnera peccatorum. Ungatur ergo caput regis, quia spiritali gratia mens est replenda doctoris. Habeat in unctione sua oleum, habeat misericordiam abundantem, quae sibi virtutibus aliis praeferratur. Habeat oleum, ut dum ardorem sancti Spiritus in se nutrit, lucere vehementer aliis per verbum possit. Habeat nihilominus oleum medicinae: ut sapienter disponat, qualiter peccatorum foetores tergat, et aegras mentes salutari restituat.

R. Montes Gelboe, nec ros nec pluvia veniant su-

per vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. *Y.* Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

Sed lenticula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriéndam futúra. Lenticula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lenticula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedire Deo postea nóluit, a Samuéle audívit: Quia projecísti sermónem Dómini, projéxit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lenticula ólei parum hábuit, qui spirituálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclesiæ conveniénter accípitur. Plerúmque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in caritáte Dei et próximi perfécti non sunt.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. *Y.* Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómni-

bus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

Lectiones tertii Nocturni de Hom. Dominicæ III. post Pentecosten, habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum Domin. usque ad Domin. xvi. post Pentec.

Similiter Ant. ad Bened. et Magnif., et Orationes.

R. vii. Peccávi super número arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudíne iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. *Y.* Quóniam iniquitatem meam ego cognósco: et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dñs Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. *Y.* Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt Sanctus. Glória. Plena.

Hoc R. dicitur post octavam Lectionem in Dominicis tantum usque ad Adventum. Feria autem IV. et Sabbato usque ad Dominicam I. Augusti, quando Responsoria sumenda sunt ex III. Nocturno Dominicæ, ejus loco dic. secundum Responsorium Feria II. sequ., et tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

Feria Secunda.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 10. c.

Et convocavit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha: et ait ad filios Israë! Hæc dicit Dóminus Deus Israë! Ego eduxi Israë! de Ægýpto, et erui vos de manu Ægyptiórum, et de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecistis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis et tribulatióibus vestris: et dixistis: Nequáquam: sed regem constitúe super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras et per famílias.

R. Recordáre Dómine testaménti tui, et dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua, * Ut non desolétur terra, et ne perdas omnem ánimam vivam.

V. Ego sum qui peccávi, ego qui iníque egi: isti qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur óbsecro furor tuus Dómine a pópulo tuo. Ut non desolétur.

Lectio ii.

Et applicuit Sámuel omnes tribus Israë!, et cécidit sors tribus Bénjamin. Et applicuit tribum Bénjamin et cognatióes

ejus, et cécidit cognatio Metri, et pervénit usque ad Saul filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, et non est invéntus. Et consuluerunt post hæc Dóminum, utrúmnam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce absconditus est domi. Cucurrérunt itaque et tulérunt eum inde: stetitque in médio pópuli, et áltior fuit univérso pópulo ab húmero et sursum. Et ait Sámuel ad omnem pópulum: Certe vidétis quem elégit Dóminus, quóniam non sit símilis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, et ait: Vivat rex.

R. Exaudisti Dómine oratióem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, et sanctifica domum istam in sempitérnum, Deus Israë!.

V. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Locútus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, et scripsit in libro, et repósuit coram Dómino, et dimísit Sámuel omnem pópulum, singulos in domum suam. Sed et Saul ábiit in domum suam in Gábaa: et ábiit cum eo pars exerci-

tus, quorum tetígerat Deus corda. Fílii vero Bélial dixerunt: Num salváre nos póterit iste? Et despexérunt eum, et non attulérunt ei múnera: ille vero dissimulábat se audíre.

R. Audi Dómine hymnum, et oratióem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, et aures tuæ inténtæ,
 * Super domum istam die ac nocte. **V.** Réspice Dómine de sanctuário tuo, et de excélso coelórum habitáculo. Super. **Gloria Patri.**
 Super.

Responsoria hujus II. Feriæ dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dom. I. Augusti.

Feria Tertia.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Dixit autem Sámuel ad univérsum Israél: Ecce audivi vocem vestram juxta ómnia quæ locúti estis ad me, et constitui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos: ego autem senui, et incánui: porro filii mei vobiscum sunt: itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquimini de me coram Dómino, et coram Christo ejus,

utrum bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum: si quém-piam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accepi: et contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixerunt: Non es calumniátus nos, neque oppresísti, neque tulísti de manu alicújus quíppiam. Dixítque ad eos: Testis est Dóminus advérsum vos, et testis Christus ejus in die hac, quia non invenéritis in manu mea quíppiam. Et dixerunt: Testis.

R. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus, et oráverit ad sanctuárium tuum:
 * Tu exaúdiēs de cœlo Dómine, et libera eos de má-nibus inimicórum suórum.
V. Si peccáverit in te pópulus tuus, et convérsus égerit poeniténtiam, veni-énsque oráverit in isto loco. Tu exaúdiēs.

Lectio ii.

Et ait Sámuel ad pópulum: Dóminus qui fecit Móysen et Aaron, et edúxit patres nostros de Terra Ægypti. Nunc ergo state, ut iudicio conténdam advérsum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobiscum, et cum pátribus

vestris: quómodo Jacob ingrèssus est in Ægýptum, et clamavérunt patres vestri ad Dóminum: et misit Dóminus Móysen et Aaron, et edúxit patres vestros de Ægýpto: et collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, et trádidit eos in manu Sísaræ magístri militíæ Hasor, et in manu Philisthinórum, et in manu regis Moab, et pugnávérunt advérsus eos.

R. Factum est, dum tóleret Dóminus Eliam per túrbinem in cœlum, * Eliséus clamábat, dicens: Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus. **V.** Cumque pérgerent, et incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus et equi ígnei divisérunt utrúmque, et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum. Eliséus.

Lectio iii.

Póstea autem clamavérunt ad Dóminum, et dixerunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, et servívimus Báalim et Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, et serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, et Badan, et Jephte, et Sámuel, et éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, et ha-

bitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venísset advérsus vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis et petístis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, et serviéritis ei, et audiéritis vocem ejus, et non exasperavéritis os Dómini: éritis et vos, et rex qui imperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória. Et.

Responsoria hujus III. Feriæ dicuntur in omnibus III. Feriis usque ad Dominicam I. Augusti.

Feria Quarta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 13.

Filius unius anni erat Saul cum regnare cœpisset, duóbus autem an-

nis regnāvit super Israēl. Et elēgit sibi Saul tria mīlia de Israēl: et erant cum Saul duo mīlia in Machmas, et in monte Bethel: mille autem cum Jónatha in Gábaa Bénjamin: porro céterum pópulum remisit unumquémque in tabernacula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audissent Philísthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérsum Israēl audívit hujuscémodi famam: Percússit Saul statiónem Philisthinórum: et eréxit se Israēl advérsus Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Et Philísthiim congregāti sunt ad præliándum contra Israēl, trigínta mīlia cúrruum, et sex mīlia équitum, et réliquum vulgus, sicut aréna quæ est in líttore maris plúrima. Et ascendéntes castrametāti sunt in Machmas ad Oriéntem Betháven. Quod cum vidissent viri Israēl se in arcto pósitos, (afflíctus enim erat pópulus) absconderunt se in spelúncis, et in ábditis, in petris quoque,

et in antris, et in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in terram Gad et Gálaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, univérsum pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et exspectávit septém diébus juxta plácitum Samuélis, et non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúsque est pópulus ab eo.

R. Exaudísti Dñe. 234.

Lectio iii.

Ait ergo Saul: Afférte mihi holocaústum, et pacífica. Et óbtulit holocaústum. Cumque compléset ófferens holocaústum, ecce Sámuel veniébat, et egréssus est Saul óbviā ei ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuel: Quid fecísti? Respóndit Saul: Quia vidi quod pópulus dilaberétur a me, et tu non véneras juxta plácitos dies, porro Philísthiim congregāti fúerant in Machmas, dixi: Nunc descendent Philísthiim ad me in Gálgala, et fáciem Dómini non placávi. Necessitatē compúlsus, óbtuli holocaústum. Dixítque Sámuel ad Saul: Stulte egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecísses, jam nunc præparáset Dóminus

regnum tuum super Israël in sempiternum, sed nequāquam regnum tuum ultra consúrget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum: et præcépit ei Dóminus ut esset dux super pópulum suum, eo quod non serváveris quæ præcépit Dóminus.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Quinta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 14. b.

Dixit autem Jónathas ad adolescētem armigerum suum: Veni, trans-eāmus ad statiōnem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis: quia non est Dómino difícilē salvāre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus: Fac ómnia, quæ placent ánimo tuo: perge quo cupis, et ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros istos. Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos, manéte donec veniāmus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendāmus ad eos. Si autem díxerint: Ascéndite ad nos: ascendāmus, quia trádedit eos Dóminus in má-

nibus nostris, hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statiōni Philisthinórum: dixerúntque Philisthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus absconditi fúerant.

R. Præparáte. 231.

Lectio ii.

Et locúti sunt viri de statiōe ad Jónatham, et ad armigerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, et ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armigerum suum: Ascendāmus, séquere me: trádedit enim Dóminus eos in manus Israël. Ascéndit autem Jónathas, mánibus et pédibus reptans, et ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eum. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas et ármiger ejus, quasi vigínti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die arāre consuévít. Et factum est miráculum in castris, per agros: sed et omnis pópulus statiōnis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit, et conturbáta est terra: et áccidit quasi miráculum a Deo.

R. Deus ómnium. 231.

Lectio iii.

Et respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin, et ecce multitúdo prostráta, et huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat cum eo: Requirite, et vidéte quis abierit ex nobis. Cumque requisissent, repértum est non adesse Jónatham, et armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum fíliis Israëli.) Cumque loquerétur Saul ad sacerdotem, tumultus magnus exórtus est in castris Philisthinórum: crescebátque paulátim, et clárius resonábat. Et ait Saul ad sacerdotem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, et omnis pópulus, qui erat cum eo, et venérunt usque ad locum certáminis: et ecce versus fúerat gládus uniuscujúsque ad próximum suum, et cædes magna nimis.

R. Dóminus. 232.

~~~~~
Feria Sexta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

Et dixit Sámuel ad Saul: Me misit Dóminus, ut úngerem te in

regem super pópulum ejus Israëli: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israéli: quómodo réstitit ei in via cum ascenderet de Ægýpto. Nunc ergo vade, et pércute Amalec, et demolíre unívrsa ejus: non parcas ei, et non concupíscas ex rebus ipsíus áliquíd: sed intérfice a viro usque ad mulierem, et párvulum atque lactentem, bovem et ovem, camélum et ásinum.

R. Percússit Saul. 232.

Lectio ii.

Præcépit itaque Saul pópulo, et recensuit eos quasi agnos: ducénta millia peditum, et decem millia virórum Juda. Cumque venisset Saul usque ad civitatem Amalec, teténdit insídias in torrénite. Dixítque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec: ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Israëli, cum ascenderent de Ægýpto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est e regione Ægýpti. Et apprehéndit Agag regem Amalec

vivum: omne autem vulgus interfecit in ore gladii.

R. Montes Gélboë. 232.

Lectio iii.

Et pepércit Saul, et pópulus Agag, et óptimis grégibus óvium et armentórum, et véstibus, et ariétibus, et univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit et réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel, dicens: Póenitet me quod constitúerim Saul regem: quia derelíquit me, et verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, et clamávit ad Dóminum tota nocte.

R. Ego te tuli. 233.

Sabbato.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

Dixítque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum, ne regnet super Israël? imple cornu tuum óleo, et veni, ut mitam te ad Isai Bethlehemitem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quó modo vadam? aúdiet enim Saul, et interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles

in manu tua, et dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam, et ego osténdam tibi quid fácias, et unges quemcúmque monstrávero tibi.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Fecit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Bétlehem, et admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingrèssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, et veníte mecum ut ímolem. Sanctificávit ergo Isai et filios ejus, et vocávit eos ad sacrificíum. Cumque ingrèssi essent, vidit Eliab, et ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respicias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus, quóniam abjéci eum, nec juxta intuitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Et vocávit Isai Abínadab, et addúxit eum coram Samuéle. Quí dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma,

de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Ad-
dúxit itaque Isai septem
fílios suos coram Samuэле:
et ait Sámuel ad Isai: Non
elégit Dóminus ex istis.
Dixítque Sámuel ad Isai:
Numquid jam compléti sunt
fílii? Qui respóndit: Ad-
huc réliquus est párvulus,
et pascit oves. Et ait Sá-
muel ad Isai: Mitte, et ad-
duc eum.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Prævá-
luit David * in Philisthæ-
um in funda et lápide, in
nómine Dómini.

V. Vespertína orátio a-
scéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos
misericórdia tua.

**Oratio cū Homilia Domini-
cæ IV. habetur infra circa finem
Officii de Tempore.**

Dominica IV.

post Pentecosten.

In I. Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. **Cap. 17.**

Congregántes autem
Philísthiim ágmina
sua in prælium, con-
venérunt in Socho Judæ:
et castrametáti sunt inter
Socho et Azéca in finibus
Dommim. Porro Saul et
fílii Israël congregáti vené-
runt in Vallem terebínthi,

et direxérunt áciem ad
pugnándum contra Philís-
thiim. Et Philísthiim sta-
bant super montem ex par-
te hac, et Israël stabat su-
pra montem ex áltera parte:
vallisque erat inter eos. Et
egréssus est vir spúrius de
castris Philisthinórum nó-
mine Góliath, de Geth, al-
titúdinis sex cubitórum et
palmi: et cassis área super
caput ejus, et lorica squa-
máta induebátur. Porro
pondus lorícæ ejus quinque
míllia siclórum æris erat:
et ócreas æreas habébat in
crúribus: et clýpeus æreus
tegébat húmeros ejus. Ha-
stíle autem hastæ ejus erat
quasi liciatórium texénti-
um. Ipsum autem ferrum
hastæ ejus sexcéntos siclos
habébat ferri: et ármiger
ejus antecedébat eum.

R. Præparáte corda ve-
stra Dómino, et servíte illi
soli: * Et liberábit vos de
mánibus inimicórum ve-
strórum. **V.** Convertímini
ad eum in toto corde ve-
stro, et auférte deos alié-
nos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Stansque clamábat advér-
sum phalángas Israël,
et dicébat eis: Quare vení-
stis paráti ad prælium?
Numquid ego non sum
Philisthæus, et vos servi

Saul? Elígite ex vobis virum, et descéndat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, et percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalúero, et percússero eum, vos servi éritis, et serviétis nobis. Et ajébat Philistháus: Ego exprobrávi agmínibus Israël hódie: Date mihi virum, et íneat mecum singuláre certámen. Aúdiens autem Saul, et omnes Israëlítæ sermónes Philistháei hujuscémodi, stupébant, et metuébant nimis.

R. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

David autem erat fílius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Bétlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo fílios, et erat vir in diébus Saul senex, et grandævus inter viros. Abiérunt autem tres fílii ejus majóres post Saul in prælium: et nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab

primogénitus, et secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saulem, ábiit David, et revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Bétlehem. Procedébat vero Philistháus mane et vespere, et stabat quadragínta diébus.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu bestíæ liberávit me, * Ipse me erípiet de má nibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. **Glória.** Ipse.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 197. de Temp. circa med.

Lectio iv.

Stabant filii Israël contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies, propter quátuor témpora, et quá tuor partes orbis terræ, vitam præsentem significánt, in qua contra Góliath vel exercitum ejus, id est, contra diábolum et ánge los ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset,

nisi verus David Christus cum báculo, id est cum crucis mystério descendisset. Ante advéntum enim Christi, fratres caríssimi, solútus erat diábolus: véniens Christus fecit de eo, quod in Evangélio dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, et vasa ejus dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, et alligávit diábolum.

R. Percússit Saul mille et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Sed dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres caríssimi, quia multum prævalet: sed tépidis et negligéntibus, et Deum in veritáte non tíméntibus dominátur. Alligátus est enim tamquam innexus canis caténis, et néminem potest mordére, nisi eum qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem

canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluntates et cupiditates sæculi noli conjúngere, et ille ad te non præsumit accédere. Latráre potest, sollicitáre potest, mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet: nec extórquet a nobis consensum, sed petit.

R. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

Venit ergo David, et invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem: et cum nullus esset qui præsumeret ad singuláre certámen accédere, ille qui figúram Christi gerébat, procéssit ad prælium, tulit báculo in manu sua, et éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino Jesu Christo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spiritálem Góliath, id est, contra diábolum pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Góliath percússerit:

in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit; ita étiam et lapis ille, de quo percússus est, Christum Dóminum figurábat.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Fecítque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ IV. post Pentecosten, quæ habentur inferius.

R. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitudíne iniquitátis meæ; quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sá-

baoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Feria Secunda.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. c.

Et dixit unus quíspiam de Israël: Num vidístis virum hunc, qui ascéndit? ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, et fíliam suam dabit ei, et domum patris ejus faciet absque tribúto in Israël. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, et túlerit oppróbrium de Israël? quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis?

R. Recordáre. 234.

Lectio ii.

Audíta sunt autem verba, quæ locútus est David, et annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuisset addúctus, locútus est ei: Non cóncidat cor júsquam in eo: ego servus tuus vadam, et pugná-

bo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David: Non vales résistere Philisthæo isti, nec pugnâre advérsum eum: quia puer es, hic autem vir bellâtor est ab adoléscentia sua.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Dixítque David ad Saul: Pascébat servus tuus patris sui gregem, et veniébat leo, vel ursus, et tollébat arietem de médio gregis: et persequébar eos, et percutiébam, eruebámque de ore eórum: et illi consurgébant advérsum me, et apprehendébam mentum eórum, et suffocábam, interficiebámque eos. Nam et leónem, et ursum interféci ego servus tuus: erit igitur et Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis.

R. Audi. 235.

Feria Tertia.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17. e.

Et induit Saul David vestiméntis suis, et impósuit gáleam æream super caput ejus, et vestívit eum lorica. Accíntus ergo David gládio ejus super vestem suam, cœpit tentâre si armátus posset incédere: non enim habé-

bat consuetúdinem. Dixítque David ad Saul: Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, et tulit báculo suum, quem semper habébat in mánibus: et elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrén-te, et misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, et fundam manu tulit: et procéssit advérsum Philisthæum. **R.** Dómine. 235.

Lectio ii.

Ibat autem Philisthæus incédens, et appropínquans advérsum David, et ármigerejus ante eum. Cumque inspexísset Philisthæus, et vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens: rufus, et pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: dixítque ad David: Veni ad me, et dabo carnes tuas volatilibus cœli et béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, et hasta, et clýpeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódie, et dabit te Dóminus in manu

mea, et percútiam te, et aúferam caput tuum a te: et dabo cadávera castrórum Philísthiim hódie volatílibus coeli, et béstiis terræ: ut sciat omnis terra quia est Deus in Israël.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Cum ergo surrexísset Philisthæus, et veníret, et appropinquáret contra David, festinávit David, et cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, et fundajecit, et circumducens percússit Philisthæum in fronte: et infíxus est lapis in fronte ejus, et cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluitque David adversum Philisthæum in funda et lápide, percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non haberet in manu David, cucúrrit, et stetit super Philisthæum, et tulit gládium ejus, et edúxit eum de vagina sua: et interfécit eum, præcidítque caput ejus.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 18. b.

Porro cum reverterétur percússo Philisthæo

David, egréssæ sunt mulieres de univérsis úrbibus Israël, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in týmpanis lætítiæ, et in sistris. Et præcinébant mulieres ludéntes, atque dicéntes: Percússit Saul mille, et David decem millia. Irátus est autem Saul nimis, et displicuit in óculis ejus sermo iste: dixítque: Dedérunt David decem millia, et mihi mille dedérunt: quid ei súperest, nisi solum regnum?

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Non rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, et deinceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, et prophetábat in médio domus suæ: David autem psallébat manu sua, sicut per singulos dies: tenebátque Saul lanceam, et misit eam, putans quod confígere posset David cum pariete: et declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, et a se recesísset. Amóvit ergo eum Saul a se, et fecit eum tribúnium super mille viros: et egrediebátur, et intrábat in conspéctu pópuli.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

In ómnibus quoque viis suis David prudenter agebat, et Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, et cepit cavere eum. Omnis autem Israël et Juda diligebat David: ipse enim ingrediebatur et egrediebatur ante eos. Dixitque Saul ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxorem: tantummodo esto vir fortis, et praeliare bella Dómini. Saul autem reputabat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philistinorum. **R.** Audi. 235.

Feria Quinta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 19.

Locutus est autem Saul ad Jónathan filium suum, et ad omnes servos suos, ut occiderent David. Porro Jónathas filius Saul diligebat David valde. Et indicavit Jónathas David, dicens: Querit Saul pater meus occidere te: quapropter observa te, quæso, mane, et manebis clam, et abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicumque fueris: et ego loquar de te ad patrem me-

um: et quodcumque videro, nuntiabo tibi.

R. Præparáte. 241.**Lectio ii.**

Locutus est ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem suum: dixitque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccavit tibi, et ópera ejus bona sunt tibi valde. Et posuit animam suam in manu sua, et percussit Philisthæum, et fecit Dóminus salutem magnam universo Israël: vidisti, et lætatus es. Quare ergo peccas in sanguine innóxio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audisset Saul, placatus voce Jónathæ, juravit: Vivit Dóminus, quia non occidetur.

R. Deus ómnium. 242.**Lectio iii.**

Motum est autem rursum bellum: et egressus David, pugnavit adversus Philistiim: percussitque eos plaga magna, et fugerunt a facie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saul. Sedebat autem in domo sua, et tenebat lanceam: porro David psallēbat manu sua. Nisusque est Saul configere David lancea in pariete, et declinavit David a facie Saul: lancea autem casso vulnere per-

lata est in parietem, et David fugit, et salvatus est nocte illa. **R.** Dominus. 242.

Feria Sexta.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 20.

Fugit autem David de Najoth, quae est in Ramatha, veniensque locutus est coram Jonathas: Quid feci? quae est iniquitas mea, et quod peccatum meum in patrem tuum, quia quaerit animam meam? Qui dixit ei: Absit, non morieris: neque enim faciet pater meus quidquam grande vel parvum nisi prius indicaverit mihi: hunc ergo celavit me pater meus sermonem tantummodo? Nequaquam erit istud.

R. Percussit Saul. 243.

Lectio ii.

Et juravit rursum Davidi. Et ille ait: Scit profecto pater tuus quia inveni gratiam in oculis tuis, et dicet: Nesciat hoc Jonathas, ne forte tristetur. Quinimo vivit Dominus, et vivit anima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque dividimur. Et ait Jonathas ad David: Quodcumque dixerit mihi anima tua, faciam tibi.

R. Montes Gelboe. 243.

Lectio iii.

Dixit autem David ad Jonathas: Ecce calendae sunt crastino, et ego ex more sedere soleo juxta regem ad vescendum: dimitte ergo me, ut abscondar in agro usque ad vesperam diei tertiae. Si respiciens requisierit me pater tuus, respondebis ei: Rogavit me David, ut iret celenter in Bethlehem civitatem suam: quia victimae solennes ibi sunt universis contribulis suis. Si dixerit, Bene: pax erit servo tuo. Si autem fuerit iratus, scito quia completa est malitia ejus.

R. Ego te tuli. 244.

Sabbato.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 21.

Venit autem David in Noba ad Achimelech sacerdotem: et obstupuit Achimelech, eo quod venisset David. Et dixit ei: Quare tu solus, et nullus est tecum? Et ait David ad Achimelech sacerdotem: Rex praecipit mihi sermonem, et dixit: Nemo sciatur, propter quam missus es a me, et cujusmodi praecpta tibi dederim: nam et pueris condixi in illum et illum locum. Nunc ergo si

quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid inveneris.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Et respóndens sacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láicos panes ad manum, sed tantum panem sanctum: si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus? Et respóndit David sacerdoti, et dixit ei: Equidem, si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab heri et nudiustértius, quando egrediebámur, et fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed et ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panem: neque enim erat ibi panis, nisi tantum panes propositiónis, qui subláti fuérant a fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. **R.** Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Erat autem ibi vir quidam de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: et nomen ejus Doëg Idumæus, potentissimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? quia gládium meum, et arma mea non tuli mecum.

Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládus Góliath Philisthæi, quem percussisti in Valle terebínthi, est involútus pállio post ephod: si istum vis tollere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David: Non est huic alter símilis, da mihi eum.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Montes Gélboë, * nec ros nec pluvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clýpeus fórtium, clýpeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul et Jónathas amábiles, et decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divisi.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica V.

post Pentecosten.

In I. Nocturno.

Incipit liber secúndus
Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Factum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec,

et manéret in Síceleg duos dies. In die autem tértia appáruit homo yéniens de castris Saul veste conscíssa, et púlvere conspérsus caput. Et ut venit ad David cécidit super fáciem suam, et adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De castris Israél fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, et multi corruéntes e pópulo mórtui sunt: sed et Saul et Jónathas fílius ejus interíerunt.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei: Unde scis quia mórtuus est Saul, et Jónathas fílius ejus? Et ait adolescens, qui nuntiábat ei: Casu veni in montem Gélboë, et Saul incumbébat super hastam suam: porro currus et équites appropinquábant ei, et convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit.

Cui cum respondíssem: Adsum: dixit mihi: Quisnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecítes ego sum. Et locútus est mihi: Sta super me, et intérfice me: quóniam tenent me angústia, et adhuc tota ánima mea in me est. Stansque super eum, occídi illum: sciébam enim quod vívere non póterat post ruínam: et tuli diadéma quod erat in cápite ejus, et armíllam de bráchio illíus, et áttuli ad te dóminum meum huc.

R. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdia suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstia liberávit me. Et.

Lectio iii.

Apprehéndens autem David vestiménta sua scídit, omnésque viri, qui erant cum eo, et planxérunt, et flevérunt, et jejunavérunt usque ad vésperam super Saul, et super Jónathan fílium ejus, et super pópulum Dómini, et super domum Israél, eo quod corruissent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit: Fílius hó-

minis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David: Quare non timuísti mittere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens irrue in eum. Qui percússit illum, et mórtuus est.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. **Glória Patri.** Ipse.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 4. Cap. 3. et 4.

Lectio iv.

Quid est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non reddidit, cum Saul et Jónathas bello occúmberent, Gélboë móntibus maledíxit, dicens: Montes Gélboë, nec ros, nec plúvia véniat super vos: neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clýpeus fórtium, clýpeus Saul, quasi non esset unctus óleo? Quid est quod Jeremías, cum prædicatió- nem suam cérneret audién-

tium difficultáte præpedíri, maledíxit dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus?

R. Percússit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem millia? Quia.

Lectio v.

Quid ergo montes Gélboë, Saul moriénte deliquérunt, quátenus in eos nec ros nec plúvia cáderet et ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboë interpretátur decúrsus, per Saul autem unctum et mórtuum, mors nostri mediatóris exprimitur: non immérito per Gélboë montes supérba Judæórum corda signántur: quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, id est, uncti se morte miscuérunt: et quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiae rore siccántur.

R. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes

montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboë autem trans-eat. Ubi.

Lectio vi.

De quibus et bene dicitur, ut agri primitiarum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræorum mentes primitivos fructus non ferunt: quia in Redemptoris adventu ex parte máxima in perfidia remanentes, primordia fidei sequi noluerunt. Sancta namque Ecclesia in primitiis suis multitudine Géntium fœcundata, vix in mundi fine Judæos quos invenerit, suscipit, et extréma colligens, eos quasi reliquias frugum ponit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in ætérnum. **V.** Feci-que tibi nomen grande, juxta nomen magnorum, qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et fui. **Glória Patri.** Et fui.

R. vii. Peccavi super numerum arénæ maris, et multiplicata sunt peccata mea: et non sum dignus videre altitudinem cœli præ multitudine iniquitatis

meæ: quóniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitatem meam ego cognosco: et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena.

Feria Secunda.

De libro secundo Regum.

Lectio i. Cap. 2.

Igitur post hæc consuluit David Dominum, dicens: Num ascendam in unam de civitatibus Juda? Et ait Dominus ad eum: Ascende. Dixitque David: Quo ascendam? Et respondit ei: In Hebron. Ascendit ergo David, et duæ uxores ejus, Achinoam Jezrahelites, et Abigail uxor Nabal Carmeli: sed et viros, qui erant cum eo, duxit David singulos cum domo sua: et manserunt in oppidis Hebron. Veneruntque viri Juda, et unxerunt

ibi David, ut regnâret super domum Juda.

R. Recordâre. 234.

Lectio ii.

Et nuntiâtum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelissent Saul. Misit ergo David nuntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos: Benedícti vos a Dómino, qui fecístis misericórdiam hanc cum dómíno vestro Saul, et sepelistis eum. Et nunc retribuet vobis quidem Dóminus misericórdiam et veritátem: sed et ego reddam grátiam, eo quod fecístis verbum istud. Conforténtur manus vestræ, et estóte fílii fortitudinis: licet enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Abner autem fílius Ner princeps exércitus Saul tulit Isboseth filium Saul, et circumdúxit eum per castra, regémque constituit super Gálaad, et super Gésuri, et super Jézrahel, et super Ephraïm, et super Bénjamin, et super Israël univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth fílius Saul cum regnâre cœpisset super Israël, et duóbus annis regnavit: sola au-

tem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum, quos commorátus est David, imperans in Hebron super domum Juda, septem annórum, et sex ménsium.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Tertia.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

Cum ergo esset prælium inter domum Saul et domum David, Abner fílius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Sauli concubína nómine Respha, filia Aja. Dixítque Isboseth ad Abner: Quare ingrèssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsus Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul patris tui, et super fratres et próximos ejus, et non trádidi te in manus David, et tu requisísti in me quod argúeres pro muliere hódie? Hæc fáciat Deus Abner, et hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, et elevétur thronus David super Israël, et su-

per Judam, a Dan usque Bersabée.

R. Dómine. 235.

Lectio ii.

Misit ergo Abner nuntios ad David pro se dicentes: Cujus est terra? Et ut loquerentur: Fac mecum amicitias, et erit manus mea tecum, et reducam ad te universum Israël. Qui ait: Optime: ego faciam tecum amicitias: sed unam rem peto a te, dicens: Non videbis faciem meam, antequam adduxeris Michol filiam Saul: et sic venies, et videbis me. Misit autem David nuntios ad Isboseth filium Saul dicens: Redde uxorem meam Michol, quam despondi mihi centum præputiis Philisthim. Misit ergo Isboseth, et tulit eam a viro suo Phalthiel, filio Laïs. Sequebaturque eam vir suus, plorans usque Bahurim: et dixit ad eum Abner: Vade, et revertere. Qui reversus est.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Sermónem quoque intulit Abner ad seniores Israël, dicens: Tam heri quam nudiustertius quærebátis David, ut regnaret super vos. Nunc ergo facite: quoniam Dominus locutus est ad David, dicens: In manu

servi mei David salvabo populum meum Israël de manu Philisthim, et omnium inimicorum ejus. Locutus est autem Abner etiam ad Benjamin. Et abiit ut loqueretur ad David in Hebron omnia quæ placerant Israël, et universo Benjamin. Venitque ad David in Hebron cum viginti viris: et fecit David Abner, et viris ejus qui venerant cum eo, convivium: Et dixit Abner ad David: Surgam, ut congregem ad te dominum meum regem omnem Israël.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro secundo Regum.

Lectio i. Cap. 4. b.

Veniētes igitur filii Remmon Berothitæ, Rechab et Báana, ingressi sunt fervente die domum Isboseth: qui dormiebat super stratum suum meridie. Et ostiaria domus purgans triticum, obdormivit. Ingressi sunt autem domum latenter assumētes spicas tritici, et percusserunt eum in inguine Rechab et Báana frater ejus, et fugerunt. Cum autem ingressi fuissent domum, ille dormiebat super lectum suum in conclavi, et percutientes in-

terfecérunt eum: sublató-
que cápite ejus, abiérunt
per viam desérti tota nocte,
et attulérunt caput Isbo-
seth ad David in Hebron:
dixerúntque ad regem: Ec-
ce caput Isboseth filii Saul
inimíci tui, qui quærébat
ánimam tuam.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Respóndens autem David
Rechab et Báana fratri
ejus, fíliis Remmon Bero-
thitæ, dixit ad eos: Vivit
Dóminus, qui éruit ánimam
meam de omni angústia,
quóniam eum, qui annun-
tiáverat mihi, et díxerat:
Mórtuus est Saul: qui pu-
tábat se próspera nuntiáre,
ténui, et occídi eum in Sí-
celeg, cui oportébat mercé-
dem dare pro núntio. Quan-
to magis nunc, cum hómi-
nes ímpii interfecérunt vi-
rum iñóxium in domo sua,
super lectum suum, non
quæram sánguinem ejus de
manu vestra, et aúferam
vos de terra? Præcépit íta-
que David púeris suis, et
interfecérunt eos: præci-
déntesque manus et pedes
eórum, suspendérunt eos
super piscínam in Hebron:
caput autem Isboseth tulé-
runt, et sepeliérunt in se-
púlchro Abner in Hebron.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii. Cap. 5.

Et venérunt univérsæ tri-
bus Israël ad David in
Hebron, dicéntes: Ecce
nos, os tuum, et caro tua
sumus. Sed et heri et nu-
diustértius cum esset Saul
rex super nos, tu éras edú-
cens et redúcens Israël: di-
xit autem Dóminus ad te:
Tu pasces pópulum meum
Israël, et tu eris dux super
Israël. Venérunt quoque et
seniôres Israël ad regem
in Hebron, et percússit cum
eis rex David fœdus in He-
bron coram Dómino: un-
xerúntque David in regem
super Israël. Fílius trigínta
annórum erat David, cum
regnáre cœpísset, et qua-
dragínta annis regnávit. In
Hebron regnávit super Ju-
dam septem annis et sex
ménsibus: in Jerúsalem au-
tem regnávit trigínta tribus
annis super omnem Israël
et Judam. Et ábiit rex, et
omnes viri qui erant cum
eo, in Jerúsalem, ad Jebu-
sæum habitatórem terræ:
dictúmque est David ab
eis: Non ingrediéris huc,
nisi abstúleris cæcos et
claudos, dicéntes: Non in-
grediétur David huc. Cepit
autem David arcem Sion,
hæc est civitas David.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Quinta.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

Congregávit autem rursum David omnes élctos ex Israël triginta milia. Surrexítque David, et ábiit, et univérsum pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcam Dei super plastrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem, et Ahío filii Abínadab, minábant plastrum novum.

R. Præparáte. 250.

Lectio ii.

Cumque tulissent eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei Ahío præcedébat arcam. David autem, et omnis Israël ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, et cítharis et lyris et týmpanis et sistris et cýmbalis. Postquam autem venérunt ad Aream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, et tenuit eam: quóniam calcitrábant boves, et declinavérunt eam. Irátusque est indi-

gnatióne Dóminus contra Ozam, et percússit eum super temeritáte: qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

R. Deus ómnium. 250.

Lectio iii.

Contristátus est autem David, eo quod percussisset Dóminus Ozam, et vocátum est nomen loci illius: Percússio Ozæ usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? Et nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus: et benedíxit Dóminus Obédedom, et omnem domum ejus. Nuntiátumque est regi David quod benedixisset Dóminus Obédedom, et ómnia ejus propter arcam Dei. Abiit ergo David, et addúxit arcam Dei de domo Obédedom in civitátem David cum gaudio.

R. Dóminus. 251.

Feria Sexta

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 7.

Et ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, et lóquere ad servum

meum David: Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi filios Israël de terra Ægýpti, usque in diem hanc: sed ambulábam in tabernáculo, et in tentório.

R. Percússit Saul. 251.

Lectio ii.

Per cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus filiis Israël, numquid loquens locútus sum ad unam de tribubus Israël, cui præcépi ut pásceret pópulum meum Israël, dicens: Quare non ædificástis mihi domum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israël: et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti: et interféci univérsos inimicos tuos a fácie tua: fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israël, et plantábo eum, et habitábit sub eo, et non turbábitur ámplius: nec addent filii iniquitátis ut affligant eum sicut prius, ex die qua constitúi júdices super pópulum meum Israël: et réquiem dabo tibi

ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quod domum fáciat tibi Dóminus.

R. Montes Gélboë. 251.

Lectio iii.

Cumque compléti fúerint dies tui, et dormieris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuum post te, quod egrediétur de útero tuo, et firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, et stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, et ipse erit mihi in filium: qui si iníque áliquíd gesserit, árguam eum in virga virórum, et in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non aúferam ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, et regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam, et thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc, et juxta univérsam visióem istam, sic locútus est Nathan ad David.

R. Ego te tuli. 252.

S a b b a t o.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 11.

Factum est autem, ver-ténte anno, eo tém-

pore quo solent reges ad bella procéderé, misit David Joab, et servos suos cum eo, et univérsum Israël, et vastavérunt filios Ammon, et obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit ut súrgeret David de strato suo post merídiem, et deambuláret in solário domus régiæ: vidítque mulierem se lavántem, ex advérso super solárium suum: erat autem múlter pulchra valde. Misit ergo rex, et requisívit quæ esset múlter. Nuntiátumque est ei, quod ipsa esset Bethsabée, fília Eliám, uxor Uriæ Hethæi. Missis itaque David nuntiis, tulit eam.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Et reversa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, et ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uriám Hethæum. Misítque Joab Uriám ad David. Et venit Uriás ad David. Quæsívítque David quam recte ágeret Joab, et pópulus, et quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uriám: Vade in domum tuam, et lava pedes tuos.

Et egréssus est Uriás de domo regis, secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Uriás ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, et non descéndit ad domum suam. Nuntiátumque est David a dicéntibus: Non ivit Uriás in domum suam. Et ait David ad Uriám: Numquid non de via venísti? Quare non descendísti in domum tuam? Et ait Uriás ad David: Arca Dei et Israël et Juda hábitant in papiliónibus, et dóminus meus Joab, et servi dómini mei super fáciem terræ manent: et ego ingrédiam domum meam, ut cómedam et bibam, et dórmiam cum uxóre mea? per salútem tuam, et per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Ait ergo David ad Uriám: Mane hic étiam hódie, et cras dimíttam te. Mansit Uriás in Jerúsalem in die illa et áltera: et vocávit eum David ut coméderet coram se et bíberet, et inebriávit eum: qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, et in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, et scripsit David epí-

stolam ad Joab: misitque per manum Uriæ, scribens in epístola: Pónite Uriam ex advérso belli, ubi fortissimum est prælium: et derelinquite eum, ut percussus intéreat. Igitur cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uriam in loco ubi sciébat viros esse fortissimos. Egressique viri de civitáte, bellábant adversum Joab, et ceciderunt de pópulo servórum David, et mortuus est étiam Urias He-thæus.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Obsecro Dómine, * aufer iniquitatem servi tui, quia insipienter egi.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica VI. post Pentecosten.

In I. Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David: qui cum venisset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, et alter pauper. Dives habébat oves, et boves plúrimos valde. Pauper au-

tem nihil habébat omnino, præter ovem unam párvulam, quam émerat, et nutrierat, et quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, et de cálice ejus bibens, et in sinu illíus dormiens: erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venisset ad dívitem, parcens ille súmer de óvibus et de bobus suis, ut exhiberet convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri paúperis, et præparávit cibos hómini qui vénerat ad se.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos alienos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Irátus autem indignatióne David adversus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud, et non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israél: Ego unxi te in regem super Is-

raël, et ego éruí te de manu Saul, et dedi tibi domum dómini tui, et uxóres dómini tui in sinu tuo, dèdique tibi domum Israël et Juda: et si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsisti verbum Dómini ut fáceres malum in conspéctu meo? Uriám Hethæum percussisti gládio, et uxórem illius accepisti in uxórem tibi, et interfecisti eum gládio filiórum Ammon.

R. Deus ómnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et.

Lectio iii.

Quam ob rem non recedet gladius de domo tua usque in sempiternum, eo quod despéxeris me, et túleris uxórem Uriæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce, ego suscitábo super te malum de domo tua, et tollam uxóres tuas in óculis tuis, et dabo próximo tuo, et dormiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecisti abscondite: ego autem fáciam verbum istud

in conspéctu omnis Israël, et in conspéctu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriérís. Verúmtamen, quóniam blasphemáre fecisti inimicos Dómini, propter verbum hoc, fílius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uriæ David, et desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo: et jejunávit David jejúnio, et ingressus seórsum, jácuit super terram.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Apología David.

Lectio iv. Apolog. 1. c. 2.

Unusquisque nostrum per singulas horas quam multa delín-

quit! nec tamen unusquisque de plebe peccatum suum confitendum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exiguo quidem momento manere penes se delicti passus est conscientiam: sed præmatúra confessiōe, atque immenso dolore, reddidit peccatum suum Dómino. Quem mihi nunc fá-cile repérias honorátum ac dívitem, qui, si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divinis probátus oráculis, cum a priváto hómīne corripérétur quod gráviter deliquisset, non indignátus infré-muit, sed conféssus ingé-muit culpæ dolore.

R. Percússit Saul mille, et David decem millia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israë. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicentes: Saul percússit mille, et David decem millia? Quia.

Lectio v.

Dénique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan diceret: Quóniam pœnituit te; et Dóminus ábstulit peccatum tuum. Matúritas itaque véniæ, profúndam regis fuís-

se pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómīnes cum a sacerdotibus corripiuntur, peccatum suum ingravant, dum negáre cupiunt, aut deféndere: ibique eórum lapsus est maior, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, et cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómīnes corrúerint, náturæ magis fragilitáte, quam peccándi libídine, acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina: ut non solum nullum attulísse æstímétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

R. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israë. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboë autem tránseat. Ubi.

Lectio vi. Cap. 4.

Peccávit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit,

confessi6nis suæ testim6-
nium in perp6tua s6cula
vulg6to dolore transm6sit.
Quod erubescunt facere pri-
v6ti, rex non erubuit con-
fiteri. Qui tenentur l6gibus,
audent suum negare pecc6-
tum, dedignantur rogare in-
dulg6ntiam, quam petebat
qui nullis l6gibus tenebatur
hum6nis. Quod pecc6vit,
conditi6nis est: quod sup-
plic6vit, correcti6nis. La-
psus comm6nis, sed speci6-
lis confessi6. Culpam ita-
que incidisse, nat6ræ est:
diluisse, virtutis.

R. Ego te tuli de domo
patris tui, dicit D6minus, et
p6sui te pascere gregem
p6puli mei: * Et fui tecum
in 6mnibus ubic6mque am-
bul6sti, firmans regnum tu-
um in æt6rnum. **V.** Fecique
tibi nom6n grande, juxta
nomen magn6rum, qui sunt
in terra: et r6quiem dedi
tibi ab 6mnibus inimicis
tuis. Et. Gl6ria Patri. Et.

R. vii. Pecc6vi super n6-
merum ar6næ maris, et
multiplic6ta sunt pecc6ta
mea: et non sum dignus
videre altitudinem c6eli
præ multitudinem iniquit6tis
meæ: qu6niam irrit6vi iram
tuam, * Et malum coram te
feci. **V.** Qu6niam iniquit6-
tem meam ego cogn6sco: et
delictum meum contra me

est semper, quia tibi soli
pecc6vi. Et malum.

R. viii. Duo S6raphim cla-
m6bant alter ad 6lterum: *
Sanctus, sanctus, sanctus
D6minus Deus S6baoth: *
Plena est omnis terra gl6-
ria ejus. **V.** Tres sunt qui
testim6nium dant in c6elo,
Pater, Verbum, et Sp6ritus
sanctus: et hi tres unum
sunt. Sanctus. Gl6ria Patri.
Plena.

Feria Secunda.

De libro sec6ndo Regum.

Lectio i. Cap. 13. e.

Porro non est loc6tus
Absalom ad Amnon
nec malum, nec bonum:
6derat enim Absalom Am-
non, eo quod viol6isset Tha-
marsor6rem suam. Factum
est autem post tempus bi6n-
nii, ut tonder6ntur oves
Absalom in Ba6lhasor, quæ
est juxta Ephraïm: et vo-
c6vit Absalom omnes filios
regis, venitque ad regem,
et ait ad eum: Ecce ton-
d6ntur oves servi tui: v6-
niat, oro, rex cum servis
suis ad servum suum. Di-
xitque rex ad Absalom:
Noli fili mi, noli rogare ut
veniamus omnes, et grav6-
mus te. Cum autem c6ge-
ret eum, et nol6isset ire,
benedixit ei.

R. Recordare. 234.

Lectio ii.

Et ait Absalom: Si non vis venire, veniat, obsecro, nobiscum saltem Amnon frater meus. Dixitque ad eum rex: Non est necesse ut vadat tecum. Coëgit itaque Absalom eum, et dimisit cum eo Amnon et universos filios regis. Feceratque Absalom convivium quasi convivium regis. Præceperat autem Absalom pueris suis, dicens: Observate cum temulentus fuerit Amnon vino, et dixerò vobis: Percutite eum, et interficite, nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roboramini, et estote viri fortes. Fecerunt ergo pueri Absalom adversum Amnon, sicut præceperat eis Absalom. Surgentesque omnes filii regis ascenderunt singuli mulas suas, et fugerunt.

R. Exaudisti. 234.

Lectio iii.

Cumque adhuc pergerent in itinere, fama pervenit ad David, dicens: Percussit Absalom omnes filios regis, et non remansit ex eis saltem unus. Surrexit itaque rex, et scidit vestimenta sua: et cecidit super terram, et omnes servi illius, qui assistebant ei, sciderunt vestimenta sua. Re-

spondens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne aestimet dominus meus rex, quod omnes pueri filii regis occisi sint: Amnon solus mortuus est, quoniam in ore Absalom erat positus ex die qua oppressit Thamar sororem ejus. Nunc ergo ne ponat dominus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occisi sunt: quoniam Amnon solus mortuus est. Fugit autem Absalom.

R. Audi Domine. 235.

Feria Tertia.

De libro secundo Regum.

Lectio i. Cap. 14.

Cum ingressa fuisset mulier Thecuítis ad regem, cecidit coram eo super terram, et adoravit, et dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respondit: Heu, mulier vidua ego sum: mortuus est enim vir meus. Et ancillæ tuæ erant duo filii: qui rixati sunt adversum se in agro, nullusque erat qui eos prohibere posset: et percussit alter alterum, et interfecit eum. Et ecce consurgens universa cognatio adversum ancillam tuam, dicit: Trade

eum, qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui, quem interfécit, et deleámus hæredem: et quærunt exstinguere scintillam meam, quæ relicta est, ut non supérsit viro meo nomen, et reliquiæ super terram.

R. Dómine. 235.

Lectio ii.

Et ait rex: Qui contráderit tibi, adduc eum ad me, et ultra non addet ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei sui, ut non multiplicéntur próximi ságuinis ad ulciscéndum, et nequáquam interficiant fílium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis filii tui super terram. Dixit ergo múlter: Loquátur ancílla tua ad dómínium meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlter: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, et locútus est rex verbum istud, ut peccet, et non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, et quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur: nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans, ne pénitus péreat qui abjéctus est.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Et ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlter, et ait: Per salútem ánimæ tuæ, dómíne mi rex, nec ad sinístram, nec ad dexteram est ex ómnibus his, quæ locútus est dómí-nus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi, et ipse pósuit in os ancillæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem dómíne mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei: ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, et révoca púerum Absalom.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

Igitur post hæc fecit sibi Absalom currus, et équites, et quinquaginta viros, qui præcéderent eum. Et mane consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, et omnem virum, qui habébat negótium ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, et

dicébat: De qua civitate es tu? Qui respondens ajébat: Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni et justí. Sed non est qui te aúdiat constitútus a rege.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Dicebátque Absalom: Quis me constituat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, et juste júdicem? Sed et cum accéderet ad eum homo ut salutáret illum, extendébat manum suam, et apprehéndens, osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israël veniénti ad judícium, ut audirétur a rege, et sollicitábat corda virórum Israël.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Post quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, et reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Sýriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, et ábiit in Hebron. Misit autem

Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël, dicens: Statim ut audiéritis clangórem búccinæ, dicite: Regnávit Absalom in Hebron.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Quinta.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.c.

Venit igitur núnthus ad David, dicens: Toto corde univérsus Israël séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effúgium a fácie Absalom: festináte égređi, ne forte véniens óccupet nos, et impéllat super nos ruínam, et percútiat civitátem in ore gládií. Dixerúntque servi regis ad eum: ómnia quæcúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exsequémur servi tui. **R.** Præparáte. 259.

Lectio ii.

Egréssus est ergo rex, et univérsa domus ejus pédibus suis: et dereliquit rex decem mulieres concubinas ad custodiéndam domum. Egressúsque rex et omnis Israël pédibus suis, stetit procul a domo: et univérsi servi ejus ambulá-

bant juxta eum, et legiones Ceréthi, et Pheléthi, et omnes Gethæi, pugnatōres válidi, sexcēti viri qui secuti eum fuerant de Gethpédites, præcedebant regem.

R. Deus ómnium. 260.

Lectio iii.

Dixit autem rex ad Ethái Gethæum: Cur venis nobiscum? revértere, et hábita cum rege, quia peregrinus es, et egressus es de loco tuo. Heri venisti, et hódie compelleris nobiscum egredi? Ego autem vadam quo iturus sum: revértere, et reduc tecum fratres tuos, et Dóminus faciet tecum misericórdiam et veritatem, quia ostendisti grátiam et fidem.

R. Dóminus. 260.

~~~~~
Feria Sexta.

De libro secundo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

Venit ergo rex David usque Bahúrim: et ecce egrediebatur inde vir de cognatione domus Saul, nómine Sémei, fílius Gera, procedebátque egrédiens, et maledicébat, mittebátque lápides contra David, et contra univérsos servos regis David: omnis autem pópulus, et univérsi bella-

tōres a dextro, et a sinistro latere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei cum malediceret regi: Egrédere, egrédere vir sanguinum et vir Bélial. Rēdidit tibi Dóminus univérsam ságuinem domus Saul: quóniam invasisti regnum pro eo.

R. Percussit Saul. 261.

Lectio ii.

Dixit autem Abísai fílius Sárviæ, regi: Quare maledicit canis hic mórtuus dómīno meo regi? vadam, et amputábo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi et vobis est fílii Sárviæ? dimittite eum, ut maledicat: Dóminus enim præcepit ei ut malediceret David: et quis est qui aúdeat dicere, quare sic fécerit?

R. Montes Gélboë. 261.

Lectio iii.

Et ait rex Abísai, et univérsis servis suis: Ecce fílius meus, qui egressus est de útero meo, quærit ánimam meam: quanto magis nunc fílius Jémini? dimittite eum ut maledicat juxta præceptum Dómini: si forte respiciat Dóminus afflictiónem meam, et reddat mihi Dóminus bonum pro maledictione hac hodiérna.

R. Ego te tuli. 262.

Sabbato.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 18. b.

Egréssus est pópulus in campum contra Israë́l, et factum est prælium in saltu Ephraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israë́l ab exércitu David, factaque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispersum super faciẽm omnis terræ, et multo plures erant quos saltus consumpserat de pópulo, quam hi, quos voráverat gládius in die illa.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Accidit autem ut occurreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingréssus fuisset mulus subter condensam quercum et magnam, adhæsit caputejus quercui: et illo suspensio inter cælum et terram, mulus, cui inséderat, pertransiuit. Vidit autem hoc quispiam, et nuntiávit Joab, dicens: Vidi Absalom pendere de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, et ego dedíssem tibi decem argénti siclos, et unum bálteum? Qui dixit ad Joab:

Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mitterem manum meam in filium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, et Abísai, et Ethái, dicens: Custodíte mihi púerum Absalom.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiam eum coram te. Tulit ergo tres lanceas in manu sua, et infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrerunt decem júvenes armigeri Joab, et percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, et retinuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israë́l, volens párcere multitudíni. Et tulérunt Absalom, et projecérunt eum in saltu, in foveam grandem, et comportavérunt super eum acervum lápidum magnum nimis.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Unxérunt Salomónem * Sadoc sacérdos, et Nathan prophéta, regem in Gihon, et ascendéntes læti dixerunt: Vivat rex in ætérnum.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et

descéndat super nos misericórdia tua.

Nisi ponenda sit Ant. pro Dominica I. Augusti: quia tunc, omissis Ant. et Lectionibus de libris Regum, ponuntur de libris Salomonis: quod etiam servatur in sequentibus Hebdomadis.

Dominica VII. post Pentecosten.

In I. Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, et stet coram rege, et fóveat eum, dormiátque in sinu suo, et calefaciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt igitur adolescéntulam speciósam in ómnibus finibus Israëli, et invenérunt Abísag Sunamítidem, et adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, et ministrábat ei: rex vero non cognóvit eam.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de

mánibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos alíenos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Adonías autem fílius Hagith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus et équites, et quinquagínta viros, qui current ante eum. Nec corripuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem et ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sárviæ, et cum Abiáthar sacerdote, qui adjuvábant partes Adoniæ. Sadoc vero sacerdos, et Banájas fílius Jójadæ, et Nathan prophéta, et Sémei et Rei, et robur exércitus David non erat cum Adonía.

R. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me. Et.

Lectio iii.

Dixit itaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Num audísti, quod

regnáverit Adonías fílius Haggith, et dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium a me, et salva ánimam tuam, filiíque tui Salomónis. Vade, et ingrédere ad regem David, et dic ei: Nonne tu, dómine mi rex, jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Sálomon fílius tuus regnabit post me, et ipse sedébit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquente cum rege, ego véniam post te, et complébo sermónes tuos. Ingréssa est itaque Bethsabée ad regem in cubiculum.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiae liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de medio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Ex Epístola S. Hierónymi Presbýteri ad Nepotiánum.

Lectio iv. Epist. 2. tom. 1.

David annos natus septuaginta, bellicósus quondam vir, senectúte frigescénte, non póterat calefieri. Quáeritur

ítaque puélla de univérsis fínibus Israél Abísag Sunamítis, quæ cum rege dormíret, et seníle corpus calefáceret. Quæ est ista Sunamítis, uxor et virgo, tam fervens, ut frígídum calefáceret; tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui deliciás, et pacíficus bellatóris viri narret ampléxus. Pósside sapiéntiam, pósside intelligéntiam. Ne obliviscáris, et ne declináveris a verbis oris mei: neque derelínquas illam, et apprehéndet te: ama illam, et servábit te. Príncípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam: et in omni possessióne tua pósside intelligéntiam: circúmda illam, et exaltábit te: honóra illam, et amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum próteget te.

R. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, et ábstulit opprobrium ex Israél. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Omnes penes virtutes corporis mutantur in senibus, et crescente sola sapientia, decrescunt cetera: jejunia, vigiliae, chameunia, id est, super pavimentum dormitiones, huc illucque discursus, peregrinorum susceptio, defensio pauperum, instantia orationum, et perseverantia, visitatio languentium, labor manuum unde praebeantur elemosynae. Et ne sermonem longius protraham, cuncta quae per corpus exercuntur, fracto corpore minora fiunt.

R. Montes Gélboë, nec ros nec pluvia veniant super vos, * Ubi ceciderunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circuitu ejus, visitet Dominus: a Gélboë autem transeat. Ubi.

Lectio vi.

Nec hoc dico, quod in juvenibus et adhuc solidioris aetatis, his dumtaxat, qui labore et ardentissimo studio, vitae quoque sanctimonia, et orationis ad Dominum Jesum frequentia, scientiam consecuti sunt, frigeat sapientia, quae in plerisque senibus aetate marcescit: sed quod adulescentia multa corporis bella sustineat, et inter in-

centiva vitiorum, et carnis titillationes, quasi ignis in lignis viridibus suffocetur, ut suum non possit explicare fulgorem. Senectus vero rursus eorum qui adulescentiam suam honestis artibus instruxerunt, et in lege Domini meditati sunt die ac nocte, aetate fit doctior, usu tritior, processu temporis sapientior, et veterum studiorum dulcissimos fructus metit.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dominus, et posui te pascere gregem populi mei: * Et fui tecum in omnibus ubicumque ambulasti, firmans regnum tuum in aeternum. **V.** Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnorum, qui sunt in terra: et requiem dedi tibi ab omnibus inimicis tuis. Et. Glória Patri. Et.

R. vii. Peccavi super numerum arenae maris, et multiplicata sunt peccata mea: et non sum dignus videre altitudinem coeli praemultitudine iniquitatis meae: quoniam irritavi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quoniam iniquitatem meam ego cognosco: et delictum meum contra me est semper, quia tibi soli peccavi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **G**lória Patri. Plena.

Feria Secunda.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 1. d.

Et respóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuisset ingressa coram rege, et stetisset ante eum, jurávit rex, et ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens: Sálomon fílius tuus regnabit post me, et ipse sedébit super solum meum pro me: sic fáciam hódie. Summissoque Bethsabée in terram vultu, adorávit regem, dicens: Vivat dóminus meus David in ætérnum.

R. Recordáre. 234.

Lectio ii.

Dixit quoque rex David: Vocáte mihi Sadoc sacerdotem, et Nathan pro-

phétam, et Banájam fílium Jójadæ. Qui cum ingressi fuissent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobiscum servos dómini vestri, et impónite Salomónem fílium meum super mulam meam: et dúcite eum in Gihon. Et ungat eum ibi Sadoc sacerdos, et Nathan prophéta in regem super Israël: et canétis búccina, atque dicétis: Vivat rex Sálomon. Et ascendétis post eum, et véniet, et sedébit super solum meum, et ipse regnabit pro me.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Descéndit ergo Sadoc sacerdos, et Nathan prophéta, et Banájas fílius Jójadæ, et Ceréthi, et Pheléthi: et imposuérunt Salomónem super mulam regis David, et adduxérunt eum in Gihon. Sumpsitque Sadoc sacerdos cornu ólei de tabernáculo, et unxit Salomónem: et cecinérunt búccina, et dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et ascendit univérsa multitúdo post eum, et pópulus canéntium tíbiis, et lætántium gaudio magno, et insónuit terra a clamóre eórum.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Tertia.**De libro tértio Regum.****Lectio i. Cap. 2.**

Appropinquavérunt autem dies David ut moreretur, præcepítque Salomóni filio suo, dicens: Ego ingrédior viam univérse terræ: confortáre, et esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias cæremónias ejus, et præcépta ejus, et judícia, et testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi: ut intélligas univérsa quæ facis, et quocúmque te vértis: ut confirmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me, dicens: Si custodierint filii tui vias suas, et ambuláverint coram me in veritate, in omni corde suo, et in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israël.

R. Dómine. 235.**Lectio ii.**

Tu quoque nosti quæ fécerit mihi Joab filius Sárviæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israël, Abner filio Ner, et Amasæ filio Jether, quos occidit, et effúdit ságuinem belli in pace, et pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos

ejus, et in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, et non dedúces canítiem ejus pacífice ad inferos.

R. Factum est. 236.**Lectio iii.**

Sed et filiis Berzellái Galaadítis reddes grátiam, erúntque comedéntes in mensa tua: occurrérunt enim mihi, quando fugiébam a fácie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Sémei filium Gera filii Jémini de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra: sed quia descéndit mihi in occúrsum cum transírem Jordánem, et jurávi ei per Dóminum, dicens: Non te interfíciam gládio: tu noli pati eum esse innóxium.

R. Ego te tuli. 236.**Feria Quarta.****De libro tértio Regum.****Lectio i. Cap. 3.**

Appáruit autem Dóminus Salomóni per sómnum nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambu-

lavit in conspectu tuo in veritate, et iustitia, et recto corde tecum: custodisti ei misericordiam tuam grandem: et dedisti ei filium sedentem super thronum ejus, sicut est hodie.

R. Peccavi. 233.

Lectio ii.

Et nunc Domine Deus, tu regnare fecisti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer parvulus, et ignovans egressum et introitum meum. Et servus tuus in medio est populi, quem elegisti, populi infiniti, qui numerari et supputari non potest, prae multitudinem. Dabis ergo servo tuo cor docile, ut populum tuum judicare possit, et discernere inter bonum et malum. Quis enim poterit judicare populum istum, populum tuum hunc multum?

R. Exaudisti. 234.

Lectio iii.

Placuit ergo sermo coram Domino, quod Salomon postulasset hujusmodi rem. Et dixit Dominus Salomoni: Quia postulasti verbum hoc, et non petisti tibi dies multos, nec divitias, aut animas inimicorum tuorum, sed postulasti tibi sapientiam ad discernendum iudicium: ecce feci tibi se-

cundum sermones tuos, et dedi tibi cor sapiens et intelligens, in tantum ut nullus ante te similis tui fuerit, nec post te surrecturus sit. Sed et hæc, quæ non postulasti, dedi tibi: divitias scilicet, et gloriam, ut nemo fuerit similis tui in regibus cunctis retro diebus.

R. Audi Domine. 235.

Feria Quinta.

De libro tertio Regum.

Lectio i. Cap. 4. c.

Salomon autem erat in ditione sua, habens omnia regna a flumine terræ Philisthim usque ad terminum Ægypti: offerentium sibi munera et servientium ei cunctis diebus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomonis per dies singulos, triginta cori similæ, et sexaginta cori farinæ, decem boves pingues, et viginti boves pascuales, et centum arietes, excepta venatione cervorum, caprearum, atque bubalorum, et avium altilium. Ipse enim obtinebat omnem regionem, quæ erat trans flumen, a Thaphsa usque ad Gazan, et cunctos reges illarum regionum: et habebat pacem ex omni parte in circuitu.

R. Præparate. 241.

Lectio ii.

Habitabátque Juda, et Israël absque timóre ullo, unusquisque sub vite sua, et sub ficu sua, a Dan usque Bersabée cunctis diébus Salomónis. Et habébat Sálomon quadragínta millia præsépia equórum currílium, et duódecim millia equéstrium. Nutriebántque eos supradícti regis præfécti: sed et necessária mensæ regis Salomónis cum ingénti cura præbébant in témpore suo. Hórdeum quoque, et páleas equórum, et jumentórum deferébant in locum ubi erat rex, juxta constitútum sibi. Dedit quoque Deus sapiéntiam Salomóni et prudéntiam multam nimis, et latitúdinem cordis quasi arénam, quæ est in líttore maris.

R. Deus ómnium. 242.

Lectio iii.

Et præcedébat sapiéntia Salomónis sapiéntiam ómnium Orientálium et Ægyptiórum, et erat sapiéntior cunctis homínibus: sapiéntior Ethan Ezrahíta, et Heman, et Chalcol, et Dor-da fíliis Mahol: et erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria millia parábas: et fu-

érunt cármina ejus quinque et mille. Et disputávit super lignis a cedro, quæ est in Líbano, usque ad hysópum, quæ egréditur de paríete: et disséruit de jumentis, et volúcribus, et reptílibus, et píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, et ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

R. Dóminus. 242.

Feria Sexta.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 5.

Misit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem: audívit enim quod ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, et quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: et non est satan, neque ocúrsus malus.

R. Percússit Saul. 243.

Lectio ii.

Quamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te super sólum tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe igitur ut præcédant mihi servi tui cedros de Líbano, et servi mei sint cum servis tuis: mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petieris: scis enim quómodo non est in pópulo meo vir qui nóverit ligna cædere sicut Sidónii.

R. Montes Gélboë. 243.

Lectio iii.

Cum ergo audisset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, et ait: Benedictus Dóminus Deus hódie, qui dedit David filium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandásti mihi: ego faciám omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis et abiégnis. Servi mei depónent ea de Líbano ad mare: et ego compónam ea in rátibus in mari, usque ad locum, quem significáveris mihi; et applicábo ea ibi, et tu tolles ea: præbebís-

que necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

R. Ego te tuli. 244.

Sabbato.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 7. g. et 8.

Et perfécit omne opus quod faciébat Sálomon in domo Dómini, et intulit quæ sanctificáverat David pater suus, argéntum et aurum, et vasa, reposuítque in thesaúris domus Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israël cum princípibus tribuum, et duces familiárum filiórum Israël ad regem Salomónem in Jerúsalem: ut deférrent arcam fœderis Dómini de civitáte David, id est, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsum Israël in mense Ethánim, in solémni die, ipse est mensis séptimus.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Venerúntque cuncti senes de Israël, et tulérunt arcam sacerdótes, et portavérunt arcam Dómini, et tabernáculum fœderis, et ómnia vasa Sanctuárii, quæ erant in tabernáculo: et ferébant ea sacerdótes et Levítæ. Rex autem Sáló-

mon, et omnis multitúdo Israël, quæ convenerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, et immolábant oves et boves absque æstimatione et número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in Sanctum sanctórum, subter alas Chérubim. Siquidem Chérubim expandebant alas super locum arcæ, et protegébant arcam, et vectes ejus désuper.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

In arca autem non erat aliud, nisi duæ tábulæ lapídeæ, quas posúerat in ea Móyses in Horeb, quando pépigit Dñs fœdus cum filiis Israël, cum egrederéntur de terra Ægypti. Factum est autem, cum exissent sacerdótes de Sanctuario, nébula implévit domum Dómini, et non póterant sacerdótes stare et ministráre propter nébulam: impléverat enim glória Dómini domum Dómini. Tunc ait Sálomon: Dóminus dixit ut habitáret in nébula.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Exaudísti Dómine * orationem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

**Dominica VIII.
post Pentecosten.**

In I. Nocturno.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Factum est autem, cum perfecísset Sálomon ædificium domus Dómini, et ædificium regis, et omne quod optáverat et volúerat fácere, appáruit ei Dóminus secúndo, sicut apparúerat ei in Gábaon. Dixítque Dóminus ad eum: Exaudívi orationem tuam et deprecationem tuam, quam deprecátus es coram me: sanctificávi domum hanc, quam ædificásti, ut pónerem nomen meum ibi in sempiternum, et erunt óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, et in æquitáte: et féceris ómnia, quæ præcépi tibi, et legítima mea et judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israël in sempiternum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens: Non

auferétur vir de génere tuo de sólio Israëli.

R. Præparáte corda vestra Dómino, et servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. **V.** Convertímini ad eum in toto corde vestro, et auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

Si autem aversióne avérsi fuéritis vos et filii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea, et cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis et coluéritis deos aliénos, et adoravéritis eos: aúferam Israëli de superfície terræ, quam dedi eis: et templum, quod sanctificávi nómini meo, projiciam a conspéctu meo, erítque Israëli in pro-vérbum, et in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exéplum: omnis, qui transierit per eam, stu-pébit, et sibilábit, et dicet: Quare fecit Dóminus sic terræ huic, et dómui huic? Et respondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægýpti, et secúti sunt deos aliénos, et adoravérunt eos: idcirco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

R. Deus ómnium exau-dítor est: ipse misit Ange-lum suum, et tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miseri-córdiæ suæ. **V.** Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iii.

Explétis autem annis vigínti, postquam ædifi-cáverat Sálomon duas do-mos, id est, domum Dómini, et domum regis (Hi-ram rege Tyri præbente Salomóni ligna cédrina et abiégna, et aurum juxta omne quod opus habúerat), tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hi-ram de Tyro, ut vidéret óppida quæ déderat ei Sálomon, et non placuérunt ei, et ait: Hæcine sunt ci-vitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

R. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, et de ma-nu béstiæ liberávit me, * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. **V.** Mi-sit Deus misericórdiam su-am, et veritátem suam: áni-

mam meam eripuit de
medio catulorum leonum.
Ipse. **G**loria Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

**Ex libro S. Augustíni Epí-
scopi de Civitate Dei.**

Libro 17. cap. 8. sub med.

Lectio iv.

Facta est quidem non-
nulla imágo rei fu-
turæ étiam in Salo-
móne, in eo quod templum
ædificávit, et pacem hábuit
secúndum nomen suum (Sá-
lomon quippe pacíficus est
Latíne), et in exórdio regni
sui mirabíliter laudábilis
fuit. Sed eádem sua per-
sóna per umbram futúri
prænuntiábat étiam ipse
Christum Dóminum no-
strum, non exhibébat. Un-
de quædam de illo ita scri-
pta sunt, quasi de ipso ista
prædicta sint, dum Scri-
ptúra sancta étiam rebus
gestis prophétans, quodám-
modo in eo figúram delí-
neat futurórum.

R. Percússit Saul mille,
et David decem míllia: *
Quia manus Dómini erat
cum illo: percússit Philis-
thæum, et ábstulit oppró-
brium ex Israël. **V.** Nonne
iste est David, de quo ca-
nébant in choro, dicétes:
Saul percússit mille, et Da-
vid decem míllia? Quia.

Lectio v.

Nam præter libros divínæ
históriæ, ubi regnásse
narrátur, Psalmus étiam se-
ptuagésimus primus título
nóminis ejus inscriptus est.
In quo tam multa dicúntur,
quæ omníno ei conveníre
non possunt; Dómino au-
tem Christo aptíssima per-
spicuitate convéniant: ut
evidénter appáreat, quod
in illo figúra qualiscúmque
adumbráta sit, in isto au-
tem ipsa véritas præsentáta.

R. Montes Gélboë, nec
ros nec plúvia véniant su-
per vos, * Ubi cecidérunt
fortes Israël. **V.** Omnes
montes, qui estis in circúitu
ejus, vísitet Dóminus: a Gél-
boë autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

Notum est enim, quibus
términis regnum con-
clúsum fúerit Salomónis, et
tamen in eo Psalmo légitur,
ut ália táceam: Dominábi-
tur a mari usque ad mare,
et a flúmine usque ad tér-
minos orbis terræ: quod in
Christo vidémus impléri. A
flúmine quippe dominándi
sumpsit exórdium, ubi ba-
ptizátus a Joánne, eódem
monstránte, cœpit agnósci
a discípulis, qui eum non
solum magistrum, verum
étiam Dóminum appella-
vérunt.

R. Ego te tui de domo patris tui, dicit Dóminus, et pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

V. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: et réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et. **Glória Patri.** Et.

R. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, et multiplicáta sunt peccáta mea: et non sum dignus vidére altitúdinem cœli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. **V.** Quóniam iniquitátem meam ego cognósko: et delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena.

Feria Secunda.

De libro tértio Regum.

Lectio i. **Cap. 10.**

Sed et regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingrèssa Jerúsalem multo cum comitátu, et divítiis, camélis portántibus arómata, et aurum infinitum nimis, et gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, et locúta est ei univérsa quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba quæ proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, et non respondéret ei.

R. Recordáre. 234.

Lectio ii.

Videns autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, et domum, quam ædificáverat, et cibos mensæ ejus, et habitácula servórum, et órdenes ministrántium, vestésque eórum, et pincérnas, et holocausta quæ offerébat in domo dómini: non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem: Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, et super sapiéntia tua: et non credébam narrántibus mihi, donec ipsa veni,

et vidi óculis meis, et probávi quod média pars mihi nuntiáta non fúerit: major est sapiéntia et ópera tua, quam rumor, quem audívi.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Beáti viri tui, et beáti servi tui, qui stant coram te semper, et aúdiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedictus, cui complacuísti, et pósuit te super thronum Israël, eo quod diléxerit Dóminus Israël in sempitérnum, et constitúit te regem, ut fáceres iudícium et justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, et arómata multa nimis, et gemmas pretiósas: non sunt alláta ultra arómata tam multa, quam ea quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed et classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thýina multa nimis, et gemmas pretiósas.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Tertia.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 11.

Rex autem Sálomon ad-amávit mulíeres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, et Moabítidas, et Ammonítidas, Idu-mæas, et Sidónias, et Het-

thæas: de géntibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israël: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras: certíssime enim avértent corda vestra, ut sequámini deos eárum. His itaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, et concubínæ trecéntæ: et avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.

R. Dómine. 235.

Lectio ii.

Sed colébat Sálomon As-tárthen deam Sidoniórum, et Moloch idólum Ammonítárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, et non adimplévit ut sequerétur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos, idólo Moab, in monte qui est contra Jerúsalem, et Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérssis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura, et immolábant diis suis.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Igitur irátus est Dóminus Salomóni, quod avérsa esset mens ejus a Dómino Deo Israëli, qui apparúerat ei secúndo, et præcéperat de verbo hoc ne sequerétur deos aliénos, et non custodívit quæ mandávit ei Dóminus. Dixit itaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, et non custodísti pactum meum, et præcépta mea, quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, et dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 11. e.

Jeróboam quoque filius Nabat, Ephrathæus, de Saréda, servus Salomónis, cujus mater erat nómine Sarva, múlter vídua: levávit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliónis advérsus eum, quia Sálomon ædificávit Mello, et coæquávit voráginem civitátis David patris sui. Erat autem Jeróboam vir fortis et potens: vidénsque Sálomon ado-

lescéntem bonæ índolis et indústrium, constitúerat eum præféctum super tribúta univérsæ domus Joseph.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Factum est igitur in tēpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, et inveníret eum Ahías Silonítes prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras; hæc enim dicit Dóminus Deus Israëli: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, et dabo tibi decem tribus.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Vóluit ergo Sálomon interfícere Jeróboam: qui surréxit, et aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, et fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, et ómnia quæ fecit, et sapiéntia ejus: ecce univérsa scripta sunt in libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israëli,

quadraginta annis sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, et sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Róboam fílius ejus pro eo.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Quinta.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Israël ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam fílius Nabat, cum adhuc esset in Ægýpto prófugus a fácie regis Salomónis, audíta morte ejus, revérsus est de Ægýpto. Miserúntque et vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, et omnis multitúdo Israël, et locúti sunt ad Róboam, dicétes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis: tu itaque nunc immíne paúlulum de império patris tui duríssimo, et de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, et serviémus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tértium diem, et revertímini ad me.

R. Præparáte. 277.

Lectio ii.

Cumque abiisset pópulus, iniit consílium rex Ró-

boam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cum adhuc víveret, et ait: Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixerunt ei: Si hódie obedieris pópulo huic, et serviéris, et petitióni eórum cés-seris, locútusque fúeris ad eos verba lenia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, et adhíbuit adolescéntes, qui nutriti fúerant cum eo, et assistébant illi.

R. Deus ómnium. 277.

Lectio iii.

Respondítque rex pópulo dura, derelícto consilio seniórú, quod ei déderant, et locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cecídít vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpionibus. Et non acquiévit rex pópulo: quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Silonítæ, ad Jeróboam filium Nabat. Videns itaque pópulus quod nolúisset eos audíre rex, respóndit ei dicens: Quæ nobis

pars in David? vel quæ hæreditas in filio Isai?

R. Dóminus. 277.

Feria Sexta.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 14. b.

Dixit autem Dóminus ad Ahíam: Ecce uxor Jeróboam ingréditur ut cónsulat te super filio suo qui ægrótat: hæc et hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, et dissimuláret se esse quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, et ait: Ingrédere uxor Jeróboam: quare áliam te esse símulas? ego autem missus sum ad te durus núntius.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio ii.

Vade, et dic Jeróboam: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Quia exaltávi te de médio pópuli, et dedi te ducem super pópulum meum Israël: et scidi regnum domus David, et dedi illud tibi, et non fuísti sicut servus meus David, qui custodívit mandáta mea, et secútus est me in toto corde suo, fáciens quod plácitum esset in conspéctu meo: sed operátus es mala super o-

mnes, qui fuérunt ante te, et fecísti tibi deos aliénos et conflátiles, ut me ad iracúndiam provocáres, me autem projecísti post corpus tuum.

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio iii.

Idcirco ecce ego indúcam mala super domum Jeróboam, et percútiám de Jeróboam mingéntem ad parietem, et clausum, et novíssimum in Israël: et mundábo reliquias domus Jeróboam, sicut mundári solet fimus usque ad purum. Qui mórtui fuérunt de Jeróboam in civitáte, cómedent eos canes: qui autem mórtui fuérunt in agro, vorábunt eos aves cœli: quia Dóminus locútus est. Tu ígitur surge, et vade in domum tuam: et in ipso intróitu pedum tuórum in urbem, moriétur puer.

R. Ego te tuli. 279.

Sabbato.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 18. d.

Accédens autem Elías ad omnem pópulum, ait: Usquequo claudicátis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini

eum: si autem Baal, sequimini illum. Et non respondit ei populus verbum. Et ait rursus Elías ad populum: Ego remansi propheta Dómini solus: prophetae autem Baal quadringenti et quinquaginta viri sunt.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Dentur nobis duo boves, et illi eligant sibi bovem unum, et in frusta cadentes ponant super ligna, ignem autem non supponant: et ego faciam bovem alterum, et imponam super ligna, ignem autem non supponam. Invocate nomina deorum vestrorum, et ego invocabo nomen Dómini mei: et Deus qui exaudierit per ignem, ipse sit Deus. Respondens omnis populus, ait: Optima propositio.

R. Exaudisti. 234.

Lectio iii.

Dixit ergo Elías prophetis Baal: Eligite vobis bovem unum, et facite primi, quia vos plures estis: et invocate nomina deorum vestrorum, ignemque non supponatis. Qui cum tulissent bovem, quem dederat eis, fecerunt: et invocabant nomen Baal de mane usque ad meridiem, dicentes: Baal exaudi nos. Et non

erat vox, nec qui responderet: transiliebantque altare quod fecerant. Cumque esset jam meridies, illudébat illis Elías, dicens: Clamate voce majore.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Dum tolleret Dóminus * Eliáem per turbinem in coelum, Eliáem clamabat: Pater mi, currus Israél, et auriga ejus.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Dómine. **R.** Et descendat super nos misericordia tua.

**Dominica IX.
post Pentecosten.**

In I. Nocturno.

Incipit liber quartus
Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Prævaricatus est autem Moab in Israél, postquam mortuus est Achab. Ceciditque Ochozías per cancellos coenaculi sui, quod habebat in Samaría, et ægrotavit: misitque nuntios, dicens ad eos: Ite, consulite Beelzebub deum Accaron, utrum vivere queam de infirmitate mea hac. Angelus autem Dómini locutus est ad Eliáem Thesbítem, dicens: Surge, et ascende in

occurrere nuntiis regis Samariæ, et dices ad eos: Numquid non est Deus in Israël, ut eatis ad consulendum Beelzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dominus: De lectulo, super quem ascendisti non descendes, sed morte morieris.

R. Præparate corda vestra Domino, et servite illi soli: * Et liberabit vos de manibus inimicorum vestrorum. **V.** Convertimini ad eum in toto corde vestro, et auferte deos alienos de medio vestri. Et.

Lectio ii

Et abiit Elias. Reversique sunt nuntii ad Ochoziam. Qui dixit eis: Quare reversi estis? At illi responderunt ei: Vir occurrit nobis, et dixit ad nos: Ite, et revertimini ad regem qui misit vos, et dicetis ei: Hæc dicit Dominus: Numquid, quia non erat Deus in Israël, mittis ut consulatur Beelzebub deus Accaron? Idcirco de lectulo, super quem ascendisti, non descendes, sed morte morieris.

R. Deus omnium exauditor est: ipse misit Angelum suum, et tulit me de ovibus patris mei: * Et un-

xit me unctione misericordiae suae. **V.** Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me. Et.

Lectio iii.

Qui dixit eis: Cujus figurae et habitus est vir ille, qui occurrit vobis, et locutus est verba hæc? At illi dixerunt: Vir pilosus, et zona pellicea accinctus renibus. Qui ait: Elias Thesbites est. Misitque ad eum quinquagenarium principem, et quinquaginta qui erant sub eo. Qui ascendit ad eum: sedentique in vertice montis, ait: Homo Dei, rex præcepit ut descendas. Respondensque Elias, dixit quinquagenario: Si homo Dei sum, descendat ignis de caelo, et devoret te, et quinquaginta tuos. Descendit itaque ignis de caelo, et devoravit eum, et quinquaginta qui erant cum eo.

R. Dominus, qui eripuit me de ore leonis, et de manu bestiae liberavit me, * Ipse me eripiet de manibus inimicorum meorum. **V.** Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam: animam meam eripuit de medio catulorum leonum. Ipse. **Gloria Patri.** Ipse.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Sermo 201. de Tempore.

Lectio iv.

n lectionibus, quæ nobis diébus istis recitántur, fratres caríssimi, frequenter ad-mónui, ut non sequámur lítteram occidéntem, et vivificántem spíritum relin-quámus. Sic enim Apóstolus ait: Lítteræ enim occídit, spíritus vivíficat. Si enim hoc tantum vólumus intelligere, quod sonat in lítteræ: aut parvam, aut prope nullam ædificatió-nem de divínis lectionibus capiémus. Illa enim ómnia quæ recitántur, typus erant et imágo futurórum. In Judæis enim figuráta, in nobis, grátia Dei donánte, compléta sunt.

R. Percússit Saul mille, et David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philis-thæum, et ábstulit oppróbrium ex Israël. **V.** Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, et David decem míllia? Quia.

Lectio v.

Beátus enim Elías typum hábuit Dómini Salva-tóris. Sicut enim Elías a

Judæis persecutió-nem pas-sus est: ita et verus Elías Dóminus noster ab ipsis Judæis reprobátus est, et contéptus. Elías reliquit gentem suam: et Christus deséruiť synagógam. Elías ábiit in desértum: et Chri-stus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrán-tibus pascébatur: et Chri-stus in desérto mundi hujus Géntium fide refícitur.

R. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, * Ubi cecidérunt fortes Israël. **V.** Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gél-boë autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

Corvi enim illi, qui beáto Eliæ, jubénte Dómino, ministrábant, Géntium pó-pulum figurábant: proptér-ea et de Géntium Ecclésia dícitur: Nigra sum et formósa, fília Jerúsalem. Unde est Ecclésia nigra, et formósa? Nigra per natú-ram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniqui-tátibus concéptus sum, et in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérget me hyssópo, et mundábor: lavábis me, et super nivem dealbábor.

R. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, et

pósui te páscere gregem
pópuli mei: * Et fui tecum
in ómnibus ubicúmque am-
bulásti, firmans regnum tu-
um in ætérnum. **V.** Fecique
tibi nomen grande, juxta
nomen magnórum, qui sunt
in terra: et réquiem dedi
tibi ab ómnibus inimícis
tuis. Et. **Glória Patri.** Et.

R. vii. Peccávi super nú-
merum arénæ maris, et mul-
tiplicáta sunt peccáta mea:
et non sum dignus vidére
altitúdinem cœli præ mul-
titúdine iniquitátis meæ:
quóniam irritávi iram tu-
am, * Et malum coram te
feci. **V.** Quóniam iniquitá-
tem meam ego cognósko: et
delíctum meum contra me
est semper, quia tibi soli
peccávi. Et malum.

R. viii. Duo Séraphim cla-
mábant alter ad álterum: *
Sanctus, sanctus, sanctus
Dóminus Deus Sábaoth: *
Plena est omnis terra gló-
ria ejus. **V.** Tres sunt qui
testimónium dant in cœlo,
Pater, Verbum, et Spíritus
sanctus: et hi tres unum
sunt. Sanctus. **Glória Pa-
tri.** Plena.

Feria Secunda.

De libro quarto Regum.

Lectio i. **Cap. 2.**

Accessérunt filii pro-
phetárum, qui erant

in Jéricho, ad Eliséum, et
dixerunt ei: Numquid no-
sti quia Dóminus hódie
tollet dóminum tuum a te?
Et ait: Et ego novi: siléte.
Dixit autem ei Elías: Sede
hic, quia Dóminus misit
me usque ad Jordánem.
Qui ait: Vivit Dóminus, et
vivit ánima tua, quia non
derelínquam te. Iérunt ígi-
tur ambo páriter, et quin-
quaginta viri de filiis pro-
phetárum secúti sunt eos,
qui et steterunt e contra,
longe: illi autem ambo sta-
bant super Jordánem.

R. Recordáre. 234.

Lectio ii.

Tulítque Elías pállium
suum, et invólvit illud,
et percússit aquas, quæ di-
visæ sunt in utrámque par-
tem, et transiérunt ambo
per siccum. Cumque trans-
issent, Elías dixit ad Eli-
séum: Póstula quod vis ut
fáciam tibi, ántequam tol-
lar a te. Dixítque Eliséus:
Obsecro ut fiat in me du-
plex spíritus tuus. Qui re-
spóndit: Rem difícillem po-
stulásti: áttamen si videris
me, quando tollar a te, erit
tibi quod petísti: si autem
non videris, non erit.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Cumque pérgerent, et in-
cedéntes sermocinarén-

tur, ecce currus igneus, et equi ignei divisérunt utrúmque: et ascéndit Elías per túrbinem in cœlum, Eliséus autem vidébat, et clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israël, et auríga ejus. Et non vidit eum amplius: apprehendítque vestiménta sua, et scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Eliæ, quod ceciderat ei: reversúsque stetit super ripam Jordánis.

R. Audi Dómine. 235.

~~~~~  
**Feria Tertia.**

**De libro quarto Regum.**

**Lectio i. Cap. 3.**

**E**gréssus est igitur rex Joram in die illa de Samaría, et recénsuit univérsum Israël. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéssit a me, veni mecum contra eum ad prælium. Qui respóndit: Ascéndam: qui meus est, tuus est: pópulus meus, pópulus tuus: et equi mei, equi tui. Dixítque: Per quam viam ascendémus? At ille respóndit: Per désertum Idumææ. Perrexérunt igitur rex Israël, et rex Juda, et rex Edom, et circuiérunt per viam septem diérum, nec erat aqua

exercítui, et juméntis, quæ sequebántur eos.

**R.** Dómine. 235.

**Lectio ii.**

**D**ixítque rex Israël: Heu heu heu, congregávit nos Dóminus tres reges, ut tráderet in manus Moab. Et ait Jósaphat: Estne hic prophéta Dómini, ut deprecémur Dóminum per eum? Et respóndit unus de servis regis Israël: Est hic Eliséus fílius Saphat, qui fundébat aquam super manus Eliæ. Et ait Jósaphat: Est apud eum sermo Dómini. Descendítque ad eum rex Israël, et Jósaphat rex Juda, et rex Edom. Dixit autem Eliséus ad regem Israël: Quid mihi et tibi est? vade ad prophétas patris tui, et matris tuæ.

**R.** Factum est. 236.

**Lectio iii.**

**E**t ait illi rex Israël: Quare congregávit Dóminus tres reges hos, ut tráderet eos in manus Moab? Dixítque ad eum Eliséus, Vivit Dóminus exercítuum: in cujus conspéctu sto, quod si non vultum Jósaphat regis Judæ erubescerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psalterem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus



Dómini, et ait: Hæc dicit Dóminus: Fácite álveum torréntis hujus fossas, et fossas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam: et álveus iste replébitur aquis, et bibétis vos, et familiæ vestræ, et juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini: insuper tradet étiam Moab in manus vestras. **R.** Ego te. 236.

**Feria Quarta.**

**De libro quarto Regum.**

**Lectio i. Cap. 4.**

**M**úlier autem quædam de uxóribus prophetarum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, et tu nosti quia servus tuus fuit timens Dóminum: et ecce créditor venit ut tollat duos filios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancilla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácuá non pauca. Et ingrédere, et claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, et filii tui; et mitte

inde in ómnia vasa hæc: et cum plena fúerint, tolles.

**R.** Peccávi. 233.

**Lectio ii.**

**I**vit itaque múlier, et clausit óstium super se, et super filios suos: illi offerébant vasa, et illa infundébat. Cumque plena fuissent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, et indicávit hómini Dei. Et ille, Vade, inquit, vende óleum, et redde creditóri tuo: tu autem, et filii tui vívite de réliquo. Facta est autem quædam dies, et transibat Eliséus per Sunam: erat autem ibi múlier magna, quæ ténuít eum ut coméderet panem: cumque frequénter inde transíret, divertébat ad eam ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum: Animadvérto quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei coenáculum parvum, et ponámus ei in eo léctulum, et mensam, et sellam, et candelábrum, ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

**R.** Exaudísti. 234.

**Lectio iii.**

**F**acta est ergo dies quædam, et véniens divértit



in cœnāculum, et requiēvit ibi. Dixitque ad Giēzi puerum suum: Voca Sunamitidem istam. Qui cum vocāssset eam, et illa stetisset coram eo, dixit ad puerum suum: Lóquere ad eam: Ecce, sédula in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi? numquid habes negótium, et vis ut loquar regi, sive príncipi milítiae? Quæ respóndit: In médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult ut fáciam ei? Dixitque Giēzi: Ne quæras: fílium enim non habet, et vir ejus senex est. Præcépit itaque ut vocáret eam: quæ cum vocáta fuisset, et stetisset ante óstium, dixit ad eam: In témpore isto, et in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero fílium. At illa respóndit: Noli quæso dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múluer, et péperit fílium in témpore, et in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

**R.** Audi Dñe. 235.

~~~~~  
Feria Quinta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 6. e. et 7.

Congregávit Bénadad rex Sýriæ univér-

sum exércitum suum, et ascéndit, et obsidébat Samariám. Fáctaque est fames magna in Samaría: et támdiu obséssa est, donec venumdarétur caput ásini octogínta argénteis, et quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cumque rex Israël transíret per murum, múluer quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me dómine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dóminus: unde te possum salváre? de área, vel de torculári?

R. Præparáte. 285.

Lectio ii.

Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit: Múluer ista dixit mihi: Da fílium tuum, ut comedámus eum hódie, et fílium meum comedémus cras. Cóximus ergo fílium meum, et comédimus. Dixitque ei die áltera: Da fílium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit fílium suum. Quod cum audísset rex, scidit vestiménta sua, et transíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo vestítus erat ad carnem intrínsecus. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, et hæc addat, si stéterit caput Eliséi filii Saphat su-

per ipsum hódie. Eliséus autem sedébat in domo sua, et senes sedébant cum eo.

R. Deus ómnium. 285.

Lectio iii.

Præmisit itaque virum: et ántequam veníret nún-
tius ille, dixit ad senes:
Numquid scitis quod míse-
rit filius homicidæ hic, ut
præcidátur caput meum?
vidéte ergo, cum vénerit
núntius, cláudite óstium, et
non sinátis eum introíre:
ecce enim sónitus pedum
dómini ejus post eum est.
Adhuc illo loquente eis, ap-
páruit núntius, qui venié-
bat ad eum. Et ait: Ecce,
tantum malum a Dómino
est: quid ámplius exspe-
ctábo a Dómino? Dixit au-
tem Eliséus: Audíte ver-
bum Dómini: Hæc dicit
Dóminus: In témpore hoc
cras módius similæ uno
statére erit, et duo módii
hórdei statére uno, in por-
ta Samariæ.

R. Dóminus. 285.

Feria Sexta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Eliséus autem locútus
est ad mulierem, cu-
jus vívere fécerat filium,
dicens: Surge, vade tu et
domus tua, et peregrináre

ubicúmque repéreris: vo-
cávit enim Dóminus fa-
mem, et véniet super ter-
ram septem annis. Quæ
surréxit, et fecit juxta ver-
bum hóminis Dei: et va-
dens cum domo sua, per-
egrináta est in terra Philís-
thiim diébus multis. Cum-
que finíti essent anni se-
ptem, revérta est múl-
ier de terra Philístiim: et e-
gréssa est ut interpelláret
regem pro domo sua, et
pro agris suis.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio ii.

Rex autem loquebátur
cum Giézi púero viri
Dei, dicens: Narra mihi
ómnia magnália quæ fecit
Eliséus. Cumque ille nar-
ráret regi quómodo mór-
tuum suscitáset, appáruit
múl-
ier, cujus vivificáverat
fílium, clamans ad regem
pro domo sua, et pro agris
suis. Dixítque Giézi: Dó-
mine mi rex, hæc est mú-
lier, et hic est fílius ejus,
quem suscitávit Eliséus. Et
interrogávit rex mulierem:
quæ narrávit ei. Deditque
ei rex eunúchum unum,
dicens: Restítue ei ómnia
quæ sua sunt, et univér-
sos réditus agrórum a die, qua
reliquit terram usque ad
præsens.

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio iii.

Venit quoque Eliséus Damáscum, et Bénadad rex Sýriæ ægrotábat: nuntiaverúntque ei, dicétes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házaël: Tolle tecum múnera, et vade in occúrsum viri Dei, et cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit igitur Házaël in occúrsum ejus. Cumque stetisset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Sýriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus quia morte moriétur.

R. Ego te tuli. 279.

S a b b a t o.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Eliséus autem prophètes vocávit unum de filiis prophetárum, et ait illi: Accíngelumbos tuos, et tolle lenticulam ólei hanc in manu tua, et vade in Ramoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Jehu fílium Jósaphat filii Namsi: et ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum,

et introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lenticulam ólei, fundes super caput ejus, et dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Aperiésque óstium, et fúgies, et non ibi subsístes. Abiit ergo adoléscens puer prophætæ in Ramoth Gálaad, et ingréssus est illuc: ecce autem príncipes exércitus sedébant, et ait: Verbum mihi ad te o princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te o princeps.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Et surréxit, et ingréssus est cubículum: at ille fudit óleum super caput ejus, et ait: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Unxi te regem super pópulum Dómini Israël, et percúties domum Achab dómini tui, et ulcíscaresánguinem servórum meórum prophetárum, et ságuinem ómnium servórum Dómini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: et interficiam de Achab mingéntem ad paríetem, et clausum, et novíssimum in Israël. Et dabo domum Achab, sicut domum Jeróboam filii Nabat, et sicut domum Báasa

fílii Ahía. Jézabel quoque cómedent canes in agro Jézrahel, nec erit qui sepéliat eam. Aperuítque óstium, et fugit.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Jehu autem egréssus est ad servos dómini sui: qui dixerunt ei: Recte ne sunt ómnia? quid venit insánus iste ad te? Qui ait eis: Nostis hóminem, et quid locútus sit. At illi responderunt: Falsum est, sed magis narra nobis. Qui ait eis: Hæc et hæc locútus est mihi, et ait: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem super Israël. Festinavérunt itaque, et unusquisque tollens pállium suum posuérunt sub pédibus ejus, in similitúdinem tribunális, et cecinérunt tuba, atque dixerunt: Regnávít Jehu.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Fecit Joas * rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Joíada sacerdos.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica X.

post Pentecosten.

In I. Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9. f. et 10.

Anno undécimo Joram fílii Achab, regnávít Ochozías super Judam, venítque Jehu in Jézrahel. Porro Jézabel intróitu ejus audíto, depínxit óculos suos stíbio, et ornávít caput suum, et respéxit per fenéstram ingrediéntem Jehu per portam, et ait: Numquid pax potest esse Zambri, qui interfécit dóminum suum? Levavítque Jehu faciém suam ad fenéstram, et ait: Quæ est ista? et inclinavérunt se ad eum duo, vel tres eunúchi. At ille dixit eis: Præcipítate eam deórsum. Et præcipitavérunt eam, aspersúsque est sanguine páries, et equórum ungulæ conculcavérunt eam. Cumque introgréssus esset, ut coméderet, biberétque, ait: Ite, et vidéte maledíctam illam, et sepelíte eam: quia fília regis est.

R. Præparáte. 285.

Lectio ii.

Cumque issent ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, et pedes, et summas manus. Re-

versique nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Eliám Thesbíten, dicens: In agro Jézrahel cómedent canes carnes Jézabel, et erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel, ita ut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaría: scripsit ergo Jehu litérras, et misit in Samariám ad optimátes civitátis, et ad majóres natu, et ad nutritios Achab, dicens: Statim ut accepéritis litérras has, qui habétis filios dómini vestri, et currus, et equos, et civitátes firmas, et arma, elígite meliorem, et eum qui vobis placúerit de filiis dómini vestri, et eum pónite super sólium patris sui, et pugnáte pro domo dómini vestri.

R. Deus ómnium. 285.

Lectio iii.

Timuérunt illi vehementer, et dixerunt: Ecce duo reges non potuérunt staré coram eo, et quómo-
do nos valébitus resístere? Misérunt ergo præpósiti domus, et præfécti civitátis, et majóres natu, et nutritii, ad Jehu, dicéntes: Servi tui sumus: quæcúm-

que jússeris faciémus, nec constituémus nobis regem: quæcúmque tibi placent, fac. Rescrípsit autem eis litérras secúndo, dicens: Si mei estis, et obedítis mihi, tollite cápita filiórum dómini vestri, et veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro filii regis, septuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque veníssent litérræ ad eos, tulérunt filios regis, et occidérunt septuagínta viros, et posuérunt cápita eórum in cóphinis, et misérunt ad eum in Jézrahel. **R.** Dóminus. 285.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 25. in Epist. ad Rom.

Lectio iv.

Non putémus nos excusatióem habituros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud, supplicium magis augébit. Quandoquidem et serpens magis punítus est quam mulier: quemádmódum et mulier plus quam vir, et Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab vineæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regique lapsus occasiόnem

déderat. Igitur et tu quoque si réliquis perditionis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditionis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio v.

Itaque si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed et extrahámus ex ipso malítiæ bátrathro: ne et aliénæ perditionis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terribilis illíus tribunális, flúminis ignei, vinculórum insolubílium, profundárum tenebrárum, stridórum déntium, venenosíque vermis. Sed dices: Benígnus est Deus. Ergo hæc ómnia verba sunt, et neque punítur dives ille Lázari contéptor, neque fátuæ vírgines a sponso rejiciúntur? Ergo qui Christum non pavérunt, in ignem diábolo præparátum non abíbunt? Ergo qui sórdidis est véstibus, non períbit, manus ac pedes vinctus? Qui centum denárijs a consérvo suo exégit, non tradétur tortóribus? Quod de mœchis dictum est, nímirum quod vermis eórum

non moriétur, et ignis eórum non exstinguétur, verum non erit?

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio vi.

Sed minátur ista tantúmmodo Deus? Utique ínquies. Et unde, dic quæso, tantam rem audes públice loqui, atque ex teípso ferre senténtiam? Ego quippe et ex iis quæ dixit Deus, et ex iis quæ fecit, contrárium probáre pótero. Quod si propter futúra non credis, vel saltem propter ea quæ jam facta sunt, crede. Non enim certe minæ sunt et verba tantúmmodo, quæ facta sunt et in opus ipsum exiérunt. Quis igitur totum orbem indúcto dilúvio stagnávit, ac grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditionem effécit? Quis deínde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægýpti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davidis peccátum uno témporis moménto peste occídít? Nonne hæc ómnia et ália Deus illis íntulit?

R. Ego te tuli. 279.

R. vii. Peccávi super. **ib.**

R. viii. Duo Séraphim. **ib.**

Feria Secunda.**De libro quarto Regum.****Lectio i. Cap. 11.**

Athalía vero mater Ochoziæ, videns mortuum filium suum, surrexit, et interfecit omne semen regium. Tollens autem Jósaba filia regis Joram, soror Ochoziæ, Joas filium Ochoziæ, furata est eum de medio filiorum regis, qui interficiebantur, et nutricem ejus de triclinio: et abscondit eum a facie Athaliæ ut non interficeretur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini: porro Athalía regnavit super terram. **R.** Recordáre. 234.

Lectio ii.

Anno autem séptimo misit Joíada, et assumens centuriónes et mílites introduxit ad se in templum Dómini, pepigitque cum eis foedus: et adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis: et præcepit illis, dicens: Iste est sermo, quem facere debétis: Tértia pars vestrum intróeat sábbato, et observet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: et tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutariórum: et custodiétis excúbias do-

mus Messa. Duæ vero partes e vobis, omnes egredientes sábbato, custódiant excúbias domus Dómini circa regem.

R. Exaudísti. 234.**Lectio iii.**

Et assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Joíadam sacerdotem. Qui dedit eis hastas, et arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et steterunt singuli habéntes arma in manu sua a parte templi dextera, usque ad partem sinistram altaris, et ædis, circum regem. Produxitque filium regis, et pósuit super eum diadéma, et testimónium: fecerúntque eum regem, et unxérunt: et plaudéntes manu, dixerunt: Vivat rex.

R. Audi Dómine. 235.**Feria Tertia.****De libro quarto Regum.****Lectio i. Cap. 12.**

Anno séptimo Jehu regnavit Joas: et quadraginta annis regnavit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecitque Joas rectum coram Dómino cunctis diebus, quibus dócuit eum Joíada sacerdos. Verúm-

tamen excelsa non abstulit: adhuc enim populus imolabat, et adolebat in excelsis incensum.

R. Domine. 235.

Lectio ii.

Dixitque Joas ad sacerdotes: Omnem pecuniam sanctorum, quæ illata fuerit in templum Domini a prætereuntibus, quæ offertur pro pretio animæ, et quam sponte et arbitrio cordis sui inferunt in templum Domini: accipiant illam sacerdotes juxta ordinem suum, et instaurarent sartatecta domus, si quid necessarium viderint instauratiōe.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Igitur usque ad vigésimum tertium annum regis Joas, non instauraverunt sacerdotes sartatecta templi. Vocavitque rex Joas Joíadam pontificem et sacerdotes, dicens eis: Quare sartatecta non instauratis templi? nolite ergo amplius accipere pecuniam juxta ordinem vestrum, sed ad instauratiōem templi reddite eam. Prohibitique sunt sacerdotes ultra accipere pecuniam a populo, et instaurare sartatecta domus.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 13. c.

Elisæus autem ægrotabat infirmitate, quæ et mortuus est: descenditque ad eum Joas rex Israël, et flebat coram eo, dicebatque: Pater mi, pater mi, currus Israël et auriga ejus. Et ait illi Elisæus: Affer arcum et sagittas. Cumque attulisset ad eum arcum et sagittas, dixit ad regem Israël: Pone manum tuam super arcum. Et cum posuisset ille manum suam, superposuit Elisæus manus suas manibus regis, et ait: Aperi fenestram orientalem. Cumque aperuisset, dixit Elisæus: Jace sagittam. Et jecit. Et ait Elisæus: Sagitta salutis Domini, et sagitta salutis contra Syriam: percutiesque Syriam in Aphec, donec consumas eam.

R. Peccavi. 233.

Lectio ii.

Et ait: Tolle sagittas. Qui cum tulisset, rursum dixit ei: Percute jáculo terram. Et cum percussisset tribus vicibus, et stetisset, irátus est vir Dei contra eum, et ait: Si percussisses quinquies, aut sexies, sive septies, percussisses Sy-

riam usque ad consumptionem: nunc autem tribus vicibus percúties eam. Mór-
tuus est ergo Eliséus, et se-
peliérunt eum. Latrúnculi
autem de Moab venérunt
in terram in ipso anno.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Quidam autem sepelién-
tes hóminem, vidérunt
latrúnculos, et projecérunt
cadáver in sepúlchro Eliséi.
Quod cum tetigisset ossa
Eliséi, revíxit homo, et
stetit super pedes suos.
Mórtuus est autem Házaël,
rex Sýriæ, et regnávit Bé-
nadað filius ejus pro eo.
Porro Joas filius Jóachaz
tulit urbes de manu Bénadad
fílii Házaël, quas tú-
lerat de manu Jóachaz pa-
tris sui jure prælii, tribus
vicibus percússit eum Joas,
et réddidit civitátes Israël.

R. Audi Dómine. 235.

~~~~~  
**Feria Quinta.**

**De libro quarto Regum.**

### Lectio i. Cap. 17.

**A**nno autem nono Osée,  
cepit rex Assyrió-  
rum Samariám, et tráns-  
tulit Israël in Assýrios:  
posuítque eos in Hala, et  
in Habor juxta flúvium Go-  
zan, in civitátibus Medó-

rum. Factum est enim, cum  
peccássent filii Israël Dó-  
mino Deo suo, qui edúxe-  
rat eos de terra Ægýpti,  
de manu Pharaónis regis  
Ægýpti, coluérunt deos  
aliénos. Et ambulavérunt  
juxta ritum Géntium, quas  
consúmpserat Dóminus in  
conspéctu filiórum Israël,  
et regum Israël: quia simí-  
liter fécerant. Et offendé-  
runt filii Israël verbis non  
rectis Dóminum Deum su-  
um: et ædificavérunt sibi  
excélsa in cunctis úrbibus  
suis. **R.** Præparáte. 285.

### Lectio ii.

**E**t testificátus est Dómi-  
nus in Israël et in Juda  
per manum ómnium Pro-  
phetárum et Vidéntium, di-  
cens: Revertímini a viis  
vestris péssimis, et custo-  
díte præcépta mea, et cæ-  
remónias juxta omnem le-  
gem, quam præcépi pátri-  
bus vestris: et sicut misi  
ad vos in manu servórum  
meórum Prophetárum. Qui  
non audiérunt, sed indura-  
vérunt cervícem suam juxta  
cervícem patrum suórum,  
qui noluérunt obedíre Dó-  
mino Deo suo. Et abjecé-  
runt legítima ejus, et pa-  
ctum, quod pépigit cum  
pátribus eórum, et testifi-  
caciónes, quibus contestá-



tus est eos: secutique sunt vanitâtes, et vane egerunt.

**R.** Deus ómnium. 285.

**Lectio iii.**

**I**ratúsque est Dóminus veheménter Israéli, et abstulit eos a conspéctu suo, et non remânsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodívit mandâta Dómini Dei sui: verum ambulávit in erróribus Israël, quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israël, et afflíxit eos, et trádidit eos in manu diripiéntium, donec projiceret eos a fácie sua: ex eo jam témpore, quo scissus est Israël a domo David, et constituérunt sibi regem Jeróboam fílium Nabat.

**R.** Dóminus. 285.

~~~~~  
Feria Sexta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17. d.

Separávit Jeróboam Israël a Dómino, et peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt fílii Israël in univérsis peccátis Jeróboam quæ fécerat: et non recessérunt ab eis, úsquequo Dóminus auferret Israël a fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium servórum suó-

rum Prophetárum: translátusque est Israël de terra sua in Assýrios, usque in diem hanc.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio ii.

Addúxit autem rex Assyriórurum de Babylóne, et de Cutha, et de Avah, et de Emath, et de Sephárvaïm: et collocávit eos in civitatibus Samariæ pro fíliis Israël: qui possederunt Samariám, et habitavérunt in úrbibus ejus. Cumque ibi habitáre cœpissent, non tímebant Dóminum: et immísit in eos Dóminus leónes, qui interficiébant eos.

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio iii.

Nuntiatúmque est regi Assyriórurum, et dictum: Gentes, quas transtulísti, et habitáre fecísti in civitatibus Samariæ, ignorant legítima Dei terræ: et immísit in eos Dóminus leónes, et ecce interficiunt eos, eo quod ignórent ritum Dei terræ. Præcépit autem rex Assyriórurum, dicens: Dúcite illuc unum de sacerdotibus, quos inde captivos adduxistis, et vadat, et hábitet cum eis: et dóceat eos legítima Dei terræ.

R. Ego te tuli. 279.

~~~~~

S a b b a t o.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 18.

Anno tértio Osée filii Ela regis Israël, regnâvit Ezechias filius Achaz regis Juda. Vigintiquinque annorum erat, cum regnâre cœpisset: et vigintinovem annis regnâvit in Jerúsalem: nomen matris ejus Abi filia Zachariæ. Fecitque quod erat bonum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat David pater ejus. Ipse dissipâvit excelsa, et contrivit státuas, et succidit lucos, confregitque serpéntem æneum, quem fécerat Móyses: siquidem usque ad illud tempus filii Israël adolébant ei incensum: vocavitque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israël sperâvit.

R. Peccâvi. 233.

Lectio ii.

Itaque post eum non fuit similis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his, qui ante eum fuérunt: et adhæsit Dómino, et non recéssit a vestigiis ejus, fecitque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde et erat Dóminus cum eo, et in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter

se agébat. Rebellâvit quoque contra regem Assyriórum, et non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, et omnes términos eórum, a Turre custódum usque ad civitátem munítam.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Anno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée filii Ela regis Israël, ascéndit Salmánasar rex Assyriórum in Samariám, et oppugnâvit eam, et cepit. Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, id est, nono anno Osée regis Israël, capta est Samaría: et tránstulit rex Assyriórum Israël in Assýrios, collocavitque eos in Hala, et in Habor flúviis Gozan in civitatibus Medórum: quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus: ómnia, quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fécerunt.

R. Audi Dómine. 235.

Ad Magnif. Ant. Obsecro Dómine, * meménto quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, et in corde perfécto, et quod plácitum est coram te, fécerim.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Dómine.
R. Et descendat super nos misericórdia tua.

Dominica XI.
post Pentecosten.

In I. Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 20.

In diébus illis ægro-
 távit Ezechías usque
 ad mortem: et venit
 ad eum Isaías fílius Amos,
 prophéta, dixítque ei: Hæc
 dicit Dóminus Deus: Præ-
 cipe dómui tuæ: moriéris
 enim tu, et non vives. Qui
 convértit faciém suam ad
 parietem, et orávit Dómi-
 num, dicens: Obsecro Dó-
 mine, meménto quæso, quó-
 modo ambuláverim coram
 te in veritáte, et in corde
 perfécto, et quod plácitum
 est coram te fécerim. Fle-
 vit itaque Ezechías fletu
 magno.

R. Præparáte. 285.

Lectio ii.

Et ántequam egrederétur
 átrii, factus est sermo Dó-
 mini ad eum, dicens: Re-
 vértere, et dic Ezechíæ duci
 pópuli mei: Hæc dicit Dó-
 minus Deus David patris
 tui: Audívi oratióem tu-

am, et vidi lácrimas tuas:
 et ecce sanávi te, die tértio
 ascédes templum Dómini.
 Et addam diébus tuis quín-
 decim annos: sed et de ma-
 nu regis Assyriórum libe-
 rábo te, et civitátem hanc,
 et prótegam urbem istam
 propter me, et propter Da-
 vid servum meum. Dixít-
 que Isaías: Afférte massam
 ficórum. Quam cum attulís-
 sent, et posuissent super
 hulus ejus, curátus est.

R. Deus ómnium. 285.

Lectio iii.

Díxerat autem Ezechías
 ad Isaíam: Quod erit
 signum, quia Dóminus me
 sanábit, et quia ascensú-
 rus sum die tértia templum
 Dómini? Cui ait Isaías:
 Hoc erit signum a Dómi-
 no, quod factúrus sit Dó-
 minus sermónem, quem lo-
 cútus est: Vis ut ascéndat
 umbra decem líneis, an ut
 revertátur tótidem grádi-
 bus? Et ait Ezechías: Fá-
 cile est umbram créscere
 decem líneis: nec hoc volo
 ut fiat, sed ut revertátur
 retrórsum decem grádibus.
 Invocávit itaque Isaías pro-
 phéta Dóminum, et redúxit
 umbram per líneas, quibus
 jam descénderat in horo-
 lógio Achaz, retrórsum de-
 cem grádibus.

R. Dóminus. 285.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Hieronymi Presbyteri in Isaïam Prophetam.

Lib. 11. in Isaïæ cap. 38.

Lectio iv.

Ne elevarétur cor Ezechíæ post incredibiles triúmphos, et de média captivitate victoriam, infirmitate corporis sui visitatur, et audit se esse moritúrum: ut conversus ad Dóminum flectat sententiam ejus. Quod quidem et in Jona propheta légimus, et in comminationibus contra David: quæ dicúntur futura, nec facta sunt, non Deo mutante sententiam, sed provocante humanum genus ad notitiam sui. Dóminus enim pœnitens est super malítiis. Convertítque Ezechías faciem suam ad parietem, quia ad templum ire non póterat. Ad parietem autem templi, juxta quod Sálomon palatium exstrúxerat: vel absolute ad parietem, ne lácrimas suas assidentibus ostentare viderétur.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio v.

Audiénsque se esse moritúrum, non precatur vitam et annos plúrimos, sed in Dei judicio quid velit

præstare, dimittit. Nóverat enim idcirco Deo placuisse Salomónem, quod annos vitæ non petierit ampliōres: sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quomodo ambuláverit coram eo in veritate et in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis tempore bonórum óperum recordá-tur. Beáti enim mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quomodo álibi scríbatur: Quis gloriábitur purum habere se cor? Quod ita sólvitur, perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi valvas aperúerit, serpéntem æneum comminúerit, et cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio vi.

Flevit autem fletu magno, propter promissionem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim tempore Ezechías filios non habébat: nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórum, regnare cœpit in Judæa: ex quo perspicuum est, post tertium annum concessæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat Christum

de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum iudícii, et ignoratióem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

R. Ego te tuli. 279.

R. vii. Peccávi. **ibid.**

R. viii. Duo Séraphim. **ib.**

Feria Secunda.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 22.

Octo annórum erat Josías cum regnare cœpisset, triginta et uno anno regnavit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, fília Hadaía de Bésecath. Fecitque quod plácitum erat coram Dómino, et ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad dexteram, sive ad sinistram. Anno autem octávo décimo regis Josiæ, misit rex Saphan filium Aslía, filii Méssulam scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam sacerdotem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegerunt janitóres templi a pópulo, detúrque fabris per præpósitos domus Dómini: qui et distríbuant eam his qui operántur in templo Dómini.

R. Recordáre. 234.

Lectio ii.

Dixit autem Helcías pón-tifex ad Saphan scribam: Librum legis réperi in domo Dómini: dedítque Helcías volúmen Saphan, qui et legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, et renuntiávit ei quod præcéperat, et ait: Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dómini: et dedérunt ut distribuerétur fabris a præféctis óperum templi Dómini. Narrávit quoque Saphan scriba regi, dicens: Librum dedit mihi Helcías sacerdos.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Quem cum legisset Saphan coram rege, et audisset rex verba libri legis Dómini, scidit vestimenta sua. Et præcépit Helcíæ sacerdoti, et Ahícam filio Saphan, et Achóbor filio Micha, et Saphan scribæ, et Asaíæ servo regis, dicens: Ite et consúlite Dóminum super me, et super pópulo, et super omni Juda, de verbis volúminis istíus, quod invéntum est: magna enim ira Dómini succénsa est contra nos: quia non audierunt patres nostri verba libri hujus, ut

fácerent omne quod scriptum est nobis.

R. Audi Dómine. 235.

Feria Tertia.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23.

Ascéndit rex templum Dómini, et omnes viri Juda, universíque qui habitábant in Jerúsalem cum eo sacerdótes et prophétæ, et omnis pópulus a parvo usque ad magnum: legítque cunctis audiéntibus ómnia verba libri fœderis, qui invéntus est in domo Dómini. Stetítque rex super gradum: et fœdus percússit coram Dómino, ut ambulárent post Dóminum, et custodírent præcepta ejus, et testimónia, et cæremónias in omni corde, et in tota ánima, et suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in libro illo: acquievítque pópulus pacto.

R. Dómine. 235.

Lectio ii.

Et præcepít rex Helcíæ pontifici, et sacerdóti-
bus secúndi órdis, et janitóribus, ut projicerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, et in luco, et univérsæ militiæ coeli: et combússit ea foris Jerúsalem in conválle Ce-

dron, et tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, et in circúitu Jerúsalem: et eos, qui adolébant incénsum Baal, et Soli, et Lunæ, et duódecim signis, et omni militiæ coeli.

R. Factum est. 236.

Lectio iii.

Et efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, et combússit eum ibi, et redégit in púlverem, et projécit super sepúlchra vulgi. Destrúxit quoque ædículas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulieres texébant quasi domúnculas luci. Congregavítque omnes sacerdótes de civitatibus Juda: et contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdótes de Gábaa usque Bersabée.

R. Ego te tuli. 236.

Feria Quarta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23. c.

Pythónes, et ariolos, et figúras idolórum, et immundítias, et abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda et Jerúsalem, abstulit Josías: ut statúeret verba

legis, quæ scripta sunt in libro, quem invenit Helcias sacerdos in templo Domini. Similis illi non fuit ante eum rex, qui reverteretur ad Dominum in omni corde suo, et in tota anima sua, et in universa virtute sua juxta omnem legem Moysi: neque post eum surrexit similis illi. Verumtamen non est aversus Dominus ab ira furoris sui magni, quo iratus est furor ejus contra Judam: propter irritaciones, quibus provocaverat eum Manasses.

R. Peccavi. 233.

Lectio ii.

Dixit itaque Dominus: Etiam Judam auferam a facie mea, sicut abstuli Israël: et projiciam civitatem hanc, quam elegi Jerusalem, et domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi. Reliqua autem sermonum Josiæ, et universa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro verborum dierum regum Juda? In diebus ejus ascendit Pharaos Néchao rex Aegypti, contra regem Assyriorum ad flumen Euphraten: et abiit Josias rex in occursum ejus: et occisus est in Magéddo, cum vidisset eum. Et portaverunt eum servi sui mortuum de

Magéddo: et pertulerunt in Jerusalem, et sepelierunt eum in sepulchro suo.

R. Exaudisti. 234.

Lectio iii.

Tulitque populus terræ Jóachaz filium Josiæ: et unxerunt eum, et constituerunt eum regem pro patre suo. Viginti trium annorum erat Jóachaz cum regnare coepisset, et tribus mensibus regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Amital, filia Jeremiæ, de Lobna. Et fecit malum coram Domino, juxta omnia quæ fecerant patres ejus. Vinxitque eum Pharaos Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnaret in Jerusalem: et imposuit mulctam terræ centum talentis argenti, et talento auri. Regemque constituit Pharaos Néchao Eliacim filium Josiæ pro Josia patre ejus: vertitque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, et duxit in Aegyptum, et mortuus est ibi.

R. Audi Domine. 235.

Feria Quinta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23. g. et 24.

Vigintiquinque annorum erat Jóakim cum regnare coepisset: et

úndecim annis regnávít in Jerúsalem: nomen matris ejus Zébida fília Phadaía de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerant patres ejus. In diébus ejus ascéndit Nabuchodónosor rex Babylónis, et factus est ei Jóakim servus tribus annis: et rursum rebellávit contra eum.

R. Præparáte. 285.

Lectio ii.

Immisítque ei Dóminus latrúnculos Chaldæorum, et latrúnculos Sýriæ, et latrúnculos Moab, et latrúnculos filiórum Ammon: et immísit eos in Judam, ut dispérderent eum, juxta verbum Dómini, quod locútus fúerat per servos suos prophétas. Factum est autem hoc per verbum Dómini contra Judam, ut auféret eum coram se, propter peccáta Manásse univérsa quæ fecit, et propter sanguinem innóxium, quem effúdit, et implévit Jerúsalem cruóre innocéntium: et ob hanc rem nóluit Dóminus propitiári.

R. Deus ómnium. 285.

Lectio iii.

Réliqua autem sermónum Jóakim, et univérsa quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in libro sermó-

num diérum regum Juda? Et dormívit Jóakim cum pátribus suis: et regnávít Jóachin fílius ejus pro eo. Et ultra non áddidit rex Ægýpti, ut egrederétur de terra sua: túlerat enim rex Babylónis a rivo Ægýpti usque ad flúvium Euphráten, ómnia quæ fúerant regis Ægýpti.

R. Dóminus. 285.

Feria Sexta.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. b.

Decem et octo annórum erat Jóachin cum regnáre cœpisset, et tribus ménsibus regnávít in Jerúsalem: nomen matris ejus Nohésta fília Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, et circúmdata est urbs munió nibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis ut oppugnárent eam.

R. Percússit Saul. 278.

Lectio ii.

Egressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse et mater ejus, et servi ejus, et príncipes

ejus, et eunúchi ejus: et suscepit eum rex Baby-lónis anno octávo regni sui. Et proutulit inde omnes the-saúros domus Dómini, et thesaúros domus régiae: et concídit univér-sa vasa aú-rea, quæ fécerat Sálomon rex Israél in templo Dómi-ni juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerú-salem, et univér-sos prín-cipes, et omnes fortes exér-citus, decem míllia, in ca-ptivitátem: et omnem artí-ficem et clusórem: nihilque relictum est, excéptis pau-péribus pópuli terræ.

R. Montes Gélboë. 278.

Lectio iii.

Tránstulit quoque Jóa-chin in Babylónem, et matrem regis, et uxóres regis, et eunúchos ejus: et júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míl-lia, et artífices, et clusóres mille, omnes viros fortes et bellatóres: duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constituit Matthaníam pátruum ejus pro eo: imposuítque no-men ei Sedecíam.

R. Ego te tuli. 279.

S a b b a t o.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. d. et 25.

Vigésimum et primum annum ætátis habé-bat Sedecías cum regnáre cœpísset, et úndecim annis regnávit in Jerúsalem: no-men matris ejus erat Amí-tal, fília Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dó-mino, juxta ómnia quæ fé-cerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Je-rúsalem et contra Judam, donec projiceret eos a fá-cie sua: recessítque Sede-cías a rege Babylónis. Fa-ctum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Ba-bylónis, ipse et omnis ex-ércitus ejus in Jerúsalem, et circumdedérunt eam: et extruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas atque valláta usque ad undécimum an-num regis Sedecíæ, nona die mensis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

R. Peccávi. 233.

Lectio ii.

Et interrúpta est cívitas: et omnes viri bellató-res nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúpli-

cem murum ad hortum regis: (porro Chaldæi obsidebant in circúitu civitatem:) fugit itaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campēstria solitudinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho: et omnes bellátóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, et reliquérunť eum. Apprehénsus ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha: qui locútus est cum eo iudícium. Fílios autem Sedecíæ occídít coram eo, et óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, et addúxit in Babylónem.

R. Exaudísti. 234.

Lectio iii.

Mense quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis: venit Nabuzárdan princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem. Et succéndit domum Dómini, et domum regis: et domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe militum. Réliquam autem pópli partem, quæ remánserat in civitate, et

pérfugas, qui transfúgerant ad regem Babylónis, et réliquum vulgus tránstulit Nabuzárdan princeps militiæ. Et de paupéribus terræ reliquit vinitóres et agricolas. Colúmnas autem æreas, quæ erant in templo Dómini, et bases, et mare æreum, quod erat in domo Dómini, confregérunt Chaldæi, et transtulérunt æs omne in Babylónem.

R. Audi Dómine. 235.

S a b b a t o

ante Dominicam I. Augusti.

Ea autem dicitur I. Dominica mensis, quæ est in Kalendis, vel proximior Kalendis illius mensis: ita ut si Kalendæ fuerint II., III. et IV. Feria, tunc I. Dominica mensis, in qua liber Scripturæ inchoandus ponitur, est ea quæ præcedit Kalendas. Sin autem V. et VI. Feria, vel Sabbato, est ea quæ sequitur. Et in Sabbato præcedenti ad Magnificat, ponatur Ant. illius historiæ, omissa alia quæ forte occurreret.

Historia vero, id est, Responsoria illius libri, si propter aliquod festum duplex in Dominica occurrens, poni non possint, primo die infra Hebdomadam, in quo contingit fieri Officium de Feria, ponuntur Respons. I. Nocturni Dominicæ, omissis aliis Responsoriis, si forte in illa Feria haberentur propria, servatis etiam aliis quæ in Rubrica de Responsoriis numero vii. præscripta sunt.

Ad Magnif. Ant. Sapiéntia * ædificávit sibi domum,

excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum et sublímiū colla própria virtúte calcávit.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

Dominica I. Augusti.

Ponuntur libri Salomonis, et legitur de eis usque ad Dominicam I. Septembris.

In I. Nocturno.

Incipiunt Parabolæ Salomónis.

Lectio i. Cap. 1.

Parabolæ Salomónis, filii David, regis Israël. Ad sciéndam sapiéntiam, et disciplínam: ad intelligénda verba prudéntiæ: et suscipiéndam eruditiónem doctrínæ, justítiam, et iudícium, et æquitátem: ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia et intelléctus. Aúdiens sápiens, sapiéntior erit: et intélligens, gubernácula possidébit. Animadvértet parabolam, et interpretatióem, verba sapiéntum, et ænigmata eórum.

R. In principio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitú-

eret, priúsquam prodúceret fontes aquárum. * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

V. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Timor Dómini princípium sapiéntiæ. Sapiéntiam, atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ: ut addátur grátia cápiti tuo, et torques collo tuo. Fili mi, se te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si dixerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra: deglutiamus eum sicut inférnus vivéntem, et íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébitus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpiū unum sit ómnium nostrum.

R. Gyrum cœli circuívī sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímiū colla própria virtúte calcávi. **V.** Ego in

altíssimis hábito, et thronus meus in columna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum a sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, et festínant ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, et moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

R. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. **V.** Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Lectio iv. Serm. 5. vers. 6.

Inítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit Prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renun-

tiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiam hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed et ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest, imo obest plúrimum. Siquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo et timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spirítalem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

R. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, et noli me reprobare a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancillæ tuæ. **V.** Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

Et quid de Judæis dico? Sunt étiam in nobis qui habent timórem Dei, sed non secúndum sciéntiam, statuéntes durióra præcépta, quæ non possit humana condítio sustinére. Timor in eo est, quia vidéntur sibi consúlere disciplinæ, opus

virtútis exigere: sed inscítia in eo est, quia non compatiúntur natúræ, non æstimant possibilitátem. Non sit ergo irrationábilis timor. Etenim vera sapiéntia a timóre Dei incipit; nec est sapiéntia spiritalis sine timóre Dei: ita timor sine sapiéntia esse non debet.

R. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. **V.** Diléctio illius custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

Basis quædam verbi est timor sanctus. Sicut enim simulácrum áliquod in basi statúitur, et tunc majórem habet grátiam cum in basi státua fúerit collocáta, standique áccipit firmitátem: ita verbum Dei in timóre sancto mélius statúitur, fórtius radicátur in pectore timéntis Dóminum: ne labátur verbum de corde viri, ne véniant vólucres, et aúferant illud de incuriosí et dissimulántis affectu.

R. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tri-

bue necessária. **V.** Duó rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

R. vii. Dómine pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu maligno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, et desidérium malignum avérte a me Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infruníto ne tradas me Dómine. **V.** Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad áltérum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Dominicam I. Septembris.

Infra Hebdomadam, quando Responsoria sumuntur ex III. Nocturno Dominicæ, Feria IV. et Sabbato post ii. et iii. Lctionem ponitur ii. et iii. Responso- rium Feriæ II. sequentis.

Feria Secunda.**De Parábolis Salomónis.****Lectio i. Cap. 3.**

Fili mi, ne obliviscáris legis meæ, et præcépta mea cor tuum custódiat. Longitúdinem enim diérum, et annos vitæ, et pacem appónent tibi. Misericórdia et véritas te non déserant, circúmda eas gúturi tuo, et descríbe in tábulis cordis tui: et invénies grátiam, et disciplínam bonam coram Deo et homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, et ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, et ipse díriget gressus tuos.

R. Ne derelínquas me Dómine pater et dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conspéctu adversariórum meórum: * Ne gaúdeat de me inimícus meus. **V.** Apprehénde arma et scutum, et exsúrge in adiutórium mihi. Ne gaúdeat.

Lectio ii.

Ne sis sápiens apud temet-ípsium: time Deum, et recéde a malo: sánitas quippe erit umbilíco tuo, et irrigátio óssium tuórum. Honóra Dóminum de tua substántia, et de primitiis ómnium frugum tuárum da

ei: et implebúntur hórrea tua saturitáte, et vino torculária tua redundábunt.

R. Magna enim sunt iudícia tua Dómine, et inenarrabilia verba tua: * Magnificásti pópulum tuum, et honorásti. **V.** Transtulísti illos per mare rubrum, et transvexisti eos per aquam nímiā. Magnificásti.

Lectio iii.

Disciplínā Dómini, fili mi, ne abjicias: nec deficias, cum ab eo corripéris: quem enim díligit Dóminus, córripit: et quasi pater in filio cómplacet sibi. Beátus homo, qui invénit sapiéntiam, et qui áffluit prudéntia: mélior est adquisitio ejus negotiatióne argénti, et auri primi et puríssimi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus: et ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

R. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident Dñe, et in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde. **V.** Omnia enim corda scrutátur, et univérzas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. **Gloria Patri. Homo.**

Responsoria propria hujus II. et III. Feriæ repetuntur in omnibus II. et III. Feriis usque ad Dominicam I. Sept.

Feria Tertia.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 5.

Fili mi, attēde ad sapiētiā meam, et prudētiā meā inclīna aures tuas, ut custōdias cogitationēs, et disciplīnam lābia tua consēvent. Ne attēdas fallāciā mulieris. Favus enim distillans lābia meretricis, et nitidius oleo guttur ejus. Novissima autem illius amāra quasi absynthium, et acūta quasi gladius biceps. Pedes ejus descēdunt in mortem, et ad inferos gressus illius pēnant. Per sēmitam vitæ non āmbulant, vagi sunt gressus ejus et investigābiles.

R. Præbe fili cor mihi, et oculi tui vias meas custōdiant: * Ut addātur grātia capiti tuo. **V.** Attēde fili mi sapiētiā meam, et ad elōquium meum inclīna aures tuas. Ut.

Lectio ii.

Nunc ergo fili mi audi me, et ne recēdas a verbis oris mei. Longe fac ab ea viam tuam, et ne appropīnques fōribus domus ejus. Ne des aliēnis honorem tuum, et annos tuos crudēli: Ne forte impleātur extrānei vīribus tuis, et

labōres tui sint in domo aliēna, et gemas in novissimis, quando consūmpseris carnes tuas et corpus tuum, et dicas: Cur detestātus sum disciplīnam, et increpationibus non acquivit cor meum, nec audīvi vocem docētium me, et magistris non inclināvi aures meas?

R. Inītiū sapiētiā. 311.

Lectio iii.

Quare sedūceris, fili mi, ab aliēna, et fovēris in sinu altērius? Rēspicit Dōminus vias hōminis, et omnes gressus ejus considērat. Iniquitātes suæ cāpiunt impiū, et fūnibus peccatorum suorum constrīgitur. Ipse moriētur, quia non hābuit disciplīnam, et in multitudine stultitiæ suæ decipiētur.

R. Verbum inīquum. 311.

Feria Quarta.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8.

Numquid non sapiētia clāmitat, et prudētia dat vocem suam? In summis, excelsisque verticibus supra viam, in mediis sēmitis stans, juxta portas civitātis in ipsis fōribus lōquitur, dicens: O viri, ad vos clāmīto, et vox mea ad

filios hóminum. Intelligite párvuli astútiam, et insipientes animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum: et aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Veritatem meditábitur guttur meum, et lábia mea detestabúntur ímpium. Justí sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque perversum. Recti sunt intelligentibus, et æqui inveniéntibus scientiam. Accípите disciplinam meam, et non pecuniam: doctrinam magis, quam aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis: et omne desiderábile ei non potest comparári.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsus cogitatióibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérunt: per me

príncipes ímperant, et poténtes decérunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Quinta.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 10.

Filius sápiens lætíficat patrem: filius vero stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesaúri impietátis: justítia vero liberábit a morte. Non afflíget Dóminus fame animam justí, et insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remissa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est: qui autem sterit æstáte, filius confusiónis.

R. In princípio. 309.

Lectio ii.

Benedictio Dómini super caput justí: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justí cum laúdis: et nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit: stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simpliciter, ámbulat confi-

dénter: qui autem deprá-
vat vias suas, manifestus
erit. Qui ánnuit óculo, da-
bit dolórem: et stultus lá-
biis verberábitur.

R. Gyrum. 309.

Lectio iii.

Vena vitæ, os justi: et os
impiórum óperit ini-
quitátem. Odium súscitat
rixas: et univérsa delícta
óperit cáritas. In lábiis sa-
piéntis invenitur sapiéntia:
et virga in dorso ejus qui
índiget corde. Sapiéntes
abscóndunt sciéntiam: os
autem stulti confusióni
próximum est. Substántia
dívitis, urbs fortitúdinis
ejus: pavor paúperum, egé-
stas eórum. Opus justi ad
vitam: fructus autem im-
pii ad peccátum.

R. Emítte Dómine. 310.

Feria Sexta.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 14.

Sápiens múlter ædíficat
domum suam: insí-
piens exstrúctam quoque
mánibus déstruet. Ambu-
lans recto itínere, et timens
Deum, despícitur ab eo,
qui infámi gráditur via. In
ore stulti virga supérbiæ:
lábia autem sapiéntium cu-
stódiunt eos. Ubi non sunt
boves, præsepe vácuum

est: ubi autem plúrímæ sé-
getes, ibi manifestá est for-
titúdo bovis. Testis fidélis
non mentítur: profert au-
tem mendácium dolósus
testis.

R. Da mihi. 310.

Lectio ii.

Quærit derísor sapién-
tiam, et non invenit:
doctrína prudéntium fáci-
lis. Vade contra virum
stultum, et nescit lábia
prudéntiæ. Sapiéntia cálli-
di est intelligere viam su-
am: et imprudéntia stultó-
rum errans. Stultus illúdet
peccátum, et inter justos
morábitur grátia. Cor quod
novit amaritúdinem ánimæ
suæ, in gaúdio ejus non
miscébitur extráneus. Do-
mus impiórum delébitur:
tabernácula vero justórum
germinábunt.

R. Inítium sapiéntiæ. 311.

Lectio iii.

Est via, quæ vidétur hó-
mini justa: novíssima
autem ejus dedúcunt ad
mortem. Risus dolóre mi-
scébitur, et extréma gaúdii
luctus óccupat. Viis suis
replébitur stultus, et super
eum erit vir bonus. Inno-
cens credit omni verbo:
astútus consíderat gressus
suos. Fílio dolóso nihil erit
boni: servo autem sapiénti
prósperi erunt actus, et

dirigétur via ejus. Sápienti-
timet, et declinat a malo:
stultus tránsilit, et confídit.

R. Verbum iníquum. 311.

Sabbato.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 16.

Hóminis est ánimam
præparáre: et Dómi-
ni gubernáre linguam. Om-
nes viæ hóminis patént
óculis ejus: spirítuum pon-
derátor est Dóminus. Re-
véla Dómino ópera tua, et
dirigéntur cogitátiones tuæ.
Univérsa propter semet-
ípsam operátus est Dómi-
nus: ímpium quoque ad
diem malum. Abominátio
Dómini est omnis árro-
gans: étiam si manus ad
manum fúerit, non est in-
nocens.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Inítium viæ bonæ, fácere
justítiam: accépta est au-
tem apud Deum magis,
quam immoláre hóstias.
Misericórdia et veritáte red-
ímitur iníquitas: et in ti-
móre Dómini declinátur a
malo. Cum placúerint Dó-
mino viæ hóminis, inimícos
quoque ejus convértet ad
pacem. Mélius est parum
cum justítia, quam multi
fructus cum iniquitáte. Cor

hóminis dispónit viam su-
am: sed Dómini est diri-
gere gressus ejus.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Divinátio in lábiis regis,
in judício non errábit
os ejus. Pondus et statéra
judícia Dómini sunt: et
ópera ejus omnes lápidés
sácculi. Abominábiles regi
qui agunt ímpie: quóniam
justítia firmátursólium. Vo-
lúntas regum lábia justa:
qui recta lóquitur, diligétur.
Indignátio regis, nuntii
mortis: et vir sápiens pla-
cábit eam. In hilaritáte vul-
tus regis, vita: et cleméntia
ejus quasi imber serótinus.

R. Quæ sunt. 312.

Ad Magnif. Ant. Ego in
altíssimis * hábito: et thro-
nus meus in colúmna nubis.

V. Vespertína orátio as-
céndat ad te Dómine. **R.** Et
descéndat super nos mise-
ricórdia tua.

Dominica II. Augusti.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Ecclesiástæ,
fílii David, regis
Jerúsalem. Vánitas
vanitátum, dixit Ecclesiá-
stes: vánitas vanitátum,

et ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio præterit, et generátio ádvenit: terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, et óccidit, et ad locum suum revértitur: ibíque renáscens, gyrat per Merídiem, et fléctitur ad Aquilónem: lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, et in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, et mare non redúndat: ad locum, unde éx-eunt flúmina, revertúntur ut íterum fluant.

R. In princípío Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abýssos constitúeret, priúsquam producéret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. **V.** Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Cunctæ res difficiles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrum est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub

sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est: jam enim præcésit in sǽculis, quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória: sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt, erit recordátio apud eos, qui futúri sunt in novíssimo.

R. Gyrum cœli circuívi sola, et in flúctibus maris ambulávi, in omni gente et in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum et sublímium colla própria virtúte calcávi. **V.** Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

Ego Ecclesiástes fui rex Israël in Jerúsalem, et propósui in ánimo meo quærere et investigáre sapiénter de ómnibus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupatióem péssimam dedit Deus fíliis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta, quæ fiunt sub sole, et ecce univérsa vánitas, et afflíctio spíritus. Pervérsi difficile corrigúntur, et stultórum infinitus est númerus. Locútus sum in corde meo, dicens: Ecce magnus efféctus sum, et præcési omnes sapiéntia, qui fuérunt ante me in Jerúsalem:

et mens mea contempláta est multa sapiénter, et dí-dici. Dedíque cor meum ut scirem prudéntiam atque doctrínam, errorésque et stultitiam.

R. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitú-dinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. **V.** Da mihi Dómine sédium tuárum assístricem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Sermo contra concubinaríos,
in fine, tomo 5.

Lectio iv.

Sálonon cum sæcu-lárium rerum concupiscéntia tenerétur, magnas eas et admirándas putábat, multúmque in eis labóris et sollicitúdi-nis insumébat, magníficas ædificándo domos, copió-sum coacervándo aurum, congregándo cantórum choros, vária génera mini-strórum mensæ et popínæ, quæréndo ánimæ suæ voluptátem ab hortórum et córporum formosórum grá-tia, et omnem, ut ita di-cam, oblectatiónis et refri-gérii viam sectándo.

R. Da mihi Dómine sé-dium tuárum assístricem sapiéntiam, et noli me re-probáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et filius ancíllæ tuæ. **V.** Mitte illam de sede ma-gnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

At ubi inde ad se revér-sus, et quasi ex umbró-sa quadam abyísso ad lu-men veræ sapiéntiæ respí-cere váluit, tunc sublímem illam, et coelis dignam emí-sit vocem: Vánitas vanitá-tum, dicens, et ómnia vá-nitas. Hanc et vos, et hac sublimiorem, si voluérítis, efferétis senténtiam de in-tempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetú-dine vos sequestravérítis.

R. Inítium sapiéntiæ ti-mor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. **V.** Dí-léctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

Quamvis autem a Salomó-ne sæculis superióri-bus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: ne-

que enim delicias lex vetus prohibebat, neque aliis frui supervacuis dicebat vanum: attamen et sic se habentibus rebus, in ipsis contuari licet, quam viles, et vanitati obnoxie res sint. Nos vero ad maiorem vocati vitam, et ad excellentius fastigium ascendimus, et in maioribus exercemur palæstris: et quid aliud, quam quod, sicut supernæ virtutes intellectuales et incorporeæ illæ, vitam instituire jubemur?

R. Verbum iniquum et dolosum longe fac a me Domine: * Divitias et paupertatem ne dederis mihi, sed tantum victui meo tribue necessaria. **V.** Duo rogavi te, ne deneges mihi antequam moriar. Divitias. Gloria Patri. Divitias.

R. **vii.** Domine pater et Deus vitæ meæ, ne derelinquas me in cogitatu maligno: extollentiam oculorum meorum ne dederis mihi, et desiderium malignum averte a me Domine: aufer a me concupiscentiam, * Et animo irreverenti et infructuoso ne tradas me Domine. **V.** Ne derelinquas me Domine, ne accrescant ignorantie meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et animo.

R. **viii.** Duo Séraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Feria Secunda.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio i. Cap. 2.

Dixi ego in corde meo: Vadam, et affluam deliciis, et fruor bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vanitas. Risum reputavi errorem: et gaudio dixi: Quid frustra deciperis? Cogitavi in corde meo abstrahere a vino carnem meam, ut animum meum transferrem ad sapientiam, devitarémque stultitiam, donec vidérem quid esset utile filiis hominum: quo facto opus est sub sole numero dierum vitæ suæ. Magnificavi opera mea, ædificavi mihi domos, et plantavi vineas.

R. Ne derelinquas. 312.

Lectio ii.

Possédi servos et ancillas, multamque familiam habui: armēta quoque, et

magnos óvium greges ultra omnes qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum, et aurum, et substántias regum, ac provinciárum: feci mihi cantóres, et cantatrices, et delicias filiórum hóminum, scyphos, et úrceos in ministério ad vina fundénda: et supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem: sapiéntia quoque perseverávit mecum.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Et ómnia, quæ desideravérunt óculi mei, non negávi eis: nec prohibui cor meum quin omni voluptáte fruerétur, et oblectáret se in his, quæ præparáveram: et hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cumque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant manus meæ, et ad labóres, in quibus frustra sudáveram, vidi in ómnibus vanitátem et afflictiónem ánimi, et nihil permanére sub sole.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Tertia.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 3.

Omnia tempus habent, et suis spátiis tráns-

eunt univérsa sub cœlo. Tempus nascéndi, et tempus moriéndi. Tempus plantándi, et tempus evelléndi quod plantátum est. Tempus occidéndi, et tempus sanándi. Tempus destruéndi, et tempus ædificándi. Tempus fléndi, et tempus ridéndi. Tempus plangéndi, et tempus saltándi. Tempus spargéndi lápidés, et tempus colligéndi. Tempus amplexándi, et tempus longe fieri ab ampléxibus. Tempus acquiréndi, et tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, et tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, et tempus consuéndi. Tempus tacéndi, et tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, et tempus ódii. Tempus belli, et tempus pacis.

R. Præbe fili. 313.

Lectio ii.

Quid habet ámplius homo de labóre suo? Vidi afflictiónem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, et mundum trádidit disputatióni eórum, ut non invéniat homo opus, quod operátus est Deus ab iníitio usque ad finem. Et cognóvi quod non esset mélius nisi lætári, et fácere bene in vita sua. Omnis enim ho-

mo, qui cómedit et bibit, et videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.

R. Inítium sapiéntiæ. 318.

Lectio iii.

Dídici quod ómnia ópera, quæ fecit Deus, perseverént in perpétuum: non pòssumus eis quidquam addere, nec auférre, quæ fecit Deus ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt: et Deus instaúrat quod ábiit. Vidi sub sole in loco iudicii impietátem, et in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum, et ímpium iudicábit Deus, et tempus omnis rei tunc erit.

R. Verbum iníquum. 319.

Feria Quarta.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 4.

Verti me ad ália, et vidi calúmrias, quæ sub sole gerúntur, et lácrimas innocentium, et néminem consolatórem: nec posse resistere eórum violentiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quam vivéntes: et feliciórem utróque iudicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala quæ sub sole fiunt. Rursum contem-

plátus sum omnes labóres hóminum, et indústrias animadvérti patére invídiæ próximi: et in hoc ergo vánitas, et cura supérflua est.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Stultus cómplicat manus suas, et cómedit carnes suas, dicens: Mélior est pugíllus cum réquie, quam plena útraque manus cum labóre, et afflictióné ánimí. Consíderans réperi et áliam vanitátem sub sole: unus est, et secúndum non habet, non fílium, non fratrem, et tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis: nec recógitat, dicens: Cui labóro, et fraude ánimam meam bonis? in hoc quoque vánitas est, et afflictio péssima.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Mélius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim emoluméntum societátis suæ: si unus ceciderit, ab áltero fulciétur. Væ soli: quia cum ceciderit, non habet sublevántem se. Et si dormierint duo, fovebúntur mútuo: unus quómodo calefiet? Et si quispiam prævalúerit contra unum, duo resístunt ei: funículus triplex difficile rúmpitur. Mélior est puer

pauper et sapiens, rege senne et stulto, qui nescit praevidere in posterum.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Quinta.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio i. Cap. 5.

Ne temere quid loquaris, neque cor tuum sit velox ad proferendum sermonem coram Deo. Deus enim in cælo, et tu super terram: idcirco sint pauci sermones tui. Multas curas sequuntur somnia, et in multis sermonibus inveniatur stultitia. Si quid vovisti Deo, ne moreris reddere: displicet enim ei infidelis et stulta promissio. Sed quodcumque voveris, redde: multoque melius est non vovère, quam post votum promissa non reddere.

R. In principio. 317.

Lectio ii.

Ne dederis os tuum ut peccare facias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providentia: ne forte iratus Deus contra sermones tuos, dissipet cuncta opera manuum tuarum. Ubi multa sunt somnia, plurimæ sunt vanitates, et sermones innumeri: tu vero Deum time. Si

videris calumnias egenorum, et violenta iudicia, et subverti iustitiam in provincia, non mireris super hoc negotio: quia excelsior est alius, et super hos quoque eminentiores sunt alii, et insuper universæ terræ rex imperat servienti.

R. Gyrum cœli. 317.

Lectio iii.

Avārus non implēbitur pecūnia: et qui amat divitias, fructum non capiet ex eis: et hoc ergo vanitas. Ubi multæ sunt opes, multi et qui comedunt eas. Et quid prodest possessori, nisi quod cernit divitias oculis suis? Dulcis est somnus operanti, sive parum, sive multum comedat: satūritas autem divitis non sinit eum dormire. Est et alia infirmitas pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conservatæ in malum domini sui. Pereunt enim in afflictione pessima: generavit filium, qui in summa egestate erit.

R. Emitte Dñe. 318.

Feria Sexta.

De libro Ecclesiastæ.

Lectio i. Cap. 6.

Estet aliud malum, quod vidi sub sole, et quidem frequens apud homi-

nes: Vir, cui dedit Deus divítias, et substántiam, et honórem, et nihil deest ánimæ suæ ex ómnibus, quæ desíderat: nec tríbuit ei potestátem Deus ut cómedat ex eo, sed homo extráneus vorábit illud. Hoc vánitas, et miséria magna est.

R. Da mihi. 318.

Lectio ii.

Si genúerit quispiam centum líberos, et víxerit multos annos, et plures dies ætátis habúerit, et ánima illíus non utátur bonis substántiæ suæ, sepulturáque cáreat: de hoc ego pronúntio quod mélior illo sit abortívus. Frustra enim venit, et pergit ad ténebras, et obliuione delébitur nomen ejus. Non vidit solem, neque cognóvit distántiam boni et mali: étiam si duóbus millibus annis víxerit, et non fúerit perfrúitus bonis.

R. Inítium sapiéntiæ. 318.

Lectio iii.

Nonne ad unum locum próperant ómnia? Omnis labor hómínis in ore ejus: sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens a stulto? et quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias,

quam desideráre quod néscias. Sed et hoc vánitas est, et præsumptio spíritus.

R. Verbum iníquum. 319.

Sabbato.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i.

Cap. 7.

Quid necesse est hómini majóra se quærere, cum ignóret quid condúcat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suæ, et témpore, quod velut umbra præterit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam unguénta pretiósa: et dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii: in illa enim finis cunctórum admonétur hómínem, et vivens cógitat quid futúrum sit.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Mélior est ira risu: quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, et cor stultórum ubi lætítia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatione decipi. Quia sicut sónitus spinárum ardéntium sub olla,

sic risus stulti: sed et hoc vānitas. Calūmnia conturbat sapiētem, et perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiōnis, quam principium. Mélior est pātiens arrogāte.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Ne dicas: Quid putas causæ est quod priōra témpora meliōra fuere quam nunc sunt? stulta enim est hujuscémodi interrogatio. Utīlior est sapiētia cum divítiis, et magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiētia, sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet eruditio et sapiētia, quod vitam tribuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei, quod nemo possit corrígere quem ille despéxerit.

R. Quæ sunt. 312.

Ad Magnif. Ant. Omnis sapiētia * a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum.

V. Vespertína oratio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Si sequens Dominica venerit in die Assumptionis beatæ Mariæ, vel S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, liber Sapientiae ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Octava S. Laurentii, et de eo legitur in

festo S. Bernardi, et post Octavam Assumptionis B. Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

—♦—♦—♦—

Dominica III. Augusti.

In I. Nocturno.

Incipit liber Sapientiae.

Lectio i. Cap. 1.

Diligite justitiam, qui iudicatis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, et in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum: perversæ enim cogitationes separant a Deo: probata autem virtus corripit insipientes. Quóniam in malévolam animam non introíbit sapiētia, nec habitabit in corpore súbdito peccatis.

R. In principio. 317.

Lectio ii.

Spíritus enim sanctus disciplinæ effúgiat fictum, et auferet se a cogitationibus, quæ sunt sine intellectu, et corripietur a superveniēte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiētiæ, et non liberábit malédicum a lábiis suis: quóniam renum illius testis est Deus, et cordis illius scrutátor est verus, et lin-

guæ ejus auditor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrarum: et hoc, quod cóninet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec præteriet illum corripiens judícium.

R. Gyrum cœli. 317.

Lectio iii.

In cogitatiónibus enim ím-pii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, et tumultus murmuratiónum non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratiónem, quæ nihil prodest, et a detractiónem párcite linguæ, quóniam sermo obscurus in vácuum non ibit: os autem, quod mentítur, occídít ánimam.

R. Emítte Dómine. 318.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lectio iv.

Lib. 1. Cap. 28.

Magnus justítie splendor, quæ áliis pótius nata, quam sibi, communitátem et societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia sub-jécta hábeat, opem áliis fe-

rat, pecúniám cónferat, of-fícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret atque inflecteret tantæ virtútis vigórem? Et enim dum augére opes, aggregáre pecúncias, occupáre terras possessiόνibus cúpimus, præstáre divítiis: justítie formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

R. Da mihi. 318.

Lectio v.

Quanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest, quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípi-tur, quæ étiam hóstibus reservátur: ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur aut loco præveníre, aut témpore. Inter est enim utrum áliquis pugna áliqua et conflictu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo événtu. Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est?

R. Inítium sapiéntie. 318.

Lectio vi.

Fundaméntum ergo est justítie fides. Justórum enim corda meditántur fidem: et qui se justus accúsat, justítiam supra fidem

cólocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique et Dóminus per Isaíam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus: Ecclésiæ autem quædam forma justitiæ est, commúne jus ómnium: in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui se-ípsam sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo et Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justitiæ locarémus: quia fides fundaméntum est.

R. Verbum iníquum. 319.

R. vii. Dñe pater. *ibid.*

R. viii. Duo Séraphim. *ib.*

Feria Secunda.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 3.

Iustórum autem animæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: et æstimáta est afflíctio éxitus illórum: et quod a nobis est iter, exterminium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum

immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, et invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, et quasi holocausti hóstiam accépit illos, et in témpore erit respéctus illórum.

R. Ne derelínquas. 312.

Lectio ii.

Fulgébunt justi et tamquam scintillæ in arundineto discúrrunt. Judicábunt nátiónes, et dominábuntur pópulis, et regnabit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confidunt in illo, intélligent veritátem: et fideles in dilectióne acquiescent illi: quóniam donum et pax est eléctis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitavérunt, correptionem habébunt: qui neglexérunt justum, et a Dómino recesérunt. Sapiéntiam enim, et disciplinam qui ábjicit, infélix est: et vácuæ est spes illórum, et labóres sine fructu, et inútilia ópera eórum.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii. Cap. 5. c.

Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum, et cogitatio illórum apud Altíssimum. Ideo accipient regnum decóris, et diadé-

ma speciēi de manu Dómini: quóniam dēxtera sua teget eos, et bráchio sancto suo deféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, et armábit creatúram ad ul-tiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, et accípiet pro gálea iudícium certum. Sumet scutum inexpugnábile æquitátem: á-cuet autem duram iram in lánceam, et pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Tertia.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 6.

Mélior est sapiéntia quam vires: et vir prudens quam fortis. Audíte ergo reges, et intelligite, discite júdices finium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitudines, et placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data est a Dómino potéstas vobis, et virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, et cogitatiónes scrutábitur: quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte iudicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

R. Præbe fili. 313.

Lectio ii.

Horrénde et cito appárebit vobis: quóniam iudícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahét persónam cuiúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cuiúsquam: quóniam pusíllum et magnum ipse fecit, et æqualíter cura est illi de ómnibus. Fortiórius autem fórtior instat cruciatio.

R. Inítium sapiéntiæ. 318.

Lectio iii.

Ad vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, et non excidátis. Qui enim custodierint justa juste, justificábuntur: et qui didicerint ista, invénient quid respóndean. Concupiscite ergo sermónes meos, dilígite illos, et habébitis disciplinam. Clara est, et quæ numquam marcéscit sapiéntia, et fáciie vidétur ab his qui dilígunt eam, et invenítur ab his qui quærunt illam.

R. Verbum iníquum. 319.

Feria Quarta.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 7.

Sum quidem et ego mortális homo, símilis ó-

mnibus, et ex génere terreni illius, qui prior factus est, et in ventre matris figuratus sum caro, decem mēsium tēpore coagulatus sum in ságuine, ex sémine hóminis, et delectaménto somni conveniēte. Et ego natus accépi comúnem aërem, et in similiter factam decídi terram, et primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutritus sum, et curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, et símilis éxitus.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Propter hoc optávi, et datus est mihi sensus: et invocávi, et venit in me spírítus sapiéntiæ: et præpósui illam regnis et sédibus, et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius: nec comparávi illi lápidem pretiósus: quóniam omne aurum in comparatióne illius, aréna est exígua, et tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illius. Super salútem et spéciem diléxi illam, et propósui pro luce habére illam: quóniam inextingúibile est lumen illius.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Venérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, et innumerábilis honestas per manus illius, et lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, et ignorábam quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne didici, et sine invídia comúnico, et honestátem illius non abscóndo. Infínitus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Quinta.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 9. c.

Quis hóminum póterit scire consílium Dei? aut quis póterit cogitare quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, et incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim, quod corrumpitur, ágggravat ánimam, et terréna inhabitátió déprimit sensum multa cogitántem. Et difficile æstimámus quæ in terra sunt: et quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cœlis sunt quis investigábit? Sen-

sum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, et míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis: et sic corréctæ sint sémitæ eórum, qui sunt in terris, et quæ tibi placent didícerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt quicúmque placuérunt tibi Dómine a principio.

R. In principio. 317.

Lectio ii. Cap. 10.

Hæc illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset créatus, custodívit, et edúxit illum a delicto suo, et dedit illi virtutem continéendi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit íterum sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc et in consénsu nequitiæ cum se nátiónes contulíssent, scívit justum, et conservávit sine queréla Deo, et in filii misericórdia fortem custodívit.

R. Gyrum cœli. 317.

Lectio iii.

Hæc justum a pereúntibus impiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in Pentápolim: quibus in

testimónium nequitiæ fumigabúnda constat desérta terra, et incérto témpore fructus habéntes árbores, et incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantum in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed et insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, a dolóribus liberávit.

R. Emítte Dómine. 318.

Feria Sexta.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 13.

Vani autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei: et de his, quæ vidéntur bona, non potuérunt intelligere eum, qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt quis esset ártifex: sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum áërem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem et lunam, rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérunt: sciant quanto his dominátor eórum speciósior est. Speciúi enim ge-

nerátor hæc ómnia constítuit.

R. Da mihi. 318.

Lectio ii.

Aut si virtútem, et ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis: a magnitúdine enim speciéi et creatúræ cognoscibiliter póterit Creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, et voléntes inveníre. Etenim cum in opéribus illíus converséntur, inquirunt: et persuásum habent quóniam bona sunt quæ vidéntur.

R. Inítium sapiéntiæ. 318.

Lectio iii.

Iterum autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum: quómodo hujus Dóminum non facilius invenérunt? Infelíces autem sunt, et inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum, aurum et argéntum, artis inventiónem, et similitúdines animálium, aut lápidem inútilem opus manus antiquæ.

R. Verbum iníquum. 319.

S a b b a t o.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 15.

Tu autem Deus noster, suávis et verus es, pátiens, et in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: et si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: et scire justítiam, et virtútem tuam, radix est immortalitátis.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Non enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, et díligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt qui spem hábeant in talibus, et qui faciunt illos, et qui díligunt, et qui colunt.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Sed et fígulus mollem terram premens laborióse fingit ad usus nostros unum-

quódque vas, et de eódem luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, et simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, iudex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulo ante de terra factus fúerat, et post pusillum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débítum quam habébat.

R. Quæ sunt. 312.

Ad Magnif. Ant. Sapiéntia * clámitat in platéis: Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, et eam invéniet: et cum invénerit, beátus erit si tenúerit eam.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica IV. Augusti.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1.

Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, et cum illo fuit semper, et est ante ævum. Arénam maris, et plúviæ guttas, et dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cœli, et

latitúdinem terræ, et profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntem ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, et intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, et ingrèssus illius mandáta ætérna.

R. In princípíio Deus ántequam terram fáceret, priúsqum abyssos constitúeret, priúsqum prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

V. Quando præparábat cœlos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

Radix sapiéntiæ cui reveláta est, et astútias illius quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, et manifestáta? et multiplicatiónem ingrèssus illius quis intelléxit? Unus est altísimus Creátor omnípotens, et Rex potens, et metuéndus nimis, sedens super thronum illius et dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, et vidit, et dinumerávit, et mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, et super omnem carnem secúndum

datum suum, et præbuit illam diligentibus se.

R. Gyrum cœli circūvi sola, et in fluctibus maris ambulavi, in omni gente et in omni pópulo primátum tenui: * Superbórum et sublímiū colla própria virtúte calcávi. **V.** Ego in altíssimis hábito, et thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

Timor Dómini glória, et gloriátio, et lætítia, et coróna exsultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, et dabit lætítiam, et gáudium, et longitúdinem dierum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, et in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visióne, et in agnitíone magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, et cum fídelibus in vulva concreátus est.

R. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. **V.** Da mihi Dómine sédium tuárum assistricem sapiéntiam. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 1. cap. 10. in cap. 1. Job.

Lectio iv.

Sunt nonnúllo, qui vitam suam négligunt, et dum transitória appetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intellécta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consílium sciunt, cumque supérna quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri) in bonis felices putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt: sed semetipsos in his, ad quæ proyécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exsílium quod patiúntur, et in cæcitaté quam tólerant, quasi in claritaté lúminis exsúltant.

R. Da mihi Dómine sédium tuárum assistricem sapiéntiam, et noli me reprobare a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, et fílius ancillæ tuæ. **V.** Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, et mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse conspíciunt, ad quæ sint cónditæ exquirunt: cumque eórum satisfactioni nihil extra Deum sùfficit, ipsa inquisitionis exercitatioe fatigáta illórum cogitatio, in conditóris sui spe et contemplatione requiescit, supérnis intérsi cívibus áppetit; et unusquisque eórum adhuc in mundo corpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exsilií, quam tólerat, deplórat, et ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt, quam sit ætérnum quod pèrdidit, invenit salúbre consílium, temporále hoc despícere quod percúrrit: et quo magis crescit consílii sciéntia ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat.

R. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudatio ejus manet in sæculum sæculi. **V.** Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Lectio vi.

Intuéndum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerum evéntibus præcípites déserrunt, nullo ínterim cogitatiónum dolore fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circumspiciéndò consíderat: et ne ex re quæ ágitur, repentinus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pedecogitatiónis palpat: pensat, ne ab his quæ agénda sunt, præpédiat formído: ne in his quæ differénda sunt, præcipitatio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándò supplántent.

R. Verbum iníquum et dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias et paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tribue necessária. **V.** Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

R. vii. Dómine pater et Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitatu maligno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis

mihi, et desidérium malígnum avérte a me Dómine; aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti et infrunito ne tradas me Dómine. **V.** Ne derelínquas me Dómine, ne accréscent ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.

R. **viii.** Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, sanctus, sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **G**lória Patri. Plena.

Feria Secunda.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1. c.

Coróna sapiéntiæ, timor Dómini, replens pacem, et salútis fructum: et vidit, et dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam, et intelléctum prudéntiæ sapiéntia compartiétur: et glóriam tenéntium se, exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum: et rami illíus longævi. In thesaúris sapiéntiæ intelléctus, et sciéntiæ religiósitas: exsecrá-

tio autem peccatóribus sapiéntia.

R. Ne derelínquas. 312.

Lectio ii.

Timor Dómini expéllit peccátum: nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subversio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, et póstea reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscondet verba illíus, et lábia multórum enarrábunt sensum illíus. In thesaúris sapiéntiæ significátio disciplínæ: exsecrátio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam, et Deus præbébit illam tibi.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Sapiéntia enim et disciplína timor Dómini: et quod beneplácitum est illi, fides, et mansuetúdo, et adimplébit thesaúros illíus. Ne sis incredíbilis timóri Dómini: et ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, et non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, et addúcas ánimæ tuæ inhonoratióem, et revélet Deus absconsa tua, et in

médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti maligne ad Dóminum, et cor tuum plenum est dolo et fallácia.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Tertia.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 2.

Fili accédens ad servitútem Dei, sta in iustítia, et timóre, et præpara ánimam tuam ad tentatióem. Déprime cor tuum, et sústine: inclína aurem tuam, et súscipe verba intelléctus: et ne festínes in témpore obductiúnis. Sústine sustentatióes Dei: conjúgere Deo, et sústine, ut crescat in novíssimo vita sua.

R. Præbe fili. 313.

Lectio ii.

Omne, quod tibi applicítum fúerit, áccipe: et in dolóre sústine, et in humiliatáte tua patiéntiam habe: quóniam in igne probátur aurum et argéntum, hómines vero receptíbles in camíno humiliatiúnis. Crede Deo, et recuperábit te: et dírige viam tuam, et spera in illum. Serva timórem illíus, et in illo veterásce.

R. Inítium sapiéntiæ. 333.

Lectio iii.

Metuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam

ejus: et non deflectátis ab illo ne cadátis. Qui timétis Dóminum, créдите illi: et non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: et in oblectatióem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, et illuminabúntur corda vestra. Respícite fílii natióes hóminum, et scitóte quia nullus sperávit in Dómino, et confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, et derelíctus est? aut quis invocávit eum, et despéxit illum?

R. Verbum iníquum. 333.

Feria Quarta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

Fílii sapiéntiæ, ecclésia justórum: et natio illórum, obediéntia et diléctio. Judícium patris audíte fílii, et sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrem in fíliis: et judícium matris exquírens, firmávit in filios. Qui dilígít Deum, exorábit pro peccátis, et continébit se ab illis, et in oratióne diérum exaudiétur.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Et sicut qui thesaurizat, ita et qui honoríficat

matrem suam. Qui honórat patrem suum, jucundábitur in filiis, et in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre: et qui obédit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, et quasi dóminis sérviet his, qui se genuérunt.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

In ópere et sermóne, et omni patiéntia honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, et benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim est tibi glória, ejus confúsió. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, et dédecus filii pater sine honóre.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Quinta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3. c.

Altióra te ne quæsieris, et fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, et in plúribus opéribus ejus ne fúeris curió-

sus. Non est enim tibi necessárium ea, quæ abscón-dita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, et in plúribus opéribus ejus non eris curiosus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, et in vanitáte detí-nuit sensus illórum.

R. In principio. 331.

Lectio ii.

Cor durum habébit male in novíssimo: et qui amat perículum, in illo períbít. Cor ingrédies duas vias, non habébit succéssus, et pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, et peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas: frutex enim peccáti radicábitur in illis, et non intelligétur.

R. Gyrum cœli. 332.

Lectio iii.

Cor sapiéntis intelligitur in sapiéntia, et auris bona aúdiét cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor, et intelligibile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardén-tem exstínguit aqua, et ele-

emósyna resistit peccátis: et Deus prospéctor est ejus, qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, et in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

R. Emítte Dómine. 332.

Feria Sexta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4.

Fili eleemósynam paúperis ne defraúdes, et óculos tuos ne transvértas a paúpere. Animam esuriéntem ne despéxeris: et non exásperes paúperem in inópia sua. Cor inopis ne afflíxeris, et non prótrahas datum angustíanti. Rogatióem contribuláti ne abjicias: et non avértas fáciem tuam ab egéno.

R. Da mihi. 332.

Lectio ii.

Ab inope ne avértas óculos tuos propter iram: et non relínquas quæréntibus tibi retro maledícere: maledicéntis enim tibi in amaritúdine animæ exau-diétur deprecátió illius: exaudíet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni paúperum affábilem te fá-cito, et presbýtero humília animam tuam, et magnáto humília caput tuum.

R. Inítium sapiéntiæ. 333.

Lectio iii.

Declína paúperi sine tristitia aurem tuam, et redde débitum tuum, et respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum, qui injúriam pátitur de manu supérbi: et non ácide feras in ánima tua. In judicádo esto pupíllis miséricors ut pater, et pro viro matri illórum: et eris tu velut filius Altíssimi obédiens, et miserébitur tui magis quam mater.

R. Verbum iníquum. 333.

Sabbato.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4. c.

Fili consérva tempus, et devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dicere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, et est confúsio addúcens glóriam et grátiam. Ne accípias fáciem advér-sus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne revearéris próximum tuum in casu suo: nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscondas sapiéntiam tuam in decóre suo.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

In lingua enim sapiéntia dignóscitur: et sensus, et sciéntia, et doctrína in verbo sensáti, et firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo, et de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua, et ne subjícas te omni hómini pro peccáto. Noli resistere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Pro justítia agonizáre pro ánima tua, et usque ad mortem certa pro justítia, et Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua: et inútilis, et remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evértens domésticos tuos, et ópprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum, et ad dandum collectá.

R. Quæ sunt. 312.

S a b b a t o

ante Domin. V. Augusti.

Nisi hæc fuerit propinquior Kalendis Septembris: quia tunc ista cum sua Hebdomada omititur, et ponitur Antiph. pro I. Dominica Septembris, ut infra.

Ad Magnif. Ant. Obsérva fili * præcépta patris tui, et ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica V. Augusti.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 5.

Noli atténdere ad possessionés iníquas, et ne dixeris: Est mihi sufficiens vita; nihil enim próderit in témpore vindíctæ et obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui: et ne dixeris: Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim vándicans vindicábit. Ne dixeris: Peccávi, et quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícas peccátum super peccátum.

R. In princípio. 331.

Lectio ii.

Et ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitudinis peccátorum meó-

rum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérte ad Dóminum, et ne differas de die in diem. Súbito enim véniet ira illíus, et in tēpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis: non enim pród-erunt tibi in die obductiónis et vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, et non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

R. Gyrum cœli. 332.

Lectio iii.

Esto firmus in via Dómini, et in veritáte sensus tui et sciéntia, et prosecuátur te verbum pacis et justítiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas: et cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplinato, et confundáris. Honor et glória in sermóne sensáti, lingua vero imprudentissubversio est ipsíus. Non appelléris susúrro, et lingua tua ne capiáris, et confundáris.

R. Emítte Dómine. 332.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 22. in 2. Cor. 10. in
Moralibus.

Lectio iv.

Ne tardes convérte ad Dóminum, et ne differas de die in diem: nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim et metus est in differéndo: salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem igitur cole: sic enim licet júvenis moriáris, secúre discésseris: quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte et nulla moléstia e vita discédes; duplicémque habébis festivitátem, et quod a vitæ malítia abstínueris, et quod virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérte licébit: verba enim hæc Deum valde exásperant.

R. Da mihi. 332.

Lectio v.

Cur nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva et momentánea est; sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac breviórem áliam quamdam inquíras? Nonne illæ

quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malitiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum: peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat iudex.

R. Inítium sapiéntiæ. 333.

Lectio vi.

Inebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit: ne quære áliud tibi prorogári tempus ut male operéris. Multi dum male ac vitióse viverent, súbito periérunt, et in maniféstam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid igitur? numquid et tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cántigit aliquóties? Cógita quod de ánima delíberas: proínde etiám de contráριο cógita, et dic: Quid autem, si non det? Quid autem, si det, inquis? Esto, dat quidem

ipse: verúmtamen hoc illo cértius et útilius.

R. Verbum iníquum. 333.

R. vii. Dómine pater. **ibid.**

R. viii. Duo Séraphim. 334.

Feria Secúnda.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 7.

Noli fácere mala, et non te apprehéndent. Discede ab iníquo, et deficiént mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, et non metes ea in séptuplum. Noli quærere a dómíno ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífiles ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: et penes regem noli velle vidéri sápiens.

R. Ne derelínquas. 312.

Lectio ii.

Noli quærere fieri iudex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes: ne forte extiméscas faciém poténtis, et ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitudínem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, et fácere eleemósy-nam ne despicias.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Ne dicas: In multitudine munerum meorum respiciet Deus, et offerente me Deo altissimo, munera mea suscipiet. Non irrideas hominem in amaritudine animæ: est enim qui humiliat et exaltat, circumspector Deus. Noli arare mendacium adversus fratrem tuum: neque in amicum similiter facias. Noli velle mentiri omne mendacium: assiduitas enim illius non est bona. Noli verbosus esse in multitudine presbyterorum, et non iteres verbum in oratione tua.

R. Quæ sunt. 312.

Feria Tertia.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 10.

Judex sapiens judicabit populum suum, et principatus sensati stabilis erit. Secundum iudicem populi, sic et ministri ejus: et qualis rector est civitatis, tales et inhabitantes in ea. Rex insipiens perdet populum suum: et civitates inhabitabuntur per sensum potentium. In manu Dei potestas terræ: et utilem rectorem suscitabit in tempus super illam. In manu Dei prosperitas hominis,

et super faciem scribæ imponet honorem suum.

R. Præbe fili. 313.

Lectio ii.

Omnis injuriæ proximi ne memineris, et nihil agas in operibus injuriæ. Odibilis coram Deo est et hominibus superbia: et execrabilis omnis iniquitas gentium. Regnum a gente in gentem transfertur propter injustitias, et injurias, et contumelias, et diversos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid superbit terra et cinis? Nihil est iniquius quam amare pecuniam. Hic enim et animam suam venalem habet: quoniam in vita sua projicit íntima sua.

R. Inítium sapiéntiæ. 333.

Lectio iii.

Omnis potentatus brevis vita. Languor prolixior gravat medicum. Brevem languorem præcidit medicus: sic et rex hodie est, et cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hæreditabit serpentes, et bestias, et vermes. Inítium superbiæ hominis, apostatäre a Deo: quoniam ab eo, qui fecit illum, recéssit cor ejus: quoniam inítium omnis peccati est superbia: qui tenuerit illam, adimplébitur maledictis, et subvértet eum

in finem. Propterea exhortávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem.

R. Verbum iníquum. 333.

Feria Quarta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 13.

Qui tetígerit picem, inquinábitur ab ea: et qui comunicáverit superbo, induet superbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se comunicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid comunicábit cácabus ad ollam? quando enim se colliserint, confringétur. Dives injúste egit, et fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largítus fúeris, assúmet te: et si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, et evacuábit te, et ipse non dolébit super te.

R. Dómine pater. 311.

Lectio ii.

Humiliáre Deo, et expécta manus ejus. Atténde, ne sedúctus in stultítiam humiliéris. Noli esse húmilis in sapiéntia tua, ne humiliátus in stultítiam seducáris. Advocatús a potentióre discéde: ex hoc enim magis te advocábit. Ne improbus sis, ne im-

píngáris: et ne longe sis ab eo, ne eas in obliuionem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, et subrídens interrogábit te de absconditis tuis. Imítis ánimus illíus conservábit verba tua: et non parcet de malítia, et de vñculis.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

Cave tibi, et atténde diligénter auditui tuo: quóniam cum subversióne tua ámbulas. Aúdiens vero illa quasi in somnis vide, et vigilábis. Omni vita tua dilige Deum, et ínvoça illum in salúte tua. Omne ánimál díligit símile sibi: sic et omnis homo próximum sibi. Omnis caro ad símilem sibi conjungétur, et omnis homo símili sui sociábitur. Si comunicábit lúpus agno ali-quándo, sic peccátor justo. Quæ comunicátio sancto hómini ad canem? aut quæ pars díviti ad paúperem?

R. Quæ sunt. 312.

Feria Quinta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 14.

Beátus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, et non est stimulátus

in tristitia delícti. Felix, qui non hábuit ánimí sui tristítiam, et non éxcidit a spe sua. Viro cúpido et tenáci sine ratióne est substántia, et hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injúste, áliis cóngregat, et in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? et non jucundábitur in bonis suis.

R. In princípíio. 331.

Lectio ii.

Qui sibi ínvidet, nihil est illo néquius, et hæc red-dítio est malítiæ illíus: et si bene fécerit, ignoránte, et non volens facit: et in novíssimo maniféstat malítiam suam. Nequam est óculus lívidi, et avértens faciém suam, et despíciens ánimam suam. Insatiábilis óculus cúpidi in parte iniquitátis: non satiábitur donec consumát arefáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala: et non satiábitur pane, sed indigens et in tristítia erit super mensam suam.

R. Gyrum cœli. 332.

Lectio iii.

Fili si habes, benefac tecum, et Deo dignas oblationes offer. Memor esto quóniam mors non tardat,

et testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi: testaméntum enim hujus mundi morte moriétur. Ante mortem benefac amico tuo, et secúndum vires tuas expórrigens da paúperi. Non defraudéris a die bono, et partícula boni doni non te prætereat. Nonne áliis relínques dolóres et labóres tuos in divisióne sortis? Da, et áccipe, et justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam: quóniam non est apud ínferos inveníre cibum.

R. Emítte Dómine. 332.

Feria Sexta.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 21.

Fili peccásti? non adjicias íterum: sed et de prístinis deprecáre ut tibi dimittántur. Quasi a facie cólubri fuge peccáta: et si accésseris ad illa, suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiétes ánimas hóminum. Quasi rhomphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio et injúriæ annullábunt substántiam: et domus quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbia: sic sub-

stántia superbi eradicábitur. **R.** Da mihi. 332.

Lectio ii.

Deprecatio pauperis ex ore usque ad aures ejus perveniet, et iudicium festinato adveniet illi. Qui odit correptionem, vestigium est peccatoris: et qui timet Deum, convertetur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audaci: et sensatus scit labi se ab ipso. Qui ædificat domum suam impendiis alienis, quasi qui colligit lapides suos in hieme. Stuppa collecta synagoga peccantium, et consummatio illorum flamma ignis.

R. Initium sapientiae. 333.

Lectio iii.

Via peccantium complanata lapidibus, et in fine illorum inferi; et tenebrae, et poenae. Qui custodit justitiam, continet sensum ejus. Consummatio timoris Dei, sapientia et sensus. Non erudietur, qui non est sapiens in bono. Est autem sapientia, quae abundat in malo: et non est sensus ubi est amaritudo. Scientia sapientis tamquam inundatio abundabit, et consilium illius sicut fons vitae permanet.

R. Verbum iniquum. 333.

Sabbato.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 32.

Rectorem te posuerunt? noli extolli: esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illorum habe, et sic conside, et omni cura tua explicita recumbe: ut laetaris propter illos, et ornamentum gratiae accipias coronam, et dignationem consequaris corrogationis. Loquere major natu: decet enim te primum verbum diligenti scientia, et non impedias musicam.

R. Domine pater. 311.

Lectio ii.

Ubi auditus non est, non effundas sermonem, et importune noli extolli in sapientia tua. Gemmula carbunculi in ornamento auri, et comparatio musicorum in convivio vini. Sicut in fabricatione auri signum est smaragdi, sic numerus musicorum in jucundo et moderato vino. Audi tacens, et pro reverentia accedet tibi bona gratia. Adolescens loquere in tua causa vix. Si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum.

R. Magna enim. 312.

Lectio iii.

In multis esto quasi inscius, et audi tacens simul et quærens. In médio magnatórum non præsumas: et ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grádinem præibit coruscátió: et ante verecúndiam præibit grátia, et pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices: præcúrre autem prior in domum tuam, et illic avocáre, et illic lude, et age conceptiones tuas, et non in delíctis, et verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum,

qui fecit te, et inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

R. Quæ sunt. 312.

Sabbato

proximo Kalendis Septembris.

Ad Magnif. Ant. Cum audísset Job * nuntiórum verba, sustínuit patiénter, et ait: Si bona suscepimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Lavabunt in ea Aaron et

fili ejus manus.. Exod. 30, 19.

Descendit et lavit in Jor-

dane septies. IV. Reg. 5, 14.

HOMILIÆ ET ORATIONES

IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ

A TERTIA USQUE AD DECIMAM SEXTAM POST PENTECOSTEN.

Dominica III. post Pentecosten.

Oratio.

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est vâlidum, nihil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam; ut te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus æterna. Per Dñm.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

In illo tempore: Erant appropinquantes ad Jesum publicani, et peccatores, ut audirent illum. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 34. in Evang., post init.

Audistis in lectione evangelica, fratres mei, quia peccatores et publicani accesserunt ad Redemptorem nostrum: et non solum ad colloquendum, sed etiam ad convalescendum recepti sunt.

Quod videntes pharisæi dedignati sunt. Ex qua re colligite, quia vera justitia compassionem habet, falsa justitia dedignationem: quamvis et justi soleant recte peccatoribus dedignari. Sed aliud est quod agitur typo superbie, aliud quod zelo disciplinæ.

Lectio viii.

Dedignantur etenim, sed non dedignantes: desperant, sed non desperantes: persecutionem commovent, sed amantes: quia etsi foris increpationes per disciplinam exaggerant, intus tamen dulcedinem per caritatem servant. Præponunt sibi in animo ipsos plerumque quos corrigunt: meliores existimant eos quoque quos judicant. Quod videlicet agentes, et per disciplinam subditos, et per humilitatem custodiunt semetipsos.

Lectio ix.

At contra, hi qui de falsa justitia superbire solent, ceteros quosque de-

spíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt: quo se peccátóres esse non credunt, eo detérius peccátóres fiunt. De quorum profécto número pharisæi exstiterant, qui dijudicántes Dóminum quod peccátóres susciperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægrierant, ita ut ægros se esse nescírent: quátenus quod erant agnóscerent, cœléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnum paradígma óbicit, et in eórum corde vúlneris tumórem premit.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Quis ex vobis * homo, qui habet centum oves, et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam quæ perierat, donec invéníat eam? allelúja.

V. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quæ mília * habens drachmas decem, et si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter donec invéníat?

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

♦♦♦♦♦

Dominica IV. ·
post Pentecosten.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine: ut et mundi cursus pacífice nobis tuo ordine dirigátur; et Ecclésia tua tranqúilla devotíone lætétur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, et ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 4. in Lucæ cap. 5. prope finem libri.

Ubi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: et ideo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum fluctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut et princípia Ecclésiæ fluctu-

ántis, et posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim tépidis, perféctis vígilat.

Lectio viii.

Non turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspirát. Quemádmódum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic secúritas, ubi perfécta diléctio. Et si áliis imperátur ut laxent rétia sua, soli tamen Petro dicitur: Duc in altum; hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, et professiόνem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humána plene ratiónis investigatióne comprehendere, fidei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

Nam etsi non licet mihi scire quemádmódum natus sit: non licet tamen nescire quod natus sit. Sériem generatiónis ignóro: sed auctórem generatiónis agnósko. Non interfúimus

cum ex Patre Dei Fílius nascerétur: sed interfúimus cum a Patre Dei Fílius dicerétur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu. Visus sæpe fallitur, audítus in fide est.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Ascéndens Jesus * in navim, et sedens docébat turbas, al-l-elúja.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Præceptor; * per totam noctem laborántes nihil cépimus, in verbo autem tuo laxábo rete.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica V.

post Pentecosten.

Oratio.

Deus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus, et super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nisi abundaverit iustitia vestra plus quam scribarum et pharisæorum, non intrabitis in regnum cælorum. Et reliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

**Lib. 1. de Sermone Domini
in monte, cap. 9.**

Iustitia pharisæorum est, ut non occidant: iustitia eorum, qui intraturi sunt in regnum cælorum, ut non irascantur sine causa. Minimum est ergo, non occidere: et qui illud solverit, minimus vocabitur in regno cælorum. Qui autem illud impléverit, ut non occidat, non continuo magnus erit, et idóneus regno cælorum; sed tamen ascendit aliquem gradum: perficitur autem, si nec irascatur sine causa: quod si perfecerit, multo remotior erit ab homicidio. Quapropter qui docet ut non irascamur, non solvit legem ne occidamus, sed implet potius: ut et foris, dum non occidimus; et in corde, dum non irascimur, innocentiam custodiámus.

Lectio viii.

Gradus itaque sunt in istis peccatis: ut primo quisque irascatur, et eum motum retineat corde conceptum. Jam si extórserit vocem indignantis ipsa commotio, non significántem aliquid, sed illum animi motum ipsa eruptione testántem, qua feriatur ille, cui irascitur: plus est útiq̃ue, quam si surgens ira silentio premeretur. Si vero non solum vox indignantis audiatur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperationem, in quem profertur, désignet et notet: quis dubitet, amplius hoc esse, quam si solus indignationis sonus ederetur?

Lectio ix.

Vide nunc étiam tres reatus, iudicii, concílii, et gehénne ignis. Nam in iudicio adhuc defensióni datur locus. In concílio autem, quamquam et iudicium esse sóleat, tamen quia interésse aliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distinctio, videtur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio: quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnandus sit; sed inter se, qui júdicant, cónferunt quo supplicio damnári opór-

teat, quem constat esse damnandum. Gehénna vero ignis, nec damnationem habet dúbiam, sicut iudícium; nec damnáti pœnam, sicut concílium: in gehéna quippe ignis, certa est damnatio, et pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Audístis * quia dictum est antíquis: Non occídes: qui autem occíderit, reus erit iudício.

V. Dóminus regnávít, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Si offers * munus tuum ad altáre, et recordátus fúeris quia frater tuus habet áliquíd advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, et vade prius reconciliári fratri tuo: et tunc véniens ófferes munus tuum, allel.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica VI.

post Pentecosten.

Oratio.

Deus virtútum, cujus est totum quod est óptimum: insere pectoribus nostris amórem tui nóminis, et præsta in nobis religiónis augméntum; ut quæ

sunt bona, nútrias; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutrita, custódias. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 8.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent: convocátis discipulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam trídúo sústinent me, nec habent quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 6. in Lucæ cap. 9. post initium.

Posteáquam illa, quæ Ecclésiæ typum acépít, a fluxu curáta est sánguinis, posteáquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiae cœléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiatúr, advérte. Non otíosis, non in civitáte, quasi in synagóga vel sæculári dignitáte residéntibus: sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, et cum ipsis lóquitur Dei Verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera

passiónis, his medicinam suam libenter indulget.

Lectio viii.

Consequens igitur erat, ut quos a vûnerum dolore sanâverat, eos alimóniis spiritalibus a jejúnio liberâret. Itaque nemo cibum accipit Christi, nisi fuerit ante sanâtus: et illi qui vocântur ad cœnam, prius vocândo sanântur. Si claudus fuit, gradiendi facultâtem, ut veniret, accêpit: si lûmine oculôrum privâtus, domum útique Dómini, nisi refûsa luce, intrâre non pôuit.

Lectio ix.

Ubique igitur mystérii ordo servâtur, ut prius per remissionem peccatôrum vulnéribus medicina tribuâtur, post alimónia mensæ cœlestis exúberet: quamquam nondum validiôribus hæc turba reficiâtur aliméntis, neque Christi corpore et sânguine jejúna solidiôris fidei corda pascântur. Lacte, inquit, vos potâvi, non esca: nondum enim poterâtis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solidior, corpus est Christi; potus veheméntior, sanguis est Dómini.

Te Deum laudâmus. 17.

Ad Bened. Ant. Cum turba multa * esset cum Jesu, nec habérent quod manducârent; convocâtis discipulis, ait illis: Miséreor super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allelúja.

V. Dóminus regnâvit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Miséreor * super turbam: quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: et si dimísero eos jejúnos, defícient in via, allelúja.

V. Dirigâtur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

**Dominica VII.
post Pentecosten.**

Oratio.

Deus, cujus providéntia in sui dispositiône non fállitur: te súplices exorâmus; ut nóxia cuncta submóveas, et ómnia nobis profutúra concédas. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélíi scúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 7. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: At-

téndite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi.

In Comment. in Matth. can. 6.

Blandiménta verbórum, et mansuetúdnissimulatiónem admonet fructu operatiónis expéndi oportére; ut non qualem quis verbis réferat; sed qualem se rebus efficiat, spectémus: quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbulificus non génerant, et ut iníquæ árbores utilia poma non áfferunt: ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, et idcirco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cœlórum sola verbórum officia non obtinent: neque qui díxerit: Dómine, Dómine, hæres illíus erit.

Lectio viii.

Quid enim mériti est Dómino dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ officii sánc-titas est, nóminis nuncupátio, cum cœléstis regni

iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die: Dómine Dómine, nonne in tuo nómine prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum frauduléntiam, et hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía, et dæmoniórumsuga, et istiúsmodi óperum virtútibus.

Lectio ix.

Atque hinc sibi regnum cœlórum pollicéntur: quasi vero eórum áliquíd próprium sit, quæ loquúntur aut faciunt, et non ómnia virtus Dei invocáta perficiat: cum doctrínæ sciéntiam léctio áfferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro igitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliquíd ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cœléstibus obtemperémus, ac tálibus officiis cógniti Deo simus: agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur, repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua, ópera iniquitátis avérterint. **Te Deum. 17.**

Ad Benéd. Ant. Atténdite * a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúja.

℣. Dóminus regnávít, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Non potest arbor * bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, excidétur, et in ignem mittétur, allel.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica VIII.

post Pentecosten.

Oratio.

Largíre nobis, quæsumus Dómine, semper spíritum cogitándi quæ recta sunt, propítius et agéndi: ut qui sine te esse non pòssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolum hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víl-

licum: et hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Epístola 151. ad Algasiam, quæst 6. tom. 3.

SI dispensátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparárit; et passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem fraudulénter, sed pro se prudénter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, et pronus est ad cleméntiam, laudábit discí-pulos suos, si in eos qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint?

Lectio viii.

Dénique post parábolum íntulit: Et ego vobis dico: Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræórum, sed Syrórum lingua divítiae nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iniquitas bene dispensáta vértitur in justítiam: quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iniquitas, qui et Apóstolis créditus est, si bene fúerit

dispensátus, dispensatóres suos levábit in cœlum?

Lectio ix.

Quamóbrem sēquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus; et in multis fidélis erit, hoc est, in spirituálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creatum; iste et in spirituáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis; veras æternásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis?

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Ait dóminus villico: * Quid hoc áudio de te? redde ratió-nem villicatiónis tuæ, allel.

Y. Dóminus regnávít, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quid fáciam, * quia dóminus meus aufert a me villicatió-nem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cum amótus fúero a villicatióne, recipiant me in domos suas.

Y. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica IX. post Pentecosten.

Oratio.

Páteant aures misericórdiæ tuæ Dómine préci-bus supplicántium: et ut peténtibus desideráta concédas; fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses et tu, et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi, nunc autem abscondita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 39. in Evangelia.

Quod a fiente Dómino illa Jerosolymórum subvर्सio describitur, quæ a Vespasiáno et Tito Románis princípibus facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi etenim príncipes denuntiántur, cum dicitur: Quia vénient dies in te, et circúm-

dabunt te inimici tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem: étiam jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur; quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifíxus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est e-
vérsa.

Lectio viii.

Cui ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur: Eo quod non cognóveris tempus visitatiónistuæ. Creátor quippe hóminum per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est: sed ipsa timóris et amóris illius recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatione cordis humáni aves cœli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cœlo cognóvit tempus suum, turtur et hirúndo et cicónia custodiérunt tempus advéntus sui: pópulus autem meus non cognóvit iudícium Dómini.

Lectio ix.

Flevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi civitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur: Quia si

cognovísses, et tu; subáudi, fleres; quæ modo, quia nescis quod imminet, exsúltas. Unde et súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, et ventúra mala non prospíceret; in die sua, quæ ad pacem esse ei pót-
erant, habébat.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Cum appropinquáret * Dóminus Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, et dixit: Quia si cognovísses et tu: quia vénient dies in te, et circúmdabunt te inimici tui vallo, et circúmdabunt te, et coangustábunt te úndique, et ad terram prostérnent te: eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ, allelúja.

Y. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Scriptum est enim: * Quia domus mea domus oratiónis est cunctis géntibus: vos autem fecistis illam spelúncam latrónum: et erat quotidie docens in templo.

Y. Dirigátur Dómine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica X. post Pentecosten.

Oratio.

Deus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime et miserándo maniféstas: multiplíca super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa currétes, coeléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 18. b.

In illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant tamquam justí, et aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum ut orárent, unus pharisæus, et alter publicánuS. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Sermone 36. de Verbis Dómini, circa medium.

Díceret saltem pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est, céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adulteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occasio. Sicut, inquit, publi-

cánus iste. Ego, inquit, solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum.

Lectio viii.

Jejúno bis in sábbato: dé-
cimas do ómnium quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre: însuper et rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, et Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat, píetas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

Lectio ix.

Excélsus enim Dóminus, et humília réspicit: excélsos autem, qualis erat ille pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognóscit, sed non ignóscit. Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat: nec óculos suos ad coelum levábat: ut aspicerétur, non aspiciébat: respícere sursum non audébat: premébat consci-

éntia, spes sublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Poenas a se ipso exigébat: propterea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit?

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Stans a longe * publicánus, nolébat óculos ad cælum leváre, sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus, propítius esto mihi peccatóri.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Descéndit * hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exáltat, humiliábitur: et qui se humiliat, exaltábitur.

V. Dirigátur Dómine oratio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica XI.

post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ, et mérita súp-

plicum excédis et vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas quæ consciéntia métuit, et adjicias quod oratio non præsumit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 7. d.

In illo témpore: Exiens Iesus de finibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 10. liber 1. in Ezech., ante medium.

Quid est, quod créator ómnium Deus, cum surdum et mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, et éxspuens linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designántur? Unde cum in álio loco ejecísset dæmónium, dixit: Si in dígitó Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Quade re per Evangelístam álium dixísse describitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, igitur pervénit in vos regnum Dei. Ex quo utróque loco colligitur, quia dígitus Spíritus

vocátur. Dígitos ergo in aurículas mittere, est per dona Spíritus sancti mentem surdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viii.

Quid est vero, quod exspuens linguam ejus tégit? Salíva nobis est ex ore Redemptóris, accépta sapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo sapiéntia, quæ ipse est, dum lingua nostratángitur, mox ad prædicationis verba formátur. Qui suspiciens in cœlum, ingémuit: non quod ipse necessárium gémitum habéret, qui dabat quod postulábat: sed nos ad eum gemere, qui cœlo præsidet, dócuit: ut et aures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salívam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicationis.

Lectio ix.

Cui mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dicitur: et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vínculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obedi-

éndum apértæ fúerint, ex subsequéti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum sólvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciéndá áliis loquátur. * Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndó fécerit, quæ loquéndó ádmonet esse faciéndá.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Cum transísset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Y. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

Y. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica XII.

post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudabíliter serviátur: tribue quæsumus nobis; ut ad promissiónes tuas sine offensióne currámus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Beati oculi, qui vident quæ vos videtis. Dico enim vobis, quod multi prophætæ et reges voluerunt videre quæ vos videtis, et non viderunt. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 3. cap. 43. in Lucæ 10.

Non oculi scribarum et pharisæorum, qui corpus tantum Domini videre; sed illi beati oculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelasti ea parvulis. Beati oculi parvulorum, quibus et se et Patrem Filius revelare dignatur. Abraham exultavit ut videret diem Christi: et vidit, et gavisus est. Isaïas quoque, et Michæas, et multi alii prophætæ viderunt gloriam Domini: qui et propterea Videntes sunt appellati: sed hi omnes a longe aspicientes et salutantes, per speculum et in ænigmate viderunt.

Lectio viii.

Apóstoli autem in præsentiarum habentes Dominum, convalescentesque

ei, et quæcúmque voluissent interrogando discētes, nequáquam per Angelos, aut varias visionum species opus habebant doceri. Quos vero Lucas multos prophetas et reges dicit, Matthæus apertius prophetas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentationum suarum motibus non consentiendo succumbere, sed regendo præesse novērunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam legisperitus surrexit, tentans eum, et dicens: Magister, quid faciēdo vitam æternam possidébo? Legisperitus, qui de vita æterna Dominum tentans interrogat, occasionem, ut reor, tentandi de ipsis Domini sermonibus sumpsit, ubi ait: Gaudete autem quod nomina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatione declarat, quam vera sit illa Domini confessio, qua Patri loquitur: Quod abscondisti hæc a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Bened. Ant. Magister, * quid faciēdo vitam æternam possidébo? at ille dixit ad eum: In lege quid

scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

V. Dóminus regnávít, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jérico, et incidit in latrónes; qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impóstitis abiérunt, semivívo relicto.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica XIII.

post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum: et ut mereámur ásequi quod promíttis; fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17. c.

In illo témpore: Dum íret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samariám, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quæst. Evang. cap. 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: **Ite, osténdite vos sacerdotibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum írent, mundaréntur.** Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur mísisse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: **Vade, osténde te sacerdotibus, et offer pro te sacrificium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis.** Quæréndum igitur est: quid ipsa lepra significet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Lectio viii.

Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscondunt imperítiā suā: sed pro summa perítiā próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áli-

qua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in unius corpóris colóre apparentia, significant lepram, tamquam veris falsisque colórum fucis humana corpóra variántem atque maculántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam et quod præceptórem vocant, quo nómine nescio utrum quisquam Dóminum interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Cum transíret Jesus * quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprosi: qui stetérunt a longe, et levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magnificans Deum, allelúja.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica XIV.
post Pentecosten.

Oratio.

Custódi Dómine, quæsumus, Ecclésiám tuam propitiatióne perpétua: et quia sine te lábitur humana mortálitás; tuis semper auxiliis et abstrahátur a nóxiis, et ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discíulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Lib. 2. de Sermone Domini
in monte, cap. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intenti-
ónem referéndum est quod

consequenter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum díliget: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligenter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deinceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit et Púnicum nomen: nam lucrum Púnice mammon dicitur.

Lectio viii.

Sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dicitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum díliget, id est, Deum: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciosum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditate implicátus, súbditur diabolo, et non eum díligit. Quis enim est qui díligat diabolum? sed tamen pátitur.

Lectio ix.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitudinem ánimæ vestræ quid

edátis; neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam superflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda, nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur: id est, ut cum consúlere alicui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illius utilitatem attendámus; et ideo nobis non videámur peccáre, quia non superflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Nolíte solliciti esse, * dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, allelúja.

V. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quærite primum * regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Dominica XV.
post Pentecosten.

Oratio.

Ecclésiā tuā Dómine miserátio continuáta mundet et múniat: et quia sine te non potest salva consistere; tuo semper múnere gubernétur. Per Dñm.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b.

In illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naïm: et ibant cum eo discípuli ejus, et turba copiósā. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epísopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

De júvene illo resuscitáto gavía est mater vídua: de homínibus in spírítu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésiā. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díce-

ret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viii.

Tres autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

Quemádmódum qui videt líttas in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius au-

tem et laudat artificium, et capit intelléctum: ille úti- que, qui non solum vidére quod commúne est ómni- bus, potest, sed étiam lé- gere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligénti- bus quodámmodo innúe- rent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in scho- la Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Ibat Je- sus * in civitátem quæ vo- cátur Naïm: et ecce defún- ctus efferebátur filius úni- cus matris suæ.

Y. Dóminus regnávit, de- córem índuit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Prophé- ta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitá- vit plebem suam.

Y. Dirigátur Dómine o- rátió mea. **R.** Sicut incén- sum in conspéctu tuo.

~~~~~

Dominica XVI. post Pentecosten.

Oratio.

Tua nos, quæsumus Dó- mine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præ- stet esse inténtos. Per Dó- minum nostrum.

Ecce ad te processit Filius Virginis.

qui est caput et Dominus Ecclesiae.

Et Iesum benedictum fructum ventris

tui nobis post hoc exsilium ostende.

PROPRIUM SANCTORUM.

Dominica III. post Pascha.

Patrocinii S. Joseph Confessoris, Sponsi B. M. V.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Officio votivo de S. Joseph [252], præter sequ. Antiphonæ duplicantur.

In I. Nocturno.

De libro Génesis.

Lectio i. Cap. 39.

Igitur Joseph ductus est in Ægyptum, emittit eum Pútifar eunúchus Pharaónis, princeps exercitus, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitarum, a quibus perductus erat. Fuitque Dóminus cum eo, et erat vir in cunctis prospere agens: habitavitque in domo dómni sui, qui óptime nóverat Dóminum esse cum eo, et ómnia, quæ géreret, ab eo dirigi in manu illius. Invenitque

Joseph grátiam coram dómno suo, et ministrabat ei, a quo præpósitus ómnibus, gubernabat créditam sibi domum, et univérsa quæ ei tradita fúerant: benedixitque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, et multiplicávit tam in ædibus quam in agris cunctam ejus substántiam: necquidquam aliud nóverat, nisi panem quo vescebátur. Erat autem Joseph pulchra fácie, et decórus aspéctu.

R. Clamávit pópulus ad regem, aliménta petens: * Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph. **V.** Salus nostra in manu tua est: respice nós tantum, et læti serviémus regi. Quibus.

Lectio ii. Cap. 41. e.

Placuit Pharaóni consili-
um, et cunctis ministris
ejus, locútusque est ad eos:
Num inveníre poterimus ta-
lem virum, qui spírítu Dei
plenus sit? Dixit ergo ad
Joseph: Quia osténdit tibi
Deus ómnia quæ locútus
es, numquid sapientiorem
et consímilem tui inveníre
pótero? Tu eris super do-
mum meam, et ad tui oris
impérium cunctus pópulus
obédiet: uno tantum regni
sólio te præcédam. Dixít-
que rursus Phárao ad Jo-
seph: Ecce constitui te su-
per univérsam terram Ægý-
pti. Tulítque ánnulum de
manu sua, et dedit eum in
manu ejus: vestivítque eum
stola býssina, et collo tor-
quem aúream circumpó-
suit. Fecítque eum ascén-
dere super currum suum
secúndum, clamánte præ-
cône, ut omnes coram eo
genu flécterent, et præpó-
situm esse scirent univér-
sæ terræ Ægýpti.

R. Fecit me Deus quasi
patrem regis, et dóminum
univérsæ domus ejus: * Ex-
altávit me, ut salvos fáce-
ret multos pópulos. **V.**
Veníte ad me, et ego dabo
vobis ómnia bona Ægýpti,
ut comedátis medúllam
terræ. Exaltávit.

Lectio iii. Cap. 41. f.

Dixit quoque rex ad Jo-
seph: Ego sum Phárao:
absque tuo império non mo-
vébit quisquam manum aut
pedem in omni terra Ægý-
pti. Vertítque nomen ejus,
et vocávit eum lingua ægy-
ptíaca Salvatórem mundi.
Dedítque illi uxórem Ase-
neth filiam Putipháre sa-
cerdótis Heliopóleos. E-
gréssus est itaque Joseph
ad terram Ægýpti (trigínta
autem annórum erat quan-
do stetit in conspéctu re-
gis Pharaónis), et circuívít
omnès regiónes Ægýpti.
Venítque fertilitas septem
annórum: et in manípulos
redáctæ ségetes congregá-
tæ sunt in hórrea Ægýpti.
Omnis étiam frugum abun-
dántia in síngulis úrbibus
cóndita est. Tántaque fuit
abundántia trítici, ut arénæ
maris coæquarétur, et có-
pia mensúram excéderet.

R. Jam lætus móriar, quia
vidi faciém tuam, et supér-
stitem te relínquo. Non sum
fraudátus aspéctu tuo: *
Insuper osténdit mihi Dó-
minus semen tuum. **V.** Qui
pascit me ab adolescéntia
mea, benedícat púeris istis,
et invocétur super eos no-
men meum. Insuper ostén-
dit. **G**lória Patri. Insuper
osténdit.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernardini
Senénsis.

Serm. 1. de S. Joseph.

Lectio iv.

Omnium singulárium
gratiárum alicui rati-
onábili creatúræ
communicatárum generá-
lis régula est, quod, quan-
docúmque divína grátia
éligit áliquem ad áliquam
grátiam singulárem, seu
ad áliquem sublímem sta-
tum, ómnia charísmata do-
net, quæ illi persónæ sic
eléctæ, et ejus officio ne-
cessária sunt, atque illam
copióse decórant. Quod má-
xime verificátum est in san-
cto Joseph, putatívo patre
Dómini nostri Jesu Chri-
sti, et vero sponso Regínæ
mundi et Dóminæ Angeló-
rum, qui ab ætérno Patre
eléctus est fidélis nutritius,
atque custos principálíum
thesaurórum suórum, scí-
licet Fílii ejus et sponsæ
suæ: quod officíum fidelís-
sime prosecútus est. Cui
proptérea Dóminus ait: Ser-
ve bone et fidélis, intra in
gaúdium Dómini tui.

R. Dedísti mihi protectió-
nem salútis tuæ, et dextera
tua suscepit me: * Proté-
ctor meus, et cornu salútis
meæ, et susceptor meus.

V. Ego protéctor tuus sum,
et merces tua magna ni-
mis. Protéctor.

Lectio v.

Si cómpares eum ad to-
tam Ecclésiám Christi,
nonne iste est homo elé-
ctus et speciális, per quem
et sub quo Christus est or-
dináte et honéste introdú-
ctus in mundum? Si ergo
Vírugini Matri tota Ecclésia
sancta débitrix est, quia per
eam Christum suscípere di-
gna facta est: sic profecto
post eam huic debet grátia-
m et reveréntiam singulá-
rem. Ipse enim est clavis
vétēris testaménti, in qua
patriarchális et prophetális
dignitas promíssum consé-
quitur fructum. Porro hic
est solus, qui corporáliter
possédit, quod eis divína
dignátio repromísit. Mérito
ígitur figurátur per illum
patriárcham Joseph, qui
pópulis fruménta servávit.
Sed et hic illum præcéllit,
quia non solum Ægýptiis
panem corporális vitæ, sed
ómnibus eléctis panem de
cœlo, qui cœléstem vitam
tribuit, cum multa solértia
enutrivit.

R. Státuet fílios suos sub
tégmine illíus, et sub ramis
ejus morábitur: protegétur
sub tégmine illíus a fervó-

re: * Et in glória ejus requiescet. **V.** Speráte in eo, omnis congregatio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Profécito dubitándum non est, quod Christus familiaritátem, reveréntiam, atque sublimíssimam dignitátem, quam illi exhibuit, dum ágeret in humanis, tamquam fílius patri suo, in cœlis útique non negávit, quin pótius complévit et consummávit. Unde non immérito in verbo propósito a Dómino subinfértur: Intra in gáudium Dómini tui. Unde, licet gáudium ætérnæ beatitúdinis in cor hóminis intret, máluit tamen Dóminus ei dicere: Intra in gáudium: ut mýstice innuátur, quod gáudium illud non solum in eo sit intra, sed úndique illum circúmdans et absórbens, et ipsum velut abyssus infinita submèrgens. Meménto igitur nostri, beáte Joseph, et tuæ oratiónis suffrágio apud tuum putatívum Fílium intercède: sed et beatissimam Vírginem sponsam tuam nobis propítiam redde, quæ Mater est ejus, qui cum Patre et Spíritu sancto vivit et regnat per infinita sæcula sæculórum. Amen.

R. Si consistant advérsus me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo. **V.** In te cantatio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. d.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptizárétur omnis pópulus, et Jesu baptizáto, et oránte, apértum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Consensu Evang.

Manifestum est illud quod ait: Ut putabátur fílius Joseph: propter illos dixísse, qui eum ex Joseph, sicut álíi hómines nascúntur, natum arbitrántur. Quos autem movet, quod álíos progenitóres Matthæus enúmerat, descéndens a David usque ad Joseph, álíos autem Lucas ascéndens a Joseph usque ad David, fá-cile est ut advértant, duos patres habére potuísse Joseph: unum a quo gé-nitus, álterum a quo fúerit adoptátus. Antiqua est e-

nim consuetúdo adoptándi étiam in illo pópulo Dei, ut sibi filios fácerent, quos non ipsi genuissent. Unde intelligitur Lucas patrem Joseph, non a quo génitus, sed a quo fúerat adoptátus, suscepisse in Evangélio suo, cujus progenitóressursum versus commémorat, donec exíret ad David.

R. Joseph fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam; quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem filium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. **V.** Ipse enim salvum fáciat pópulum suum a peccátis eórum. Et.

Lectio viii.

Cum enim necesse sit, ut tróque Evangelísta vera narránte, et Matthæo scílicet et Luca, ut unus eórum ejus patris oríginem tenéret, qui genúerat; alter ejus qui adoptáverat Joseph: quem probabilius intelligimus adoptántis oríginem tenuisse quam eum, qui nóluit Joseph génitum dicere ab illo cujus eum filium esse narrábat? Matthæus autem dicens: Abraham génuit Isaac, Isaac génuit Jacob, atque ita in hoc verbo, quod est, gé-

nuit, perseveráns, donec in último diceret, Jacob autem génuit Joseph, satis expréssit ad eum patrem se perduxísse oríginem generántium, a quo Joseph non adoptátus, sed génitus erat.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi filium meum. Et. **Gloria.** Et.

Lectio ix.

Quamquam si étiam Lucas génitum diceret Joseph ab Heli, nec sic nos hoc verbum perturbáre debéret, ut áliud crederémus, quam ab uno Evangelísta gignéntem, ab áltero adoptántem patrem fuisse commemorátum. Neque enim absúrde quisque dicitur non carne, sed caritáte genuisse quem filium sibi adoptáverit. At vero étiam nos quibus dedit Deus potestátem filios ejus fieri, de natúra atque substántia sua non nos génuit, sicut únicum Fílium, sed útique dilectióne adoptávit.

Tē Deum laudámus. 17.

FESTA MAJI.

Die 3. Maji.

In Inventione S. Crucis.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 378. Psalmi ut
in I. Vesp. de Coñuni Apost. [2]

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim
sentite in vobis,
quod et in Chri-
sto Jesu: qui
cum in forma Dei esset, non
rapinam arbitratus est esse
se æqualem Deo: sed se-
metipsum exinanivit, for-
mam servi accipiens, in si-
militudinem hominum fa-
ctus, et habitu inventus ut
homo.

Hymnus.

Vexilla regis prouideunt:
Fulget Crucis myste-
rium,
Qua vita mortem pertulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulnerata lanceæ
Mucrone diro, criminum
Ut nos lavaret sordibus,
Manavit unda, et sanguine.

Impléta sunt quæ concinit
David fideli carmine,
Dicendo nationibus:
Regnavit a ligno Deus.

Arbor decora et fulgida,
Ornata regis purpura,
Electa digno stipite
Tam sancta membra tan-
gere.

Beata, cujus brachiis
Preteritum pendit sæculi,
Statéra facta corporis,
Tulitque prædam tartari.

O Crux ave spes unica,
In hac triumphi gloria,
Piis adauge gratiam,
Reisque dele crimina.

Te, fons salutis Trinitas,
Collaudet omnis spiritus:
Quibus Crucis victoriam
Largiris, adde primum.
Amen.

V. Hoc signum Crucis
erit in cælo. **R.** Cum Dominus
ad iudicandum venerit.

Ad Magnif. Ant. O Crux,
splendidior cunctis astris,
mundo celebris, hominibus
multum amabilis, sanctior
universis: quæ sola fuisti
digna portare talentum
mundi: dulce lignum, dulces
clavos, dulcia ferens
pondera: salva presentem
catervam in tuis hodie laudibus
congregatam.

Oratio ut in Laudibus. 379.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem
crucifixum, * Venite ad-
oremus.

Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymnus.

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis
Et super Crucis trophæo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.

De parentis protoplasti
Fraude Factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.

Hoc opus nostræ salutis
Ordo depoposcerat;
Multiformis proditoris
Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Conditor;
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.

Vagit infans inter arcta
Conditus præsèpia:
Membra pannis involuta
Virgo Mater alligat:
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.

Sempiterna sit beatæ
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paráclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Inventæ Crucis festa
recolimus, cujus præco-
nium universum per orbem
micanti lumine fulget.

**Psalmi de Communi unius
Martyris.** [28]

Ant. Sancta Crux extolli-
tur a cunctis regibus, virga
regia erigitur, in qua Sal-
vator triumphavit.

Ant. O Crux venerabilis,
quæ salutem attulisti mise-

ris, quibus te éfferam præcóniis, quóniam vitam nobis cœlitem præparásti?

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. **R.** Cum Dñs ad judicándum vénerit.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Gálatas.

Lectio i. Cap. 3. b.

Quicúmque ex opéribus legis sunt, sub maledíctosunt. Scriptum est enim: Maledíctus omnis, qui non permánserit in ómnibus, quæ scripta sunt in Libro legis ut fáciat ea. Quóniam autem in lege nemo justificátur apud Deum, maniféstum est: quia justus ex fide vivit. Lex autem non est ex fide, sed Qui fécerit ea, vivet in illis. Christus nos redémit de maledicto legis, factus pro nobis maledíctum: quia scriptum est: Maledíctus omnis qui pendet in ligno: ut in Géntibus benedíctio Abrahæ fieret in Christo Jesu, ut pollicitatióem Spíritus accipiámus per fidem.

R. Gloriósum diem sacra venerátur Ecclésia, dum triumphále reserátur lignum: * In quo Redemptor noster mortis víncula rumpens, cállidum áspidem

superávit. **V.** In ligno pendens nostræ salútis sémitam Verbum Patris invénit. In quo Redemptor.

De Epístola ad Philip-penses.

Lectio ii. Cap. 2.

Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur cœléstium, terréstrium, et infernórum, et omnis lingua confiteátur quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustínuit. **V.** Super ómnia ligna cedrórú tu sola excélsior. Dulce.

De Epístola ad Colossenses.

Lectio iii. Cap. 2. b.

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporaliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus, et potestátis: in quo et circumcisi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne corporis carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísimo, in quo et resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delíctis, et præpútio carnis vestræ, convivificávit cum illo, donans vobis ómnia delícta: delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affigens illud cruci: et exspólians principátus, et potestates tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salútis auctor própria morte mortem ómnium superávit. **V.** Crux præcellénti decóre fúlgida, quam Hélena Constantíni mater concupiscénti ánimmo requisívit. In. **G**loria Patri. In.

In II. Nocturno.

Ant. Felix ille triúmphus fit salus ægris, vitæ lignum, mortis remédiū.

Psalmi de Comuni unius Martyris. [31]

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula críminum.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

V. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi.

R. Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Post insígnem victóriam, quam Constantínus imperátor, divínitus accépto signo Dóminicæ Crucis, ex Maxéntio reportávit, Hélena Constantíni mater in somnis admónita, conquiréndæ Crucis stúdio Jerosólymam venit: ubi marmóream Vénérís státuam in Crucis loco a Géntibus collocátam ad tolléndam Christi Dómini passiónis memóriam, post centum círciter octogínta annos everténdam curávit. Quod item fecit ad præsepe Salvatóris, et in loco resur-

rectiónis, inde Adónidis, hinc Jovis sublato simulacro.

R. Nos autem gloriári oportet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurrectio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus.

V. Tuam Crucem adorámus Dómine, et recólimus tuam gloriósam passió-nem. Per quem.

Lectio v.

Itaque loco Crucis purgáto, alte defóssæ tres cruces érutæ sunt, repertusque seórsum ab illis Crucis Domínicæ título: qui cum ex tribus cui affixus fuisset, non apparéret, eam dubitátió-nem sústulit miraculum. Nam Macárius Jerosolymórum epíscopus, factis Deo précibus, singulas cruces cuidam féminæ gravi morbo laboránti admóvit: cui cum réliquæ nihil profuissent, adhíbita tértia Crux statim eam sanávit.

R. Dum sacrum pignus cóelitus revelá-tur, Christi fides roborá-tur: * Adsunt prodígia divína in virga Móysi prímítus figuráta.

V. Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Ad-sunt.

Lectio vi.

Hélena, salutári Cruce in-vénta, magnificentíssimam ibi exstrúxit ecclé-siam, in qua partem Crucis reliquit thecis argénteis inclúsam, partem Constantíno filio détulit: quæ Romæ repósita fuit in ecclésia sanctæ Crucis in Jerúsalem, ædificáta in ædibus Sessoríanis. Clavos étiam áttulit filio, quibus sanctíssimum Jesu Christi corpus fixum fúerat. Quo ex témpore Constantínus legem sancívit, ne crux ad supplícium cuíquam adhiberétur; ita res quæ ántea homínibus probro ac ludíbrio fúerat, veneratió-ni et glóriæ esse cœpit.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifestá erunt abs-cóndita cordis nostri. **V.** Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. Glória Patri. Tunc.

In III. Nocturno.

Ant. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ps. ut in III. Noct. de Comm. Virginum. [121]

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos: Filius Dei redemit nos, allelúja.

Ant. Salvátor mundi salva nos: qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur Deus noster.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3.

In illo témpore: Erat homo ex Pharisæis, Nicodémus nómine, princeps Judæórum. Hic venit ad Jesum nocte, et dixit ei: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 11. in Joannem, post init.

Nicodémus ex his erat, qui crediderant in nómine Jesu, vidéntes signa et prodígia quæ faciébat. Supérius enim hoc dixit: Cum autem esset Jerosólymis in Pascha in die festo, multi crediderunt in nómine ejus. Quare crediderunt in nómine ejus? Séquitur, et dicit: Vidéntes

signa ejus, quæ faciébat. Et de Nicodémo quid dicit? Erat princeps Judæórum, nómine Nicodémus. Hic venit ad eum nocte, et ait illi: Rabbi, scimus quia a Deo venísti magíster. Et iste ergo crediderat in nómine ejus. Et ipse unde crediderat? Séquitur: Nemo enim potest hæc signa fácere, quæ tu facis, nisi fúerit Deus cum eo.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. **V.** Hoc signum Crucis erit in cœlo cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ.

Lectio viii.

Si ergo Nicodémus de illis multis erat, qui crediderant in nómine ejus, jam in isto Nicodémo attendámus, quare Jesus non se credébat eis. Respóndit Jesus, et dixit ei: Amen, amen dico tibi, nisi quis renátus fúerit dénuo, non potest vidére regnum Dei. Ipsi ergo se credit Jesus, qui nati fúerint dénuo. Ecce illi crediderant in eum, et Jesus non se credébat eis. Tales sunt omnes catechúmeni: ipsi jam credunt in nómine Christi, sed Jesus non se credit eis.

R. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. **V.** Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut omnis. **Glória Patri.** Ut omnis.

Lectio ix.

Inténdat et intélligat cáritas vestra. Si dixérimus catechúmeno: Credis in Christum? Respóndet, Credo, et signat se Cruce Christi: portat in fronte, et non erubéscit de Cruce Dómini sui. Ecce credit in nómine ejus. Interrogémus eum: Mandúcas carnem Fílii hóminis, et bibis sánguinem Fílii hóminis? Nescit quid dicimus, quia Jesus non se crédidit ei.

Te Deum laudámus. 17.

Occurrente Lect. nona festi Simpl. vel de Homilia Lect. viii. et ix. conjungitur.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Psalm. Dóminus regnávit. **cum reliqu. 18.**

2. Salva nos * Christe

Salvátor per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

4. Nos autem gloriári * opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis * de inimícis nostris líbera nos Deus noster.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam perégit,
Tempus implens córporis,
Sponte líbera Redémptor
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípitem.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea:
Mite corpus perforárunť:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus,
Quo lavántur flúmine!

CruX fidēlis, inter omnes
Arbor una nōbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce ferrum, dulce li-
gnum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit nativitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam:
Atque portum præparáre
Arca mundo náúfrago,
Quamsacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.

V. Adorámus te Christe, et
benedícimus tibi. **R.** Quia
per Crucem tuam redemísti
mundum.

Ad Bened. Ant. Super
ómnia ligna cedrórū tu
sola excélsior, in qua vita
mundi pepéndit, in qua
Christus triumphávit, et
mors mortem superávit in
ætérum.

Oratio.

Deus, qui in præclára
salutíferæ Crucis inven-

tióne, passiónis tuæ mirá-
cula suscitásti; concéde; ut
vitális ligni prétio, æternæ
vitæ suffrágia consequá-
mur: Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Hoc enim.
ut supra. 378.

R. br. Hoc signum Cru-
cis * Erit in cœlo. Hoc
signum. **V.** Cum Dóminus
ad judicándum vénerit.
Erit. **Glória Patri.** Hoc.

V. Adorámus te Christe,
et benedícimus tibi. **R.** Quia
per Crucem tuam redemísti
mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6. d.

Mihi autem absit gloriári,
nisi in Cruce Dómini
nostri Jesu Christi: per
quem mihi mundus cruci-
fixus est, et ego mundo.

R. br. Adorámus te Chri-
ste, * Et benedícimus tibi.
Adorámus. **V.** Quia per
Crucem tuam redemísti
mundum. Et. **Glória Patri.**
Adorámus.

V. Omnis terra adóret te,
et psallat tibi. **R.** Psalmum
dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam.

Capitulum. Philipp. 2.

Humiliávit semetípsum
factus obédiens usque
ad mortem, mortem autem
Crucis. Propter quod et

Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

R. br. Omnis terra adóret te. * Et psallat tibi. Omnis. **V.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine. Et. Glória Patri. Omnis.

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. **R.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud.; Ps., Hymn. et **V.** ut in I. Vesp. 372.

Ad Magnif. Ant. Crucem sanctam súbiit, qui inférnum confrégit: accíntus est poténtia, surréxit die tértia.

Die 6. Maji.

S. Joannis Apostoli ante portam Latinam.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostol. [2] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. In fervéntis ólei dólium missus beátus Joáñes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit.

Oratio.

Deus, qui cóspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quæsumus; ut beátí Joánis Apóstoli tui et Evangelistæ intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dñm.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola prima beátí Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Quod fuit ab initio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, et manus nostræ contractavérunt de verbo vitæ: et vita manifestáta est, et vídimus, et testámur, et annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, et appáruit nobis: quod vídimus, et audívimus, annuntiámus vobis, ut et vos societátem habeátis nobíscum, et societas nostra sit cum Patre, et cum Fílio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis ut gaudeátis, et gáudium vestrum sit plenum. Et hæc est annuntiatio, quam audívimus ab eo, et annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, et ténebræ in eo non sunt ullæ.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Si dixerimus quoniam societatem habemus cum eo, et in tenebris ambulamus, mentimur, et veritatem non facimus. Si autem in luce ambulamus sicut et ipse est in luce, societatem habemus ad invicem, et sanguis Jesu Christi, Filii ejus, emundat nos ab omni peccato. Si dixerimus quoniam peccatum non habemus, ipsi nos seducimus, et veritas in nobis non est. Si confiteamur peccata nostra: fidelis est, et justus, ut remittat nobis peccata nostra, et emundet nos ab omni iniquitate. Si dixerimus quoniam non peccavimus: mendacem facimus eum, et verbum ejus non est in nobis.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **V.** Et inveniatis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 2.

Filioli mei, hæc scribo vobis, ut non peccetis. Sed et si quis peccaverit, advocatum habemus apud Patrem, Jesum Christum, justum: et ipse est propitiatio pro peccatis nostris:

non pro nostris autem tantum, sed etiam pro totius mundi. Et in hoc scimus quoniam cognovimus eum, si mandata ejus observemus. Qui dicit se nosse eum, et mandata ejus non custodit, mendax est, et in hoc veritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc caritas Dei perfecta est: et in hoc scimus quoniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manere, debet, sicut ille ambulavit, et ipse ambulare.

R. Dum steteritis. [9]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hieronymi Presbyteri contra Jovinianum.

Lectio iv. Lib. 1.

Joannes Apostolus, unus ex discipulis Domini, qui minimus natu traditur fuisse inter Apostolos, et quem fides Christi virginem repererat, virgo permansit: et ideo plus amatur a Domino, et recumbit super pectus Jesu: et quod Petrus, qui uxorem habuerat, interrogare non audet, illum rogat ut interroget; et post resurrectionem, nuntiante Maria Magdalene quod Dominus resurrexisset, uterque cucurrit ad se-

púlchrum, sed ille prævé-
nit: cumque essent in navi,
et piscaréntur in lacu Ge-
nésareth, Jesus stabat in
littore, nec sciébant Apó-
stoli quem vidérent: solus
virgo vírginem agnóscit, et
dicit Petro: Dóminus est.

R. Vidi conjúctos viros,
habéntes spléndidas vestes,
et Angelus Dómini locútus
est ad me, dicens: * Isti
sunt viri sancti facti amíci
Dei. **V.** Vidi Angelum Dei
fortem, volántem per mé-
dium cœlum, voce magna
clamántem et dicéntem.
Isti sunt viri.

Lectio v.

Fuit autem Joánnes et
Apóstolus, et Evange-
lista, et Prophéta: Apósto-
lus, quia scripsit ad Ecclé-
sias ut magíster: Evange-
lista, quia librum Evangé-
lii cóndidit, quod excépto
Matthæo, álíi ex duódecim
Apóstoli non fecérunt: Pro-
phéta, vidit enim in Pat-
mos ínsula, in qua fúerat a
Domitiáno príncipe ob Dó-
mini martýrium relegátus,
Apocalýpsim, infiníta futu-
rórú mystéria continén-
tem. Refert autem Tertul-
liánus quod Romæ missus
in fervéntis ólei dólíum,
púrior et vegétior exíverit,
quam intráverit.

R. Beáti estis, cum male-
dixerint vobis hómines, et
persecúti vos fúerint, et dí-
xerint omne malum advér-
sum vos, mentíentes, pro-
pter me: * Gaudéte et ex-
sultáte, quóniam merces
vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómi-
nes, et cum separáverint
vos, et exprobráverint, et
ejécerint nomen vestrum
tamquam malum propter
Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Sed et ipsum ejus Evan-
gélíum multum distat a
céteris. Matthæus quasi de
hómíne íncipit scríbere, Lí-
ber generatiónis Jesu Chri-
sti, filii David, filii Abra-
ham: Lucas a sacerdotío
Zachariæ: Marcus a pro-
phetía Malachíæ et Isaíæ.
Primus habet fáciem hómi-
nis, propter genealogíam;
secúndus fáciem vítuli, pro-
pter sacerdotíum; tértius
fáciem leónis, propter vo-
cem clamántis in desérto,
Paráte viam Dómini, rectas
fácite sémitas ejus. Joánnes
vero noster quasi áquila ad
supérna volat, et ad ipsum
Patrem pérvenit, dicens:
In princípío erat Verbum,
et Verbum erat apud Deum,
et Deus erat Verbum.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adorans et petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in Matth. c. 20.

Unde opinióem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus díxerit: Filius hóminis tradétur princípibus sacerdotum et scribis, et condemnábunt eum morte, et tradent Géntibus ad illudéndum, et flagellándum, et crucifigéndum; et ignomíniam passiónis tíméntibus discipulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hac, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlter post resurrectionem illico regnatúrum, et hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum; et aviditáte femínea præsentia cupit, immemor futurórum.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: *

Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Mater póstulat, et Dóminus discipulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntate. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intélligimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuiam Dómino pro ómnibus quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípíam, et nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quæritur, quómodo cálicem martýrii filii Zebe-

dæi, Jacóbus videlicet et Joánnēs, biberint: cum Scriptúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnēs autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus ecclesiásticas histórias, in quibus fertur, quod et ipse propter martýrium sit missus in fervéntis ólei dólum, et inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta procésserit, statimque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martýrio ánimum non defuisse, et bibísse Joánnem cálicem confessiónis, quem et tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit ságuinem.

Te Deum laudámus. 17.

Die 8. Maji.

In Apparitione

S. Michaëlis Archangeli.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 389.
Psalmi ut in I. Vesp. de Comm.
Apost. [2]

Hymnus.

Te, splendor et virtus
Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa míllium
Ducum coróna militat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sínifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cœlésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos príncipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta
aram templi. ℞. Habens
thuríbulum aúreum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Dum sacram mystérium cérneret
Joánnēs, Archángelus Míchaël tuba cécinit: Ignósce
Dómine Deus noster, qui
áperis librum, et solvis
signácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro órđine
Angelórum ministéria
hominúmque dispénsas:
concéde propítius; ut a quibus
tibi ministrántibus in
cœlo semper assístitur, ab
his in terra vita nostra
muniátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Te splendor. 384.

In I. Nocturno.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michaël descendébat de cœlo.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Officio votivo de Ss. Angelis. [238]

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus, proclamant.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7. c.

Aspiciébam donec throni pósiti sunt, et antíquus diérum sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flańæ ignis: rotæ ejus ignis accén-sus. Flúvius ígneus, rapídusque egrediebátur a fácie ejus. Millia míllium mini-

strábant ei, et decies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periisset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

R. Factum est siléntium in cœlo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. **V.** Millia míllium ministrábant ei, et decies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ii. Cap. 10.

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accínti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et fácies ejus velut spécies fúlguris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitudínis. Vidi autem ego Dániel

solus visionem: porro viri qui erant mecum non viderunt; sed terror nimius irruit super eos, et fugerunt in absconditum. Ego autem relictus solus vidi visionem grandem hanc: et non remansit in me fortitudo, sed et species mea immutata est in me, et emarcui, nec habui quidquam virium.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua, et data sunt ei incensa multa: * Et ascendit fumus aromaticum de manu Angeli in conspectu Domini. **V.** In conspectu Angelorum psallam tibi: adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. Et ascendit.

Lectio iii.

Et audivi vocem sermonum ejus: et audiens jacebam consternatus super faciem meam, et vultus meus hærebat terræ. Et ecce manus tetigit me, et erexit me super genua mea, et super articulos manuum mearum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriorum, intellige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixisset mihi sermonem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli

metuere Dániel: quia ex die primo, quo posuisti cor tuum ad intelligendum ut te affligeres in conspectu Dei tui, exaudita sunt verba tua: et ego veni propter sermones tuos. Princeps autem regni Persarum restitit mihi viginti et uno diebus: et ecce Michaël unus de principibus primis venit in adiutorium meum, et ego remansi ibi juxta regem Persarum. Veni autem ut docerem te quæ ventura sunt populo tuo in novissimis diebus, quoniam adhuc visio in dies.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi, et adorabo ad templum sanctum tuum: * Et confitebor nomini tuo Domine. **V.** Super misericordia tua et veritate tua: quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Michaël Archangele, veni in adiutorium populo Dei.

Ant. Michaël præpositus paradisi, quem honorificant Angelorum cives.

Ant. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini: propterea decorem induit te Dominus.

¶ Ascendit fumus aroratum in conspectu Domini. R. De manu Angeli.

Lectio iv.

Beatum Michaëlem Archangelum sapius hominibus apparuisse, et sacrorum librorum auctoritate, et veteri sanctorum traditione comprobatur. Quamobrem multis in locis facti memoria celebratur. Eum ut olim synagoga Judæorum, sic nunc custodem et patronum, Dei veneratur Ecclesia. Gelasio autem primo Pontifice Máximo, in Apulia in vértice Gargáni montis, ad cujus radices incolunt Sipontini, Archángeli Michaëlis fuit illústris apparitio.

R. Hic est Michaël Archangelus, princeps militiæ Angelorum, * Cujus honor præstat beneficia populorum, et oratio perdúcit ad regna cœlorum. ¶ Archangelus Michaël præpositus paradísi, quem honorificant Angelorum cives. Cujus.

Lectio v.

Factum est enim, ut ex grégibus armentorum Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisitum, in áditu spe-

luncæ hærentem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagittam emisisset, retórta sagitta in ipsum récidit sagittarium. Quæ res cum præsentes, ac deinceps ceteros tanto timóre affecisset, ut ad eam speluncam propius accédere nemo auderet, Sipontini episcopum cónsulunt: qui, indícto trium dírum jejúnio et oratione, rem a Deo respóndit quæri oportere.

R. Venit Michaël Archangelus cum multitudíne Angelorum, cui trádídít Deus ánimas sanctorum, * Ut perdúcat eas in paradísum exsultationis. ¶ E-mítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intellectus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

Post trídium Michaël Archángelusepiscopum monet, in suâ tutéla esse eum locum, eoque indício demonstrásse, velle ibi cultum Deo in sui et Angelorum memóriam adhibéri. Quare episcopus una cum civibus ad eam speluncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitudinem conformátam vidís-sent, locum illum divínis

officiis celebrare cœperunt: qui multis p̄stea miraculis illustratus est. Nec ita multo post Bonifacius Papa Romæ in summo circo sancti Michaëlis eccl̄siam dedicavit tertio Kalendas Octobris: quo die etiam omnium Angelorum memoriam Eccl̄sia celebrat. Hodier-nus autem dies Archàngeli Michaëlis apparitione consecratus est.

R. In tempore illo consurget Michaël, qui stat pro filiis vestris: * Et veniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt, usque ad illud. **V.** In tempore illo salvabitur populus tuus omnis, qui inventus fuerit scriptus in libro vitæ. Et veniet tempus. **Gloria Patri.** Et veniet tempus.

In III. Nocturno.

Ant. Angelus Archàngelus Michaël, Dei nuntius pro animabus justis, allelûja, allelûja.

Ant. Data sunt ei incensa multa, ut adoleret ea ante altare aureum, quod est ante oculos D̄mini.

Ant. Multa magnalia de Michaële Archàngelo, qui fortis in prælio fecit victoriam.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 18.

Nonnisi reversos in naturam puerorum introire regnum cœlorum D̄minus docet: id est, per simplicitatem puerilem vitia corporum nostrorum animæque revocanda. Pueros autem credentes omnes per audientiam fidem nuncupavit. Hi enim patrem sequuntur, matrem amant, proximo velle malum nesciunt, curam opum negligunt: non insolent, non odierunt, non mentiuntur, dictis credunt, et quod audiunt, verum habent. Revertendum igitur est ad simplicitatem infantium, quia in ea collocati, speciem humilitatis dominicæ circumferemus.

R. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte. Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **Y.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinéetur humána, quod sub deformitaté crucis, æternæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset explénda.

R. Michaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxiliúm pro animábus justis. **Y.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Stetit. **Glória Patri.** Stetit.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusillis istis qui credunt in me. Aptíssimum

vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidísent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérdita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsumt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolutá auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisibilem Deum ambióso Angelórum famulátu ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Dum præliarétur * Michaël Archángelus cum draconé, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3. Archángele Michaël, * constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

5. Angeli, Archángeli, * Throni, et Dominationés, Principátus, et Potestátes, Virtútes coelórum, laudáte Dóminum de coelis, allel.

Capitulum. Apoc. 1.

Significávit Deus quæ oportet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humanæ Sator et Redémptor,
Coélitum nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Michaël in ædes
Coélitus nostras véniat, sérénæ
Auctor ut pacis lacrimósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amíca coelo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revisat.

Angelus nostræ médicus salútis,
Adsit e coelo Ráphaël, ut omnes
Sanet ægrótos, dubiósque vitæ
Dirigat actus.

Virgo dux pacis, Genitríx-que lucis,
Et sacer nobis chorus Angelórum
Semper assístat, simul et micántis
Régia coeli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. R. Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Ad Bened. Ant. Factum est siléntium in coelo, dum draco committeret bellum: et Michaël pugnávit cum eo, et fecit victóriam, allel.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelórum ministéria hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in coelo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.**Capit. Significávit. 390.**

R. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuribulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.**Capitulum. Apoc. 5. c.**

Audívi vocem Angelórum
multórum in circúitu
thróni, et animálium, et se-
niórum: et erat númerus
eórum millia millium, voce
magna dicéntium: Salus
Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus a-
rómatum * In conspéctu
Dómini. Ascéndit. **V.** De
manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.

V. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus. **R.** Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Ad Nonam.**Capitulum. Apoc. 12. b.**

Factum est prælium ma-
gnum in cœlo: Michaël,
et Angeli ejus præliabántur
cum dracône, et draco pu-
gnábat, et ángeli ejus: et
non prævaluérunt, neque
locus invéntus est eórum
ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Ange-
lórum * Psallam tibi Deus
meus. In conspéctu. **V.** Ad-
orábo ad templum sanctum
tuum, et confitébor nómini
tuo. Psallam. **Glória Patri.**
In conspéctu.

V. Adoráte Deum. **R.** Om-
nes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 389. Ps.
de Dom. 138. et loco ult., Ps. 137.
Confitébor . . . quóniam. 154.

Hymnus. Te splendor. ut in
I. Vesperis. 384.

V. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus. **R.** Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Prin-
ceps gloriosissime, Michaël
Archángele, esto memor
nostri: hic, et ubique sem-
per precáre pro nobis Fí-
lium Dei, allelúja, allelúja.

Die 9. Maji.

S. Gregorii Nazianzeni
Episc. Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[64], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Gregóri, divínæ legis
amátor, deprecáre pro no-
bis Fílium Dei.

¶ Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium mínistram tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, nóbilis Cápodox, ex singuláridivinárum litterárum sciéntia Theólogo cognómen consecútus, Nazíanzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio eruditus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne et auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína et vitæ sanctitate florérent, vocáti ad munus prædicándæ evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo filios peperérunt.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo

unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Gregórius igitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum episcopus creátus est, deínde Nazianzénam ecclésiám administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam ecclésiám accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad cathólicam fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter episcopos magna proptér ea esset facta seditio, sponte cedens episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Nazianzum revérsus, cum illi ecclésiæ Eulálium præficiéndum curásset, totum se ad contemplatióem et scriptiόem divinárum rerum cōtulit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David ser-

vum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Scripsit autem multa et solúta oratióne, et vërsibus, mirábili pietáte et eloquëntia: quibus doctórum hóminum, sanctorúmque iudicio id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis et cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est; sic et oratiónis gravitáte omnes fácte superávit. In iis scribéndi ac legéndi stúdiis ruri vitam mónachi exércens, imperatóre Theodósio, ad coeléstem vitam sénio conféctus migrávit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vos estis sal. de Comm. Doct. 1. loco. [84]

Die 16. Maji.

S. Ubaldi Episc. et Conf.
Semiduplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont. [64], præter sequ.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dómine quæsumus, placátus impénde: et intercessiône beáti Ubáldi Confes-

sóris tui atque Pontíficis contra omnes diabóli nequítias dëxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ubáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génerè natus, a primis annis pietáte et lítteris egrégie est institútus: jamque adoléscent, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacerdos efféctus, patrimonium suum paupéribus et ecclésiis distribuit, et canonicórum regulárium órdis sancti Augústini institútum suscipiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo Summo Pontífice ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, et episcopális consecratiónis múnere decorátur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ad suam itaque revértens Ecclésiám, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum gènere eo magis eminére cœpit, quo efficiátius aliórum étiam salútem verbo et ex-émpló procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestitu moderáto, léctulo áspero et paupérrimo, crucis mortificatióne júgiter in suo corpore circumferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotidie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias et contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiόνis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio completebátur.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Biénno ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitatibus, inter acerbíssimos

córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniéntem autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis ecclésiám sibi commissam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Coelestínus Papa tértius in sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípuè in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sácula incorrúptum magna fidélium veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo pégre. de eodem Comuni 1. loco. [73]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 17. Maji.

S. Paschalis Baylon
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis et Sanguinis tui sacra mystéria dilectiône decorásti:

concede propitius; ut quam ille ex hoc divino convivio spiritus percipit pinguedinem, eandem et nos percipere mereamur: Qui vivis.

Et fit commemor. præced.

Ant. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Auxilium. 393.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paschalis Baylon, pauperibus piisque parentibus in oppido Turris Formosæ, Seguntinæ diocesis in Aragónia natus, a teneris annis plura dedit futuræ sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum coelestium apprime studiosam, pueritiam, atque adolescentiam in gregis custodia transiit; quam ille vivendi rationem ideo præcipue diligebat, quod humilitati fovendæ, ac innocentie conservandæ in primis utilem atque opportunam judicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantumque apud coævus, et socios

florébat auctoritate; et grátia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens, et magister máximo studio coleretur, ac amaretur: beátus étiam tum a plerisque appellátus.

R. Honéstum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum:

* Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Qui vero in sæculo, terram nempe deserta, et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini, mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitæ severioris instituto, atque in ordine Minorum strictioris observantiæ Discalceatorum cooptatus, exsultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam

seráphicæ perfectiõnis ex-
émplar, ipsi quoque pro-
vectiõres imitandum sibi
propõnerent. Ipse autem in
húmili serviéntium gradu
constitútus, se velut ómni-
um peripséma réputans, ár-
dua quæque et abjécta do-
mus ministéria, véluti jure
quodam peculiári sibi dé-
bita, summa cum hilaritáte
suscipiébat, et exercébat
humilitáte, ac patiéntia pari.
Carnem spirítui quandóque
reluctári niténtem jugi ma-
ceratióne afflictávit, atque
in servitútem redégit; spí-
ritum vero assídua sui ab-
negatióne ferventiórem in
dies ad anterióra extendé-
bat.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus
loricám fidei, et ornávit
eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Deíparam Vírginem, cu-
jus clientélæ se ab in-
eúnte ætáte dicáverat, tam-
quam matrem quotidiánis
colébat obséquiiis, atque fi-
liáli exorábat fidúcia. Porro
erga sanctíssimum Eucha-
ristiæ sacraméntum diffí-
cile dictu est quam ardénti
tenerétur devotiõnis affé-
ctu, quem defúctus étiam

in cadávere retinére visus
est, dum jacens in féretro
ad sacrae Hóstiæ elevatió-
nem bis óculos reserávit,
et clausit, magna ómnium,
qui áderant, admiratióne.
Ejúsdem veritátem inter
hæréticos públice palám-
que proféssus, multa et
grávia ob eam causam per-
péssus est: crebro étiam ad
necem petítus, sed singulári
Dei providéntia ab impió-
rum mánibus eréptus. Sæpe
inter orándum ómnibus de-
stituebátur sénsibus, dulcí-
que languébat amóris delí-
quio: quo témpore coelé-
stem illam sciéntiam hau-
sísse créditos est, qua homo
rudis, et illiterátus, de my-
stériis fidei difficiállimis re-
spondére, atque áliquot
étiam libros conscribere
pótuit. Dénique méritis ple-
nus, eádem, qua prædixerat
hora, feliciter migrávit ad
Dóminum, anno salutis mil-
lésimo quingentésimo nona-
gésimo secúndo, sexto dé-
cimo Kaléndas Júnii, eó-
dem, quo natus fúerat, festo
Pentecóstes recurrénte, an-
num agens secúndum supra
quinquagésimum. Quibus
aliisque virtútibus insí-
gnem, ac miráculis tam in
vita, quam post mortem
clarum, Paulus quintus
Póntifex Máximus illum

beátum appellávit: Alexánd-
der autem octávus sanctó-
rum catálogo adscrípsit:
tandem Leo decimustértius
peculiárem cóetuum eucha-
risticórum, item societátum
ómnium a sanctíssima Eu-
charístia, sive quæ hácte-
nus institútæ, sive quæ in
pósterum futúræ sunt, Pa-
trónum coeléstem declará-
vit et constitúit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in
Evangel. Sint lumbi. de eodem
Communi 1. loco. [97]

Vesperæ a Capitulo de sequ.
cum commem. præced.

Die 18. Maji.

S. Venantii Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
[27], præter sequ.

Si hoc Festum in utrisque Ve-
speris habeat solam Commemo-
rationem, tunc hymnus ad pri-
mas Vesperas conjungitur cum
hymno ad Matutinum, cum con-
clusionem Sit laus Patri. Si vero
integras habeat tantum secun-
das Vesperas, tunc hymnus
Martyr Dei. dicitur ad Matuti-
num, Athléta Christi. ad Lau-
des, hymnus Dum nocte. dici-
tur in secundis Vesperis. Alias
dicatur uti infra inscribitur.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Martyr Dei Venántius,
Lux et decus Camér-
tium,
Tortóre victo et júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.

Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.

Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártý-
ris,

Iræ famisque immémores.

Verso deórsum vértice
Hauríre fumum cógitur:
Costas utrímque et víscera
Succénsa lampas ústulat.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste san-
ctus pro lege Dei sui cer-
távit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tí-
muit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

Oratio.

Deus, qui hunc diem beáti
Venántii Mártýris tui
triúmpho consecrásti: ex-
aúdi preces pópuli tui, et
præsta; ut qui ejus mérita
venerámur, fidei constán-
tiam imitémur. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens
mundum, et terréna triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra. 394.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum Dñm * Veníte adoremus.

Ps. Veníte, exsultemus. 2.

Hymnus.

Athléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre saúcius
Vitæ perícла déspicit.

Loris revíctus áspenis,
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum lánçant:
Per saxa corpus scínditur.

Dum membra raptant
Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo crucis Venántius
E rupe fontes élicit.

Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E caute præbes póculum,
Nos rore grátiae írriga.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Venántius Camers
quíndecim annos
natus, cum chri-
stiánæ religiónis accusaré-
tur apud Antíochum, qui

sub Décio imperatóre Ca-
meríno præerat, in porta
civitátis præsidi se óbtulit:
quem ille pollicitatióibus
ac terróribus diu tentátum,
flagris cædi et vínculis a-
stríngi jussit: sed is mira-
bíliter ab Angelo solútus,
lampádibus póstea adúri-
tur, atque invérso ore fu-
mo suppósito suspénditur.
Ejus constántiam in tor-
méntis demirátus Anastá-
sius Corniculárius, et quod
eum ab Angelo íterum solú-
tum cándida veste supra fu-
mum ambulántem vidísset,
in Christum crédidit, et a
beáto Porphýrio presbýte-
ro cum família baptizátus,
paulo postmartýrii palmam
cum eódem promérui.

℞. Honéstum fecit illum
Dñs, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus
tutávit illum: * Et dedit illi
claritátem ætérrnam. **℣.** De-
scendítque cum illo in fó-
veam, et in vínculis non
derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

At Venántius præsidi sí-
statur, et ab eo íterum
frustra tentátus ut Christi
fidem deséreret, in cárce-
rem conjícitur: quo Attalus
præco míttitur, qui ei di-
cat, se quoque Christiánus
fuisse, et ei nómini proptér-
ea renuntiásse, quod cog-

novisset, ináne esse fidei coméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad præsidem íterum addúcto omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ: atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem: qui, Venántio adhuc loquén-te, e tribunáli cécidit, et in ea voce, Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite, exclámans exspirávit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Quod cum præsidi nuntiátum esset, extémplo Venántium leónibus óbji-ci jussit, qui, naturáli feritáte omíssa, ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulum Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie præsidi

reférret Porphýrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse; præsēs ira incén-sus, eum illico cápite plecti ímperat: deínde Venántium per loca vépribus et cárduis cónsita trahi usque ad vé-speram. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur: ubi militibus siti æstuántibus, in próxima conválle, ex lápide, in quo et génuum formam reliquit, sicut étiam nunc in ejus ecclésia vidére licet, crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miraculo plures permóti in Christum credidérunt, quos omnes præsēs eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgora et terræmó-tus eo témpore ita magni fuére, ut præsēs aufúgeret: qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii et aliórum córpora honorífico loco sepeliérunt, quæ Ca-

meríni in ecclésia Venántiô
dicáta cóndita adhuc sunt.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Si quis venit. de eodem
Communi I. loco. [36]

Ad Laudes.

Hymnus.

Dum nocte pulsa lúciſer
Diempropínquamnúnti-
at,

Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.

Nam críminum calíginem,
Stygisque noctem depulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.

Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit Mártyres.

Nunc Angelórum párti-
ceps,

Adésto votis súpplícum:
Procul repélle crímina,
Tuúmque lumen íngere.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gaúdia. Amen.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
ánimam suam in hoc mun-
do, in vitam ætérnam cu-
stódit eam.

Vesp. a Cap. de sequ. cum coñ.
præced. et S. Pudéntiænæ Virg.

Die 19. Maji.

S. Petri Cœlestini Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[64], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum
Cœlestínum ad summi
pontificátus ápicem subli-
másti, quique illum humi-
litáti postpónere docuísti:
concéde propítius; ut ejus
exémpló cuncta mundi de-
spícere, et ad promíssa hu-
mílibus præmia perveníre
feliciter mereámur. Per Dó-
minum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post
me, ábneget semetípsum,
et tollat crucem suam, et
sequátur me.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui hunc. 397.

Postea S. Pudéntiænæ Virg.

Ant. Veni sponsa Christi,
áccipe corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in æ-
térnum.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster: ut sicut de
beátæ Pudéntiænæ Vírginis
tuæ festivitáte gaudémus,

ita piæ devotiõnis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, a nómine quo Póntifex est appellátus, Cœlestínus dictus, honéstis catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingræssus, ut ánimus a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiõnibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédicens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatióne, quæ póstea Cœlestinórum dicta est, sub régula sancti Benedicti instituit. Hinc quasi lucérna supra candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret, (Romána Ecclésia diu viduáta pastóre) in Petri cáthedram ignórans et absens ascítus, magna novitátis admiratióne non minus quam repentinó gaudio cunctos affécit. Cum autem in pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditationibus vix posse cognósceret, óneri páriter et honóri voluntárie cæssit. Indeque priscam vitæ ratio-

nem répetens, obdormívit in Dómino, ejúsque pretiósam mortem crux præfúlgens in áère ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tam vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens quintus anno postquam decéssit undécimo, sanctórum número adscripsit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiõnibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nímrum prudéntia usu a juvenibus scitur, hæc a púeris pretío díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciendo supérbiunt: hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta dili-

gitur, dum mentis perversitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cedere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas áppro-

bat, carnáli sapiéntiæ fátum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinátione simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram maxíllam præbére?

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homil. in natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis

suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratióne; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútió, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assideant, qui a sequéndis ejus vestigiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías electus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos

símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátura núptiis.

V. Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñs vester ventúrus sit. Et. Glória. Et.

Pro S. Pudéntiana.

Lectio ix.

Pudéntiana virgo, Pudéntis Románi fília, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniám ex véndito patrimonio redáctam paupéribus distríbuit, seque jejúniis et oratió nibus dedit. Cujus étiam ópera, tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrificia fácerent, Pius Póntifex in ædibus Pudéntianæ cum Christiánis sacra celebrábat. Quibus illa benigne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, et in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscillæ via Salária sepúlta est, decimo quarto Kaléndas Junii.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in illa non occurrat Festum simplex habens Le-

ctionem propriam, *Lectio ix.* erit, ut sequitur.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertius decimus est Apostolus, judicandi sorte privabitur, cum ipse dicat: Nescitis quoniam angelos judicabimus, quanto magis secularia? Sciendum namque est, omnes qui ad exemplum Apostolorum sua reliquerunt omnia, et secuti sunt Christum, iudices cum eo venturos, sicut etiam omne mortalium genus esse judicandum. Quia enim duodenario saepe numero solet in Scripturis universitas designari, per duodecim sedes Apostolorum, omnium numerositas judicantium, et per duodecim tribus Israel, universitas eorum qui judicandi sunt, ostenditur.

Te Deum laudamus. 17.

In Laud. comm. S. Pudencianæ.

Ant. Simile est regnum coelorum homini negotiatori querenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

Y. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in æternum.

Oratio ut supra. 400.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Dum esset summus Pontifex, ter-

rena non metuit, sed ad coelestia regna gloriosus migravit.

Et fit commemor. sequentis.

Die 20. Maji.

S. Bernardini Senensis Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui edificavit domum suam supra petram.

Y. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Oratio.

Domine Jesu, qui beato Bernardino Confessori tuo eximium sancti nominis tui amorem tribuisti: ejus, quaesumus, meritis et intercessione, spiritum nobis tuæ dilectionis benignus infunde: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bernardinus Albizésca, nobili Senensi familia ortus, ab ineunte ætate non obscura sanctitatis dedit indicia; nam a piis parentibus honeste educatus, neglectis puerilibus ludis, inter prima grammaticæ studia pietatis operibus animum in-

téndit, jejúniis, oratióni, et beatíssimæ Vírginis cúltui præcípuè addíctus. Miseri-córdia vero in paúperes fuit insígnis: quæ quidem ó-mnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Mariæ deScala Deo insérviunt, unde complúres sanctitáte célebres viri prodierunt. Ibi córporis afflictatióne, et ægro-tántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili caritáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctís-sime custodívit, ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quídem, verbum minus honéstum proférre audéret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eó-que ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capessén-do deliberáre cœpit; quo ut

sibi viam muníret, ædiculam in extréma urbe condúxit; in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assidue orans, ut, quid sibi sequéndum esset, osténderet; quare divínitus factum est, ut beáti Francísci órđinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliisque religiósi hóm̃inis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, et sacrárum Litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eidem impósuit: quo humílimè suscepto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem ac raucitátem, Dei ope imploráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ea témpora vítiis criminibúsque redundárent, et cruéntis factiόνibus in Itália, divína humánaque ómnia permíxta essent, Bernardínus urbes atque óppi-

da concúrrians, in nómine Jesu, quem semper in ore et in pectore gerébat, colápsam pietátem, morésque verbo et exémplo magna ex parte restituit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi episcopum a Suño Pontífice postulárent: quod ille munus invícta humili-táte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exhaustus, multis magnisque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscriptis, cum vixisset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quíevit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto, Nicoláus quintus Póntifex Máximus in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos. de Communi Abbat. 1. loco. [105]

Die 25. Maji.

S. Gregorii VII. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [64], præter sequ.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, qui beátum Gregórium Confessórem tuum atque Pontíficem, pro

tuénda Ecclésiæ libertáte virtúte constántiæ roborásti: da nobis ejus exémplo, et intercessióne; ómnia adversántia fórtiter superáre. Per Dóminum nostrum.

Et fit cõmemor. S. Urbani I. Papæ et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mátyris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Papa séptimus, ántea Hildebrándus, Suánæ in Etrúria natus, doctrína, sanctitáte, omníque virtútum génere cum primis nóbilis, mirífice univérsam Dei illustrávit Ecclésiám. Cum párvulus ad fabril ligna edolántis pedes, jam litterá-

rum inscius, lúderet, ex re-jéctis tamen segméntis illa Davidici eleménta oráculi: Dominábitur a mari usque ad mare: casu formásse narrátur, manum púeri ductánte Númine, quo significarétur, ejus fore amplíssimam in mundo auctoritátem. Romam deínde proféctus sub protectióne sancti Petri educátus est. Júvenis Ecclésiæ libertátem a láicis opprémam, ac depravátos Ecclesiasticórum mores vehementius dolens, in Cluniacénsi monastério, ubi sub régula sancti Benedícti austeriórís vitæ observántia eo témpore máxime vigébat, mónachi hábitum induens, tanto pietátis ardóre divínæ majestáti deservíebat, ut a sanctis ejúsdem cœnóbii pátribus Prior sit eléctus. Sed divína providéntia majóra de eo disponente in salútem plurimórum Cluniáco edúctus Hildebrándus, Abbas primum monastérii sancti Pauli extra muros Urbis eléctus, ac póstmodum Románæ Ecclésiæ Cardinális creátus, sub Summis Pontificibus, Leóné nono, Victóre secúndo, Stéphanó nono, Nicoláo secúndo, et Alexándro secúndo, præcípui munéribus et legatió nibus perfún-

ctus est, sanctíssimi, et puríssimi consílii vir a beáto Petro Damiáno nuncupátus. A Victóre Papa secúndo legátus a látere in Gáliam missus, Lugdúni episcopum simoniaca labe inféctum ad sui criminis confessi ónem miráculo adégit. Berengárium in concílio Turonénsi ad iterátam hæresis abjurati ónem compulit. Cadalói quoque schisma sua virtúte compréssit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Mórtuo Alexándro secúndo, invítus, et mœrens, unánimi ómnium consénsu, décimo Kaléndas Maji, año Christi millésimo septuagésimo tértio, Summus Póntifex eléctus, sicut sol effúlsit in domo Dei; nam potens ópere et sermóne, ecclesiástica disciplínæ reparándæ, fidei propagándæ, libertáti Ecclésiæ restituéndæ, exstirpándis erróribus, et corruptélis tanto stúdio incúbuit, ut ex Apostolórum ætáte nullus Pontíficum fuisse tradátur, qui majóres pro Ecclésia Dei

labóres, molestiásque pertúlerit, aut qui pro ejus libertáte ácrius pugnáverit. Aliquot provincias a simoníaca labe expurgávit. Contra Henríci imperatóris ímpios conátus fortis per ómnia athléta impávidus permánsit, seque pro muro dómui Israél pónere non tímuit, ac eúmdem Henrícum in profúndum malórum prolápsum fidélium communióne, regnóque privávit, atque súbditos pópulos fide ei data liberávit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dum Missárum solémnia perágeret, visa est viris piis colúmba e cœlo delápsa, húmero ejus dextro insidens, alis exténsis caput ejus veláre, quo significátum est, Spíritus sancti afflátu, non humánæ prudentiæ ratióibus ipsum duci in Ecclésiæ regímine. Cum ab iníqui Henríci exercitu Romæ gravi obsidióne premerétur, excitátum ab hostibus incéndium signo crucis exstínxit. De ejus manu tandem a Robérto Guiscár-

do duce Northmánno eréptus, Cassínium se cóntulit; atque inde Salérnum ad dedicándam ecclésiám sancti Matthæi Apóstolici conténdit. Cum aliquándo in ea civitate sermónem habuísset ad pópulum, ærúmnis conféctus in morbum incidit, quo se interitúrum præscívit. Postréma moriéntis Gregórii verba fuére: Diléxi justítiam, et odívi iniquitátem, proptérea mórior in exsílio. Innumerábilia sunt, quæ vel fórtiter sustinuit, vel multis coáctis in Urbe sýnodis sapiénter constituit, vir vere sanctus, criminum vindex, et acérrimus Ecclésiæ defénsor. Exáctis itaque in pontificátu ańis duódecim, migrávit in cœlum año salutis millésimo octogésimo quinto, plúribus in vita, et post mortem miraculis clarus, ejúsque sacrum corpus in cathedráli basílica Salernitána est honorífice cónditum.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Comuni 2. loco. [80]

Pro S. Urbano I. Papa et Mart.

Lectio ix.

Urbánus RománuS, Alexandro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi

fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem; qui póstea martýrium forti ánimo subierunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam ecclesiásticos et christianórum fratrum, vel indigéntium, convérti: quia vota sunt fidélium, et prætia peccatórum, ac patrimonía paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor: ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatióibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversá loca octo.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. pro coñ. S. Urbani.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Da quæsumus. 406.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. ac S. Eleutherii Papæ et Mart.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Philippum Confessórem tuum sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus sollemnité lætámur, ejus virtutum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, in te. 406.

Postea S. Eleutherii Papæ Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beáti Eleutherii Mártiris tui atque

Pontíficisintercessiō gloriōsa nos próteget. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philippus Nérius, piis honestisque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineunte ætate non obscura dedit futuræ sanctitatis indícia. Adolēscens, ampla patrui hæreditate dimissa, Romam se contulit; ubi philosophia ac sacris litteris eruditus, totum se Christo dicavit. Ea fuit abstinētia, ut sæpe jejūnus triduum permanserit. Vigiliis et orationibus intentus, septem Urbis ecclesias frequenter visitans, apud cœmetérium Callisti in cœlestium rerum contemplatione pernoctare consuevit. Sacerdos ex obediētia factus, in animarum salute procuranda totus fuit; et in confessionibus audiendis ad extrémum usque diem perseverans, innumeros pene filios Christo peperit; quos verbi Dei quotidiano pabulo, sacramentorum frequentia, orationis assiduitate, aliisque piis exercitationibus enutrirí cupiens, Oratorii congregatiōnem instituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Caritate Dei vulnerátus languēbat júgiter, tantoque cor ejus æstuábat ardore, ut cum intra fines suos continéri non posset, illius sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirábiliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero faciēns, aut fervéntius orans, in áera quándoque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos et paúperes omni caritátis officio prosequébátur: dignus, qui et Angelo in spécie paúperis eleemósynam erogáret; et dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantissime recusávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad por-

tas paradísi coronávit eum.
Y. Induit eum Dñs lorícám
 fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Prophetiæ dono fuit illú-
 stris, et in animórum
 sénsibus penetrándis mirí-
 fice enítuit. Virginitátem
 perpétuo illibátam servávit:
 idque assecútus est, ut eos,
 qui puritátem cólerent, ex
 odóre, qui vero secus, ex
 foetóre dignósceret. Absén-
 tibus intérdum appáruit,
 iisque periclitántibus opem
 tulit. Ægrótos plúrimos et
 morti próximos sanitáti re-
 stítuit. Mórtuum quoque ad
 vitam revocávit. Cœléstium
 spirítuum, et ipsíus Deí paræ
 Vírginis frequénter fuit ap-
 paritióne dignátus, ac pluri-
 mórum ánimas splendóre
 circumfúsas in cœlum con-
 scéndere vidit. Dénique año
 salútis millésimo quingen-
 tésimo nonagésimo quinto,
 octávo Kaléndas Júnias, in
 quem diem incíderat festum
 Córporis Christi, Sacro má-
 xima spíritus exsultatióne
 perácto, ceterisque functi-
 onibus explétis, post médiám
 noctem, qua prædixerat ho-
 ra, octogenárius obdormí-
 vit in Dómino. Quem Gre-
 górius décimus quintus mi-
 ráculis clarum in sanctó-
 rum númerum rétulit.

R. Iste homo. [95]

**In III. Nocturno Homilia in
 Evangel. Sint lumbi vestri præ-
 cincti. de eodem Comuni
 1. loco. [97]**

Pro S. Eleutherio Pap. et Mart.

Lectio ix.

Eleuthérius, Nicópoli in
 Græcia natus, Anicéti
 Pontíficis diáconus, Cóm-
 modo imperatóre præfuit
 Ecclésiæ. Huic inítio pon-
 tificátus súpplices lítteræ
 venérunt a Lúcio Britannó-
 rum rege, ut se ac suos in
 Christianórum númerum
 recíperet. Quamóbrem Fu-
 gátium et Damiánum, do-
 ctos et pios viros, misit in
 Británniam, per quos rex et
 réliqui fidem susciperent.
 Hoc Pontífice Irenæus Po-
 lycárpi discípulus Romam
 véniens, ab eo benígne ac-
 céptus est. Quo témpore
 summa pace et quiéte frue-
 bátur Ecclésia Dei: ac per
 totum orbem terrárum, má-
 xime Romæ, fides propa-
 gabátur. Vixit Eleuthérius
 in pontificátu annos quín-
 decim, dies viginti tres. Fe-
 cit ordinatiónes tres mense
 Decémbri, quibus creávit
 presbýteros duódecim, diá-
 conos octo, epíscopos per
 divérsa loca quíndecim:
 sepultúsque est in Vaticáno
 prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 17.

In Laudibus pro commemor.
S. Eleutherii.

Ant. Qui odit ánimam su-
am in hoc mundo, in vitam
æternam custódit eam.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio. Infirmítatem. 409.

In II. Vesp. fit coñem. sequ.
ac S. Joannis Papæ et Mart.

Die 27. Maji.

**S. Mariæ Magdalenæ
de Pazzis Virginis.**

Semiduplex.

Omnia de Coñem Virg. [110],
præter sequentia.

Ant. Veni sponsa Christi,
accipe corónam, quam tibi
Dóminus præparávit in æ-
térnum.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Oratio.

Deus virginitátis amátor,
qui beátam Mariám
Magdalénam Vírginem tuo
amóre succénsam, coelésti-
bus donis decorásti: da; ut
quam festiva celebritáte ve-
nerámur, puritáte et cari-
táte imitémur. Per Dñm.

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: fundátus
enim erat supra firmam
petram.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joán-
nis Mártiris tui atque
Pontíficis ánnua solemni-
táte lætíficas: concéde pro-
pítius; ut cujus natalítia
cólimus, de ejúsdem étiam
protectióne gaudeámus.
Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Magdaléna il-
lustrióri Pazziórum
génere Floréntiæ
nata, fere ab incunábulis
iter perfectiónis arrípuit.
Decénis perpétuam virgi-
nitátem vovit, susceptóque
hábitu in monastério san-
ctæ Mariæ Angelórum ór-
dinis Carmelitárum, se ó-
mnium virtútum exéplar
exhibuit. Adeo casta fuit, ut
quidquid puritátem lædere
potest, pénitus ignoráverit.
Quinquéñium, Deo jubénte,
solo pane et aqua transégit,
excéptis diébus Domínicis,
quibus cibis quadragesimá-
libus vescebátur. Corpus
suum cilício, flagéllis, frí-
gore, inédia, vigíliis, nudi-
táte, atque omni pœnárum
génere cruciábat.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Tanto igne divini amoris aestuabat, ut ei ferendo impar, ingesta aqua pectus refrigerare cogeretur. Extra sensus frequenter raptâ, diuturnas et admirabiles éxtases passa est, in quibus et arcana coeléstia penetravit, et exímiis a Deo grátiis illustrata fuit. His autem munita longum certâmen a princípibus tenebrarum sustinuit, árida, desolata, ab ómnibus derelicta, variisque tentationibus vexata; Deo sic permittente, ut invictæ patientiæ, ac profundissimæ humilitatis exemplar præberet.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Caritate erga proximum singulariter enituit: nam sæpe noctes ducebat insó-

mnes, vel obeúndis sororum ministériis, vel inserviendo infirmis occupata, quarum aliquando úlcera lambens sanavit. Infidelium et peccatorum perditionem amare deflens, se ad quælibet pro illorum salute torménta paratam offerébat. Multis ante óbitum annis, univérsis cœli delíciis, quibus copiose affluébat, heróica virtute renúntians, illud frequenter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa et gravissima infirmitate exhausta, transivit ad sponsum, die vigésima quinta Maji, anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto año quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita et post mortem miraculis claram, Clemens nonus sanctarum vírginum número adscripsit: cujus corpus in præsentem diem incorruptum conservatur.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum cœlorum decem virgínibus. de eodem Comuni 1. loco. [123]

Pro S. Joanne Papa et Mart.

Lectio ix.

Joannes Etrúscus Justíno senióre imperatóre rexit Ecclésiâ: ad quem profectus est Con-

stantinópolis auxílii causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam: cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuétó utebátur, itineris causa commodásset, factum est, ut dómino póstea remíssus equus, ita ferox eváderet, ut frémitu et totíus córporis agitátione semper deinceps dóminam expúlerit: tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópolis, in áditu portæ aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperátore Pontífici honóris causa occurrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor, eum venerátus est. Rebus cum imperátore compositis in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ episcopos, jubens eos Arianórum ecclésiās ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúgens: Quia et nos quando fúimus Constantinópolis, tam pro religiōne

cathólica quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésiās reperíre potuimus, cathólicas eas consecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit: ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus: quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparítanum: ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intérius. Joánnis corpus Ravenna Romam portátum est, et in basilíca sancti Petri sepúltum.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. pro com. S. Joannis.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Y. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus qui nos. 412.

Vesp. de sequ. com. præced.

Die 28. Maji.

S. Augustini Ep. et Conf.**Duplex.****Omnia de Comm. Conf. Pont.**
[64], **præter sequ.** (m. t. v.)**Oratio.**

Deus, qui Anglórum gentes, prædicatione et miraculis beáti Augustíni Confessóris tui atque Pontificis, veræ fidei luce illustrare dignátus es: concède; ut, ipso interveniente, errántium corda ad veritatís tuæ rédeant unitátem, et nos in tua simus voluntáte concórdes. Per Dñm.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus virginitátis. 412.**In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.****In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Augustínus Romæ in Lateranénsi cænóbio mónachus, a Gregório Magno cum sóciis mónachis fere quadragínta in Angliam missus est anno quingentésimo nonagésimo séptimo, ut gentes illas ad Christum con-

verteret. Erat eo témpore rex Ethelbértus in Cántio potentíssimus, qui audíta advéntus Augustíni causa, eum cum sóciis Cantuáriam, sui regni metrópolim, invitávit; ibíque manéndi et Christum prædicándi facultátem eidem liberáliter concéssit. Quare sanctus vir prope Cantuáriam oratórium extrúxit, ubi ipse aliquámdiu consédit, atque apostólicam vivéndi ratió-nem cum suis æmulátus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cœléstis doctrínæ prædicatione plúrimis firmáta miraculis, ac vitæ exémplo sic insulános illos demúlsit, ut eórum plerósque ad christiánam fidem perdúxerit, ac demum regem ipsum, quem cum innúmero suórum comitátu sacro fonte lustrávit, suñna cum lætítia Berthæ régiae uxóris, quæ christiána erat. Olim in Natáli Dómini, cum decem míllibus et ámplius baptísmum in álveo flúminis Eboráci contulísset, quotquot ex iis morbo álquo

affécti erant, cum ánimæ salúte, córporis quoque sanitátem recepísse memóriæ próditum est. Jussu Gregórii ordinátus epíscopus, sedem Cantuáriæ instituit in ecclésiá Salvatóris a se erécta, in qua mónachos óperis sui subsidiários collocávit; et sancti Petri monastérium, quod póstea et a suo nómine dictum est, in suburbánis constrúxit. Idem Gregórius usum pállii cum facultáte ecclesiásticæ hierarchíæ in Anglia instituéndæ ei concéssit, quo novam étiam operariórum manum misit, nempe Melítum, Justum, Paulínum, et Rufiniánum.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Dispósitis ejus ecclésiæ rebus, sýnodum hábuit Augustínus cum epíscopis atque doctóribus véterum Britónum, qui in Paschæ celebratióne aliisque rítibus ab Ecclésiá Romána jamdúdum dissidébant. Sed cum eos neque Apostólicæ Sedis auctoritáte, neque miráculis movére posset, ut

dissídio cessárent, prophético spírítu eis excídium prænuntiávit. Dénique máximis pro Christo exantlátis labóribus, miráculis clarus, cum Mellítum Londinénsi ecclésiæ præfecísset, Justum Roffénsi, suæ Laurentium, in coelum migrávit séptimo Kaléndas Júnias, Ethelbértó regnánte, ac sepúltus est in monastério sancti Petri, quod exínde Cantuariénsium Antístitum et áliquot regum conditórium fuit. Ejus cultum fervénti stúdio prosecuútæ sunt Anglórum gentes, ac Leo décimus tértius Póntifex Máximus ejus Offícium et Missam ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Designávit Dóminus. de Communi Evangelist. [25] cum **R.** de Comm. Conf. Pont. [80]

Die 30. Maji.

S. Felicis I. Pap. et Mart.

Ad Vesperas. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmi-
tatem nostram ré-
spice omnipotens Deus:
et quia pondus propriæ
actionis gravat, beāti Felí-
cis Mártyris tui atque Pon-
tíficis intercessio, gloriósa
nos protégat. Per Dñm.

Lectio iii.

Felix Románus, patre
Constántio, Aureliáno
imperátore præfuit Ecclé-
siæ. Constituit ut Missa
supra memórias et sepúl-
chra Mártyrum celebraré-
tur. Qui cum mense De-
cémbris habuisset ordina-
tiones duas, et creasset
presbýteros novem, diáco-
nos quinque, episcopos per
diversa loca quinque, mar-
týrio coronátus, via Aurélia
sepelítur in basilíca quam
a se ædificátam dedicarat.
Vixit in pontificátu annos
duos, menses quátuor, dies
viginti novem. **Te Deum.**

Ad Laudes. Antiph. Qui
odit ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Die 31. Maji.

**S. Angelæ Mericiæ
Virginis. Duplex.**

Omnia de Comm. Virg. [110],
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui novum per beá-
tam Angelam sacrárum
Vírginum collégium in Ec-
clésia tua floréscere voluí-
sti: da nobis, ejus interces-
sione angélicis móribus ví-
vere; ut terrénis ómnibus
abdicátis, gaúdiis pérfrui
mereámur ætérnis. Per Dó-
minum nostrum.

Deinde com. S. Petronillæ Virg.

Ant. Símile est regnum
cælórum hómini negotia-
tóri quærénti bonas mar-
garitas: invénta una pre-
tiosa, dedit ómnia sua, et
comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster: ut, sicut de
beátæ Petroníllæ Vírginis
tuæ festivitáte gaudémus,
ita piæ devotiónis erudiám-
ur afféctu. Per Dñm.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Angela Merícia, De-
centiáni, Veronén-
sis diocésis óppi-
do, ad lacum Benácum in
ditióne Véneta piis orta pa-
réntibus, a prima ætáte vir-
ginitátis lílium, quod per-
pétuo serváre statúerat, sé-

dula sepsit. Ab omni muliebri ornátu abhórrens, egrégiam vultus formam pulchrámque cæsáriem studiósè fœdávít, ut coeléstidumtáxat animárum sponso placéret. In ipso autem adolescéntiæ flore paréntibus orbáta, austeriórís vitæ desidério in desértum locum aufúgere tentávít; sed ab avúnculo prohibita, novit præstáre domi, quod in solitúdine non lícuit. Cilicio ac flagéllis fréquénter usa, carnem nónnisi infírma valetúdi-ne, vinum in Nativitátis et Resurrectiónis Domínicæ tantum celebri-táte, complúres vero dies nihil omníno degustávít. Orationi dédita, brevíssimum humi carpébat somnum: dæmonem vero sub lucéntis ángeli forma sibi illúdere conántem agnóvit prótinus, et conjécit in fugam. Tandem patérnis bonis abdicátis, et hábitum ac régulam Tértii órdis sancti Francísci ampléxa, evangélicam paupertátem virginitátis laudi conjúnxit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Nullum pietátis officium erga próximos omítens, paupéribus, quidquid sibi ex mendicáto victu superésset, largiebátur; libén-ter ministrábat ægróti, plúraque cum magna sanctitátis fama peragrávít loca, ut vel solátio esset afflíctis, vel reis véniam impetráret, vel infénsos ínvicem reconciliáret ánimos, vel e vitiórum cœno sceléstos revocáret. Angelórum pane, quem únice esuriébat, fréquentíssime refécta, tanta caritátis vi ferebátur in Deum, ut sápius extra sensus raperétur. Sacra Palæstínæ loca summa cum religióne obívit: quo in itinere et visum, quem ad Cydónias appúl-sa oras amiserat, eódem regréssa recuperávít, et barbarórum captivitátem ac naufrá-gium ímminens divínitus evásit. Romam dénique firmam Ecclésiæ petram venerationúra, et amplíssimæ jubilæi véniæ percúpida, sedénte Cleménte séptimo accessít; quam Sumus Pón-tifex allocútus, ejúsdem sanctimóniam suspéxit, et commendávít summópere; nec ab Urbe ipsam abíre ante permísit, quam álio coélitus vocátam agnóvit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Bríxiam itaque, ubi domum ad sanctæ Aphræ templum condúxit, revérta, novam ibi vírginum societátem, sicut cœlésti voce ac visione mandátum sibi fúerat, sub certa disciplína sanctisque vivéndi régulis constituit, quam sanctæ Ursulæ invíctæ vírginum ducis patrocínio ac nómine insignívit: eam vero perénnem futúram morti próxima prædíxit. Tandem prope septuagenária, dives méritis evolávit in cœlum sexto Kaléndas Februárii anni millésimi quingentésimi et quadragésimi, cujus cadáver per ipsos trigínta dies inhumátum, flexíbile, ac vivo simíllimum perseverávit. Demum in sanctæ Aphræ templo inter céteras, quibus illud abúndat, sanctórum reliquias repósito, plúrima ad ejus sepúlchrum agi statim cœpére miracula: quorum fama late diffúsa, non Bríxiæ modo, et Decentiáni, sed álibi étiam

vulgo cœpit nuncupári beáta, ejúsque imágo aris impóni; imo sanctus ipse Cárolus Borromæus non multis post annis dignam, quæ ab Apostólica Sede in sanctárum Vírginum album refferétur, Bríxiæ palam asseruit. Cultum vero illi jámdiu a pópulis exhibitum, et tum locórum ordináriis probátum, tum plúribus étiam Summórum Pontíficum indúltis munítum, Clemens Papa décimus tértius solémni decreto ratum hábuit, ac confirmávit. Eam tandem, novis miráculis rite probátis insignem, Pius Papa séptimus, solémni canonizatióne in Vaticána basílica perácta, die vigésima quarta Maji anno millesimo octingentésimo séptimo, sanctárum vírginum catálogo adscrípsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum. **de eodem Comuni 1. loco.** [123]

In Laudibus pro commemor. S. Petronillæ.

Ant. Veni sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio. Exaúdi. 417.

Facient mihi sanctuarium, et ha-

bitabo in medio eorum. Ex. 25, 8.

Haurietis aquas in gaudio

de fontibus salvatoris. Is. 12, 3.

Feria Sexta post Octav. Ss. Corporis Christi.

SACRATISSIMI CORDIS D. N. J. CHR.

Duplex 1. classis.

Vesperæ dicuntur de Octava Ss. Corporis Christi sine ulla comemoratione. Sed si Officium Ss. Cordis Jesu transferatur, tunc fiat ut sequitur.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 426.

Ps. ut in I. Vesperis Festi Ss. Corporis Christi. 187.

Hymnus. Auctor beâte. 428.

℣. Ignem veni mittere in terram. ℞. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Magnif. Antiph.

Improprium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui qui simul contristarétur, et non fuit; et qui consolarétur, et non invéni.

Oratio.

Concède, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui in sanctissimo dilécti Filii tui Corde gloriántes, præcípua in nos caritátis ejus beneficia recólimus; eórum páriter et actu delectémur et fructu. Per eúmdem Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Christum pro nobis passum,* Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

En ut supérba críminum
Et sæva nostrórum co-
hors

Cor sauciávit innocens
Meréntis haud tale Dei!

Vibrántis hastam militis
Peccáta nostra dirígunt,
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.

Ex Corde scisso Ecclésia
Christo jugáta náscitur:
Hoc óstium arcæ in látere
est

Genti ad salútem pósitum.

Ex hoc perénis grátia,
Ceus septifórmis flúvius,
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sángine.

Turpe est redíre ad crí-
mina,

Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas amóris índices.

Hoc Christe nobis, hoc
Pater,

Hoc sancte dona Spíritus,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est
sæculum. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Quid est homo quia
magníficas eum, aut quid
appónis erga eum cor
tuum?

**Ps. trium Noct. ut in Festis
B. Mariæ Virg. [172]**

Ant. Meditatio cordis mei
in conspectu tuo semper.

Ant. Elevámini portæ æ-
ternáles, et introíbit Rex
glóriæ.

Y. Dómine dabis pacem
nobis. **R.** Omnia enim ópera
nostra operátus es nobis.

De Isaia Prophéta.

Lectio i. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómi-
ne, quóniam irátus
es mihi: convérsus
est furor tuus, et consolá-
tus es me. Ecce Deus Sal-
vátor meus, fiduciáliter a-
gam, et non timébo: quia
fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, et factus est mihi
in salútem. Hauriétis aquas
in gaudio de fóntibus Sal-
vatóris: et dicétis in die
illa: Confitémini Dómino,
et invocáte nomen ejus:
notas fácite in pópulis ad-
inventiões ejus: memen-
tôte quóniam excélsus est
nomen ejus. Cantáte Dó-
mino quóniam magnífice
fecit: annuntiáte hoc in uni-
vérsa terra. Exsúlta, et
lauda habitátio Sion: quia
magnus in médio tui san-
ctus Israël.

R. Ego sum panis vitæ:
patres vestri manducavé-
runt manna in desérto, et

mórtui sunt: * Hic est pa-
nis de cœlo descéndens, ut
si quis ex ipso mandúcet,
non moriátur. **Y.** Ego sum
panis vivus, qui de cœlo
descénderé: si quis mandu-
cáverit ex hoc pane, vivet
in ætérnum. Hic.

Lectio ii. Cap. 26.

In die illa cantábitur cán-
ticum istud in terra Ju-
da: Urbs fortitúdinis no-
stræ Sion salvátor, poné-
tur in ea murus et ante-
murále. Aperíte portas, et
ingrediátur gens justa, cu-
stódiens veritátem. Vetus
error ábiit: servábis pa-
cem: pacem, quia in te spe-
rávimus. Sperástis in Dó-
mino in sâculis ætérnis, in
Dómino Deo forti in per-
pétuum. Quia incurvábít
habitántes in excélso, civi-
tátem sublímem humiliábit.
Humiliábit eam usque ad
terram.

R. Ecce vídimus eum non
habéntem spéciem, neque
decórem: aspéctus ejus in
eo non est. Hic peccáta no-
stra portávit, et pro nobis
dolet: ipse autem vulnerá-
tus est propter iniquitátes
nostras, * Cujus livóre sa-
nátí sumus. **Y.** Vere lan-
guóres nostros ipse tulit,
et dolóres nostros ipse por-
távit. Cujus livóre.

Lectio iii.

Sémita justi recta est, rectus callis justi ad ambulandum. Et in sémita iudiciórum tuórum Dómine sustinúimus te: nomen tuum, et memoriále tuum in desidério ánimæ. Anima mea desiderávit te in nocte: sed et spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris iudicia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis.

R. Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui facit mirabilia magna solus: * Et benedíctum nomen maiestátis ejus in ætérnum. **V.** Replébitur maiestáte ejus omnis terra, fiat, fiat. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Afferéntur in lætítia et exsultatióne: adducéntur in templum Regis.

Ant. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Sicut lætántium ómnium habitátió est in te.

V. Convérsus est furor tuus. **R.** Et consolátus es me.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv. Serm. 3. de Pass.

Quia semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus

nos fáciie avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixísti accedéntibus ad te: Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et exsultábimus, et lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitatum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est alia nátió tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster ad est nobis. In.

Lectio v.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta sanctorum, ad hanc arcam testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benigni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcissi-

me Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas, imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosissime Jesu: ámplius lava me ab iniquitáte mea, et a peccáto meo munda me: ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem!

R. Sicut ovis ad occisió-
nem ductus est, et dum male
tractarétur, non apérui os
suum: tráditus est ad mor-
tem, * Ut vivificáret pópulū
suum. **V.** Trádidit in mor-
tem ánimam suam et inter
scelerátos reputátus est. Ut.

Lectio vi.

Ad hoc enim perforátum
est latus tuum, ut no-
bis patéscat intróitus. Ad
hoc vulnerátum est Cor tu-
um, ut in illo, et in te ab
exterióribus perturbatióni-
bus absolúti habitáre pos-
simus. Nihilóminus et pro-
ptérea vulnerátum est, ut
per vulnus visíbile vulnus
amóris invisíbile videámus.
Quómodo hic ardor mélius
osténderi potest, nisi quod
non solum corpus, verum
étiam ipsum Cor láncea vul-

nerári permísit? Carnále
ergo vulnus, vulnus spiri-
tuále osténdit. Quis illud
Cor tam vulnerátum non
diligat? Quis tam amans
non rédamet? Quis tam
castum non amplectátur?
Nos ígitur adhuc in cór-
pore manéntes, quantum
póssumus, amémus, red-
amémus, amplectámur vul-
nerátum nostrum, cujus ím-
pii agricolæ fodérunt ma-
nus et pedes, latus et Cor:
stemúsque, ut cor nostrum,
durum adhuc et impœni-
tens, amóris sui vínculo
constríngere, et jáculo vul-
neráre dignétur. Quam ca-
ritátem Christi patiéntis, et
pro géneris humáni redem-
ptiône moriéntis, atque in
suæ mortis commemoratió-
nem instituéntis sacramén-
tum córporis et ságuinis
sui, ut fidéles sub sanctís-
simi Cordis sýmbolo devó-
tius ac fervéntius récolant,
ejusdémque fructus ubéri-
us percípiant, Clemens dé-
cimus tértius ipsíus sacra-
tíssimi Cordis festum non-
nullis Ecclésiis celebráre
concéssit, Pius nonus ad
univérsam exténdit Ecclé-
siam, ac dénique Summus
Póntifex Leo décimus tér-
tius, orbis cathólici votis
obsecúndans, ad ritum dú-
plicis primæ classis evéxit.

R. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. **V.** Magnus Dóminus, et magna virtus ejus, et sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Ant. Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

V. Ex Sion spécies decóris ejus. **R.** Deus noster manifesté véniet.

Lectio sancti Evangelii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Judæi, quóniam parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora sábbato (erat enim magnus dies ille sábbati), rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, et tolleréntur. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tractatus 120. in Joannem.

nus mílitum láncea latus ejus apérui, et contínuo exívit sanguis et aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret: Latus ejus

percússit, aut vulnerávit, aut quid áliud, sed apérui; ut illic quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde sacraménta Ecclésiæ manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témporat póculum: hæc et lavácrum præstat, et potum. Hoc prænuntiábat quod Noë in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus præfigurabátur Ecclésia.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Lectio viii. Hom. 84.

Vides quanti sit véritas? Per ea quæ Judæi faciunt prophetía implétur: ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, et aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, et mórtuo adhuc insúltant. O péssimam

voluntátem ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, o dilectíssime; quæ enim malo illi ánimo patrârunt, veritatí consentiébant. Prophetía hinc impléta est, inquit: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fidei arguméntum, ut Thomæ, et qui cum eo erant. Ad hæc et arcánium mystérium confirmátum est; exívit enim sanguis et aqua. Non casu et simplici-ter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

R. Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Portas mortis, et seras páriter Salvátor noster dirúpit. **V.** Destrúxit quidem claustra inférni, et subvértit poténtias diaboli. Portas. **G**lória. Portas.

Homilía sancti Bonaventúre Epíscopi.

Liber de ligno Vitæ.

Lectio ix.

Porro ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum lancea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus ságuine cum aqua manánte prétium ef-

funderétur nostræ salútis, quod a fonte scílicet Cordis arcáno profúsum, vim daret sacraméntis Ecclésiæ ad vitam grátiae conferéndam, essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge igitur ánima amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvátoris.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dísците a me, * quia mitis sum et húmilis corde.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Sanctificávi locum * istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, et permáneant óculi mei et cor meum ibi cunctis diébus.

3. Et dixi: * Ergo sine causa justificávi cor meum, et lavi inter iñocéntes manus meas, et fui flagellátus tota die.

4. Secúndum multitudínem * dolórum meórum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

5. Pone me * ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. Isaïæ 12.

Ecce Deus Salvátor meus,
fiduciáliter agam, et non
timébo: quia fortitúdo mea
et laus mea Dóminus, et
factus est mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáudio
de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

Cor, arca legem cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiae, sed véniae,
Sed et misericórdiae.

Cor, sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scisso útilius.

Te vulnerátum cáritas
Ictu paténti vóluit,
Amóris invisibilis
Ut venerémur vúlnera.

Hoc sub amóris sýmbolo
Passus cruénta et mýstica,
Utrúmque sacrificium
Christus sacérdos óbtulit.

Quis non amántem réd-
amet?

Quis non redéemptus díligat,
Et corde in isto séligat
ÆtéRNA tabernácula?

Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est
sæculum. Amen.

¶ Vere languóres no-
stros ipse tulit. **R.** Et doló-
res nostros ipse portávit.

Ad Bened. Ant. Vulnerá-
tus est propter iniquitátes
nostras, attrítus est propter
scélera nostra: disciplína
pacis nostræ super eum, et
livóre ejus sanáti sumus.

Oratio.

Concède, quæsumus omni-
potens Deus: ut, qui in
sanctíssimo dilécti Fílii tui
Corde gloriántes, præcípua
in nos caritátis ejus benefi-
cia recólimus; eórum pári-
ter et actu delectémur et
fructu. Per eúmdem Dñm.

Ad Primam.

In R. br. ¶. Qui passus
es pro nobis.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce Deus. ut supra.

R. br. Vere * Languóres
nostros ipse tulit. Vere.
¶. Et dolóres nostros ipse
portávit. Languóres. Gló-
ria Patri. Vere:

¶. Pósuit fines tuos pa-
cem. **R.** Et ádipe fruménti
sátia te.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaïæ 12.

Dicétis in die illa: Confi-
témini Dómino, et in-
vocáte nomen ejus: et me-
mentóte quóniam excélsum
est nomen ejus.

R. br. Pósuit * Fines tuos
pacem. Pósuit. **¶.** Et ádipe
fruménti sátia te. Fines.
Glória Patri. Pósuit.

V. Dirupísti Dómine víncula mea. **R.** Tibi sacrificábo hóstiam laudis:

Ad Nonam.

Capitulum. **Isaïæ 12.**

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit, annuntiáte hoc in univérſa terra. Exsúlta et lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

R. br. Dirupísti Dómine
* Víncula mea. Dirupísti.

V. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea. **Glória Patri.** Dirupísti.

V. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum.

R. Quod non auferétur.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. Ps. ut in I. Vesp. Ss. Corporis Christi. 187.

Hymnus.

Auctor beáte sæculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.

Amor coégit te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.

Ille amor almus ártifex
Terræ, marisque, et síderum,

Erráta patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.

Non corde discédát tuo
Vis illa amóris ínclýti:

Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.

Percússum ad hoc est
láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera,

Ut nos laváret sórdibus
Unda fluénte, et sáanguine.

Decus Parénti, et Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est
sæculum. Amen.

V. Hauriétis aquas in
gaúdio. **R.** De fóntibus
Salvatóris.

Ad Magnif. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura: sed unus mílitum láncea latus ejus apéruiť, et contínuo exívit sanguis et aqua.

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur
Officium Defunctorum.

Die 2. Junii.

Ss. Marcellini, Petri,
atque Erasmi Mm.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sáanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beatorum Mártýrum tuorum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitate lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudemus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Petrus exorcísta, Diocletiáno imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter christiánæ fidei confessionem missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, filiam a dæmone agitatam liberávit. Quo facto et paréntes puellæ cum tota familia, et vicínos, qui ad rei novitatem concúrrent, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínium presbýterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum et Marcellínium ad se vocátos aspérius objúrgat, et ad verbórum acerbítatem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus christiána libertáte respondéret: pugnis contúsum, et a Petro sejúntum, nudum inclúdit in

cárcerem stratum vitri fragméntis; sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constringi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utrúque ex torméntis fides et ánimus crésceret, constánti confessióne, et abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt.

Lectio iii.

Erásmus epíscopus, imperatóribus Diocletiáno et Maximiáno, in Campánia plumbátis et fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefacto, et fervénti pice, cera, oleoque perfúsus, inde tamen ínteger et inviolátus evásit. Quo miraculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verrum is íterum detrúsus in cárcerem, constrictus férreis gravissimisque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmis a Maximiáno váriis afféctus supplicíis, tunicæ ærea candénti indútus, illa étiam torménta divína virtúte superávit. Dénique plúrimis et in fide confirmátis, et ad fidem convérsis, insígnem martýrii palmam adéptus est.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laud. Ant. Vestri capílli capítis omnes numeráti sunt: nolíte timére:

multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Die 4. Junii.

S. Francisci Caracciolo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Franciscum novi órdis institutórem orándi stúdio, et pœniténtiæ amóre decorásti: da fámulis tuis in ejus imitatione ita proficere; ut semper orántes, et corpus in servitútem redigéntes, ad coeléstem glóriam pervenire mereántur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Franciscus, dictus ántea Ascánus, ex nóbili fámilia Caracciolo in óppido sanctæ Mariæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cultu. Adolésceus gráviter ægrótans státuit sese prorsus Dei, proximique mancipáre servítio. Neápolim proféctus, sacerdotio initiátus, sacróque adscríptus sodalítio,

contemplatióni, lucrandisque animábus se totum devóvit, ac extrémó supplicio damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigít autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errorem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, et Fabrício Caracciolo ad novi religiósí institúti fundatióem vocabátur. Rei novitáte captus, et divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo sese illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo secesserant, novi órdis légibus, inde Romam simul profécti, confirmatióem a Sixto quinto impetrárun, qui eósdem cléricos reguláres Minóres appellári vóluit, áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitatibus voto.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Solémni emissá professióne, ob singulárem ejus in divum Franciscum Assisínátem cultum, Francisci

nomen assumpsit. Adórno biénno post vita functo, ipse toti religióni, quamquam invítus præfícitur, quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exéempla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratióibus, lácrimis, et jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se cóntulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendicans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsidio servávit incólumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plúrimum laborávit; sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque catholicórum regum Philíppi secúndi, et Philíppi tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui órdis domicília fundávit: quod pari événtu per Itáliam præstitit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dómi-

nus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Humilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens in paúperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit; et ecclesiásticas dignitátes a Paulo quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulieres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimum Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre, noctes pene íntegras in ejus adoratióne insómnes ducébat: quod pium exercítium, véluti sui órdis tésseram, in eo perpétuo servándum constituit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit caritáte. Prophetiæ dono, et córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in sacra Lauretána æde in oratióne persisteret, sibi vitæ finem imminére cognóvit. Aprútium statim defléxit, et in óppido Agnóni apud alúmnos sancti Philíppi Nérii letháli febre corréptus, sacraméntis Ecclésiæ devotíssime susceptis, pridie Nonas Júnii anni millésimi sexcentési-

mi octávi, in pervigílio festi Córporis Christi, placidissime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus corpus Neápolim delátum, in ecclésia sanctæ Mariæ Majóris, ubi prima sui órdisis jécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens decimusquártus Póntifex Máximus solémni ritu inter beátos; Pius vero séptimus Póntifex Máximus novis fulgéntem signis, anno millésimo octingéntésimo séptimo, sanctórum albo adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 5. Junii.

S. Bonifacii Ep. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [27], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui multitudínem populórum beáti Bonifácii Mártiris tui atque Póntíficis zelo, ad agnitióem tui nóminis vocáre dignátus es: concéde propítius; ut cujus solémnia cólimus, étiam patrocíniasentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens

mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio ut supra 430.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifácius, ántea WinfríduS appellátus, apud Anglos natus est exeúnte sâculo séptimo, et ab ipsa infántia mundum aversátus, vitam monásticam in votis hábuit. Cum ejus pater ánimuS sâculi illécebris permutáre frustra tentásset, monastériuS ingréditur, et sub beáti Wolphárdi disciplína ómnium virtútum, ac scientiárum génere imbúitur. AnnuS agens trigésimuS sacerdotio insignítur, ac verbi divini prædicátor assíduus, magno animárum lucro hoc in múnere versátur. Attamen regnuS Christi adaugére desiderans, contínuo flebat ingéntem multitudínem barbarórum, qui ignorantíæ ténebris immérsi dæmoni famulabántur. Qui quidem animárum zelus cum in dies inextinguíbili ardóre accrésce-ret, divíno númine per lácrimas et ora-

tiones explorato, facultatem a monasterii præposito obtinuit ad Germanicas oras proficiscendi.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

Ex Anglia duobus cum sociis navem solvens, Dorestadium in Frisiæ oppidum venit. Cum autem bellum gravissimum inter Frisonum regem Radbodum, et Carolum Martellum exarsisset, sine fructu Evangelium prædicavit: quapropter in Angliam reversus, ad suum rediit monasterium, cui invitatus præficitur: post elapsum biennium ex consensu episcopi Vintoniensis munus abdicavit, et Romam profectus est, ut apostolica auctoritate ad Gentilium conversionem delegaretur. Cum ad Urbem pervenisset, a Gregorio secundo benigne excipitur, pro Winfrido Bonifacius a Pontifice nominatur. In Germaniam directus, Thuringiæ Saxoniæque populis Christum annuntiavit. Cum interea Rad-

bodus Frisiæ rex ac infestissimus christiani nominis hostis occubuisset, Bonifacius ad Frisones rediit, ubi sancti Willibrordi socius per triennium tantum fructu Evangelium prædicavit, ut destructis idolorum simulacris, innumerae vero Deo ecclesiæ excitarentur.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

A sancto Willibrordo ad episcopale munus expetitus, illud detrectavit ut promptius infidelium salutem instaret. In Germaniam profectus, plura Hassorum millia a dæmonis superstitione avocavit. A Gregorio Pontifice Romæ evocatus, post insignem fidei professionem episcopus consecratur. Exinde ad Germanos redux, Hassiam et Thuringiam ab idololatriæ reliquiis penitus expurgavit. Tanta propter merita Bonifacius a Gregorio tertio ad dignitatem archiepiscopalem evehitur, et tertio Ro-

mam profectus a Summo Pontífice Sedis apostólicæ legátus constitúitur, qua insignítus auctoritáte quátuor episcopátus instituit, et varias sýnodos celebrávit, inter quas concílium Leptinénse memorábile est apud Belgas in Cameracénsi diocési celebrátum, quo quidem témpore ad fidem in Bélgio adaugendam egrégie cóntulit. A Zacharía Papa creatus Moguntínus archiepíscopus, ipso Pontífice jubénste Pipínus in regem Francórum unxit. Post mortem sancti Willibrórdi Ultrajecténsem ecclésiám gubernándam suscepit, primo per Eóbanum, deínde per seípsum, dum ab Ecclésiá Moguntína absolútus Ultrajécti resédit. Frisónibus ad idololatriám relápsis, Evangélium prædicáre rursus aggréditur, cumque offício pastoráli occuparétur, a bárbaris et impiis homínibus juxta Bornam flúvium cum Eóbano coépíscopo, multisque áliis cruénta cæde peremptus martýrii palma condecorátur. Corpus sancti Bonifácii, Mogúntiam translátum, et, ut ipse vivens petierat, in Fuldénsi monasterio, quod exstrúxerat, recónditum fuit, ubi multis

miráculis incláruit. Pius autem nonus Póntifex Máximus, ejus Offícium et Missam ad univérsam Ecclésiám exténdit.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de sermone Domini in monte cap. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quærite illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor. Et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis: ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud, quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi fílii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat, et

ideo filii Dei pacifici, quoniam nihil in his resistit Deo, et utique filii similitudinem patris habere debent.

R. Coróna aúrea super caput ejus,* Exprensa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quoniam pravenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Exprensa.

Lectio viii.

Pacifici autem in semet ipsis sunt, qui omnes animi sui motus componentes, et subjicientes rationi, id est menti et spiritui, carnalesque concupiscentias habentes edomitae, fiunt regnum Dei. In quo ita sunt ordinata omnia, ut id quod est in homine precipuum et excellens, hoc imperet, ceteris non reluctantibus, quae sunt nobis bestiis communita; atque id ipsum quod excellit in homine, id est mens et ratio, subjiciatur potiori, quod est ipsa veritas, unigenitus Filius Dei. Neque enim imperare inferioribus potest, nisi superiori se ipse subiciat. Et haec est pax, quae datur in terra hominibus bonae vo-

luntatis: haec vita consummati perfectique sapientis.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit. **V.** Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

De huiusmodi regno pacatissimo et ordinatissimo missus est foras princeps huius saeculi, qui perversis inordinatisque dominatur. Hac pace intrinsecus constituta atque firmata, quascumque persecutiones ille, qui foras missus est, forinsecus concitaverit, augeat gloriam, quae secundum Deum est; non aliquid in illo edificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus structa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum coelorum.

Te Deum laudamus. 17.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. praeced.

Die 6. Junii.

S. Norberti Ep. et Conf.**Duplex.****Omnia de Comuni Conf. Pont.**
[64], **præter sequ.****Oratio.**

Deus, qui beátum Norbertum Confessorem tuum atque Pontificem, verbi tui præconem eximium effecisti, et per eum Ecclesiam tuam nova prole fecundasti: præsta, quæsumus; ut ejusdem suffragantibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te adjuvante exercere valeamus. Per Dñm nostrum.

Deinde commem. præced.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio ut supra 432.**In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.****In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Norbértus, nobilissimis paréntibus natus, adoléscent liberálibus disciplínis eruditus, in ipsa póstea imperatóris aula, spretis mundi illécebris, ecclesiásticæ militiæ adscribi vóluit. Sacris

initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellicea melóte indútus, prædicationi verbi Dei se totum dedit. Abdicátis ecclesiásticis provéntibus satis amplis, et património in pauperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens, nudisque pédibus, et lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere et sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem et concórdiam revocávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cum Laudúni esset, ab episcopo rogátus ne a sua diocési discéderet, désertum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem órđinem instituit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies ma-

gis augerétur, ac plúrimi ad eum quotidie discípuli convenírent, idem ordo ab Honório secúndo aliisque Summis Pontificibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Antvérpíam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriam hæresim profligávit. Prophético spírítu, et miráculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, ecclesiásticam disciplínam, præsértim coelibátum, constánter propugnávit. Rhemis in concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, et Romam cum aliis epíscopis proféctus, schisma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis et Spírítu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dómino, anno salutis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi. 1. loco. [73]

Die 9. Junii.

Ss. Primi et Feliciani Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Primus et Feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni et Maximiani accusáti christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad prætórém addúcti, cum christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quid-

quam verbis proficere desperarent, affixis stipiti manibus ejus et pedibus, ipsum sine cibo et potu inde triduum pendentem reliquerunt. Postridie ejus diei prætor vocatum ad se Primum sic affatur: Vides, quanto sit prudentior, quam tu, frater tuus, qui obsecutus imperatoribus, apud ipsos est honoratus? Quem si tu quoque imitari volueris, particeps eris ejus honoris et gratiæ.

R. Hæc est vera. [56]

Lectio iii.

Cui Primus: Quid factum sit fratri meo, cognovi ex Angelo. Utinam quemadmodum sum cum eo voluntate conjunctissimus, sic ab eodem ne martyrio disjungar. Quo dicto excanduit prætor, et ad ceteros cruciatus, quibus Primum affecit, præsentem jam Feliciano, liquatum igne plumbum in os ejus jussit infundi. Mox utrumque perducî imperat in theatrum, in eosque imitti duos leones: qui prostrati ad eorum genua, capite et cauda ipsis blandiebantur. Ad id spectaculum cum amplius duodecim millia hominum convenissent, quingenti cum suis familiis christianam re-

ligionem suscepérunt. Quibus rebus permotus prætor eos securi percuti jussit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laud. Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in glória. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Die 10. Junii.

**S. Margaritæ Reginæ
Scotiæ Viduæ.**

Semiduplex.

**Omnia de Communi nec Virg.
nec Mart. [131], præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui beatam Margaritam reginam eximia in pauperes caritate mirabilem effecisti: da; ut ejus intercessione et exemplo, tua in cordibus nostris caritas jugiter augeatur. Per Dominum nostrum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margarita, Scottorum regina, paterno Angliæ regum, materno Cæsarum sanguine clarissima, illustrior adhuc fuit christiana virtute. Hæc in Hungaria nata, ubi pater

tunc témporis exsulábat, post exáctam summa cum pietáte puerilem ætátem, una cum genitóre, qui a sancto Eduárdopátruo, Anglórum rege, ad patérni regni fastigium vocabátur, in Angliam venit. Mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ líttore solvens, vi tempestátis expúlta, seu vérius divínæ providéntiæ consilio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi, egrégiis ejus dótibus capto, nupsísset, sanctimóniæ ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Inter regáles delicias corpus afflictatióibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatióibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat, íntegrosquadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévít, ut ne in gravíssimis quidem dolóri-

bus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima et cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, et sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliorem frugem, et ad simília suis exercitatióibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte et feliciter educávit, ut eórum pleríque quemádmódum et Agatha mater, et Christína soror, sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Univérsi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eisque mores christiána pietáte dignos restítuit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Nihil tamen æque in illa mirábile fuit, ac flagrantíssima caritas erga próximos, præsertim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotidie matræna benignitáte dapes

præbere, flexis génibus in morem ancillæ ministrare, régiis manibus pedes abluerere, et pressis etiam osculis úlcera fovere, solémne habuit. His porro aliisque piis sumptibus non régias tantum vestes, et pretiosa monilia distraxit; sed ipsum non semel exhausit ærarium. Toleratis demum ad patientiæ miraculum acerbissimis doloribus, animam semestri corporis ægrotatione purgatam Auctori suo quarto Idus Júnii reddidit. Quo temporis momento facies ejus diuturni morbi macie ac pallore fœdata, insólita quadam venustate refloruit. Miris etiam post mortem prodigiis clara, et Cleméntis decimi auctoritate in Scótiæ patrónam accepta, ubique terrarum religiosissime colitur.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum cœlorum. de eodem Comuni. [135]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 11. Junii.

S. Barnabæ Apostoli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Apostol. [2], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis et intercessióne lætificas: concéde propítius; ut qui tua per eum beneficia póscimus, dono tuæ grátiae consequámur. Per Dñm.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra. 438.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 13. f.

Cum dimissa esset synagoga, secuti sunt multi Judæorum, et coléntium advenarum, Paulum, et Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convénit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo, et contradicébant his, quæ a Paulo dicebantur, blasphemántes.

Tunc constanter Paulus et Barnabas dixerunt: Vobis oportebat primum loqui verbum Dei: sed quoniam repellitis illud, et indignos vos iudicatis æternæ vitæ, ecce convertimur ad Gentes. Sic enim præcepit nobis Dominus: Posui te in lucem Gentium, ut sis in salutem usque ad extremum terræ.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio luporum, dicit Dominus: * Estote ergo prudentes sicut serpentes, et simplices sicut columbæ. **V.** Dum lucem habetis, credite in lucem, ut filii lucis sitis. Estote.

Lectio ii.

Audiéntes autem Gentes gavisæ sunt, et glorificabant verbum Domini: et crediderunt quotquot erant præordinati ad vitam æternam. Disseminabatur autem verbum Domini per universam regionem. Judæi autem concitaverunt mulieres religiosas, et honestas, et primos civitatis, et excitaverunt persecutionem in Paulum, et Barnabam: et ejecerunt eos de finibus suis. At illi excusso pulvere pedum in eos, venerunt Iconium. Discipuli quoque replebantur gaudio, et Spiritu sancto.

R. Tollite jugum meum super vos, dicit Dominus, et discite a me, quia mitis sum, et humilis corde: * Jugum enim meum suave est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis requiem animabus vestris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 14.

Factum est autem Iconii, ut simul introirent in synagogam Judæorum, et loquerentur, ita ut crederet Judæorum, et Græcorum copiosa multitudo. Qui vero increduli fuerunt Judæi, suscitaverunt, et ad iracundiam concitaverunt animas Gentium adversus fratres. Multo igitur tempore demorati sunt, fiducialiter agentes in Domino, testimonium perhibente verbo gratiæ suæ, dante signa et prodigia fieri per manus eorum.

R. Dum steteritis. [9]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Barnabas Levites, Cyprius genere, qui et prius Joseph, cum Paulo Gentium Apostolus ordinatus est ad prædicandum Jesu Christi Evangelium. Is, agro vendito, quem habebat, redactam ex eo pecuniam attulit Apostolis. Missus autem Antiochiam

prædicationis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperisset, incredibíliter lætátus, eos hortabátur ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus, et Spíritu sancto plenus habebátur.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Proféctus inde Tarsum ut quæreretur Paulum, cum eo Antiochiám venit. In ejus urbis Ecclésia annum comóratí, christiánæ fidei et vitæ illis homínibus præcepta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primum Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli et Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum et Bárnabam. Qui perfúnti illo caritátis officio, adhíbito Joánnē, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochiám.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósā est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Cum autem Antiochiæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis et Doctóribus, Paulus et Bárnabas in jejúnio et oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes et orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleuciám venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætèrea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitatē, peragráruunt. Postrémo Bárnabas digressus a Paulo, una cum Joánnē, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibique circiter séptimum Nerónis añum, tértio Idus Júnii ad apostólici

múneris laudem, martýrii corónam adjúnxit. Ejus corpus Zenóne imperatóre repértum est in ínsula Cypro; ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscriptum.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth. post init.

Cum Dóminus omnem sollicitúdinem a discípulórum córdibus ejécerit, et ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, et ab omni temporálium rerum cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárum rerum cómmoda consequébántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent. Deínde, ut nemo suspicárétur ex magístri infirmitáte tam grávia mala de-

scéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopinátó rerum événtu per-turbaréntur. Dénique, ne, cum ista sub ipsum passió-nis suæ tempus audírent, nímium commoveréntur.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ec-lésiám sánguine suo: * Cálicem Dñi bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis ter-ræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Jam vero, ut intélligant novum hoc esse belli genus, et insólitum præliándi morem, cum illos nudos mitteret, una indútos túnica, sine calceis, absque virga, et absque zona et pera, et ab excipiéntibus ali jubéret: non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens, Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simpliciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum: (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem:) sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur: et quamvis illæ sint in mé-

dio lupórum, et innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmútáverint.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnā: *

Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Majus certe atque admirabilius est, mentem adversariórum commutáre, et ánimum in divérsum transférre, quam illos occídere: præsertim cum duódecim tantum essent, et lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mille circúmstent lupi, superámus, et victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit. **Te Deum. 17.**

In II. Vesp. fit comm. sequ. ac Ss. Basilidis et Soc. Mm.

Die 12. Junii.

S. Joannis a S. Facundo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus auctor pacis, et amátor caritátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica dissidentes componéndi grátia decorásti: ejus méritis, et intercessióne concéde; ut in tua caritáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

Et fit commem. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctórum Mátyrum tuórum Basilidis, Cyrini, Náboris atque Nazárii, quæsumus Dómine, natalítia

nobis votíva resplédeant: et quod illis cóntulit exceléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accrésceat. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ioánnem Sahagúni in Hispánia nóbili genere natum, paréntes cum diu prole caruissent, piis opéribus, et oratiónibus a Deo impetráru[n]t. Ab inéunte ætáte egrégium futuræ sanctitátis spécimen dedit: nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, et Dei cultum hortabátur, eorúmque dissidia componébat. In pátria mónachis sancti Facúndi órdis sancti Benedicti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur. Dum iis óperam daret, curávit pater, ut párochus ecclésiám administráret: quod munus júvenis nullis ratióibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres epíscopi Burgénsis adscriptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque présbyter, et canónicus factus multis beneficiis auctus est. Sed relicta aula epíscopi, ut

Deo quiétius servíret, omnibus ecclésiæ provénitibus abdicátis se cuídám sacélló addíxit, ubi Sacrum quotidie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne fréquenter concionabátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérmam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Póstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium divi Bartholomæi cooptátus, sacerdotis munusita exércuit, ut simul optátis stúdiis incumberet, et in sacris étiam conciónibus assidue versáretur. Cum vero in gravissimum morbum incidísset, arctióri disciplínæ voto se obstrínxit, quod ut rédderet, cum prius cuídám paúperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, meliorem dedísset, ad cœnóbium sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens se cóntulit: in quo admissus, obediéntia, ánimí demissióne, vigíliis ac oratióne provectiões anteíbat. Triclínii cura cum

ipsi demandata esset, vini doliolum ipso attingente omnibus monachis per annum abunde suffecit. Exacto tirocinii anno, praefecti jussu munus concionandi suscepit. Salmanticae id temporis adeo cruentis factionibus divina, humanaeque omnia permixta erant, ut singulis propemodum horis caedes fierent, et omnium ordinum, ac praesertim nobilium sanguine non viae solum, et fora, sed templa etiam redundarent.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

At Joannes, tum concionibus, tum privatis colloquiis civium animos demulcens, ad tranquillitatem urbem reduxit. Virum principem graviter offendit, quod illius in subditos saevitiam increpasset. Qua de causa equites duos immisit, qui eum in itinere confoderent: jamque ad ipsum propinquaverant, cum, stupore divinitus immisso, simul cum equis immobiles steterunt, donec ad pedes sancti viri provoluti, sceleris

veniam precarentur. Ipse quoque princeps repentino terrore percussus, jam de salute desperaverat, cum revocato Joanne, facti poenitens incolumitati redditus est. Factiosi etiam homines, cum eum fustibus peterent, brachiis dirigere, nec ante redditae vires quam delicti veniam precarentur. Christum Dominum, dum Sacrum faceret, praesentem contueri, atque ex ipso divinitatis fonte coelestia mysteria haurire solitus. Abdita cordis inspicere, ac futura raro eventu praesagire frequens illi fuit, fratrisque filiam septennem mortuam excitavit. Denique mortis die praenuntiato, et Ecclesiae sacramentis devotissime susceptis, extremum diem clausit, multis ante et post obitum miraculis gloriosus. Quibus rite probatis Alexander octavus sanctorum numero eum adscripsit. **R.** Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Pro Ss. Martyribus.

Lectio ix.

Basilides, Cyrinus, Nabor et Nazarius, Romani milites, nobiles genere, et virtute illustres, christiana religione suscepta,

cum Christum Dei Filium, Diocletiano imperatore, prædicarent, ab Aurélio præfecto Urbis comprehensi, et ut diis sacra facerent admóniti, ejus jussa contemnentes, missi sunt in carcerem. Quibus orantibus, cum subito clarissima lux oborta omnium oculis, qui ibidem essent, carcerem collustrasset: illo cœlesti splendore commotus Marcéllus custodiæ præpositus, multique alii, Christo Domino crediderunt. Verum postea e carcere emissi, ab imperatore Maximiano, cum ejus etiam neglecto imperio, unum Christum Deum et Dominum in ore haberent, scorpionibus cruciati iterum conjiciuntur in vincula: unde septimo die educti, et ante pedes imperatoris constituti, perstiterunt in irrisione inanum deorum, Jesum Christum Deum constantissime confitentes. Quamobrem damnati, securi feriuntur. Quorum corpora feris obiecta, nec ab illis tacta, a Christianis honorifice sepulta sunt.

Te Deum laudamus. 17.

In Laud. fit comem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: no-

lite timere: multis passeribus meliores estis vos.

℣. Exsultabunt sancti in gloria. ℞. Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio. Sanctorum Mart. 446.

Vesperæ a Capitulo de sequ. commem. præced.

Die 13. Junii.

S. Antonii de Padua Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Ecclésiā tuā Deus, beati Antonii Confessoris tui solēmnitas votīva lætificet: ut spirituālibus semper muniātur auxiliis, et gaudiis perfrui mereātur æternis. Per Dominum.

Deinde fit commem. præc.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terrēna triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas. ℞. Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus auctor. 444.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Antonius, Ulyssipone in Lusitania honestis ortus parentibus, et ab iis pie educatus.

tus, adolēscens institútum canonicórum regulárium suscepit. Sed cum cōrpora beatórum quinque Mártýrum fratrum Minórum Cónimbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martýrii desidério incensus ad Franciscánum ordinem transivit. Mox eodem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit: sed advérsa valetúdine afflctus, et redire coactus, cum navi ad Hispániæ líttora ténderet, ventórum vi in Siciliam delátus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Assísium e Sicilia ad capítulum generále venit: inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatióibus, jejúniis et vigíliis diu vacávit. Póstea sacris ordínibus initiátus, et ad prædicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia et cópia tantum profécit, tan-

támque sui admiratiónem commóvit, ut eum Summus Póntifex aliquándo concionántem aúdiens, arcam testaménti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit, ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Primus ex suo ordine, ob doctrínæ præstantiam, Bonóniæ et álibi sacras líteras est interpretátus, fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis vero peragrátis provinciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ monuménta reliquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei perfúctus, méritis et miráculis clarus obdormívit in Dómino Idibus Júnii, anno salutis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregórius nonus Póntifex Máximus sanctórum Confessorum número adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Sint lumbi vestri præcincti. de eodem Communi 1. loco. [97]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 14. Junii.

**S. Basilii Magni Episc.
Conf. et Ecclesiæ Doct.**

Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis [64], præter sequ. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Basili, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Exaudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáte Basilii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deférimus: et qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terréna, triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

¶ Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Ecclesiám tuam. 447.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Basilíus nóbilis Cáp-padox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirábíliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ et morum exceléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam provínciam a christiánis institútis aberrántem, ad viam salútis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaréæ epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur: in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem imperatórem sibi irátum, miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exsílíum, a senténtia discédere coégerit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo,

et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v.

Nam et Valēntis sella, in qua facturus decrētum de ejiciēdo e civitatē Basilio, sedere volēbat, confracta est: et tribus ab eo cālamis adhibitis ad scribendam exsīlii legem, nullus eōrum reddidit atramentum: et cum nihilominus in propósito scribēdi impium decrētum persisteret, ipsius dēxtera, dissolutis nervis, tota contrēmut. His commōtus Valens chartam utrāque manu conscidit. Ea autem nocte, quæ ad deliberandum Basilio data est, Valēntis uxor intimis est cruciāta doloribus, et ūnicus filius in gravem morbum incidit. Quibus ille pertērritus, iniquitatem suam recognōscens, Basilium accērsit; quo præsente puer cōepit convalēscere: verum, vocātis a Valēnte ad visendum pūerum hærēticis, paulo post mōritur.

R. Pōsui adjutōrium super potētem, et exaltāvi elēctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliābitur ei. **V.** Invēni David servum meum, oleo sancto meo ūnxi eum. Manus.

Lectio vi.

Abstinēntia et continēntia fuit admirābili: una tūnica contētus erat: in jejūnio servādo diligentissimus, in oratiōe assiduus, in qua sæpe totam noctem consumēbat. Virginitatem perpētuo cōluit. Monastēriis exstrūctis, ita monachōrum institūtum temperāvit, ut solitariæ atque actuosæ vitæ utilitātes præclāre simul conjūgeret. Multa eruditē scripsit; ac nemo, teste Gregōrio Nazianzēno, sacræ Scripturæ libros vērīus aut ubērīus explicāvit. Obiit Kalēdis Januārii, cum tantum spīritu vivens, præter ossa et pellem, nulla prætērea cōrporis parte constāre viderētur.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangēlii secūndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. f.

In illo tēpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxorem, et filios, et fratres, et sorōres, adhuc autem et animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Basilii
Episcopi.

Lib. Regul. fusius explic. ad
interrog. 8.

Perfecta quidem renuntiatio in eo consistit, ut id assequamur, ne ad ipsius etiam vite affectionem propensimus, et responsum mortis habeamus, ut non simus fidentes in nobis ipsis. Huiusmodi autem renuntiatio initium sumit ab alienatione rerum externarum, veluti a possessionibus, ab inani gloria, a vivendi consuetudine, a rerum inutilium amore: quemadmodum etiam suo exemplo nobis ostenderunt sancti Domini nostri discipuli, Iacobus quidem et Iohannes, relicto patre Zebedæo, et ipsa quoque navicula, de qua omnis illorum victus ratio pendebat: Matthæus vero, cum ab ipso telonio surrexit, ac Dominum secutus est.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio viii.

Sed quid opus est nostris rationibus, aut

sanctorum virorum exemplis id, quod dicimus, confirmare, cum ipsa Domini verba in medium liceat afferre, iisque ipsis religiosam ac Deum timentem animam commovere, quibus ille perspicue et sine controversia protestatur, dicens: Sic igitur quicumque ex vobis non renuntiaverit omnibus quæ possidet, non potest meus esse discipulus. Et alio in loco, cum prius dixisset: Si vis perfectus esse, vade, et vende omnia quæ habes, et da pauperibus: postea subiunxit: Veni, sequere me.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus.

V. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et. Gloria. Et.

Lectio ix.

Est igitur renuntiatio, quemadmodum docuimus, vinculorum terrænæ hujus ac temporális vitæ solutio, atque ab humanis negotiis liberatio, per quam ad ineundam viam, qua ad Deum pervenitur, aptiores et promptiores efficimur: et expedita ratio ad acquisitionem usumque rerum, quæ super aurum et lapidem pretiosum multum lon-

ge sunt pretiosiores: et in summa, cordis humani ad coelestem conversationem translatio, ita ut dicere liceat: Nostra conversatio in coelis est: et (quod maximum est) initium unde ad Christi similitudinem evadimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus.

Te Deum laudamus. 17.

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 15. Junii.

Ss. Viti, Modesti atque Crescentiæ Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Istorum est enim regnum coelorum, qui contempserunt vitam mundi, et pervenerunt ad premia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Laetamini in Domino, et exsultate justi. **R.** Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Da Ecclesiae tuae, quaesumus Domine, sanctis Martyribus tuis Vito, Modesto, atque Crescentia intercedentibus: superbe non sapere, sed tibi placita humilitate proficere; ut prava despiciens, quaecumque recta sunt, libera exerceat caritate. Per Dominum.

Lectio ii.

Vitus admodum puer in scio patre baptizatus est: quod cum ille rescivisset, nihil praetermisit, quo filium a christiana religione removeret. Qua in voluntate permanentem, Valeriano iudici verberibus castigandum tradidit. Sed nihilominus in sententia persistens, patri redditus est. Sed dum eum pater gravius punire cogitat, Vitus Angeli monitu, comitibus Modesto et Crescentia, ejus educatoribus, migrat in alienas terras: ibique eam sanctitatis laudem adeptus est, ut ejus fama ad Diocletianum perlata, ipsum imperator accerseret, ut filium suum a daemone vexatum liberaret: quo liberato, cum ei amplissimis praemiis ingratus imperator, ut deos coleret, persuadere non potuisset, una cum Modesto et Crescentia vinculis constrictum mittit in carcerem.

Lectio iii.

Quos ubi constantiores esse comperit, demitti jubet in ingens vas liquato plumbo, ferventi resina ac pice plenum: in quo cum trium Hebraeorum puerorum more divinos hymnos

cánerent, inde erépti leóni objiciúntur: qui prostérnens se, eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira imperátor, quod multitudinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, et ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terrémótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, et multi oppréssti sunt. Eórum reliquias Floréntia nóbilis fémina, unguéntis condítas, honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laud. Ant. Vestri cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Die 18. Junii.

Ss. Marci et Marcelliani Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui sanctórum Mártyrum tuórum Marci et Marcelliáni natalítia cólimus; a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dóminum nostrum.

R. ii. Hæc est vera. [56]

Lectio iii.

Marcus et Marcellíanus fratres Románi, propter christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt, pédibus clavis confixis. Ad quos cum ita loquerétur judex: Resipiscite míseri, et vos ipsos ab his cruciátibus erípите: respondérunt: Numquam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc patí sinat, quámdu hoc corruptíbili córpore vestítí érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfíxi, ad martýrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laud. Ant. Vestri cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis

passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Die 19. Junii.

S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comuni Virg. [110] præter sequ.

In utrisque Vesperis.

Hymnus.

Cœlestis Agni nuptias,
O Juliána, dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorúmque ducis Virgínum.

Sponsúmque suffixum
cruci

Noctes, diésque dum gemis,

Doloris icta cúspide,
Sponsi refers imáginem.

Quin septifórmi vúlnerē
Fles ad genu Deíparæ:
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit caritas.

Hinc morte fessam próxima

Non usitáto te modo
Solátur, et nutrit Deus,
Dapem supérnam porrigens.

Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória. Amen.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui beátam Juliánam Virgínem tuam extrémō morbo laborántem pretiósō Fílii tui corpore mirábiliter recreáre dignátus es: concéde quæsumus; ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti, ad cœlestem pátriam perducámur. Per eúmdem Dóminum.

Deinde fit commemor. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártýrum tuorum Gervásii et Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.**Hymnus.** Cœlestis Agni. 454.**In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.****In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Juliána ex nóbili Falconéria familia, claríssimo patre, qui templum Deíparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen dedit: vagiéntibus quippe labris, suavíssima Jesu et Mariæ nómina ultro proférre audíta est. Puerítiam póstmodum ingrèssa, totam se christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excélluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis ac exémpis instruebátur, matri dicere non dubitáverit, ipsam non féminam peperísse, sed Angelum; nam ita modéstó vultu animóque ab omni, vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hómínis fáciem intuéndam eréxerit, auditóque

peccáti vocábulo contremúerit; imo scéleris narratióne percúlso, illico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opulénta, terrenisque posthábitis nuptiis, Deo virginitátem in mánibus divi Philíppi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósium Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Juliánæ exémpulum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus familiis féminæ, ac mater ipsa filíæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, órduem Mantellatárum institúerit, ac illi pie vivéndi leges summa prudentia ac sanctitáte tradiderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas divus Benítius habéret, mortipróximus, nulli mélius, quam Juliánæ, non féminas tantum, sed et totum Servórum órduem, cujus propágator, et moderátor exstí-

terat, comendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat; et cum ceterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in extasim saepissime rapta, et si reliquum, in sedandis civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat ægrôtis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem, admoto ore, lambens, eos sanitati restituēbat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudæ cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadæ diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, excepto die sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Dura hujusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit, quo ingra-

vescēte, cum septuagesimum ætatis annum ageret, ad extremum vitæ spatium redacta est. Diuturnæ valetudinis incōmmoda hilaris vultu constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa ob sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiiis constituta, sacerdotem rogavit, ut allatum divinum panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exteriùs admoveret. Precibus illius morem gessit sacerdos: et mirum! eodem temporis momento, divinus panis disparuit, et Juliána sereno ac ridenti vultu exspiravit. Res supra fidem tamdiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus: inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni veluti sigillo impræssa forma hostiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentabat. Hujus prodigii fama ceterorumque miraculorum non Florentiæ tantum, sed totius christiáni orbis venerationem illi conciliavit, ac per quatuor prope integra sæcula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa

décimus tértius in ejus celebritáte Offícium proprium recitari ab univérso ordine beátæ Mariæ Virginis Servórum jússerit. Clemens vero duodécimus, munificentíssimus ejúsdem ordinis protéctor, novis in dies miráculis coruscántem, sanctárum Virgínium catálogo adscripsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis parabolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélíi lectione compéllor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur: ne appetitus lau-

dis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lámpadibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álío in loco Dóminus dicit: Mittet

Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Prudentes Virgines, aptate vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

**Pro Ss. Gervasio et Protasio
Martyribus.**

Lectio ix.

Gervásius et Protásius, Vitális et Valériæ filii, quorum pater Ravennæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martýrium subiérunt, distribúto pauperibus património, domésticos servos libertate donarunt. Quo facto Gentilium sacerdotes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius comes in bellum proficisci vellet, hanc occasionem perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astasio persuádent se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio et Protasio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciéndam com-

pelleret. Quod cum illi de-testaréntur, Astásius impetrávit, Gervásium tándiu cædi, dum inter vérbera exspiráret: Protásium fustibus contúsum secúri percuti jubet. Quorum corpóra Philíppus Christi servus clam sústulit, et in suis ædibus sepelívit: quæ postea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro et insígni collocánda curávit. Passi sunt Medioláni décimo tértio Kaléndas Júlii.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. pro comm. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesp. fit commemor. sequ.

Die 20. Junii.

S. Silverii Papæ et Mart.

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmiſſimam noſtram reſpice, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Silvérii Mártyris tui atque Pontíficis intercéſſio glorióſa nos próteſcat. Per Dóminum noſtrum.

Lectio ii.

Silvérius Campánuſ post Agapítum próxime Póntifex creátus eſt: cujus doctrína et ſánctitas illúxit in inſectándis hæréticis, et conſtántis ánimí magnitúdo perſpécta eſt in tuéndó judício Agapíti. Nam Anthimum, quem, quia Eutychiánam hæreſim defendébat, Agapítus ab episcopátu Conſtantinopolitáno depoſúerat, cum a Theodóra Augúſta ſæpiſſime rogátus eſſet, reſtitúere nóluit.

R. ii. Dñe præveniſti. [38]

Lectio iii.

Quamóbrem iráta múlíer mandat Belisário ut Silvérium mittat in exſílium. Qui exſulávit in ínſula Póntia, unde his verbis ſcripſiſſe fertur ad Amatórem epíſcopum: Sústén-tor pane tribulatiónis et aqua angúſtiæ; nec tamen dimíſi, aut dimítto offici-um meum. Et ſane, brevi in-

cómodis ærumníſque con-féctus, obdormívit in Dómino, duodécimo Kaléndas Júlii; cujus corpus Romam delátum, et in Básiſlica Vati-cána depóſitum, multis miráculis illuſtrátum fuit. Præfuit Eccléſiæ años tres et ámplius, creátis mense Decémbrí presbýteris tréſ-decim, diáconis quinque, epíſcopis per dívérſa loca decem et novem.

Te Deum laudámuſ. 17.

Ad Laud. Ant. Qui odít ánimam ſuam in hoc mun-do, in vitam ætérnam cuſtódít eam.

V. Juſtus ut palma floré-bit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 21. Junii.

S. Aloisii Gonzagæ

Conf. Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [88] præter ſequ.

Oratio.

Cœléſtium donórum diſtribútor Deus, qui in angélico júvene Aloísio mi-ram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia ſociáſti: ejus méritis et précibus concéde; ut innocéntem non ſecúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

loisius, Ferdinándi Gonzagæ Casteliónis Stiverórum marchiónis fílius, festináto propter vitæ perículum baptísimo, prius cœlo quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novénis Floréntiæ ante aram beátæ Vírginis, quam paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit: eámque, insígni Dei beneficio, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimiperturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos numquam in fáciem inténdere Maríæ Austriacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum princípis ephébos fere quotidie salutávit; sed a matris étiam vultu continéret: homo propterea sine carne, aut Angelus in carne mérito appellátus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Adjécit sénsuum custodiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdomadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane et aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuisse per id tempus ipsíus jejúnium víderi potest, cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus aut caténis cruentábat: flagélla quándoque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injéctis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, suá étiam híeme, solo tectus indúsio, pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus, in cœléstium contemplatióne traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat imótus, donec unam saltem ánimo nusquam dis-

trácto percurrisset. Cujus constantiæ præmium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis, imo perpétua velut éxtasi in Deo defixæ. Ei demum ut únice adhæreret, victo post triennále acérrimum certamen patre, et avíti principatus jure in fratrem translato, Societáti Jesu, ad quam coelésti voce Matríti fúerat accitus, Romæ se adjúnxit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

In tyrocínio ipso virtutum ómnium magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contéptus singuláris, implacabile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus propterea mentem a divínis rebus tantisper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum írrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos caritáte ampléxus, in públicis, quibus alácritér ministrábat, nosocomíis, contagiósam luem traxit. Qua lente con-

súmptus, die quem prædixerat, undécimo Kaléndas Júlii, ætátis anno quarto et vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi, atque humi stratus mori postuláset, migrávit in cœlum. Ibi eum sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cœlo credidisset; ipsúmque sanctimónia insígnem, et caritáte Mátyrem incógnitum fuisse prædicávit. Multis étiam magnisque cláruit miráculis. Quibus rite probátis, Benedictus décimus tértius sanctórum fastis angélicum júvenem adscripsit, atque innocéntiæ et castitátis exémpplar simul et patrónum studiósæ præsertim juventúti dedit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. c.

In illo témpore: Respóndens Jesus ait Sadducæis: Errátis nescientes Scriptúras, neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubéntur: sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Libro de Virginitate.

Virginitas est bona: id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior; et istud tibi asséntior: ac si libet, illud adjúgam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cœlum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt: ac, si quid prætêrea addéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt, non étiam carne et ságuine coagmentáti sunt: in terris prætêrea non commorántur, non cupiditátum aut libídinum perturbatióibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere: nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

At humánum genus, cum nátura beátis illis méntibus inférius sit, omni vi studióque conténdit, ut, quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómodo? Non nubunt Angeli: at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eidem insérviunt; et istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdui córporis ónere deprimúntur, quemádmódum Angeli in cœlum néqueunt ascéndere, illud eo vel máximo solátio compénsant, quod modo spíritu et córpore sancti sint, cœli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam? quómodo terrárum íncolas sic afficiat, ut qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exæquet?

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Qua enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Elisæus, Joánnes, veri hi

virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénte inquirat, hi nihilo minus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes: et idípsum quo infériore conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum incolæ, et ii qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi et contentiÓne pervenire; vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratiÓne præditos fuisse opórteat.

Te Deum laudámus. 17.

In II. Vesp. comm. sequ.

Die 22. Junii.

S. Paulini Episc. et Conf.

Ad Vesp. Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Paulini Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiÓnem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

Paulinus Nolæ episcopus, eruditus stúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánte et ornáte scripsit vèrsibus, et solúta oratiÓne. Hujus viri caritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessariis, in aléndonos paúperes et captivos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, et copiosíssime sanctus, captus a bárbaris, sic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum et argéntum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónés infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut filium sibi redímeret, consúptis rebus ómnibus in officio pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Lectio iii.

Igitur in Africam profectus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscepit. Verum cum prophetiæ dono regis mortem ipsi dómino prædixisset, et rex in somnis

Paulinum sedentem medium inter duos iudices, sibi-que de manibus eripientem flagellum vidisset: tantus vir cognitus honorificentissime dimissus est, condonatis ei omnibus suis civibus, qui captivi fuerant. Nolum revēsus ad episcopale officium, cum verbo et exemplo omnes ad pietatem christianam inflammaret, laterum dolore correptus est; mox cubiculum in quo jacebat, terræmotu contrémuit, ac paulo post animam Deo reddidit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

V. Justum deduxit Dñs per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Die 23. Junii.

**In Vigilia
S. Joannis Baptistæ.**

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio i. Cap. 1.

Fuit in diebus Herodis, regis Judææ, sacerdos quidam nomine Zachariás de vice Abiá; et uxor illius de filiabus Aaron, et nomen ejus Elisabeth. Et reliqua.

**Homilia sancti Ambrósii
Episcopi.**

Liber 1. in Lucam.

Docet nos Scriptura divina non solum mores in iis qui prædicabiles sunt, sed etiam parentes oportere laudari: ut veluti transmissa immaculatæ puritatis hæreditas, in iis quos volumus laudare, præcellat. Quæ enim alia intentio hoc loco sancti Evangelistæ, nisi ut sanctus Joannes Baptista nobilitetur parentibus, miraculis, moribus, munere, passione? Sic etiam sancti Samuel mater Anna laudatur: sic Isaac a parentibus nobilitatem pietatis accipit, quam posteris dereliquit. Sacerdos itaque Zachariás, nec solum sacerdos, sed etiam de vice Abiá, id est, nobilis inter superiores familias.

R. R. de Feria occurrente.

Lectio ii.

Et uxor, inquit, illi de filiabus Aaron. Non solum igitur a parentibus, sed etiam a majoribus sancti Joannis nobilitas propagatur, non sæculari potestate sublimis, sed religionis successione venerabilis. Tales enim majores habere debuit prænuntius Christi: ut non repente conceptam, sed a majoribus

accéptam, et ipso infúsam jure natúræ, prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatióibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccátis suis solátia præferéntes, sine peccátis fréquentibus hóminem putant esse non posse: et utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra?

Lectio iii.

Quibus respondéndum est, prius ut quid sit hóminem sine peccáto esse, definiant: utrum numquam omníno peccásse, an desísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse; et ipse conséntio. Omnes enim peccavérunt, et egent glória Dei. Sin autem eum qui véterem errórem corréxerit, et in eam se vitæ transformáverit qualitatem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a

delíctis: non possum in eórum conveníre senténtiam, cum legámus: Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiám, ut exhibeat ipsam sibi gloriósam, et non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi, sed ut sit sancta et immaculáta.

Ad Bened. Ant. ut in Psalt. et post Ant. dicuntur Preces feriales flexis genibus. 65.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut família tua per viam salútis incédât; et beáti Joánnis Præcarsóris hortaménta sectándo, ad eum quem prædixit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Si sequenti die xxiv. occurrerit solemnitás Ss. Corporis Christi, agendum erit de prædicta solemnitáte: Festum vero S. Joannis Baptistæ tunc reponatur in diem xxv. tamquam in sedem propriam, translato alio Festo Duplici, si alicubi occurrat, post Octavam, aut eo penitus omisso juxta Rubricas; sed si fuerit primæ vel secundæ classis, transfertur in primam diem Officio Duplici non impeditam infra eamdem Octavam.

Attendite populi de longe: Dñs

ab utero vocavit me. Is. 49, 1.

Et misit Dñs manum suam,

et tetigit os meum. Jer. 1, 9.

Die 24. Junii.

IN NATIVITATE S. JOANNIS BAPTISTÆ.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

ipse præibit ante
illum in spíritu
et virtute Eliæ
parare Dómino
plebem perfectam.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm.
Apost. [2]

2. Joánnes est nomen
ejus: vinum et síceram non
bibet, et multi in nativitate
ejus gaudébunt.

3. Ex útero senectútis et
stérili Joánnes natus est
præcúrsor Dómini.

4. Iste puer magnus co-
ram Dómino: nam et ma-
nus ejus cum ipso est.

5. Nazaræus vocábitur
puer iste: vinum et síce-
ram non bibet, et omne im-
múndum non manducábit
ex útero matris suæ.

Capitulum. Isaia 49.

Audíte insulæ, et atténdite
pópuli de longe: Dómi-
nus ab útero vocávit me,
de ventre matris meæ re-
cordátus est nóminis mei.

Hymnus.

Ut queant laxis resonáre
fibris
Mira gestórum fámuli tuó-
rum,

Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens
Olýmpo,
Te patri magnum fore na-
scitúrum,
Nomen, et vitæ sériem ge-
réndæ

Ordine promit.

Ille promíssi dúbius su-
pérni,
Pérdidit promptæ módulos
loquélæ:

Sed reformásti génitus per-
éemptæ

Organa vocis.

Ventris obstrúso récu-
bans cubíli,
Sénseras Regem thálamo
manéntem:

Hinc parens nati méritis
utérque

Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Et tibi compar utriúsque
virtus

Spíritus semper, Deus unus,
omni

Témporis ævo. Amen.

Y. Fuit homo missus a
Deo. R. Cui nomen erat
Joánnes.

Ad Magnif. Ant. Ingréssu
Zacharía templum Dómini,

apparuit ei Gábríel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitatē fecísti: da pópulis tuis spirituálíum grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Antra desérti téneris sub annis
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi posses maculáre vitam
Crimine linguæ.

Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes;
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Vatum
Corde præságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodís.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem

Tíngere lymphis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritussemper, Deus unus, omni

Témporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Priúsqvam te formárem * in útero, novi te; et ántequam progredéreris, sanctificávi te.

Ps. de Communi Conf. non Pont. [89]

Ant. Ad ómnia quæ mittam te, * dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, et quæ mandávero tibi, loquérís ad eos.

Ant. Ne tímeas * a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.

Y. Fuit homo missus a Deo. **R.** Cui nomen erat Joánnes.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdotibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est

verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consumationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigrationem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsqvam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et Prophétam in Géntibus dedi te.

R. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine, et paráret Dómino plebem perféctam. **V.** Erat Joánes in desérto prædicans baptismum poeniténtiæ. Hic.

Lectio ii.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dicere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te, ibis: et univérsa quæcúmque mandávero tibi, loqueris. Ne tíneas a fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum:

et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et dissipes, et ædífices, et plantes.

R. Elísabeth Zachariæ magnum virum génuit, Joánnem Baptistam Præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. **V.** Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánes. Qui viam.

Lectio iii.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípío tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te faciám vul-tum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, et in columnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdotibus, et pó-pulo terræ. Et bellábunt advérsus te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut libérem te.

R. Priúsqvam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de ventre, sanctificávi te: * Et Prophétam in Géntibus dedi

te. **V.** Vir diléctus a Deo, et homínibus honorátus est. Et. **Gloría Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus * manum suam, et tétigit os meum; et Prophétam in Géntibus dedit me Dñs.

Ps. de Communi Conf. non Pont. [92]

Ant. Ecce dedi * verba mea in ore tuo: ecce constitúti te super Gentes et regna.

Ant. Dóminus ab útero * vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

V. Inter natos mulierum non surréxit major. **R.** Joáinne Baptísta.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 20. de Sanctis.

Lectio iv.

Post illum sacrosánctum Dómini natális diem nullíus hóminum nativitatē légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptistæ. In áliis sanctis et eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos, post consummationem labórum, et devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta últimi

diéi mérita celebrántur; in hoc étiam prima dies, et ipsa étiam hóminis inítia consecrántur: pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnósce-rent, vóluit esse testátum. Joáannes autem figúra fuit véteris testaménti, et in se formam prætulit legis: et ideo Joáannes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.

R. Descéndit Angelus Dómini ad Zachariám, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joáannes Baptísta. **V.** Iste puer magnus coram Dómino: nam et manus ejus cum ipso est. Et habébit.

Lectio v.

Quod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, et expers lucis jam testis est veritátis: hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine et carne lítteræ, et Redemptórem mundo spírítu prædicávit, et nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Judæi erravérunt a ventre, id est a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa: ideo hic venit in

testimónium, ut testimónium perhiberet de lúmine.

R. Hic est Præcúrsor dilectus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. **V.** Ipse præíbit ante illum in spíritu et virtúte Eliæ. Ipse est enim Joánnes.

Lectio vi.

Quod autem Joánnes in cárcere constitútus ad Christum discipulos suos órdat; lex ad Evángélium transmittit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro et in occúlto jacébat, et Judáica cæcitate sensus intra lítteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur: Ille erat lucérna ardens, id est, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte posséssó, lumen salútis osténderet, et quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendíssimum justítiæ solem lucis suæ rádio demonstráret, et de seípso dicens: Ego vox clamántis in desérto.

R. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: et póstulans pugillárem, scri-

psit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. **V.** Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens. Joánnes. **Gloria Patri. Joánnes.**

In III. Nocturno.

Ant. Pósuit os meum * Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Ant. Formans me * ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitudínem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Ant. Reges vidébunt, * et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómni-

bus tribulati6nibus meis eripuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulati6nibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et eripiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulati6nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulati6nes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum qui elégit te.

V. Elisabeth Zachariæ magnum virum génuit.

R. Joánnem Baptistam præcursórem Dómini.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. f.

Elizabeth implétum est tempus pariéndi, et peperit filium. Et audiérunt vicini et cognáti ejus quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 2. Comm. in Lucæ cap. 1.
ante finem.

Péperit filium Elísa-
beth, et congratula-
bántur vicíni. Habet
sanctórum editio lætítiam
plurimórum, quia commú-
ne est bonum. Justítia enim
commúnis est virtus: et
ideo in ortu justí futú-
vitæ insigne præmittitur,
et grátia secutú-
tis exsultatióne vicinórum
præfiguránte signátur. Pul-
chre autem tempus, quo
fuit in útero Prophéta, de-
scribitur, ne Mariæ præ-
séntia taceátur: sed tempus
silétur infántiæ, eo quia
infántiæ impediménta ne-
scívit. Et ideo in Evangélio
nihil super eo légimus, nisi
ortum ejus, et oráculum,
exsultatió-
nem in útero, vo-
cem in desérto.

R. Præcúrsor Dómini ve-
nit, de quo ipse testátur: *
Nullus major inter natos
mulierum Joáinne Baptísta.
V. Hic est enim Prophéta,
et plus quam Prophéta, de
quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

Neque enim ullam infán-
tiæ sensit ætátem, qui
supra natúram, supra ætá-
tem in útero pósitus matris,

a mensúra cœpit ætátis
plenitúdinis Christi. Mire
sanctus Evangelísta præ-
mitténdum putávit, quod
plúrimi infántem patris nó-
mine Zachariám appellán-
dum putáverint: ut advér-
tas matri non nomen alicú-
jus displicuisse degéneris,
sed id sancto infúsum Spí-
ritu, quod ab Angelo ante
Zachariæ fúerat prænun-
tiátum. Et quidem ille mu-
tus intimáre vocábulum fi-
lii nequívít uxóri: sed per
prophetíam Elísa-
beth dí-
dicit, quod non didícerat
a maríto.

R. Gábríel Angelus ap-
páruit Zachariæ dicens:
Nascétur tibi filius, nomen
ejus Joáannes vocábitur: *
Et multi in nativitate ejus
gaudébunt. **V.** Erit enim
magnus coram Dómino,
vinum et síceram non bibet.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Joáannes est, inquit, nomen
ejus: hoc est, non nos ei
nomen impónimus, qui jam
a Deo nomen accépit. Ha-
bet vocábulum suum, quod
agnóvimus, non quod elé-
gimus. Habent hoc mérita
sanctórum, ut a Deo nomen
accípiant. Sic Jacob Israél
dí-
citur, quia Deum vidit.
Sic Dóminus noster Jესus
nominátus est ántequam

natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides, Angelos, quæ audierint, non quæ usurpaverint, nuntiáre. Nec miréris, si nomen múlter, quod non audívit, asséruiť; quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 17.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Elísabeth Zachariæ * magnum virum génuít, Joánnem Baptistam præcursórem Dómini.

Ps. Dóminus regnávit. **cum reliquis. 18.**

2. Innuébant patri ejus, * quem vellet vocári eum: et scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus.

3. Joánnes vocábitur * nomen ejus: et in nativitate ejus multi gaudébunt.

4. Inter natos mulierum * non surréxit major Joanne Baptísta.

5. Tu puer, * Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vías ejus.

Capitulum. Isaia 49.

Audíte ínsulæ, et atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labem nívei pudóris,
Præpotens Martyr, nemo-rúmque cultor,
Máxime Vatum.

Serta ter denis álios corónant
Aucta creméntis, duplicáta quosdam;
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.

Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápidés revéllé
Asperum planans iter, et refléxos
Diríge calles.

Ut pius mundi Sator et Redémptor
Méntibus culpæ sine labe puris
Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.

Laudibus cives célebrent supérni
Te Deus simplex, paritér-que trine,
Súpplices et nos véniam precámur:
Parceredémptis. Amen.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Bened. Ant. Apértum est * os Zachariæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativité fecísti: da pópulis tuis spirituálíum grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Audíte ínsulæ. 475.

R. br. Fuit homo * Misus a Deo. Fuit. **V.** Cui nomen erat Joánnes. Misus. **Glória Patri.** Fuit.

V. Inter natos mulierum non surréxit major. **R.** Joánnes Baptísta.

Ad Sextam.

Capitulum. Isaïæ 49. b.

Et nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

R. br. Inter natos mulierum * Non surréxit major. Inter. **V.** Joánnes Baptísta. Non. **Glória Patri.** Inter.

V. Elísabeth Zachariæ magnum virum genuit. **R.** Joánnem Baptístam Præcursórem Dómini.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaïæ 49. b.

Reges vidébunt, et consúrgent príncipes, et adorábunt Dóminum Deum tuum, et sanctum Israël, qui elégit te.

R. br. Elísabeth Zachariæ * Magnum virum genuit. Elísabeth. **V.** Joánnem Baptístam Præcursórem Dómini. Magnum. **Glória Patri.** Elísabeth.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

In II. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 475; **Ps.** ut in I. Vesp. de Coñ. Apost. [2] **Hymnus ut in I. Vesp.** 467.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Ad Magnif. Ant. Puer * qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánnes Baptísta.

Et fit commem. sequ.

Die 25. Junii.

S. Gulielmi Abbatis.

[Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], **præter sequ.**

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stollam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui infirmitáti nostræ ad terendam salutis viam in sanctis tuis exemplum, et præsidium collocásti: da nobis, ita beáti Gulielmi Abbátis mérita venerári; ut ejúsdem excipiámus suffrágia, et vestigia prosequámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gulielmus nobilibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartum décimum ætátis annum expléverat, cum miro quodam pietátis ardóre flagrans, Compostellánam peregrinátionem ad celebérrimum sancti Jacóbi templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica, ac dúplici férreo círculo præcínctus, nudisque pédibus prosecútus, aspérrima frígoris et æstus, famis et sitis summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini sepúlchrum peregrinátionem molítur:

sed quo minus propósitum exsequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno númine ad altióra, et sanctióra religiósam júvenis índolem retrahénte. Porro in solículo monte biénnum inter assíduas preces, vigílias, chameúnias, et jejúnia comorátus, divína subnexus ope, cæco lumen restítuit; cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Gulielmus latére non póterat: quare íterum Hierosólymam cógitat, et álacris se itíneri commíttit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Dei autem mónitu, qui eidem appáruit, a propósito revocátur, utilior ac fructuósior tam apud Itálos, quam apud éxteras nátiónes futúrus. Tum monastérium in Virgiliáni montis cacúmине, quod deínde Vírginis est appellátum, loco áspero, et inaccessó miránda exædícat celeritáte. Sócios deínde viros, et re-

ligiósos ascíscit, eósque ad vivéndi normam evangélicis præcéptis et consíliis summópere accommódátam tum certis légibus ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúptis, tum verbo et sanctíssimæ vitæ exémpis infórmát.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Aliis deínde monastériis eréctis, clárior in dies Guliélmi facta sánctitas multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre, et miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque et immedicábili morbo laborántes, sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, áliaque complúra mirabília patrávit: inter quæ illud non siléndum, quod, muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius Neápolis rex, in summam viri Dei veneratiónem

addúcitur. Demum témpore sui óbitus regi, aliisque prænuntiáto, innúmeris virtútibus et miraculis clarus obdormívit in Dómino, año salutis millésimo centésimo quadragésimo secúndo.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus. de Comm. Abbat. 1. loco. [105]

In Laud. commemor Octavæ S. Joannis. Ant. Apértum est. 476. **V.** Iste puer magnus. 475. Oratio. Deus, qui. 476.

Vesp. a Capit. de sequ. cum com. præced. et Oct. S. Joannis.

Die 26. Junii.

Ss. Joannis et Pauli Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [45], præter sequ.

In I. Vesperis.

Quando dicendæ sunt integræ, Ant. de Laud. 481. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capit., Hymn. et **V.** de Comm. plurim. Mart. [45]

Ad Magnif. Ant. Astitérunt justí ante Dóminum, et ab ínvicem non sunt separáti: cálicem Dómini bíbérunt, et amíci Dei appelláti sunt.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus: út nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorifica-

tióne procédit; quos éadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dñm.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 477.

Deinde Octav. S. Joannis.

Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptista.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui. 476.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 8. c.

Fratres: Debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémmini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spí-

ritum adoptiónis filiórum, in quo clamámus: Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam exspectátio creatúræ revelatióem filiórum Dei exspectat.

R. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ. **V.** Isti sunt duæ olívæ, et duo candelábra lucéntia ante Dñm. Dominatórem.

Lectio ii.

Scimus autem quóniam diligentibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit conformes fieri imáginis Filii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit, quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid

ergo dicemus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui etiam proprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus tradidit illum: quómo- modo non etiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imó qui et resurréxit, qui est ad dexteram Dei, qui etiam interpéllat pro nobis.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locú- tus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit a caritaté Christi? tribulatio, an angústia, an fames, an nuditás, an periculum, an persecutio, an gladius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisió- nis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque víta, neque Angeli, neque Principátus, neque Vir-

tútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra álía póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt. [49]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ioánes et Paulus fratres Románi, cum facultátibus a Constantínia Constantíni filia, cui pie fidelitérque servíerant, sibi relictis, Christi paúperes álerent, a Juliáno Apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, libere negavérunt se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfínit, ut nisi ad eam diem ei adhærere, et Jovi sacrificáre constitúerint, sibi moriéndum esse certo sciant.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Illi intra id tempus reliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditiões ad Dóminum migráre possent, et plures juvárent, a quibus in æténa tabernacula recipéruntur. Die décima Terentiánuſ prætoriæ cohórtis præfécus, ad eos missus, cum alláta Jovis effigie, ut eam veneraréntur, imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhibeant, moriántur. Qui ut erant orántes, responderunt, se pro Christi fide, quem Deum mente et ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

At Terentiánuſ véritus, ne si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abscíſſis eórum capítibus, sexto Kaléndas Júlii secréto eos sepeliéndos curávit: rumorémque sparsit, Joánnem et Paulum in exsílum

ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est: in quibus Terentiáni fílius et ipse opprécus a dæmone, ad sepúlchrum Mátyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo et is in Christum crédidit, et ejus pater Terentiánuſ, a quo étiam horum beatórum Mátyrum vita scripta esse dícitur.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Atténdite a ferméto. de eodem Comm. 3. loco. [62] cum **R.** viii. Hæc est vera. [56]

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Paulus et Joánnes * dixerunt Juliáno: Nos unum Deum cólimus, qui fecit cœlum et terram.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Paulus et Joánnes * dixerunt Terentiáno: Si tuus dóminus est Juliánuſ, habéto pacem cum illo: nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

3. Joánnes et Paulus * agnoscéntes tyráñidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

4. Sancti spirítus * et ánimæ justórum hymnum dícite Deo, allelúja.

5. **Joánnes et Paulus *** dixerunt ad Gallicánum: Fac votum Deo cœli, et eris victor mélius quam fuísti.

Capitulum. Sap. 3.

Justórum ánimæ in manu Dei sunt, et non tanget illos torméntum mortis. Vissi sunt óculis insipientium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum, Coróna confiténtium, Qui respuéntes térrea Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus Inténde nostris vóci bus: Trophæa sacra pángimus; Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres, Parcísque Confessóribus: Tu vince nostra crimina, Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Filio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubilibus suis.

Ad Bened. Ant. Isti sunt sancti, qui pro Christi amore minas hóminum contempserunt: sancti Mártyres in regno cœlórum exsultant cum Angelis: o quam pre-

tiósa est mors sanctórum, qui assidue assístunt ante Dóminum: et ab invicem non sunt separáti.

Oratio.

Quæsumus omnipotens Deus; ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis et Pauli glorificatióne procédit; quos eadem fides et pássio vere fecit esse germános. Per Dñm.

Deinde fit commemor. Octav. S. Joannis.

Antiph. Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens: Benedictus Deus Israël.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecisti: da pópulis tuis spirítualium grátiam gaudiórum; et ómnium fidélium mentes dírige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Justórum. ut supra.

R. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. **V.** Et gloriámini omnes recti corde. Et exsultáte. **Glória Patri. Lætámini.**

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Sap. 10. d.

Rédidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br. Exsúltent justí * In conspéctu Dei. Exsúltent. **V.** Et delecténtur in lætítia. In. **Glória Patri.** Exsúltent.

V. Justí autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dñm est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Sap. 3. b.

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

R. br. Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. In. **Glória Patri.** Justí.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 481; **Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost.** [2]

et loco ultimi, **Ps. Crédidi.** [59] **Capit. et Hymn. de Comm.** [45]

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Isti sunt duæ olivæ, et duo candelabra lucéntia ante Dóminum: habent potestátem cláudere cælum núbibus, et aperíre portas ejus: quia linguæ eórum claves cœli factæ sunt.

Deinde fit commemor. Octavæ S. Joannis.

Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joánne Baptísta.

V. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui. 482.

Die 27. Junii.

Quarta die infra Octavam Nativitatis S. Joannis.

In I. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Basilii Magni.

Homilia 2. in Psalm. 28.

Lectio iv.

vox Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? Velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Me-

míneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis: Tu quis es? quod respónsum dábitus iis, qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante faciém Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc igitur vox super aquas, erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

R. Descéndit. 470.

Lectio v.

Igitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic et Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cœlo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi compláui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim re-

gnum cœlórum: et, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

R. Hic est. 471.

Lectio vi.

Vox Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, et contra cognitióem Dei exaltátas confríngens, ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat qui confringébat cedros, et Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, et elátum, et supérbum cor. Unde ejus præparatióem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitás poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, et cedros istas commínuat.

R. Innuébant patri. 471.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. f.

Elísabeth implétum est tempus pariéandi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa,

et congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 2. in Luc. cap. 1. in fine.

Et Zacharías pater
ejus implétus est Spí-
ritu sancto, et pro-
phetábat. Vide quam bonus
Deus, et fácilis indulgére
peccátis. Non solum abláta
restituit, sed étiam inspe-
ráta concédit. Ille dudum
mutus prophétat. Hæc enim
grátia Dei máxima, quod
eum, qui negáverat, confi-
tétur. Nemo ergo diffídat,
nemo véterum cóncius de-
lictórum præmia divína de-
spéret. Novit Dóminus mu-
táre senténtiam, si tu nó-
veris emendáre delíctum.

R̃. Præcúrsor Dñi. 474.

Lectio viii.

Et tu puer, Prophéta Al-
tíssimi vocáberis. Pul-
chre, cum de Dómino pro-
phetáret, ad Prophétam sua
verba convértit, ut hoc quo-
que beneficium esse Dómi-
ni designáret: ne cum pú-
blice enumeráret sua, quasi
ingrátus tacuísse viderétur
quæ agnoscébat in filio.
Sed fortásse áliqui quasi
irrationábilem mentis ex-
céssum putent, quod octo
diérum allóquitur infán-
tem. Verum, si teneámus,

intelligémus profécto quod
pótuit vocem patris natus
audíre, qui Mariæ saluta-
tiónem ántequam nascerétur
audivit.

R̃. Gábriel Angelus. 474.

Lectio ix.

Sciébat profécto álias esse
sures prophétæ, quæ
Spíritu Dei, non córporis
ætáte reserántur. Habébat
intelligéndi sensum, qui ex-
sultándi habébat afféctum.
Simul illud advérte, quam
paucis Elisabeth, quam
multis Zacharías prophé-
tet: et utérque sancto re-
plétus Spíritu loquebátur:
sed disciplína servátur, ut
múlier díscere magis quæ
divína sunt, stúdeat, quam
docére.

Te Deum laudámus. 17.

Vesp. de sequ. cum commem.
Octav. S. Joannis.

Die 28. Junii.

S. Leonis II. Pap. et Conf.

Semiduplex.

Si hoc Festum venerit in Do-
minica, Officium fit de Domi-
nica cum commem. S. Leonis
in I. Vesp. et Laudibus ac Le-
ctione ix. historica (ex tribus
una), et in Sabbato, in quo fit
de Octava S. Joannis, legitur
ix. Lectio de Homilia Vigilæ
Apost., cum commem. ejusdem
in Laudibus tantum.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[64], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Leónem Pontíficem sanctorum tuorum méritis coæquásti: concéde propítius; ut, qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exéempla. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. Oct. S. Joannis.

Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulierum non surréxit major Joáinne Baptísta.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. **℞.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui. 482.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Leo secúndus, Póntifex Máximus, Sículus, humánis et divínis lítteris græce et latíne doctus, músicis étiam eruditus fuit: ipse enim sacros Hymnos et Psalmos in Ecclésia ad concéntum meliorem redúxit. Probávit acta sextæ sýnodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus legátis Apostólicæ Sedis, præsente quoque Constantíno imperatóre, et duóbus patriár-

chis, Constantinopolitáno et Antiochéno, accentum septuagínta episcopis: quam et in latínium tránstulit.

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

In eo concílio Cyrus, Sérgius et Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodo voluntátem et operatiónem in Christo prædicántes. Hic fregit superbiam antístitum Ravennátum, qui exarchórum freti poténtia, Sedi Apostólicæ non obtemperábant. Quamóbrem decrevit, ut eléctio cleri Ravennátis irrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℞. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Vere pater paúperum fuit: non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre et consíliis egéntium viduárum et pupillórum inópiam ac solitúdinem sublevábat.

Qui dum singulos non magis prædicatione quam vita ad pie sancteque vivendum adhortaretur; mense sui pontificatus decimo, et diebus decem et septem, obdormivit in Domino: sepultusque est in basilica sancti Petri, quarto Kalendas Julii. Ordinatione una mense Junio creavit presbyteros novem, diaconos tres, episcopos diversis in locis viginti tres. **R.** Iste est. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregre. de eodem Comm. 1. loco. [73]

Lectio ix. de Vigilia Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ix. Cap. 21. c.

In illo tempore: Dixit Jesus Simoni Petro: Simon Joannis diligis me plus his? Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 123. in Joannem, in medio.

Reditur negationi trina trina confessio, ne minus amoris lingua serviat, quam timori: et plus vocis elicuisse videatur mors imminens, quam vita præsens. Sit amoris officium pascere Dominicum gregem, si fuit timoris in-

dicium negare pastorem. Qui hoc animo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincuntur amare, non Christum: vel gloriandi, vel dominandi, vel acquirendi cupiditate; non obediendi, et subveniendi, et Deo placendi caritate.

Te Deum laudamus. 17.

In Laud. fit commemor. Octav.

Antiph. Apertum est os Zachariæ, et prophetavit, dicens: Benedictus Deus Israël.

Y. Iste puer magnus coram Domino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beati Joannis nativitate fecisti: da populis tuis spiritalium gratiam gaudiorum; et omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ.

Deinde Vigiliæ, Ant. ad Bened. et Y. de Feria occurrente, ut in Psalterio.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut nullis nos permittas perturbacionibus concuti; quos in apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum.

Vesp. de sequenti Festo.

Etdabo clavem domus Da-

Pontifex Lev. 21.

vid super humer... Is. 22.

Pastor meus. Is. 44.

Ne partic. III. Est. 5.

Suscitabo super eas pasto-

Suscitabo. I. Reg. 2.

rem unum, qui... Ez. 34.

Die 29. Junii.

SS. APOST. PETRI ET PAULI.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 494. Ps. ut in
I. Vesp. de Communi Aposto-
lorum. [2]

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex
manus, ut afflí-
geret quosdam
de Ecclésiá. Oc-
cídít autem Jacóbum fra-
trem Joánnis gládio. Vi-
dens autem quia placéret
Judæis, appósuit ut appre-
henderet et Petrum.

Hymnus.

Decóra lux æternitátis,
aúream
Diem beátis irrigávit igni-
bus,
Apostolórum quæ coronat
Príncipes,
Reisque in astra líberam
pandit viam.

Mundi magíster, atque
cœli jánitor,
Romæ paréntes, arbitríque
géntium,
Per ensis ille, hic per cru-
cis victor necem
Vitæ senátum laureáti pós-
sident.

O Roma felix, quæ duó-
rum Príncipum
Es consecráta glorióso sán-
guine:

Horum cruóre purpuráta
céteras

Excéllis orbis una pulchri-
túdines.

Sit Trinitáti sempitérna
glória,

Honor, potéstas, atque ju-
bilátio,

In unitáte quæ gubérnat
ómnia,

Per univérsa sæculórum
sæcula. Amen.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. **R.** Et
in fines orbis terræ verba
eórum.

Ad Magnif. Ant. Tu es
pastor óvium, princeps A-
postolórum: tibi tráditæ
sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem
Apostolórum tuórum
Petri et Pauli martýrio con-
secrásti: da Ecclésiæ tuæ,
eórum in ómnibus sequi
præcéptum; per quos reli-
giónis sumpsit exórdium.
Per Dóminum nostrum.

Et non fit commemor. S. Pauli,
cum Oratio sit communis, nec
Octavæ S. Joannis.

Ad Matutinum.

Omnia de Communi Apost.
[5] præter Lectiones et R. R.

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap: 3.

Petrus autem et Joánnēs ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotidie ad portam templi, quæ dicitur Speciósā, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum et Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autem in eum Petrus cum Joáñne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquíd acceptúrum ab eis.

R. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, et super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cœlórū trádidi tibi. **V.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et.

Lectio ii.

Petrus autem dixit: Argéntum et aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni

surge, et ámbula. Et apprehénsa manu ejus dextera, allevávit eum, et prótinus consolidátæ sunt bases ejus, et plantæ. Et exsiliens stetit, et ambulábat: et intrávit cum illis in templum ámbulans, et exsiliens, et laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, et laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: et impléti sunt stupóre et éxtasi in eo, quod contigerat illi.

R. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas. Dómine tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. **V.** Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et.

Lectio iii.

Cum tenéret autem Petrum, et Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israélítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, et Deus Isaac, et Deus Jacob, Deus patrum nostrórum

glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidistis, et negástis ante faciém Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum, et justum negástis, et petístis virum homicídám donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis, et nostis, confirmávit nomen ejus: et fides, quæ per eum est, dedit íntegram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlórum.

V. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et tibi.

Glória Patri. Et tibi.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Sermone 1. in natali Apostol. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Omnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps,

et unius fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gaúdiis celebrétur. Verúm tamen hodiérna festívitás, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe promérui, speciáli et própria nostræ Urbis exsultatíone veneránda est, ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martýrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi Roma resplénduit, et quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.

R. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? **V.** Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit: et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine salvum me fac. Et exténdens.

Lectio v.

Isti sunt patres tui, veríque pastóres, qui te regnis cœléstibus inseréndam multo mélius multóque felícíus condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima móenium tuórum fundaménta locáta sunt: ex quibus is, qui tibi

nomen dedit, fratérna te cæde fœdâvit. Isti sunt, qui te ad hanc glóriam prove-xérunt, ut gens sancta, pópulus eléctus, civitas sacerdotális et régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religiône divína, quam dominatione terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax christiána subjécit.

R. Surge Petre, et índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. **V.** Angelus Dómini ástitit, et lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vi.

Dispósito namque divínus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, et cito pèrvios habéret pópulos prædicatio generális, quos unius tenéret régimen civitátis. Hæc autem civitas ignórans suæ provectionis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur géntibus,

ómnium géntium serviébat erróribus: et magnam sibi videbátur assumpsísse religióne, quia nullam respuébat falsitatem. Unde quantum erat per diábolum tenácius illigáta, tantum per Christum est mirábilius absolúta.

R. Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum: tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cœlórum. **V.** Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi: et interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Comm. in Matth. cap. 16.

Pulchre intérogat: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? quia qui de filio hóminis loquúntur, hómines sunt: qui vero divinitatem

ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixerunt: Alii Joánnem Baptistam, álii autem Eliám. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquireresingulórum, et disputationem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum álii Joánnem putáverint, álii Eliám, álii Jeremíam, aut unum ex prophétis: cum sic potúerint erráre in Eliá et Jeremía, quo modo Heródes errávit in Joánnem, dicens: Quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, et virtútes operántur in eo.

R. Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua:

* Et tu aliquándo convérsus confirma fratres tuos.

V. Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis. Et tu.

Lectio viii.

Vos autem quem me esse dicitis? Prudens lector atténde, quod ex consequéntibus, textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixisset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dicitis? Illis, quia hómines sunt, humana opinántibus,

vos qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi. Deum vivum appellat, ad distinctionem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi.

* Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. **V.** Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in coelis. Et. **Glória Patri.** Et.

Lectio ix.

Respóndens autem Jesus, dixit ei: Beátus es Simon Bar-Jona. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus Fílius Dei vivi: mercedem recépit vera confésio: Beátus es Simon Bar-Jona. Quare? Quia non revelávit tibi caro et sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro et sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatió-

nem ex Spíritu sancto hábeat, cujus et fílius appellándus sit. Siquidem Bar-Jona in nostra lingua sonat, fílius columbæ.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Petrus et Joánnēs * ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Argéntum et aurum * non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do.

3. Dixit Angelus ad Petrum: * Circúmda tibi vestiméntum tuum, et séquere me.

4. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de manu Heródís, allelúja.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídít autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beáte Pastor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula

Verbo resólve, cui potéstas trádicta,

Aperíre terris cœlum, apértum cláudere.

Egrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum pectora in cœlum trahe:

Veláta dum merídiem cernat fides,

Et solis instar sola regnet caritas.

Sit Trinitáti sempitérna glória,

Honor, potéstas, atque jubilátio,

In unitáte quæ gubérnat ómnia,

Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis: dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolorum tuórum Petri et Pauli martýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Misit Heródes. *ut supra.* 494.

R. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. **V.** Et in fines or-
bis terræ verba eórum.
Exívit. Glória Patri. In
omnem.

V. Constitues eos prínci-
pes super omnem terram.
R. Mémoires erunt nóminis
tui Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 12.

Petrus quidem servabá-
tur in cárcere. Orátio
autem fiébat sine intermis-
sióne ab Ecclésia ad Deum
pro eo.

R. br. Constitues eos
príncipes * Super omnem
terram. Constitues. **V.** Mé-
moires erunt nóminis tui
Dómine. Super. Glória Pa-
tri. Constitues.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. **R.** Nimis
confortátus est principátus
eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 12. b.

Et Petrus ad se revérsus,
dixit: Nunc scio vere,
quia misit Dóminus Ange-
lum suum, et erípuit me
de manu Heródis, et de
omni exspectatióne plebis
Judæórum.

R. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui Deus.
Nimis. **V.** Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

In II. Vesperis.

Ubi non est faciendum Offi-
cium S. Pauli in ecclesia propria,
Ant. et Psalmi ut in II. Vesp.
de Comm. Apost.

Capit. et Hymn. ut supra in
I. Vesp. 489.

V. Annuntiavérunt ópera
Dei. **R.** Et facta ejus intel-
lexérunt.

Ad Magnif. Ant. Hódie
Simon Petrus ascéndit cru-
cis patibulum, allelúja: hó-
die claviculárius regni gau-
dens migrávit ad Christum:
hódie Paulus Apóstolus, lu-
men orbis terræ inclináto
cápite pro Christi nómine
martýrio coronátus est, al-
lelúja.

Et non fit commemor. S. Pauli,
nec Octav. S. Joannis.

Ubivero fit Officium S. Pauli
in ecclesia propria:

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 501.
Psalmi ut in I. Vesp. de Com-
muni Apostol. [2]

Hymnus. Egrégie Doctor. 494.

V. Tu es vas electiúnis
sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Gén-tium, intercède pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio ut infra ad Laud. 501.

Deinde fit comm. S. Petri tantum, ibidem. Et non fit comm. Octav. S. Joann. neque in Laud.

Si Commemor. S. Pauli venerit in die Oct. Corporis Christi extra propriam eccl., transfertur juxta Rubricas, in primam diem liberam, ac totum Officium fit ut in propria ecclesia.

Die 30. Junii.

In Commemoratione Sancti Pauli Apostoli.

Duplex majus.

Omnia ut in Communi Apost. [2], præter sequentia.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Egrégie Doctor. 494.

In I. Nocturno.

Ant. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: et cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino.

Ant. Scio cui crédidi, et certus sum, quia potens est

depósitum meum serváre in illum diem, justus judex.

Ant. Mihi vívere Christus est, et mori lucrum: gloriári me opórtet in cruce Dómini nostri Jesu Christi.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 13.

Erant autem in Ecclé-sia, quæ erat Antio-chiæ, prophætæ, et doctóres, in quibus Bárnabas, et Simon, qui vocabá-tur Niger, et Lúcius Cyrenénsis, et Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, et Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, et jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum et Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, et orántes, impo-néntesque eis manus, dimi-sérunt illos. Et ipsi qui-dem missi a Spíritu sancto abiérunt Seleuciám; et inde navigavérunt Cyprum.

R. Qui operátus est Petro in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi.

V. Grátia Dei in me vácu

non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et cognovérunt.

Lectio ii.

Et cum veníssent Salamínam, prædicábant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habébant autem et Joánnem in ministério. Et cum perambulássent univérsum ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Barjesu, qui erat cum procónsule Sérgio Paulo viro prudente. Hic, accersítis Bárnaba, et Saulo, desiderábat audíre verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus, (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere procónsulem a fide.

R. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * Ideóque repósita est mihi coróna justitiæ. **V.** Scio cui credidi, et certus sum quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque.

Lectio iii.

Saulus autem, qui et Paulus, replétus Spíritu sancto, íntuens in eum, dixit: O plene omni dolo, et omni fallácia, fili diáboli, inimice omnis justitiæ, non désinis

subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, et eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum caligo, et ténebræ, et circúiens quærébat qui ei manum daret. Tunc procónsul cum vidísset factum, credidit admirans super doctrína Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus, et qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphýliæ. Joáñes autem discédens ab eis, réversus est Jerosólymam.

R. Repósita est mihi coróna justitiæ: * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. **V.** Scio cui credidi, et certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam. **Glória Patri.** Quam.

In II. Nocturno.

Ant. Tu es vas electionis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ant. Magnus sanctus Paulus vas electionis, vere digne est glorificándus, qui et méruit thronum duodécimum possidére.

Ant. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Y. Constitues eos principes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ex libro sancti Augustíni Epíscopi de grátia et libero arbitrio.

Lectio iv. Cap. 6.

Apóstolus Paulus, quem certe invenimus sine ullis méritis bonis, imo cum multis méritis malis, Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquante passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit, et tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commemorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique attendite quid sequatur: Súperest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus iudex. Cui réderet corónam justus iudex, si non donásset grátiam miséricors pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessisset grátia, quæ justíficat ímpi-

um? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa grátuita donarétur?

R. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in universo mundo, * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiam Dei. **Y.** Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quem.

Lectio v.

Proinde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: et videámus utrum mérita ipsíus, tamquam ipsíus, id est, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessissent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite itaque quid de ipsis cogitatió-nibus dicat. Ait enim scribens ad Corínthios: Non quia idónei sumus cogitare áliquid a nobis, tamquam a nobismetípsis; sed suficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspicíamus.

R. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácuá non fuit, sed semper in me manet. **Y.** Qui operátus est Petro

in apostolátum, operátus est et mihi inter Gentes. Et grátia ejus.

Lectio vi.

Bonum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit: utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronomio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea et poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc, sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

R. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos. **V.** Osténdens quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. **Glória.** A Deo.

In III. Nocturno.

Ant. Saulus, qui et Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, et confundébat Judæos.

Ant. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi ut auferretur a me; et dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi Paule grátia mea.

Ant. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

V. Nimis honoráti sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Mátthæum.

Lectio vii. Cap. 10. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 34. in Matth., longe post initium.

Sic dicere vidétur: Nolite turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves et columbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, et non permíttre ut grave áliquíd patiámini, nec lupis tamquam oves

subiecti sitis, sed efficere ut leonibus terribiliores evadatis: tamen sic expedit fieri: hoc et vos quoque illustriores faciet, et meam declarabit virtutem. Sic enim postea dixit Paulo: Sufficit tibi gratia mea: nam virtus mea in infirmitate perficitur. Ipse igitur vos ut tales essetis feci.

R. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et doctor Géntium, * Intercede pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei. **V.** Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercede.

Lectio viii.

Sed inspiciamus quam prudéntiam éxigit: serpéntis certe. Nam quemádmódum serpens totum se ipsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necesse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necesse sit. Fides enim caput est et radix: qua serváta, etiámsi ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcirco nec simplices so-

lum jussit esse, nec prudentes solum; sed ambo hæc in unum miscuit, ut ea in virtutem convertantur.

R. Damásci præpósitus gentis Arétæ regis voluit me comprehendere: * Et a fratribus per murum demissus sum in sporta: * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini. **V.** Deus et Pater Dómini nostri Jesu Christi scit quia non méntior. Et a fratribus. **Glória.** Et sic.

Lectio ix.

Quod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolorum librum: perspícies profecto, cum sæpe Judæorum pópulus in Apóstolos insurrexerit, ac dentes exacúerit: illos colúmbæ simplicitatem imitádo, et cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem exstinxisse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dicerent: Nonne præcipiéndó præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere miracula, nihil tamen áasperum neque dixerunt, neque fecerunt; sed summa cum mansuetúdone respondéntes dicébant: Si justum est vos audíre magis quam Deum, júdicáte. Perspexi-

sti simplicitatē colūmbæ, vide nunc serpētis prudentiam. Non enim possūmus, inquirunt, nos quæ vidimus et audivimus, non loqui.

Te Deum laudamus. 17.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Ego plantavi, * Apóllo rigávit, Deus autem incrementum dedit, allel.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Libénter gloriabor * in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

3. Grátia Dei * in me vácuā non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

4. Damásci præpósitus * gentis Arétæ regis voluit me comprehendere: a fratribus per murum demíssus sum in sporta, et sic evási manus ejus in nómine Dñi.

5. Ter virgis cæsus sum: * semel lapidátus sum: ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2.Tim.4.b.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dñs in illa die justus judex.

Hymn. Exsúltet. de Comm. [4]

Ÿ. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israël, dicit Dóminus.

Oratio.

Deus, qui multitudinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocinia sentiámus. Per Dñm.

Et fit commem. S. Petri.

Ant. Tu es pastor óvium, princeps Apostolorum: tibi traditæ sunt claves regni cœlorum.

Ÿ. Tu es Petrus. **R.** Et super hanc petram ædificábo Ecclesiám meam.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro, Apóstolo tuo, collátis clávis regni cœlestis, ligándi atque solvéndi pontificium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxilio, a peccatórum nostrórum nexibus liberémur.

Deinde Octavæ S. Joannis.

Antiph. Apértum est os Zachariæ, et prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israël.

Ÿ. Iste puer magnus coram Dómino. **R.** Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beáti Joánnis nativitate fecisti; da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiorum; et ómnium fidélium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Bonum. 501.

R. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. **Gloria Patri.** In omnem.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.
R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 12. b.

Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.

R. br. Constitues eos príncipes * Super omnem terram. Constitues. **V.** Mémoires erunt nóminis tui

Dómine. Super. **Gloria Patri.** Constitues.

V. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 15. b.

Ego enim sum mínimus Apostolorum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclesiám Dei. Grátia autem Dei sum id, quod sum, et grátia ejus in me vácuæ non fuit.

R. br. Nimis honoráti sunt
* Amíci tui Deus. Nimis. **V.** Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. **Gloria Patri.** Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Vesperæ integræ dicuntur de S. Paulo. Antiphonæ et Ps. ut in II. Vesp. de Communi Apost. [17] Capit. et reliqua ut in I. Vesp. in ecclesia propria. 495. Deinde fit commemor. S. Petri. ibid. et Octavæ S. Joannis ut in I. Vesp. festi. 467.

In ecclesia S. Pauli Vesperæ dic. eodem modo ut supra.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Dominica I. Julii.

PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. J. CHR.

Duplex 2. classis.

Si hodie occurrat Festum Visitationis B. M. V., vel aliud Festum altioris ritus, aut æqualis sed primarium, de Pretios. Sanguine fiet prima die non impedita a Festo Duplici I. vel II. class., translato inde juxta Rubricas Festo Duplici majori vel alicujus Doct. Eccles.; de Duplici vero minori vel Semidupl. occurr. fit tantum comm. in utrisque Vesp. et Laud. cum Lect. ix. historica.

In I. Vesperis.

Antiph. 1.

Quis est iste qui venit de Edom, tinctis véslibus de Bosra? iste formósus in stola sua.

Ps. ut in I. Vesp. de Coñ. Apost. [2]

2. Ego qui loquor justitiam, et propugnator sum ad salvandum.

3. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen ejus Verbum Dei.

4. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari?

5. Torcular calcavi solus, et de Gentibus non est vir mecum.

Capitulum. Hebr. 9.

Fratres: Christus assí-
stens pón̄tifex futuró-
rum bonórum, per ámplius
et perféctius tabernáculum
non manufáctum, id est,
non hujus creatiónis: neque
per sánguinem hircórum
aut vitulórum, sed per pró-
prium sánguinem introívit
semel in sancta, ætérna
redemptióne invénta.

Hymnus.

Festívis résonent cómpi-
ta vóci-
bus,
Cives lætítiam fróntibus
éxplicent:
Tædis flammíferis órdine
pródeant
Instrúcti púeri et senes.

Quem dura móriens Chri-
stus in árbore
Fudit múltiplici vúlnerē
sánguinem,
Nos facti mémores dum
cólimus, decet
Saltem fúndere lácrimas.

Humáno géneri pernícies
gravis
Adámi vétēris crímīne cón-
tigit:
Adámi intēgritas et píetas
novi
Vitam réddidit ómnibus.

Clamórem válidum sum-
mus ab æthere
Languéntis Géniti si Pater
aúdiit,

Placári pótius sáanguine dé-
buit,
Et nobis véniam dare.

Hoc quicúmque stolam
sáanguine próluit,
Abstérgit máculas; et ró-
seum decus,
Quo fiat símilis prótinus
Angelis,
Et regi pláceat, cāpit.

A recto instábilis trámite
póstmodum
Se nullus rétrahat; meta
sed última
Tangátur: tríbuēt nóbile
præmíum,
Qui cursum Deus ádjuvat.

Nobis propítius sis, Gé-
nitor potens,
Ut quos unígenæ sáanguine
Fílli
Emísti, et plácido Flámīne
récreas,
Cœli ad cúlmina tránsferas.
Amen.

Ÿ. Redemísti nos Dñe in
sáanguine tuo. **R̄.** Et fecísti
nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Acces-
sístis ad Sion montem, et
civitátem Dei vivéntis, Je-
rúsalem cœléstem, et te-
staménti novi mediatórem
Jesum, et sáanguinis asper-
sióne mélius loquéntem
quam Abel.

Oratio ut ad Laudes. 518.

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Dei Fílium, qui suo nos redémit sáanguine, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ira justa Conditóris,
Imbre aquárum víndice,
Criminósum mersit orbem
Noë in arca sóspite:
Mira tandem vis amóris
Lavít orbem sáanguine.

Tam salúbri terra felix
Irrigáta plúvia,
Ante spinis quæ scatébat,
Germinávit flósculos:
Inque néctaris sapórem
Transiére absýnthia.

Triste prótinus venénium
Dirus anguis pósuit,
Et cruénta belluárum
Désiit ferócia:
Mitis Agni vulneráti
Hæc fuit victória.

O sciéntiæ supérnæ
Altitúdo impérvia!
O suávitás benígni
Prædicánda pectoris!
Servus erat morte dignus,
Rex luit pœnam óptimus.

Quando culpis provocá-
mus
Ultiónem júdicis,
Tuncloquéntis protegámur
Sáanguinis præsentia:
Ingruéntium malórum
Tunc recédant ágmina.

Te redéptus laudet orbis
Grata servans múnera,
O salútis sempitérnæ
Dux et auctor ínclýte,
Qui tenes beáta regna
Cum Parénte et Spíritu.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Postquam consum-
máti sunt dies octo, ut cir-
cumciderétur puer, vocá-
tum est nomen ejus Jesus.

Paalmus 2.

Quare fremuérunt
Gentes, * et pópuli
meditáti sunt in-
ánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt
in unum * advérsus Dñm,
et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitútus
sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, *

et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferrea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehendite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumciderétur puer, vocátum est nomen ejus Jesus.

Ant. Factus in agonía, prolixius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dñe suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exurge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivisti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Factus in agonía, prolixius orábat, et factus est sudor ejus sicut guttæ sanguinis decurréntis in terram.

Ant. Judas, qui eum tradidit, pœniténtia ductus, rétulit triginta argénteos, dicens: Peccávi, tradens ságuinem justum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguí-
bus, * nec memor ero nómi-
num eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis
meæ, et cálicis mei: * tu es,
qui restítues hæreditátem
meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in
præcláris: * étenim hærédi-
tas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui
tribuit mihi intelléctum: *
ínsuper et usque ad noctem
increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in
conspéctu meo semper: *
quóniam a dextris est mihi,
ne commóvear.

Própter hoc lætátum est
cor meum, et exsultávit lin-
gua mea: * însuper et caro
mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques
ánimam meam in inférno: *
nec dabis sanctum tuum
vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vi-
tæ, adimplébis me lætítia
cum vultu tuo: * delecta-
tiones in dextera tua us-
que in finem.

Ant. Judas, qui eum trá-
didit, pœniténtia ductus,
rétulit trigínta argénteos,
dicens: Peccávi, tradens
sánguinem justum.

Y. Redemísti nos Dómi-
ne. **R.** In ságuine tuo.

De Epístola beáti Pauli Apó-
stoli ad Hebræos.

Lectio i. Cap. 9. c.

Christus assistens pón-
tifex futurórum bo-
nórum, per ámplius
et perféctius tabernáculum
non manifáctum, id est,
non hujus creatiónis; neque
per sánguinem hircórum,
aut vitulórum, sed per pró-
prium sánguinem introívit
semel in Sancta, æténa
redemptióne invénta. Si
enim sanguis hircórum, et
taurórum, et cinis vitulæ
aspérsus inquinátos sanctí-
ficat ad emundatióem car-
nis: quanto magis sanguis
Christi, qui per Spíritum
sanctum semetípsum óbtu-
lit imáculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam nostram
ab opéribus mórtuis, ad
serviéndum Deo vivénti?
Et ideo novi testaménti me-
diátor est: ut morte inter-
cedénte, in redemptiónem
eárum prævaricatiónum,
quæ erant sub prióri testa-
ménto, repromissiónem ac-
cípiant qui vocáti sunt æ-
térnæ hæreditátis.

R. Jesus, ut sanctificáret
per suum sánguinem pó-
pulum, extra portam pas-
sus est: * Exeámus igitur
ad eum extra castra, im-
propérium ejus portántes.

¶. Nondum enim usque ad sánguinem restitístis advérsus peccátum repugnántes. Exeámus ígitur.

Lectio ii.

Ubi enim testaméntum est, mors necesse est intercédat testatóris. Testaméntum enim in mórtuis confirmátum est: alióquin nondum valet, dum vivit qui testátus est. Unde nec primum quidem sine ságuine dedicátum est. Lecto enim omni mandáto legis a Móyse univérso pópulo: accipiens sánguinem vitulórum, et hircórum cum aqua et lana coccínea, et hyssópo: ipsum quoque librum, et omnem pópulum aspérsit, dicens: Hic sanguis testaménti, quod mandávit ad vos Deus. Etiam tabernáculum et ómnia vasa ministérii ságuine simíliter aspérsit: et ómnia pene in ságuine secúndum legem mundántur: et sine ságuinis effusióne non fit remissio.

R. Móyses sumptum ságuinem respérsit in pópulum, * Et ait: Hic est sanguis fœderis, quod pépigit Dñs vobíscum. **¶.** Fide celebrávit Pascha et ságuinis effusióne, ne qui vastábat primitiva, tángeret eos. Et.

Lectio iii. Cap. 10. d.

Habéntes itaque fratres fidúciam in intróitu Santórum in ságuine Christi, quam initiávit nobis viam novam, et vivéntem per velámen, id est, carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei: accedámus cum vero corde in plenitúdine fídei, aspérsi corda a consciéntia mala, et ablúti corpus aqua munda, teneámus spei nostræ confessiόνem indeclinábilem, (fidélis enim est qui repro-mísit) et considerémus ínvicem in provocatióne caritátis, et bonórum óperum.

R. Vos, qui aliquándo erátis longe, facti estis prope in ságuine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum.

¶. Complácuít per eum reconciliáre ómnia in ipsum, pacíficans per sánguinem crucis ejus, sive quæ in terris, sive quæ in cœlis sunt. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In II. Nocturno.

Ant. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádidit illis Jesum flagéllis cæsum.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit.

Super aquam refectiōnis educāvit me: * ānimam meam convértit.

Dedūxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulāvero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et bāculus tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inébrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diébus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudínem diérum.

Ant. Pilátus volens pópulo satisfácere, trádedit illis Jesum flagéllis cæsum.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a ságuine Justí hujus.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.

Dómine Deus meus clamávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab in-

férno ānimam meam: * salvásti me a descendéntibus in lacum.

Psállite Dómino sancti ejus: * et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indignatióne ejus: * et vita in voluntáte ejus.

Ad vésperum demorábitur fletus: * et ad matutínium lætítia.

Ego autem dixi in abundantia mea: * Non movébor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua, * præstitísti decóri meo virtútem.

Avertísti fáciem tuam a me, * et factus sum conturbátus.

Ad te Dñe clamábo: * et ad Deum meum deprecábor.

Quæ utilitas in ságuine meo, * dum descéndo in corruptiōnem?

Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiábit veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et mísertus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.

Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.

Ant. Videns autem quia nihil proficeret, accépta aqua, lavit manus coram pópulo, dicens: Innocens ego sum a ságuine Justí hujus.

Ant. Et respóndens univérsum pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

Psalmus 63.

Exaudivi Deus orationem meam cum deprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intenderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occultis immaculátum.

Súbító sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui

vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Et respóndens univérsum pópulus, dixit: Sanguis ejus super nos, et super filios nostros.

V. Sanguis Jesu Christi Fílii Dei. **R.** Emúndat nos ab omni peccáto.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia ad Neophytos.

Lectio iv.

Multis ságuinis Christi audire virtutem? Redeámus ad ejus exéplum, et priórem typum recordémur, et prístinam Scriptúram narremus. In Ægýpto, nocte média, Ægýptiis Deus plagam décimam minabátur, ut eórum primogénita perirént, quia primogénitum ejus pópulum detinébant. Sed ne amáta plebs Judæórum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continébat univérsum, remédium discretiónis inventum est. Proinde exéplum mirábile, ut discas in

veritate virtutem. Ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circumibat. Quid igitur Moyses? Occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine ejus linite januas. Quid ais, Moyses? Sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? Valde, inquit; non eo quod sanguis est, sed quia Domini sanguinis per eum demonstratur exemplum.

R. In timore incolatus vestri conversamini, * Sciētes quod non corruptibilibus auro, vel argento redempti estis. **V.** Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. Sciētes.

Lectio v.

Nam sicut regnantium statuae, quae sine causa sunt, et sermone, nonnumquam ad se confugiētibz hominibus anima, et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem; ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: non quia sanguis fuit, sed quia hujus sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linatos postes, atque aditus pervideret, transiit

gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi, templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit exemplo, quanto magis terribitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? Vis et aliam hujus sanguinis scrutari virtutem? Volo. Unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum cruce processit: latus illud Domini cum initium fuit. Mortuo enim, ait, Jesu, et adhuc in cruce pendente, appropinquat miles, latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit, et sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud sacramenti. Ideo non ait: Exiit sanguis et aqua; sed exiit aqua primum et sanguis, quia primum baptisinate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

R. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro. **V.** Pretio empti estis: nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio vi.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem

patefécit. Et ego thesáurum præclárum invéni, et fulgéntes divítias me grátulor reperíre. Sic et de illo agno factum est. Judæi ovem occidérunt, et ego fructum de sacraménto cognóvi. De látere sanguis et aqua. Nolo tam fácele, audítor, tránseas tanti secréta mystérii. Restat enim mihi mýstica, atque secretális orátio. Dixi baptismatis sýmbolum et mysteriórum aquam illam, et sánguinem demonstráre. Ex his enim sancta fundáta est Ecclésia per lavácri regeneratióem, et renovatióem Spíritus sancti. Per baptisma, inquam, et mystéria, quæ ex látere vidéntur esse proláta. Ex látere ígitur suo Christus ædificávit Ecclésiám, sicut de látere Adam ejus conjux Heva proláta est. Nam hac de causa Paulus quoque testátur, dicens: De corpore ejus, et de óssibus ejus sumus; latus vidélicet illud significans. Nam sicut de illo látere Deus fecit féminam procreári, sic et de suo látere Christus aquam nobis et sánguinem dedit, unde repararétur Ecclésia.

R. Comméndat caritátem suam Deus in nobis: * Quóniam cum adhuc peccatóres essémus, secúndum

tempus Christus pro nobis mórtuus est. **V.** Multo ígitur magis nunc justificáti in ságuine ipsíus, salvi érimus ab ira per ipsum. Quóniam. **Gloria.** Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Exívit ergo Jesus portans corónam spíneam, et purpúreum vestiméntum, et dixit eis: Ecce homo.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab iníitio.

Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.

Leva manus tuas in superbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odérunt te: * in médio solemnitatís tuæ.

Posuérunt signa sua, signa: * et non cognovérunt sicut in éxitu super summum.

Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt eam.

Incendérunt igni sanctuárium tuum: * in terra pol-

luérunt tabernáculum nó-
minis tui.

Dixerunt in corde suo co-
gnátio eórum simul: * Qui-
escere faciámus omnes dies
festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus,
jam non est prophéta: * et
nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impro-
perábit inimícus: * irritat
adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum tu-
am, et dexteram tuam, * de
medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster
ante sácula: * operátus est
salútem in medio terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita dra-
cónis: * dedísti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et tor-
réntes: * tu siccásti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes términos
terræ: * æstátem et ver tu
plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimí-
cus improperávit Dómino:
* et pópulus insípiens in-
citávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et ánimas

paúperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus: * pauper
et inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge Deus, júdica
causam tuam: * memor
esto improperiórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum: * supér-
bia eórum, qui te odérunt,
ascéndit semper.

Ant. Exívit ergo Jesus
portans corónam spíneam,
et purpúreum vestiméntum,
et dixit eis: Ecce homo.

Ant. Et bájulans sibi cru-
cem, exívit in eum, qui dí-
citur Calváriæ, locum: ubi
crucifixérunt eum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine

adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furortuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscítábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditione?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Et bájulans sibi crucem, exívit in eum, qui dicitur Calváriæ, locum: ubi crucifixérunt eum.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, et contínuo exívit sanguis et aqua.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributióem supérbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam?

Pópulum tuum Dómine humiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipiéntes in pópulo: * et stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non aúdiat? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudíeris Dómine: * et de lege tua docúeris eum,

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * et hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in iudícium: * et qui juxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dñs adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua Dómine adjuvábatur me.

Secúndum multitudínem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánima meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcepto?

Captábunt in ánima iusti: * et ságuinem innocentem condemnábunt.

Et factus est mihi Dñs in refúgium: * et Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: et in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Ant. Ut vidérunt eum jam mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum lancea latus ejus apéruit, et continuo exívit sanguis et aqua.

V. Christus diléxit nos.
R. Et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Cum accepsisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est. Et inclináto cápite, trádidit spíritum. Et réliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Tractatu 120. in Joannem.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: Latus ejus percussit, aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illic quodammodo vitæ ostium panderetur, unde sacramenta Ecclesiæ manaverunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum: hæc et lavacrum præstat, et potum. Hoc prænuntiabat quod Noë in latere arcæ ostium facere jussus est, quo intrarent animalia, quæ non erant diluvio peritura, quibus præfigurabatur Ecclesiæ. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita, materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum prævaricationis malum. ¶ Hic secundus Adam, inclinato capite, in cruce dormivit, ut inde formaretur ei conjux, quæ de latere dormientis effluxit. Omors, unde mortui reviviscunt! Quid isto sanguine mún-

dus? Quid vulnere isto salubrius?

R. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Jesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine. **V.** In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Jerúsalem, in ablutionem peccatoris. Non in aqua.

Lectio viii.

Ennarat. in Psalm. 95. n. 5.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviabant, sed redempti sunt a captivitate. Véndere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. ¶ Venit Redemptor, et dedit pretium: fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quæritis quid emerit? Videte quid dederit, et inveniétis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? Quid, nisi totus orbis? Quid, nisi omnes gentes? Valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt, qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse, pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exsultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit.

R. Prædestinavit nos Deus in adoptionem filiorum

per Jesum Christum, * In quo habemus redemptionem per sanguinem ejus.

V. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae ejus, quae superabundavit in nobis. In. **Glória.** In.

Lectio ix. de Homilia Domin. occur. Quodsi transferendum sit, dividuntur Lectiones juxta signum §.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hi qui amicti sunt * stolis albis, qui sunt, et unde venerunt?

Ps. Dominus regnavit. 18.

2. Hi sunt, * qui venerunt de tribulatione magna; et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

3. Ideo sunt * ante thronum Dei, et serviunt ei die, ac nocte.

4. Et ipsi vicerunt * draconem propter sanguinem Agni, et propter testamentum Verbi sui.

5. Beati * qui lavant stolas suas in sanguine Agni.

Capitulum. **Hebr. 9.**

Fratres: Christus assitens pontifex futurorum bonorum, per amplius, et perfectius tabernaculum non manufactum, id est, non hujus creationis, neque per sanguinem hircorum,

aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in Sancta, aeterna redemptione inventa.

Hymnus.

Salvete Christi vulnera, Imensi amoris pignora, Quibus perennes rivuli Manant rubentis sanguinis.

Nitore stellas vincitis, Rosas odore et balsama, Pretio lapillos Indicos, Mellis favos dulcedine.

Per vos patet gratissimum Nostris asylum mentibus; Non huc furor minantium Umquam penetrat hostium.

Quot Jesus in praetorio Flagella nudus excipit! Quot scissa pellis undique Stillat cruoris guttulas!

Frontem venustam, proh dolor!

Corona pungit spinea, Clavi retusa cuspide Pedes manusque perforant.

Postquam sed ille tradidit Amans, volensque spiritum, Pectus feritur lancea, Geminusque liquor exsilit.

Ut plena sit redemptio, Sub torculari stringitur, Suique Jesus immemor, Sibi nil reservat sanguinis.

Venite, quotquot criminum Funesta labes inficit: In hoc salutis balneo Qui se lavat, mundabitur.

Summi ad Paréntis déx-
teram

Sedénti habénda est grátia,
Qui nos redémit sángine,
Sanctóque firmat Spíritu.

Amen.

V. Justificáti in sángine
Christi. **R.** Salvi érimus
ab ira per ipsum.

Ad Bened. Ant. Erit san-
guis Agni vobis in signum,
dicit Dóminus: et vidébo
sánguinem, et transíbo vos,
nec erit in vobis plaga dis-
pérens.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui unigénitum
Fílium tuum mundi Red-
emptórem constituísti, ac
ejus sángine placári vo-
luísti: concéde, quæsumus,
salútis nostræ prétium so-
lémni cultu ita venerári,
atque a præséntis vitæ ma-
lis ejus virtúte deféndi in
terris; ut fructu perpétuo
lætémur in cœlis. Per eúm-
dem Dóminum.

Et fit commemor. Dominicæ.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui tuo nos
sángine redemísti.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Christus.
ut supra. 517.

R. br. Redemísti nos Dó-
mine * In sángine tuo.
Redemísti. **V.** Ex omni tri-

bu, et lingua, et pópulo, et
natióne. In sángine. **Gló-
ria Patri.** Redemísti.

V. Sanguis Jesu Christi
Fílii Dei. **R.** Emúndat nos
ab omni peccáto.

Ad Sextam.

Capitulum. Hebr. 9.

Si sanguis hircórum, et
staurórum, et cinis vitulæ
aspérsus inquinátos sanctí-
ficat ad emundatióem car-
nis: quanto magis sanguis
Christi, qui per Spíritum
sanctum semetípsam obtu-
lit imaculátum Deo, emun-
dábit consciéntiam nostram
ab opéribus mórtuis, ad
serviéndum Deo vivénti?

R. br. Sanguis Jesu Chri-
sti Fílii Dei * Emúndat nos.
Sanguis. **V.** Ab omni pec-
cáto. Emúndat nos. **Glória**
Patri. Sanguis.

V. Christus diléxit nos.
R. Et lavit nos in sángine
suo.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 9.

Accípiens Móyses sángui-
nem vitulórum, et hir-
córum cum aqua, et lana
coccínea, et hyssópo: ipsum
quoque librum, et omnem
pópulum aspérsit, dicens:
Hic sanguis testaménti,
quod mandávit ad vos Deus.

R. br. Christus diléxit
nos, et lavit nos * In sán-

guine suo. Christus. **V.** Et fecit nos regnum, et sacerdotés Deo, et Patri. In sanguine. **Gloria.** Christus.

V. Justificáti in sanguine Christi. **R.** Salvi érimus ab ira per ipsum.

In II. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp., 503, et loco ultimi dic. Ps. 147. Lauda Jerúsalem. 161.

V. Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni. **R.** Quos pretióso sanguine redemísti.

Ad Magnif. Ant. Habébitis autem hunc diem in monuméntum: et celebrábitis eum solémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno.

Et fit commem. Dominicæ.

Die 1. Julii.

Octava

S. Joannis Baptistæ.

Duplex.

Omnia ut in die festo, 467, præter sequentia.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 3. in Nativitate
S. Joannis Baptistæ.

Lectio iv.

Festivitátem præsentis diéi, fratres caríssimi, venerándi Joánnis Baptistæ genuína

natívitas consecrávit: qui idcirco in hoc sæculum supérna dispensatióne directus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut et ómnium étiam per eum prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcipuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum præsciérunt, própriis óculis vidére méruit, et annuntiáre præsentem.

R. Descéndit Angelus Dómini ad Zachariám, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta. **V.** Iste puer magnus coram Dómino: nam et manusejus cum ipso est. Et habébit.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspirante Deo, præsciús annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto, Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres caríssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cœléstis Verbi et præco mittebátur, et

testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriëlem prænuntiatur nativitas, et nomen, et méritum. Hic est, qui judicio cœlestis sententiæ cunctis mortâlibus antefertur, dicente Dómino: Non surréxit inter natos mulierum major Joanne Baptista. Quam pulchre dictum est, inter natos mulierum non esse majorem: quia ille omnimodis major erat Joanne, qui de Vírgine nascebatur.

R. Hic est Præcúrsor dilectus, et lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joannes, qui viam Dómino præparávit in eremo; sed et Agnum Dei demonstrávit, et illuminávit mentes hóminum. **V.** Ipse præibit ante illum in spíritu et virtúte Eliæ. Ipse est enim Joannes.

Lectio vi.

Quibus perspéctis, advértite dilectíssimi, quantum devotiõnis debeamus impëndere: qui ut honorâbilis sit, a sancto est Spíritu prophetátus, promissus ab Angelo, laudátus a Dómino, et perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mýsticam nativitátem ejus mirâbilis vita sequeretur, et san-

ctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe, Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festivitáte concélebrat, qui æterna mortâlibus adesse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

R. Innuébant patri. 471.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. f.

Elisabeth implétum est tempus pariéndi, et péperit fílium. Et audiérunt vicíni et cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, et congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ cap. 1., circa finem.

Uoannes est, inquit, nomen ejus. Non pót erat Elisabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Christum. Bene ádditur: Quia nemo in cognatiõe ejus vocabátur hoc nómine, ut intélligas nomen non géneris esse, sed vatis. Zacharías quoque nutu interro-

gátur: sed quia incredúlit-
tas ei affátum eripúerat et
audítum; quod voce non
póterat, manu et lítteris est
locútus.

R. Præcúrsor Dómini ve-
nit, de quo ipse testátur: *
Nullus major inter natos
mulierum Joánne Baptísta.

V. Hic est enim Prophéta,
et plus quam Prophéta, de
quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio viii.

Scripsit enim dicens: Jo-
ánnes est nomen ejus.
Et hic nomen non impóni-
tur, sed astrúitur: meri-
tóque contínuo resoluta est
lingua ejus: quia quam
vínxerat incredúlitás, fides
solvit. Credámus et nos
ígitur, ut loquámur; ut
lingua nostra, quæ incre-
dulitátis vínculis est ligáta,
ratiónis voce solvátur.

R. Gábriel Angelus ap-
páruit Zachariæ dicens:
Nascétur tibi fílius, nomen
ejus Joánnes vocábitur: *
Et multi in nativité ejus
gaudébunt. **V.** Erit enim
magnus coram Dómino,
vinum et sícera non bibet.
Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Scribámus spíritu my-
stéria, si vólumus lo-
qui: scribámus prænúntium
Christi, non in tábulis la-
pídeis, sed in tábulis cor-
dis carnálibus. Etenim qui
Joánnem lóquitur, Chri-
stum prophétat. Loquámur
Joáñem, loquámur et Chri-
stum: ut nostrum quoque
os possit aperíri, quod in
sacerdóte tanto, irrationá-
bilis modo pécudis, fræna
nutántis fidei coërcébant.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit commem. Apost.

Ant. Gloriósi príncipes
terræ, quómodo in vita sua
dilexérunt se, ita et in mor-
te non sunt separáti.

V. In omnem terram exívit
sonus eórum. **R.** Et in fines
orbis terræ verba eórum.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem
Apostolórum tuórum
Petri et Pauli martýrio con-
secrásti: da Ecclésiæ tuæ,
eórum in ómnibus sequi
præcéptum; per quos reli-
giónis sumpsit exórdium.
Per Dóminum.

**Vesp. de sequ. cum commem.
præced. tantum.**

Sumpsit Maria prophetissa, soror

Aaron, tympanum... Exod. 15, 20.

FMS

1865.

Et immolaverunt vitulum, et ob-

tulerunt puerum Heli. I. Reg. 1, 25.

Die 2. Julii.

IN VISITATIONE B. MARIÆ V.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 528.
Ps. et reliqua hic non propria,
ut in Festis B. M. V. [169], præ-
ter sequentia.

V. Benedicta tu in mulieribus. *R.* Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Beata es Maria, quæ credidisti: perficiuntur in te quæ dicta sunt tibi a Domino, allel.

Oratio.

Eramulis tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus exstitit salutis exordium, Visitationis ejus votiva sollemnitas, pacis tribuat incrementum. Per Dñm.

Et fit comm. Octav. S. Joannis.

Ant. Puer qui natus est nobis, plus quam Propheta est: hic est enim, de quo Salvator ait: Inter natos mulierum non surrexit major Joanne Baptista.

V. Iste puer magnus coram Domino. *R.* Nam et manus ejus cum ipso est.

Oratio.

Deus, qui præsentem diem honorabilem nobis in beati Joannis nativitate

fecisti: da populis tuis spiritalium gratiam gaudiorum; et omnium fidelium mentes dirige in viam salutis æternæ. Per Dominum.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit gloria,
 Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum.

Invit. Visitationem Virginis Mariæ celebramus: *
 Christum ejus Filium adoramus Dominum.

Ps. Venite, exsultemus. 2.

In I. Nocturno.

De Canticis canticorum.

Lectio i. Cap. 2.

Ego flos campi, et lilium convallium. Sic ut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus inter filios. Sub umbra illius quem desideraveram, sedi: et fructus ejus dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me caritatem. Fulcite me floribus, stipate me malis: quia amore langueo. Læva ejus sub capite meo, et dextera illius

amplexábitur me. Adjúro vos filiæ Jerúsalem per cápreas, cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

R. Surge, própera amíca mea, formósa mea, et veni: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit: * Vox túrturis audíta est in terra nostra. **V.** Intrávit María in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. Vox túrturis.

Lectio ii.

Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ hiñulóque cervórum. En ipse stat post parietem nostrum respiciens per fenéstas, prospiciens per cancellos. En diléctus meus loquitur mihi: Surge, própera amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, et recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: vineæ floréntes dedérunt odórem suum.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa

tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt eam.

Lectio iii.

Surge amíca mea, speciósas mea, et veni: colúmba mea in foraminibus petrá, in cavérna macériæ, osténde mihi faciém tuam, sonet vox tua in aúribus meis: vox enim tua dulcis, et faciés tua decóra. Cápíte nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur vineas: nam vinea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, et inclínentur umbræ. Revértere: símilis esto, dilécte mi, cápreæ, hinnulóque cervórum super montes Bether.

R. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, et exclamávit: Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? **V.** Ecce enim ut facta est vox salutatióis tuæ in aúribus meis, exsultávit in gaúdio infans in útero meo. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.**

Apud Metaph. mense Julio.

Lectio iv.

Cum ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amicum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Vídeo Dóminum, qui natúræ impósuit términos, et non exspécto tempus nascéndi: novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium: in me est enim, qui est ætérmus: egrédíar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirábílium compendiósam prædicábo cognitióem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Filii Dei in carne dispensatióem. Tuba canam, eo ipso patrénæ linguæ benedicám, et eam traham, ut loquátur. Tuba canam, et úterum matérnum vivificábo.

R. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: * Símilis est diléctus meus cápree hinnulóque cervórum. **V.** Exsul-

távit ut gigas ad curréndam viam, a summo cœlo egréssio ejus. Símilis.

Lectio v.

Vides, o dilécte, quam sit novum et admirábile mystérium. Nondum náscitur, et sáltibus lóquitur: nondum appáret, et minas inténtat: nondum ei permíttitur clamáre, et per facta audítur: nondum ducit vitam, et Deum prædicat: nondum áspicit lucem, et solem índicat: nondum páritur, et próperat præcúrre; non fert enim præsente Dómino continéri: non sústinet natúræ expectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, et studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula; et quid ego sédeo vinctus, et retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat: et ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, et prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

R. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo: * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. **V.** Beá-

tam me dicent omnes generatiões, quia ancillam humilem respexit Deus. Et.

Lectio vi.

Sed dic nobis Joānnes, cum adhuc in tenebrōso matris útero contineáris, quómodo intuéris et audis? quómodo res divinas contempláris? quómodo éxsilis et exsúltas? Magnum est, inquit, quod perágitur mystérium, et actus ab humana remótus comprehensióne. Mérito iñovo natúram propter eum, qui est innovatúrus ea quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justitiæ. Áuribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum considero carne indútum. Exsúlto, quóniam univérsti effectórem vídeo formam hóminis suscipere. Exsilio, quóniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, et quodámmodo vobis præeo confessióne.

R. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: * Magnificat ánima mea Dóminum. **V.** Veníte, et audíte,

et narrábo quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magnificat. Glória Patri. Magnificat.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. d.

In illo témpore: Exsurgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elisabeth. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comént. in Luc. cap. 1. post initium.

Contuéndum est quia supérior venit ad infériorem, ut inférior adjuvétur: María ad Elisabeth, Christus ad Joānnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Mariæ, et præsentíæ divínæ beneficia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elisabeth audívit, sed Joānnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órđine audívit, iste exsultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam lo-

quúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus, duplicíque miráculo prophétant matres spírítu parvulórum. Exsultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta, quam fílius: sed cum fílius esset replétus Spírítu sancto, replévit et matrem.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quo tantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei véniat ad me? Miráculum sénio, agnósco mystérium: mater Dómini Verbo foeta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, et revérta est in domum suam. Bene indúcitur sancta María et exhibuisse officium, et mýsticum númerum custodísse.

¶ Non enim sola familiaritátis est causa quod diu mansit, sed étiam tanti va-

tis proféctus. Nam si primo ingrèssu tantus proféctus éxstitit, ut ad salutatióem Mariæ exsultáret infans in útero, replerétur Spírítu sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Mariæ addidísse præséntiam? Ungebátur itaque, et quasi bonus athléta exercebátur in útero matris prophéta: amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatióem. Quia. **Glória.** Christus.

**Pro Ss. Martyribus
Processo et Martiniano.**

Lectio ix.

Quo témpore Petrus et Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in monte Tarpéjo, duo custódes, Procéssus et Martiniánus cum áliis quadragínta, Apostolórum prædicatióne miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt: et cum repénite fons

e saxo ortus esset, baptizati sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut si vellent, abirent. Sed Paulínus militum præfèctus, re cógnita, Procéssum et Martiniánum a suscepto consílio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque commínui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cum eádem constantia veneratúros se idóla negárent, imperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit, sexto Nonas Júlii: quæ póstea in Urbem transláta, in basilica princípis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Exsúrgens María, * ábiit in montána cum festinátione in civitátem Juda.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Intrávit María * in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth.

3. Ut audívit * salutatió-nem Mariæ Elísabeth, exsultávit infans in útero ejus, et repléta est Spíritu sancto, allelúja.

4. Benedícta * tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui.

5. Ex quo facta est * vox salutatiónis tuæ in aúribus meis, exsultávit infans in útero meo, allelúja.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab inítio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuas,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémtæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Cum audísset salutatióem Mariæ Elisabeth, exclamávit voce magna, et dixit: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? allelúja.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus Dómine, cœléstis grátiae munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salutis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dñm.

Deinde cõmem. Ss. Martyrum tantum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos sanctórum Mártyrum tuórum Procéssi et Martiniáni gloriósis confessiõibus circúmdas et prótegis: da nobis et eórum imitatióne profícere, et intercessiõne gaudére. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In R. br. dicitur V. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Ab iníitio. 528.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. **Glória.** Spécie.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non cõmovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum déntio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **V.** Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Glória Patri.** Adjuvábít.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccl. 44. b.

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 528. Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. Mariæ Virg. [169]

V. Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus, allelúja.

Deinde fit commemor. de Octav. Apost. ut infra.

Infra Octavam Ss. Petri et Pauli.

Omnia dicuntur de Communi Apost.; præter Lect. et Ant. ad Bened., et ad Magnif. quæ dicuntur, ut infra notatur.

Ad Bened. Ant. Gloriósi principes terræ, * quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, * et Paulus Do-

ctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dómine.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram. **R.** Mémores erunt nóminis tui Dómine.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli mártýrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum; per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Die 3. Julii.

Quinta die infra Octavam Ss. Petri et Pauli.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Leónis Papæ.

Ex Serm. 82. in natali Ss. Apóst. Petri et Pauli, in fine.

Lectio iv.

Pretiósá est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere destrui potest sacraménto crucis Christi fundáta religio. Non minúitur persecutió nibus Ecclésia, sed augétur: et semper Dómicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo

ista præclára divíni séminis gérmína in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártýrum protestántur, qui apostolícórum émuli triumphórum, Urbem nostram purpurátis et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunr.

R. Vidi conjúntcos. [11]

Lectio v.

De quorum præsidio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémpulum paciéntiæ, et confirmatióem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum comémoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsus, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

R. Beáti estis. [12]

Lectio vi.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istius vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratióibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis depríminur, tantum apostólicis méritis erigámur: Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ecce nos reliquimus. de Communi Apost. 2. loco. [22]

Die 4. Julii.

Sexta dia infra Octavam Ss. Petri et Pauli.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Serm. 32. in morali exhortat.

Lectio iv.

Cum Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur; réliquum

est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed et postquam illuc migravérimus, athléta Christi vidére mereámur. Imo si hic audivérimus, et illic ipsum omníno vidébimus; licet non e propínquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro sanctórum chori príncipem ac ducem, et ejus germána caritaté fruémur.

R. Vidi conjúctos. [11]

Lectio v.

Si enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut cum dissólvi et cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiórem caritatém osténdet. Ego et Romam proptérea díligo; tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitaté, a pulchritúdine, a multítudine, ab império, a divítiis, et a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum viveret, ádeo fuit benévolus,

ádeo illos amávit, et coram dissérui, et postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident: et proptérea civitas illa hinc facta est insignis magis quam ab áliis rebus ómnibus: et tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, sanctórum vidélicet horum córpora.

R. Beáti estis. [12]

Lectio vi.

Non ita cælum splendescit quando rádios sol demíttit, quemádmódum Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, et horréte, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in ocúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur urbs ista? quálibus caténis aúreis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admiror hanc urbem, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerum spéciem, sed propter colúmnas illas Ec-

clésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affigi sepúlchro, vidére púlverem córporis illius, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stigmata illius gestántis, prædicatióem Evangélii ubique seminántis? **R.** Isti sunt. [12]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos. de Communi Abbat. 3. loco. [108] cum **R.** de Comm. Apost. [15]

Vesp. de sequ. cõmem. Octav. Ss. Apost.

Die 5. Julii.

S. Antonii Mariæ Zaccaria Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Oratio.

Fac nos, Dómine Deus, supereminéntem Jesu Christi sciéntiam, spíritu Pauli Apóstoli ediscere; qua beátus Antónius Mariá mirabíliter erudítus, novas in Ecclésiá tua Clericórum et Vírginum famílias congregávit. Per eúmdem Dóminum.

Comm. Oct. Ss. Apost. Petri et Pauli. 530.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Antónius Mariá Zaccaria, Cremónæ in Insúbria nóbili gé-

nere natus, jam a púero qua futúrus esset sanctitáte porténdere visus est. Eximiárum enim in eo virtútum significatióes matúre eluxérunt, pietátis in Deum ac Beátam Vírginem; insígnis præsértim in paúperes misericórdiæ; quorum inópiæ sublevándæ, vel pretiósá veste sibi detrácta, haud semel præsto fuit. Humanioribus líteris in pátria excúltus, Ticíni philosophiæ, Patávii medicínæ addiscéndæ óperam dedit: utque ómnibus vitæ integritáte, ita et æquálibus acúmine ingénii fáciie antecélluit. Laúream adéptus ac domum revérsus, ubi intelléxit se Dei mónitu ad animórum magis quam córporum morbis medéndum vocári, in sacras disciplínas percipiéndas sédulo incúbuit. Intérea ægrótos víseré, púeros christiána doctrína informáre, júvenum cõetus pietáte excólere, ætáte étiam provéctos ad mores emendándos frequénter hortári non déstitit. Sacris initiátus cum primo litáret, cœlésti obórto lúmine, Angelórum coróná circúmdatus stupénti pópulo apparuisse tráditur. Exínde animárum salúti

impénsius consúlere, depravátis móribus summa ope obsistere curæ fuit. Ad hæc ádvenas, egénos, afflíctos patérno compléxus afféctu, piis adlóquiis atque subsidiis recreátos ita solári, ut ejus domus miserórum perfúgium haberétur, ipseque pater pátriæ atque ángelus merúerit a suis cívibus appellári.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Medioláni, cum secum agitáret uberióres in rem christiánam manáre posse fructus, si in vínea Dómini sibi labórum sócios adscísceret, re comunicáta cum Bartholomæo Ferrário et Jacóbo Morígia nobilíssimis et sanctíssimis viris, Sodalitátis Clericórum Regulárium fundaménta jecit; quam, ob suum in géntium Apóstolum amórem, a sancto Paulo nuncupávit: quæ, Cleménte séptimo Pontífice Máximo approbánte et Paulo tértio confirmánte, brevi per complúres regio-

nes propagáta est. Sanctimoniálíum quoque Angelicárum Societas ipsum Antónium Mariám paréntem et auctórem hábuit. Qui tamen ádeo de se submísse sentiébat, ut nullo pacto præesse suo Ordini unquam volúerit. Tanta vero fuit patiéntia, ut formidolósissimas tempestátes in suos commótas constánti ánimo perférret; tanta caritáte, ut piis adhortatió nibus religiósos viros ad Dei amórem inflammáre, Sacerdótes ad apostólicam vivéndi normam revocáre, patrúmque famílias Sodalítia ad bonam frugem instituíre numquam intermíserit; imo intérdum præláta Cruce per cómpita plateásque cum suis progréssus, férvida ac veheménti oratióne, aberrántes improbósque hómines ad salútem redúceret.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Illud étiam memorándum quod in Jesum Crucifixum amóre flagrans, Crucis mystérium ab ómnibus,

ad statum æris campáni indicium, sexta quaque fèria sub vésperas, recoléndum curávit; sanctíssimum Christi nomen in suis scriptis passim usurpábat et in ore semper habébat; ejusdémque cruciátus, vere Pauli discipulus, in córpore suo præseferébat. In sacram Eucharístiam singulári caritatè ferébatur; cujus et frequénter percipiéndæ consuetúdinem instaurávit; et morem e sublímí throno públice in trídium adorándæ invexísse perhibétur. Pudicitíam ádeo cóluit ut étiam in exsángui córpore, revivíscere visus, ejus amórem testarétur. Accessére cœléstia dona éxtasis, lacrimárum, futurórum événtuum cognitiónis, scrutatiónis córdium, virtútis in humáni géneris hostem. Tandem magnis labóribus ubíque exantlátis, Guastálæ, quo pacis sequéster accítus fúerat, gravi morbo corréptus est. Cremónam addúctus, inter suórum fletus, et compléxus piíssimæ matris quam próxime obitúram prædixit; supérna Apostolórum visióne recreátus, Sodalitátis suæ incrementa prænúntians; tértio Nonas Júlii anno

millésimo quingentésimo trigésimo nono, sanctíssime óbiit, annos natus sex supra trigínta. Cultum tanto viro, ob exímiam ejus sanctitátém et signórum cópiam a christiáno pópulo statim exhibítum, Leo decimustértius Póntifex Máximus ratum hábuit et confirmávit; eumdémque anno millésimo octingentésimo nonagésimo séptimo, in festo Ascensiónis domínicæ, solémni ritu Sanctórum fastis adscripsit. **R.** Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. (X. 15-21.)

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Quisquis non recéperit regnum Dei velut párvulus, non intrábit in illud. Et cum egréssus esset in viam, procúrrens quidam, genu flexo ante eum, rogábat eum. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Sermo 47. de diversis.

Durum vidétur et grave quod Dóminus imperávit; ut si quis eum vult sequi ábneget seípsum: sed non est durum nec grave quod

ille imperat, qui adjuvat ut fiat quod imperat. Nam illud verum est quod ei dicitur in Psalmo: Propter verba labiôrum tuôrum ego custodîvi vias duras. Quidquid enim durum est in præceptis, ut sit lene, caritas facit. Nôvimus quanta ipse amor facit. Quid autem est, Neget se? Non præsumat de se, sentiat se hóminem, et respiciat dictum prophéticum: Maledictus omnis qui spem suam ponit in hómine: subducatur se sibi sed non deorsum versus: subducatur se sibi ut háreat Deo.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dóminum: * Ipse intercédatur pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinentes se ab omni ópere malo, et permansens in iñocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Quo sequendus est Dóminus? quo iit, nóvimus: resurrexit enim et ascendit in cœlum: illo sequendus est. Plane desperandum non est quia ipse promisit, non quia homo áliquid potest. Jam quare desperemus, si membra illíus cápitis sumus?

Bonum est illo eum sequi: sed videndum est, quo; étenim verba ista Dóminus Jesus non tunc dicébat quando a mórtuis jam resurrexerat: nondum erat passus, venturus erat ad crucem, venturus ad ex-honoratióem, ad contumélias, ad flagélla, ad spinas, ad vúlnera, ad insultatióes, oppróbria, mortem. Quasi exasperáta est via: pigrum te facis, non vis sequi: Séquere. Nam quis non velit ire ad exaltatióem? omnes deléctat celsitúdo, sed humílitas gradus est.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix. (Ex Epíst. 38.)

Tolle crucem tuam et séquere Dóminum. Crux enim nostra quam Dóminus portári a nobis jubet, ut cum expeditíssimis sequámur, quid áliud quam mortalitátem carnis hujus significat? ipsa enim nos cruciat, donec absorbeá-

tur mors in victóriam. Crux ergo hæc ipsa cruci-figénda est, et transfigénda est clavis timóris Dei, ne solútis et líberis membris reluctántem portáre non possis: sequi enim Dóminum, nisi eam portans, omnino non vales. Nam quómodo eum sequéris si non es ejus? qui autem Jesu Christi sunt, ait Apóstolus, carnem suam crucifixérunt cum passiónibus et desidériis. *Te Deum. 17.*

In Laud. Commem. Oct. Ss. Apostolorum Petri et Pauli. Vesp. de sequ. Comm. præc.

Die 6. Julii.

In Octava

Ss. Petri et Pauli.

Duplex.

In I. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2], præter sequ.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dñe.

Oratio. Deus, cujus dextera. *ut in Laudibus. 536.*

Ad Matutinum, et alias Horas, omnia dicuntur de Comm. Apostolorum [5], præter sequ.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Quasnam vobis, o be-
 áti Apóstoli, referé-
 mus grátias, qui
 tantum pro nobis laborá-
 stis? Mémini tui Petre, et
 obstupésco: recórdor tui
 Paule, et excédens mente,
 ópprimor lácrimis. Quid
 enim dicam, aut quid
 loquar, vestras contém-
 plans afflictiónes, néscio.
 Quot cárceres sanctificá-
 stis? Quot caténas decorá-
 stis? Quot torménta susti-
 nuístis? Quot maledícta
 tolerástis? Quómodo Chri-
 stum portástis? Quómodo
 prædicatióne eccléias læ-
 tificástis? Sunt benedícta
 vestræ linguæ instruménta:
 sángine conspersa sunt
 membra vestra propter Ec-
 cléSIam. Vos Christum imi-
 táti estis in ómnibus. In
 omnem terram éxiit vester
 sonus, et verba vestra in
 fines orbis terræ.

R. Vidi conjúctos viros,
 habéntes spléndidas ve-
 stes, et Angelus Dómini
 locútus est ad me, dicens:
 * Isti sunt viri sancti facti
 amíci Dei. *V.* Vidi Ange-
 lum Dei fortem, volántem
 per médium cœlum, voce

magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Gaúdeas Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi frueréris. Et ad magistri quidem similitúdinem voluísti crucifigi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cœlum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunť. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, qui assídue ei et ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui fervénti spírítu Dóminum dilexísti ómnium Apostolorum fidelíssimus.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Gaúdeas et tu beáte Paulé, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári pos-

sunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Domínicum, inquam, instruméntum, quod a cœlo habétur in admiratióne, et quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illius bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróná, et clavi Petro pro gemmis infíxis in diadémate.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 14. c.

In illo témpore: Cómputit Jesus discipulos ascéndere in navículam, et præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 2. Coñent. in c. 14. Matth.

Discipulis Dóminus præcépit transfretáre, et cómputit ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos a Dómino recessisse, dum amóre præceptóris ne punctum quidem

témporis ab eo volunt separári. Et dimissa turba ascendit in montem solus oráre. Si fuissent cum eo discipuli Petrus et Jacóbus et Joánnēs, qui viderant glóriam transformáti, forsitan ascendissent in montem cum eo: sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore, et alúerit in desérto.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sángine suo: * Cálicem Dñi bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Quod autem ascendit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque páribus quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis et muliéribus; sed ad eum, qui audíta morte Joánnis secéssit in solitúdinem: non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum hominémque divisa sint. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi invíti et retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne illo

absénte naufrágia sustinérent.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnā: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Dénique Dómino in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óratur, et turbat mare, et periclitántur Apóstoli: et támdiu imminens naufrágium perseverát, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Stationes et vigiliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos; et extrémō noctis, atque in consummatione mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi principes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio.

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulátem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum, tertio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exaúdi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis.

In II. Vesperis.

Omnia ut in II. Vesperis de Communi Apost. [I7]

Y. Constitúes eos principes super omnem terram.

R. Mémoires eruñt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dñe.

Et fit Commem. sequ.

Die 7. Julii.

Ss. Cyrilli et Methodii Pont. Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont. [64] præter sequ.

In I. Vesp., quando dicendæ sint, **Hymn.** dicitur ut ad Matut.

Y. Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent.

Ad Magnif. Ant. O quam speciósi pedes evangeli-zántium pacem, evangeli-zántium bona, dicéntium Sion: regnábit Deus tuus.

Oratio ut infra ad Laud. 540.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dñm * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sédibus cœli nítidis receptos
Dícite athlétas géminos,
fidéles;
Slávicæ duplex cólumen,
decúsque
Dícite gentis.

Hos amor fratres sociávit unus,
Unaque abdúxit píetas erémo,
Ferre quo multis célerent beátæ
Pígnora vitæ.

Luce, quæ templis súperis renídet,
Búlgaros complent, Móra-vos, Bohémos;
Mox feras turmas número-sa Petro
Agmina ducunt.

Débitam cincti méritis corónam
Pérgite o flecti lácrimis precántum;
Prisca vos Slavís opus est datóres
Dona tuéri.

Quæque vos clamat generosa tellus
Servet æternæ fidei nitorem;

Quæ dedit princeps, dabit ipsa semper
Roma salutem.

Gentis humanæ Sator et Redemptor,
Qui bonus nobis bona cuncta præbes,
Sint tibi grates, tibi sit per omne
Glória sæclum.
Amen.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Litteris Encyclicis Leonis PP. XIII.

Lectio iv.

Cyrillus et Methodius fratres germani, Thessalonicae amplissimo loco nati, Constantinopolim mature concesserunt, ut in ipsa urbe Orientis principe humanitatis artes addicerent. Uterque plurimum brevi profecerunt; sed maxime Cyrillus, qui tantam scientiarum laudem adeptus est, ut singularis honoris causa philosophus appellaretur. Deinde monachum agere Methodius coepit; Cyrillus autem dignus est habitus, cui Theodora im-

peratrix, auctore Ignatio Patriarcha, negotium daret erudiendi ad fidem christianam Chazaros trans Chersonesum incolentes; quos præceptis suis edoctos et Dei numine instinctos, multiplici superstitione deleta, ad Jesum Christum adjunxit. Recenti Christianorum communitate optime constituta, Constantinopolim rediit alacer, atque in monasterium Polychronis, quo se jam Methodius receperat, Cyrillus ipse secessit. Interim cum retrans Chersonesum prospere gestas ad Rastilaum Moraviae principem fama detulisset, is de aliquot operariis evangelicis Constantinopoli arcessendis cum imperatore Michael tertio egit. Igitur Cyrillus et Methodius illi expeditioni destinati, et in Moravia celebri lætitia excepti, animos christianis institutionibus tanta vi, tamque operosa industria excolendos aggrediuntur, ut non longo intervallo ea gens nomen Jesu Christo libentissime dederit. Ad eam rem non parum scientia valuit dictionis Slavonicae, quam Cyrillus ante perceperat, multumque poterunt sacrae utriusque testa-

ménti lítteræ, quas próprio pópuli sermóne reddiderat: nam Cyríllus et Methódus príncipes inveniéndi fuérunt ipsas lítteras, quibus est sermo ipsórum Slavórum signátus et exprésus, eáque de causa ejúsdem sermónis auctóres non immérito habéntur.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Cum rerum gestárum glóriam secúndus rumor Romam nuntiássset, sanctus Nicoláus primus Póntifex Máximus fratres óptimos Romam conténdere jussit. Illi Románum iter ingrési, reliquias sancti Cleméntis primi Pontíficis Máximi, quas Cyríllus Chersónæ repéerat, secum ádvehunt. Quo núnctio, Adriánus secúndus, qui Nicoláo demórtuo fuerat sufféctus, clero populóque comitánte, óbviá eis magna cum honóris significatióne progréditur. Deínde Cyríllus et Methódus de múnere apostólico in quo essent sancte laborioséque versáti ad Pontífi-

cem Máximum, assidéntes clero, réferunt; cum autem eo nómine ab ínvidis accusaréntur, quod sermóne Slavónicum in perfunctióne múnere sacrórum usurpavissent, causam díxere ratióne tam certis tamque illústribus, ut Póntifex et clerus et laudárint hómines et probárint. Tum ambo juráti se in fide beáti Petri et Pontíficis Románórum permansúros, epíscopi ab Adriáno consecráti sunt. Sed erat provísus divínus, ut Cyríllus vitæ cursum Romæ cónderet, virtúte magis quam ætáte matúrus. Itaque defúncti corpus elátum fúne- re público, in ipso sepúlchro quod sibi Adriánus exstrúxerat compósitum fuit; tum ad sancti Cleméntis dedúctum, et hujus prope cíneres cónditum. Cumque veherétur per urbem inter festos psalmórum cantus, non tam fúneris quam triúmphi pompa, visus est pópulus Romáus libaménta honórum coeléstium viro sanctíssimo detulisse. Methódus vero in Moráviá regressus, ibique factus forma gregis ex ánimo, rei cathólicæ inservíre majóre in dies stúdio ínstitit. Quin étiam Pannó-

nios, Búlgaros, Dálmatas in fide christiáni nóminis confirmávit; in Carínthiis autem ad unius veri Dei cultum traducéndis plúrium elaborávit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Apuđ Joánnem octávum, qui Adriáno succésse-
rat, íterum de suspécta fide violatóque more majórum accusátus, ac Romam veníre jussus, coram Joáñne, et epíscopis áliquot cleróque urbáno, fáçile vicit cathólicam prorsus fidem et se retinúisse constánte, et céteros diligénte edocuísse: quod vero ad linguam Slavónicam in sacris peragéndis usurpátam, se certis de causis ex vénia Adriáni Pontíficis, nec Sacris Litteris repugnántibus, jure fecísse. Quaprópter in re præsénti compléxus Methódium Póntifex, potestátem ejus archiepiscopálem, expeditionémque Slavónicam, datis étiam lítteris, ratam esse jussit. Quare Methódus in Moráviám revérsus adsignátum sibi munus explé-

re vigilántius perseverávit, pro quo et exsílíum libén-
ter passus est. Bohemórum príncipem ejúsque uxórem ad fidem perdúxit, et in ea gente christiánium nomen longe latéque vulgávit. Evangelíi lumen in Polóniam invéxit, et, ut nonnúlli scriptóres tradunt, sede episcopáli Leópolis fundáta, in Moscóviám próprii nóminis digréssus, thronum pontificálem Kiowénsem constituit. Demum in Moráviám revérsus est ad suos; jamque sese ábripi ad humán-
um éxitum séntiens, ípsemet sibi successórem designávit, clerúmque et pópulum suprémis præcéptis ad virtútem cohortátus, ea vita, quæ sibi via in cœlum fuit, placidíssime defúctus est. Uti Cyrillum Roma, sic Methódium Morávia decedéntem summo honóre prosecúta est. Illórum vero festum, quod apud Slavóniæ pópulos jámdiu celebrári consuéverat, Leo decimustértius Póntifex Máximus cum Offício ac Missa própria in univérsa Ecclésia quotánnis agi præcépit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Designávit Dóminus, de
Communi Evang. [25] cum **R.R.**
de Comm. Conf. Pont. [74]

Ad Laudes.**Hymnus.**

Lux o decóra pátriæ
Slavísque amíca gén-
tibus,

Salvéte, fratres: ánnuo
Vos efferémus cántico;

Quos Roma plaudens éx-
cipit,

Compléxa mater filios,
Auget coróna præsulum,
Novóque firmat róbre.

Terras ad usque bárbaras
Inférre Christum périgitis:
Quot vanus error lúserat,
Almo replétis lúmine.

Noxis solúta pèctora
Ardor supérnus ábripit;
Mutátur horror véprium
In sanctitátis flósculos.

Et nunc seréna cœlitum
Locáti in aula, súplici
Adéste voto: Slávicas
Serváte gentes Númini.

Erróre mersos únicum
Ovíle Christi cóngreget;
Factis avítis æmula
Fides viréscat púlchrrior.

Tu nos, beáta Trínitas,
Cœlésti amóre cóncita,
Patrúmque natos ínclýta
Da pérsequi vestígia.

Amen.

Y. Sapiéntiam sanctórum
narrent pópuli. **R.** Et lau-
dem eórum núntiet Ecclé-
sia.

Ad Bened. Ant. In sancti-
táte et justítia serviérunt

Dómino ómnibus diébus
suis: ideo stolam glóriæ
índuit illos Dóminus Deus
Israël.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui Slavóniæ gen-
tes per beátos Confessóres
tuos atque Pontífices Cyríl-
lum et Methódium ad agni-
tiónem tui nóminis veníre
tribuísti: præsta; ut quo-
rum festivitáte gloriámur,
eórum consórtio copulé-
mur. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Ps. ut in I. Vesp. de Comuni
Apost. [2] et loco ult. Ps. Me-
ménto Dómine. 150.

Hymn. ut ad Matut. 536.

Y. Sacerdótes tui induán-
tur justítiam. **R.** Et sancti
tui exsúltent.

Ad Magnif. Ant. Isti sunt
viri sancti, facti amíci Dei,
divínæ veritátis præcónio
gloriósi: linguæ eórum cla-
ves cœli factæ sunt.

Oratio ut supra.

Deinde fit Commem. sequ.

Die 8. Julii.

S. Elisabeth Reg. Por-
tugalliæ, Viduæ.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 546.
Ps. ut in I. Vesperis de Comm.
Virg. [110]

Hymnus.

Domáre cordis ímpetus
Elisabeth

Fortis, inópsque Deo
Servíre, regno prætulit.

En fúlgidis recépta cœli
sédibus,

Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.

Nunc regnat inter cœlites
beátiór,

Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.

Patri potéstas, Filióque
glória,

Perpetuúmque decus
Tibi sit alme Spíritus. Amē.

V. Ora pro nobis beáta
Elisabeth. **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Et nunc
* reges intelligite, erudi-
mini qui judicátis terram.

Oratio ut infra in Laud. 546.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In sanctis opé-
ribus beátæ Elisabeth.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymn. Domáre cordis. *supra.*

In I. Nocturno.

Ant. Eleváta est * magni-
ficéntia Elisabeth super
cœlos.

**Ps. trium Noct. de Communi
Virg.** [114]

Ant. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum

meum, quia concupívit Rex
spéciem tuam.

Ant. Accépit benedictió-
nem * a Dómino, et miséri-
córdiam a Deo salutári suo.

V. Multæ filiae congrega-
vérunt divítias. **R.** Tu su-
pergréssa es univérsas.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

Mulíerem fortem quis
inveniet? procul,
et de últimis finí-
bus prétium ejus. Confídit
in ea cor viri sui, et spóliis
non indigébit. Reddet ei
bonum, et non malum, ó-
mnibus diébus vitæ suæ.
Quæsívit lanam et linum,
et operáta est consílio má-
nuum suárum. Facta est
quasi navis institóris, de
longe portans panem su-
um. Et de nocte surréxit,
dedítque prædam domésti-
cis suis, et cibária ancíllis
suis. Considerávit agrum,
et emit eum: de fructu má-
nuum suárum plantávit ví-
neam. Accínxit fortitúdine
lumbos suos, et roborávit
bráchium suum.

R. Regáli exórta progé-
nie triúmphat in cœlis Eli-
sabeth, tríplici circúmdata
varietáte meritórum: * Nam
in terra in tríplici vitæ gra-
du pósteris imitánda virtú-
tum relíquit exémpa. **V.** Vir-

ginálem statum, conjugálem, et viduálem inoffénso pede cucúrrit. Nam.

Lectio ii.

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígití ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómúi suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestítí sunt duplícibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quádo séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et vén-didit, et cingulum trádidit Chananéo.

R. Os suum apéruiť sapiéntiæ, * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. **V.** Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et lex cleméntiæ.

Lectio iii.

Fortitúdo. et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apéruiť sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam

prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filíæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlíer timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, * Et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eam. **V.** Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam Dñe. Et. Glória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Propter veritátem, * et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirábiliter délixtera tua.

Ant. Arcum cónteret * et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Ant. Justítia * et misericórdia plena est délixtera tua.

V. Virga tua, et báculus tuus. **R.** Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

Elisabeth Aragóniæ régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futú-ræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relicto matris aviæque nómine, a ma-

gna ejus matrètera, Thurin-
giæ dômina, sancta Elísa-
beth, in baptísimo nominá-
tam voluere. Ubi nata est,
statim pátuit, quam felix re-
gum regnorúmque esset fu-
tura pacátrix: natalítia enim
ejus lætítia perniciosas avi-
patrísque dissensiones in
concórdiam convértit. Pa-
ter vero crescéntis póstea
filiæ admirátus índolem, af-
firmábat fore, ut una Elísa-
beth réliquas Aragoniórum
regum sángine creatas fé-
minas virtúte longe super-
áret. Sic cœléstem ipsíus
vitam in contemnendo cór-
poris ornátu, in fugiendis
voluptátibus, in jejúniis fre-
quentándis, in divínis pré-
cibus assidue recitándis, in
caritátis opéribus exercén-
dis, venerátus, rerum suá-
rum regníque felicitátem
uníus filiæ méritis referé-
bat accéptam. Tandem ubí-
que nota, et a multis prin-
cípibus exoptáta, Dionýsio
Lusitániæ regi christiánis
cæremóniis rite est in ma-
trimónium collocáta.

R. Audi filia, et vide, et
inclína aurem tuam, et ob-
liviscere pópulum tuum, et
domum patris tui: * Et
concupiscet Rex decórem
tuum. **V.** Spécie tua et pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Juncta conjúgio, non mi-
nórem excoléndis virtú-
tibus, quam liberis educán-
dis óperam dabat, viro pla-
cère studens, sed magis
Deo. Médiam fere anni
partem solo pane tolerábat
et aqua: quæ in quodam
ipsíus morbo divínitus ver-
sa est in vinum, cum id a
médicis præscriptum bí-
bere recusásset. Paúperis
féminæ ulcus horréndum
exosculáta, derepente sa-
návit. Pecúnias paupéribus
distribuendas, ut regem la-
térent, hibérno témpore in
rosas convértit. Vírginem
cæcam a nativité illumi-
návit: multos álios solo
crucis signo a gravíssimis
morbis liberávit: plúrima
id genus miracula patrávit.
Monastéria, collégia, et
templa non modo exstrú-
xit, sed étiam magnífice
dotávit. In regum discór-
diis componéndis admirá-
bilis fuit: in privátis publi-
cisque mortálium subleván-
dis calamitátibus indefessa.

R. Manum suam misit
ad fórtia: * Manum suam
apérui inopi, et palmas
suas exténdit ad paúperem.
V. Dispérsit, dedit pau-
péribus, justítia ejus manet
in sæculum sæculi. Manum
suam.

Lectio vi.

Defuncto rege Dionýsio, sicut virginibus in prima ætate, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine fuit ómnium virtútum exémpLAR. Illico enim religiósus sanctæ Claræ vestibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit, ac paulo post Compostéllam proficiscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemíisque donária pro regis ánima obtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi carum aut pretiósus supererat, in sacros ac pios usus convértit: absolvendóque suo vere régio Conimbri-cénsi vírginum cœnóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupillis, miseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómòdis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itinere contrácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta sanctíssimè óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrú-

pti odóre; semper étiam regínæ sanctæ cognoménto célebris. Tandem anno jubilæi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimoquinto, totíus christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. **V.** Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. Glória Patri. Quem.

In III. Nocturno.

Ant. Conféssio, * et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Ant. Annuntiavérunt * cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. Judicávit * in justítia, et pópulos in æquitáte.

V. Ignis ante ipsam præcédet. **R.** Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis pará-

bolam hanc: Simile est regnum cœlorum thesauro abscondito in agro. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cœlorum regnum, fratres carissimi, idcirco terrénis rebus simile dicitur, ut ex his quæ animus novit, surgat ad incognita quæ non novit: quatenus exemplo visibilium se ad invisibilia rapiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricatus incalêscat: ut per hoc, quod scit notum diligere, discat et incognita amare. Ecce enim cœlorum regnum thesauro abscondito in agro comparatur: quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio illius vadit, et vendit universa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum aperuit sapientiæ, et lex clementiæ in lingua ejus: consideravit semitas domus suæ, * Et loquebatur de testimoniis Domini. **V.** Gustavit et vidit quia bona est negotiatio ejus: non extinguetur in nocte lucerna ejus. Et loquebatur.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notandum est, quod in-

ventus thesaurus absconditur, ut servetur: quia studium cœlestis desiderii a malignis spiritibus custodire non sufficit, qui hoc ab humanis laudibus non abscondit. In præsentî etenim vita, quasi in via sumus, qua ad patriam pergitur. Maligni autem spiritus iter nostrum quasi quidam latrunculi obsident. Deprædari ergo desiderat, qui thesaurum publice portat in via. Hoc autem dico, non ut proximi opera nostra bona non videant, cum scriptum sit: Videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod agimus, laudes exteriùs non quæramus. Sic autem sit opus in público, quatenus intentio maneat in occulto: ut et de bono opere proximis præbeamus exemplum, et tamen per intentionem, qua Deo soli placere quærimus, semper optemus secretum.

R. Invocavi, et venit in me spiritus sapientiæ, et præposui illam regnis et sedibus: * Et divitias nihil esse duxi in comparatione illius. **V.** Melior est enim sapientia cunctis opibus pretiosissimis. Et divitias. **Gloria Patri. Et divitias.**

Lectio ix.

Thesaurus autem cœlestes est desiderium: ager vero, in quo thesaurus absconditur, disciplina studii cœlestis. Quem profecto agrum venditis omnibus comparat, qui voluptatibus carnis renuntians, cuncta sua terrena desideria per disciplinæ cœlestis custodiam calcatur: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnalem vitam trucidat, spiritus perhorrescat. **Te Deum. 17.**

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suavitatis.

Ps. Dominus regnavit. 18.

2. Et concupiscet Rex * decorem tuum, quia ipse est Dominus Deus tuus.

3. Potens in opere * et sermone, lenivit iracundiam Domini, et conciliavit cor patris ad filium.

4. Quasi arcus refulgens * inter nebulas gloriæ, et quasi flos rosarum in diebus vernis.

5. Quasi stella matutina * in medio nebulæ, et quasi luna plena in diebus suis.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de

últimis finibus pretium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spoliis non indigebit.

Hymnus.

Opes decusque regium reliqueras

Elisabeth, Dei dicata númini:

Recépta nunc beáris inter Angelos;

Libens ab hostium tuere nos dolis.

Præi, viamque dux salutis indica:

Sequémur: O sit una mens fidélium,

Odor bonus sit omnis actio, tuis

Id innuit rosis operta caritas.

Beata caritas, in arce siderum

Potens locare nos per omne sæculum:

Patrique, Filioque summa glória,

Tibi que laus perennis alme Spiritus. Amen.

V. Méritis et precibus beatæ Elisabeth. **R.** Propitius esto Domine populo tuo.

Ad Bened. Ant. Tu gloria Jerúsalem, * tu lætitia Israël, tu honorificentia populi tui.

Oratio.

Clementissime Deus, qui beatam Elisabeth regi-

nam, inter céteras egrégias dotes, béliici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis ejus intercessióne; post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad ætérna gaúdia pervenire. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam.

Capit. Mulierem fortem.
ut supra. 546.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. **Spécie tua.** **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. **Glória Patri. Spécie tua.**

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apéruiť in-
opi, et palmas suas ex-
téndit ad paúperem. Non
timébit dómui suæ a fri-
góribus nivis.

R. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít
eam. **V.** Deus in médio
ejus, non commovébitur.
Deus. **Glória Patri. Adju-
vábít eam.**

V. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. **R.** In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ filiæ congregavé-
runt divítias: tu super-
gréssa es univérsas. Fal-
lax grátia, et vana est pul-
chritúdo: múlíer timens
Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus,
* Et præelégit eam. Elégit.
V. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et. **Gló-
ria Patri. Elégit.**

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. 540.

V. Ora pro nobis beá-
ta Elísabeth. **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

**Ad Magnif. Ant. Elísa-
beth * pacis et pátriæ ma-
ter, in cœlo triúmphans,
dona nobis pacem.**

Die 10. Julii.

**Ss. Septem Fratrum
Martyrum, ac Rufinæ et
Secundæ Virg. et Mart.**

Semiduplex.

**Omnia de Communi plurim.
Mart. [45], præter sequentia.**

Oratio.

Præsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut qui
gloriosos Mártýres fortes

in sua confessiōe cognōvimus, pios apud te in nostra intercessiōe sentiāmus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Septem fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutiōe Marci Aurélii Antonini a Públio præfecto primum blanditiis, deinde terroribus tentati, ut Christo renuntiāntes, deos venerentur: et sua virtute, et matre hortante, in fidei confessiōe perseverāntes, varie necati sunt. Januarius plumbatis cæsus: Felix et Philippus fustibus contusi: Silvānus ex altissimo loco præceps dejectus est: Alexander, Vitalis, et Martialis capite plectuntur. Mater eorum quarto post mense eādem martýrii palmam consecuta est: illi sexto Idus Júlii spíritum Dómino reddiderunt.

R. Sancti tui Dómine mirabile consecuti sunt iter, serviētes præceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari rubro via sine impedimēto. **V.** Quóniam percussit petram, et fluxerunt aquæ,

et torrēntes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Rufina et Secunda, sorores vírgines Románæ, rejécto connúbio Armenárii et Verini, quibus a paréntibus despónsæ fuerant, quod Jesu Christo virginitatem vovissent, Valeriano et Galliēno imperatoribus comprehenduntur. Quas cum nec promissis, nec terróre Június præfectus a propósito posset abducere, Rufinam primum virgis cædi jubet: in cujus verbéribus Secunda júdicem sic interpéllat: Quid est, quod sorórem meam honóre, me áfficis ignominia? Jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitemur. Quibus verbis incensus judex imperat utrámque detrúdi in tenebricosum et fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce et suavissimo odóre compléto, in ardēte bálnei sólio includuntur. Et cum inde étiam integræ evasissent, mox saxo ad collum alligáto in Tíberim projéctæ sunt; unde ab Angelo liberatæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo capite plectuntur. Quarum cōrpora a Plautilla matróna in ejus

prædio sepulta, ac postea in Urbem translata, in basilica Constantiniāna prope baptistérium cōdita sunt.

R. Vërbera carnificum non timuerunt sancti Dei, moriētes pro Christi nōmine: * Ut hæredes fierent in domo Dōmini.

V. Tradiderunt cōrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hæredes.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermo 110. de diversis.

Lectio vi.

Magnum spectāculum, fratres, pōsitum est ante oculos fidei nostræ. Aure audivimus, corde vidimus optātem matrem ante se finire istam vitam filios suos, longe contrariis votis consuetudini humanæ. Omnes enim homines filios suos, ex hac vita migrando, præcedere volunt, non sequi: illa autem optavit postērior mori. Non enim amittēbat filios, sed præmittēbat: nec intuebatur quam vitam finirent, sed quam inchoarent. Desinēbant enim vivere, ubi quandoque fuerant morituri, et incipiēbant vivere, sine fine victuri. Parum est fuisse spectatricem: mirāti sumus pōtius hortatricem. Fœcūn-

dior virtutibus, quam fœtibus: videns certantes, in quibus omnibus ipsa certabat, et in omnibus vincētib; ipsa vincēbat.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, ecce mater ejus et fratres stabant foris, quærentes loqui ei. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 3. in Evangelia.

Sancti Evangelii, fratres carissimi, brevis est lectio recitata, sed magnis mysteriorum ponderibus grāvida. Jesus etenim Cōditor et Redemptor noster, matrem se nosse dissimulat, et quæ ei mater sit, et qui propinqui, non per cognationem carnis, sed per conjunctionem spīritus designat, dicens: Quæ est mater mea, et qui sunt fratres mei? Quicumquē enim fecerit voluntatem Patris mei qui in cœlis est, ipse meus frater, et soror, et mater est. Quibus nobis verbis, quid aliud innuit, nisi quod obsequētes jussionibus suis multos ex Gentilitate colligit: et

Judæam, ex cujus carne est génitus, non agnóscit?

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

Sed cum is, qui voluntátem Patris fécerit, soror et frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum qui ad fidem collígitur, mirum non est: mirándum vero valde est, quómo-
do étiam mater dicá-
tur. Fidèles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens: Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fieri ad fidem veniéndum potúerit, quæréndum est, quómo-
do étiam et mater esse possit.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pó-
tuit violári certámine; qui effúso sá-
guine secúti sunt Dóminum: * Contemnén-
tes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. **V.** Ecce
quam bonum et quam ju-
cúndum habitáre fratres
in unum! Contemnén-
tes. Glória. Contemnén-
tes.

Lectio ix.

Sed sciéndum nobis est, quia qui Christi soror et frater est credéndo, mater efficitur prædicá-
do. Quasi enim parit Dó-
minum, quem cordi audiéntis infúderit: et mater ejus
prædicádo efficitur, si per
ejus vocem amor Dómini
in próximi mente generá-
tur. Ad quam rem nobis
idónee confirmándam adest
beáta Felícitas, cujus hódie
natalítia celebrá-
mus, quæ credéndo éxstitit ancilla
Christi, et prædicádo facta
est mater Christi. Septem
quippe filios, sicut in gestis
ejus emendatióribus légi-
tur, sic post se tímuit vivos
in carne relínquere, sicut
carnáles paréntes solent
metúere, ne mórtuos præ-
míttant. **Te Deum. 17.**

In II. Vesp. fit commem. sequi.

Die 11. Julii.

S. Pii I. Papæ et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmiſſimam noſtram reſpice omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beati Pii Martyris tui atque Pontificis interceſſio glorioſa nos protegat. Per Dñm.

Lectio iii.

Pius, hujus nominis primus, Aquilejenſis, Ruffini filius, ex preſbytero ſanctæ Romanæ Eccleſiæ Summus Pontifex creatus eſt, Antonino Pio et Marco Aurelio imperatoribus auguſtis. Quinque ordinationibus, mense Decembri, episcopos duodecim, octodecim preſbyteros creavit. Exſtant nonnulla ab eo preclare inſtituta, preſertim ut Reſurrexio Domini nonniſi die Dominico celebraretur. Pudentiſſimum in eccleſiam mutavit, eamque ob preſtantiam ſupra ceteros titulos, utpote Romani Pontificis manſionem, titulo Paſtoris dicavit, et in qua ſæpe rem ſacram fecit, et multos ad fidem converſos baptizavit, ac in fidelium numerum adſcripſit. Dum vero boni Paſtoris munus obiret, fuſo pro ſuis ovibus et Summo Paſtore Chriſto ſanguine, martyrio coronatus

eſt quinto Idus Julii, ac ſepultus in Vaticano.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laud. Ant. Qui odit animam ſuam in hoc mundo, in vitam æternam cuſtodit eam.

V. Juſtus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Die 12. Julii.

S. Joannis Gualberti Abbatis.

Duplex.

Omnia de Coſſuni Conf. non Pont. [88] præter ſequ.

Oratio.

Interceſſio nos, quæſumus Domine, beati Joannis Abbatis commendet: ut quod noſtris meritis non valemus, ejus patrocínio aſſequamur. Per Dñm.

Et fit commem. Ss. Naboris et Felicis Mart.

Ant. Iſtorum eſt enim regnum cælorum, qui contempſerunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt ſtolas ſuas in ſanguine Agni.

V. Lætâmini in Dño, et exultate juſti. **R.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Oratio.

Præſta, quæſumus Domine: ut ſicut nos ſanctorum Martyrum tuorum Nâ-

boris et Felícis natalítia celebrándá non déserunt; ita júgiter suffrágiis comitén-tur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joáñnes Gualbértus Floréntiæ nóbili gé-nere ortus, dum pa-tri óbsequens rem militá-rem séquitur, Ugo, únicus ejus frater, occíditur a con-sanguíneo: quem cum so-lum et inérmem sancto Pa-rascéves die Joáñnes armis ac milítibus stipátus ób-vium habéret, ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ crucis reverén-tiam, quam homicída sup-plex, mortem jamjam sub-íturus, bráchiis signábat, vitam ei cleménter indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oráturus ingrédi-tur, ubi adorátam Crucifíxi imáginem caput sibi flécte-re cónspicit. Quo mirábili factò permótus Joáñes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibí-dem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac mo-násticum hábitum índuit: adeóque piis ac religiósís virtútibus brevi corúscat,

ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præ-béret; ita ut, ejúsdem loci Abbáte defúcto, comúni ó-mnium voto in superiorem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subesse pótius, quam præesse, ad majóra divína voluntáte servátus ad Camaldulénsis erémi ín-colam Romuáldum proficí-scitur: a quo cœlicum sui institúti vaticínium áccipit; tum suum órđinem sub ré-gula sancti Benedícti apud Umbrósam vallem instituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: *Et de-dit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dómi-nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deínde plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis fa-mam úndique convolánti-bus, una cum iis in sócios ascítis, ad hæréticam et simoníacam pravitátem ex-stirpándam, et apostólicam fidem propagándam sédulo incúmbit, inúmera proptér-ea in se et suis incómmoda expértus. Nam ut eum ejú-sque sócios adversárii per-dant, noctu sancti Sálvii coenóbium repén-te aggre-

diúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, et mónachos omnes letháli vúlnerē saúciānt; quos vir Dei único crucis signo incólumes prótinus reddit; et Petro ejus mónacho per imménsū ardentissimūque ignem illæso mirábiliter transeúnte, optátam sibi et suis tranquillitatem obtinet. Inde simoníacam labem ab Etrúria expulit, ac in tota Itália fidem prístinæ integritátī restituit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multa fúnditus eréxit monastéria, eadémque et ália ædificiis ac regulári observántia instauráta; sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit: ad improbos coërcéndos elementa sibi famulári conspéxit: ad dæmōnes compriméndos crucem quasi ense adhibuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratióibus, carnis maceratióibus, ac sénio conféctus, dum infirma valetúdine gravaretur, Davi-

dica illa verba persæpe repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: quando véniam, et apparebo ante faciē Dei? Jamque morti próximus, convocátos discipulos ad fraternam concórdiam cohortátur, et in brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi: Ego Joánnes credo, et confíteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, et sancti Patres in quátuor concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo septuagésimo tertio, quarto Idus Júlii. Quem Cœlestínus tertius innúmeris miráculis clarum in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. g.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Audístis quia dictum est: Díliges próximum tuum, et ódio habébis inimicum tuum. Et réliqua.

**Homilia sancti Hierónymi
Presbýteri.**

Lib. I. Comm. in cap. 5. Matth.

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite his, qui odérunt vos. Multi præcepta Dei imbecillitate sua, non sanctorum viribus æstimantes, putant esse impossibilia, quæ præcepta sunt, et dicunt sufficere virtutibus, non odisse inimicos: ceterum diligere, plus præcipi, quam humana natura patiatur. Sciendum est ergo, Christum non impossibilia præcipere, sed perfectæ. Quæ fecit David in Saul, et in Absalom: Stephanus quoque Martyr pro inimicis lapidantibus deprecatus est: et Paulus anathema cupit esse pro persecutoribus suis: hæc autem Jesus et docuit, et fecit, dicens: Pater, ignosce illis: quod enim faciunt, nesciunt.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

In reliquis operibus bonis interdum potest aliquis qualemcumque excusationem prætendere: ad habendam vero dilectionem nullus se poterit excusare. Potest mihi aliquis dicere, non possum jejunaire: numquid potest dicere, non possum amare? Potest aliquis dicere, virginitatem non possum servare, non possum res totas vendere, et pauperibus erogare: numquid potest dicere, non possum diligere inimicos?

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Non enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dicitur: **Ite ad Oriéntem,** et quærite caritaté; **navigáte ad Occidéntem,** et inveniétis dilectiόnem. **In-**tus in nostro corde est, ubi

redire jubemur, dicente propheta: Redite prævaticatores ad cor. Non enim in longinquis regionibus invenitur quod a nobis petitur.

Te Deum laudamus. 17.

In Laudibus fit commemor. Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio ut supra. 551.

In II. Vesp. fit commemor. sequ.

Die 13. Julii.

S. Anacleti Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [27], præter sequ.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos beati Anacleti Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut cujus natalitia co-

limus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Anacletus Atheniensis, Trajano imperatore rexit Ecclesiam. Decrevit, ut episcopus a tribus episcopis, neque a paucioribus consecraretur, et clerici sacris ordinibus publice a proprio episcopo initiarentur: et ut in Missa, peracta consecratione, omnes communicarent. Beati Petri sepulchrum ornavit, Pontificumque sepulturæ locum attribuit. Fecit ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit presbyteros quinque, diaconos tres, episcopos sex. Sedit annos novem, menses tres, dies decem. Martyrio coronatus, sepultus est in Vaticano.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum cen-
tésimum décimū octávum.

Lectio v.

Serm. 21.

Principes persecúti sunt
me gratis: et a verbis
tuis trepidávit cor meum.
Bene hoc Martyr dicit, quod
injúste persecutiónum tor-
ménta sustineat: qui nihil
rapúerit, nullum violéntus
opprésserit, nullius sángu-
inem fúderit, nullius torum
putáverit esse violándum:
qui nihil légibus débeat, et
gravióra latrónum sustiné-
re cogátur supplicia: qui lo-
quátur juste, et non audiátur:
qui loquátur plena sa-
lútis, et impugnétur: ut pos-
sit dicere, Cum loquébar
illis, impugnábant me gra-
tis. Gratis igitur persecu-
tiónem pátitur, qui impu-
gnátur sine crimine: impu-
gnátur ut nóxius, cum sit
in tali confessióne laudábi-
lis: impugnátur quasi ve-
néficus, qui in nómine Dó-
mini gloriátur, cum píetas
virtútum ómnium funda-
méntum sit.

R. Desidérium animæ
ejus tribuísti ei Dómine,*
Et voluntáte labiórū ejus
non fraudásti eum. **V.** Quó-
niam prævenísti eum in
benedictiónibus dulcédi-
nis: posuísti in cápité ejus

corónam de lápide preti-
óso. Et.

Lectio vi.

Vere frustra impugnátur,
qui apud ímpios et in-
fidos impietátis arcéssitur,
cum fidei sit magíster. Ve-
rum qui gratis impugnátur,
fortis debet esse et con-
stans. Quómodo ergo sub-
téquuit: Et a verbis tuis tre-
pidávit cor meum? Trepí-
dare infirmitátis est, timó-
ris atque formídinis. Sed
est étiam infirmitas ad sa-
lútem, est étiam timor san-
ctórum. Timéte Dóminum
omnes sancti ejus: et, Beá-
tus vir, qui timet Dóminum.
Qua ratióne beátus? Quia
in mandátis ejus cupit ni-
mis.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Si quis venit. de eodem
Communi I. loco. [36]

Vesp. de sequ. cum commem.
præced.

Die 14. Julii.

S. Bonaventuræ Episc.
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont.
[64], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Antiph. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen,
beáte Bonaventúra, divínæ
legis amátor, deprecáre
pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Y. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 555.

In I. Noct. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [81]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Bonaventúra, Balneo régii in Etrúria natus, cum infans incidísset in vitæ periculum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in órđinem fratrum Minórum adscríbi vóluit: ubi Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínæ perfectiόνem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiiis públice summa cum laude sit interpretátus: quos étiam præcláris

póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos sui órđinis Generális mínister Romæ factus, ea prudéntiæ ac sanctitátis laude mínisterium gessit, ut in ómnium ore et admiratióne esset.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Y.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúgens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius décimus, ejus sanctimóniæ et sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem et Episcopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset: Sinámus, inquit, sanctum pro sancto laboráre. Migrávit e vita pridie Idus Júlii, in concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Xystus quartus Póntifex Máximus rétulit in sanctórum número.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. Cap. 6.

Lectio vi.

Qui post Oríonas Hyádum nómine, nisi doctóres sanctæ Ecclesiæ designántur? Qui subductis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: et représsa infidelitátis híeme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclesiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis verum lucídior añus aperítur.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. 3. loco. [86]

In II. Vesp. commemor. sequ.

Die 15. Julii.

S. Henrici Imperatoris, Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui hodiérna die beátum Henricum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súpplīces exorámus; ut sicut illum, grátiae tuæ ubertáte prævéntum illécebras sáculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, et ad te puris méntibus pervenire. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Henricus, cognomén-
to Pius, pater duce
Baváriæ rex Ger-
mániae, ac póstmodum Ro-
manórum imperátor, tem-
porális regni non conténtus
angústis, pro adipiscénda
immortalitátis coróna sé-
dulam ætérno Regi ex-
hibuit servitútem. Adépto
enim império, religióni am-
plificándæ studiósé incúm-
bens, ecclésiās ab infidéli-
bus destrúctas, magnificén-

tius reparávit, plurimisque largitióibus et prædiis locupletávit. Monastéria áliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis redítibus auxit. Episcopátum Bambergensem hæreditáriis ópibus fundátum, beáto Petro, Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum octávum, a quo impérii coronam accéperat, prófugum excépit, suæque sedi restituit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitate, a sancto Benedícto, insigni miraculo, sanátus est. Románam Ecclésiám amplíssimo diplómate munerátus, eidem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscepit, et Apúliam, diu ab illis posséssam, recuperávit. Nihil sine précibus ágredi sólitus, Angelum Dómini, sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus

ope, bárbaras natiónes précibus magis quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádicta Stéphanó regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem raro exémplo matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam, conjugem suam, propínquis ejus, morti próximus, illibátam restituit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Dénique rebus ómnibus, quæ ad impérii honórem et utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispositis, et illústribus per Gálliam, Itáliam, et Germaníam religiósæ munificéntiæ vestígiis passim relictis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte quam sceptro clárior, ad regni coeléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, a Dómino vocátus est, anno salutis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in ecclésia beatórum Apostolórum Pe-

tri et Pauli Bambérgæ cón-
ditum fuit; statimque ad
ejus túmulum multa mirá-
cula, Deo ipsum glorificán-
te, patrátá sunt: quibus
póstea rite probátis, Eugé-
nius tértius sanctórum nú-
mero illum adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in
Evangel. Sint lumbi. de eodem
Communi 1. loco. [97]

Vesp. de sequ. comm. præced.

Die 16. Julii.

**In Commemoratione
B. Mariæ V. de Monte
Carmelo.**

Duplex majus.

**Omnia ut in Festis B. Mariæ V.
per annum [169], præter sequ.**

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Sancta
María succúrre míseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo, in-
térveni pro clero, intercède
pro devóto femíneo sexu:
séntiant omnes tuum juvám-
en, quicúmque célebrant
tuam solémnem Comme-
moratiómem.

Oratio.

Deus, qui beatíssimæ sem-
per Vírginis et Genitrí-
cis tuæ Mariæ singulári tí-
tulo Carméli órđinem deco-
rásti: concéde propítius; ut
cujus hódie Comēmoratió-
nem solémni celebrámus

offício, ejus muníti præsi-
diis, ad gaúdia sempitérna
perveníre mereámur: Qui
vivis.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens
mundum, et terréna triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 558.

In I. Nocturno. Lectiones Ego
sapiéntia. [174]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cum sacra Pentecó-
stes die Apóstoli,
cœlitus afflāti, vá-
riis linguis loqueréntur, et
invocáto augustíssimo Jesu
nómine, mira multa patrá-
rent, viri plúrими (ut fertur),
qui vestígiis sanctórum
prophetárum Elíæ ac Eliséi
instítierant, et Joáñis Bapti-
stæ præcónio ad Christi ad-
véntum comparáti fúerant,
rerum veritate perspécta
atque probáta, evangélicam
fidem conféstim amplexáti
sunt, ac peculiári quodam
afféctu beatíssimam Vírgi-
nem (cujus collóquiis ac
familiaritáte felíciter frui
potuére) ádeo venerári cœ-
pérunt, ut primi ómnium
in eo montis Carméli loco,
ubi Elías olim ascendén-

tem nébulam, Vírginis typo insignem, conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini sacéllum constrúxerint.

R. Sicut cedrus exáltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et bál-samum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Ad novum ergo sacéllum sæpe quotidie conveniéntes, rítibus piis, precatiόνibus ac laúdibus beatíssimam Vírginem, velut singulárem órdis tutélam, colébant. Quamóbrem fratres beátæ Mariæ de Monte Carmélo passim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque títulum Summi Pontífices non modo confirmá-runt, sed et indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel órdis vel fratres singulos nuncupárent, concessére. Nec vero nomenclatúram tantum magnificentíssima Virgo tríbuit et tutélam; verum et insigne sacri scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut coelésti hac veste ordo ille sacer dignoscerétur, et a malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum, cum olim in Európa ordo esset ignótus, et ob id apud Ho-

nórium tértium non pauci pro illíus exstinctióne instárent, ástitit Honório noctu piíssima Virgo María, planéque jussit, ut institútum et hómines benígne com-plecterétur.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filíæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Non in hoc tantum sæculo órdis sibi tam accéptum multis prærogatívís beatíssima Virgo insignívit; verum et in álio (cum ubique et poténtia et misericórdia plúrimum váleat) filios in scapuláris societátem relátos, qui abstinentíam módicam, precésque paucas eis præscriptas frequentá-runt, ac pro sui status ratióne castitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, solári, ac in coeléstem pátriam obténtu suo quantócius pie créditur efférre. Tot ergo tantisque beneficiis ordo cumulátus solémnem beatíssimæ Vírginis Commemoriatióne ritu perpétuo ad

ejúsdem Vírginis glóriam quotánnis celebrándam instituit.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Loquente Jesu. ut in Festis B. M. V. [181]

R. vii. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

V. Ora pro pópulo, interveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemorationem. Quia.

Ad Laudes.

Ad Bened. Ant. Caput tuum ut Carmélus, et comæ cápitis tui sicut púrpura Regis vincta canálibus, allelúja.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Glória Líbani data est ei, decor Carméli, et Saron, allelúja.

Et fit commem. sequ.

Die 17. Julii.

S. Alexii Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Aléxii Confessóris tui ánnua solemnitate lætíficas: concède propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Aléxius Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem prima nocte nuptiárum peculiári Dei mónitu relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ ecclesiárum peregrinationem suscepit. Quibus in itinéribus cum ignótus septémdecim annos fuisset, aliquándo apud Edéssam, Sýriæ urbem, per imáginem sanctíssimæ Mariæ Vírginis, ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum apúlsus, a patre suo tamquam aliénus pauper hospítio accípitur: apud quem, ómnibus incógnitus, cum decem et septem años vixisset, relicto scripto sui nóminis, sánguinis, ac totíus vitæ cursus, migrávit in

cœlum, Innocéntio primo Summo Pontífice.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudentia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prætíó discitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo superbiunt: hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iniquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires

súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibilitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéti-

bus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non résistere, percutiénti álteram máxillam præbére?

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. de Comm. Abbat. 1. loco. [105]

Vesperæ de sequenti cum commemor. præced. ac Ss. Mart.

Die 18. Julii.

S. Camilli de Lellis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui sanctum Camillum, ad animárum in extrémó agóne luctántium subsidium, singulári caritátis prærogatíva decorásti: ejus, quæsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, et ad cœléstem mereámur corónam perveníre. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus qui nos. 562.

Deinde Ss. Symphorosæ et septem filiorum ejus Mart.

Antiph. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Symphorósæ et filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Camillus Bucclánici, Theatínæ diocésis óppido ex nobili Lelliórum familia natus est matre sexagenária, cui grávidæ visum est per quietem, puérulum crucis signo in pectore munitum, et ágmini puerórum idem signum gestántium præeúntem, se peperísse. Adólescens rem militárem secútus, sæculi vítiis aliquámdiu indúlsit; donec vigésimum quintum agens ætátis annum, tanto supérnæ grátiae

lúmine, divinæque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrimárum imbre illico perfúsus, antéactæ vitæ sordes indesinenter abstérgere, novúmque indúere hóminem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis beatíssimæ Virgini festo die, ad fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur, summis précibus exorávit. Voti compos semel, atque íterum factus est; sed fœdo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tibia iteráto recrudescénte, divínæ providéntiæ majóra de eo disponéntis consílio humíliter se subjécit, suíque victor, illius religiónis bis expetítum, et suscéptum hábitum bis dimisit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Romam proféctus, in nosocomíum, quod Insanábiliū dicitur, recéptus est: cujus étiam administra-

tióne, ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémopíis précibus et cohortatióibus opem ferre solémne hábuit; quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, et heróicæ caritátis exéempla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod únice intendébat, levámini subsidium literárum plúrimum conférre intelligeret, trigínta duos años natus in primis grámaticæ eleméntis tyrocínium inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnullis sibi adjúctis sóciis, prima jecit congregatiónis Clericórum Regulárium infírmis ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humánigénēris hoste; nam Camíllus coeléstivoce e Christi crucifixi, manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis, simulácro emíssa mirábiliter confirmátus, órđinem suum a Sede Apostólica appro-

bári obtínuit, sodálibus quarto obstrictis máxime árduo voto, infirmis, quos étiam pestis infécerit, ministrándi. Quod institútum, quam foret Deo accéptum, et animárum salúti proficuum, sanctus Philíppus Nérius, qui Camílo a sacris confessiónibus erat, comprobávit, dum ejus alúmni decedéntium agóni opem feréntibus Angelos suggeréntes verba sápius se vidísse testátus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Arctióribus hisce vínculis ægrotántium ministério mancípátus, mirum est qua alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diu noctúque ad supréum usque spíritum, eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quæque officia demissíssimo obséquio, flexisque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infirmis, hílari promptóque ánimo arripiébat: utque ómnium

indigéntiis præsto esset, generálem órdis præfectúram, coelíque delicias, quibus in contemplatióne defixus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illius erga míseros amoretum máxime effúlsit, dum et Urbs contagióso morbo primum, deínde extrémá annónæ laboráret inópia, et Nolæ in Campánia dira pestis grassaréetur. Tanta dénique in Deum et próximum caritáte exársit, ut Angelus nuncupári, et Angelórum opem in vário itinerum discrimine experíri promereréetur. Prophetiæ dono, et grátia sanitátum præditus, arcána quoque córdium inspéxit; ejúsque précibus nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérta. Tandem vigíliis, jejúniis, et assíduis attrítuslabóribus, cum pelle tantum et óssibus constáre videréetur, quinque moléstis æque ac diútinis morbis, quos misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátiis, sacraméntis múnitus, Romæ inter suavíssima Jesu et Mariæ nómina, ad ea verba: Mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat: qua prædíxerat hora, obdormívit in Dómino, pridie Idus Júlii, anno

salútis millésimo sexcentésimo décimo quarto, ætátis suæ sexagésimo quinto: quem plúribus illústrem miráculis Benedíctus decimusquártus solémni ritu sanctórum fastis adscrípsit, et Leo Décimus tértius, ex sacrórum cathólici orbis Antístitum voto ac Rítuum Congregatiónis consúlto, coeléstem ómnium hospitálium et infirmórum ubique degéntium Patrónum declarávit, ipsiúsque nomen in agonizántium Litaníis invocári præcépit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Tract. 83. in Joann. Evang.

uid putámus fratres mei? numquídnam solum ejus de ista dilectiône mandátum est, qua dilígimus ínvicem? Nonne est et áliud majus ut diligámus Deum? Aut vero de sola Deus nobis

dilectiône mandávit, ut ália non requirámus? Tria certe comméndat Apóstolus, dicens: Manent autem fides, spes, caritas, tria hæc, major autem horum caritas. Et si in caritáte, hoc est, in dilectiône, concludúntur duo illa præcépta, major tamen dicta est esse, non sola. De fide ígitur nobis quam multa mandáta sunt, quam multa de spe! Quis potest cuncta collígere, quis enumerándo sufficere? Sed intueámur, quod ait idem Apóstolus: Plenitúdo legis caritas.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ubi ergo caritas est, quid est, quod possit deesse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodesse? Dæmon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest speráre véniam qui non diligit: nemo autem

potest desperare qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides, et spes: et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum? Quandoquidem non diligit et se ipsum? Est quippe impius, et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

**Pro Ss. Symphorosa
et septem filiis Martyribus.**

Lectio ix.

Symphorosa Tiburtina, Getulii Martyris uxor, ex eo septem filios peperit, Crescentium, Julianum, Nemesium, Primitivum, Justinum, Stacteum, et Eugenium: qui omnes propter christianae fidei professionem una cum matre, Adriano imperatore, comprehensi sunt. Quorum pietas multis variisque tentata suppliciis, cum stabili per-

maneret, mater, quae filiis fidei magistra fuerat, dux eisdem ad martyrium existit. Nam saxo ad collum alligato, in profluentem deicitur: cujus corpus conquisitum a fratre ejus Eugenio sepelitur. Postridie ejus diei, qui fuit decimo quinto Kalendas Augusti, septem fratres singuli ad palum alligati, varie sunt interfecti. Crescentio guttur ferro transfigitur: Julianus pectus confoditur: Nemesis cor transverberatur: Primitivo trajicitur umbilicus: Justinus membratim secatur: Stactus telis configitur: Eugenius a pectore in duas partes dividitur. Ita octo hostiae Deo gratissimae sunt immolatae. Corpora in altissimam foveam projecta sunt via Tiburtina, nono ab Urbe lapide: quae postea Romam translata, condita sunt in ecclesia sancti Angeli in piscina.

Quando autem alia die celebratur, erit

Lectio ix.

Hoc ergo praecceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus, et quidquid aliud praecipit, faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio

ab illa dilectiōe, qua se invicem diligunt hómīnes: nam ut discerneretur, adiunctum est: Sicut diléxi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnāre possimus cum Christo? Ad hoc ergo et nos invicem diligāmus, ut dilectiōnem nostram discernāmus a céteris, qui non ad hoc se invicem diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habéndum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est hāc diléctio in ómnibus homínibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudāmus. 17.

In Laud. comm. Ss. Mm.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliōres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Symphorósæ et filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 19. Julii.

S. Vincentii a Paulo Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad evangelizándum paupéribus, et ecclesiástici órdis decórem promovéndum, beátum Vincéntium apostólica virtúte roborásti: præsta, quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémpis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui sanctum Camílum, ad animárum in extrémó agóne luctántium subsidium, singulári caritátis prærogatíva decorásti: ejus, quæsumus, méritis spíritum nobis tuæ dilectiōnis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem vincere, et ad cœléstem mereámur corónam pervenire. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Vincéntius a Paulo, natióne Gallus, Póddi non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in paúperes caritátem præ se tulit. A custodiapaternigregisadlitteras evocátus, humanas Aquis, divinas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ didicit. Sacerdótio initiátus, ac theologiæ laúrea insignitus, in Turcas incidit, qui captivum in Africam abduxerunt. Sed in captivitáte pósitus herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara, sese próripiens, ad apostólica límina iter instituit. Unde in Gálliam revérsus, Clippiáci primum, mox Castelliónis parcécias sanctíssime rexit. Renuntiátus a rege primárius sacrórum mínister in Gálliaë trirémibus, mirum quo zelo et ducum et rémígum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Francísco Salésio præpósitus, tanta prudéntia per annos circiter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit iudícium sanctíssimi præsulis, qui sa-

cerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Evangelizándis paupéribus, præsértim rurícolis, ad decrepítam usque ætátem indefessus incubuit, eíque apostólico óperi tum se, tum alúmnos congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum sæculárium Missiόνis instituit, perpétuo voto a sancta Sede confirmáto, speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndæ cleri disciplínæ ad laboráverit, testántur erécta májorum clericórum seminária, collatiónum de divinis inter sacerdótes frequentia, et sacræ ordinatióni præmitténda exercítia; ad quæ, sicut et ad pios laicórum secéssus, institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem et pietátem, evangélicos misit operários, non in solas Gálliaë províncias, sed et in Itáliam, Polóniam, Scótiam,

Hibérniam, atque ad Bárbaros, et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovíco decimotértio, cui moriénti hortátor ástitit, a regína Anna Austriaca, matre Ludovíci decimiquárti, in sánctius concílium accítus, studiosíssime egit, ut nónnisi digniôres ecclésiis, ac monastériis præficeréntur; civiles discórdiæ, singulária certámina, serpéntes errôres, quos simul sensit, et exhórruit, amputaréntur; débitaque judíciis apostólicis obediéntia præstaretur ab ómnibus.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: *Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Nullum fuit calamitátis genus, cui patérne non occurrerit. Fidèles sub Turcárum jugo geméntes, infántes expósitos, júvenes díscolos, vírgines periclitántes, moniáles dispérsas, mulieres lapsas, ad trirémes damnátos, peregrínos infirmos, artífices inválidos, ipsósque mente captos, ac inúmeros mendícos subsídiis et hospítiis etiánum superstítibus excépit, ac pie

fovit. Lotharíngiam, Campániam, Picárdiam, aliásque regiônes peste, fame, bellóque vastátas, prolíxe refécit. Plúrima ad perquiréndos et sublevándos míseros sodalítia fundávit, inter quæ célebris matronárum cœtus, et late diffúsa sub nómine Caritátis puellárum societas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequiôris sexus educatióem erigéndas curávit. Hæc inter et ália gravíssima negótia, Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis, ab honóribus, divítiis ac delíciis semper abhórruit; audítus dicere: Rem nullam sibi placére, præterquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris, anno salutis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísii, in domo sancti Lázari, quæ caput est congregatiónis Missiônis, plácide obdormívit: quem virtútibus, méritis ac miráculis clarum Clemens duodécimus inter sanctos

rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta. Hunc autem divínæ caritátis exímium heróem, de unoquóque hóminum génere óptime méritum, Leo Tertius-décimus, instántibus plúribus Sacrórum Antistítibus, ómnium Societátum caritátis in toto cathólico orbe existéntium, et ab eo quomodocúmque promanántium, peculiárem apud Deum Patrónum declarávit et constituit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquíd

tácitus facit, quid ágere debéamus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta caritátis, Dei vidélicet amor, et próximi: et minus quam inter duos caritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére caritátem dicitur: sed diléctio in álterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in iñocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui caritátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicátóres enim suos Dóminus séquitur: quia prædicatio prævenit, et tunc ad mentis nostræ habitáculum Dó-

minus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaías dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret. **Te Deum. 17.**

Vesp. a Capit. de sequ. comm. præced. et S. Margaritæ Virg. et Mart.

Die 20. Julii.

S. Hieronymi Æmiliani Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præt. sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus misericordiarum Pater, per mérita et intercessionem beati Hieronymi, quem orphanis adiutorem et patrem esse voluisti: concède; ut spiritum adoptionis, quo filii tui nominamur et sumus, fideliter custodiámus. Per Dñm.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui ad evangelizandum pauperibus, et ecclesiastici ordinis decorem promovendum, beatum Vincéntium apostolica virtute roborasti: præsta, quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtutum quoque instruámur exemplis.

Pro S. Margarita, Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi: accipe coronam, quam tibi Dominus præparavit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beáta Margaríta Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hierónymus, e gente patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia militiæ addictus, difficíllimis reipúblicæ tempóribus Castro novo ad Quarum in món-tibus Tarvisínis præfícitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárce-rem detrúditur, mánibus ac pédibus vinctus; cui omni humána ope destitúto beatíssima Virgo ejus pré-cibus exoráta, clemens adest, víncula solvit, et per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvisii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréd-sus, ad Deíparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti beneficii testimónium suspéndit.

Revérsus Venétias, cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, in paúperes mire effúsus, sed puerórum præ-sértim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni et sórdidi per urbem vagabántur, quos in ædes a se condúctas recépít de suo aléndos, et christiánis móribus imbuéndos.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Per eos dies Venétias appúlerant beátus Cagjetánus, et Petrus Caráfa, póstmodum Paulus quartus, qui Hierónymi spíritu, novóque institúto colligéndi órphanos probáto, illum in incurabílium hospitále adduxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque ægrótiis pari caritáte inser-víret. Mox eorúmdem hortátu in próximam continéntem proféctus, Bríxiæ primum, deínde Bérgomi, atque Novocómi orphanotrophía eréxit: Bérgomi præ-sértim, ubi præter duo, pro púeris unum, et pro puéllis

áalterum, domum excipiéndis, novo in illis regiónibus exémplo, muliéribus a turpi vita ad pœniténtiam convérsis, apéruiť. Somáschæ demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis ad Vénetæ ditiónis fines, sibi, ac suis ibi sedem constitúit, formámque indúxit congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum, quam subínde auctam, et propagátam, nedum orphanórum regímini, et ecclesiárum cúlťui, sed ad majórem christiánæ reipúblicæ utilitátem, adolescéntium in líťteris et bonis móribus institutióni in collégiis, academíis et semináriis addíctam sanctus Pius quintus inter religiósos órdenes adscrípsit, ceteríque Pontífices privilégiis ornárunť.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícám fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Orphanis colligéndis inténtus Mediolánum proficiscitur, atque Ticínum: et utrobíque colléctis agmínibus puerórum, tectum, victum, vestem, magístros,

nóbilibus viris favéntibus, próvide constitúit. Inde Somáscham redux, ómnibus ómnia factus, a nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere prævídéret. Agricolisimmíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus præbet, mystéria fidei explicábat, puerórum cápita porrígine fœda abstérgens, et patiénter tractans curábat; pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónum donátus censerétur. In monte, qui Somáschæ ímminet, repérťa specu, in illam se ábdidit, ubi se flagéllis cædens, dies íntegros jejúnustránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice exstíllat aqua précibus servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, et in várias regiónes deláta, ægris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, et víta functos própriis húmeris

ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex et quinquagínta, quam paulo ante prædíxerat, pretíósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo: quem plúribus in vita, et post mortem miráculis illústrem Benedíctus décimus quartus beatórum, Clemens vero décimus tértius sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. b.

In illo témpore: Obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, et oráret. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 62. in Matthæum.

Cur discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, et súscipit, et ulnis compléctitur, talibúsque regnum cœlórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos ígitur si vólumus hærédes esse cœlórum, hanc virtú-

tem cum diligéntia magna sectémur. Hoc est enim philosophíæ culmen, simplicem esse cum prudéntia: hæc vita est angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácuata est: non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædá-tur, eam semper quærit, et ómnibus antepónit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Si regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detritis vestítæ, mallétque illam incúltam vidére, quam regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, et nihil plus requírit, quam neces-sária; atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eisdem, qui-

bus nos, ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra, rebusque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicébat: Tálum est enim regnum cœlórum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri faciunt.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Quia enim pharisæi non aliunde, quam a nequitia, et arrogántia ad agendum ferebantur, ideo ubique discipulos suos simplices esse jubet, illósque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principátus, et primi consessus. Quóniam igitur discipuli per totum terrarum orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honórem a vulgo expetere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi

hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam præbent. Sic enim institúti pharisæi in malórum culmen ascendérunt: salutaciones, primos consessus, et médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit commemor. S. Margaritæ.

Ant. Simile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margaritas: invénta una pretiosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio ut supra. 573.

In II. Vesp. fit commemor. sequ.

Die 21. Julii.

S. Praxedis Virginis.

Ad Vesp. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster: ut, sicut

de beátæ Praxédis Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

Praxédes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne, et omni caritátis officio prosequébatur. Nam álios domi occultábat: álios ad fidei constántiam hortabátur: aliórum córpora sepeliébat: iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut, si mori expedíret, se e tantis malis eríperet. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietátis præmia vocátur in cœlum. Cujus corpus a Pastóre presbýtero in patris et soróris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Salária.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes. Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta

una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Die 22. Julii.

S. Mariæ Magdalænæ Pœnitentis.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [131], præter sequ.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Pater supérni lúminis,
Cum Magdalénam respicis,

Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.

Amóre currit saúcia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, et ore lámberere.

Astáre non timet cruci:
Sepúlchro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites:
Pellit timórem cáritas.

O vera, Christe, cáritas,
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cœli præmia.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea

benedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Múlier quæ erat in civitaté peccátrix, ut cognóvit quod Jesus accúbuit in domo Simónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Jesu, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et osculabátur pedes ejus, et unguénto ungébat.

Oratio.

Beátæ Mariæ Magdalænæ, quæsumus Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatríduánum fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti: Qui vivis et regnas.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum, * In conversióne Mariæ Magdalænæ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Mariá castis ósculis
Lambit Dei vestígia:
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlineit.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnesæculum.
Amen.

In I. Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 3.

In léctulo meo per noctes quæsívi quem diligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Surgam, et circuibo civitatem: per vicos et plateas quæram quem diligit ánima mea: quæsívi illum, et non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitatem: Num quem diligit ánima mea, vidístis? Paúlulum cum pertransíssem eos, invéni quem diligit ánima mea: ténui eum: nec dimíttam donec introducam illum in domum matris meæ, et in cubiculum genitrícis meæ.

R. Mariá Magdaléne, et áltera Mariá ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesus, quem quæritis, non est hic: surréxit, sicut locútus est: præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis. **V.** Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole: et introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesus, quem.

Lectio ii. Cap. 8.

Quis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te

foris, et deósculer te, et jam me nemo despiciat? Apprehendam te, et ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, et dabo tibi póculum ex vino condíto, et mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me. Adjúro vos filiæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam donec ipsa velit.

R. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: quia quem quærébam, apparuit mihi: * Et dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúja. **V.** Recedéntibus discipulis non recedébam, et amoris ejus igne succénsa ardébam desidério. Et dum flerem.

Lectio iii.

Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis affluens, inníxa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus lámpa-

des ignis atque flammárum. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritátem, nec flúmina óbruent illam.

R. Tulérunt Dóminum meum, et nescio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? surréxit, sicut dixit: * Præcédet vos in Galiléam, ibi eum vidébitis. **V.** Dum ergo fleret, inclinávit se, et prospéxit in monuméntum, et vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. **Gloria Patri.** Præcédet.

In II. Nocturno.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 25. in Evangel.

Lectio iv.

Mariá Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrimis máculas criminis: et vox Veritátis implétur, qua dicitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discipulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non invénerat: flebat inquiréndo, et amoris sui

igne succensa, ejus quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat ut quæreret: quia nimírum virtus boni óperis perseverántia est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúde tua inténde, prósperè procéde, et régna. Et.

Lectio v.

Quæsivit ergo prius, et mínime invénit: perseverávit ut quæreret, unde et cóntigit ut inveníret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, et cre-scéntia cáperent quod inveníssent. Hinc est enim, quod de eódem sponsa Ecclésia in Cánticis canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus: quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus

tuus, óleo lætítia. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Sed qui diléctum suum non invénit, restat ut surgat, civitátem circúmeat, id est, sanctam electórum Ecclésiám mente et inquisitione percúrrat: per vicos eum et platéas quærat, id est, per angústa et lata gradiétes aspíciat; ut si qua inveníre in eis váleat, ejus vestígia exquírat: quia sunt nonnúllo étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles inveníunt, qui custódiunt civitátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant. Quos cum paúlulum pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redemptor noster, etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera

ejus. Múlier. Glória Patri.
Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. f.

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingressus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Lib. 50. Homil. 23. tom. 10.

Evangélium cum legerétur, attentíssime audístis: et res gesta narráta atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente, Dóminum Jesum Christum in domo pharisæi recumbéntem, et ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulierem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, et quæsisse pia impudéntia sanitátem: irruens, quasi importúna convívio, opportúna beneficio. Nóverat enim quanto morbo laboráret: et illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

R. Os suum apéruiť sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viii.

Accéssit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambuláverat, vestigia recta quærébat. Prius fudit lácrimas cordis, et lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis terisit, osculáta est, unxit: tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devotióne ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndó, ungéndó pedes ejus: pharisæus, qui invitáverat Dóminum Jesum Christum, quia ex illo génere erat hóminum superbórum, de quibus Isaías prophéta dicit: Qui dicunt, Recéde longe a me: noli me tángere, quóniam mundus sum: putávit Dóminum nescísse mulierem.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contépsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi:

* Quem vidi, quem amávi,
in quem crédidi, quem dí-
léxi. **V.** Eructávit cor me-
um verbum bonum: dico
ego ópera mea regi. Quem.
Glória Patri. Quem.

Lectio ix.

O pharisæe invitátor et
irrisor Dómini: Dómi-
num pascis, et a quo pa-
scéndus sis, non intélligis?
Unde scis Dóminum ne-
scísse quæ fúerit illa mú-
lier, nisi quia permíssa est
accédere, nisi quia, illo
patiente, osculáta est pe-
des ejus, nisi quia tersit,
nisi quia unxit? Hæc enim
non débuit permítti fácere
in pédibus mundis múlier
immúnda? Ad illíus ergo
pharisæi pedes si talis mú-
lier accessisset, dictúrus
erat, quod Isaías de tálibus
dicit: Recéde a me, noli me
tángere: quóniam mundus
sum. Accessit autem ad
Dóminum imúnda, ut red-
íret munda: accessit ægra,
ut redíret sana: accessit
conféssa, ut redíret pro-
féssa.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes.

Hymnus.

Summi Paréntis Unice,
Vultu pio nos rēspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalænæ pœnitens.

Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário;
Et gemma detérso luto
Nitóre vincit sídera.

Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalænæ lácrimas
Peccáta nostra díluas.

Dei Parens piíssima
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.

Uni Deo sit glória,
Pro multifórmi grátia,
Peccántium qui crímina
Remíttit, et dat præmia.
Amen.

V. Elégit eam Deus, et
præelégit eam. **R.** In taber-
náculo suo habitáre facit
eam.

Ad Bened. Ant. Mariá
unxit pedes Jesu, et extér-
sit capillis suis, et domus
impléta est ex odóre un-
guénti.

Oratio:

Beátæ Mariæ Magdalænæ,
quæsumus Dómine, suf-
frágiis adjuvémur: cujus
précibus exorátus, quatri-
duánum fratrem Lázarus
vivum ab ínferis resusci-
tásti: Qui vivis et regnas.

Vesp. a Capit. de sequ. cum
comm. præced. et S. Liborii Ep.
Conf. ut infra.

¶ **Sí vero dici contigerit II.**
Vesperas S. Mariæ Magdalænæ

integras, tunc Hymnus sumitur ex I. Vesp. supra; *Ps.* Elégit eam. *Ad Magnif. Ant. Múlier.* ut infra.

Die 23. Julii.

S. Apollinaris Episc. et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [27], *præter sequentia.*

Oratio.

Deus fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris Sacerdótis tui martýrio consecrásti: tribue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut, cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. præced.

Ant. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, et stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat.

Ps. Elégit eam Deus, et præelégit eam. *R.* In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Oratio. Beátæ Mariæ. 583.

Postea S. Liborii Episc. Conf.

Ant. Sacerdos et Póntifex, et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

Ps. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. *R.* Stollam glóriæ induit eum.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Libórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotióne nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Apollináris cum príncipe Apostolorum Antiochía Romam venit: a quo ordinátus episcopus, Ravénnam ad Christi Dómini Evangélium prædicándum míttitur: ubi cum ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdotibus gráviter cæsus est. Cumque ipso oránte Bonifácus nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejusque filia immúndo spírítu liberáta esset; íterum est in illum commóta seditio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus premere cógitur: quem cum subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Is vero latens aliquámdiu cum quibúsdam Christiánis, inde proféctus est in Æmíliam, ubi Rufini patrítii filiam mórtuam ad vitam revocávit: ut proptérea tota Rufini família in Jesum Christum créderet. Quare veheménter incénsus præféctus accérsit Apollinárem, et cum eo grávius agit, ut finem fáciat disseminándi in urbe Christi fidem. Cujus cum Apollináris jussa negligéret, equúleo cruciátur: in cujus plagas aqua fervens infúnditur, saxóque os túnditur: mox férreis vínculis constrictus inclúditur in cárcere. Quarto die impósitus in navem, míttitur in exsílum: ac facto naufrágio venit in Mýsiam, inde ad ripam Danúbii, póstea in Thráciám.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórume ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis: po-

suísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Cum autem in Serápidis templo dæmon se respónsa datúrum negáret, dum ibídem Petri Apóstoli discípulus morarétur, diu conquisítus invéntus est Apollináris: qui íterum jubétur navigáre. Ita revérſus Ravénnam, ab iisdem illis idolórum sacerdotíbus accusátus, centurióni custodiéndus tráditur: qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apollinárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persecúntur, et plagis in itinere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulíſſent, séptimo die exhórtans illos ad fidei constántiam, martýrii glória clarus migrávit é vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 22. c.

In illo témpore: Facta est conténtio inter discipulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 10. in Lucae cap. 22.
post initium.

Regnum Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitatis homini ad Deum, sed similitudinis æmulatio est. Solus enim Christus est plena imago Dei, propter expressam in se paternæ claritudinis unitatem. Justus autem homo ad imaginem Dei est, si propter imitandam divinæ conversationis similitudinem mundum hunc Dei cognitione contemnat, voluptatésque terréas verbi perceptione despiciat, quo alimur in vitam: unde et corpus Christi edimus, ut vitæ æternæ possimus esse participes.

R. Coróna aúrea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, glória honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corónam de lápide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Non enim victus et potus nobis præmiiloco spondetur et honoris, sed communicatio gratiæ cœlestis et vitæ. Neque duodecim throni tamquam aliqua cor-

porális sunt receptacula sessionis: sed quia sicut secundum divinam similitudinem júdicat Christus cognitione córdium, non interrogatione factorum, virtutem remunérans, impietátémque condémnans: ita et Apóstoli in júdicium spiritalé formántur remuneratione fidei, et exsecratione perfidiæ, virtute errorem redarguéntes, sacrílegos odio persequéntes.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terréanæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. **Glória Patri. Qui.**

Lectio ix.

Convertámur igitur, et caveámus, ne in perditionem aliqua inter nos de prælatione possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusationi obténditur, sed cautioni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem: quis potest dicere, cito se esse convertsum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille

enim confirmare jubetur fratres suos, qui dixit: Omnia dimisimus, et secuti sumus te.

Te Deum laudamus. 17.

In Laud. comm. S. Liborii.

Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Da, quaesumus. 584.

Si vero hodie fuerit Sabbatum, ix. Lectio erit de Vigilia anticipata S. Jacobi Apostoli, cum ejus comm. in Laudibus; et tunc pro commem. S. Liborii dicatur

Oratio.

Exaudi, quaesumus Domine, preces nostras, quas in beati Liborii Confessoris tui atque Pontificis solemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis, ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dominum nostrum.

In II. Vesperis fit commemor. S. Christinae Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dominus praeparavit in aeternum.

V. Specie tua et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

Oratio.

Indulgentiam nobis, quaesumus Domine, beata Christina Virgo et Martyr imploret: quae tibi grata semper existit et merito castitatis, et tuae professione virtutis. Per Dominum nostrum.

Die 24. Julii.

In Vigilia

S. Jacobi Apostoli.

Tres Lectiones de Homilia in Evangel. Hoc est praeceptum. ut in Vigiliis Apost. [1]

Ad Laud. ut in Psalt. et dic. Preces fer. flexis genibus. 65.

Oratio.

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut beati Jacobi Apostoli tui, quam praevenimus, veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat et salutem. Per Dominum nostrum.

Deinde commemor. S. Christinae.

Ant. Simile est regnum coelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

V. Diffusa est gratia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Oratio. Indulgentiam. ut supra.

Die 25. Julii.

Sancti Jacobi Apostoli.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. [2],
præter sequ.

Oratio.

Esto Dómine plebi
tuæ sanctificátor
et custos: ut Apó-
stoli tui Jacóbi
muníta præsídiis, et con-
versatióne tibi pláceat, et
secúra mente deséruiat.
Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Sic
nos exístimet. **de eodem Com-**
muni. [8]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jacóbus, Zebedæi fi-
lius, Joánnis Apó-
stoli germánus fra-
ter, Galilæus, inter primos
Apóstolos vocátus cum fra-
tre, relíctis patre ac réti-
bus, secútus est Dóminum,
et ambo ab ipso Jesu Boa-
nérges, id est, tonítrui filii
sunt appelláti. Is unus fuit
ex tribus Apóstolis, quos
Salvátor máxime diléxit,

et testes esse vóluit suæ
transfiguratiónis, et inter-
esse miraculo, cum archi-
synagógi filiam a mórtuis
excitávit, et adesse cum
secéssit in montem Olivéti,
Patrem oratúrus, ántequam
a Judæis comprehenderé-
tur.

R. Vidi conjúctos viros,
habéntes spléndidas vestes,
et Angelus Dómini locútus
est ad me, dicens: * Isti sunt
viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei for-
tem, volántem per médium
cælum, voce magna cla-
mántem et dicéntem. Isti
sunt.

Lectio v.

Post Jesu Christi ascén-
sum in cælum, in Ju-
dæa et Samaría ejus divini-
tatem prædicans, plúrimos
ad christiánam fidem per-
dúxit. Mox in Hispániam
proféctus, ibi áliquos ad
Christum convértit: ex quo-

rum número septem póstea epíscopi a beáto Petro ordináti in Hispániam primi dirécti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fidei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Claúdio imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martýrium subeúntem vidísset, statim se et ipse Christiánum esse proféssus est.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vi.

Ad supplicium cum raperéntur, pétiiit ille a Jacóbo véniam: quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit,

tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus, cum paulo ante Jacóbus paralýticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis et voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiόνis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis profúso ságuine testimonium Jesu Christo déderit.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnéntes jussa princípum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. **G**loria Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20. c.

In illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans et petens áliquíd ab eo. Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Homilia 66. in Matthæum.

Non turbétur quisquam; si ádeo imperfectos dicimus Apóstolos fuisse: nondum enim mystérium crucis erat consumátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtutem ipsórum discere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, considéra, et vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuisse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperfectio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effecti fuérunt. Quod igitur nihil spiritále petébant, nec de coelésti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam quómodo accédant, et quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignorans certe, sed ut eos respondére cogat, et ulcus détegat, et ita medicaméntum appónat.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám ságuine suo: *

Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

V. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Illi vero cum erubéscerent, et verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes, interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: et ita demum ea quæ volébant, dixerunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre: et præpóni quidem se céteris sciébant; Petrum vero sibi præférri formidántes, dicere ausi sunt: Dic ut unus a dextris, alter a sinístris sédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid igitur ipse? Ut significáret eos nihil pétete spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétete audérent, si scirent: Nescítis, ait, quid petátis: nescítis quam magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superiôres excédens virtútes.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam:

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et adjécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum: et baptísimo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus et de corónis mecum ágitis: ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit: sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Péspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo et hortá-

tur et állicit. Non enim dixit: Potestísne cædem subíre, potestísne vestrum efúndere sánguinem? Sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? Deínde allíciens, inquit, Quem ego bibitúrus sum: ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. tantum fit commem. S. Christophori Mart.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérmam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti Christóphori Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 26. Julii.

Sanctæ Annæ Matris B. Mariæ V.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi nec Virginis nec Martyris [131], præter sequentia.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut Genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concede propítius; ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones Mulierem fortem. **de eodem Communi.** [132]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Damascéni.

Oratione 2. de Nativ. B. Mariæ, prope finem.

Lectio iv.

Propónitur nobis Añæ thálamus, conjugális vitæ simul et virginitátis formam réferens, illam matris, hanc filiæ: quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquánto post, Christi partum ad nostræ natúræ conditionem divíno opificio formátum, supra natúram est editúra. Mérito igitur Anna divíno Spíritu plena, læto hilaríque ánimo pésonat: Congaudéte mecum, quæ promissionis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictionis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstitíam éxui, ac lætam foecunditátis vestem

indui. Congaudeat mecum hodie Anna illa, Phenennæ adversaria: et novum hoc atque inopinatum miraculum, quod in me gestum est, suo exemplo concélebre.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Exsúltet Sara senili gaudio géstiens, meumque ab sterilitate concéptum præfigúrans. Concinant simul stériles et infoecundæ visitationem meam admirabili modo cœlitus factam. Dicant item matres omnes hac foecunditate præditæ: Benedictus qui orántibus id quod optábant, largítus est, et foecunditatem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ Mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cœlum est, in qua habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virginei thálami mater éxstitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra: Quam beáta domus David,

ex qua prodiísti, et venter in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justítiam. Propterea.

Lectio vi.

Vere beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam a Deo infántem, hoc est, Mariám, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti: ex qua Christus vitæ flos éxstitit, cujus Vírginis et gloriósus fuit ortus, et partus mundo sublímius. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínus concéssam, hoc est, promissionis foetum peperísti. Beáta revéra es, et beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum magnificat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre, quæ divína benignitate oráculum accépit, ac talem et tantum nobis fructum édedit, ex quo dulcis Jesus pródiit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. **Glória Patri. Múlier.**

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum. de eodem Communi. [135]

In II. Vesp. commem. sequ.

Die 27. Julii.

S. Pantaleonis Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beáto Pantaleóne Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dñm nostrum.

Lectio iii.

Pantáleon Nicomediénsis, nóbilis médicus, ab Hermoláo presbýtero in Jesu Christi fide erudítus,

baptizátus est: qui mox patri Eustórgio persuásit, ut Christiánus fieret. Quare cum Nicomediæ póstea Christi Dómini fidem libere prædicáret, et ad ejus doctrínam omnes cohörtarétur, Diocletiáno imperatóre equúleo tortus, et admótis ad ejus corpus láminis candéntibus, cruciátus est: quam tormentórum vim æquo et forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martýrii corónam adéptus est.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 28. Julii.

Ss. Nazarii et Celsi Mm., Victoris I. Papæ et Mart., ac Iñnocéntii I. Pp. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [45], præter sequ.

Oratio.

Sanctórum tuórum nos Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris, et Innocéntii conféssio beáta commúniat: et fragilitáti nostræ subsidi-um dignánter exóret. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nazarius, a beato Lino Papa baptizatus, cum in Galliam profectus esset, ibi Celsum puerum, a se christianis preceptis prius instructum, baptizavit: qui una Treverim euntes, Neronis persecutione in mare uterque dejicitur, unde mirabiliter evaserunt. Postea Mediolanum venientes, cum ibi Christi fidem disseminarent, ab Anolino prefecto, constantissime Christum Deum confitentes, capite plectuntur: quorum corpora extra portam Romanam sepulta sunt. Quae cum diu latuissent, Dei monitu a beato Ambrósio conspersa recenti sanguine sunt inventa, tamquam si paulo ante martyrium passi essent: unde in Urbem translata, honorifico sepulchro contacta sunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, serviētes praeceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida: et in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae,

et torrentes inundaverunt. Terra apparuit arida.

Lectio v.

Victor in Africa natus, Severo imperatore rexit Ecclesiam. Confirmavit decretum Pii primi, ut sacrum Pascha die Dominico celebraretur: qui ritus ut postea in mores induceretur, habita sunt multis in locis concilia: et in Nicæna denique prima synodo sancitum est, ut Paschæ dies festus post quartam decimam lunam ageretur, ne Christiani Judæos imitari viderentur. Statuit, ut quavis aqua, modo naturali, si necessitas cogeret, quicumque baptizari posset. Theodotum Coriarium Byzantinum, docentem Christum tantummodo hominem fuisse, ejecit ex Ecclesia. Scripsit de quaestione Paschæ et alia quaedam opuscula. Creavit duabus ordinationibus mense Decembri presbyteros quatuor, diaconos septem, episcopos per diversa loca duodecim. Martyrio coronatus, sepelitur in Vaticano, quinto Kalendas Augusti. Sedit annos novem, mensem unum, dies viginti octo.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine:

* Ut hæredes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt cõrpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Lectio vi.

Innocéntius Albanénsis, sancti Hierónymi et Augustíni ætate flóruit: de quo ille ad Demetriadem vírginem: Sancti Innocéntii, qui apostólicæ cáthedræ, et beatæ memóriæ Anastásii succéssor et fílius est, téneas fidem, nec peregrinam, quamvis tibi prudens, cállidaque videáris, doctrinam recípias. Eum tamquam justum Lot subtráctum Dei providéntia ad Ravénnam servátum fuísse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídiū. Is, Pelágio et Cœlestio damnátis, contra eórum hæresim decretum fecit, ut párvuli ex christiána étiam muliere nati, per baptísmum renásci debérent; ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut sábbato ob memóriam Christi Dómini sepultúræ jejúnium serváretur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quátuor ordinatió nibus mense Decémbri creávit presbýteros trigínta, diáconos quíndecim, epi-

scopos per diversa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Cum audieritis. de eodem Comuni 1. loco. [55]

Vesperæ a Capitulo de sequ. cõnem. præced. et Ss. Felicis II. Papæ etc. Mart. ut infra.

Die 29. Julii.

S. Marthæ Virginis.

Semiduplex.

Omnia de Cõmuni Virg. [110], præter sequentia.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beatæ Marthæ Virgínis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm nostrum.

Fit commemor. præced.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio. Sanctórum. 594.

Deinde cõm. Ss. Felicis II. Pp., Simplicii, Faust. et Beatr. Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi,

et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quæsumus Dómine, ut sicut pópulus christiánus Mártyrum tuórum Felícis, Simplicii, Faustini et Beatricis temporáli solemnitate congaudet: ita perfruátur æténa; et quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martha nobilibus et copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsu in cœlum, cum fratre, soróre, et Marcélla pedíssequa, ac Maximíno, uno ex septuaginta duóbus discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat, multisque áliis Christiánis, comprehénsa a Judæis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimóque mari ad certum naufrágium comíttitur: sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus Massíliam appúlsa est.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Eo miráculo, et horum prædicatióne, primum Massiliénses, mox Aquénses, ac finítimæ gentes in Christum credidérunt: Lazarúsque Massiliénsium, et Maximínus Aquénsium epíscopus créatur. Magdaléna vero assuéta oratióni et pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cœlestis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit: ubi triginta annos vixit, ab omni hóminum consuetúdine disjunctá, quotidieque per id tempus ad audiéndas cœlestium laudes in altum ab Angelis eláta.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Martha autem, mirábilis vitæ sanctitáte et caritáte, ómnium Massilién-

sium ánimis in sui amórem et admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit: ubi summa cum laude pietátis et prudéntiæ diu vixit: ac demum, morte sua multo ante prædicta, miráculis clara migrávit ad Dóminum, quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlter quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 26. de Verbis Domini.

Verba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquid quo tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes: adhuc in via, nondum in pátria: adhuc

desiderádo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, et sine pigritia et sine intermissiõe tendámus; ut aliquándo pervenire valeámus. Martha et María duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religiõe germánæ: ambæ Dómino cohæsérunt, ambæ Dómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

R. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Suscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni: sed tamen suscepit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spírítu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, et accépta forma servi in illa pasci a servis, dignatiõe, non conditiõe. Nam et ista dignatio fuit, se præbere pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem et sitíret: sed nescítis, quia in erémo esu-

riénti Angeli ministrábant? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si et de sancto Elía præstitit víduæ, quem prius, corvo ministránte, pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébat? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhibitum servo suo, benedicere disponébat.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudentes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Sic ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, et sui eum non recepérunt: sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri: adóptans servos, et líberos faciéns: rédimens captívos, et faciéns cohærédes. Ne quis tamen vestrum fórsitandicat: O beáti, qui Christum suscipere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi abstulit istam dignatióem. Cum uni, inquit, ex míni-

mis meis fecístis, mihi fecístis. Hæc de Dómino pascéndo in carne, sed pascénte in spíritu, pauca pro témpore dixérimus.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit comem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio. Præsta. 597.

In II. Vesp. commem. sequi.

Die 30. Julii.

Ss. Abdon et Sennen Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum; qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui sanctis tuis Abdon et Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiae contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dñm.

Lectio iii.

Abdon et Sennen Persæ, Décio imperatore accusati, quod corpora Christianorum, quæ inhumata projiciebantur, in suo prædio sepelissent, jussu imperatoris comprehenduntur, et diis jubentur sacrificare. Quod cum facere negligenter, et Jesum Christum Deum constantissime prædicarent: traditos in arctam custodiam, Romam postea rediens Décius victos duxit in triumpho. Qui cum in Urbe ad simulacra attracti essent, ea detestati conspuerunt. Quamobrem ursis ac leonibus objecti sunt: quos feræ non audébant attingere. Demum gladiis trucidati, colligatis pedibus tracti sunt ante Solis simulacrum: quorum corpora clam inde asportata, Quirinus diaconus sepelivit in suis ædibus.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laud. Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passibus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in glória. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Die 31. Julii.

S. Ignatii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad majorem tui nominis gloriam propagandam, novo per beatum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti: concede; ut ejus auxilio et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in coelis. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ignatius natione Hispanus, nobili genere, Loyolæ in Cantabria natus, primo catholici regis aulam, deinde militiam secutus est. In propugnatione Pampelonensi accepto vulnere graviter decumbens, ex fortuita piorum librorum lectione, ad Christi sanctorumque sectanda vestigia mirabiliter exarsit. Ad montem Serratum profectus, ante aram beatæ Virginis suspensis armis, noctem excubans, sacræ militiæ tyrocinium posuit. Inde, ut erat indutus sacco, traditis antea

mendíco pretiósus véstibus, Manrésam secéssit: ubi emendicáto pane et aqua victitans, exceptisque diébus Domínicis jejúnans, áspera caténa cilicióque carnem domans, humi cubans, et férreis se flagéllis cruéntans, per annum commorátus est: claris ádeo illustrationibus a Deo recreátus, ut póstea dícere sólitus sit: Si sacrae Litteræ non exstánt, se tamen pro fide mori parátum ex iis solum, quæ sibi Manrésæ patefécerať Dóminus. Quo témpore homo litterárum plane rudis admirábilem illum compósuit Exercitiórum librum, Sedis Apostólicæ júdício et ómnium utilitáte comprobátum.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Ut vero se ad animárum lucra rite formáret, subsidium litterárum, a grammática inter púeros exórsus, adhibére státuit. Cumque nihil ínterim omítteret de stúdio aliénæ salutis, mirum est, quas ubi-

que locórum ærúmnas ac ludíbria devoráverit, aspérima quæque, et víncula et vérbera pene ad mortem usque perpéssus: quibus tamen longe plura pro Dómini sui glória semper expetébat. Lutétia Parisiórum adjúctis sibi ex illa académia variárum natiónum sóciis novem, qui omnes ártium magistéris et theologiæ grádibus insíignes erant, ibídem in monte Mátyrum prima órdis fundaménta jecit: quem póstea Romæ instítuens, ad tria consuéta quarto áddito de Missiúnibus voto, Sedi Apostólicæ árcetius adstrínxit: et Paulus tértius primo recépit confirmávitque: mox álii Pontífices ac Tridentina sýnodus probavére. Ipse autem, misso ad prædicándum Indis Evangelium sancto Francísco Xavério, aliisque in álias mundi plagas ad religió-nem propagándam disseminátis, éthnicæ superstitioni hæresíque bellum indíxit, eo succéssu continuátum, ut constans fúerit ómnium sensus, étiam Pontifício confirmátus oráculo, Deum sicut álios áliis témporibus, sanctos viros, ita Luthéro, ejusdémque témporis hæreticis, Ignátium

et institutam ab eo Societatem objecisse.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Sed in primis inter catholicos instaurare pietatem curæ fuit. Templorum nitor, catechismi traditio, concionum ac sacramentorum frequentia ab ipso incrementum accepere. Ipse apertis ubique locorum ad juventutem erudiendam in litteris ac pietate gymnasiis, erectis Romæ Germanorum collegio, male nuptarum et periclitantium puellarum cœnobiis, utriusque sexus tam orphanorum quam catechumenorum domibus, aliisque pietatis operibus, indefessus lucrândis Deo animis instabat; auditus aliquando dicere, Si optio darétur, malle se beatitudinis incertum vivere, et interim Deo inservire, et proximorum salutis, quam certum ejusdem gloriæ statim mori. In dæmones mirum exercuit impérium. Vultum ejus cœlesti luce radiantem sanctus Philippus Nérius ali-

que conspexere. Dénique ætatis anno sexagésimo quinto ad Domini sui amplèxum, cujus majorem gloriâ in ore semper habuerat, semper in omnibus quæsierat, emigravit. Quem Gregorius décimus quintus, magnis in Ecclesiam méritis et miraculis illustrem, sanctorum fastis adscripsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Designavit Dominus. ut supra in festo S. Vincentii a Paulo Conf. die 19. Julii. 572.

Vesperæ de sequ. cum comm. assignatis.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Die 1. Augusti.

S. Petri ad Vincula.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 608. Ps. ut in I. Vesp. de Com. Apost. [2]

Hymnus.

Miris modis repente liber, férrea Christo jubente vincla Petrus exuit:
Ovîlis ille Pastor, et Rector gregis
Vitæ recludit pâscua, et fontes sacros,
Ovèsque servat créditos, arcet lupos.

Patri perénne sit per æ-
vum glória,
Tibique laudes concinámus
ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne
Spíritus

Honor tibi decúsque: san-
cta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sæculum. Amen.

℣. Tu es Petrus. **R.** Et
super hanc petram ædifi-
cábo Ecclesiám meam.

Ad Magnif. Ant. Tu es
pastor óvium, princeps
Apostolórum, tibi tráditæ
sunt claves regni cœlórum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum
Apóstolum, a vínculis
absolútum, illæsum abíre
fecísti: nostrórum, quæsu-
mus, absólve víncula pec-
catórum; et ómnia mala a
nobis propitiátus exclúde.
Per Dóminum.

Deinde fit commemor. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apó-
stole, prædicátor veritátis,
et Doctor Géntium, inter-
céde pro nobis ad Deum,
qui te elégit.

℣. Tu es vas electiónis,
sancte Paule Apóstole.

R. Prædicátor veritátis in
univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multitudínem
Géntium beáti Pauli

Apóstoli prædicatióne do-
cuísti: da nobis, quæsumus;
ut, cujus commemoratió-
nem cólimus, ejus apud te
patrocínia sentiámus.

Commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens
mundum et terréna, triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 600.

**Postea Ss. Martyrum Macha-
bæorum.**

Ant. Istórum est enim re-
gnum cœlórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et laverunt stolas
suas in ságuine Agni.

℣. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justi. **R.** Et glo-
riámini omnes recti corde.

Oratio.

Fratérna nos Dómine
Mártýrum tuórum co-
róna lætíficet: quæ et fidei
nostræ præbeat increménta
virtútum; et múltiplici nos
suffrágio consolétur. Per
Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quodcúmque in orbe né-
xibus revínxeris,
Erit revínctum Petre in
arce síderum:
Et quod resólvit hic poté-
stas trádicta,
Erit solútum cœli in alto
vértice:
In fine mundi judicábis
sæculum.

Patri perénne sit per
ævum glória,
Tibíque laudes conciná-
mus ínclytas,
Ætérne Nate, sit supérne
Spíritus
Honor tibi decúsque: san-
cta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sæculum. Amen.

Ant., Ps. et VV. Noct. de Com-
muni Apost. [5]

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 12.

Misit Heródes rex
manus, ut afflíge-
ret quosdam de
Ecclésia. Occídit autem Ja-
cóbum fratrem Joánnis glá-
dio. Videns autem quia pla-
céret Judæis, appósuit ut
apprehénderet et Petrum.
Erant autem dies azymó-
rum. Quem cum apprehen-
disset, misit in cárcerem,
tradens quátuor quaterniós-

nibus militum custodién-
dum, volens post Pascha
prodúcere eum pópulo. Et
Petrus quidem servabátur
in cárcere. Orátio autem
fiébat sine intermissióne ab
Ecclésia ad Deum pro eo.

R. Simon Petre ántequam
de navi vocárem te, novi te,
et super plebem meam prin-
cipem te constitui, * Et cla-
ves regni cœlorum tráddi
tibi. **V.** Quodcúmque ligá-
veris super terram, erit li-
gátum et in cœlis: et quod-
cúmque sólveris super ter-
ram, erit solútum et in cœ-
lis. Et claves.

Lectio ii.

Cum autem productúrus
eum esset Heródes, in
ipsa nocte erat Petrus dór-
miens inter duos milites,
vinctus caténis duábus: et
custódes ante óstium cu-
stodiébant cárcerem. Et
ecce Angelus Dómini á-
stitit: et lumen refúlsit in
habitáculo: percussóque lá-
tere Petri, excitávit eum,
dicens: Surge velociter. Et
cecidérunt caténæ de máni-
bus ejus. Dixit autem An-
gelus ad eum: Præcíngere,
et cálcea te cáligas tuas.
Et fecit sic. Et dixit illi:
Circúmda tibi vestiméntum
tuum, et séquere me.

R. Si díligis me, Simon
Petre, pasce oves meas:

Dómine tu nosti quia amo te, * Et ánimam meam pono pro te. **V.** Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam meam.

Lectio iii.

Et exiens sequebátur eum, et nesciébát quia verum est, quod fiébát per Angelum: existimábat autem se visum vidére. Transéúntes autem primam et secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem: quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum, et continuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsum, dixit: Nunc scio vere quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatione plebis Judæorum.

R. Tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam, et portæ inferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cœlorum.

V. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis. Et tibi dabo. **Glória Patri.** Et tibi dabo.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Theodósio junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus: præ céteris insigne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmisque ornátæ: quam illam esse affirmábant, quæ Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad filiam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici Máximo détulit: isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam: qua, Neróne imperatóre, idem Apóstolus constrictus fúerat.

R. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, et dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? **V.** Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit: et cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine salvum me fac. Et.

Lectio v.

Cum igitur Póntifex Romanám caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset, factum

est ut illæ inter se sic con-
necterentur, ut non duæ,
sed una catēna ab eodem
artifice confecta esse vide-
rētur. Quo mirāculo tantus
honor sacris illis vīculis
haberi cœpit, ut propterea
hoc nōmine sancti Petri
ad Vīcula ecclēsia, título
Eudóxiæ, dedicāta sit in
Exquiliis, ejusque memó-
riæ dies festus institutus
Kalēdis Augústi.

R. Surge Petre, et índue
te vestimētis tuis, áccipe
fortitúdinem ad salvādas
Gentes: * Quia ceciderunt
catēnæ de mánibus tuis.
V. Angelus Dómini ástitit,
et lumen refúlsit in habitá-
culo cárceris, percussóque
látère Petri excitávit eum,
dicens: Surge velóciter.
Quia ceciderunt.

Lectio vi.

Quo ex témpore honos,
qui eo die profánis Gen-
tílium celebritátibus tríbui
sólitus erat, Petri vīculis
haberi cœpit: quæ tacta
ægros sanábant, et dæmo-
nes ejiciébant. Quo in gé-
nere anno salutis humánæ
nongentésimo sexagésimo
nono áccidit, ut quidam
comes, Othónis impera-
tōris familiáris, occupátus
ab immúndo spírиту, se-
ípsum déntibus dilaniáret.
Quare is jussu imperató-

ris ad Joánnem Pontíficem
dúcitur: qui, ut sacra ca-
tēna cómitis collum áttigit,
erúmpens nefárius spírítus
hóminem líberum relíquit:
ac deinceps in Urbe san-
ctórum vīculórum religio
propagáta est.

R. Tu es pastor óvium,
princeps Apostolórum: tibi
trádidit Deus ómnia regna
mundi: * Et ídeo tibi trá-
ditæ sunt claves regni cœ-
lórum. **V.** Quodcúmque li-
gáveris super terram, erit
ligátum et in cœlis: et quod-
cúmque sólveris super ter-
ram, erit solútum et in cœ-
lis. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Je-
sus in partes Cæsaráe
Philíppi: et interrogábat
discípulos suos, dicens:
Quem dicunt hómines esse
Fílium hóminis? Etréliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Ex serm. 29. de Ss. in medio.

Solus Petrus inter A-
póstolos méruit au-
díre: Amen dico tibi,
quia tu es Petrus, et super
hanc petram ædificábo Ec-
clésiā meā. Dignus cer-
te, qui ædificādis in domo

Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus: Et ponébant, inquit, infirmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertrans-eúntis, quanto magis grátia nunc permanéntis? Mérito per omnes Christi ecclésias auro pretiósius habétur ferrum illud poenálium vinculórum.

R. Ego pro te rogávi Petre, ut non deficiat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. **V.** Caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et.

Lectio viii.

Si tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de corpore meruérunt attráhere salubritátis férreo póndere sacris impréssa membris víncula passiónis? Si ad præsidia supplicántium tam potens fuit ante martýrium,

quanto magis éfficax post triúmphum? **¶** Felices illi nexus, qui de mánicis et compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes Mártýrem redderunt. Felícia víncula, quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnátúra, quam consecratúra misérunt.

R. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi.

* Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, et super hanc petram ædificábo Ecclésiám meam. **V.** Beátus es Simon Bar-Jona, quia caro et sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cœlis. Et. **Gloria Patri. Et.**

Pro sanctis Machabæis.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéní.

Orat. 20. in Machabæos.

Lectio ix.

Quidnam Machabæi? Horum enim nómine dies festus præsénti frequentia celebrátur. Qui etsi apud multos non sunt in honóre, quod illud certámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis

légibus et institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martýrium subiére ante Christi passió- nem, quid factúri erant, si post Christum persecutió- nem passi fuissent, ejúsque mortem nostræ salútis cau- sa suscéptam, ad imitán- dum propósitam habuis- sent? Quorum enim nullo propósito exémplo talis tán- taque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtius in certámen descen- díssent? Quin étiam mýsti- ca quædam et occúlta rátio mihi quidem atque ómni- bus Dei amatóribus valde probábilis est, néminem eó- rum, qui ante Christi ad- véntum martýrio consumá- ti sunt, id sine fide in Chri- stum cónsequi potuisse.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Heródes rex * appósuit ut apprehénderet et Petrum: quem cum ap- prehendísset, misit in cár- cerem, volens post Pascha producere eum pópulo.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Petrus quidem * ser- vabátur in cárcere, orátio autem fiébat sine intermis- sióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

3. Dixit Angelus * ad Petrum: Circúmda tibi ve- stiméntum tuum, et séque- re me.

4. Misit Dóminus * Ange- lum suum, et liberávit me de manu Heródis, allelúja.

5. Tu es Petrus, * et super hanc petram ædifi- cábo Ecclésiám meam.

Capitulum. *Act. 12.*

Misit Heródes rex ma- nus, ut afflígeret quos- dam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns au- tem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet et Petrum.

Hymnus.

Beáte pastor Petre cle- mens áccipe
Voces precántum, crimi- númque víncula
Verbo resólve, cui poté- stas trádicta
Aperíre terris cœlum, apér- tum claúdere.

Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque ju- bilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per unívérsa æternitátis sœcula. Amen.

V. Tu es Petrus. **R.** Et super hanc petram ædificá- bo Ecclésiám meam.

Ad Bened. Ant. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum et in cœlis: et quodcúmque sólveris super terram, erit solútum et in cœlis, dicit Dóminus Simóni Petro.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Apóstolum a vînculis absolútum, illæsum abire fecisti: nostrórum quæsumus absolve vîncula peccatórum; et ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Pauli.

Ant. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, et Doctor Géntium, intercede pro nobis ad Deum, qui te elégit.

V. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
R. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Oratio.

Deus, qui multítudinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus; ut, cujus commemoratió-nem cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus.

Deinde Ss. Machabæorum.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio. Fratérna nos. 603.

Ad Tertiam.

Cap. Misit Heródes. 608.

R. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In.
V. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Gló-
ria Patri. In.

V. Constítues eos prín-
cipes super omnem ter-
ram. **R.** Mémoires erunt
nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 12.

Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiebat sine intermissiône ab Ecclésia ad Deum pro eo.

R. br. Constítues eos prín-
cipes * Super omnem ter-
ram. Constítues. **V.** Mémo-
res erunt nóminis tui Dñe.
Super. Glória. Constítues.

V. Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. **R.** Nimis
confortátus est principátus
eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 12. b.

Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, et erípuit me de manu Heródis, et de omni expectatióne plebis Judæórum.

R. br. Nimis honoráti sunt
 * Amíci tui Deus. Nimis.
V. Nimis confortátus est
 principátus eórum. Amíci.
 Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera
 Dei. **R.** Et facta ejus in-
 tellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. et **Capit.** de Laud. 608.
Ps. ut in II. Vesp. de Comuni
 Apost. [17]

Hymn. et **V.** ut in I. Vesp. 602.

Ad Magnif. Ant. Solve
 jubénte Deo terrárum Pe-
 tre caténas, qui facis ut pá-
 teant coeléstia regna beátis.

Et fit **commem. S. Pauli.** 603.

Deinde sequ. et S. Stephani
 Papæ et Mart.

Die 2. Augusti.

**S. Alfonsi Mariæ de
 Ligorio Episc. Conf. et
 Ecclesiæ Doctóris.**

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
 [64], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad **Magnif.**

Ant. O Doctor óptime,
 Ecclesiæ sanctæ lumen,
 beáte Alfónse Mariá, di-
 vínæ legis amátor, depre-
 cáre pro nobis Fílium Dei.

V. Amávit eum Dóminus,
 et ornávit eum. **R.** Stola
 glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui per beátum Al-
 fónsum Mariám Con-
 fessórem tuum atque Pon-

tíficem animárum zelo suc-
 cénsum, Ecclesiám tuam
 nova prole fœcundásti:
 quæsumus; ut ejus salutá-
 ribus mónitis edócti, et
 exémpis roboráti, ad te
 pervenire feliciter valeá-
 mus. Per Dóminum.

Deinde S. Stephani Papæ et
 Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege
 Dei sui certávit usque ad
 mortem, et a verbis impió-
 rum non tímuit: fundátus
 enim erat supra firmam
 petram.

V. Glória et honóre coro-
 násti eum Dómine. **R.** Et
 constituísti eum super ópe-
 ra mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Sté-
 phani Mártiris tui at-
 que Pontíficis ánnua solem-
 nitate lætíficas: concéde
 propítius; ut cujus natalítia
 cólimus, de ejúsdem étiam
 protectióne gaudeámus.
 Per Dóminum nostrum.

In I. Noct. Lect. Sapiéntiam.
 de Comuni Doct. [81]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Alfónsus Mariá de
 Ligório, Neápoli
 nobílibus parénti-
 bus natus, ab ineúnte ætáte
 non obscura præbuit san-
 ctitátis indícia. Eum adhuc

infántem cum paréntes obtulíssent sancto Francísco de Hierónymo e Societáte Jesu, is bene precátus edíxit eúmdem ad nonagésimum usque annum perventúrum, ad episcopálem dignitátem evéctum iri, maximóque Ecclésiæ bono futúrum. Jam tum a puerítia a ludis abhórrens, nóbiles ephébos ad christíanam modéstiam verbo et exémplo componébat. Adolés-cens, dato piis sodalitátibus nómine, in públicis nosocomíis ægrótis inser-víre, jugi in templis oratió-ni vacáre, ac sacra mystéria frequénter obíre in delíciis habébat. Pietátem literárum stúdiis ádeo conjúnxit, ut séxdecim vix annos natus utriúsque juris láuream in pátria Universitáte fúerit assecútus. Patri obtémperans causárum patrocínia suscepit, in quo múnere obeúndo, etsi magnam sibi laudem comparásset, fori tamen perícula expértus, ejúsmodi vitæ institútum ultro dimísit. Spreto ígitur præcláro conjúgio sibi a patre propósito, avíta primogenitúra abdicáta, et ad aram Vírginis de Mercéde ense suspénso, divínis ministériis se mancipávit. Sacerdos factus, tanto

zelo irruit in vítia, ut apostólicomúnere fungens, huc illuc pérvolans, ingéntes perditórum hóminum conversiónes perágeret. Pauperum præsertim, et ricolárum miserátus, congregatiónem presbyterórum instituit sanctíssimi Redemptóris, qui ipsum Redemptórem secúti per agros, pagos, et castélla paupéribus evangelizárent.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ne autem a propósito umquam divérteret, perpétuo se voto obstrinxit, nullam témporis jactúram faciéndi. Hinc animárum zelo succénsus, tum divíni verbi prædicatióne, tum scriptis sacra eruditióne et pietáte refértis, ánimas Christo lucrifácere, et ad perfectiorem vitam addúcere stúduit. Mirum sane quot ódia exstínxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocáverit. Dei Genitrícis cultor exímus de illius laú-dibus librum édedit, ac de iis dum fervéntius concionándo dísserit, a Vírginis

imagine in eum immisso miro splendore totus facie coruscare, et in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ passionis, et sacrae Eucharistiæ contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus aram oraret, vel sacrum faceret, quod nunquam omisit, præ amoris vehementia, vel seraphicis liquescēbat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahēbatur a sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla umquam lethali labe foedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenulis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorrui. At Cleméntis decimitértii Pontíficis auctoritate coactus,

sanctæ Agathæ Gothórum ecclésiám gubernándam suscepit. Episcopus extérnum dumtaxat hábitum, non autem sevérám vivéndi ratiónem imutávit. Eadem frugalitas, sumus christiánæ disciplínæ zelus, impensum in vitiis coercēdis arcentisque erroribus, et in reliquis pastorálibus munéribus obeúndis stúdiúm. Liberális in paúperes, omnes ecclésiæ provéntus iisdem distribuēbat, ac, urgente annónæ caritatē, ipsam domésticam supellēctilem in aléndis famélicis erogávit. Omnibus ómnia factus, sanctimoniáles ad perfectiorem vivéndi formam redégit, suæque congregatiónis moniálíum monastérium constituéndum curávit. Episcopátu ob graves habitualésque morbos dimisso, ad alúmnos suos, a quibus pauper discésse rat, revértitur pauper. Demum quamvis sénio, laboribusque, diutúrna arthritide, aliisque gravíssimis morbis fractus corpore, spíritu tamen alácrior, de cœlestibus rebus disseréndi, aut scribéndi finem numquam adhibuit, donec nonagenárius, Kaléndis Augústi, año millésimo septingentésimo octogésimo séptimo, Nucériæ

Paganórum inter suórum
alumnórum lácrimas pla-
cidíssime exspirávit. Eum
inde virtútibus et miráculis
clarum Pius séptimus Pón-
tífex Máximus anno millé-
simo octingentésimo déci-
mo sexto beatórum fastis,
novisque fulgéntem signis,
Gregórius decimusséxtus
in festo sanctíssimæ Trini-
tátis, anno millésimo octin-
gentésimo trigésimo nono
solémni ritu sanctórum ca-
tálogo accénsuit; tandem
Pius nonus, Póntifex Má-
ximus ex Sacrórum Rítu-
um Congregatiónis con-
sulto universális Ecclésiæ
Doctórem declarávit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designá-
vit Dóminus et álios se-
ptuagínta duos: et misit il-
los binos ante fáciem suam
in omnem civitátem et lo-
cum, quo erat ipse ventú-
rus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor
noster, fratres ca-
ríssimi, aliquándo
nos sermónibus, aliquándo
vero opéribus ádmonet.

Ipsa étenim facta ejus præ-
cépta sunt: quia dum áli-
quid táctus facit, quid áge-
re debeámus innotéscit. Ecce
enim binos in prædicatió-
nem discípulos mittit: quia
duo sunt præcépta caritátis,
Dei vidélicet amor, et pró-
ximi: et minus quam inter
duos cáritas habéri non
potest. Nemo enim próprie
ad semetípsum habére ca-
ritátem díctur: sed diléctio
in álterum tendit, ut cárí-
tas esse possit.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad
portas paradísi coronávit
eum. **V.** Induit eum Dómi-
nus lorícam fidei, et orná-
vit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad præ-
dicándum discípulos
Dóminus mittit: quátenus
hoc nobis táctus innuat,
quia qui caritátem erga ál-
terum non habet, prædica-
tiónis officium suscípere
nullátenus debet. Bene au-
tem díctur, quia misit eos
ante fáciem suam in omnem
civitátem et locum, quo erat
ipse ventúrus. Prædicató-
res enim suos Dóminus
séquitur: quia prædicatio
prævenit, et tunc ad mentis
nostræ habitáculum Dómi-
nus venit, quando verba

exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus.

V. Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. Et. Glória. Et.

Pro S. Stephano Papa,
Martyre.

Lectio ix.

Stéphanus Románus pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno imperatóribus. Instituit ut sacerdotes et diáconi nusquam sacris vestibus, nisi in ecclesiá, uteréntur. Baptizátos ab hæreticis, iterum baptizári vétuit, rescribens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olýmpium tribúnum cum uxóre Exsupéria, et filio Theodúlo, item Nemésium tribúnum cum tota familia, óculis Lucíllæ ejus filiæ restitútis: qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescente persecutióne imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martýrium suos hortabátur, in cryptisque Mártyrum

assidue Missas et concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, libere negávit, se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terrémótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis instruens, sacraménto córporis Christi comunicávit: ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris ságuine, a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, episcopos tres.

Te Deum laudámus. 17.

Si hoc Festum alicubi alia die celebretur, et in ea non occurrat Simplex habens Lectiorem propriam, ix. Lectio erit: Hinc namque. de Comm. Evangelistarum.

In Laudibus pro commemor.
S. Stephani.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. **℞.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos. 610.

In II. Vesp. fit commemor. sequ.

Die 3. Augusti.

In Inventione
S. Stephani Protomart.
Semiduplex.

In I. Vesp., si dicendæ sint,
Ant. et **Cap.** de Laud. 619. **Ps.** ut
in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Hymn. de Coñ. unius Mart. [27]

Ad Magnif. Ant. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos diligere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Matutinum.

Invit., Hymn., Ant., Ps. et ℣℣.
Noct. de Coñ. unius Mart. [28]

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lect. 1. **Cap. 7. f. et 8.**

Dura cervíce, et incircumcísis córdibus et aúribus, vos semper Spirítui sancto resistitis, sicut patres vestri, ita et vos. Quem Prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de adventu Justi, cujus vos nunc proditóres et homicidæ fuístis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, et non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, et stridébant déntibus in eum.

℞. Stéphanus autem plenus grátia et fortitúdine, ^{*} Faciébat prodígia et signa magna in pópulo. **℣.** Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphanophano, et non póterant resistere sapiéntiæ, et Spirítui qui loquebátur. Faciébat.

Lectio ii.

Cum autem esset plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna conti-

nuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adoléscentis, qui vocabátur Saulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: Dómine Jesu súcipe spíritum meum.

R. Vidébant omnes Stéphanum qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum Angeli stantis inter illos. **V.** Plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

Póstitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixisset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: et omnes dispérsi sunt per regiónés Judææ et Samariæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, et fecérunt planctum magnum super eum.

R. Intuens in cœlum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, et ait: * Ecce

video cœlos apértos, et Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei. **V.** Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cœlum, vidit glóriam Dei, et ait. Ecce. Glória Patri. Ecce.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sanctorum cōrpora Stéphanī Protomartyris, Gamaliélis, Nicodémi et Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório imperatóre, Luciáno presbytero divínitus admónito, inventa sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cum in somnis apparuísset, gravi quadam et præclára senis spécie, locum jacéntium cōrporum commonstrávit, imperans, ut Joánnem Jerosolymítanum antístitem adíret, agerétque cum eo, ut honéstius illa cōrpora sepeliréntur.

R. Lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: et ne státuas illis hoc peccátum. **V.** Póstitis autem génibus clamávit voce magna, dicens. Dómine.

Lectio v.

Quibus auditis Jerosolymórum antístes, finiti-

márum úrbium episcopis presbyterisque convocátis, ad locum pergit: defóssos lóculos ínvenit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta, magna hóminum multitúdo eo convénit, multique ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani et íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphaní corpus, quod summa tunc celebri-táte in sanctam ecclésiám Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolis, inde Romam Pelágio primo Summo Pontífice translátum, in agro Veráno in sepúlchro sancti Lauréntii Mátyris collocátum est.

R. Impetum fecérunt unánimíter in eum, et eiecérunt eum extra civitátem, invocántem et dicéntem: * Dómine Jesu, áccipe spíritum meum. **V.** Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Saulus: et lapidábant Stéphanum invocántem et dicéntem. Dñe.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 22. Cap. 8. circa med.

Lectio vi.

Ad aquas Tibilitánas epíscopo afferente Projé-

cto reliquias Mátyris gloriosíssimi Stéphaní, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitudínis concúrsus et occúrsus. Ibi cæca múlíer, ut ad episcopum portántem pínora sacra ducerétur, orávit: flores, quos ferébat, dedit: recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præibat exsúltans, viam carpens, et viæ ducem ultérius non requírens. Memoráti memóriam Mátyris, quæ pósita est in castéllo Syncénsi quod Hipponénsi colóniæ vicínus est, ejúdem loci Lucíllus epíscopus, pópulo præcedente atque sequente, portábat; fistula, cujus moléstia jámdiu laboráverat, et familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus, illíus piæ sárcinæ vectatióne repénte sanáta est.

R. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscepit lápidés, ut mererétur accípere coronám glóriæ. **V.** Continuérunt aures suas, et ímpetum fecérunt unánimíter in eum. At ille gaudens. **Glória Patri.** At ille gaudens.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23. d.

In illo tēpore: Dicébat Iesus scribis et pharisæis: Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas: et ex illis occidétiſ, et crucifigétiſ. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 4. Comm. in cap. 23. Matth.

Hoc quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum; ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis: potest et ad discipulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos prophétas, et sapiéntes, et scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios prophétas, qui ventúra prædicént: álios sapiéntes, qui novérunt quando débeant proférre sermónem: álios scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifíxus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discipuli.

R. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vi-

dit cœlos apértos: vidit, et introívit: * Beátus homo cui cœli patébant. **V.** Cum igitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthéreos aulæ cœléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus.

Lectio viii.

Quærimus, quis iste sit Zachariás filius Barachíæ, quia multos légimus Zachariás. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facultas, ádditum est: Quem occidístis inter templum et altáre. In divérsis divérsa legi: et débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zachariám filium Barachíæ dicunt, qui in duódecim prophétis undécimus est: patrisque in eo nomen conséntit; sed ubi occísus sit inter templum et altáre, Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zachariám patrem Joánnis intéllegi volunt, ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit adventum.

R. Patefactæ sunt jánuæ cœli Christi Mártýri beáto Stéphanó, qui in número Mártýrum invéntus est pri-

mus: * Et ideo triúmphat in cœlis coronátus. **V.** Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ideo. Glória Patri. Et ideo.

Lectio ix.

Alii istum volunt esse Zachariám, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum et altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zachariás non sit fílius Barachíæ, sed fílius Joíadæ sacerdotis: unde et Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Joíadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo et Zachariám teneámus et occisiónis conséntiat locus: quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, et non Joíadæ? Barachía lingua nostra Benedictus Dómini dicitur, et sacerdotis Joíadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur. In Evangélio quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Joíadæ reperimus scriptum. **Te Deum.** 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Lapidavérunt Stéphanum, * et ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne státuas illis hoc peccátum.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Lápides torréntis * illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.

3. Adhæsit ánimá mea * post te, quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.

4. Stéphanus vidit * cœlos apértos, vidit, et introívit: beátus homo, cui cœli patébant.

5. Ecce vídeo * cœlos apértos, et Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. Act. 6. b.

Stéphanus autem, plenus grátia et fortitúdine, faciébat prodígia et signa magna in pópulo.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis: Nos solve vinclis sæculi Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti. **R.** Et fecé-

runt planctum magnum super eum.

Ad Bened. Ant. Stéphanus autem * plenus grátia et fortitúdone, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus et inimícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Tertiam.

Capit. Stéphanus. 619.

R. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. **V.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretiósó.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 6. c.

Surrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, et Cyrenénsium, et Alexandrinórum, et eórum qui erant a Cilícia et Asia, disputántes cum Stéphano: et non póterant resistere

sapiéntiæ et Spirítui qui loquebátur.

R. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. **V.** Coronam de lápide pretiósó. Super. Glória Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Act. 7. g.

Póstitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. Glória. Magna.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesp. de sequ. cum commem. S. Stephani.

Si II. Vesperæ dicendæ sint integræ, Ant. et Capit. de Laud. 619. Ps. de Domin. 138. et loco ultimi Crédidi. 142. Hymn. de Communi unius Mart. [27]

Die 4. Augusti.

S. Dominici Confessoris.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui Ecclesiā tuā beāti Domīnici Confessoris tui illumināre dignātus es mēritis et doctrīnis: concēde; ut ejus intercessiōne temporālibus non destituatur auxiliis, et spiritalibus semper proficiat incrementis. Per Dōminum.

Deinde fit commemor. præced.

Ant. Sepeliérunt Stéphanum viri timorāti, et fecérunt planctum magnum super eum.

℣. Stéphanus vidit cœlos apértos. **℞.** Vidit et introívit: beātus homo, cui cœli patébant.

Oratio. Da nobis. 620.

In I. Noct. Lect. Beātus vir. de eodem Comm. 2. loco. [101]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Domīnicus, Calarógæ in Hispānia ex nobili Gusmanórum familia natus, Paléntiæ liberalibus disciplinis et theologiæ óperam dedit: quo in stúdio cum plúrimum profecisset, prius Oxoménis ecclésiæ canónicus regulāris, deinde órdis fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiete continére in alvo cátulū ore præferéntem facem, qua édītus in lucem, orbem ter-

rārū incēderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis ac doctrinæ, gentes ad christiānam pietātem inflammārētur. Veritātem éxitus comprobávit: id enim et præstitit per se, et per sui órdis sócios deinceps est consecútus.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritātem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Hujus autem ingénium ac virtus máxime enítuit in everténdis hæréticis, qui perniciosus erróribus Tolo-sátes pervértere conabántur. Quo in negótio septem consúmpsit annos. Póstea Romam venit ad Lateranénse concílium cum epíscopo Tolosáno, ut ordo, quem institúerat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatiōe versatur, Domīnicus hortātu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi régulam delígeret. Romam rédiens, ab Honório tértio, qui próximus Innocéntio succés-serat, confirmatiōnem órdis Prædicatórum impetrat.

Romæ autem duo instituit monasteria, alterum virorum, mulierum alterum. Tres etiam mortuos ad vitam revocavit, multaque alia edidit miracula, quibus ordo Prædicatorum mirifice propagari cœpit.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Verum cum ejus opera ubique terrarum monasteria jam ædificarentur, innumerabilesque homines religiosam ac piam vitam instituerent, Bononiæ anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum in febrem incidit: ex qua cum se moritûrum intelligeret, convocatis fratribus et alumnis suæ disciplinæ, eos ad innocentiam et integritatem cohortatus est. Postrémo caritatem, humilitatem, paupertatem, tamquam certum patrimonium eis testamento reliquit: fratribusque orantibus, in illis verbis, Subvenite sancti Dei, occurrите Angeli, obdormivit in Domino, octavo Idus Augusti:

quem postea Gregorius novus Pontifex retulit in sanctorum numerum.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Vesp. de sequ. cum comem. præced.

Die 5. Augusti.

S. Mariæ ad Nives.

Duplex majus.

Omnia ut in festis B. Mariæ V. per annum [169], præter sequ.

Oratio.

Concède nos famulos tuos, quæsumus Domine Deus, perpétua mentis et corporis sanitate gaudere: et gloriosa beatæ Mariæ semper Virginis intercessione, a præsentī liberari tristitia, et æterna perfrui lætitia. Per Dominum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum et terræna, triumphans, divitias cœlo condidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 621.

In I. Nocturno Lectiones Ego sapientia. [174]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Liberio summo Pontifice, Joannes patricius Romanus, et uxor pari nobilitate, cum

liberos non suscepissent, quos bonorum hæredes relinquerent, suam hæreditatem sanctissimæ Virgini Dei Matri voverunt, ab ea summis precibus assidue petentes, ut in quod pium opus eam pecuniam potissimum erogari vellet, aliquo modo significaret. Quorum preces et vota ex ánimo facta beata Virgo María benigne audiens, miraculo comprobavit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cyprëssus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. **V.** Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Nonis igitur Augusti, quo tempore in Urbe maximi calores esse solent, noctu nix partem collis Exquilini contexit. Qua nocte Dei Mater separatim Joannem et conjugem in somnis admonuit, ut quem locum nive conspersum viderent, in eo ecclesiam ædificarent, quæ Mariæ Virginis nomine dedicaretur: se enim ita velle ab ipsis hæredem institui. Quod Joannes ad Libërium Pontificem detulit, qui idem per somnium sibi contigisse affirmavit.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Viderunt eam filiæ Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Quare solèmnì sacerdotum et pòpuli supplicatióne ad collem venit nive coopertum, et in eo locum ecclésiæ designávit, quæ Joáñis et uxóris pecúnia exstrúcta est, póstea a Xysto tertio restitúta. Váriis nominibus primum est appelláta, basilica Libërii, sancta María ad Præsépe. Sed cum multæ jam essent in Urbe ecclésiæ sub nómine sanctæ Mariæ Virginis: ut quæ basilica novitate miraculi ac dignitate céteris ejúsdem nóminis basilicis præstáret, vocábuli étiam excellentia significarétur, ecclësia sanctæ Mariæ majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabiliter cecidit, anniversária celebritate cólitur.

R. Ornátam. [179]

In III.º Nocturno Homilia in Evangel. Loquente Jesu. [181]

Vesp. de sequ. cum commem. præced. et Ss. Xysti et Soc. Mm.

Videntes Aaron et filii Israël

cornutam Moysi fac... Gen.31.

Ecce Dominus transit et spi-

ritus grandis.. III. Reg. 19, 11.

Die 6. Augusti.

IN TRANSFIGURATIONE D. N. J. CHR.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 639. Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Philipp. 3. d.

Salvatorem expectamus Dominum nostrum Jesum Christum, qui reformabit corpus humilitatis nostræ, configuratum corpori claritatis suæ.

Hymnus.

Quicumque Christum
queritis,
Oculos in altum tollite:
Illic licebit visere
Signum perennis gloriæ.

Illustre quiddam cernimus,
Quod nesciat finem pati,
Sublime, celsum, interminum,
Antiquius coelo et chao.

Hic ille Rex est Gentium,
Populique Rex judæici,
Promissus Abrahamæ patri,
Ejusque in ævum semini.

Hunc et prophetis testibus,
Iisdemque signatoribus
Testator et Pater jubet
Audire nos et credere.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui te revelas parvulis,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni per
omnes Horas.

V. Gloriosus apparuisti in
conspéctu Domini. **R.** Propterea decorem induit te
Dominus.

Ad Magnif. Ant. Christus
Jesus splendor Patris, et
figura substantiæ ejus, portans omnia verbo virtutis
suæ, purgationem peccatorum
faciens, in monte excelso gloriosus apparere
hodie dignatus est.

Oratio.

Deus, qui fidei sacramenta in Unigeniti tui gloriosa Transfiguratione patrum testimonio roborasti, et adoptionem filiorum perfectam, voce delapsa in nube lucida, mirabiliter præsignasti: concede propitius; ut ipsius Regis gloriæ nos cohæredes efficias, et ejusdem gloriæ tribuas esse consortes. Per eundem Dominum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Beátam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

V. Dignare me laudare te,
Virgo sacrata. **R.** Da mihi
virtutem contra hostes tuos.

Oratio. Concede nos. 622.

Deinde Ss. Xysti, Felicissimi et Agapiti Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Xysti, Felicissimi et Agapíti natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quicúmque. 625.

In I. Nocturno.

Ant. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória et honóre coronátus est, et constitútus super ópera mánuum Dei.

Ant. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios ariétum.

Afferte Dómino glóriam et honórem, afferte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dóminus super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: * vox Dómini in magnificéntia.

Vox Dómini confringéntis cedros: * et confrínget Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tamquam vítulum Líbani: * et diléctus quemádmodum filius unicórniū.

Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: * vox Dómini concutiéntis désertum: et commovébit Dóminus désertum Cades.

Vox Dómini præparántis cervos, et revelábit condénsa: * et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * et sedébit Dóminus Rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Ant. Revelávit Dóminus condénsa, et in templo ejus omnes dicent glóriam.

Ant. Speciósus forma præ filiis hóminum: diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptér ea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime,

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptér ea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, et vide, et inclina aurem tuam: * et obliviscere populum tuum, et domum patris tui.

Et concupiscet Rex decorem tuum: * quoniam ipse est Dominus Deus tuus, et adorabunt eum.

Et filiae Tyri in muneribus * vultum tuum deprecabuntur: omnes divites plebis.

Omnis gloria ejus filiae Regis ab intus, * in fimbriis aureis circumamicta variatibus.

Adducuntur Regi virgines post eam: * proximae ejus afferentur tibi.

Afferentur in laetitia et exultatione: * adducuntur in templum Regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui * in omni generatione et generationem.

Propterea populi confitebuntur tibi in aeternum: * et in saeculum saeculi.

Ant. Speciosus forma praefiliis hominum: diffusa est gratia in labiis tuis.

V. Gloriosus apparuisti in conspectu Domini. **R.** Propterea decorem induit te Dominus.

De Epistola secunda beati Petri Apostoli.

Lectio i. Cap. 1. b.

Fratres: Magis satagite ut per bona opera certam vocationem et electionem faciatis: haec enim facientes, non peccabitis aliquando. Sic enim abundanter ministrabitur vobis introitus in aeternum regnum Domini nostri, et Salvatoris Jesu Christi. Propter quod incipiam vos semper commonere de his: et quidem scientes et confirmatos vos in praesenti veritate. Justum autem arbitror, quamdiu sum in hoc tabernaculo, suscitare vos in commonitione: certus quod velox est depositio tabernaculi mei, secundum quod et Dominus noster Jesus Christus significavit mihi.

R. Surge, illuminare Jerusalem, quia venit lumen tuum: * Et gloria Domini super te orta est. **V.** Et ambulabunt Gentes in lumine tuo, et reges in splendore ortus tui. Et.

Lectio ii.

Dabo autem operam et frequenter habere vos post obitum meum, ut horum memoriam faciatis.

Non enim doctas fábulas secúti notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem, et præsentiam: sed speculatóres facti illíus magnítudinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem, et glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complá-cui, ipsum audíte.

R. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complá-cui, ipsum audíte. **V.** Appáruit nubes obúmbrans, et vox Patris intónuit. Hic.

Lectio iii.

Et hanc vocem nos audívimus de cœlo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiorem prophéticum sermónem: cui bene fácitis attendéntes quasi lucérnæ lucénti in caliginóso loco donec dies elucéscat, et lú-cifer oriátur in córdibus vestris: hoc primum intelligéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána al-láta est aliquándo prophétia: sed Spíritu sancto in-

spiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

R. Vidéte qualem caritátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur et simus. **V.** Scimus quóniam cum apparúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sicuti est. Ut. Glória Patri. Ut.

In II. Nocturno.

Ant. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75.

otus in Judæa Deus: * in Israël magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * et habitatio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias arcuum, * scutum, gládium, et bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Jacob * dormitavérunt qui ascenderunt equos.

Tu terríbilis es, et quis resistet tibi? * ex tunc ira tua.

De cœlo audítum fecísti

judícium: * terra trémuit et quíevit,

Cum exsúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * et reliquiæ cogitátionis diem festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómino Deo vestro: * omnes qui in circúitu ejus affértis múnера.

Terribili et ei qui aufert spíritum princípum, * terribili apud reges terræ.

Ant. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipientes corde.

Ant. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in do-

mo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxili-
um abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in iñocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion su-

per ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Ant. Gloriósá dicta sunt de te, cívitas Dei.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo S. Leónis Papæ.
Serm. de Transfig., ante med.

Lectio iv.

Aperit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, et commúnem illam cum céteris córporis formam tanto splendóre clarícat, ut et fácies ejus solis fulgóri símilis, et vestítus candórinívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter age-

bátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur: nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitatis passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclesiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset comutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtium membra promitterent, qui in cápite præfulsisset.

R. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos. **V.** Quóniam apud te est fons vitæ, et in lúmine tuo vidébimus lumen. Et.

Lectio v.

Confirmándis vero Apóstolis, et ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim et Eliás, lex scilicet et prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríssime in illa quinque virórum præsentia completur quod dictum est: In duóbus, vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid fírmius verbo, in cujus prædicatióne véteris et noví testaménti cóncinit tuba, et cum evangélica doctrína antiquárum

protestatiónum instruménta concúrrunt? Astipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ: et quem sub velámine mysteriorum præcedéntia signa promiserant, manifestum atque perspicuum præsentis glóriæ splendor osténdit.

R. Præcéptor, bonum est nos hic esse: * **F**aciámus hic tria tabernácula; tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum. **V.** Non enim sciébat quid diceret. **F**aciámus.

Lectio vi.

His ergo sacramentórum revelatióibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, et terréna fastidiens, in æternórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu: et gaudio totius visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifestá ejus glória lætabátur. Unde et ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, et Eliæ unum. Sed huic suggestióri Dóminus non respóndit: significans, non quidem improbum, sed inordinátum esse quod cúperet, cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset: et exémplo Dómini in hoc vocarétur credén-

tium fides, ut licet non oportéret de beatitúdinis promissióibus dubitári, intelligerémus tamen intertentatiónes hujus vitæ prius nobis tolerántiam postulándam esse, quam glóriam.

R. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israél in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur; * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória.

V. Ampliórís enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto ampliórem honórem habet domo, qui fabricávit eam. Multo magis. **G**lória Patri. Multo magis.

In III. Nocturno.

Ant. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: tuum bráchium cum poténtia.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis; jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabilia tua Dómine: * étenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis similis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersisti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * justitia et judícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent faciém tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilationem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in justitia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assumptio nostra: * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil proficiet inimícus in eo, * et filius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a facie ipsíus inimícos ejus: * et odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: *

et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscéptor salutis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies cœli.

Si autem dereliquerint filii ejus legem meam: * et in judíciis meis non ambuláverint:

Si justítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti dexteram depri méntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium gláddi ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?

Quis est homo, qui vivet, et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ

antiquæ Dñe, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine opróbrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatióem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Ant. Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: tuum bráchium cum poténtia.

Ant. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui

gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, et rectis corde lætítia.

Ant. Confessióem et decórem induit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascén-

sum tuum: * qui ámbulas
super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos,
spíritus: * et minístros
tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super
stabilitátem suam: * non
inclinábitur in sáeculum
sáeculi.

Abýssus, sicut vestimén-
tum amíctus ejus: * super
montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fú-
gient: * a voce tonítrui tui
formidábunt.

Ascéndunt montes: et de-
scéndunt campi * in locum,
quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem
non transgrediéntur: * ne-
que converténtur operíre
terram.

Qui emíttis fontes in con-
vállibus: * inter médium
móntium pertransíbunt a-
quæ.

Potábunt omnes béstiae
agri: * exspectábunt óna-
gri in siti sua.

Super ea vólucres cœli
habitábunt: * de médio pe-
trárum dabunt voces.

Rigans montes de superió-
ribus suis: * de fructu ópe-
rum tuórum satiábitur
terra:

Prodúcens fœnum jumén-
tis, * et herbam servitúti
hóminum:

Ut edúcas panem de ter-

ra: * et vinum lætíficet cor
hóminis:

Ut exhílalet fáciem in
óleo: * et panis cor hómi-
nis confirmet.

Saturabúntur ligna cam-
pi, et cedri Líbani, quas
plantávit: * illic pásseres
nidificábunt.

Heródii domus dux est
eórum: * montes excélsi
cervis: petra refúgium he-
rináciis.

Fecit lunam in témpora:
* sol cognóvit occásu
suum.

Posuísti ténebras, et facta
est nox: * in ipsa pertrans-
íbunt omnes béstiae silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant, * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congre-
gáti sunt: * et in cubílibus
suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus
suum: * et ad operatióne
suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine! * ó-
mnia in sapiéntia fecísti:
impléta est terra posses-
sióne tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum mánibus: * illic
reptília, quorum non est
númerus.

Animália pusilla cum ma-
gnis: * illic naves pertrans-
íbunt.

Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te exspéctant ut des illis escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.

Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * aúferes spíritum eórum, et deficient, et in púlverem suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et creabúntur: * et renovábis fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et facit eam trémere: * qui tangit montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo, quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.

Deficiant peccatóres a terra, et iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Confessióem et decórem induit, amíctus lumine sicut vestiménto.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacóbum, et Joánnem, fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu seórsum: et transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 57. in Matth., in init.

Quóniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte et de cæde discipulórum locútus est Dóminus: et áspera complúra atque árdua eis injúnxit, et illa quidem in præsénti vita, et jam imínébant; bona vero in spe et exspectatióne erant: ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam; quia in glória Patris sui ventúrus sit, et præmia redditúrus: ut visu étiam certióres fáceret, et osténderet quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita, illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, et máxime Petrus.

R. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secún-

dum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatióem Salvatóris nostri Jesu Christi. **V.** Qui destrúxit mortem, illuminávit autem vitam in incorruptiόnem. Per.

Bened. Divínium auxili-
lium.

Lectio viii.

Et vide quid agit, cum de regno et de gehénna disserúerit. Nam in eo quod dixit: Qui invenit ánimam suam, perdet eam; et quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam; et in eo quod ait: Reddet unicuique secúndum ópera sua; et regnum et gehénnam designávit. Cum ígitur de utrísque disserúerit, regnum quidem ut óculis cernátur, concédit; gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióri-
bus illud necessárium fuisset: sed cum illi probi essent ac perspicáces, satis fuit eos a melióri-
bus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat; non tamen omníno illud prætermísit, sed et aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descripsit, et ejus méminit, qui denários centum repétiit.

R. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendescere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatióem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Jesu Christi. **V.** Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, et miserátor, et justus. Ad. **Glória Patri.** Ad.

Pro Ss. Martyribus Xysto, Felicissimo et Agapito.

Lectio ix.

Xyustus secúndus, Atheniénsis, ex philosopho Christi discipulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli poena, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantissime recusáta, cum ad martýrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, et dolénter in hunc modum interrogánti: Quo progréderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine ministro próperas? Respóndit: Non ego te désero fili: majóra te manent pro Christi fide certámina: post trídium me sequéris, sacerdotem levíta: intérea, si quid in thesaúris habes, paupéribus distribue. Eódem ígitur die interféctus est una

cum Felicissimo et Agapito diáconis, Januário, Magno, Vincéntio et Stéphano subdiáconis, et in cœmetério Callísti sepúltus octávo Idus Augústi: céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses undecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit ordinatióem mense Decémbri, créatis presbyteris quátuor, diáconis septem, episcopis duóbus.

Te Deum laudámus. 17.

Ubi Festum Transfigurationis celebratur sub ritu Duplici 1. classis, vel si contigerit transferri in alium diem in quem occurrat aliquod Festum Simplex non habens Lectionem propriam, tunc legitur sequens

Lectio ix.

Tu vero Matthæi philosophíam considéra, qui non celávit nómina eórum qui præpósiti fúerant. Quod et Joánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime describat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor, aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quamóbrem eos solos accépit? Quia excellentióres céteris videlicet erant. Cur autem non illico, sed post sex dies hoc fecit? Ne céteri scilicet discipuli seu hómines move-

réntur: qua de re nec eos nominávit, quos accepturus erat.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Assúmpsit Jesus * Petrum, et Jacóbum, et Joánnem fratrem ejus, et duxit eos in montem excelsum seórsum, et transfigurátus est ante eos.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Resplénduit fácies ejus * sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúja.

3. Et ecce apparuérunt * eis Móyses et Elías, loquéntes cum Jesu.

4. Respóndens autem Petrus, * dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse.

5. Adhuc eo loquente, * ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Philipp. 3. d.

Salvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum cõpori claritátis suæ.

Hymnus.

Lux alma Jesu méntium,
Dum corda nostra ré-
creas,
Culpæ fugas caliginem,
Et nos reple dulcédine.

Quam lætus est, quem vísitas!

Consors Patérnæ dexteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa cáritas,
Nobis amóris cópiam
Largíre per præséntiam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Coróna aúrea super
caput ejus. ℞. Expréssa
signo sanctitátis, glóriæ, et
honóris.

Ad Bened. Ant. Et ecce
vox de nube dicens: Hic
est Fílius meus diléctus, in
quo mihi complácu: ipsum
audíte, allelúja.

Oratio.

Deus, qui fídei sacramén-
ta, in Unigéniti tui glo-
riósa Transfiguratióne, pa-
trum testimonio roborásti,
et adoptiõem filiórum per-
féctam, voce delápsa in
nube lúcida, mirabíliter
præsignásti: concéde pro-
pítius; ut ipsíus Regis gló-
riæ nos cohærédes efficias,
et ejúsdem glóriæ tríbuas
esse consórtes. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capílli cápitis
omnes numeráti sunt: no-
líte timére: multis passéri-
bus melióres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in
glória. ℞. Lætabúntur in
cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos concédís
sanctorum Mátyrum
tuorum Xysti, Felicíssimi
et Agapíti natalítia cólere:
da nobis in ætéRNA beati-
túdine de eórum societáte
gaudére. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Qui apparuí-
sti hódie.

Ad Tertiam.

Capit. Salvatórem. 639.

℞. br. Gloriósus apparuí-
sti in conspéctu Dómini,
Allelúja, allelúja. Glorió-
sus. ℣. Proptérea decórem
índuit te Dóminus. Alle-
lúja, allelúja. Glória Patri.
Gloriósus.

℣. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine, alle-
lúja. ℞. Et constituísti eum
super ópera mánuum tuá-
rum, allelúja.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 3. d.

Nos omnes, reveláta fá-
cie glóriam Dómini
speculántes, in eámdem
imáginem transformámur

a clarit  te in claritátem, tamquam a Dómini Sp  ritu.

R. br. Glória et honóre coronásti eum Dómine, * Allel  ja, allel  ja. Glória et. **V.** Et constitu  sti eum super ópera mánuum tu  rum. Allel  ja, allel  ja. **Glória Patri.** Glória et.

V. Magna est glória ejus in salut  ri tuo, allel  ja.

R. Glóriam et magnum decórem impónes super eum, allel  ja.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 21. c.

S  stulit me in sp  ritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jer  salem, descendéntem de c  elo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lucérna ejus est Agnus.

R. br. Magna est glória ejus in salut  ri tuo, * Allel  ja, allel  ja. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. Allel  ja, allel  ja. **Glória Patri.** Magna.

V. Coróna a  rea super caput ejus, allel  ja. **R.** Expressa signo sanctitátis, gl  ri  e, et honóris, allel  ja.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 639; Ps. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. [2] Hymn. et **V.** ut in I. Vesp. 625.

Ad Magnif. Ant. Et audi  ntes disc  puli cecidérunt in fáciem suam, et timuérunt valde: et accessit Jesus, et t  tig  t eos, dixitque eis: S  rgite, et nol  te tim  re, allel  ja.

Deinde fit commemor. sequ., et S. Donati Episc. et Mart.

Die 7. Augusti.

S. Cajetani Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Ad Magnif. in utrisque Vesp.

Antiph. Quærite primum regnum Dei, et justit  am ejus, et h  c ómnia adjiciéntur vobis.

V. Am  vit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam gl  ri  e induit eum.

Oratio.

Deus, qui be  to Cajetano Confess  ri tuo apostolicam vivéndi formam imitari tribu  sti: da nobis, ejus intercessi  ne et exémplo, in te semper confidere, et sola cœlestia desider  re. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. S. Donati, Episc. et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impi  orum non timuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, tuórum glória sacerdotum: præsta, quæsumus; ut sancti Mártyris tui et Epíscopi Donáti, cuius festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cajetánus, nóbili Thienæa gente Vicéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ Vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque laúream Patávii adéptus, Romam proféctus est: ubi inter praelátos a Júlio secúndo collocátus, et sacerdotio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut relictá aula se totum Deo mancipáverit. Nosocomíis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea Venátor animárum.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérmam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Collápsam ecclesiasticórum disciplínam ad formam apostólicæ vitæ instauráre desiderans, órđinem Clericórum regulárium instítuit, qui, abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec réditus possidérent, nec vitæ subsidia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponse oblátis víverent. Itaque approbánte Cleménte séptimo ad aram máximam basilicæ Vaticanæ una cum Joánne Petro Caráfa epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus quartus Póntifex Máximus fuit, et áliis duóbus exímie pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne a milítibus crudelíssime vexátus ut pecúniam próderet, quam dudum in cœléstes thesaúros manus paúperum deportáverant, vérbera, tormentá, et cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscepto vitæ instítuto constantíssime perseverávit,

soli divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi nunquam defuisse aliquándo miracula comprobârunt.

R. Amâvit eum Dóminus, et ornâvit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronâvit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornâvit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Divíni cultus stúdiu, nótorem domus Dei, sacrorum rítuum observántiam, et sanctíssimæ Eucharístiæ frequentiórem usum máxime promóvit. Hæresum monstra et látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratióem ad octo passim horas júgibus lácrimis protrahébat: sæpe in éxtasim raptus, ac prophetiæ dono illústris. Romæ nocte natalítia ad præsepe Dómini, infántem Jesum accíperere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatióibus affligébat; nec umquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret, testátus, in cínere et cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditiône Deum vidéret, cœlésti visiône recreátus,

Neápoli migrávit in cœlum: ibíque corpus ejus in ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis miraculis in vita et post mortem gloriósum, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctórum número adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii scúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de Serm. Dñi in monte, cap. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre: ad hanc ipsam intentióem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, et álterum diliget: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam qui sint duo dómini, deinceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, et mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur.

Cóngruit et Púnicum nomen: nam lucrum Púnice mammon dicitur. ¶ Sed qui servit mammónæ, illi úti-que servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dicitur. Aut enim unum ódio habébit homo, et álterum diliget, id est Deum: aut álterum patiétur, et álterum contémnet. Patiétur enim durum et perniciosum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditate implicátus, súbditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est qui diligit diabolum? sed tamen pátitur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ideo, inquit, dico vobis, non habére sollicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam supérflua non

quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, et ad ipsa conquirénda nostra detorqueátur inténtio, cum áliquíd quasi misericórditer operámur: id est, ut, cum consúlere alicui vidéri vólumus, nostrum emolumentum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus; et ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt quæ cónsequi vólumus.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Gloría Patri.** Et.

Pro S. Donato, Episc. et Mart.

Lectio ix.

Donátus, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum Hilaríno mónacho ex fuga se cóntulit: cujus étiam urbis epíscopus créatus est. Ubi cum a Quadratiáno præféc-to in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis se tam nefárium scelus com-

missúros, Hilarínus in óculis Quadratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum effláret ánimam: Donátus vehementer et ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora a Christiánis prope eam urbem honorífice sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Bened. Ant. Nolíte solliciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit.

Et fit commem. S. Donati.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus tuórum. 642.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Quærite primum regnum Dei et justítiam ejus, et hæc ómnia adjiciéntur vobis.

Et fit commem. sequ.

Die 8. Augusti.

Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi Mm.

Semiduplex.

Omnia ut in Communi plurim.
Mart. [45], præter sequentia.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui con-

tempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctorum Mártyrum tuórum Cyriaci, Largi et Smaragdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cyríacus diáconus, cum Sisínio, Largo et Smarágdo diútius inclúsus in cárcere, multa édedit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni filiam précibus a dæmone liberávit: missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jobíam étiam ejus filiam a nefário spírítu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis ac trigínta áliis baptizátis Romam rédiit: ubi Maximiáni imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur: et post dies quátuor e cárcere

eductus, pice liquata perfusus, et in catasta extensus, demum cum Largo et Smaragdo, aliisque viginti securi percussus est via Salaria, ad hortos Sallustianos. Quorum corpora in eadem via, decimo septimo Kalendas Aprilis, sepulta a Joanne presbytero, postea sexto Idus Augusti a Marcello Pontifice, et Lucina nobili femina lineis velis involuta, et pretiosis unguentis condita, in ipsius Lucinae praedium via Ostiensi, septimo ab Urbe lapide translata sunt.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, serviens praecipis tuis, ut invenirentur illaesi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in Mari rubro via sine impedimento.

V. Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt Terra.

Sermo sancti Joannis Chrysostomi.

Serm. 1. de Mart., tom. 3.

Lectio v.

Nemo est qui nesciat Martyrum glorias ad hoc divino consilio a Dei populis frequentari, ut et illis debitus honor dicetur, et nobis virtutis exemplum,

favente Christo, monstrantur: ut dum haec ita celebrari perspicimus, cognoscamus quanta eos gloria maneat in caelis, quorum natalitia taliter celebrantur in terris: quo possimus etiam ipsi talibus provocari exemplis, virtute pari, devotione consimili ac fide: ut Christo praestante, dimicare et vincere hostem possimus: ut, parta victoria, cum iisdem sanctis in regnis caelestibus triumphemus.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei, morientes pro Christi nomine: * Ut haeredes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haeredes.

Lectio vi.

Quis est enim, qui eorum volens merito copulari; nisi prius constantiam eorum teneat, sectetur fidem, imitetur virtutem passionis; eorum gloriam paribus vitae lineamentis aut inveniat, aut exquirat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen muneris tanti dignitate se quisque bonis actibus dignum praebeat. Adest enim clementissimus Deus, qui desiderantibus

suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Eúntes in mundum univérsum prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

**Homilia 29. in Evangel.,
post initium.**

Potest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante enim dictum fúerat: In viam Géntium ne abiéritis; nunc autem dicitur: Prædicáte omni creatúræ, ut scilicet prius a Judæa Apostolorum repúlsa prædicatio tunc nobis in adiutorium fieret, cum hanc illa ad damnationis suæ testimoniúm supérba repulisset. Sed cum discipulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? Et pauca grana mittit in sémine, ut multarum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

Neque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exsúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui crediderit, et baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non crediderit, condemnábitur. Fortásse unusquisque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem. **Gloria Patri. Mercédem.**

Lectio ix.

Signa autem eos qui credituri sunt, hæc sequentur: In nómine meo dæmónia ejicient, linguis loquentur novis, serpentes tollent: et si mortíferum quid biberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, et bene habébunt. Numquidnam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necesária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutrienda: quia et nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quousque ea in terra jam coaluisse videámus: et si semel radicem fíxerint, irrigatio cessábit. Hinc est enim quod Paulus dicit: Linguae in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 17.

In II. Vesperis fit commemoratio S. Romani Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et

constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beáto Románo Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Die 9. Augusti.

In Vigilia

S. Laurentii Martyris.

Homilia in Evang. Si quis vult, de Comm. unius Mart. 2. loco. [42] cum R.R. Feriæ occur.

Et dicuntur Preces feriales. 65.

Oratio.

Adesto Dómine supplicationibus nostris: et intercessióne beáti Lauréntii Mártiris tui, cujus prævenimus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. S. Romani.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præsta, ut supra.

Die 10. Augusti.

Sancti Laurentii Martyris.

Duplex 2. classis.

Ant. de Laud. 656. Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. 2. Cor. 9. b.

Fratres: Qui parce
séminat, parce et
metet: et qui sé-
minat in benedi-
ctiónibus, de benedictióni-
bus et metet.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coroná, præ-
mium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu criminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad coeléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sángu-
nem,

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitéRNA sœcula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Levíta
Lauréntius bonum opus
operátus est, qui per si-
gnum crucis cæcos illumi-
návit, et thesaúros Ecclésiæ
dedit paupéribus.

Oratio.

Da nobis, quæsumus o-
mnípotens Deus: vitió-
rum nostrórum flaías ex-
stinguere; qui beáto Lau-
réntio tribuísti tormentó-
rum suórum incéndia su-
peráre. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Beátus Lauréntius
Christi Martyr triúmphat
coronátus in cœlis: * Ve-
níte adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymn. Deus tuórum. 649.

In I. Nocturno.

Ant. Quo progréderis *
sine filio pater? quo sa-
cérdos sancte sine miní-
stro próperas?

Ps. de Comm. unius Mart. [28]

Ant. Noli me derelínque-
re * pater sancte, quia the-
saúros tuos jam expéndi,
quos tradidísti mihi.

Ant. Non ego te désero *
fili, neque derelínquo: sed
majóra tibi debéntur pro
Christi fide certámina.

¶ Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

Confitébor tibi Dómi-
ne Rex, et collau-
dábo te Deum Sal-
vatórem meum. Confité-
bor nómini tuo: quóniam
adjútor et protéctor factus
es mihi, et liberásti corpus
meum a perditíone, a lá-
queo linguæ iníquæ, et a
lábiis operántium mendá-
cium, et in conspéctu a-
stántium factus es mihi ad-
jútor. Et liberásti me se-
cúndum multitudinem mi-
sericórdiæ nóminis tui a
rugiéntibus præparátis ad

escam, de mánibus quæ-
réntium ánimam meam, et
de portis tribulatiónum quæ
circumdedérunt me: a pres-
súra flammæ quæ circúm-
dedit me, et in médio ignis
non sum æstuátus: de alti-
túdine ventris inferi, et a
lingua coinquináta, et a
verbo mendáci, a rege iní-
quo, et a lingua injústa.

R. Levíta Lauréntius bo-
num opus operátus est, qui
per signum crucis cæcos
illuminávit, * Et thesaúros
Ecclésiæ dedit paupéribus.
¶ Dispérsit, dedit paupé-
ribus: justítia ejus manet
in sæculum sæculi. Et.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mor-
tem ánima mea Dómi-
num, et vita mea appropín-
quans erat in inférno deór-
sum. Circumdedérunt me
úndique, et non erat qui
adjuváret. Respiciens eram
ad adjutórium hóminum,
et non erat. Memorátus
sum misericórdiæ tuæ Dó-
mine, et operatiónis tuæ,
quæ a sæculo sunt: quón-
iam éruis sustinéntes te
Dómine, et líberas eos de
mánibus géntium. Exaltá-
sti super terram habitatió-
nem meam, et pro morte
defluénte deprecátus sum.

R. Puer meus noli timére,
quia ego tecum sum, dicit

Dóminus: * Si transieris per ignem, flamma non nocébit tibi, et odor ignis non erit in te. **V.** Liberábo te de manu pessimórum, et éruam te de manu fórtium. Si.

Lectio iii.

Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adiutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est oratio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitebor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dómini.

R. Strinxérunt córporis membra pósita super craticulam: ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Laurénti, Martyr Christi, intercède pro nobis. **V.** Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Beáte. Glória Patri. Beáte.

In II. Nocturno.

Ant. Beátus Lauréntius * orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Psalmi de Communi unius Martyris. [31]

Ant. Dixit Románus * ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérissimum, festína me baptizáre.

Ant. Beátus Lauréntius * dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretióso.

Sermo sancti Leónis Papæ.

In Natali S. Laurentii, post initium.

Lectio iv.

Cum furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdis erant sacerdotális, impétreret, in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério sacramentórum, sed étiam dispensatióne ecclesiástica substantiæ præeminébat, impius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de unius viri comprehensióne promíttens: quem si fecisset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exsórtem. Armátur itaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, et veritátis inimicus: avarítia, ut rápiat aurum: impietáte, ut aúferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii

præsule opesecclesiásticas, quibus avidissimus inhiabat, inferri. Cui Levita castissimus, ubi eas repositas haberet, ostendens, numerosissimos sanctorum pauperum obtulit greges, in quorum victu atque vestitu inamissibiles condiderat facultates: quæ tanto integrius erant salvæ, quanto sanctius probabantur expensæ.

R. Quo progræderis sine filio pater? quo sacerdos sancte, sine diacono properas? *Tu numquam sine ministro sacrificium offerre consuèveras. **V.** Quid ergo in me displicuit paternitati tuæ? Numquid degenerem me probasti? Experire utrum idoneum ministrum elegeris, cui commisisti Domínici sanguinis dispensationem. Tu.

Lectio v.

Fremit ergo prædo frustratus, et in odium religionis, quæ talem divitiarum usum instituisset, ardëscens, direptionem thesauri potioris aggréditur, apud quem nullam denariorum substantiam reperisset: ut illud depositum, quo sacratius erat dives, auférret. Renuntiare Christo Lauréntium jubet, et

solidissimam illam levitici animi fortitudinem diris parat urgere suppliciis: quorum ubi prima nil obtinent, vehementiôra succedunt. Láceros artus, et multa verberum sectione conscissos, subiecto præcipit igne torreri: ut per cratem ferream, quæ jam de fervore continuo vim in se haberet urendi, conversorum alternâ mutatione membrorum, fieret cruciatus veheméntior, et poena productior.

R. Noli me derelinquere pater sancte, quia thesauros tuos jam expendi. * Non ego te désero fili, neque derelinquo: sed majóra tibi debentur pro fide Christi certamina. **V.** Nos quasi senes leviôris pugnae cursum recipimus, te autem quasi juvenem manet gloriôsior de tyrânno triumphus: post triduum me sequeris sacerdotem levita. Non.

Lectio vi.

Nihil obtines, nihil proficis sæva crudélitas. Subtrahitur tormentis tuis matéria mortális, et Lauréntio in cœlis abeunte, tu déficis flammis tuis. Superari caritas Christi flamma non pótuit: et ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam

qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, et auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum réperit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplicii? Gaudéamus ígitur dilectíssimi gáudio spiritáli, et de felicíssimo ínclýti viri fine glóriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in quibus nobis et præsidium constituit et exéplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásus, leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fieret Roma Lauréntio.

R. Beátus Lauréntius clamávit, et dixit: Deum meum colo, illi soli sérvio: * Et ídeo non tímeo torménta tua. **V.** Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Strinxérunt córporis * membra pósito super craticulam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo; * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad nihilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvébitur in ætérnum.

Ant. Strinxérunt córporis membra pósito super craticulam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Ant. Igne me examinásti, * et non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Aúribus pèrcipe orationem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudicium meum prouideat: * oculi tui videant æquitates.

Probasti cor meum, et visitasti nocte: * igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum: * propter verba labiorum tuorum ego custodiui vias duras.

Pèrfice gressus meos in semitis tuis: * ut non moveantur vestigia mea.

Ego clamavi, quoniam exaudisti me Deus: * inclina aurem tuam mihi, et exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, * qui salvos facis sperantes in te.

A resistentibus dexteræ tuæ custodi me, * ut pupillam oculi.

Sub umbra alarum tuarum protege me: * a facie impiorum qui me affligerunt.

Inimici mei animam meam circumdederunt, adipem suum concluserunt: * os eorum locutum est superbiam.

Projicientes me nunc circumdederunt me: * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me sicut leo paratus ad prædam: * et sicut catulus leonis habitans in abditis.

Exsurgere Domine, prævenire eum, et supplantare eum: * eripe animam meam ab impio, frange tuam ab inimicis manus tuas.

Domine a paucis de terra divide eos in vita eorum: * de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.

Saturati sunt filii: * et dimiserunt reliquias suas parvulis suis.

Ego autem in iustitia apparebo conspectui tuo: * satiabor cum apparuerit gloria tua.

Ant. Igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

Ant. Interrogatus * te Dominum confessus sum, assatus gratias ago.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua lætabitur rex: * et super salutare tuum exsultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est gloria ejus in

salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictionem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altissimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Interrogátus te Dóminum conféssus sum, asátus grátias ago.

V. Magna est glória ejus in salutári tuo. **R.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Lectio sancti Evangélíi secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Tract. 51. in Joann., sub med.

Ipse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, et multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhortans ad passiónis suæ sectánda vestigia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intéllegi potest. Qui amat, perdet: id est, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo: Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

R. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. **V.** Probásti Dómine

cor meum, et visitásti nocte. Et.

Lectio viii.

Hoc autem, quod postérius dixi, magis habere vidétur evangélicus sensus. Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat, subintelligitur, in hoc mundo, ipse útique perdet: qui autem odit, útique in hoc mundo, in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna et mirasenténtia, quemádmódum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti: si bene óderis, tunc amásti. Felices qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo.

R. O Hippólyte, si credideris in Dóminum Jesum Christum, * Et thesaúros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. **V.** Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et thesaúros. **G**lória Patri. Et thesaúros.

Lectio ix.

Sed vide ne tibi subrépat, ut teípsum velis interímere, sic intelligéndo quod debes odísse in hoc mundo

ánimam tuam. Hinc enim quidam maligni atque pervérsi hómines, et in seípsis crudelióres et sceleratióres homicidæ flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collidunt, et péreunt. Hoc Christus non dócuit: imo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit, Redi retro sátanas: scriptum est, Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, significans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, et ambulábas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, et feret quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seípso, sed ab álío debére occídi, qui vestígia séquitur Christi.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Lauréntius ingrédus est * Martyr, et confessus est nomen Dómini Jesu Christi.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Lauréntius * bonum opus operátus est, qui per signum crucis cæcos illuminávit.

3. Adhæsit ánima mea * post te, quia caro mea igne

cremáta est pro te Deus meus.

4. Misit Dóminus * Angelum suum, et liberávit me de médio ignis, et non sum æstuátus.

5. Beátus Lauréntius * orábat, dicens: Grátias tibi ago Dómine, quia jánuas tuas ingredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. 9. b.

Fratres: Qui parce séminat, parce et metet: et qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus et metet.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens coeléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis: Nos solve vinclis sæculi, Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc et per omne sæculum. Amen.

¶ Dispérsit, dedit paupéribus. **R.** Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Bened. Ant. In cráticula * te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est in vénta in me iníquitas.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flańas extínguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Qui parce.

R. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. **¶** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

¶ Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretíoso.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 9. b.

Unusquisque prout destínávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem diligit Deus.

R. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Po-

suísti. **V.** Corónam de lá-
pide pretiósó. Super. Gló-
ria Patri. Posuísti.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Gló-
riam et magnum decórem
impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. 2. Cor. 9. c.

Potens est autem Deus
omnem grátiam abun-
dáre fácere in vobis: ut in
ómnibus semper omnem
sufficiéntiam habéntes, ab-
undétis in omne opus bo-
num, sicut scriptum est:
Dispérsit, dedit paupéri-
bus: justítia ejus manet in
sæculum sæculi.

R. br. Magna est glória
ejus * In salutári tuo. Ma-
gna. **V.** Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum. In. Glória. Magna.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 656;
Ps. ut in I. Vesp. de Comuni
Apostolorum [2] et loco ultimi,
Ps. Crédidi. [40]

Hymnus. Deus tuórum. ut in
I. Vesp. 649.

V. Levíta Lauréntius bo-
num opus operátus est.
R. Qui per signum crucis
cæcos illuminávit.

Ad Magnif. Ant. Beátus
Lauréntius * dum in cra-
tícula superpósitus urerét-
ur, ad impiíssimum tyrán-
num dixit: Assátum est
jam, versa, et mandúca:
nam facultátes Ecclésiæ,
quas requíris, in cœléstes
thesaúros manus paúpe-
rum deportavérunt.

Oratio. Da nobis, quæsumus.
ut supra. 657.

Deinde fit coëm. Ss. Tibur-
tii et Susannæ Mart.

Ant. Istórum est enim re-
gnum cœlórum, qui con-
tempsérunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in sángine Agni.

V. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justí. **R.** Et glo-
riámini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctórum Mártyrum tuó-
rum Tibúrtii et Susán-
næ nos, Dómine, fóveant
continuáta præsidia: quia
non désinis propítius in-
tuéri; quos tálibus auxiliis
concésseris adjuvári. Per
Dóminum nostrum.

Die 11. Augusti.

Secunda die infra Octavam
S. Laurentii.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 30. de Sanctis.

Lectio iv.

Beatissimi Laurentii Mátyris, cujus ná-
tálem hódie celebrá-
mus, passióem nosse vos
credo: et quanta in perse-
cutióne pertúlerit, dilectió-
nem vestram scire posse
non dúbito. Tanta enim
ejus martýrii glória éxsti-
tit, ut passióne sua mun-
dum illumináverit univér-
sum. Illuminávit mundum
plane Laurentius eo lúmi-
ne, quo ipse accénsus est,
et flammis quas ipse pér-
tulit, ómnium Christianó-
rum corda calefécit.

R. Quo progréderis. 652.

Lectio v.

Quis nolit ad horam uri
Laurentii igne, ut ætér-
num gehénnæ non patiátur
incéndium? Beáti ígitur
Laurentii exémplo provo-
cámur ad martýrium, et
accéndimur ad fidem, in-
caléscimus ad devotióem:
et si in nobis persecutóris
flamma deest, fidei tamen
flamma non deest. Non
ardémus quidem córpore
pro Christo, sed ardémus
afféctu: non súbjicit mihi
persecútor ignem: sed súb-

jicit mihi desidérium Sal-
vatóris. **R.** Noli me. 652.

Lectio vi.

Esse autem Salvatóris
ignem légimus in Ev-
angélio, dicénte eódem Dó-
mino: Nescitis quia veni
ignem mittere in terram?
Et quid volo, nisi ut ac-
cendátur? Quo igne suc-
cénsi illi duo discípuli di-
xérunt: Nonne cor no-
strum ardens erat in nobis,
dum loquerétur in via, et
aperíret nobis Scriptúras?
Hoc ígitur igne beátus Lau-
réntius accénsus, flammá-
rum non sentit incéndium:
et dum Christi ardet desi-
dério, persecutóris pœnam
non sentit. **R.** Beátus. 653.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: A-
men, amen dico vobis, nisi
granum fruménti cadens in
terram, mórtuum fúerit;
ipsum solum manet. Et ré-
liqua.

De Homilía S. Augustini
Episcopi.

Ex Tract. 51. in Joáñ., post supra.

Cum ergo causæ artí-
culus vénerit, ut hæc
conditio proponá-
tur, aut faciéndum esse con-

tra Dei præceptum, aut ex hac vita emigrandum; quorum duorum homo si cogatur alterum eligere, comminante mortem persecutore, ibi eligat Deo dilecto emori, quam offenso vivere. Ibi oderit in hoc mundo animam suam, ut in vitam æternam custodiat eam. Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quid est, Me sequatur, nisi, Me imitetur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relinquens nobis exemplum, ut sequamur vestigia ejus.

℞. In craticula. 655.

Lectio viii.

Ecce quod dictum est: Si quis mihi ministrat, me sequatur. Quo fructu? qua mercede? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic et minister meus erit. Gratis ametur, ut operis, quo ministratur illi, pretium sit esse cum illo. Ubi enim bene erit sine illo, aut quando esse male poterit cum illo? Audi evidenter: Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus. Quo honore, nisi ut sit cum Filio ejus? Quod enim superius ait: Ubi ego sum, illic et minister meus erit: hoc intelligitur exposuisse, cum di-

cit: Honorificabit eum Pater meus. Nam quem majorem honorem accipere poterit adoptatus, quam ut sit ubi est unicus, non æqualis factus divinitati, sed consociatus æternitati?

℞. O Hippolyte. 656.

Pro Ss. Martyribus Tiburtio et Susanna.

Lectio ix.

Tiburtius Chromatii præfecti Urbis filius, sancti Sebastiani opera Christianus, cum ob eam causam ad Fabianum iudicem adductus esset, multaque apud illum de Christi fide prædicaret, excandescens iudex pavimentum candentibus carbonibus sterni jubet: Mox, Tiburti, inquit, vel diis nostris sacrifices oportet, vel per istos carbones nudis pedibus tibi incedendum est. At ille crucis signo se muniens, fidenterque ambulans in pruna, Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiani colunt: prunæ enim mihi flores videntur. Quod cum magicis artibus tribueretur, extra Urbem ductus Tiburtius, ac via Lavicana tertio ab Urbe lapide gladio percussus, ibi a Christianis sepelitur. Quo die Susanna virgo nobilissima, quod Galerii Ma-

ximiáni, filii Diocletiáni imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat, post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis et martýrii præmium migrávit in cœlum. **Te Deum.** 17.

In Laudibus fit com̃. Ss. Mm.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

Y. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubilibus suis.

Oratio. Sanctórum. 658.

Vesp. de sequ., cum commem. Octav. S. Laurentii.

Die 12. Augusti.

S. Claræ Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110], præter sequ.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beatæ Claræ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiônis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit comm. Oct. S. Laurentii.

Ant. Beátus Lauréntius dum in craticula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: As-

sátum est jam, versa, et mandúca: nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cœléstes thesaúros manus paúperum deportavérunt.

Y. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

R. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: vitiórum nostrórum flańas extinguere; qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clara nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Franciscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas et paúperum subsidia distribuit et convertit. De sæculi strépitu fúgiens, in campéstrem declinávit ecclésiám, ibique ab eódem beáto Francisco recepta tonsúra, consanguineis ipsam reducere conántibus fórtiter réstitit. Et denique ad ecclésiám sancti Damiáni fuit per eúndem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, et

sic ipsa sacrarum sororum collégium instituit, quarum régimen, nimia sancti Francisci devicta importunitate, recepit. Suum monasterium sollicitè ac prudenter in timore Domini, ac plena ordinis observantia, annis quadraginta duobus mirabiliter gubernavit: ejus enim vita erat aliis eruditio et doctrina, unde ceterae vivendi regulam didicerunt.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Ut carne depressa, spiritu convalesceret, nudam humum, et interdum sarmenta pro lecto habebat, et pro pulvinari sub capite durum lignum. Una tunica cum mantello de vili et hispidio panno utebatur, aspero cilicio nonnumquam adhibito juxta carnem. Tanta se frænabat abstinéntia, ut longo tempore tribus in hebdomada diebus nihil penitus pro sui corporis alimento gustaverit: reliquis autem diebus tali se ciborum parvitate restringens, ut aliæ, quomodo subsistere poterat, mirarentur. Bi-

nas quotannis (antequam ægrotaret) quadragésimas solo pane et aqua refecta jejunabat. Vigiliis insuper et orationibus assidue dedita, in his præcipue dies noctesque expendebat. Diutinis perplexa languoribus, cum ad exercitium corporale non posset surgere per se ipsam, sororum suffragio levabatur, et fulcimentis ad tergum apposis, laborabat propriis manibus, ne in suis etiam esset infirmitatibus otiosa. Amatrix præcipua paupertatis, ab ea pro nulla umquam necessitate discessit, et possessiones pro sororum sustentatione a Gregorio nono oblatas constantissime recusavit.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Multis et variis miraculis virtus suæ sanctitatis effulsit. Cuidam de sororibus sui monasterii loquelam restituit expeditam: alteri aurem surdam aperuit: laborantem febre, tumentem hydròpisi, plagatam fistula, aliasque aliis opprés-

sas languoribus liberavit. Fratrem de ordine Minorum ab insanie passione sanavit. Cum oleum in monasterio totaliter defecisset, Clara accepit urceum, atque lavit, et inventus est oleo, beneficio divinæ largitatis implētus. Unius panis medietatem adeo multiplicavit, ut sororibus quinquaginta suffecerit. Saracenis Assisium obsidentibus, et Claræ monasterium invadere conantibus, ægra se ad portam afferrī voluit, unaque vas, in quo sanctissimum Eucharistiæ sacramentum erat inclusum, ibique oravit: Ne tradas Domine bestiis animas confidentes tibi, et custodi famulas tuas, quas pretioso sanguine redemisti. In cujus oratione ea vox audita est: Ego vos semper custodiam. Saraceni autem partim se fugæ mandarunt, partim qui murum ascenderant, capti oculis, præcípites ceciderunt. Ipsa denique Virgo, cum in extremis ægeret, a cándido beatarum Virginum cœtu (inter quas una eminentior ac fulgidior apparebat) visitata, ac sacra Eucharistia sumpta, et peccatorum indulgentia ab Innocéntio quarto ditata, pridie Idus Augusti ani-

mam Deo reddidit. Post obitum vero quam plurimis miraculis resplendentem Alexander quartus inter sanctas Virgines retulit.

R. Afferentur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile Jerit. de eodem Communi 1. loco. [123]

In Laudib. fit cõmem. Octav. S. Laurentii.

Ant. In craticula te Deum non negavi, et ad ignem applicatus te Christum confessus sum: probasti cor meum, et visitasti nocte: igne me examinasti, et non est inventa in me iniquitas.

V. Dispersit, dedit pauperibus. **R.** Justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnipotens Deus: vitiolorum nostrorum flamas extinguere; qui beato Laurentio tribuisti tormentorum suorum incēdia superare. Per Dóminum.

In II. Vesp. fit cõmem. Octav. S. Laurentii.

Ant. Beatus Laurentius dum in craticula superpositus ureretur, ad impiissimum tyrannum dixit: Assatum est jam, versa, et manduca: nam facultates Ecclesiæ, quas requiris, in cœlestes thesauros manus pauperum deportaverunt.

V. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

R. Qui per signum crucis cæcos illuminávit.

Oratio. Da nobis. 663.

Deinde Ss. Hippolyti et Cassiani Martyrum.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut beatórum Mártyrum tuórum Hippolyti et Cassiáni veneránda solémnitas, et devotió- nem nobis aúgeat et salutem. Per Dñm nostrum.

Die 13. Augusti.

**Quarta die infra Octavam
S. Laurentii.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Ex libro Officiórum sancti
Ambrósii Epíscopi.**

Lib. 1., cap. 41., in medio.

Lectio iv.

Non prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Xystum epíscopum suum ad

martýrium duci, flere cœpit non passiónem illíus, sed suam remansió- nem. Itaque his verbis appelláre cœpit: Quo progréderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine diácono próperas? Numquam sacrificium sine ministro offerre consuéveras. Quid in me ergo displicuit pater? Num degenerem me probásti? Experíre certe utrum idóneum ministrum elégeris. Cui comísisti Dóminici ságuinis dispensatió- nem, cui consummandórum consórtium sacramentórum, huic consórtium tui ságuinis negas?

R. Quo progréderis. 652.

Lectio v.

Lib. 2., cap. 28., post medium.

A quo cum quæreréntur thesaúri Ecclésiæ, promísit se demonstráturum. Sequénti die paúperes duxit. Interrogátus ubi essent thesaúri quos promíserat, osténdit paúperes, dicens: Hi sunt thesaúri Ecclésiæ. Et vere thesaúri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesaúrum in vasis fictilibus. Quos meliôres thesaúros habet Christus, quam eos in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esu-

rívi, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere: hospes eram, et collegístis me. Et infra: Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesaúros demonstrávit Lauréntius, et vicit, quod eos nec persecútor pótuit auferre.

R. Noli me. 652.

Lectio vi.

Numquid dictum est sancto Lauréntio: Non debuísti erogáre thesaúros Ecclesiæ, vasa sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra et perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sane si in sua quis derivat emoluménta, crimen est: sin vero paupéribus érogat, captívum rédimít, misericórdia est. Nemo enim potest dícere: Cur pauper vivit? Nemo potest queri, quia captívi redéempti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium reliquiis spátia laxáta sunt: nemo potest dolére, quia insepultúris Christianórum réquies defunctorum est. In his tribus généribus vasa Ecclesiæ étiam initiáta confríngere, confláre, véndere licet. **R.** Beátus. 653.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et reliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. 51. in Joannem, prope finem.

Miníster est Christi usque ad illud opus magnæ caritátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere: hoc est enim et pro Christo pónere, quia et hoc propter sua membra dictúrus est: Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se místrum fácere et appelláre dignátus est, ubi ait: Sicut Fílius hóminis non venit místrári, sed místráre, et ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquisque míster Christi, unde est míster et Christus. Sic místrántem Christo honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec umquam deficiat felícitas ejus.

R. In cráticula. 655.

Lectio viii.

Cum ergo auditis, fratres, Dñm dicentem: Ubi ego sum, illic et minister meus erit, nolite tantummodo bonos episcopos et clericos cogitare: etiam vos pro modulo vestro ministrare Christo, bene vivendo, eleemosynas faciendo, nomen doctrinamque ejus quibus potueritis, predicando: ut unusquisque etiam paterfamilias hoc nomine agnoscat patrum affectum suae familiae se debere. Pro Christo, et pro vita aeterna suos omnes admo- neat, doceat, hortetur, corripiat, impendat benevolentiam, exerceat disciplinam: ita in domo sua ecclesiasticum, et quodammodo episcopale implebit officium, ministrans Christo, ut in aeternum sit cum ipso.

R. O Hippolyte. 656.

Pro Ss. Martyribus Hippolyto et Cassiano.

Lectio ix.

Hippolytus a sancto Lauréntio baptizatus, domi suae, dum Eucharistiam sumeret, comprehensus, et ad Valerianum imperatorem adductus, ab eo de suae religionis professione interrogatus, libere se

Christianum professus est. Quamobrem fustibus caeditur: quibus in verbis cum ejus fides constantior inveniretur, munerebus et honorum promissis tentatur. Quae cum omnia frustra dicerentur, praefecto occidendus traditur. Qui domum Hippolyti veniens, ut ejus facultates publicaret, totam familiam christianam esse cognoscit: atque iis a christiana fide frustra deterritis, primum plumbatis caesa Concordia, Hippolyti nutrice, quae ceteros confirmabat, reliquos extra portam Tiburtinam occidi jubet. Hippolytus, indomitis equis raptatus per loca tribulis et carduis consita, lacerato corpore spiritum Deo reddidit, unaque cum reliquis a Justino presbytero ad agrum Veranum sepultus est. Eadem die, ad Forum Syllae, crudelissimo supplicio affectus est Cassianus Martyr: qui, vinctis post terga manibus, puerorum, quos erudiabat, ferreis stylis configendus excarnificandusque traditur. Quorum quanto erat infirmior vis, tanto ejus poena martyrii gravior ac diuturnior, palmaque illustrior.

Te Deum laudamus. 17.

In Laudibus fit commemor.
Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. **℞.** Lætábúntur in cubilibus suis.

Oratio. Da, quæsumus. 664.

In II. Vesperis fit commemor.
S. Eusebii Conf.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusebii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dñm nostrum.

Die 14. Augusti.

Quinta die infra Octavam
S. Laurentii.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Máximi
Episcopi.

Homilia 1. de S. Laurentio.

Lectio iv.

anctum est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lau-

réntii præcípua devotiône venerémur: cujus radiántibus flaṃis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi corúscat Ecclésia. Qui cum in sede gloriosísimi Patriárchæ diaconátus fungerétur officio, puritáte innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmphi, apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolorum súpparem prædicámus, cui et cástitas ánimi levíticum ministérium dedit, et plenitúdo fidei martýrii cóntulit dignitátem.

℞. Quo progréderis. 652.

Lectio v.

Quem venerábilis Xystus, Románæ urbis Antístes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, et regnis esset coeléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spírítu præsciéntiæ compellásse narrátur: Noli fili mœstus esse: post trídium me sequéris. Unde appáret, caríssimi, beátum Laurentium non de sacerdotis sui victória habuisse tristítiam, sed doliuisse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdote vincebat. Noli, inquit, fili mœ-

stus esse: post trídium me sequéris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sáculum derelíctus: nam nec te fides vítaque tua tali morte privábit.

R. Noli me. 652.

Lectio vi.

Ergo ut cómperit ore sacerdotís et mártiris, se quoque omnímotis assuméndum, congregátis inopum turbis, ecclesiásticum censum religiósá liberalitáte divisit. Quam profúndum spiritalis viri, et quam cœléste consílium, ut et egénis consúleret, et multitudíne consuménte quæ déderat, inveníri non possit, quod ráperet persecútor: illam.nimírum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus; justítia ejus manet in ætérnum.

R. Beátus Lauréntius. 653.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 65. in Joannem, post medium.

Talem, de resurrectione disputans, ratió- nem Paulus étiam áttulit. Quam igitur habébunt excusatió- nem qui resurrectionem non credunt, cum in semínibus et in plantis quotidie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primum enim corrúmpi semen opórtet, inde fieri generatió- nem. Omnino autem, cum Deus áli- quid facit, nulla opus est ratió- ne. Quómodo nos ex nihilo fecit? Hoc ad Christiános dico, qui se dicunt crédere Scriptúris.

R. In craticula. 655.

Lectio viii.

Ego autem et áliud dicam ex humánis ratió- nibus. Alii malítiam, álii virtútem sectántur: sed malítiæ sectatórum multi felíciter in últimam pervén- runt senectútem, virtútis autem contra. Quómodo ergo pro méritis unusquis- que accípiet? quando? Certe, ínquiunt; sed córpora non resúrgent. Nonne áudiunt Paulum dicéntem: Opórtet autem corruptibile hoc indúere incorrupti-
o-

nem? Neque ánimam intélligit, quippe quæ non corrumpitur: et resurrectio de mórtuo dicitur: Cécidit autem corpus.

R. O Hippólyte. 656.

Pro Vigilia Assumptionis.

Bened. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio ix. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 10. in Joann., post init.

Beáta Virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuít carnem. Inténdat caritas vestra. Propterea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, faciens signa et prodígia, et osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixerunt: Felix venter, qui te portávit. Et ille:

Imo felíces, qui áudiunt verbum Dei, et custódiunt illud. Hoc est dícere: Et mater mea, quam appellá-tis felicem, inde felix, quia verbum Dei custódit: non quia in illa Verbum caro factum est, et habitávit in nobis: sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, et quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit commemor. Vigiliæ. Ant. et V. de Feria occurrente, ut in Psalterio.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ, in qua habitáres, eligere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit comem. S. Eusebii.

Ant. Euge serve bone et fidélis: quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui nos. 667.

Vesperæ de sequ.

Et adduxit arcam Dei de domo

Obededon in civitatem. II Reg. 6, 12.

P.M.S. 1885

Tu gloria Jerusalem, tu lætitia

Israel, tu honorificentia. Jud. 15, 10

Die 15. Augusti.

IN ASSUMPTIONE B. M. V.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 676. Ps. ut in
Festis B. M. V. per annum. [169]

Capitulum. Eccli. 24. b.

In ómnibus ré-
quiem quæsívi,
et in hæreditáte
Dómini morá-
bor. Tunc præcépit, et di-
xit mihi Créátor ómnium:
et qui creávit me, requié-
vit in tabernáculo meo.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus.

Amen.

V. Exaltáta est sancta
Dei Génitrix. **R.** Super
choros Angelórum ad cœ-
léstia regna.

Ad Magnif. Ant. Virgo
prudentíssima, quo progré-
deris, quasi auróra valde
rútilans? Fília Sion tota
formósa et suávis es, pul-
chra ut luna, elécta ut sol.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæ-
sumus Dómine, delíctis
ignósce: ut qui tibi placére
de áctibus nostris non valé-
mus; Genitrícis Fílii tui Dó-
mini nostri intercessióne
salvémur: Qui tecum vivit.

Et non fit commemor. Octavæ
S. Laurentii in utrisque Vesp.,
nec in Laudibus.

**Ad Complet. et per Horas diei
in fine Hymnorum per totam
Octav. dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum.

Invit. Veníte adorémus
Regem regum, * Cujus hodie
ad æthéreum Virgo mater
assumpta est cœlum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sí-
dera
Cólunt, adórant, prædi-
cant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Claustrum Mariæ bájulât.

Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spírítu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Exaltáta est * san-
cta Dei Génitrix super cho-
ros Angelórum ad cœlé-
stia regna.

**Ps. trium Noct. ut in Festis
B. Mariæ V. [172]**

Ant. Paradísi portæ *
per te nobis apértæ sunt,
quæ hódie gloriósa cum
Angelis triúmphas.

Ant. Benedícta tu * in
mulieribus, et benedíctus
fructus ventris tui.

V. Exaltáta est sancta
Dei Génitrix. **R.** Super
choros Angelórum ad cœ-
léstia regna.

**Incipiunt Cántica canti-
córum.**

Lectio i. Cap. 1.

Osculetur me ósculo
oris sui, quia meli-
ora sunt úbera tua
vino, fragrántia unguéntis
óptimis. Oleum effúsum
nomen tuum: ideo adole-
scéntulæ dilexérunt te. Tra-
he me: post te currémus in
odórem unguentórum tuó-
rum. Introduxit me rex in
cellária sua: exsultábimus
et lætábimur in te, mémo-
res úberum tuórum super
vinum: recti díligunt te.
Nigra sum, sed formósa,
filiæ Jerúsalem, sicut ta-
bernácula Cedar, sicut pel-
les Salomónis.

R. Vidi speciósam sicut
colúmbam, ascendéntem
desuper rivos aquárum: cu-
jus inæstimábilis odor erat
nimis in vestiméntis ejus:

* Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium.

¶ Quæ est ista quæ ascéndit per désertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

Lectio ii.

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípíam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérissima inter mulieres, egrédere, et abi post vestígia gregum, et pasce hædos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

¶ Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ¶ Et sicut cinnamómum et balsamum aromatízans. Dedi.

Lectio iii.

Murénulas aúreas faciémus tibi, vermiculátas

argénto. Dum esset rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cyprí diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

¶ Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixérunt, et regínæ laudavérunt eam. ¶ Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt eam. Glória Patri. Vidérunt eam.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábít eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.

V. Assúpta est María in cœlum: gaudent Angeli.

R. Laudantes benedicunt Dóminum.

Sermo sancti Joánnis
Damasceni.

Orat. 2. de Dormit. B. M. V.
post init.

Lectio iv.

Hódie sacra et animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiescit in templo Dómini, quod nullis est extrúctum mánibus: et David exsúltat ejus parens, et cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes glórficant, Principátus exsúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominationés, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden novi Adam paradísus súscipit animátum, in quo solúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Asti-

tit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

Hódie Virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est afféctibus, sed cœléstibus educáta cogitátióibus, non in terram revérta est; sed, cum esset animátum cœlum, in cœléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo quem génuit; et ut filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit: (nam et ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit) ut autem Dei vivéntis Mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

R. Beátam me dicent omnes generatióes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio vi.

Heva, quæ serpéntis suggestiáni assénsus præbuit, partus dolóre, et mortis senténtia damnáta, et in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo præstitit, et Spíritus

sancti operatione repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatióem, si ne voluptáte et virili consórtio, Dei Fílium concépit, et sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo inferi susciperent? quómodo corrúptio inváderet corpus illud, in quo vita susceppta est? Huic recta, plana, et fácilis ad cœlum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic et mínister meus erit, inquit vita et véritas Christus; quómodo non pótius mater cum ipso erit?

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo. **V.** Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In III. Nocturno.

Ant. Gaude María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Virgo invioláta permansísti,

Dei Génitrix intercède pro nobis.

V. María Virgo assúmppta est ad æthéreum thálamum. **R.** In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlter quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 27. de Verb. Dom. t. 10.

Sanctum Evangélium cum legerétur, audívimus a fémina religiósá susceptum esse Dóminum hospítio, éaque Martha vocabátur. Et cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, et audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multum in illa occupatione et negótio ministrándi, interpellávit Dóminum: et de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii.

Dóminus autem pro María respóndit Marthæ: et ipse ejus factus est advocátus, qui judex fúerat interpellátus. Martha, inquit, circa multa es occupáta, quando unum est necessárium. María meliorem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Audívimus enim et interpellatióem interpellántis, et senténtiam júdicis. Quæ senténtia interpellánti respóndit, susceptam deféndit. Erat enim María inténta dulcédini verbi Dómini. Inténta erat Martha quómodo pásceret Dóminum: inténta María quómodo páscerétur a Dómino. A Martha convívium Dómino parabátur, in cuius convívio María jam jucundabátur.

R. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt

in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Lectio ix.

Cum ergo María suáriter audíret verbum dulcíssimum, et corde intentíssimo páscerétur, interpelláto Dómino a soróre sua, quómodo putámus eam tímuisse, ne díceret ei Dóminus: Surge, et ádjuva sorórem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur: quæ profécto major est mentis quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut páscámur et nos.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Assúpta est * María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. Dóminus regnávít. **cum reliquis.** 18.

2. María Virgo * assúpta est ad æthéreum thálammum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta fília * tu a Dómino: quia per te fructum vitæ comunicávimus.

5. Pulchra es * et decóra, fília Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In ómnibus réquiem quæsiui, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábs-
tulit,

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitā datam per Vírginem
Gentes redéptæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Y. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. R. Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista, * quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

Ad Primam.

In R. br. Y. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In ómnibus réquiem quæsiui, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcepit, et dixit mihi Créator ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo.

R. br. Exaltáta est * Sancta Dei Génitrix. Exaltáta. Y. Super choros Angelórum ad cœléstia regna. Sancta. Glória Patri. Exaltáta.

Y. Assúpta est María in cœlum, gaudent Angeli.

R. Laudántes benedícunt Dóminum.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Assúpta est María in cœlum, * Gaudent Angeli. Assúpta. **V.** Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent. **Glória Patri.** Assúpta.

V. María Virgo assúpta est ad æthéreum thálamum. **R.** In quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aro-

matízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris.

R. br. María Virgo assúpta est * Ad æthéreum thálamum. María. **V.** In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad. **Glória Patri.** María.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 676. Ps. ut in I. Vesp. Fest. B. M. V. [169]

Cap. et Hymn. ut supra. 671.

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Ad Magnif. Ant. Hódie María Virgo * cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

Deinde fit commem. sequi.

Dominica infra Oct. Assumpt. B. M. V.

Sancti Joachim Confessoris, Patris B. Mariæ V.

Duplex 2. classis.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

In I. Vesperis.

V. Potens in terra erit semen ejus. **R.** Generatio rectórum benedicétur.

Ad Magnif. Ant. Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium gén-tium dedit illi Dóminus: et testaméntum suum confir-mávit super caput ejus.

Oratio.

Deus, qui præ ómni-bus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Filii tui patrem esse voluísti: concéde, quásumus; ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia sentiámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit comm. Dominicæ occurr. tantum.

In I. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Comm. 2. loco. [101]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Epiphánii Epíscopi.

Orat. de Laud. Virg. sub init.

Lectio iv.

De radíce Jesse ortus est rex David, et de tribu regis David sancta Virgo: sancta, inquam, et sanctórum virórum fília, cujus paréntes fuérunt Jóachim et Anna: qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germina-vérunt, sanctam Vírginem Mariám, templum simul, et matrem Dei. Jóachim porro, Anna et Mariá, hi tres Trinitáti palam sacri-fícium laudis offerébant. Jóachim enim interpretá-tur Præparátio Dómini, eo quod ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus si-militer Grátia interpretátur, proptérea quod Jóachim et Anna grátiam accepérunt,

ut accedéntibus précibus talem fructum germinarent, sanctam Vírginem adépti: Jóachim síquidem precabátur in monte, et Anna in horto suo.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

**Sermo sancti Joánnis
Damascéni.**

**Orat. 1. de Virg. Mariæ Natív.,
circa principium.**

Lectio v.

Quóniam futúrum erat, ut Dei Génitrix et Virgo ex Anna orirétur, natúra grátiae fœtum antevértere mínime ausa est: verum tantisper exspectávit, dum grátia fructum suum produxisset. Síquidem oportébat eam primogénitam in lucem edi, quæ rerum ómnium conditárum primogénitum, in quo ómnia coagmentáta sunt, paritúra erat. O par beátum Jóachim et Anna! Vobis omnis creatúra obstrícta est. Per vos enim donum, ómnium donórum præstantíssimum, Creatóri óbtulit, nem-

pe castam matrem, quæ sola Creatóre digna erat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Exsúlta Jóachim, quóniam ex fília tua Fílius natus est nobis: et vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi Angelus. Pudóre afficiátur Nestórius, ac manum ori impónat. Puer hic Deus est. Quonam ígitur modo ea Dei Génitrix non sit, quæ péperit? Si quis sanctam Dei Genitricem non confitétur, a Deitáte remótus est. Mea non est hæc orátio, quamquam alióqui mea: hanc enim diviníssimam hæreditátem a theólogo patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim et Anna! ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemámodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat ac dignum ea quæ a vobis orta est, vitæ vestræ ratiónes instituístis. Caste enim ac sancte múnere vestro fun-

cti, virginitátis thesáurum produxístis.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Mattháeum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homília sancti Joánnis Damascéni.

Ex lib. 4. de Fide orthodoxa. cap. 15. de Domini genealogia et sanctæ Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davidica tribu originem dúxerit, sanctíssimi Evangelístæ Matthæus et Lucas líquido demonstrárunt. Verum hoc inter eos discrímínis est, quod Matthæus ex Davide per Salomónem Joséphum dedúcit: Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocírca scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pósito fuisse, ut mulierum genus recenserétur. Verum hoc demum lége cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac pro-

inde Joseph, qui ex tribu Davidica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tribuit divinum Evangélium), sanctam Vírginem haudquáquam præter legis præscriptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus dúxisset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Igitur ex stirpe Nathan, filii David, Levi genuit Melchi et Panthérem. Panther autem genuit Barpanthérem (namque ita vocabátur). Barpanther rursus genuit Jóachim. Jóachim dénique genuit sanctam Dei Genitricem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxóre sua genuit Jacob. Mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ip-

síus Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimonió sibi copulávit, atque ex ea génuít Heli. Ita uteríni fratres erant Jacob et Heli: ille nímirum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus exspectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

**Lectio ix. de Homilia Domini-
cæ occurrentis.**

**Si vero hoc Festum transferri
contigerit, legitur sequens**

Lectio ix.

Porro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, e vita migrávit: eáque de causa Jacob ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit, fratrique suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quídem fílius Jacob erat a Salomóne oriúndus; legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac sumís laúdibus dignam

mulíerem Annam matrimonió sibi copulávit. Verum quemádmódum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem et promissiónem Dei Genitricem a Deo accépit, ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet. Itaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Mariæ nómine significáitur). Vere ét enim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris Mater éxstitit.

Te Deum laudámus. 17.

In Laudibus.

V. Potens in terra erit semen ejus. **R.** Generatio rectórum benedicétur.

Ad Bened. Ant. Laudémus virum gloriósum in generatióne sua, quia benedictiόnem ómnium géntium dedit illi Dóminus: et testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Et fit comem. Dom. tantum.

In II. Vesp. omnia dicuntur de Com., præter Orat. Deus, qui præ ómnibus. ut supra. 679.

Et fit comm. Dom. occurr.

Die 16. Augusti.

S. Hyacinthi Confess.**Duplex.****Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)****Ant.** Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.**V.** Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ índuit eum.**Oratio.**

Deus, qui nos beáti Hyacinthi Confessóris tui áñua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurr., ut dictum est in Rubrica ante Dom. III. Augusti. 324.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

HYACINTHUS Polónus, nobílibus et christiánis paréntibus, in Camiénsi villa episcopátus Vratislaviénsis natus est. A puerítia lítteris instrúctus, post datam jurisprudentiæ et sacris lítteris óperam, inter canónicos Cracoviénses ascítus, insígni morum pietáte et summa eruditíone céteros antecéluit. Romæ in Prædicatórum órđinem ab ipso insti-

tutóre sancto Domínico adscriptus, perféctam vivéndi ratiónem, quam ab ipso didícerat, usque ad finem vitæ sanctíssime retínuit. Virginitátem perpétuo cóluit: modéstiam, patiéntiam, humilitátem, abstinentiam, ceterásque virtútes, ut certum religiósæ vitæ patrimónium, adamávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Caritaté in Deum fervens, íntegras sæpe noctes fundéndis précibus, castigandóque córpori insúmens, nullum eidem levaméntum, nisi lápidi innixus, sive humi cubans, adhibébat. Remíssus in pátriam, Frisáci primum in itinere amplíssimum sui órđinis monastérium, mox Cracóviæ álterum eréxit. Inde per álias Polóniæ regni províncias, áliis quátuor exædificátis, incredibile dictu est quantum verbi Dei prædicatióne et vitæ innocéntia apud omnes profécerit. Nullum diem prætermísit, quo non præ-

clára áliqua fidei, pietátis atque innocentíæ arguménta præstiterit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Sanctíssimi viri stúdiu[m] erga proximórum salutem máximis Deus miráculis illustrávit. Inter quæ illud insigne, quod Vándalum flúvium prope Visográdum aquis redundántem, nullo navígio usus, trajécit, sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta prope años post professionem per dúcto, mortis die suis frátribus prænuntiáto, ipso assumptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, sacraméntis ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis: In manus tuas Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salutis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis, étiam post óbitum, illústrem, Clemens Papa octávus in sanctorum número rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

In Laudib. fit commem. Oct. Assumptionis.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœlestia regnat.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Qui tecum vivit et regnat.

Postea S. Laurentii.

Ant. In craticula te Deum non negávi, et ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, et visitásti nocte: igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

V. Dispérsit, dedit pauperibus. **R.** Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus omnípotens Deus: vitiorum nostrórum flammas exstinguere; qui beáto Laurentio tribuísti tormentó-

rum suorum incēdia superare. Per Dōminum.

Vesp. a Capit. de die Octav. S. Laurentii, cum comm. præc. et Oct. Assumpt.

Die 17. Augusti.

In Octava S. Laurentii.

Duplex.

Omnia ut in die festo. 649. præter Orat. et Lectiones.

Oratio.

Excita Dōmine in Ecclēsia tua Spīritum, cui beātus Laurēntius Levīta servīvit: ut eodem nos replēti, studeāmus amāre quod amāvit, et opere exercere quod dōcuit. Per Dñm . . in unitate ejusdem.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terrēna triūmphans, divitias cōelo cōdidit ore, manu.

V. Justum deduxit Dñs per vias rectas. **R.** Et ostēdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 683.

Postea Oct. Assumpt.

Ant. Hōdie Mariā Virgo cōelos ascēdit: gaudēte, quia cum Christo regnat in ætērnū.

V. Exaltāta est sancta Dei Gēnitrix. **R.** Super choros Angelōrum ad cōlēstia regna.

Oratio. Famulōrum. 684.

In I. Noct. Lect. de Scriptura occur., ut dictum est in Rubrica ante Dom. III. Aug. 324.

In II. Nocturno.

Ex Tractātu S. Augustīni Epīscopi in Joānnem.

Tractatu 27. in fine.

Lectio iv.

Certi sumus, fratres, quia omnes, qui sumus in corpore Dōmini, et manēmus in illo, ut et ipse māneat in nobis, in hoc sēcūlo necesse habēmus usque in finem inter malos vivere; non inter illos dico malos, qui blasphemant Christum; raro enim jam inveniuntur, qui lingua blasphemant, sed multi, qui vita. Necesse est ergo, ut inter illos usque in finem vivāmus. Sed quid est quod ait, Qui manet in me, et ego in illo? Quid, nisi quod Mārtýres audiēbant: Qui perseverāverit usque in finem, hic salvus erit?

R. Quo progrēderis sine filio pater? quo sacerdos sancte sine diácono prōperas? * Tu numquam sine ministro sacrificium offerre consuēveras. **V.** Quid ergo in me displicuit paternitatī tuæ? Numquid degēnerem me probāsti? Experire utrum idōneum ministrum elēgeris, cui commisisti Domīnici sanguinis dispensatiōnem. Tu.

Lectio v.

Quómodo mansit in illo sanctus Lauréntius, cuius hódie festum diem celebrámus? Mansit usque ad tentatióem, mansit usque ad tyránnicam interrogatióem, mansit usque ad acérrimam cóminatiónem, mansit usque ad peremptiόem. Parum est: usque ad imánem excruciatiónem mansit. Non enim occísus est cito, sed cruciátus est in igne. Diu vívere permíssus est: imo non diu vívere permíssus est, sed tarde mori compúlsus est. In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia bene manducáverat, et bene bíberat, tamquam illa esca saginátus, et illo cálice ébrius, torménta non sensit.

R. Noli me derelínquere pater sancte, quia thesaúros tuos jam expéndi. * Non ego te désero fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina. **V.** Nos quasi senes levióris pugnæ cursum recipimus, te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris sacerdótem levíta. Non ego.

Lectio vi.

Díxerat autem illi Xystus Martyr sanctus, cujus

diem quinto abhinc retro die celebrávimus: Noli mœrere fili: (epíscopus enim erat ille, iste diáconus) noli mœrere, inquit, sequéris me post tríduum. Tríduum autem dixit médium inter diem passiόnis sancti Xysti, et diem hodiérnam passiόnis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio! Non ait, Noli mœrere fili, désinet persecútio, et secúrus eris: sed, Noli mœrere: quo ego præcédo, tu sequéris; nec consecútio tua différtur. Tríduum médium erit, et mecum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.

R. Beátus Lauréntius. 653.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Iesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit; ipsum solum manet. Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homília 66. in Joannem.

Dulcis præsens vita est, et multæ plena voluptátis, non ta-

men ómnibus, sed iis tantum, qui illi sunt affíxi. Quod si quis in cœlum suspéxerit, et quæ ibi præclára sunt, contemplátus fúerit, statim hanc contémmet, ac nullíus prétii existimábit. Nam et córporum pulchritúdo, quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur: cum vero áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quod si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri voluérimus, et cœléstis regni spéciem consideráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémus.

R. In craticula te Deum non negávi, * Et ad ignem applicátus te Dñm Jesum Christum conféssus sum. **Y.** Probásti Dñe cor meum, et visitásti nocte. Et.

Lectio viii.

Vínculum namque est terrenárum rerum afféctio: ad cujus dissolutiόnem ut nos induceret Christus, quid dicat, atténde. Qui amat ánimam suam, perdet eam: et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ænigmati símile hoc dictum vidétur: non tamen ita est, imo vero præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo

qui amat ánimam suam, perdet eam? Qui absúrdís ejus cupiditatibus obtémperat, qui præter débitum ei indulget: quemádmódum e contráριο, qui odit eam in hoc mundo, custódit eam: hoc est, qui non paret ei, cum nóxia jubet.

R. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesaúros tibi osténdo, et vitam ætérnam promítto. **Y.** Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Et non dixit: Qui non paret, sed, Qui odit. Sicuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur: ita et ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, veheménter aversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, et prævidéret eórum tristítiam et exanimatiόnem, per excéssum locútus est, ínquiens: Quid dico, si mortem meam generóse non ferétis? Nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit com. Oct. Assumpt.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum ácies ordináta?

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce: ut qui tibi placere de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

In II. Vesperis fit commemor. Octavæ Assumpt.

Ant. Hódie María Virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio ut supra.

Deinde S. Agapiti Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Lætétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti Mártiris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis, et devóta permáneat, et secúra consistat. Per Dñm.

Die 18. Augusti.

Quarta die infra Octavam Assumptionis.

In I. Nocturno.

De Canticis canticórum.

Lectio i. Cap. 4.

Quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua, et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

R. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cu-

jus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus:

* Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium.

¶ Quæ est ista quæ ascéndit per désertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut.

Lectio ii.

Tota pulchra es amíca mea, et mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchriórasunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

¶ Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. ¶ Et sicut cinnamómum et balsamum aromátizans. Dedi.

Lectio iii.

Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vesti-

mentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiões tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha et álœ cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

¶ Quæ est ista. 673.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de Dormit. Deiparæ, sub finem.

Lectio iv.

Ex antiqua accépi-
mustraditióne, quod
témpace gloriósæ
dormitiónis beátæ Vírginis,
univérsi quidem sancti Apó-
stoli, qui orbem terræ ad
salútem Géntium peragrá-
bant, moménto témporis in
sublíme eláti, convenérunt
Jerosólymis: cumque illic
essent, eis visio appáruit
angélica, et audíta est psal-
módia coeléstium Potestá-
tum; et sic cum divína gló-
ria in manus Dei sanctam
trádidit ánimam. Ejus au-

tem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscepit, cum angélica et apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane: quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

Post tres autem dies angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, et quod Deum suscepérat, corpus adoráre voluísset,) túmulum aperuérunt; sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum invenísset, in quibus fúerat compósitum, et ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum cogitáre potuérunt, quod cui placuit ex María Vírgine

carnem súmeret, et hóminem fieri et nasci, cum esset Deus Verbum, et Dóminus glóriæ: quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eidem étiam placuit et ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatione honoráre ante commúnem et universálem resurrectionem.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio vi.

Aderant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus epíscopus Ephesiórum, et Dionýsius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædictum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum antístites, quando nos quoque, ut nosti, et multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, et Deum suscepit, convenissémus (áderat autem et Dómini

frater Jacóbus, et Petrus, supréma et antiquíssima theologórum súmmitas): et viso sacro córpore, plácuít ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinitam bonitátem divínæ poténtiæ.

R. Beáta es. 675.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múluer quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 27. de Verbis Dom., paulo ante medium.

Bene Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem? ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípío erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat. Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Ecce Martha cui ministrábat. Ergo María meliorem partem elégit, quæ non afe-

rétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ideo non auferétur ab ea.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio viii.

Circa unum María se vóluit occupári. Jam tenébat: Mihi autem adhærere Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quanto humílius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta: porro unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

R. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidisti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Pro S. Agapito Mart.

Lectio ix.

Agapitus Prænестinus, quindecim annos natus, Aureliano imperatore, martyrii cupidissimus, cum propter constantiam religionis, imperatoris jussu primum nervis diutissime caesus, deinde in tetrum carcerem conjectus esset, ut nihil omnino per quatuor dies gustaret, e custodia est eductus: et ardentibus carbonibus capiti ejus impositis, Deo agens gratias, iterum affectus verbèribus, nudus ita pedibus suspensus est, ut ingens fumus e subiecto igne os ejus obrueret. Tum fervens aqua in ejus ventrem effusa est, maxillæque confractæ. Quo tempore judex e tribunali lapsus, paulo post mortuus est. Ea re incenso imperatore, sanctum juvenem jubente feris objici, cum illæ non auderent attingere, Præneste gladio percussus est.

Te Deum laudamus. 17.

In Laud. fit comm. S. Agapiti.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Lætetur. 688.

Die 19. Augusti.

Quinta die infra Octavam
Assumptionis.

In I. Nocturno.

De Canticis canticorum.

Lectio i. Cap. 5. c.

Adjuo vos, filiæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei quia amore lángueo. Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérissima mulierum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus, et rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum optimum: comæ ejus sicut elátæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super ríbulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, et résident juxta fluénta pleníssima.

R. Vidi speciosam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus:

* Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium.

V. Quæ est ista quæ ascéndit per désertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et sicut dies verni.

Lectio ii. Cap. 6.

Dilēctus meus descēdit in hortum suum ad arēolam arōmatum, ut pascat̃ur in hortis, et lilia cōligat. Ego dilēcto meo, et dilēctus meus mihi, qui pascitur inter lilia. Pulchra es amīca mea, suāvis, et decōra sicut Jerúsalem: terrībilis ut castrōrum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capilli tui sicut grex caprārum, quæ apparuérunt de Gállaad. Dentes tui sicut grex óvium, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est in eis.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio iii.

Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam filiaë, et beatissimam prædicavérunt; reginæ et concubínæ, et laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terrībilis ut ca-

strōrum ácies ordináta? Descēdi in hortum nucum, ut vidérem poma convál-
lium, et inspícerem si florisset vínea, et germinás-
sent mala púnica. Nescívi: ánima mea conturbávit me propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere, Sulamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

R. Quæ est ista. 673.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Serm. 1. de Assumpt. B. M. V.

Lectio iv.

Virgo hódie gloriósa cœlos ascēdens, supernórum gáudia cívium copiósus sine dúbio cumulávit augmētis. Hæc est enim, cujus salutationis vox et ipsos exsultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod si párvuli necdum nati ánima liquefacta est, ut María locúta est, quid putámus quænam illa fúerit cœléstium exsultátio, cum et vocem audíre, et vidére faciē, et beáta ejus frui præsentia meruérunt?

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiaë Sion, beatíssi-

mam prædicaverunt; dicentes: Unguentum effusum nomen tuum. **V.** Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato; circumdata varietate. Et.

Lectio v.

Sed et illud quis cogitare sufficiat, quam gloriosa hodie mundi Regina processerit: et quanto devotionis affectu tota in ejus occursum cœlestium legionum prodierit multitudo: quibus ad thronum gloriæ canticis sit deducta: quam placido vultu, quam serena facie, quam divinis amplexibus suscepta a Filio, et super omnem exaltata creaturam, cum eo honore, quo tanta Mater digna fuit; cum ea gloria quæ tantum decuit Filium?

R. Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericordia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio vi.

Felicia prorsus óscula labiis impressa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censéimus, quæ ab ore sedéntis in dextera Patris hodie

in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithálam canens, et dicens: Osculétur me ósculo oris sui? Christi generatiónem et Mariæ assumptiόnem quis enarrábit? Quantum enim grátiae in terris adépta est præ céteris, tantum et in cœlis óbtinet glóriæ singuláris. **R.** Beáta es. 675.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castellum: et mulier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilia S. Augustíni
Epíscopi.

Ex serm. 27. de Verbis Dom.

Transit labor multitudinis, et rémanet caritas unitátis. Ergo quod elégit María, non auferétur ab ea: a te autem Martha, quod elegísti; úti- que hoc séquitur, úti- que hoc subintelligitur; a te, quod elegísti, auferétur: sed bono tuo auferétur, ut, quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies detur, Tu návigas, illa jam in portu est.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio viii.

Vidétis ergo, caríssimi, et quantum árbitror, jam intelligítis in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratae, ambæ amábiles, ambæ discipulæ: vidétis ergo, et magnum áliquid intelligítis, quicúmque intelligítis, quod audíre et scire debétis étiam qui non intelligítis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præsentem et futúram, laboriósam et quiétam, ærumnósam et beátam, temporálem et ætérnam.

R. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde pro nobis. **Glória Patri.** Intercéde pro nobis.

Lectio ix.

Duæ sunt vitæ: de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non impia; sed laboriósas, et ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus solícita: hanc ipsam innocéntem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite: et de hac, ut dixi, copiósius quam loquimur, cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María: et si aliquándo fuit, Dómino intránte fugit.

Te Deum laudámus. 17.

Vesp. de sequ. cum commem. Octavæ Assumptionis.

Die 20. Augusti.

S. Bernardi Abbatis et Eccles. Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum minístrum tribuísti: præsta, quæsumus;

ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. Oct. Assumpt.

Ant. Hódie María Virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœléstia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit et regnat.

In I. Noct. Lect. de Script. occur., ut dictum est in Rubrica ante Dom. III. Aug. 324.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bernárdus, Fontánis in Burgúndia honesto loco natus, adoléscentem propter egrégiam formam veheménter sollicitátus a mulieribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diaboli tentatiónes ut effúgeret, duos et vigínti annos natus, monastérium Cisterciénse, unde hic ordo incé-

pit, et quod tum sanctitáte florébat, ingredi constituit. Quo Bernárdi consílio cóg-nito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére: in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religió-nem suscepérint. Mónachus: jejúnio ita deditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam et oratió-nibus mirífice se exercébat: et christiánam paupertátem colens, quasi cœléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura et cupiditáte aliénam.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Elucébat in eo humílitás, misericórdia, benignitas: contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad offícia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdió oc-

cupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, aliósque episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti officii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio ac disciplína diu víguit. Romæ, sanctórum Vincéntii et Anastásii monastério ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit abbátem illum, qui póstea Eugénius tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librum misit de Consideratióne.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dñs lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Multa prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádicta, quam labóre comparáta, instrúctum fuisse. In summa virtútum laude exorátus a máximis princípibus de eórum componéndis controversiis; et de ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem Máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum

apud imperatórem et Henricum Angliæ regem, tum in consílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres et sexagínta annos natus, obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro tértio Papa inter sanctos relátus est. Pius vero octávus Póntifex Máximus ex sacrórum Rítuum Congregatiónis consílio sanctum Bernárdum universális Ecclésiæ Doctórem declarávit et confirmávit, nec non Missam et Offícium de Doctóribus ab ómnibus recitári iussit, atque indulgéntias plenárias quotánnis in perpétuum órdis Cisterciénsium eccléas visitántibus die hujus sancti festo concéssit.

R. Iste homo. [95]

In III. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. de Comm. Doct. 1. loco. [84]

In Laud. com. Octav. Assumpt.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

Oratio. Famulórum. 696.

Vesp. a Capit. de sequ. cum com. præced. et Oct. Assumpt.

Die 21. Augusti.

**S. Joannæ Franciscæ
Fremiot de Chantal****Viduæ.****Duplex.****Omnia de Communi nec Virg.
nec Mart. [131], præter sequ.****Oratio.**

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Franciscam tuo amore succénsam, admirabili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectionis donásti, qui que per illam illustráre Ecclesiám tuam nova prole voluísti: ejus méritis et precibus concéde; ut qui infirmitátis nostræ cónsocii de tua virtúte confidimus, cœlestis grátiae auxílio cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beáte Bernárde, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bernárdum místrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, interces-

sórem habére mereámur in cœlis.

Deinde commemor. Octavæ Assumpt.

Ant. Hódie María Virgo cœlos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad cœlestia regna.

Oratio. Famulórum. 696.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, ut dictum est in Rubrica ante Domin. III. Augusti. 324.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Ioáña Francisca Frémot de Chantal, Divíone in Burgúndia claríssimis orta natalibus, ab ineúnte ætáte exímie sanctitátis non obscuras édedit significatiónes. Eam enim vix quinquénnem nobilem quemdam Calvinístam sólida supra ætatem argumentatióne perstrinxisse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidisse, in hæc verba: En quómodo hærétici apud ínfores comburentur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta, Deíparæ Vírginis tutelæ se commendávit, et fámulam, quæ ad mundi

amorem eam alliciebat, ab se rejecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a sæculi deliciis abhorrrens, martyriumque anhelans, religioni ac pietati impense studēbat. Baróni de Chantal nuptui a patre tradita, virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos, aliosque sibi subiectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbūere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata: quo factum est, ut nemini se umquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Viro in venatione interempto, perfectioris vitæ consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum æquo animo tulit, sed, in publicum indultæ veniæ testimonium, occisoris filium e sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu atque vestitu contē-

ta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit ut alteras nuptias, quamvis utiles et honorificas, iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandæ in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Jesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardētius in dies caritate fervescens, pauperes, derelictos, ægros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgebat, laceras reficiebat, et manantibus foetido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

A sancto Francisco Salésio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, pro-

prium paréntem, sócerum, fílium dénique ípsum, quem étiam vocatióni obsisténtem, sua e domo egrédiens, pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia desérui, et sacri institúti Visitationis sanctæ Mariæ fundaménta jecit. Ejus institúti leges integérrime custodívit, et ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necesária sibi deesse gaudéret. Christiánæ vero ánimi demissionis et obediéntiæ, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémpplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensionés dispónens, arduíssimo efficiéndi semper id quod perfectíus esse intelligeret, voto se obstrínxit. Dénique, sacro Visitationis institúto ejus potíssimum ópera longe latéque diffúso, verbo, exémplo, et scriptis étiam divína sapientiá refértis, ad pietátem et caritátem soróribus excitátis, méritis reférta, et sacraméntis rite susceptis, Molínis, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris, migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam, occurrénte sancto Francísco Salésio, in coelos deférri sanctus Vincéntius a Paulo procul distans

aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit: eámque miráculis ante et post óbitum claram Benedictus décimus quartus beatórum; Clemens vero décimus tértius Póntifex Máximus albo sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem die duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens décimus quartus Póntifex Máximus celebrári præcepit.

R. Fallax grátia. [135]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Simile est regnum celórum. **de Comm. non Virg.** [135]

In Laud. fit commem. Octav. Assumpt.

Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

V. Exaltáta est sancta Dei Génitrix. **R.** Super choros Angelórum ad coeléstia regna.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delictis ignósce; ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus; Genitricis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur; Qui tecum vivit et regnat.

Vesp. de sequ. cum commem. præced. et Ss. Mart. ut infra.

Die 22. Augusti.

In Octava

Assumptionis B. M. V.

Duplex.

Omnia ut in I. Vesp. Festi.
671. Deinde fit comm. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Joánnam Francíscam tuo amóre succénsam, admirábili spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiám tuam nova prole voluísti: ejus méritis et précibus concéde; ut qui infirmitátis nostræ cónsocii de tua virtúte confidimus, coeléstis grátiae auxílio cuncta nobis adversántia vincámus.

Postea Ss. Timothei, Hippolyti et Symphoriani Mart.

Ant. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Auxílium tuum nobis Dómine quæsumus, placátus impénde: et intercedéntibus beátis Martýribus tuis Timótheo, Hippólyto et Symphoriáno, dexteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8. b.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, in-nixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

R. Vidi speciósam sicut colúmbam, ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium.

V. Quæ est ista quæ ascen-

dit per désertum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ et thuris? Et.

Lectio ii.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritatem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substantiam domus suæ pro dilectione, quasi nihil despíciat eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquenda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnacula argentea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitatem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio iii.

Ego murus: et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos: trádedit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me

audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

R. Quæ est ista. 673.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 4. de Assumptione, circa medium.

Lectio iv.

Non est équidem quod me magis deléctet, sed nec est quod térreat magis, quam de glória Vírginis Mariæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitatem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitatem prædicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt et húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitudinem, sunt alii qui misericórdiæ viri, étiam et mulieres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequentem, gaúdia matris habens cum virginitátis honóre. Mariæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed contínuo étiam indicibile invenítur.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus

concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Lectio v.

Verúmtamen non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in Maríá, quæ videbántur esse commúnes. Quæ enim vel angélica púritas virginitáti illi aúdeat comparári, quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fieri, et habitáculum Fílii Dei? Quanta vero, et quam pretiósá humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, imo cum tantæ grátiae plenitúdine? Unde tibi humílitas, et tanta humílitas, o beáta? Digna plane quam respiceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinus attraherétur accúbitu.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et miseri-

córdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Lectio vi.

Ecce jam quibus potuimus votis ascendéntem te ad Fílium dedúximus, et prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipsam, quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolationem, periclitántibus adjutórium, et liberationem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis et lætitiæ dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te Regína clemens, grátiae suæ múnera largiátur Jesus Christus, Fílius tuus, Dóminus noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen. **R.** Beáta es. 675.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. g.

In illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum: et múlíer quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilia sancti Bernárdi
Abbátis.

Serm. 2. de Assumpt. B. M. V.

Quid introisse eum dicimus in castellum? Etiam in angustissimum virginális úteri diversorium introivit. Dénique et múlter quædam excépit illum in domum suam. Felix múlter, cujus domus, Salvátore suscepto, inventa est munda quidem, sed plane non vácuá. Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum sanctum. Ad quid, putas, nisi ut étiam superimpleat eam? Ad quid, nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna et superéffluens fiat?

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Lectio viii.

Intret ergo domum Salvátor, et fréquénter ví-

sitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha, et María replet intérnæ dedita contemplatióni. Sed forte curiosus quisquam requírat cur in præsénti evangélica lectióne nulla prorsus Lázari mentio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem etenim domum intélligi volens Spíritus, síluit non incóngrue pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim, ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuisse dicátur, ut in ea proinde scopa Lázari quærerétur.

R. Beáta es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidísti Dómino: perfécta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltáta es super choros Angelórum: * Intercéde pro nobis ad Dóminum Deum nostrum. **V.** Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Intercéde. Glória Patri. Intercéde.

Pro Ss. Mart. Timotheo, Hippolyto et Symphoriano.

Lectio ix.

Timótheus Antiochénus, Romam véniens, Melchiáde Sumo Pontífice, cum per annum ibi Christi fidem prædicásset,

a Tarquínio Urbis præféc-
to conjicitur in víncula: et
post diutúrnas cárceris æ-
rúmna ad idóla perdúci-
tur, ut eis sacrificet. Quam
impietátem summa libertá-
te detestátus, acerbíssime
cæditur, et excarnificátum
corpus viva calce perfúndi-
tur. In quibus aliisque
suppliciis constans Mar-
tyr cápite pléctitur. Cor-
pus via Ostiénsi prope se-
púlchrum beáti Pauli Apó-
stoli sepelítur. Quo die
étiam, Alexándro impera-
tóre, apud Ostia Tiberína
Hippólytus episcopus Por-
tuénsis ob præcláram fidei
confessióem mánibus pe-
dibúsque ligátis, in altam
fóveam aquis plenam præ-
cipitátus, martýrio coroná-
tus est, et ibídem a Chri-
stiánis sepúltus. Quo item
die, Aureliáno imperatóre,
propter eámdem fidem Au-
gustodúni Symphoriánu
adoléscens várie tortus est.
Qui dum ad últimum sup-
plícium ducerétur, matrem
ita clamántem aúdiens: Na-
te, nate, meménto ætérnæ
vitæ, cœlum súspice, et ibi
regnántem intuére: tibi
enim vita non erípitur, sed
mutátur in mélius: fórtiter
Jesu Christi causa carnífici
collum præbuit.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit comm. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis
omnes numerátí sunt: no-
líte timére: multis passéri-
bus meliôres estis vos.

Ÿ. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubilibus suis.

Oratio.

Auxílium tuum nobis, Dó-
mine quæsumus, pla-
cátus impénde: et interce-
déntibus beátis Martýribus
tuis Timótheo, Hippólyto
et Symphoriáno, déxteram
super nos tuæ propitiatió-
nis exténde. Per Dóminum.

In II. Vespi. fit commem. sequi.

Die 23. Augusti.

S. Philippi Benitii Conf.

Duplex.

**Omnia de Communi Conf. non
Pont. [88], præter sequi.**

Ant. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit do-
mum suam supra petram.

Ÿ. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stola
glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui per beátum
Philíppum, Confessó-
rem tuum, exímium nobis
humilitátis exémpulum tri-
buísti: da fámulis tuis; pró-
spera mundi ex ejus ímita-
tióne despícere, et cœlestia
semper inquirere. Per Dó-
minum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Philippus ex nóbili Benitiórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit. Vix enim quintum ætátis mensem ingressus, linguam in voces mirífice solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparæ Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cœléstis pátriæ desidérium inflamávit. Reversus in pátriam, et singulári visione a beatíssima Vírgine in Servórum suórum famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit: ín deque per univérsam pene Euróпам, magnámque Asiæ partem, quam evangélicis prædicatió nibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instituit, suúmque ór dinem exímio virtútum ex-émplo propagávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri- bus tutávit illum: * Et de- dit illi claritátem ætérrnam. **Y.** Justum dedúxit Dómi- nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Divínæ caritátis et cathó- licæ fídei dilatándæ ar- dóre veheménter accénsus, sui órdis Generális relú- ctans atque invítus renun- tiátus, fratres ad prædicán- dum Christi Evangélium in Scýthiam misit; ipse vero plúrimas Itáliæ urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compó- suit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam re- vocávit; nihílque de stúdio aliénæ salútis omíttens, per- ditíssimos hómines e vitió- rum cœno ad pœniténtiam ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summ- ópere addíctus, sæpe in éxtasim rapi visus est. Vir- ginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spí- ritum voluntáriis ac durís- simis suppliciis illibátam custodierit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló- riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Y.** Induit eum Dómi-

nus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Efflóruit in eo júgiter singuláris erga paúperes misericórdia, sed præcipue cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus: qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est. Cujus miraculi cum longe latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbium, Cleménte quarto vita functo, pro successóre deligéndo convénierant, in Philíppum, cujus cœléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne forte pastorális regíminis onus subire cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delítuit, donec Gregórius décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus: ubi bálneis, quæ étiam hódie sancti Philíppi vocántur, virtútem sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérty, año millésimo ducentésimo octogésimo quinto in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctís-

sime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, mór-tui vitam recepérunt. Quibus aliisque plúrimis fulgéntem signis Clemens dé-cimus Póntifex Máximus sanctórum número adscripsit. **R.** Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de eodem Communi 2. loco. [104]

Ubi festum S. Bartholomæi celebratur die sequ., pro Vigilia legitur Lectio ix. de Homilia in Evangel. Hoc est præcéptum. ut in Vigil. Apost. [1] cum cõmem. ejusdem Vigiliæ in Laud. Ant. et V. de Feria occurr., ut in Psalt.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenimus, veneránda solémnitas et devotiónem nobis aúgeat, et salutem. Per Dóminum.

Vesperæ de S. Bartholomæo Apost. cum cõmem. S. Philippi.

Die 24. Augusti.

In Vigilia

S. Bartholomæi Apost.

Romæ celebratur Festum ejusdem die 25. Augusti.

Tres Lect. leguntur de Homilia in Evangel. Hoc est præcéptum. ut in Vigilia Apostol. [1]; **R.R.** de Feria occurrente.

Ad Laudes, ut in Psalterio; et dicuntur Preces feriales flexis genibus. 65.

Oratio ut supra.

Die 24. **vel** 25. Augusti.

Sancti Bartholomæi **Apostoli.**

Duplex 2. classis.

**Omnia de Comm. Apost. [2],
præter sequentia.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándamsanctámque lætítiam in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: da Ecclésiæ tuæ, quæsumus; et amáre quod crédidit, et prædicáre quod dócuit. Per Dñm.

Deinde fit cõmem. S. Philippi.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cõdidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui per. 705.

In I. Nocturno Lect. Sic nos existimet. **de Communi Apost. 1. loco.** [8]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bartholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam cite-

riorem, quæ ei in orbis terrarum sortitióne ad prædicandum Jesu Christi Evangelium obvenerat, progressus esset, adventum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangelium illis Géntibus prædicávit. Sed cum in ea provincia plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres calamitatésque perpessus, venit in majórem Arméniam.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti sunt viri.

Lectio v.

Ibi Polýmium regem et cónjugemejus, ac præterea duódecim civitatés ad christiánam fidem perdú-

xit. Quæ res in eum magnam invidiam concitavit illius gentis sacerdotum. Nam usque adeo Astýagem Polýmii regis fratrem in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jussérít, ac caput abscíndi: quo in martýrio ánimam Deo réddidit.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

Y. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Lectio vi.

Ejus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arménia, ubi is passus fúerat, sepúltum est: quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Benevéntum translátum est: postrémo Romam ab Othóne tértio imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo

Kaléndas Septémbris, et per octo consequéntes dies illa basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. b.

In illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, et erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. cap. 6., post initium.

Omnes magni, omnes sublimes montem ascéndunt. Non enim cuicumque prophéta dicit: Ascénde in montem excélsus qui evangelizas Sion: exálta in virtúte voçem tuam qui evangelizas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, et séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascéndisse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me

impetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii: Fílius tamen, ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis, quia advocátus est noster.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sáanguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

V. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Et erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi Christiáne datur, forma præscribitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod pietátis officium adoríri, quando Christus missúrus Apóstolos orávit prius, et solus orávit? Nec usquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur: ubique solus óbsecrat. Dei enim consílium húmana vota non cápiunt: nec quisquam interiórum potest esse párticeps Christi.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in

caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operátí sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Vocávit, inquit, discipulos suos, et elégit duodecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis húmænæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cœléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres et publicános, quos dirigeret, elégit: ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ nobilitátisque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur, ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.

Te Deum laudámus. 17.

In II. Vesperis fit commemor. S. Ludovici.

Die 25. vel 26. Augusti.
S. Ludovici Confessoris.
Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludóvicum Confessórem tuum de terréno regno ad coeléstis regni glóriam transtulisti: ejus, quæsumus, méritis et intercessióne; Regis regum Jesu Christi Filii tui fácias nos esse consórtes: Qui tecum vivit.

Ubi vero Festum S. Bartholomæi celebratur die 25., de S. Ludovico fit die 26., et tunc in II. Vesp. S. Barthol. post commem. S. Ludovici fit etiam commem. S. Zephyrini, ut infra et ad Matutinum in Hymno m. t. v. Lectio ix. de S. Zeph. et cõmem. de eo in Laudibus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus nonus Gáliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, et in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum incidit: quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quamóbrem ubi convaluisset, vexillum ab episcopo Parisiensi accepit: deinde mare cum ingénti exercitu trajiciens,

primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestilentia magna militum multitúdo periisset, victus ipse captúsque est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Rebus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque añis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit: prætérea áliquot Christianórum urbes refécit suis sumptribus. Interim mater ejus migrat e vita: quare domum redire cógitur, ubi totum se dedit pietátis officiis.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Multa ædificávit monastéria, et paúperum hospítia: beneficéntia egéntes

sublevábat: frequens visébat ægrótos, quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, má nibus ministrábat. Vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assidue affligébat. Sed cum íterum transmisisset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuisset, pestiléntia decésit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam; adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebris sancti Dionýsii templo asservátur et cólitur; caput vero in sacra æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa octávo in sanctórum número est relátus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum, et revérsti. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocatúrus Gentes, et Judæos jussúrus interfici, qui noluérunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret comparatió nem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri? ut quid ab eo qui nihil recépit, exígitur? Non medíocris ista est mna, quam supra múlter evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in iñocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, id est, mýstica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta, et duo talénta púsuit: in quinque taléntis ut

sint morália, in duóbus utrúmque, mysticum atque morale. Ita quod número inférius, re ubérius.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intelligere; id est, legis doctrinam; quinque autem mnas, magistéria disciplinæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniã deferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fcenebris, ália doctrinæ cœlestis usúra.

Te Deum laudámus. 17.

In II. Vesp. commem. sequi.

Die 26. Augusti.

S. Zephyrini Papæ et Martyris.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad

mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Zephyríni Mártiris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplic. Per Dóminum.

Lectio iii.

Zephyrínus Románus Sevéro imperatóre ad regéndam Ecclésiã assumptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportunó témpore et multis præsentibus cléricis et laícis, de morè sacris initiaréntur; doctique ac spectatæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit præterea, ut rem divínã faciénti epíscopo sacerdótes omnes astárent. Idem instituit ut patriárcha, primas, metropolitánus advérsus epíscopum non ferant senténtiam, nisi apostólica auctoritaté fulti. Vixit in pontificátu annos decem et octo, dies decem et octo. Hábuít ordinatiónes quatuor mense Decémbri, qui-

bus creávit presbýteros trédecim, diáconos septem, episcopos per diversa loca trédecim. Antonino imperátore martýrio coronátus est, et sepúltus via Appia prope cœmetérium Callísti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesperæ de sequ.

Die 27. Augusti.

S. Josephi Calasanctii
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessórem tuum, ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsidium providere dignátus es: præsta, quæsumus; nos ejus exémplo et intercessióne, ita fácere et docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus Calasáncius a Matre Dei, Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a teneris annis futúræ in púeros caritátis et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fidei et sacris præcibus erudiébat. Humánis divinisque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valentíæ óperam daret, nóbilis potentisque femínæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacerdos ex voto factus, a complúribus episcopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ et Catalaúniæ regnis in partem labóris ascítus, expectatióne ómnium vicit, pravis ubique móribus emendátis, ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentisque factiόνibus mirífice exstíctis. At cœlésti visióne et Dei voce frequenter admónitus, Romam proféctus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitatē, vigiliis et jejuniis corpus affligens, in orationibus et cœlestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem ejusdem Urbis ecclésiæ singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carcēribus detentos elemosynis omnique pietatis officio sublevaret. Lue Urbem depopulante, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus impetu caritatis, ut præter subsidia ægrôtis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, sed ad informandos intelligentiæ ac pietatis spiritu adolescentulos, præcipue pauperes, destinari, ordinem Clericorum regularium pauperum Matris Dei scholarum piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur: ipsūque or-

dinem a Clemente octavo, a Paulo quinto aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europæ provincias et regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot ærumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et sancti Jobi exemplum diceretur.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Quamvis ordini universo præesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit pueros, præsertim pauperiores, erudire, quorum scholas verrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summæ patientiæ et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui beatissima Virgo cum puero Jesu, illis orantibus benedicente, appareret. Amplis-

simis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abditum cordium et absentia cognoscendi donis et miraculis clarus, Deiparæ Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infanzia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque celitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et ordinis tunc prope eversi restitutionem atque incrementum prænuntiasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romæ obdormivit in Domino, octavo Kalendas Septembris, anno millesimo sexcentesimo quadragésimo octavo. Ejus cor et lingua post sæculum integra et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto decimo quarto beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente decimo tertio inter sanctos sollemniter est relatus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, ma-

jor est in regno celorum? Et reliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte ne aliquem istorum contempseritis parvulorum, quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicias quam ingentia in tutelam tenuium mœnia erexerit, et quantum studium curamque habeat, ne perdantur, tum quia supremas despicientibus eos pœnas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his, qui curam eorum suscipiunt; idque tam suo, quam Patris exemplo corroborat.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dñm: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Dominum igitur etiam nos imitemur, et nihil pro

frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília víliaque nímium vidéntur; sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videántur: tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepérce-rit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa considerare; cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? Quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam * adolescentulórum fingere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuá-

rio, ceterisque hujúsmodi ómnibus excellentiorem hunc duco: qui júvenum ánimos fingere non ignóret.

Te Deum laudámus. 17.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced. etc. ut infra.

Die 28. Augusti.

**S. Augustini Episcopi,
Conf. et Eccl. Doct.**

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont.
[64] **præter sequ.**

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Adésto supplicatió nibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciám sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice consuétæ misericórdiæ tribue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón- didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui per sanctum Joséphum Confessó-

rem tuum, ad erudiendam spírítu intelligéntiæ ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsidium providere dignátus es: præsta, quæsumus; nos ejus exémplo et intercessióne, ita facere et docere, ut præmia consequámur æténa.

Deinde S. Hermetis, Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui beátum Hermetem Mártyrem tuum virtúte constantiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbe pro amore tuo próspera mundi despícere, et nulla ejus advérsa formidáre. Per Dñm.

In I. Nocturno Lect. Sapiéntiam. **de Comm. Doct.** [81]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adolescéns, dum

esset Carthágine, in Manichæórum hæresim incidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fidei, annos natus triginta tres ab ipso baptizátur. Révérsus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúgens, a Valério notæ sanctitátis epíscopo Hippónénsi présbyter factus est. Quo témpore familiam instituit religiosórum, quibúscum victu commúni eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrinæque disciplinam diligentissime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, vehementius in illam invehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Hac Augustíni pietáte comótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális officii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius.

Lectus ac vestitus moderatus, vulgaris mensa, quam semper sacra vel lectione vel disputatione condiébat. Tanta benignitate fuit in pauperes, ut, cum non esset alia facultas, sacra vasa frangeret ad eorum inopiam sustentandam. Feminarum, et in eis sororis, et fratris filiae, contubernium familiaritatemque vitavit: quippe qui diceret, etsi propinqua mulieres suspectae non essent, tamen quae ad eas ventitarent, posse suspicionem efficere. Nullum finem fecit praedicandi Dei verbum, nisi gravi morbo oppressus. Haereticos perpetuo insectatus et coram et scriptis, ac nullo loco passus consistere, Africam a Manichaeorum, Donatistarum, Pelagianorum, aliorumque praeterea haeticorum errore magna ex parte liberavit.

R. Pósui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Tam multa pie, subtiliter et copiose scripsit, ut christianam doctrinam maxime illustrarit. Quem in

primis secuti sunt, qui postea theologicam disciplinam via et ratione tradiderunt. Wandalis Africam bello vastantibus, et Hipponem tertium jam mensem obsidentibus, in febrim incidit. Itaque cum discessum e vita sibi instare intelligeret, Psalmos David qui ad poenitentiam pertinent, in conspectu positos profusis lacrimis legebat. Solébat autem dicere neminem, etsi nullius sceleris sibi conscius esset, committere debere, ut sine poenitentia migraret e vita. Ergo sensibus integris, in oratione defixus, astantibus fratribus, quos ad caritatem, pietatem, virtutesque omnes erat adhortatus, migravit in caelum. Vixit annos septuaginta sex, in episcopatu ad triginta sex. Cujus corpus primum in Sardiniam delatum, deinde a Luitprando, Longobardorum rege, magno pretio redemptum, Ticinum translatum est, ibique honorifice conditum.

R. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terrae. de Comm. Doct. 1. loco. [84]

In Laud. fit com. S. Hermetis.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam aeternam custodit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesp. de sequ., cum commem. præced. et S. Sabinæ Mart.

Die 29. Augusti.

In Decollatione
S. Joannis Baptistæ.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 725. Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert
tentationem: quóni-
am, cum probátus
fuerit, accípiet corónam vi-
tæ, quam repromísit Deus
diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum mílitum
Sors, et coróna, præ-
mium,

Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gaúdia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sângui-
nem,
Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sœcula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Misso
Heródes spiculátore, præ-
cépit amputári caput Joán-
nis in cárcere. Quo audíto,
discípuliejus venérunt, et tu-
lérunt corpus ejus, et posué-
runt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptistæ
Præcursóris et Mártyris
tui, quæsumus Dómine: ve-
neránda festívitás, salutáris
auxílii nobis præstet effé-
ctum: Qui vivis et regnas.

Deinde fit commem. præced.

Ant. O Doctor óptime,
Ecclésiæ sanctæ lumen, be-
áte Augustíne, divínæ legis
amátor, deprecáre pro no-
bis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio

Adesto supplicatióibus
nostris, omnípotens De-
us: et quibus fidúciam spe-
rándæ pietátis indúlges, in-
tercedénte beáto Augustíno
Confessóre tuo atque Pon-
tífice consuétæ misericór-

diæ tribue benígnus efféctum.

Postea S. Sabinæ Mart.

Ant. Símile est regnum cœlórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. *℞.* Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Sabinæ Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Omnia de Comm. unius Mart. [27], præter sequ.

In I. Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim

filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsqvam te formárem in útero, novite: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te.

℞. Misit Heródes rex manus, ac ténuít Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodiádem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

℣. Arguébat Heródem Joáñnes propter Herodiádem. Quam túlerat.

Lectio ii.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dicere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mitam te, ibis: et univérsa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne timeas a fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce

constitui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantas.

R. Joáñnes Baptista arguébat Heródem * Propter Herodiádem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem.

V. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joáñnis in cárcere. Propter.

Lectio iii.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munitam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, et sacerdotibus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsus te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

R. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joáñnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes.

V. Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait: Nihil. **G**lória Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 3. post initium.

Lectio iv.

Quóniam beáti Joáñnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consumándæ crudelitátis profértur edíctum: et a convívio ad cárcerem: de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséqium. Quanta in uno facínore sunt crimina!

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret pro-

phétam jussum esse dimitti? Quis, inquam, cum audisset natálem esse Heródis, solémne convivium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam prophéta conviváli témpore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absólvi: perimitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et.

Lectio vi.

Intuére rex acerbíssime tuo spectácula digna convivio. Pórrige dexteram, ne quid sævitiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævitiæ sitis: bibe ságuinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis pro-

fluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os aúreum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, coticéscit, et adhuc timétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Misit Heródes, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodiádem, uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. in novis. Serm.

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constítutum est: caput sancti Jo-

ánnis in disco, ferális mis-
sus crudelitátis propter ó-
dium veritátis. Puélla sal-
tat, et sævit mater: et inter
lascívias et delicias convi-
vántium témere jurátur, et
impie, quod jurátur, implé-
tur. Factum est Joánni,
quod ipse prædixerat. De
Dómino enim Jesu Christo
dixerat: Illum opórtet cre-
scere, me autem mínui.
Iste minútus est in cápite,
ille crevit in cruce. Odium
péperit véritas. Non pótuit
æquo ánimo tolerári, quod
homo Dei sanctus moné-
bat: qui útique salútem eó-
rum quærébat, quos sic
monébat. Respondérunt illi
mala pro bonis.

R. Desidérium animæ ejus
tribuísti ei Dómine, * Et
voluntáte labiórurn ejus
non fraudásti eum. **V.** Quo-
niam prævenísti eum in be-
nedictiónibus dulcédinis:
posuísti in cápite ejus
corónam de lápide pre-
tíoso. Et voluntáte.

Lectio viii.

Quid enim ille diceret,
nisi quo plenus erat?
Et quid illi respondérent,
nisi quo pleni erant? Ille
tríticum seminávit, sed spi-
nas invénit. Dicébat regi:
Non licet tibi habére uxó-
rem fratris tui. **¶** Vincébat
enim regem libído: tenébat

apud se prohibítam uxó-
rem fratris sui. Sed eum
tamen sic libébat, ut non
sæviret. Honorábat eum a
quo verum audiébat: sed
múlter detestábilis ódium
concupiébat, quod aliquán-
do dato témpore páreret.
Quando autem parturiébat,
péperit fíliam, fíliam sal-
tántem.

R. Stola jucunditátis induit
eum Dóminus: * Et coró-
nam pulchritúdinis pósuit
super caput ejus. **V.** Cibá-
vit illum Dóminus pane vi-
tæ et intelléctus: et aqua
sapiéntiæ salutáris potávit
illum. Et. **G**lória Patri. Et.

Pro S. Sabina Martyre.

Lectio ix.

Sabína múlter Romána,
Valentíni viri claríssi-
mi uxor, a Seráphia vírgi-
ne cristiánæ fídei præcép-
tis institúta, post sanctæ
Vírginis martýrium collé-
ctas ejus reliquias piis ex-
séquiis sepelívit. Quæ pro-
pter eam causam paulo
post Adriáno imperatóre
comprehénsa, Elpídio jú-
dici sistitur. Cui is: Tu ne
illa Sabína et género et ma-
trimónio nobilíssima? At
illa, Sum, inquit: sed Dó-
mino meo Jesu Christo grá-
tias ago, qui me, interces-
sióne Seráphiæ: fámulæ

suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, præfèctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Heródes enim tenuit * et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodiádem.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti * impetrávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem * Joánnes propter Herodiádem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco * caput Joánnis Baptístæ: et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir qui suffert tentatiónem: quóniam, cum

probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum díluë, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis: Nos solve vinclis sæculi Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Y. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posué-runt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mátyris tui, quæsumus Dómine: venéranda festívitás, salutáris auxilií nobis præstet efféctum: Qui vivis.

Et fit commemor. S. Sabinæ.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Sabinæ Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Beátus vir. ut supra. 725.

℞. br. Glória et honóre * Coronásti eum Dómine. Glória et. **℣.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine super caput ejus. **℞.** Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et intelléctus, et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℞. br. Posuísti Dómine * Super caput ejus. Posuísti. **℣.** Corónam de lápide pre-

tióso. Super. Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. **℞.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum qui fecit illum, et in conspéctu Altísimi deprecábitur.

℞. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. **℣.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In salutári. Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit. **℞.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 725; Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. **Apost.** [2] et ultimo loco Ps. Crédidi. [59]

Hymnus. Deus tuórum. 720.

℣. Justus ut palma florébit. **℞.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Misit rex incredulus ministros detestabiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Deinde fit commemor. sequ. et Ss. Felicis et Adaucti Mart.

Die 30. Augusti.

**S. Rosæ a S. Maria
Virginis Limanæ.**

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110]
præter sequentia.

Ant. Veni sponsa Christi: accipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Bonórum ómnium largitor, omnipotens Deus, qui beátam Rosam, cœlestis grátiae rore prævéntam, virginitátis et patientiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Postea Ss. Felicis etc. Mm.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Majestátem tuam Dómine súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter sanctórum tuórum com-

memoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne deféndas. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitátis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúrae sanctimóniæ indíciis. Nam vultus infántis mirábiliter in rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiόνem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deinceps Rosam a sancta María. Quinquéñis votum perpétuæ virginitátis emisit. Adúltior, ne a paréntibus ad nuptias cogerétur, clam sibimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídít. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit, pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Hábitu tértii órdisinis sancti Domínici assúpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperimóque cilício sparsim minúsculas acus inéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, tríplici nexu circumducta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmínibus testárum implévit. Célulam sibi angustíssimam struxit in extrémó horti ángulo, ubi cœléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúsculum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit ac superávit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Aegritúdinum torméntis, domesticórum insúl-
tibus, linguárum mórsibus

dire agitáta, nondum satis pro mérito se afflígi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus et ariditáte misérime contabescens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visió nibus, colliquescere seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deíparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus paradíso feliciter invéctam, plurímisque ante et post óbítum miráculis corúscam, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parabolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt ób-

viam sponso et sponsæ. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papæ.

Homil. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres carissimi, admoneo prava opera fugere, mundi hujus inquinamenta devitare: sed hodierna sancti Evangelii lectione compellor dicere, ut et bona quæ agitis, cum magna cautela teneatis: ne per hoc quod a vobis rectum geritur, favor aut gratia humana requiratur: ne appetitus laudis subrepat, et quod foris ostenditur, intus a mercede vacuetur. Ecce enim Redemptoris voce decem virgines, et omnes dicuntur virgines, et tamen intra beatitudinis januam non omnes sunt receptæ: quia earum quædam, dum de virginitate sua gloriam foris expetunt, in vasis suis oleum habere noluerunt.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Media nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viii.

Sed prius querendum nobis est, quid sit regnum cælorum, aut cur decem virginibus comparatur, quæ etiam virgines prudentes et fatuæ dicantur. Dum enim cælorum regnum constat, quia reproborum nullus ingreditur, etiam fatuis virginibus cur simile esse perhibetur? Sed sciendum nobis est, quod sæpe in sacro eloquio regnum cælorum præsentis temporis Ecclesia dicitur. De quo alio in loco Dominus dicit: Mittet Filius hominis Angelos suos, et colligent de regno ejus omnia scândala. Neque enim in illo regno beatitudinis, in quo pax summa est, inveniri scândala poterunt, quæ colligantur.

R. Media nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes Virgines, aptate vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro Ss. Mm. Felice et Adaucto.

Lectio ix.

Felix, Diocletiano et Maximiano imperatoribus, propter susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum juberetur, os

simulácri cónspuit. Quo facto, statim ærea státua corruit. Quod cum iterum ac tértio in æde Mercúrii Dianæque factum esset, impietátis et mágicæ artis accusátus, equúleo torqué-
tur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri ferirétur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad mártýrium duci vidéret, Ego quoque, clara voce inquit, eádem, qua iste, lege vivo: ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris. Cujus nomen cum ignótum esset Christiánis, is Adaúcti nómine nobilitátus est, quod sancto Mártýri Felíci adaúctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit coñem. Ss. Mm.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Majestátem. 727.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 31. Augusti.

S. Raymundi Nonnati Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exsequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Bonórum. 727.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Raymúndus, Nonnátus cognométo dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris dissécto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Catalaúnia piis et nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúráe san-

ctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspons, ita pietátí óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit: sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolái in Portélli finibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in filium adoptáre viámque salútis ac sciéntiam sanctórum edocere dignarétur, eníxe deprecabátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec defuit votis ejus benigníssima Virgo. Ab ipsa enim intelléxit gratissimum sibi fore, si religiōnem sub título de Mercéde, seu de Misericórdia redemptionis captivórum, ea suggerénte nuper fundátam, ingrederétur. Qua

monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Regulári igitur militiæ adscriptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterisque virtútibus eníuit, caritáte præsertim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fidei discrimine constitútis deéssent, se ipsum pignori dedit; sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variisque suppliciis cruciátus, mox lábiis perforátis et sera férrea clausis, crudéle martýrium diu sustinuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Ob hæc et alia fortiter gesta sanctitatis ejus fama longe lateque diffusa est. Qua permotus Gregorius nonus, in amplissimum sanctæ Romænæ Ecclesiæ Cardinalium collegium Raymundum adscripsit: sed vir Dei in ea dignitate ab omni pompa abhorrrens, religiosæ humilitatis tenacissimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardonam pervenit, extremo morbo confectus, ecclesiasticis sacramentis muniri summis precibus postulavit. Cumque morbus ingravesceret, et sacerdos diutius tardaret, Angelorum ministerio, sub specie religiosorum sui ordinis apparentium, salutari viatico refectus fuit. Quo sumpto, et gratiis Deo peractis, migravit ad Dominum Dominica ultima Augusti, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mortui corpus, cum circa locum sepulturæ contentio orta esset, arcæ inclusum, et mulæ cæcæ impositum, ad sacellum sancti Nicolai Dei nutu delatum fuit, ut ibi tumularetur, ubi primæ jecerat sanctioris vitæ fundamenta. Illic constructo sui ordinis cœnobio, a con-

fluentibus voti causa ex universa Catalaunia fidelibus populis honoratur, variis miraculis et signis gloriosus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

In II. Vesp. fit commem. sequ. ac Ss. Duodecim Fratrum Mm.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Die 1. Septembris.

S. Ægidii Abbatis.

Ad Vesp. Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Oratio.

Intercessio nos, quæsumus Domine, beati Ægidii Abbatis commendet: ut quod nostris meritis non valemus, ejus patrocínio assequamur. Per Dominum nostrum.

Deinde fit commem. Ss. Duodecim Fratrum Mm.

Ant. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempserunt vitam mundi,

et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fratérna nos Dómine Mártyrum tuórum córona lætíficet: quæ et fidei nostræ præbeat increménta virtútum, et múltiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iii.

Aegídius Atheniénsis, régiae stirpis, a prima ætáte divínis litteris et caritátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimoníum in paúperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum e-géntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnum discédens, secéssit in erémum, ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die

cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugísset, Gállia regem ímpulit, ut ab eo summis précibus péteret, ut in loco spelúncæ monastérium éxstrui paterétur. Cujus administratióem, flagitánte rege, invítus suscepit: eoque múnere áliquot annis prudénter piéque gesto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laud. pro S. Ægidio.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio nos. 732.

Et fit commemor. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **V.** Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio. Fratérna nos. **ut supra.**

Die 2. Septembris.

**S. Stephani Hungariæ
Regis Confessoris.**

Semiduplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Concède, quæsumus, Ecclésiæ tuæ omnipotens Deus: ut beátum Stéphanum Confessórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur gloriósum in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus in Hungáriam Christi fidem et régium nomen invéxit. Régia coróná a Románo Pontífice impetráta, ejúsque jussu in regem inúctus, regnum Sedi apostolicæ obtulit. Vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Constantinópoli; in Hungária archiepiscopátum Strigoniénsem, episcopátus decem, admirábili religióne et munificéntia fundávit. Par in paúperes amor et liberálitás, quos véluti Christum ipsum compléctens, néminem a se mœréntem ac vácuum umquam dimísit; quin ad eórum inópiam sublevándam amplíssimis facultátibus erogátis, domésticam quoque supelléctilem exímia benignitáte frequénter dis-

tribuit: suis insuper má nibus laváre paúperum pedes, noctu solus et ignótus nosocomía frequentáre, decumbéntibus inservíre, ac cétera caritátis officia exhibére consuévit: quarum virtútum mérito illíus déxtera, resolutó cétero corpore, incorrúpta permánsit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Orándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnies, atque in cœléstium rerum contemplatióne defíxus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in áëra ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsidio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica, sancti Henríci imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum fílium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívít, quantum ejus póstea sanctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit,

ut accitis úndique prudéntissimis et sanctíssimis viris, nihil umquam sine illórum consílio molirétur. Humíllimis ínterim préci-
bus in cínere et cilício De-
um déprecans, ut univér-
sum Hungáriæ regnum,
ántequam e vita migráret,
cathólicum vidére mererétur.
Vere propter ingens
dilatándæ fídei stúdi-
um, il-
lius gentis Apóstolus nun-
cupátus, facta a Románo
Pontífice ipsi, posterisque
régibus præferéndæ crucis
potestáte.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus
lorícam fídei, et ornávit
eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Dei Genitrícem, quam ar-
dentíssime venerabá-
tur, amplíssimo in ejus ho-
nórem constrúcto templo,
Hungáriæ Patrónam instí-
tuit, ab eádem vicíssim Vír-
gine recéptus in cœlum ip-
so suæ Assumptiónis die,
quem Húngari, e sancti re-
gis institúto, Magnæ Dó-
minæ diem appéllant. Sa-
crum ejus corpus suavíssi-
mo fragrans odóre, liquóre
coelésti scatens, inter mul-
ta et vária miracula, Ro-

máni Pontíficis jussu, no-
biliórem in locum translá-
tum est, atque honorificén-
tius cónditum. Ejus autem
festum Innocéntius undé-
cimus Póntifex Máximus
quarto Nonas Septémbris,
ob insígnem victóriam ab
exércitu Leopóldi primi
Romanórum elécti impe-
ratóris et Hungáriæ regis,
eádem die in Budæ expu-
gnatióne, ope divína e Tur-
cis reportátam, celebrán-
dum instituit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis pará-
bolam hanc: Homo quidam
nóbilis ábiit in regiónem
longínquam, accípere sibi
regnum, et revérti. Et ré-
liqua.

Homilía sancti Ambrósii
Episcopi.

Liber 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut voca-
turus Gentes, et Ju-
dæos jussurus intérfici,
qui noluérunt regnare
supra se Christum, hanc
præmíttetet comparatió-
nem, ne dicerétur: Nihil
déderat pópulo Judæórum,
unde póterat mélior fieri?

ut quid ab eo qui nihil recepit, exigitur? Non mediocris ista est mna, quam supra mulier evangelica quia non invenit, lucernam accendit, lumine quaerit admoeto, gratulatur inventam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permans in innocentia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

Dénique ex una decem mnas alius fecit; alius quinque. Fortasse iste moralia habet, quia quinque sunt corporis sensus: ille duplicia, id est, mystica legis, et moralia probitatis. Unde et Matthaeus quinque talenta, et duo talenta posuit: in quinque talentis ut sint moralia, in duobus utrumque, mysticum atque

moralé. Ita quod numero inferius, re uberius.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Et hic possumus decem mnas decem verba intelligere, id est, legis doctrinam: quinque autem mnas, magisteria disciplinae. Sed legisperitum in omnibus volo esse perfectum. Non enim in sermone, sed in virtute est regnum Dei. Bene autem, quia de Judaeis dicit, duo soli multiplicatam pecuniam deferunt, non utique aeris, sed dispensationis usuris. Alia est enim pecuniae foenebris, alia doctrinae coelestis usura.

Te Deum laudamus. 17.

COMMUNE SANCTORUM.

In Vigiliis Apostolorum.

Officium fit de Feria exceptis Lect. et Orat., quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriæ Lect., legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangélii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 15. b.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. 27. in Evangelia.

um cuncta sacra elóquia Domínici plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulári mandato, Dóminus dicit: Hoc est præceptum meum, ut diligátis

invicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectione est: et ómnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola caritate solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radice pródeunt: sic multæ virtutes ex una caritate generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radice caritátis.

R.R. de Feria pro tempore.

Lectio ii.

Præcepta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitatem óperis, unum in radice dilectionis. Quáliter autem ista dilectio tenenda sit, ipse insinuat, qui in plerisque Scriptúræ suæ sententiis, et amicos jubet diligere in se, et inimicos propter se. Ille enim veráciter caritatem

habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Domínicis ex caritate debetur obediéntiæ.

Lectio iii.

Hi nimis et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur: quia a-

morem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dóminus diceret: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: prótinus addidit: Sicut diléxi vos; ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres carissimi, solenter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auferre molíatur.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut diléxi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendori-

bus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non poenitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implébit ruínas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut diléxi vos.

Ant. Majorem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabili-um suórum, miséricors et miserátor Dñs: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit populo suo:

Ut det illis hæreditatem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit populo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terribile nomen ejus: * iníti-um sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Majorem caritatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcípí- vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fre-

met et tabéscet: * desidé-
rium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis,
si fecéritis quæ præcípío
vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti
mundo corde: quóniam
ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum:
* laudáte nomen Dó-
mini.

Sit nomen Dómini bene-
dictum, * ex hoc nunc, et
usque in sæculum.

A solis ortu usque ad oc-
cásum, * laudábile nomen
Dómini.

Excélsus super omnes
Gentes Dóminus, * et super
coelos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat,
* et humília réspicit in
cælo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti
mundo corde: quóniam ipsi
Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra
* possidébitis ánimas ve-
stras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes
Gentes: * laudáte eum
omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra
possidébitis ánimas ve-
stras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis
hóspites, et ádvenæ: sed
estis cives sanctórum, et
doméstici Dei: superædi-
ficáti super fundaméntum
Apostolórum, et Prophetá-
rum, ipso summo angulári
lápide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cælum resúltet laúdi-
bus:

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et verá mundi lúmina:
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplícum.

Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus
Languorsalúsque séntiunt:
Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit árbitet
In fine Christus sáculi,
Nos sempitérni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. **R.** Et
in fines orbis terræ verba
eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent
enim vos * in concíliis, et
in synagógis suis flagellá-
bunt vos, et ante reges et
præsides ducémini propter
me in testimónium illis, et
Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

**Invit. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

A térna Christi múneta,
Apostolórum glóriam,
Palmas et hymnos débites
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Coeléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perféccta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Coelum replétur gaúdio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram *
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,
* et nox nocti índicat sci-
éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus: * nec est
qui se abscondat a calóre
ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dñi fidéle, sapi-
éntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum; il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósus
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodiéndis
illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: *
et ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint domi-
nāti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Ant. Clamavérunt justí, *
et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiant man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquirentes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constitues * eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirábiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyři in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatíone: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatíone et generatíonem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Constitúes eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictíone perpétua.

Lect. de Script. positæ in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

Sic nos existimet homo ut ministros Christi: et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quaeritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniatur. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadúsque veniat Dóminus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in medio lu-

pórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **℣.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte ergo.

Bened. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnáti: et útinam regnéti, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam* morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

℞. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **℣.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus sancti gratia.

Lectio iii.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes má nibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutió nem pátimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut filios meos carísimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeáti in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

℞. Dum stetéritis ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. **℣.** Non enim vos estis qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Ant. Príncipes populórum
* congregáti sunt cum Deo
Abraham.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaú-
dite mánibus: * ju-
biláte Deo in voce
exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-
sus, terríbilis: * Rex ma-
gnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: *
et Gentes sub pédibus no-
stris.

Elégit nobis hæreditátem
suam: * spéciem Jacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo:
* et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiéter.

Regnabit Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abra-
ham: * quóniam dii fortes
terræ, veheménter eleváti
sunt.

Ant. Príncipes populórum
congregáti sunt cum Deo
Abraham.

Ant. Dedísti hæreditátem
* timéntibus nomen tuum
Dómine.

Psalmus 60.

Exáudi Deus depreca-
tiónem meam: * intén-
de oratióni meæ.

A finibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus
es spes mea: * turris forti-
túdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus
exaudísti oratiónem me-
am: * dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jícies: * annos ejus usque
in diem generatiónis et ge-
neratiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * miseri-
córdiam et veritátem ejus
quis requíret?

Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sæculum sæ-
culi: * ut reddam vota mea
de dié in diem.

Ant. Dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum
Dómine.

Ant. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus
intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem
meam cum déprecor: *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intenderunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutati sunt iniquitates: * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Lætabitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Añuntiavérunt ópera Dei: et facta ejus intellexerunt.

Y. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Y. Jube domne. **Bened.**

Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia, post medium.

Lectio iv.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornáménta enim cœlórú sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, álii fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discretio spirítuum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **Y.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cœlorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmati sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operata, repente de sancti Spíritus divinitate adjungitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlorum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidasset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illius, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

R. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter

Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnentes jussa princípum, meruerunt præmia æterna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. **Glória** Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabúntur * córnua justi, allelúja.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabilia tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in mánu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: et exaltabúntur córnua justi.

Ant. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt coeli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiões: * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus: * et Sámuël inter eos, qui ínvocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in

colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dñs Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Y. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, ci-

bos manu et arte quærébat: et tamen loquitur confidenter: Relinquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis premii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquistis omnia; hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempserunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum colimus.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae (quan-

do et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluérunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et sæculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam. Quorum. **Gloria Patri.** Quorum.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille años post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse redéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimiserit, centum recípiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvátore dimiserit, spirituália recipiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur.

Deinde dicitur Hymnus:

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hoc est præceptum meum, * ut diligátis invicem, sicut diléxi vos.

Psalm. Dóminus regnávít. cum reliq. de Dom. 18.

2. Majórem caritátem * nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

3. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

4. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

5. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cælum resúltet laúdi-
bus:

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum prótinus
Languor salúsque sentiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit árbitet
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gaúdi
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque **Fílio,**
Tibique sancte **Spíritus,**
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquistis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Ant. Majórem caritátem.

Capit. Fratres: Jam non estis. **ut supra.** [16]

R. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Ant. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5. d.

Per manus autem Apostolorum fiébant signa et prodigia multa in plebe.

R. br. Constitúes eos príncipes * Super omnem terram. Constitúes. **V.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitúes.

V. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5. g.

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.

V. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáculum.

A solis ortu usque ad ocásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Ant. Dirupísti Dómine * víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctorum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dómine víncula mea: tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui sémant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manipulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirábília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperfēctum meum vidē-
runt ōculi tui, et in libro
tuo omnes scribēntur: *
dies formabūntur, et nemo
in eis.

Mihi autem nimis honori-
ficāti sunt amīci tui Deus:
* nimis confortātus est
principātus eōrum.

Dinumerābo eos, et super
arēnam multiplicabūntur: *
exsurrēxi, et adhuc sum
tecum.

Si occideris Deus pec-
catōres: * viri sāguinum
declināte a me:

Quia dīcitis in cogitatiō-
ne: * accipient in vanitāte
civitātes tuas.

Nonne qui odērunt te
Dómine, óderam? * et su-
per inimīcos tuos tabescé-
bam?

Perfēcto ódio óderam il-
los: * et inimīci facti sunt
mihi.

Proba me Deus et scito
cor meum: * intérroga me,
et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitātis
in me est: * et deduc me
in via ætérna.

Ant. Confortātus est prin-
cipātus eōrum, et honorāti
sunt amīci tui Deus.

Capit. Fratres: Jam non.
Hymn. Exsúltet. **V.** Añun-
tiavérunt. **ut in Laud.** [16]

Ad Magnif. Ant. Estóte
fortes * in bello, et pugnáte

cum antíquo serpēte: et
accipiētis regnum ætérnum,
allelúja.

II. Aliæ Lectiones pro Apostolis.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Augustíni
Epíscopi super Psalmum
octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

Fundaménta ejus in
móntibus sanctis:
díligit Dóminus por-
tas Sion. Quare sunt fun-
daménta Apóstoli, et Pro-
phétæ? Quia eōrum auctó-
ritas portat infirmitātem no-
stram. Quare sunt portæ?
Quia per ipsos intrāmus
ad regnum Dei. Prædicant
enim nobis: et cum per
ipsos intrāmus, per Chri-
stum intrāmus. Ipse est
enim jánuā. Et cum dicū-
tur duódecim portæ Jerúsa-
lem, et una porta Christus,
et duódecim portæ Chri-
stus, quia in duódecim por-
tis Christus: et ideo duo-
denárius númerus Aposto-
lórum. Sacraméntum ma-
gnum hujus duodenárii si-
gnificatio est númeri. Se-
débitis, inquit, super duó-
decim sedes, judicāntes
duódecim tribus Israël.

R. Vidi conjúctos viros,
habéntes spléndidas vestes,

et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: *Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat terti-
usdecimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ánge-
los. Quos ánge-
los, nisi apóstatas ánge-
los? Nescítis, inquit, quia ánge-
los judicábimus? Re-
spondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cuiúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dí-

xerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significationem universitátis ad sedes duódecim pèrtinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pèrtinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per ba-

ptísmum in nómine Patris, et Filii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homília in Natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens, séquitur Christum: habébit enim thesaúrum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israél. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione; cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resur-

géndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: * Cálícem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **Y.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálícem.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitudinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne pótérant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israél judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **Y.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángeles judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exéplum Apostolórum sua reliquerunt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 17.

Pro Evangelistis

Lectiones.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo año, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiones Dei. In quinta mensis, ipse est annus quin-

tus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintillæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur

cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungébántur, et duæ tegébant corpóra eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébántur cum ambulárent.

R. Dum stetéritis. [9]

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechielem Prophétam.

Homil. 3. Lib. 1.

Lectio iv.

Sancta quátuor animália, quæ prophetiæ spíritu futura prævidéntur, subtili nar-

ratione describúntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium corpóra sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognóscio oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tóllimur, quasi in áëra levámur.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatione Dómini séntiat: hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes sên-

tiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnēs et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnēs, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fídei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognóscēs.

R. Beáti estis, cum male-díxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini

pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscrip-tum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplatio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliiquid tácitus facit, quid ágere de-

beamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta caritatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

V. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Calicem.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dominus mittit: quatenus hoc nobis tacitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædictio prævenit, et tunc ad mentis

nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam:

* Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicērunt regna: operāti sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaías dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia unde in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit; quia mortem quam pertulit, resurgendo calcavit. Ei ergo qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam vestris mentibus prædicamus, ut eas et ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illustret. **Te Deum.** 17.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus; Ps. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatió-
nem: quóniam
cum probátus
fúerit, accípiet coronam
vitæ, quam repromísit
Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coroná, præmiũ,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.

Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad coeléstia.

Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viriliter,
Fundénsque pro te sángu-
nem,

ÆtéRNA dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;

In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste san-
ctus * pro lege Dei sui cer-
távit usque ad mortem, et
a verbis impiórum non tí-
muit: fundátus enim erat
supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmitátem nostram ré-
spice, omnípotens Deus:
et quia pondus próprie
actióis gravat, beáti **N.**
Mártyris tui atque Pontifi-
cis intercessio gloriósa nos
prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectione gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti **N.** Mátyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beáto **N.** Mátyre tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in corpore, et a pravis cogitationibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mátyrum, Dóminum, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymn. Deus tuórum mílitum. *ut supra.* [27]

In I. Nocturno.

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestilentíæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tēpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ípii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligíte: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínám, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicátí sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscétor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudívit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

℣. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

Lect. sequ. I. Noct. leguntur
in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Martyr. non
Pont. leguntur quæ inferius po-
sitæ sunt in Communi plurim.
Mart. [48]

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 20, d.

Milêto Paulus mit-
tens Ephesum, vo-
cavit majores natu
Ecclésiæ. Qui cum venís-
sent ad eum, et simul es-
sent, dixit eis: Vos scitis a
prima die, qua ingressus
sum in Asiam, quáliter vo-
biscum per omne tempus
fúerim, sérvuens Dómino
cum omni humilitate, et lá-
crimis, et tentationibus,
quæ mihi accidérunt ex in-
sidiis Judæorum: quómodo
nihil subtráxerim útilium,
quo minus annuntiárem vo-
bis, et docérem vos públice,
et per domos, testificans
Judæis, atque Gentílibus in
Deum pœniténtiam, et fi-
dem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc
ecce alligátus ego spírítu,
vado in Jerúsalem: quæ in
ea ventúra sint mihi, ignó-
rans: nisi quod Spírítus
sanctus per omnes civitátes
mihi protestátur, dicens:
quóniam víncula et tribu-
lationes Jerosólymis me
manent. Sed nihil horum
véreor: nec fácio ánimam

meam pretiosiórem quam
me, dúmmodo consúmmem
cursum meum, et ministé-
rium verbi, quod accépi a
Dómino Jesu, testificári
Evangélium grátiae Dei.

R. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: * Fundá-
tus enim erat supra firmam
petram. **V.** Iste est qui
contémpsit vitam mundi, et
pervénit ad coeléstia regna.
Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei
Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio
quia ámplius non vidé-
bitis fáciem meam vos o-
mnes, per quos transívi
prædicans regnum Dei.
Quaprópter contéstor vos
hodiérna die, quia mundus
sum a ságuine ómnium.
Non enim subterfúgi quó-
minus annuntiárem omne
consílium Dei vobis. At-
téndite vobis, et univérso
gregi, in quo vos Spírí-
tus sanctus pósuit epíscó-
pos régere Ecclésiám Dei,
quam acquisívit ságuine
suo. Ego scio quóniam
intrábunt post discessió-
nem meam lupi rapáces in
vos, non parcéntes gregi.
Et ex vobis ipsis exsúr-
gent viri loquéntes pervér-

sa, ut abducant discipulos post se. Propter quod vigilate memoria retinentes: quoniam per triennium nocte et die non cessavi, cum lacrimis monens unumquemque vestrum.

R. Justus germinabit sicut lilium: * Et florabit in æternum ante Dominum.

V. Plantatus in domo Domini, in atriiis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

Et nunc commendo vos Deo, et verbo gratiæ ipsius, qui potens est edificare, et dare hæreditatem in sanctificatis omnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullius concupivi, sicut ipsi scitis: quoniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministraverunt manus istæ. Omnia ostendi vobis, quoniam sic laborantes, oportet suscipere infirmos, ac meminisse verbi Domini Jesu, quoniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, positis genibus suis oravit cum omnibus illis. Magnus autem fletus factus est omnium: et procumbentes super collum

Pauli, osculabantur eum, dolentes maxime in verbo, quod dixerat, quoniam amplius faciem ejus non essent visuri. Et deducebant eum ad navem.

R. Iste cognovit justitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero sanctorum. **V.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad cœlestia regna. Et. **Gloria Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Filii hominum * scitote quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium justitiæ, et sperate in Domi-

no. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicati sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiescam;

Quóniam tu Dómine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Fílii hóminum scitote quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Ant. Scuto bonæ voluntatis * tuæ coronasti eum Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus percipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et videbo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Dómine.

Ant. In univérsta terra * glória et honóre coronasti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est
nomen tuum in univérsa
terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérsas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!

Ant. In univérsa terra gló-
ria et honóre coronásti
eum.

℣. Posuísti Dómine su-

per caput ejus. **R.** Corónam
de lápide pretiósó.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne. **Bened.**
Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti
Mártiris **N.** dies hó-
die nobis anniversá-
ria celebritáte recúrrit: cu-
jus glorificatióni sicut con-
gaúdet Ecclésia, sic ejus
propónit sequénda vestigia.
Si enim compátimur, et
conglorificábimur. In cu-
jus gloriósó agóne duo no-
bis præcípue consideránda
sunt: induráta vidélicet tor-
tórís sævítia, et Mártiris
invícta patiéntia. Sævítia
tortórís, ut eam detestémur:
patiéntia Mártiris, ut eam
imitémur. Audi Psalmí-
stam advérsus malítiam in-
crepántem: Noli æmulári in
malignántibus: quóniam
tamquam fœnum velóciter
aréscent. Quod autem ad-
vérsus malignántes patién-
tia exhibénda sit, audi Apó-
stolum suadéntem: Patién-
tia vobis necessária est, ut
reportétis promissiónes.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum

ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

¶ Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta itaque est beáti Mátyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitationem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiones, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operáitur in cœlis. Hujus promissionis amore a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus

cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. ¶ Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápíte ejus coronam de lápide pretióso. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim quantum in ænigmaté infirmitas humana óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gáudia: et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi diceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscóndito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vítábat perículum, nullum horrébat supplicium: et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. **G**lória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur,

et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvebitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuisti Dómine *
super caput ejus corónam
de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua
lætábitur Rex: * et su-
per salutáre tuum exsul-
tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus
tribuisti ei: * et voluntáte
labiórú ejus non fraudá-
sti eum.

Quóniam prævenisti eum
in benedictionibus dulcé-
dinis: * posuisti in cápite
ejus corónam de lápide
pretiósó.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buisti ei longitudínem dié-
rum in sáeculum, et in sáe-
culum sáeculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo: * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictionem in sáeculum
sáeculi: * lætificábis eum in
gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in
Dómino: * et in miseri-
córdia Altíssimi non com-
movébitur.

Inveniátur manus tua ó-
mnibus inimícis tuis: * dex-
tera tua invéniat omnes, qui
te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus tui:
* Dóminus in ira sua con-

turbábit eos, et devorábit
eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes: * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala: * cogitavérunt
consília, quæ non potué-
runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum: * in reliquiis tuis
præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in vir-
túte tua: * cantábimus et
psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuisti Dómine su-
per caput ejus corónam de
lápide pretiósó.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem im-
pónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. f.

In illo témpore: Dixit Je-
sus turbis: Si quis venit
ad me, et non odit patrem
suum, et matrem, et uxó-
rem, et filios, et fratres, et
soróres, adhuc autem et
ánimam suam, non potest
meus esse discípulus. Et
réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœlis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terrena namque substantia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidium. Temporalis vita æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidianus deféctus corruptionis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gaúdia; Angelórum choris interéssé, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assistere, præsentem Dei vultum cérnere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptionis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna aúrea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósio. Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimo, jamque illic cupit assistere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discipulus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens **R.** dicitur ultimo loco in festis sex Ss. Mart. Pont. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Dómine præveniſti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. **V.** Vitam pétiit a te, et tribuíſti ei longitúdinem diérum in ſæculum ſæculi. Posuíſti. **G**lória Patri. Posuíſti.

Bened. Ad ſocietátém.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómo paréntes, et carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur et inimicos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclésiám. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et diligere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúnti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus. **Te** Deum. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus:

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis:

Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Justus ut palma floré-
bit. ℞. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
* ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.
Oratio.

I nfirmitátem nostram ré-
spice, omnipotens Deus:
et quia pónus propriæ
actiónis gravat, beáti N.
Máryris tui atque Pontífi-
cis intercæssio gloriósa nos
prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

D eus, qui nos beáti N.
Máryris tui atque Pon-
tíficis ánnua solemnitáte
lætificas: concéde propí-
tius; ut cujus natalítia cóli-
mus, de ejúdem étiam pro-
tectióne gaudeámus. Per
Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

P ræsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut qui
beáti N. Máryris tui na-

talítia cólimus, intercessió-
ne ejus in tui nóminis amó-
re roborémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

P ræsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut inter-
cedente beáto N. Máryre
tuo, et a cunctis adversitá-
tibus liberémur in córpore,
et a pravis cogitatióibus
mundémur in mente. Per
Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. [38]

℞. br. Glória et honóre *
Coronásti eum Dómine.
Glória et. ℣. Et constitu-
ísti eum super ópera má-
num tuárum. Coronásti.
Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine su-
per caput ejus. ℞. Corón-
nam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Ant. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccli. 15.

C ibávit illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sa-
piéntiæ salutáris potávit
illum Dóminus Deus noster.

℞. br. Posuísti Dómine *
Super caput ejus. Posuísti.
℣. Corónam de lápide pre-
tioso. Super. Glóriã Patri.
Posuísti.

℣. Magna est glória ejus
in salutári tuo. ℞. Glóriam

et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altísimi deprecábitur.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. **G**lória Patri. Magna.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [38]
Ps. ut in I. Vesp. de Comm
Apost. [2] et loco ultimi

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiā laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Hymn. ut in I. Vesp. [27]

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Aliae Lectiones
pro uno Martyre.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Ambrósii
Episcopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 21.

Lectio iv.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésse-

rit, nullius sanguíne fúderit, nullius torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia: qui loquátur juste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dicere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis igitur persecutióne patitur, qui impugnátur sine crimine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiõe laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætéram. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infídeos impietátis arcéssitur, cum fídei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtexuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timó-

ris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salutem, est étiam timor sanctorum. Timéte Dóminum, omnes sancti ejus: et, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratiõe beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam præveniísti eum in benedictiõibus dulcedinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiõso. Et.

Lectio vi.

Pone ergo Mártyrem inter perícula constitutum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, et flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pèrsonent tractus gráviū catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántem ómnia plena suppliciis, deínde cogitántem mandáta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnæ: trepidáre corde, ne, dum præsentibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum fu-

túri iudicii rhomphæam illam terribilem quadam conspéctus spécie contué-
tur. Nonne ad hanc trepi-
dationem fidúciæ viri con-
stántis, æquális in eúmdem
concúrrit efféctum confi-
déntia cupiéntis æténa, et
divína trepidántis?

R. Stola iucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discíplis suis: Si
quis vult post me veníre,
ábneget semetípsum, et tol-
lat crucem suam, et sequá-
tur me. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Red-
émptor noster no-
vus homo venit in
mundum, nova præcépta
dedit mundo. Vitæ étenim
nostræ véteri in vítiis enu-
trítæ contrarietátem oppó-
suit novitátis suæ. Quid
enim vetus, quid carnális
homo nóverat, nisi sua re-
tinére, aliéna rápere, si pos-
set; concupíscere, si non
posset? Sed cœléstis mé-
dicus síngulis quibúsque
vítiis obviántia ádhibet me-
dicaménta. Nam sicut arte

medicínæ cálida frigidis,
frígida cálidis curántur: ita
Dóminus noster contrária
oppósuit medicaménta pec-
cátis, ut lúbricis continén-
tiam, tenácibus largitátem,
iracúndis mansuetúdinem,
elátis præcíperet humilitá-
tem.

R. Coróna aúrea super
caput ejus, * Expréssa si-
gnó sanctitátis, glória ho-
nóris, et opus fortitúdinis.
Y. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus dul-
cédinis, posuísti in cápite
ejus corónam de lápide
pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus
nova mandáta propóne-
ret, dixit: Nisi quis renun-
tiáverit ómnibus quæ pós-
sidet, non potest meus esse
discípulus. Ac si apérte di-
cat: Qui per vitam véterem
aliéna concupíscitis, per
novæ conversatiónis stú-
dium et vestra largímini.
Quid vero in hac lectione
dicat, audiámus: Qui vult
post me veníre, ábneget
semetípsum. Ibi dicitur, ut
abnegémus nostra: hic díci-
tur, ut abnegémus nos. Et
fortásse laboriósus non est
hómini relínquere sua; sed
valde laboriósus est relín-
quere semetípsum. Minus

quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est abnegáre quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuít, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. **G**lória Patri. Qui.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctáatur, cítiús ad terram dejícitur, quia habet unde teneáatur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen própérat, vestiménta abjícíat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 17.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Epíscopi.

**Coñment. in Matthæum, can. 10.
post medium.**

Dóminus diem júdicii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occúltá existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies júdicii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine: et quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa si-

gno sanctitátis, glória honoris, et opus fortitudinis.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tacta, id est, excelsio loquentium præconio audiantur. Constantè enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ evangelicæ secretum in lumine prædicationis apostolicæ revelandum: non timentes eos, quibus cum sit licentia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timentes potius Deum, cui perdendæ in gehenna et animæ et corporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non ti-

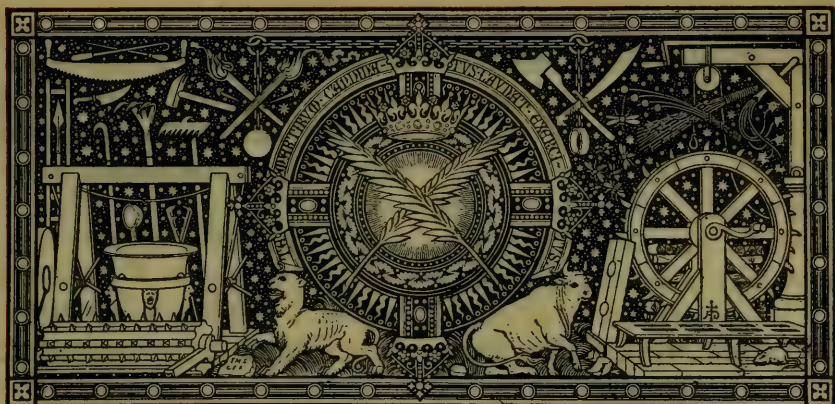
muit, nec terrænæ dignitatis glóriam quæsiuit, sed ad cœlestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Nolite timere eos qui occidunt corpus. Nullus igitur corporum nostrorum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro naturæ suæ atque originis conditione resoluta, in substantiam spirituális animæ refundatur. Et quia doctrinis talibus confirmatos oportet liberam confitendi Dei habere constantiam, etiam conditionem, qua teneremur, adjecit: negaturum se eum Patri in cœlis, qui se hominibus in terra negasset: eum porro qui confessus coram hominibus se fuisset, a se in cœlis confitendum: qualésque nos nominis sui testes hominibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 17.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [57]
Psalmi ut in I. Vesperis de
Communi Apost. [2]

Capitulum. Sap. 3.

Justorum animæ
in manu Deisunt,
et non tanget il-
los torméntum
mortis. Visi sunt oculis in-
sipientium mori: illi autem
sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum méritis incly-
ta gáudia
Pangámus sócii, géstaque
fórtia:
Gliscens fert ánimus pró-
mere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fáture mun-
dus abhórruit;
Hunc fructu vácuum, flóri-
bus áridum

Contempsére tui nóminis
ásseclæ
Jesu Rex bone cóelitum.

Hi pro te fúrias, atque mi-
nas truces
Calcárunť hómínium, sáva-
que vérbera:
His cessit lácerans fórtiter
úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more
bidéntium:
Non murmur résonat, non
querimónia;
Sed corde impávido mens
bene cónsucia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lin-
gua retéxere,
Quæ tu Martýribus múnera
præparas?
Rubri nam flúido sáanguine
fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, úna-
que póscimus;
Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi
glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

℣. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justi. ℞. Et
gloriámini omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum
est enim * regnum coeló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in sán-
guine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-
mine, festa tueántur: et eó-
rum comméndet orátio ve-
neránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédís
sanctórum Mártyrum
tuórum **N.** et **N.** natalítia
cólere: da nobis in æténa
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua san-
ctórum Mártyrum tuó-
rum **N.** et **N.** solemnitáte

lætíficas: concéde propíti-
us; ut quorum gaudémus
méritis, accendámur exem-
plis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum
Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sángu-
inem,
Et Mártyrum victórias,
Dignámque coelo laúream
Lætis sequámur vóci-
bus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.

Tradúntur igni Mártyres,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redemptor quæ-
sumus,

Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Secus decúrsus aquá-
rum * plantávit véneam ju-
stórum, et in lege Dómini
fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Secus decúrsus aquárum plantávit véneam justórum, et in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Ant. Tamquam aurum * in fornáce probávit eléctos Dñs: et quasi holocaústa accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ,

et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus: et quasi holocausta accepit eos in æternum.

Ant. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

℣. Lætâmini in Dño, et exultate justi. **℞.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Dñe.

℣. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

De Epístola beati Pauli Apóstoli ad Romanos.

Lectio i. Cap. 8. c.

Fratres: Debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compatiatur, ut et conglorificemur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram gloriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

R. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor:

* Quóniam prióra transiérunt. **V.** Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum própósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imó qui et resurréxit, qui est

ad délixeram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ideo corónas triumpháles meruérunt. **V.** Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit a caritaté Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an periculum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritaté Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

V. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloriícat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra santejus, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiόνem.

Notas mihi fecísti vias vi-

tæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitudinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitudinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

Y. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Y. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitádo accípere mereámur æterna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivatúm gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum:

ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviétes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

V. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum sanctis: et tribulatióem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártýres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitudinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Sed dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártýrum vestigia sequi? Huic ego respódeó, quia non solum Mártýres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem: Dísците a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémpulum, ut sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocausti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respectus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam. **Glória Patri.** Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in cithara: * in psaltério decem chordarum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Diligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitantes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dñs: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútór et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quem ádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * corpora sua in mortem, ne servírent idólis: ideo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiat man-
suéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus no-
men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaúdívit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaúdívit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquiréntes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * diligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquiré pacem, et
perséquere eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dómini su-
per faciéntes mala: * ut
perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaúdívit eos: * et
ex ómnibus tribulatióibus
eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde:
* et húmiles spíritu sal-
vábít.

Multæ tribulatióes justó-
rum: * et de ómnibus his
liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum: * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma: * et qui odérunt ju-
stum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum: * et non
delínquent omnes qui spe-
rant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora
sua in mortem, ne servírent
idólis: ideo coronáti pós-
sident palmam.

Ant. Ecce merces sanctó-
rum copiósa est apud De-
um: ipsi vero mórtui sunt
pro Christo, et vivent in
ætérnum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, nō commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobis-

cum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctorum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Y. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed non dum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evang.

Dóminus ac Redemptor noster peritóri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit:

Cum audiéritis prælia et seditiões, nolite terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terróresque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus prævenítur: et per crebra mala, quæ præveniunt,

indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne pósi, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. **Gloria.** Mercédem.

Sequens R. dicitur post viii. vel ii. **Lect. in festo plurimorum Martyrum fratrum.**

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine; qui effúso ságuine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœlestia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. **Gloria** Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratió-nem bréviter per singula perstringámus: quia necesse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio

hóminum: erunt terræmó-
tus magni per loca, ecce re-
spéctus iræ désuper: erunt
pestiléntiæ, ecce inæquáli-
tas córporum: erit fames,
ecce sterílitas terræ: terro-
résque de cœlo et tempestá-
tes, ecce inæquálitás áëris.
Quia ergo ómnia consum-
mánda sunt, ante consum-
mationem ómnia pertur-
bántur: et qui in cunctis
deliquimus, in cunctis ferí-
mur: ut impleátur quod dí-
citur, Et pugnábit pro eo
orbis terrárum contra in-
sensátos. **Te Deum.** 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Omnes sancti, *
quanta passi sunt tormén-
ta, ut secúri pervenírent ad
palmam martýrii.

Ps. Dóminus regnávít.
cum reliqu. 18.

2. Cum palma * ad regna
pervenérunt sancti, coró-
nas decóris meruérunt de
manu Dei.

3. Córpóra sanctórum *
in pace sepúlta sunt: et
vivent nómina eórum in
ætérum.

4. Mártyres Dómini * Dó-
minum benedícite in ætér-
num.

5. Mártyrum chorus *
laudáte Dóminum de cœ-
lis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3. c.

Justórum ánimæ in manu
Dei sunt, et non tanget
illos torméntum mortis. Vi-
si sunt óculis insipiéntium
mori: illi autem sunt in
pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perducís ad cœléstia.

Aurembenígnam prótinus
Inténde nostris vóci-
bus: Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod deliquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crimina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri
capilli cápitis * omnes nu-
meráti sunt: nolite timére:
multis passéribus meliôres
estis vos.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-

mine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártýrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártýrum tuórum **N.** et **N.** solemnitáte lætifícas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Cum palma.

Capit. Justórum. [57]

R. **br.** Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justí. Lætámini. **V.** Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d.

Rédidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in

velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. **br.** Exsúltent justí * In conspéctu Dei. Exsúltent. **V.** Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

V. Justí autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Ant. Mártýrum chorus.

Capitulum. Sap. 3. b.

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrent. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

R. **br.** Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. Glória Patri. Justí.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2] et locoult. **Ps.** Crédidi.

2. Sancti per fidem * vícerunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiónes.

3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitate Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspectu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et filius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam in conspectu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. [45]

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amore sánguinem suum fuderunt; ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

II. Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 1. de Martyr. Tom. 3.

Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mátyrum glóriasad hoc divíno consílio a Deipópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exéempla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, de-

votiōne consímili ac fide: ut Christo præstānte, dimicāre et vincere hostem posímus: ut parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphémus.

R. Sancti tui Dómine mirābile consecúti sunt iter, serviētes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrētes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiōis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martýrio par esse non possit: tamen múnere tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didérunt cōrpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiōnibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti: sic et laborándo fortióres et moriēdo victóres effécti sunt. Nullus athlètes sine certamine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem proméruiť. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimicum debélles.

R. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocausti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiōe acquiescent illi. Quóniam. **G**loria Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Descéndens Jesus de monte,

stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. Cap. 6., post init.

Advérte ómnia diligéter, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitatís avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam et cópia suæ natúrae, participes nos fáciat esse regni cœléstis.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in

amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Beáti paúperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas domínicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardinales: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtutum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. **G**loria. Mercédem.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, paúperes, quóniam vestrum est regnum

Dei. Primam benedictiōnem hanc utérque Evangelista pōsuit. Ordine enim prima est, et parens quædam generatiōque virtutum: quia qui contempserit sæcularia, ipse merēbitur sempiterna: nec potest quisquam mēritum regni cōlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergēdi non habet facultatem.

Te Deum laudamus. 17.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attendite a fermento phariseorum, quod est hypocrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

De hoc fermento Apostolus præcipit: Itaque epulēmur, non in fermento veteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae, sed in azymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut modicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersiōnem suo sapore commacu-

lat: sic nimirum simulatio, cujus semel animus imbuerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attendite ne æmulēmini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum reveletur hypocrisis.

R. Propter testamentum Domini, et leges paternas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spiritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Verum quod sequitur: Quoniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta cordium abscondita proferentur ad lucem, sed et in præsentī tempore potest congruenter accipi: quoniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti, vel passi sunt Apostoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus, publice prædicantur. Ne terreamini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores sanctorum, occisis corporibus,

non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácuá furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem labóris. **G**lória Patri. Mercédem labóris.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum fícte fraudulentérque blan-

diéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Noñe quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quólibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 17.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [75], Psalm. ut
in I. Vesp. de Comm. Apost. [2].

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domini cōlentes
Quem pie laudant pōpuli
per orbem:
Hac die lætus mēruit beātas
Scāndere sedes.

Si non est dies obitus, quod indicant in Propr. litteræ m. t. v. dic.:
Hac die lætus mēruit sup̄remos
Laudis honōres.

Qui pius, prudens, hūmilis, pudicus,
Sōbriam duxit sine labe vitam,

Donec hūmānos animāvit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans mēritum
frequēter,
Ægra quæ passim jacuere
membra,
Vīribus morbi dōmitis, salūti

Restituūntur.

Noster hinc illi chorus
obsequētem
Cōncinit laudem, celebrēs-
que palmas;
Ut piis ejus precibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sōlio corúscans,
Totius mundi sēriem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

¶ Amāvit eum Dōminus,
et ornāvit eum. R. Stolum
glōriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Póntifex, * et virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dñm.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis solémnitate deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absolve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp.

Ad Magnif. Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte **N.**, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum **N.** mínistrum tribuísti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra. [64]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: voluntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ípii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ípii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum. Quóniam novit Dóminus

viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: voluntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, *

et possessiónem tuam téminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es susceptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **Y.** Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. **Cap. 3.**

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desiderat, bonum opus desiderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum,

non percussórem, sed módéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitaté. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diáboli.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **Y.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. **Cap. 1. b.**

Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucrí cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem

sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crésce-re in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium gén-tium dedit illi, et testamén-tum suum confirmávit su-per caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non crimi-natríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant ado-lescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, be-nígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur ver-

bum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum ópe-rum, in doctrína, in inte-gritáte, in gravitáte, ver-bum sanum, irreprehensí-bile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchí-sedech. **V.** Dixit Dñs Dó-mino meo, Sede a dextris meis. Tu. **Glória Patri.** Tu.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem * exaudí-vit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem ex-audívit me Deus justítiae meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dí-lígitis vanitátem, et quæri-tis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-ficávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte pec-cáre: * quæ díctis in cór-

dibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium iustitiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiέscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dñus sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti iusto, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus percipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dólum abominábitur Dóminus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Y. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Y. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 59, quæ est 2.
de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

d sancti ac beatíssimi Patris nostri **N.**, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquíd, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória pa-

tris est fílius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuít.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Et enim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotií successóres.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri **N.** ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus: In memória æténa erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gaúdium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa útilius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentet elátio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. Glória. Ipse.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decípit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et su-

per salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovêbitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt

in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleníitúdo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generatio quæréntium Dóminum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Homo peregredie proficiscens, vocávit servos suos, et trádedit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

Lectio sancti Evangelii, fratres carissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur, ab auctore mundi gravius inde judicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica fidei, et ornavit eum. Et.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficisci-

tur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cœlum? Carnis enim locus proprius terra est; quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cœlo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens, servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritalia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus, videlicet: visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talenta accepit, alia quinque

lucrátus est: quia sunt nonnúlli, qui etsi intérna ac mýstica penetráre nesciunt, pro intentióne tamen supérnae pátriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterióribus, quæ acceperunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, et a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custodiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intellectum atque operatiónem percípiunt, subtilia de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque et intelligéndo et operádo áliis prædicant, quasi duplicátum de negotio lucrum repórtant.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ecce sacérdos magnus, * qui in diébus suis placuit Deo, et invéntus est justus.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliqu. 18.

2. Non est invéntus * similis illi, qui conserváret legem Excélsi.

3. Ideo jurejurádo * fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

4. Sacerdótes Dei * benedicite Dóminum: servi Dómini hymnum dicite Deo, allelúja.

5. Serve bone * et fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis placuit Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,

In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celebrat ánnua
Devóta plebs solémnia,

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneránda solémnitas, et devotióne nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessoris tui atque Pontificis solémnitáte deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum **N.** ministrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in coelis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. [75]

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amá-

vit. **V.** Stulam glóriæ induit eum. Et. **Glória.** Amávit.

V. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Ant. Ideo jurejurádo.

Capitulum. **Eccli. 44. c.**

Non est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crêscere in plebem suam.

R. br. Elégiteum Dóminus * Sacerdotem sibi. Elégit.

V. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem. **Glória Patri.** Elégit.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. **Eccli. 45. c.**

Fungi sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offérre illi incensum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. In. **Glória Patri.** Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud., Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2] et loco ult.

Psalmus 131.

Memento Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábitus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint filii tui testaméntum meum, * et

testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. [64]

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Ant. dicitur ad Magnificat in II. Vesperis pro solis summis Pontificibus:

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari festum plur. Pont. et Conf., Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermonem, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in I. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudemus viros gloriosos, et parentes nostros in generatione sua. Multam gloriam fecit Dñs magnificentia sua a sæculo. Dominantes in potestatibus suis, homines magni virtute, et prudentia sua præditi, nuntiantes in Prophetis dignitatem Prophetarum, et imperantes in præsentì populo, et virtute prudentiæ populis sanctissima verba. In peritia sua requirèntes modos musicos, et narrantes carmina scripturarum.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. **V.** Domine quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio ii.

Homines divites in virtute, pulchritudinis studium habentes: pacificantes in domibus suis. Omnes isti in generationibus gentis suæ gloriam adepti sunt,

et in diebus suis habentur in laudibus. Qui de illis nati sunt, reliquerunt nomen narrandi laudes eorum: et sunt quorum non est memoria: perierunt quasi qui non fuerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsorum cum ipsis.

R. Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo: * Ideo iurejurando fecit illum Dominus crescere in plebem suam. **V.** Benedictionem omnium gentium dedit illi, et testamentum suum confirmavit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Sed illi viri misericordiæ sunt, quorum pietates non defuerunt: cum semine eorum permanent bona, hæreditas sancta nepotes eorum et in testamentis stetit semen eorum: et filii eorum propter illos usque in æternum manent: semen eorum et gloria eorum non derelinquetur. Corpora ipsorum in pace sepulta sunt, et nomen eorum vivit in generationem et generationem. Sapientiam ipsorum narrent populi, et laudem eorum nuntiet Ecclesia.

R. Juravit Dominus. [68]

II. Aliæ Lectiones pro Pontificibus et Confessoribus.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59., de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beáti Patris **N.** mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, áncoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigábiliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflictus?

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus víde-rétur, reparávit intúitum?

Quantórum aúribus surdis, et infidelitátis obturatíone damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósus infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratiónum, ab infirmitáte curávit?

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolutos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatió nibus et exhortatió nibus expiádo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in corpore jam defúntas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatió nem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contráριο mortificet vitáli morte peccáto?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse in-

tercédât pro peccâtis ómni-
um populórum. *V.* Iste est
qui contémpsit vitam muni-
di, et pervénit ad coeléstia
regna. Ipse. *Glória.* Ipse.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi se-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discíplis suis: Vi-
giláte, quia nescítis qua ho-
ra Dóminus vester ventú-
rus sit. Et réliqua.

Homília S. Hilárii Epíscopi.

Coment. in Matth. can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam
diéi ómnibus táciti,
non sine útilis silen-
tii ratióne esse scirémus,
vigiláre nos Dóminus pro-
pter advéntum furis admó-
nuit, et oratiónum assidui-
táte deténtos, ómnibus præ-
ceptórum suórum opéribus
inhærere. Furem enim es-
se osténdit zâbulum, ad de-
trahénda ex nobis spólia
pervigilem, et córporum
nostrórum dómibus insi-
diántem: ut ea incuriósus
nobis, et somno déditis,
consiliórum suórum atque
illecebrárum jáculis perfó-
diat. Parátos ígitur esse nos
cónvenit, quia diéi ignorá-
tio inténtam sollicitúdinem
suspénsæ exspectatiónis
exágitet.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum,* Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.
V. Induit eum Dñs lorícam
fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus
et prudens, quem con-
stituit Dóminus super fa-
míliam suam? Quamquam
in commúne nos ad inde-
fessam vigilántiæ curam
adhortétur: speciálem ta-
men pópuli princípibus, id
est, epíscopis, in exspecta-
tióne adventúque suo solli-
cítúdinem mandat. Hunc
enim servum fidélem atque
prudéntem, præpósitum fa-
míliæ significat, cómoda
atque utilitatés commíssi
sibi pópuli curántem. Qui
si dicto aúdiens, et præcé-
ptis obédiens erit, id est, si
doctrínæ opportunitáte et
veritáte infirma confírmēt,
disrúpta consólidet, depra-
váta convértat, et verbum
vitæ in æternitátis cibum
aléndæ famíliæ dispéndat,
atque hæc agens, hisque
ímmorans deprehendátur,
glóriam a Dómino tamquam
dispensátor fidélis, et víllicus
útilis consequétur, et
super ómnia bona consti-
tuétur; id est, in Dei glória
collocábitur, quia nihil sit
ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Quod si contuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ salutis extenditur, adversum conservos insolēscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, præsentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperata die Dominus advēniet, eumque a bonis quæ spoponderat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pœnæ æternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia præsentibus studuerit, quia vita Gentium vixerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexaverit.

Te Deum laudamus. 17.

Pro Doctoribus.

Ad Magnif., in utrisque Vesp. Ant. O Doctor optime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beate **N.** divinæ le-

gis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum **N.** ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in coelis. Per Dñm.

Lect. sequ. leguntur in Festis Doctorum. Offic. autem in illis fit de Conf. Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapientiam omnium antiquorum exquisitis sapiens, et in prophætis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquisit, et in absconditis parabolarum conversabitur. In medio magnatorum ministrabit, et in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gaudium Domini tui. **V.** Domine

quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altissimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delictis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírиту intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse diriget consílium ejus, et disciplinam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

V. Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Ipse palam fáciét disciplinam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini glo-

riábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sáculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatió-nem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

R. Jurávit Dóminus. [68]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste cognóvit. [92]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. cap. 6.

Qui post Oríonas Hýadum nómine, nisi Doctóressanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subductis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliabitur ei. **V.** Nil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur: et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expéssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ, quasi in cæli faciém dedúcti, super aréntem terram humáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixisset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaiám Véritas diceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohibitæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Pósuí adiutorium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícáam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cælestis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnotus, seípso quotidie clárior mictet. Urgénte etenim mundi

fine, supérna sciéntia próficit, et lárgius cum témpore excrésceat.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est. [71]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte. Cap. 6. Tom. 4.

Osténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérra, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cœlórum; qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus, per quos errórem aúferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábs-tinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad nihilum valet sal infatuátum, nisi ut mitátur foras, et calcétur ab homínibus. Non itaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutióne: sed qui persecutióne timéndo infatuátur. Calcári enim non potest nisi inférior: sed inférior non est, qui quamvis corpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cœlo est.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spírítu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exsultatióne thesaurizá-

vit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndā est, quam pédibus corpóreis calcāmus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscón-di super montem pósita: id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 17.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matthæum, can. 4.

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad nihilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitor, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quam et Apostolórum officium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cón-tinens aquæ et ignis eleméntum, et hoc ex duóbus est unum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédāt pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pér-manens in innocéntia sua. Ipse intercédāt.

Lectio viii.

Hic igitur in omnem usum humáni géneris effectus, incorruptionem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, imortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conféréntes. ¶ Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exsultationem thesaurizávit super eum. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ideo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persisteré, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre cor-

rúpta non possint, et projecti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur. **Te Deum.** 17.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 15. in Matthæum, sub médium.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio redéndá est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis criminibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam: et idcirco illas ab eis virtútes requirit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessariæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitatem præcláros hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutió-

pro veritate pátitur, nihilóminus in commúne cómmódum vitam instituit.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditatem et exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. **G**loria Patri. Et implévit.

Lectio ix.

Ne igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis incúndam esse ratióem, Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsine putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibique trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitate conservábant, quam a Dómino suscepérant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtutis est: ut autem ad illa iterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 17.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [98] *Ps. ut in*
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui in-
uentus est sine
mácula: et qui
post aurum non
ábiit, nec sperávit in pecú-
nia et thesaúris. Quis est
hic, et laudábimus eum?
fecit enim mirabília in vita
sua.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini,
coléntes
Quem pie laudant pópuli
per orbem,
Hac die lætus méruiť beátas
Scándere sedes.

*Si non est dies obitus, quod indi-
cant in Propr. litteræ m. t. v. dic.:*

Hac die lætus méruiť su-
prémus
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe
vitam,
Donec humános animávit
auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequénter,
Ægra quæ passim jacuere,
membra
Víribus morbi dómitis, sa-
lúti
Restituúntur.

Noster hinc illi chorus
obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrés-
que palmas;
Ut piis ejus précibus juvé-
mur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concede propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris, quas in beáti **N.** Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciā non habémus, ejus, qui tibi plácuīt, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti **N.** Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2. Hymnus. Iste Confessor. ut supra. [88]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciēt, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quæcúmque fáciēt, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volún-

tas ejus p ermanet die ac nocte, et ómnia qu c m-que faciet, semper prosperab ntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui conf sus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constit tus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus D m, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus v ncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in c elis, irridebit eos: * et Dóminus subsannabit eos.

Tunc loqu tur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbabit eos.

Ego autem constit tus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * F lius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confr nges eos.

Et nunc reges intelligite: * erud mini qui judicátis terram.

Serv te Dómino in tim re: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite discipl nam, nequándo irasc tur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui conf dunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui conf sus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constit tus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es susc ptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaud sti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi ins rgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ me : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susc ptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaud vit me de monte sancto suo.

Ego dorm vi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

Y. Jube domne. **Bened.** Benedictióne perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. et 5.

Justus si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hómīnis, et ætas senectútis vita imáculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccátōres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet ani-

mam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **Y.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos impios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contu-

mélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrumpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad supréum desolabúntur.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et erunt geméntes, et memoria illórum períbit. Vénient in cogitatíone peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constantia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, et mirabúntur in subitátione insperátæ salutis, dicéntes intra se, pœniténtiam ágéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísu et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudivit * Dñs sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatíone dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratíonem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
guláriter in spe * consti-
tuísti me.

Ant. Invocántem exaudí-
vit Dñs sanctum suum,
Dóminus exaudívit eum, et
constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, *
qui sperant in te Dómine:
quóniam tu benedixísti ju-
sto, scuto bonæ voluntátis
tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus perci-
pe Dómine, * intéllege
clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine mane exaúdiés
vocem meam.

Mane astábo tibi et vi-
débo: * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
málignus: * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.

Virum sánguinem et do-
lósum abominábitur Dómi-

nus: * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tu-
am: * adorábo ad templum
sanctum tuum in timóre
tuo.

Dómine deduc me in ju-
stítia tua: * propter inimi-
cos meos dírige in conspé-
ctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eó-
rum vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum, linguis suis
dolóse agébant, * júdica
illos Deus.

Décidant a cogitatióibus
suis, secúndum multítúdi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos, * quóniam irri-
tavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætérnum
exsultábunt: et habitábis
in eis.

Et gloriabúntur in te o-
mnes, qui díligunt nomen
tuum, * quóniam tu bene-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui
sperant in te Dómine: quó-
niam tu benedixísti justo,
scuto bonæ voluntátis tuæ
coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus no-
ster, * quam admirábile est
nomen tuum in univérſa

terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit, síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbationis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbationem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, si ne intermissióne oráte?.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insidiæ, ubi quotidíanæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis paúlulum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fáciie cómpotesérimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígí dum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ívehens, innuméráque gignens bella.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem reliquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et célébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiám primitivórum, qui conscrípti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. **G**lória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiêscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiêscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glorificat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiêscet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decó-

rem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcêdinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem dierum in sâculum, et in sâculum sâculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sâculum sâculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non comovêbitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:

* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam petiit a te, et tribuisti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuisti super eum: posuisti in cápite ejus coronam de lápide pretiósio.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dñm.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plentúdo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accépit

in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. **℞.** Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vñculis.

℣. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélíi scúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint

lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurremus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in cœlis est.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo

laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est sine bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo,

quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Glória Patri. Et vos.**

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsat vero, cum jam per ægritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat: et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia lætus iudicem sustinet. Et cum tempus propinquæ mortis advenerit, de glória retributionis hilaréscit.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domine quinque talenta * tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum.

Ps. Dominus regnavit. **cum reliqu. 18.**

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4 Beatus ille servus, * quem cum venerit Dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium:

**Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, nœxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.**

**Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.**

**Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cœlestia.**

Te Christe Rex piíssime,
Hic confitendo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te piíssime
Precámur omnes súpli-
ces:

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **℞.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge
serve bone * et fidélis, quia
in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constituam, intra
in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nós beáti **N.**
Confessoris tui ánnua
solemnitate lætíficas: con-
céde propítius; ut cujus na-
talítia cólimus, étiam actió-
nes imitémur. Per Dómi-
num nostrum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas
in beáti **N.** Confessoris tui

solemnitate deférimus: ut
qui nostræ justitiæ fidúci-
am non habémus, ejus, qui
tibi plácuit, précibus adju-
vémur. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fi-
lium tuum: Qui tecum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsu-
mus Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet: ut
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum: Qui tecum.

Ad Tertiam.

Ant. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. [99]

℞. br. Amávit eum Dñs,
* Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolum glóriæ induit
eum. Et. **Glória Patri.**
Amávit.

℣. Os justi meditábitur
sapiéntiam. **℞.** Et lingua
ejus loquétur judícium.

Ad Sextam.

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádedit
ad vigilándum dilúculo
ad Dóminum, qui fecit il-
lum, et in conspéctu Altís-
simi deprecábitur.

℞. br. Os justi * Meditá-
bitur sapiéntiam. Os. **℣.** Et

lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. **Glória Patri.** Os.

V. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R.** Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

R. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. **V.** Et non supplantabúntur gressus ejus. In. **Glória.** Lex.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [99], Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesp.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. Aliæ Lectiones pro Confess. non Pontifice.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

Beatús vir qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória æténa: qui pótuit tránsgrédi, et non est tránsgréssus: fácere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctorum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Lectio ii.

Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excípíet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébi-

tur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient iudícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit in ætérnum.

Lectio iii. Cap. 34 b.

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respectu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firma-

méntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offénsiónis, et adiutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

R. Iste cognóvit. [92].

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapientiá est, cor machinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prégio discitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo superbiunt: hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine, palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudere, irrogáta ab áliis mala multiplicius réddere: cum vires

súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt diligere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quérere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putáitur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias

réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quérere, posséssa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram máxillam præbére?

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Cap. 17. post initium.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívítum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, continúa hic adversitáte depri-mátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus aestimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspecti non réfugit: corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eré-

ctus pro justitia, de percéptis contuméliis exsultat: afflictis ex corde compátitur, de bonórum prosperitatibus quasi de propriis lætatur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisitus quódlibet éloqui dupliciter ignórat.

R. Iste homó. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nolíte timére pusillus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

Pusillum gregem electórum, vel ob comparatióem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotióem nóminat: quia vidélicet Ecclésiám suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte pervenire. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præ-

cipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necesária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscíperé infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Facite vobis sacculos qui non veterascunt: eleemosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ: cum et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem justitia deseratur.

Te Deum laudamus. 17.

Pro Abbatibus.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos

reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte querebat: et tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempsérunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce

homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

In regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando et mórtui de corruptiône resúrgent incorrupti), sedébitis et vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israël: quia vobis credéntibus, illi credere noluérunt. Et omnis qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios aut agros propter nomen meum: cénuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem mittere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hóminis doméstici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicatióem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias et sáculi voluptátes: isti cénuplum recipient, et vitam ætérnam possidébunt.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

V. Vigiléte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Ex occasiône hujus senténtiæ quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicéntes, tunc nobis cénuplum ómnium rerum quas dimísimus, et vitam ætérnam esse redéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromissio, in uxóribus appáreat turpítudo: ut qui unam pro Dómino dimiserit, centum recípiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimiserit, spiritúa lia recípiet: quæ comparatióne et mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius número comparétur. Te Deum. 17.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confíteor tibi, Pater, Dómine

cœli et terræ, quia abscondisti hæc a sapientibus, et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

Sermone 10. de Verbis Domini.

Venite ad me omnes qui laboratis. Quare enim omnes laboramus, nisi quia sumus homines mortales, fragiles, infirmi, lutea vasa portantes, quæ faciunt invicem angustias? Sed si angustiantur vasa carnis, dilatentur spatia caritatis. Quid ergo dicit, Venite ad me omnes qui laboratis, nisi ut non laboretis? Denique promissio ejus in promptu est, quoniam laborantes vocavit. Quærent forte, qua mercede vocati sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tollite jugum meum super vos, et discite a me, non mundum fabricare, non cuncta visibilia et invisibilia creare, non in ipso mundo mirabilia facere, et mortuos suscitare; sed, Quoniam mitis sum, et humilis corde.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis ó-

mnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a minimo incipe. Cogitas magnam fabricam construere celsitudinis? de fundamento prius cogita humiliatis. Et quantam quisque vult, et disponit superimponere molem ædificii, quanto erit majus ædificium, tanto altius fodit fundamentum. Et fabrica quidem cum construitur, in superna consurgit: qui autem fodit fundamentum, ad ima deprimatur. Ergo et fabrica ante celsitudinem humiliatur, et fastigium post humiliationem erigitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri. Et vos.**

Lectio ix.

Quod est fastigium construendæ fabricæ, quam molimur? quo perventurum

est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsus est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fáctile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur visio Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 17.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt órdenes electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius

iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidianas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditóri sunt in iudicio: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narránte comperimus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diabolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alte-

rum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscepam per apostásiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **Glória Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulisper comémorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris

nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non æternæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequáci-bus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros, propter nomen meum, centuplum accípiet, et vitam æternam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessi-ónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérrno suscipere afféctu, et suis gaúdeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 17.

COMMUNE VIRGINUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus
Dómino meo: *
Sede a dextris
meis:

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: *
dominare in medio inimicorum
tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendoribus
sanctorum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non
poenitebit eum: * Tu es
sacerdos in ætérnum secundum
ordinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicabit in nationibus,
implébit ruínas: * conquasabit
cápita in terra multorum.

De torrénite in via bibet:
* propterea exaltabit caput.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
et una de número prudentum.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
* quam Dóminus vigilántem
invénit.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: *
laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum,
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

A solis ortu usque ad oc-
cásum, * laudábile nomen
Dómini.

Excélsus super omnes

Gentes Dóminus, * et super
cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat,
* et humília réspicit in
cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápi-
ens * quam Dóminus vigi-
lántem invénit.

Ant. Hæc est quæ nescí-
vit * torum in delicto: ha-
bébit fructum in respectió-
ne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * In
domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in iudício, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem: * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit
torum in delicto: habébit
fructum in respectióne ani-
márum sanctárum.

Ant. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum
meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáve-
rit domum * in vanum
laboravérunt qui ædificant
eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini filii: merces fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu
poténtis: * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis: *
non confundétur cum loqué-
tur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spiritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nationi: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósá inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non

enim qui seípsum coméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu, coróna Vírginum, Quem mater illa cóncipit, Quæ sola Virgo párturit: Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília, Septus choréis Vírginum, Sponsus decórus glória, Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines Sequúntur, atque laúdibus Post te canéntes cúrsitant, Hymnósque dulces persónant.

Te deprecámur súpplīces; Nostris ut addas sēnsibus, Nescīre prorsus ómnia Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória Deo Patri cum Fílio, Sancto simul Paráclito, In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnificat. Ant. Veni sponsa Christi: * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula

étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulisti:
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæ-
sumus Dómine, beáta **N.**
Virgo et Martyr implóret:
quæ tibi grata semper éx-
stitit et mérito castitátis,
et tuæ professióne virtútis.
Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre. Oratio.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster: ut sicut de
beátæ **N.** Vírginis tuæ fe-
stivitate gaudemus; ita piæ
devotiónis erudiámur af-
fectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, in utrisque
Vesp. ad Magnificat et in Laud.
ad Benedictus:

Ant. Prudentes Vírgines *
aptáte vestras lámpades:
ecce sponsus venit, exíte
óbviám ei.

V. Adducéntur Regi Vír-
gines post eam. **R.** Próxi-
mæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctárum Vírginum et Már-
tyrum tuárum **N.** et **N.** pal-
mas incessábili devotióne
venerári: ut quas digna

mente non póssumus cele-
bráre, humílibus saltem fre-
quentémus obséquiiis. Per
Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Vírginum
Dóminum, * Veníte ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperít-
que Virgo;
Vírginis partos cánimus de-
córâ

Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplices
beáta

Sorte, dum gestit frágilem
domáre

Córporeis sexum, dómuít
cruéntum

Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis

Mille pœnárûm génera ex-
pavéscens,

Sángine effúso mérúit se-
rénum

Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme
nobis

Débitas pœnas scélerum
remítte;

Ut tibi puro resonémus al-
mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum,
et non Martyr, dicitur Hymnus
sequens:

Virginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperít-
que Virgo;
Vírginis festum cánimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus
unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra *
est casta generatio cum
claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen tu-
um in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generatio cum clari-
táte!

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus * sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera mánu-
um ejus annúntiat firma-
méntum.

Dies diéi erúctat verbum,
* et nox nocti índicat sci-
éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dñi fidéle, sapi-
éntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum; il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósum
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus custó-
dit ea, * in custodiéndis il-
lis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: *
et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-
náti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delícto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus
Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo, et dextera illius am-
plexábitur me.

Ant. Revértere, * revér-
tere Sunamítis: revértere,
revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleni-
túdo ejus: * orbis ter-
rarum, et univérsti qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária

fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iniocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. **Cap. 7. e.**

De virgínibus præceptum Dómini non hábeo: consilium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

R. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cùjus amóre

sanguinem tuum fudisti, *
Et cum Angelis in paradí-
sum introísti. **V.** Veni elé-
cta mea, et ponam in te
thronum meum, quia concu-
pívit Rex spéciem tuam.
Et cum.

Si non fuerit Martyr, dic. sequ.

R. Veni elécta mea, et
ponam in te thronum me-
um: * Quia concupívit Rex
spéciem tuam. **V.** Spécie
tua et pulchritúdine tua in-
ténde, prospere procéde, et
regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Volo autem vos sine sol-
licitúdine esse. Qui sine
uxóre est, sollicitus est
quæ Dómini sunt, quómo-
do pláceat Deo. Qui autem
cum uxóre est, sollicitus
est quæ sunt mundi, quó-
modo pláceat uxóri, et di-
vísus est. Et múlíer innúpta,
et virgo cógitat quæ Dó-
mini sunt, ut sit sancta cór-
pore, et spíritu. Quæ autem
nupta est, cógitat quæ sunt
mundi, quómodo pláceat
viro. Porro hoc ad utilitá-
tem vestram dico: non ut
láqueum vobis injíciam, sed
ad id, quod honéstum est,
et quod facultátem præbeat
sine impediménto Dómi-
num obsecrándi.

R. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * Proptérea be-

nedíxit te Deus in ætérnum.

V. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. Pro-
ptérea.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se
vídéri existimat super
vírgine sua, quod sit super-
adúlta, et ita opórtet fieri:
quod vult fáciat: non pec-
cat, si nubat. Nam qui stá-
tuit in corde suo firmus, non
habens necessitátem, po-
testátem autem habens suæ
voluntátis, et hoc judicávit
in corde suo, serváre vírgi-
nem suam, bene facit. Igi-
tur et qui matrimónio jungit
vírginem suam, bene facit:
et qui non jungit, mélius fa-
cit. Múlíer alligáta est legi
quanto témpore vir ejus vi-
vit. Quod si dormierit vir
ejus, liberáta est: cui vult
nubat, tantum in Dómino.
Beátior autem erit, si sic
permanserit, secúndum me-
um consílium: puto autem
quod et ego Spíritum Dei
hábeam.

R. Spécie tua et pulchri-
túdine tua * Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis, proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.
Inténde. **Glória.** Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea, cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagítte tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómi-

bus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filíæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filíæ regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémoires erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sáculum sáculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábiteam* Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábiteam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor

in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábiteam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstinguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus mise-

ricórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * iustítia plena est dēxtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiæ Judæ, * propter iudícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non coñovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne.

Bened. Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio iv.

Quóniam hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquíd de

virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ princípális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgínitas, quia in Martýribus reperitur: sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem humano eam possit ingénio comprehendere, quam nec nátura suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum naturæ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et iustitiam: * Et dedúcet te mirabíliter dēxtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áëra, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non

meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fáciie invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet aliquis: Sed étiam Elías nullius corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum: ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætítia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et

regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filíæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus

universa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus

orbi terræ: * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israë́l.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Y. Elégit eam Deus, et præ-

elégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. **Pater noster.**

Absolutio. **A** vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. **Cap. 25.**

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectione compéllor dícere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humana requirátur: ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia

eárum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et veniénte.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlórum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. **V.** Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsístit. Geminátus autem quínarius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus similis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte similis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetítu se exterióri custódiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, æténa præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humanas nollunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanos favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Ps. Dóminus regnavit. **cum reliqu. 18.**

2. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilātem invénit.

3. Hæc est quæ nescivit * torum in delicto: habébit fructum in respectiōne animarum sanctarum.

4. Veni electa mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciosa * inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriatur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seipsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Víginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Víginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque laúdis

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsönant.

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiōnis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Filio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est regnum cœlórum * hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti; concéde propítius; ut qui beatæ **N.** Víginis et Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpļa gradiámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus Dómine, beatá **N.** Virgo et Martyr implóret: quæ tibi grata semper éxstitit et mérito castitátis, et tuæ professiōne virtútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exaudivi nos, Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ **N.** Virginis tuæ festivitâte gaudemus; ita piæ devotiõnis erudiâmur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad Benedictus dicitur

Ant. Prudentes Virgines * aptate vestras lámpades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Adducéntur Regi Virgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum Virginum et Mártirum tuarum **N.** et **N.** palmas incessabili devotiõne venerári: ut quas dignamente non pössumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Hæc est Virgo.

Capit. Fratres: Qui gloriatur. *ut supra.* [125]

R. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Emulor enim vos Dei æmulatiõne. Despõdi enim vos uni viro virginem castam exhibere Christo.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciõsa.

Capitulum. Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltasti super terram habitatiõnem meam, et pro morte defluente deprecátus sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiõnis meæ, et in tẽpore superbórum sine adiutorio.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dic. sequ.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritâte! immortalis est enim memoria illius: quóniam apud Deum nota est, et apud hómines.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et praelégit eam. Elégit.
V. In tabernáculo suo habi-
tare facit eam. Et prae-
elégit. **Gloria Patri.** Elégit.

V. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Propterea be-
nedixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

**Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut
in I. Vesp.** [110]

V. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Propterea be-
nedixit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni
sponsa Christi, * áccipe co-
ronam, quam tibi Dóminus
præparávit in ætérnum.

II. Aliæ Lectiones pro Virginibus.

**Pro Virgine et Martyre, ac pro
Martyre tantum, Lect. I. Noct.
leguntur etiam ut infra.**

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

Confitebor tibi, Dómi-
ne Rex, et collaudá-
bo te Deum Salva-
torem meum. Confitebor
nómini tuo: quóniam adjú-
tor et protéctor factus es
mihi, et liberásti corpus
meum a perditíone, a lá-
queo linguæ iniquæ, et a
lábiis operántium mendá-
cium, et in conspéctu
astántium factus es mihi

adjútor. Et liberásti me se-
cúndum multitudinem mi-
sericórdiæ nóminis tui a
rugiéntibus præparátis ad
escam, de mánibus quæ-
réntium ánimam meam, et
de portis tribulatiónum,
quæ circumdedérunt me:
a pressúra flammæ, quæ
circúmdedit me, et in mé-
dio ignis non sum æstuáta:
de altitúdine ventris ínferi,
et a lingua coinquináta, et
a verbo mendácii, a rege
iníquo, et a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi,
áccipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in æ-
térnum: pro cujus amóre
sánguinem tuum fudísti, *
Et cum Angelis in paradí-
sum introísti. **V.** Veni elé-
cta mea, et ponam in te
thronum meum, quia con-
cupívit Rex spéciem tuam.
Et cum.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mor-
tem ánima mea Dómi-
num, et vita mea appro-
pínquans erat in inférno
deórsum. Circumdedérunt
me úndique, et non erat
qui adjuváret. Respiciens
eram ad adjutórium hómi-
num, et non erat. Memo-
ráta sum misericórdiæ tuæ
Dómine, et operatiónis
tuæ, quæ a sáculo sunt:
quóniam éruis sustinéntes

te Dómine, et liberas eos de mánibus géntium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedicam nómini Dñi.

R. Spécie tua. [117]

In II. Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni, Epíscopi et Mártiris, de disciplína et hábitu Virginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímius glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérminis, decus atque

ornaméntum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte: non quod extrémī, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónsccii áliquíd ad censúram licétiæ vindicemus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Neque inánis hæc caútio est, et vana formído, quæ ad salutis viam cónsulit, quæ domínica et vitalia præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne,

quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui se ipsos castravérunt propter regnum coelórum.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex

eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornáméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth., sub med.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illius tráhere studet. Deinde ut eam esse possibilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre ma-

tris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténte eos ad eligéndam virginitátem inducit, dum eam virtútem esse possibilem ástruit.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilátem invénit, quæ, accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniēte Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviā ei. Et.

Lectio viii.

Id autem hoc fere modo confirmat. Cógitatecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias igitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tó-

lerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviā ei. **V.** Prudentes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possibilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdiū plus augeátur.

Te Deum laudámus. 17.

COMMUNE S. MARTYRIS TANTUM ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [136] Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Virg. [110]

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

onfitebor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem me-
um. Confitebor nómini tuo:
quóniam adjutor et proté-
ctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a per-
ditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis
invéniet? procul, et de
últimis fínibus prétium ejus.
Confídit in ea cor viri sui,
et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli pectore
Laudémus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitátis glória
Ubique fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxiũ
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcique mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtiũ,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplíces.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

Y. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. R. Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile
est regnum cœlórum * hó-
mini negotiatóri quærénti

bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ miracula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ **N.** Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

Pro plurib. Martyr. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humilibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beátæ **N.** festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessiόne beátæ **N.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis

Débitas pœnas scélerum remítte:

Ut tibi puro resonémus al-mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriúsque virtus

Spíritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo.

Amen.

Ant., Ps. et VV. Noct. dicuntur ut in Comm. Virg. [114], excepta secunda Ant. I. Noct., cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I. Nocturno.

Lectiones I. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. [127]

Pro nec Virgine nec Mart., ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consilio má-

num suarum. Facta est quasi navis institoris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, deditque prædam domesticis suis, et cibaria ancillis suis. Consideravit agrum, et emit eum: de fructu manuum suarum plantavit vineam. Accinxit fortitudine lumbos suos, et roboravit brachium suum.

R. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupivit Rex speciem tuam. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Quia.

Bened. Unigenitus Dei.

Lectio ii.

Gustavit, et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguetur in nocte lucerna ejus. Manum suam misit ad fortia, et digiti ejus apprehenderunt fusum. Manum suam aperuit inopi, et palmas suas extendit ad pauperem. Non timebit domui suae a frigoribus nivis: omnes enim domestici ejus vestiti sunt duplicibus. Stragulatam vestem fecit sibi: byssus et purpura indumentum ejus. Nobilis in portis vir ejus, quando sederit cum senatoribus terrae. Sindonem fecit, et ven-

didit, et cingulum tradidit Chananæo.

R. Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Propterea.

Benedictio. Spiritus sancti gratia.

Lectio iii.

Fortitudo et decor indumentum ejus, et ridebit in die novissimo. Os suum aperuit sapientiae, et lex clementiae in lingua ejus. Consideravit semitas domus suae, et panem otiosa non comedit. Surrexerunt filii ejus, et beatissimam predicaverunt: vir ejus, et laudavit eam. Multae filiae congregaverunt divitias: tu supergressa es universas. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: mulier timens Dominum, ipsa laudabitur. Date ei de fructu manuum suarum: et laudent eam in portis opera ejus.

R. Specie tua et pulchritudine tua * Intende, prospere procede, et regna. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. Intende. **Gloria Patri.** Intende.

In II. Nocturno.

**Ex libro sancti Ambrósii
Episcopi de Víduis.**

Prope finem.

Lectio iv.

Agrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitate polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántē. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructús sunt: nec tanta hortórum lília, quantæ aristæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties apostólico iudício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna! Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum suórum adultéria et probra venerántur, cœlibátus et viduitátis statuére pœnas, ut æmulí críminum mulctárent stúdia virtútum,

spécie quidem, qua fœcunditátem quærerent, sed stúdio, quô propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis et miles stipéndiis arma depónit, et relicto officio quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut et ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur; et álios spes futúrae quiétis subeúndis fáciat opéribus promptiôres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stimam commíttit, et juveníli gravátus ópere providéntiam curæ senílis explórat: vitem facílius tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, et adolescéntem lascíviám falce succídat: parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibz expeténdam.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Símilis huic vídua velut eméritis veterána stipéndiis castitátis, et si conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubér-

nat: et si vehéndis onéribus otíosa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem, senili gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fidei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; úti-que fidem sequéntibus víduitas non pro supplicio fugiéndam est, sed tenéndam pro præmio.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolum hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscondito in agro. Et reliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

Cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus sí-

mile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscondito in agro comparátur: quem qui invenit homo, abscondit, et præ gaudio illíus vadit, et vendit univérsum quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apérivit sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod inventus thesaúrus absconditur, ut servétur: quia stúdium cœléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non sùfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscondit. In præsénti ét- enim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pér-

gimus. Máligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contépsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

V. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdi cœléstis. Quem profecto

agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiam calcat: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. **cum reliqu. 18.**

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus; adolescentulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósa * inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitebor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et li-

berásti corpus meum a
perditione.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis in-
veniet? procul, et de úl-
timis finibus pretium ejus.
Confidit in ea cor viri sui,
et spoliis non indigebit.

Hymnus.

Fortem virili pectore
Laudemus omnes femi-
nam,

Quæ sanctitatis glória
Ubique fulget inclyta.

Hæc sancto amore saucia,
Dum mundi amorem noxi-
um

Horrescit, ad cœlestia
Iter perëgit arduum.

Carnem domans jejuniis,
Dulcique mentem pabulo
Orationis nutriens,
Cœli potitur gaudiis.

Rex Christe virtus for-
tium,

Qui magna solus efficis,
Hujus precatu, quæsumus,
Audi benignus supplices.

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio,
Cum Spiritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Y. Diffusa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Propterea be-
nedixit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu manuum suarum,

et laudent eam in portis
opera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cœtera
potentiæ tuæ miracula
etiam in sexu fragili victó-
riam martyrii contulisti:
concède propitius; ut qui
beatæ **N.** Martyris tuæ na-
talitia colimus, per ejus ad
te exempla gradiamur. Per
Dóminum.

Pro plur. Martyrib. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctarum Martyrum tuarum
N. et **N.** palmas incessá-
bili devotiōne venerári: ut
quas digna mente non pòs-
sumus celebrare, humilibus
saltem frequentemus obsé-
quiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exaudi nos Deus salu-
taris noster: ut, sicut de
beatæ **N.** festivitáte gaudé-
mus; ita piæ devotiōnis eru-
diamur afféctu. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. In odorem.

Pro Martyre tantum.

Capit. Confitebor. [136]

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Mulierem fortem.
ut supra.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et. **Glória Patri.** Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvèbitur.

Ad Sextam.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitudínem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de multis tribulationíbus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frígóribus nivis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit. **V.** Deus in médio ejus, non commovèbitur. Deus. **Glória Patri.** Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. **V.** In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymn. de Laud. [136]; **Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Virg.** [110]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit.

Si fuerint plures non Virgin., idem fit Offic. ut supra. [131]

II. Lectiones pro Martyre tantum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Te-
stamenti locis.

Lectio iv.

Ego máxime comme-
moratiónes díligo
Mártýrum, díligo, et
ampléctor; atque omnes
quidem, sed tum præcípuè,
cum mulierum certámina
proponúntur. Quanto enim
infírmius est vas, tanto ma-
ior est grátia, tanto illúst-
rius est trophæum, tanto in-
signior est victória, non ob
imbecillitátem sexus athle-
tárum, sed quod per ea, qui-
bus vícerat inimícus, nunc
étiam vincátur.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua inténde, prospere pró-
céde, et regna. Et.

Lectio v.

Per mulierem vicit, per
mulierem superátus est.
Hoc illíus ántea telum erat:
hoc illíus nunc cædis fa-
ctum est instruméntum,
hoc vas apparuit insuperá-
bile. Peccávit illa prior, et

mórtua est: ista mórtua
est, ne peccáret. Illa tum
fútilis promíssi spe infláta,
Dei leges violávit: hæc vi-
tam præsentem contémpsit,
ne fidem in suum benefa-
ctórem ejuráret. Quam ígi-
tur deinceps speráre pót-
erunt excusatióem viri, si
molles sint, et ignávi: quam
vero véniam, cum fórtiter
ac viríliter se gerant mu-
lieres, cum ádeo se gene-
róse ad certámina pietátis
accíngant?

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætitiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et man-
suetúdinem, et justítiam.
Proptérea.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecíl-
lum, et obnoxius sexus
injúriæ; verúmtamen ómni-
um horum imbecillitátem
advéniens grátia occultávit.
Nihil enim est, nihil plane
poténtius est eo, qui magno
cum stúdio Dei timórem há-
beat in mente defixum; sed
quamvis ignes, quamvis
ferrum, quamvis béstias,
quamvis áliud quidvis mi-
néntur hostes, ómnia nullo
negótio contémnit; quod úti-
que Beáta ista étiam fecit.

R. Fallax grátia. [135]

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [152] **Ps. ut in**
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]
et loco ultimi

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem
Dóminum: * lau-
da Deum tuum
Sion.

Quóniam confortávit se-
ras portárum tuárum: *
benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
cem: * et ádipe fruménti
sátiat te.

Qui emíttit elóquium su-
um terræ: * velóciter cur-
rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
nam: * nébulam sicut cí-
nerem spargit.

Mittit crystállum suam
sicut buccéllas: * ante fá-
ciem frígoris ejus quis
sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
liquefáciét ea: * flabit spí-
ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum su-
um Jacob: * justítias, et
judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
tióni: * et judícia sua non
manifestávit eis.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam
Jerúsalem novam de-
scendéntem de cœlo a Deo,
parátam, sicut sponsam or-
nátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis urbs Jerúsalem,
Beáta pacis visio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cingeris
Mille Angelórum millibus.

O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,

Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Coeli corúsca civitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióné plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cóstru-
unt,

Aptísque juncta nélixibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sácula.
Amen.

V. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. **R.** Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctifi-
cávit Dóminus * tabernácu-
lum suum: quia hæc est
domus Dei, in qua invocá-
bitur nomen ejus, de quo
scriptum est: Et erit nomen
meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob concur-
sum Dedicationis alterius Ec-
clesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibíli-
ter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitationis
illústra, et concéde; ut om-
nes, qui huc deprecátúri
convéniunt, ex quacúmque
tribulatione ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-
nefícia consequántur. Per
Dóminum.

**In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ et per Octavam.**

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos años hujus sancti
templi tui consecratiónis
réparas diem, et sacris sem-
per mystériis repræséntas
incólumes: exaúdi preces
pópuli tui, et præsta; ut
quisquis hoc templum be-
nefícia petitúrus ingrédit-
ur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Domum Dei decet
sanctitúdo: * Sponsum ejus
Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Cœléstis Urbs.
ut supra. [140]

In I. Nocturno.

Ant. Tóllite * portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et universi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Ínocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aufferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor

in Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscēptor noster
Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus
in Deum, et lapis iste vo-
cábitur domus Dei.

Ant. Ædificávit * Móyses
altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et lau-
dábilis nimis * in civi-
táte Dei nostri, in monte
sancto ejus.

Fundátur exsultatióne uni-
vérsæ terræ mons Sion, *
látera Aquilónis, civitas
Regis magni.

Deus in dómibus ejus
cognoscétur, * cum susci-
piet eam.

Quóniam ecce reges terræ
congregáti sunt: * conve-
nérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti
sunt, conturbáti sunt, com-
móti sunt: * tremor appre-
héndit eos.

Ibi dolóres ut parturién-
tis: * in spíritu veheménti
cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-
mus in civitáte Dómini vir-
tútum, in civitáte Dei no-
stri: * Deus fundávit eam
in ætérnum.

Suscēpimus Deus mise-
ricórdiam tuam, * in médio
templi tui.

Secúndum nomen tuum
Deus, sic et laus tua in
fines terræ: * justítia plena
est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et
exsúltent fíliæ Judæ, * pro-
pter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com-
plectímini eam: * narráte
in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in
virtúte ejus: * et distribúite
domos ejus, ut enarrétis in
progénie áltera.

Quóniam hic est Deus,
Deus noster in ætérnum, et
in sáculum sáculi: * ipse
reget nos in sácula.

Ant. Ædificávit Móyses
altáre Dómino Deo.

℣. Domum tuam Dómine
deceat sanctitúdo. **℞.** In
longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.
℣. Jube domne. **Bened.**
Benedictióne perpétua.

**De libro secúndo Paralí-
pómenon.**

Lectio i. Cap. 7.

Cum complésset Sá-
lomon fundens pre-
ces, ignis descéndit
de cœlo, et devorávit holo-
caústa et víctimas: et ma-
jéstas Dómini implévit do-
mum. Nec póterant sacer-
dótes ingredi templum Dó-
mini, eo quod implésset

majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israël vidébant descendentem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum viginti duo míllia, arietum centum viginti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

V. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in officiis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctusque Israël stabat. San-

ctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaústa, et ádipes pacíficórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocaústa et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torrémentem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine.

V. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manipulos suos. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in

domum sacrificii. Si cláu-
sero cœlum, et plúvia non
flúxerit, et mandávero et
præcépero locústæ, ut dé-
voret terram, et mísero
pestilentiam in pópulum
meum: convérsus autem
pópulus meus, super quos
invocátum est nomen me-
um, deprecátus me fúerit,
et exquisierit fáciem me-
am, et égerit poeniténtiam
a viis suis péssimis: et ego
exaúdiam de cœlo, et pro-
pítius ero peccátis eórum,
et sanábo terram eórum.
Oculi quoque mei erunt
apérti, et aures meæ eréctæ
ad orationem ejus qui in
loco isto oráverit. Elégi
enim, et sanctificávi locum
istum, ut sit nomen meum
ibi in sempitérnum, et per-
máneant óculi mei et cor
meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic Dómine do-
mum istam, quam ædificá-
vi nómini tuo: veniéntium
in loco isto * Exaúdi pre-
ces in excélso sólio glóriæ
tuæ. **V.** Dómine, si con-
vérsus fúerit pópulus tuus,
et oráverit ad sanctuárium
tuum. Exaúdi. Glória Pa-
tri. Exaúdi.

In II. Nocturno.

Ant. Non est hic áliud, *
nisi domus Dei, et porta
cœli.

Psalmus 83.

Quam dilécta taberná-
cula tua Dómine vir-
tutum: * concupí-
scit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea
* exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum: * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine vir-
tutum: * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti, qui hábitant in do-
mo tua Dñe: * in sácula
sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te: * ascensiónes
in corde suo dispósuit, in
valle lacrimárum in loco,
quem pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de vir-
tute in virtutem: * vidébi-
tur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtutum
exaúdi orationem meam,
* aúribus pécipe Deus
Jacob.

Protéctor noster áspice
Deus: * et réspice in fáci-
em Christi tui:

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei: * magis quam
habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritatem diligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * diligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te,
* civitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam,
súmmitas ejus cœlos tan-

gébat, et descendéntes An-
gelos, et dixit: Vere locus
iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápi-
dem in títulum, fundens
óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei langué-
runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine

tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Y. Domus mea. **R.** Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. **Y.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fideliter ac diligénter atténdimus, et sancte ac juste vivimus, quidquid in templis manufactis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentitus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et iterum: Nescitis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in

loco isto. **V.** Qui regis Israël intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dīmītte.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, et virtútibus repleátur: claudátur diábolo, et aperiátur Christo: et ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávis jánua regni coeléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur: ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ideo, fratres caríssimi, unusquisque consideret consciéntiam suam, et quando se áliquo crimine vulnerátum esse cognóverit, prius oratióibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam; et sic Eucharístiam præsumat accípere.

R. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Si enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur; ita e contrário, qui se humiliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclesiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo et coelésti convívio excoñunicári pénitus non timébit.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam.

V. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In III. Nocturno.

Ant. Qui hábitat * in adjutório Altíssimi, in protectiόne Dei cœli coñmorábitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelúja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu: Dicit Dómino.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectiόne Dei cœli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, *
* et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrso, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et con-

culcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protecti óne Dēi cœli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificáti o est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo

in conspectu ejus: * sanctimonia et magnificencia in sanctificatione ejus.

Afferte Dómino patriæ Géntium, afferte Dómino glóriam et honorem: * afferte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveáthur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commóvetur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveáthur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui

sedet super Chérubim, moveáthur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiões: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocábant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebáthur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Y. Hæc est domus Dómini

fírmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vînculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 8. in Luc., prope finem.

Zachæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitatē sublímis, exíguus méritis sicut pópulus nationum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fáciie Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestigio suo próterens, erráta quoque córrigens superiórís ætátis:

et ideo Jesum in interiórís domus recépit hospítio.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit: et qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur. **V.** Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árborē, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturalí excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuosam glóriam plebs Géntium fide resurrectionis, quasi quadam córporis elevatióne transcendit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseráturus expéctat, álterum mansiónis suæ claritatē nobílitat: álterum sanatúrus intérogat, apud álterum se non invitátus invitát. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui. * Et turres Jerú-

saalem gemis ædificabúntur.
V. Portæ Jerúsalem ex
 sapphíro et smarágdo ædi-
 ficabúntur; et ex lápide
 pretíoso omnis circúitus
 muri ejus. Et turres. Gló-
 ria Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum
 tamquam fastidiósi paú-
 perum cito reliquísse vide-
 ámur, et transísse ad dívi-
 tem, exspectémus eum, quia
 exspectávit et Dóminus: in-
 terrogémus eum, quia in-
 terrogávit et Christus. Nos
 interrogémus, quia nescí-
 mus: ille quia nóverat. Nos
 interrogémus, ut sciámus
 unde iste curátus sit: ille
 interrogávit, ut in uno plu-
 res discerémus, unde Dó-
 minum vidére mereámur.
 Interrogávit enim, ut cre-
 derémus, néminem nisi con-
 fiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domum tuam Dó-
 mine * decet sanctitúdo in
 longitúdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávit.
cum reliqu. 18.

2. Domus mea * domus
 oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómi-
 ni * fírmiter ædificáta, be-

ne fundáta est supra fir-
 mam petram.

4. Bene fundáta est * do-
 mus Dómini supra firmam
 petram.

5. Lápides pretiósí * omnes
 muri tui, et turres Jerúsa-
 lem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam
 Jerúsalem novam de-
 scendentem de cœlo a Deo,
 parátam sicut sponsam or-
 nátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olýmpi vértice
 Summi Paréntis Fílius,
 Ceu monte deséctus lapis
 Terras in imas decidens,
 Domus supérnæ, et ínfimæ,
 Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cœlitum
 Semper resúltat laúdis,
 Deúmque Trinum et Unicū
 Jugi canóre prædicat:
 Illi canéntes júngimur
 Almæ Siónis æmuli.

**Hæc templa, Rex coelé-
 stium,**

Imple benigno lúmine:
 Huc o rogátus ádveni,
 Plebísque vota súscipe,
 Et nostra corda júgiter
 Perfúnde cœli grátia.

Hic ímpetrent fidélium
 Voces precésquesúpplicum
 Domus beátæ múnera,
 Partísque donis gaúdeant:

Donec solúti corpore
Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sǎcula.
Amen.

V. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. **R.** Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe *
festinans descénde, quia
hódie in domo tua opórtet
me manére: at ille festí-
nans descéndit, et suscepit
illum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est, alle-
lúja.

In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob con-
cursum Dedicationis alterius
Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibí-
liter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitatiónis
illústra, et concéde; ut o-
mnes, qui huc deprecáturi
convéniunt, ex quacúmque
tribulatióne ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-

neficia consequántur. Per
Dóminum nostrum.

**In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ, et per Octavam.**

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos annos hujus san-
cti templi tui consecratió-
nis réparas diem, et sacris
semper mystériis repræ-
séntas incólumes: exáudi
preces pópuli tui, et præsta;
ut quisquis hoc templum
benefícia petiturus ingrédit-
ur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. ut
supra. [152]

R. br. Domum tuam Dó-
mine * Decet sanctitúdo.
Domum. **V.** In longitúdi-
nem diérum. Decet. Glória
Patri. Domum.

V. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacérdos. **R.** Pro
delíctis et peccátis pópuli.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est domus Dó-
mini.

Capitulum. Apoc. 21.

Et audívi vocem magnam
de throno dicéntem:
Ecce tabernáculum Dei
cum homínibus, et habitá-
bit cum eis. Et ipsi póp-
ulus ejus erunt, et ipse Deus
cum eis erit eórum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. **V.** Pro delictis et peccatis populi. In. **Gloria Patri.** Locus.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam.

Ant. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. 21. b.

Et abstergit Deus omnem lácrimam ab oculis eorum; et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

R. br. Hæc est domus Domini * Firmiter ædificata. Hæc. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **Gloria Patri.** Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

In II. Vesperis.

Ant., Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesperis. [140]

V. Domum tuam Domine decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuendus est * locus iste:

vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Secunda Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustíni
Epíscopi super Psalmos.

In Psalm. 121.

Lectio iv.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfectá erat illa civitas, non ædificabátur. Nescio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápidés vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Ipsa ergo modo civitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per

manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in cælo est, ad cælum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est:

Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerúsalem.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrósii
Episcopi.

Ex Lib. 8. in Luc.; in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dóminum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dóminum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in grátiam revertamur. Nolumus enim offéndere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in caméli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offénsam.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Discant divites non in facultatibus crimen habere, sed in iis, qui uti

nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quærentur) uberiorem mercèdem quam conferèbat, accèpit.

R. Lápides pretiosi. [151]

Lectio ix.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se despèret, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullius alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promiserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joáñes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíri-

tum descendéntem sicut colúmbam, et manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 17.

Tertia Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.**

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Célébritas hujus congregatiónis, dedicatio est domus oratiónis. Domus ergo nostrarum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædificium, imo ædificatio exsultationem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et móntibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabricórum et opíficum dolántur; collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non faciunt,

nisi quando caritatē compagināntur.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Ligna ista et lápides si non sibi certo ordine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se invicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides et ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, et in nobis habitáre; tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis: Ut vos invicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciébátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos invicem amáte.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Consideret ergo caritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dicitur: Cantáte Dómino cánticum

novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, Cánticum novum; hoc Dóminus dixit, Mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenimus: ipsum amémus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Episcopi.

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperitæ confúsió multitudínis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, et vidit: hoc

est, plebis jam transgrés-
sus inscítiam, méruit quem
desiderábat, aspícere. Pul-
chre autem áddidit: Quia
illa parte erat transitúrus
Dóminus: vel ubi sycó-
morus, vel ubi creditúrus:
ut et mystérium serváret,
et grátiam semináret. Sic
enim vénerat, ut per Ju-
dæos transíret ad Gentes.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Vidit itaque Zachæum
sursum. Jam enim sub-
limitáte fídei inter fructus
novórum óperum, velut fœ-
cúndæ altitúdine árboris
eminébat. Et quóniam de
typo ad morália defléxi-
mus, inter tot credéntium
voluptátes. Domínica die
relaxáre ánimus, festivi-
tátem admiscére deléctat.
Zachæus in sycómoro, no-
vum videlicet novi témpo-
ris pomum, ut in hoc quo-
que complerétur illud: Ar-
bor fici produxit grossos
suos.

R. Lápides pretiósi. [151]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus ad-
vénit, ut ex lignis non
poma, sed hómines nasce-
réntur. Légimus álibi: Cum
esses sub árbore fici, vidi
te. Ergo Nathánaël sub ár-

bore, hoc est, supra radí-
cem, quia justus. Radix
enim sancta. Sub árbore
tamen Nathánaël, quia sub
lege: Zachæus supra árbo-
rem, quia supra legem. Ille
Dómini occúltus defénsor,
hic públicus prædicátor.
Ille adhuc Christum ex lege
quærébat: iste jam supra
legem relinquébat sua, et
Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 17.

Quarta Die

infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Aténdite in psalmo
dedicatiónis, quem
modo cantávimus,
ex ruína ædificiórum. Con-
scidísti saccum meum: hoc
pértinet ad ruínam. Quid
ergo ad ædificíum? Et ac-
cinxísti me lætítia. Vox de-
dicatiónis: Ut cantet tibi
glória mea, et non com-
púngar. Quis est, qui lóqui-
tur? In verbis ejus agnó-
scite. Si expóno, obscúrum
est. Ergo verba ejus dicam,
continuo agnoscétis loquén-

tem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dicere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicatio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidisse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdídisse quasi hóminem céteris símilem atque mortálem.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Resurrexít tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipse quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatiónne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatiónne,

et per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confunde bántur, nulli tamen jucundabántur.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jérico. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Lib 27. Moralium, cap. 27., post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appetimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére

præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultitiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultitiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúntis áliis patientiam præbére?

R. Lápides pretiósi. [151]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis

te percússerit in dexteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 17.

Quinta Die

infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te

Dómine, quóniam suscepisti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nescientes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspensus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscídit saccum lancea persecútor,

et fudit prétium nostrum Redémptor.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egerunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me imórtalitáte et incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine

Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibilia sunt apud homines, possibilia sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relícto ónere divitiárum, contémpito censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotíone fidei ad vidéndum Salvatórem, quod nátura minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non aúdeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Mýstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Génibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis deprimentibus erat factus humílior. Sed ablúsus est, sed sanctificátus,

sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jérico Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiae fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstiterat.

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamádo devícit: ita pusillus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycomorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latinis celsa nuncupátur), ficus fátua dicitur. Et éadem domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 17.

Sexta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam
construcciónem sanctæ
huius ecclésiæ
libenter atténdimus, quam
divíno nómini hódie dedi-
cámus, invenímus a nobis
debéri et Deo nostro má-
ximam laudem, et sancti-
táti vestræ cóngruum de
divínæ domus ædificatióne
sermónem. Tunc autem
sermo noster cóngruus erit,
si in se áliquíd ædificatió-
nis hábeat, quod utilitáti
animárum vestrárum, Deo
vos intérius ædificánte, pro-
ficiat. Quod hic factum cor-
poráliter vidémus in parié-
tibus, spiritaliter fiat in
méntibus: et quod hic per-
fécum cernimus in lapídi-
bus et lignis; hoc ædifi-
cánte grátia Dei, perficiá-
tur in corpóribus vestris.

R̃. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Pincipáliter ergo grátias
agámus Dómino Deo
nostro, a quo est omne
datum óptimum, et omne

donum perfécum; et ejus
bonitátem tota cordis ala-
critáte laudémus, quóniam
ad construéndam istam do-
mum oratiónis, fidélium
suórum visitávit ánimus,
excitávit afféctum, surro-
gávit auxílium, inspirávit
necdum voléntibus ut vel-
lent, adjúvit bonæ voluntá-
tis conátus ut fácerent: ac
per hoc Deus, qui operátur
in suis et velle et perfícere
pro bona voluntáte, hæc
ómnia ipse cœpit, ipse per-
fécit. R̃. O quam. [148]

Lectio vi.

Et quia ópera bona in
conspéctu suo num-
quam esse permíttit inánia,
fidélibus suis, quibus ope-
rántibus præbuit virtútis
suæ favórem, tríbuet con-
dignam pro tanta operatió-
ne mercédem. Adhuc ám-
plius agéndæ sunt grátia
Deo nostro. Hanc enim ec-
clésiám, quam fecit nómini
suo cónstrui, fecit étiam
sanctorum Mártyrum reli-
quiis ámplius honorári.

R̃. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus
Jesus perambulábat Jé-

richo. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum et loquebátur et ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublimis exsistens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidelibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, eligere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amán-

tem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem dominicæ Incarnatiónis ad cognitióem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egregius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifíxum. Itémque áliis éxprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatióis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo princípis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertæsus eórum facínora,

discéssit et aufúgit, dicens. Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusilli Zachæi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 17.

Septima Die

infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam, vobis prius ingressis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingressi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsus ánimus hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem millies pótius malim in domum

alicújus vestrum ingrèssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior: et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúnti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magisque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria millia, et quinque millia hóminum, quibus et domus

una, et mensa una; et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjúnti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus paúperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritaté nos suscípите: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spírítu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homília Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Manífestum est, Judæos semper Géntium

odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cóeperat fidei veritaté persístens, non solum se ex peccatóre convérsus, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem iñocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

R. Lápides pretiósi. [151]

Lectio ix.

At qui aliqua fraude sustulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispertit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet reddere, propria relinquare, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus. 17.

In Octava
Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lect.
II. Nocturni.

Ex Epistola prima sancti
Felicis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernaculum Móysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altari ejus, et ceteris vasis et utensilibus ad divinum

cultum explendum, legimus: et non solum divinis precibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Dómino jubente, perlinisse novimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii, quam sacerdotes sacra unctione delibuti, Dominoque cum vestibus sanctis sacrati, et Levitæ tractabant, ferébant, erigébant et deponébant: in ipsis institutionibus, quæ jubente Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

R. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ambulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohibitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque, fílius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubente et auxiliánte Deo perfécit,

et templum cum altári, et reliqua ad divinum cultum peragendum consecrávit: in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in tẽmpore illo festivitátem cẽlebrem, et omnis Israël cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

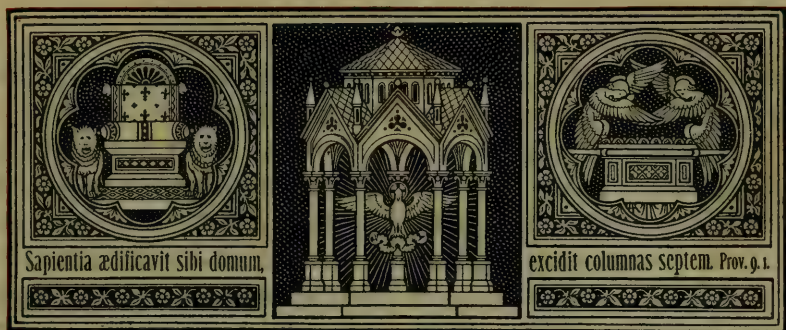
De Consecr. dist. 1. c. 17.

Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sa-

cerdótum, per singulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exẽmplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciendi dans formam, cum reliquis pópulis eámdem festivitátem celebráturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in título, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. **V.** Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

IN FESTIS B. MARIÆ V. PER ANNUM.

In I. Vesperis.

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimícos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimícorum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchíse-dech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad oc-cásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,

* et humília réspicit in
coelo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cá-
pite meo, et dèxtera illíus
amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed for-
mósa, fíliæ Jerúsalem: ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * In do-
mum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israël ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in iudicio, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem
sunt Jerúsalem: * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed for-
mósa, fíliæ Jerúsalem: ideo
diléxit me Rex, et introdú-
xit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit:
* imber ábiit, et recéssit:
surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dñs ædificáverit do-
mum, * in vanum labo-
ravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini fílii: merces, fru-
ctus ventris.

Sicut sagittæ in manu
poténtis: * ita fílii excus-
sórum.

Beátus vir qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis: *
nonconfundéturcumloqué-
tur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit:
imber ábiit, et recéssit:
surge amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et
suávis in delíciis tuis, san-
cta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúnciat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósa facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab iníto et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spíritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu:

séntiant omnes tuum juvâ-
men, quicúmque célebrant
tuam sanctam festivitâtem.

Oratio.

Concède nos fâmulos tu-
os, quæsumus Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitâte gaudere:
et gloriósa beátæ Mariæ
semper Vírginis interces-
sióne, a præsentí liberári
tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia. Per Dóminum.

*Ad Completorium et Horas in
fine Hymnorum dicitur:*

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta Mariá Dei
Génitrix Virgo, * Intercé-
de pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúsa coeli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex

Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta coeli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu * in mu-
liéribus, et benedíctus fru-
ctus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-

nóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * élécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúnciat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapientiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; il-lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabilia super aurum et lápidem pretiósium multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha élécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

V. Spécie tua et pulchritúde tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

V. Jube domne.

Benedictio. Benedictióne.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. b. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsu cogitátionibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detéstor. Meum est consílium et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt: per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me diligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me.

R. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdi-bus éfferam nésco: * Quia quem coeli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia. **Bened.** Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ et justítia. Mélior est enim

fructus meus auro, et lápi-
de pretióso, et genímína
mea argénto elécto. In viis
justítiæ ámbulo, in médio
semitárum judicií, ut ditem
diligéntes me, et thesaúros
eórum répleam. Dóminus
possédit me in inítio viá-
rum suárum, ántequam
quidquam fáceret a princí-
pio. Ab ætérno ordináta
sum, et ex antiquis ánte-
quam terra fieret. Nondum
erant abyssi, et ego jam
concépta eram: necdum
fontes aquárum erúperant:
necdum montes gravi mole
constítierant: antecolles ego
parturiébar.

R. Congratulámini mihi
omnes, qui dilígitis Dómi-
num, quia cum essem pár-
vula, plácuí Altíssimo: *
Et de meis viscéribus genui
Deum et hómínem. **V.** Beá-
tam me dicent omnes gene-
rationes, quia ancíllam hú-
mílem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit
me, et qui vígilat ad fo-
res meas quotídie, et ob-
sérvat ad postes óstii mei.
Qui me invénerit, invéniet
vitam, et háuriet salútem a
Dómino: qui autem in me
peccáverit, lædet ánimam
suam. Omnes, qui me odé-
runt, díligunt mortem. Sa-

piéntia ædificávit sibi do-
mum, excídit colúmnae se-
ptem. Immolávit víctimas
suas, míscuit vinum, et pro-
pósuit mensam suam. Misit
ancíllas suas ut vocárent
ad arcem, et ad móenia ci-
vitátis: Si quis est párvu-
lus, véniat ad me. Et insi-
piéntibus locúta est: Vení-
te, comédite panem meum,
et bíbite vinum quod mí-
scui vobis.

R. Beáta es Virgo María,
quæ Dóminum portásti,
Creatórem mundi: * Ge-
nuísti qui te fecit, et in
ætérnum pérmanes Virgo.

V. Ave María, grátia plena,
Dóminus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea cálamus scri-
bæ, * velóclter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis
hómínium, diffúsa est grá-
tia in lábiis tuis: * proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Accíngere gládio tuo su-
per femur tuum, * poten-
tissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiõnis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fím-

briis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábiteam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sancti-

ficávit tabernáculum suum
Altíssimus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur: * adjuvábít
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes,
et inclináta sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster
Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, quæ pósuit prodí-
gia super terram: * aúfe-
rens bella usque ad finem
terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus: * exaltábor
in Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster
Deus Jacob.

Ant. Adjuvábít eam Deus
vultu suo: Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ó-
mnium nostrum habitátio
est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * díligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómni-
um nostrum habitátio est
in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non coñmovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater
omnípotens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Fílius non dívi-
tem, aut locuplétem
áliquam féminam
sibi matrem elégit, sed be-
átam Vírginem illam, cujus
ánima virtútibus ornáta e-
rat. Cum enim beáta María
supra omnem humánam
natúram castitátem servá-

ret, propterea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc igitur sanctíssimam Virginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quaecúmque estis vírgines, ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchérrimam, pretiosíssimam, et incorruptibilem possessionem patrocínio suo vobis conservábit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Magnum revéra miraculum, fratres dilectíssimi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invéntum est, seu aliquándo inveníri póterit? Hæc sola cælum ac terram amplitúdine superávit. Quidnam illa sanctius? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim: non déni- que áliud quídpiam inter creatas res visibiles aut in-

visibiles, majus aut excel- léntius inveníri potest. Ea- dem ancilla Dei est et ma- ter: éadem Virgo et Gé- nitrix.

R. Quæ est ista quæ pro- cæssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vi- dérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sic- ut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne prin- cípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnó- scunt Dóminum rerum ó- mnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstán- tior sit cœlestibus Potén- tiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, faciém velántes suam: hæc humá- num genus illi offert, quem genuit. Per hanc et pecca- tórum véniam conséqui- mur. Ave igitur mater, cœ- lum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, gló- ria et firmaméntum, assidue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te miseri- córdiam inveníre in die ju- dícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bo-

na cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Ant. Gaude María Virgo, * cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dñus, et laudábilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-

tium dæmónia: * Dóminus autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérso terra: * dicite in Géntibus quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirábília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dñi: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit júdicáre terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Ant. Post partum Virgo inviolata permansisti, Dei Genitrix intercède pro nobis.

℣. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vinctulis.

℣. Jube domne benedicere.

Bened. Evangélica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens vocem quædam mulier de turba dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiōnis et fidei hæc mulier ostenditur, quæ scribis et pharisæis Dominum tentantibus simul et blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tanta fiducia confitetur, ut et præsentium procerum calumniam, et futurorum

confundat hæreticorum perfidiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialémque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici postea negando Mariam semper Virginem, sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris Unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialémque matri Filium hominis fateri non debere dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **℣.** Ora pro populo, interveni pro clero, intercède pro devoto femineo sexu: sentiant omnes tuum juvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis a carne Virginis matris pronuntiatur extranea, sine causa venter qui eam portasset, ubera quæ lactassent, beatificantur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum fa-

ctum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlrier typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet persæcula.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. **Gloría Patri.** Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Quinímo beáti qui ádiunt verbum Dei, et custódiunt. Pulchre Salvátor

attestatióni mulieris áñuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritáliter audítu fídei concípere, et boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párrere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi mínistra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat æténa.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. **cum reliquis.** 18.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

5. Speciósá * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab initio, et ante sæcula
creata sum, et usque ad
futurum sæculum non desi-
nam, et in habitatione san-
cta coram ipso ministravi.

Hymnus.

O gloriosa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redemptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempiterna sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Propterea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es
María, * quæ credidísti:
perficiéntur in te, quæ dicta
sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

Concède nos fámulos tu-
os, quæsumus Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitate gaudere:
et gloriosa beátæ Mariæ
semper Vírginis interces-
sione, a præsentí liberári

tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es
de María Vírgine, **etiam in**
festis infra Octav. B. M. V.

Ad Tertiam.

Ant. Læva ejus.

Capit. Ab initio. ut supra.

R. br. Spécie tua * Et pul-
chritúdine tua. **Spécie. V.**
Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie.

V. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

Ad Sextam.

Ant. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte san-
ctificáta simíliter requiévi,
et in Jerúsalem potéstas
mea. Et radicávi in pópulo
honorificáto, et in parte Dei
mei hæréditas illíus, et in
plenitúdine sanctórum de-
téntio mea.

R. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít.

V. Deus in médio ejus, non
commovébitur. Deus. **Gló-
ria Patri. Adjuvábít.**

V. Elégíteam Deus, et præ-
elégíteam. **R.** In tabernácu-
lo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Speciôsa.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamó-
mum, et bálsamum aro-
matízans odórem dedi:
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et præ-
elégit. Glória Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp.
[169] **præter:**

V. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. **R.** Da mihi
virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes genera-
tiones, quia ancillam hú-
mitem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum,
præterquam in Quatuor Tempo-
ribus et Vigiliis, et nisi Officium
feri debeat de Feria, propter Of-
ficium alicujus Dominicæ infra
Hebdomadam ponendum, ut di-
citur in Rubrica de Dominicis;
ac nisi festum novem Lectionum
occurrat, fit Officium de sancta
Maria, modo infrascripto.

In Vesperis Feriæ sextæ di-
cuntur Psalmi feriales in Psal-
terio positi, nisi fuerit festum
novem Lectionum: quia tunc de
sancta Maria fit tantum commem-
oratio in dictis Vesperis cum
Ant., V. et Oratione, ut infra:
quæ commem. omittitur, quan-
do Feria sexta occurrit aliud
ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in
festis B. M. V. [171]

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedixit te Deus in ætér-
num.

Ad Magnif. Ant. Beáta
Mater, * et intácta Virgo,
gloriôsa Regína mundi, in-
tercède pro nobis ad Dó-
minum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concéde nos. [183]

Post Orat. fiunt Coñem. con-
suetæ de S. Joseph, de Apo-
stolis et de Pace. 162.

Si autem occurrat Festum
Simplex, de eo fit Commemor.
ante ipsa Suffragia.

Completorium ut in Psalterio.
Et in fine Hymni Te lucis ante
términum, dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

etiamsi in Vesp. facta sit tantum
Coñ. de B. Maria, nisi Hymni il-
lius Festi, quod Feria VI. celebra-
tum est, aliter concludendi sint,
ut in Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum.

Invit. Ave Mariá, grátia plena, * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

Nocturnum Sabbati, ut in Psalt. 120, et in fine

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

Absolutio.

Précibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis, et ómnium Sanctórum, perducát nos Dóminus ad regna cœlórum. **R.** Amen.

V. Jube domne.

Pro i. Lect. Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo Mariá. **R.** Amen.

Primæ duæ Lect. de Script. libri currentis: tertia, una ex inferius positis per ordinem.

R. i. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te laúdibus éfferam, néscio: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro ii. Lect. Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dñm. **R.** Amen.

R. ii. Felix namque es, sacra Virgo Mariá, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ,

* Christus Deus noster.

V. Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam comémoratióem. Quia ex te. **Glória Patri.** Christus.

Pro iii. Lect. Bened. Per Vírginem matrem concédát nobis Dóminus salútem et pacem. **R.** Amen.

Post iii. Lect. dicitur Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Omnia ut in Festis B. M. V. [182], præter sequentia.

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix Mariá, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Oratio. Concède. [183]

Deinde fiunt Comémorationes ut supra.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi feriales: Capit. et reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dom.

In fine Commem. consuetæ, ut in Psalt. 163.

Lectiones sequ. dicuntur singulis mensibus in Officio B. M. V. in Sabbato, ordine subscripto.

Mense Majo.

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Sýmboło ad Catechúmenos.

Lib. 3. cap. 4. in fine tomi 9.

Lectio iii.

Per féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Mariám salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpente propínatum libénter accépit, et viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc, grátia cœlésti désuper infúsa, vitam prútulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est, qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, et vírginum sponsus; qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábs-tulit integritátem?

Te Deum laudámus. 17.

Mense Junio.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

De Verbis Apocalypsis c. 12. Signum magnum.

Lectio iii.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlter una no-

cuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus vírum et mulíerem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita et donum: sed excédit damni æstimatió-nem beneficii magnitúdo. Sic nimírum prudentíssimus et clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed útilius omníno refécit, ut vidélicet nobis novum formáret Adam ex véteri, Hevam transfúnderet in Mariám.

Te Deum laudámus. 17.

Mense Julio.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epíscopi ad Sirícium Papam.

Epist. 81. alias 7. circa med.

Lectio iii.

Non excédit finem, quod homo exívit de vírgine, quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciat eos, et notus erit Dóminus Ægýptiis? In vé-

teri itaque testaménto virgo Hebræórum per mare duxit exércitum: in novo testaménto virgo géneris aula cœléstis, elécta est ad salutem.

Te Deum laudámus. 17.

Mense Augusto.

De Expositione S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. Reg. 1.

Lectio iii.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraïm. Pótest hujus montis nómine, beatíssima semper Virgo María, Dei Génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnem eléctæ creaturæ altitúdinem, electionis suæ dignitáte transcendit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptionem æterni Verbi pertingeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choro, usque ad sólium Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentissimam dignitátem Isaías vaticinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia

altitúdo Mariæ supra omnes Sanctos refúlsit.

Te Deum laudámus. 17.

Mense Septembri.

Ex Epístola S. Leónis Papæ ad Pulchériam Augústam.

Epístola 13. ante medium.

Lectio iii.

Sacraméntum reconciliatiónis nostræ anté témpora æténa dispósitum, nullæ implébant figuræ: quia nondum supervénérat Spíritus sanctus in Virginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut et intra intemeráta viscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fíret, et forma Dei ac forma servi in unam conveniéntem persónam, Creátor témporum nascerétur in témpore, et per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo factus in similitúdinem carnis peccáti nostram susciperet vetustátem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub iugo diaboli generáliter teneretur humana captivitas.

Te Deum laudámus. 17.

OFFICIUM PARVUM B. Mariæ VIRG.

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei; in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

Officium B. Mariæ V.
extra Adventum.

Ad Vesperas.

Ave María. secreto, quæ dic. semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus in adiutorium. 18.

In cujus fine Allelúja, ad omnes Horas.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [169]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℞. Propterea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concède nos fámulos. [183]

Sequens Coñem. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et

aliórum Apostolórum patrocinio confidentem, perpétua defensione conserva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique adjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concède temporibus, et ab Ecclesiá tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salutis tuæ prosperitate dispóne: benefactoribus nostris sempiterna bona retribue, et ómnibus fidelibus defunctis réquiem ætérnam concède. Per Dóminum.

Ad Completorium.

Ave Mariá. ut supra.

℣. Convérte nos Deus salutaris noster. **℞.** Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adiutorium.

Ps. 128. Sæpe expugnaverunt. **Ps. 129.** De profundis. **et Ps. 130.** Dómine non est exaltátum. **ut in Vespers Fer. IV. 148.**

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacrata ab alvo Vírginis
Nascendo formam sumpseris.

Mariá Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c.

Ego mater pulchræ dilectionis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

℞. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **℞.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Ant. Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. **℞.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beatæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus Dómine, intercèssio gloriósa nos prótegat, et ad vitam perdúcat ætérnam. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Ave Mariá. ut supra.

V. Dómine lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

In Nocturno.

Ant. et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V., scilicet:

Feria II. et V. De I. Noct. [172]

Feria III. et VI. De II. Noct. [175]

Feria IV. et Sabbato. De III. Noct. [179]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Precibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perducát nos Dóminus ad regna coelórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María.

R. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morabor. Tunc præcépit, et di-

xit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábíta, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. **Tu** autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias.

R. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laúdi-bus éfferam nésco: * Quia quem coeli cápere non pót-erant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. **Tu** autem.

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

V. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Per Vírginem Matrem concédât nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. **Tu** autem Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvени pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sén-tiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam comémoratió-nem. Quia. **Glória.** Christus.

Ad Laudes

et per Horas.

V. Deus in adjutórium.

Ant. 1. Assúpta est * María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. María Virgo * assúpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta filia * tu a Dómino: quia per te fructum vitæ comúnicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. **Cant. 6. c.**

Vidérunt eam filiæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et reginæ laudavérunt eam.

R. Deo grátias.

Hymn. O gloriósá. [183]

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérvени pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Virginitis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluisti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúndem Christū Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolorum tuorum Petri et Pauli, et aliórum Apostolorum patrocinio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclesiá tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulorum tuorum, in salútis tuæ prosperitaté dispóne: benefactoribus nostris sempitérna bona re-

tribue, et ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérmam concéde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ave Mariá.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacráta ab alvo Virginitis
Nascéndo formam sumpseris.

Mariá Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ant. Assúpta est.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. **Ps. 84.** Benedixisti. 109. **Ps. 116.** Laudáte Dóminum omnes Gentes. 143.

Ant. Assúpta est Mariá in cælum: gaudent Angeli: laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c.

Quæ est ista, quæ progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

R. Deo grátias.

V. Dignâre me laudâre te, Virgo sacrâta. **R.** Da mihi virtutem contra hostes tuos.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginálem aulam beátæ Mariæ in qua habitâres, eligere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munitos, jucúndos fácias suæ interéssé commemoratióni: Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. María Virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum, cum tribulárer. 143. Ps. 120.

Levávi óculos meos. ibid.

Ps. 121. Lætátus sum. 145.

Ant. María Virgo assúmp-ta est ad æthéreum thá-lamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea.

R. Deo grátias.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis ætérnæ, beátæ Mariæ virginitáte foecúnda, humáno géneri præmia præstitisti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 146.

Ps. 123. Nisi quia Dóminus. et Ps. 124. Qui confídunt in Dómino. ibid.

Ant. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus: adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobiscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concède miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo. 147. **Ps. 126.** Nisi Dóminus. et **Ps. 127.** Beáti omnes. 148.

Ant. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: ter-

rribilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. Deo grátias.

V. Post partum Virgo invioláta permansísti. **R.** Dei Génitrix intercède pro nobis.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobiscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæsumus Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur: Qui tecum vivit.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum: extra. Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas.

Absolutè incipitur ab

Ant. Placébo Dómino *
in regione vivórum.

Psalmus 114.

Dilèxi, quóniam
exaúdiat Dómi-
nus * vocem ora-
tiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
suam mihi: * et in diébus
meis invocábo.

Circumdedérunt me doló-
res mortis: * et perícula
inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem
invéni: * et nomen Dómini
invocávi.

O Dómine líbera ánimam
meam: * miséricors Dómi-
nus, et justus, et Deus no-
ster miserétur.

Custódiens párvulos Dó-
minus: * humiliátus sum,
et liberávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam: * quia Dó-
minus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam me-
am de morte: * óculos meos
a lácrimis, pedes meos a
lapsu.

Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

**In fine omnium Psalmorum
dicitur:**

Réquiem ætérnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat
eis.

Ant. Placébo Dómino in regione vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, * quia incolátus meus prolongátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * et exaudivit me.

Dómine libera ánimam meam a lábiis iníquis, * et a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagittæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Hei mihi Dómine, quia incolátus meus prolongátus est.

Ant. Dóminus custódit te * ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotióem pedem tuum: * neque dormítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit neque dórmiet, * qui custódit Israël.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te: * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intróitum tuum, et éxitum tuum: * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exáudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Si iniquitates observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despicias.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine

omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília respicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

V. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit superbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérrnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster. secreto.

Y. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Sequens Ps. Lauda ánima mea, in Vesp., similiter et Ps. De pro-

fúndis, in fine Laudum, non dicuntur in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die peribunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit coelum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compeditos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábít Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, *

in generatióem et generatióem.

In fine Psalmi: Réquiem ætérnam * dona eis Dñe.

Etlux perpétua * lúceateis.

Deinde V. A porta ínferi.

R. Erue Dómine ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecisti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redémptor, animábus famulórum fa-

mularúmque tuárum remis-siónem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die vero Comemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spírítus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui **N.**, ut defúctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu véniam misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ **N.**, ut defúcta.

In Anniversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiós diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdi-

nem, et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anni-
versarium, dicatur in singulari
numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostóli-
cos sacerdótes fámu-
lum tuum **N.** pontificáli fe-
císti dignitáte vigére: præ-
sta, quæsumus; ut eórum
quoque perpétuo aggregé-
tur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur
sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familia-
ribus, vel benefactoribus, dici-
tur Oratio. Deus, véniæ largítor.
ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et
matrem honoráre præ-
cepísti: miserére cleménter
animábus patris et matris
meæ, eorúmque peccáta
dimítte; meque eos in ætér-
næ claritátis gaúdio fac vi-
dére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dicatur
animábus paréntum nostrórum,
et ubi dicitur meque, dicatur
nosque.

Si pro patre tantum, dicatur
ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur
ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine aurem
tuam ad preces nostras,

quibus misericórdiam tu-
am súpplīces deprecámur:
ut ánimam fámuli tui, quam
de hoc sæculo migráre jus-
sísti, in pacis ac lucis re-
gióne constituas, et sanctórum tuórum júbeas esse
consórtem. Per Dñm.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine pro
tua pietáte miserére áni-
mæ fámulæ tuæ: et a con-
tágiis mortalitátis exútam,
in ætérnæ salvatiónis par-
tem restitue. Per Dñm.

℣. Réquiem ætérnam do-
na eis Dómine. **℞.** Et lux
perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.
℞. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Regem, cui ómnia
vivunt, * Veníte adorémus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro: præoccu-
pémus fáciem ejus in con-
fessióne, et in psalmis ju-
bilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt,
veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos: quóni-
am non repéllet Dóminus

plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse cōspicit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolite obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Veníte adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hoc Invitatorium dic. tantum in die Cōmemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositiōis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V., I. Nocturnum; Feria III. et VI., II. Nocturnum; Feria IV. et Sabbato, III. Nocturnum.

In I. Nocturno.

Pro Feria II. et V.

Ant. Dírige * Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et do-

lósus abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secúndum multitudinem impietátum eorum expelle eos, * quóniam irritaverunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dirige Dómine Deus meus in conspectu tuo viam meam.

Ant. Convértere * Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripas me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convertere Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * saluum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehédat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apéruit, et effódit eum: * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui saluum fáciat.

V. A porta inferi. **R.** Erue
Dómine ánimas eórum.

Pater noster. tot. secreto.

*Lectiones leguntur sine Absolu-
tione, Benedictionibus et Titulo.*

Lectio i. Job 7. d.

Parce mihi Dómine;
nihil enim sunt dies
mei. Quid est homo,
quia magníficas eum? aut
quid appónis erga eum cor-
tuum? Vísitas eum dilúcu-
lo, et súbito probas illum.
Usquequo non parcis mihi,
nec dimíttis me, ut glútiam
salívam meam? Peccávi,
quid fáciam tibi o custos
hóminum? quare posuísti
me contrárium tibi, et fa-
ctus sum mihimetípsi gra-
vis? Cur non tollis peccá-
tum meum, et quare non
aufers iniquitátem meam?
ecce nunc in púlvere dór-
miam: et si mane me quæ-
sieris, non subsístam.

*Lectiones terminantur sine Tu
autem. vel alia conclusione.*

R. Credo quod Redémptor
meus vivit, et in novíssimo
die de terraurrectúrus
sum: * Et in carne mea vi-
debo Deum Salvatórem me-
um. **V.** Quem visúrus sum
ego ipse, et non álius: et ócu-
li mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vi-
tæ meæ, dimíttam ad-

vérsum me elóquium meum,
loquar in amaritúdine áni-
mæ meæ. Dicam Deo: Noli
me condemnáre: índica
mihi cur me ita júdices.
Numquid bonum tibi vidé-
tur, si calumniéris me, et
ópprimas me opus mánu-
um tuárum, et consílium
impiórum ádjuves? Num-
quid óculi cárnei tibi sunt:
aut sicut videt homo, et tu
vidébis? Numquid sicut
dies hóminis dies tui, et
anni tui sicut humána
sunt témpora, ut quæras
iniquitátem meam, et pec-
cátum meum scrutéris? Et
scias quia nihil ímpium fé-
cerim, cum sit nemo qui de
manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarum resuscitá-
sti a monuménto fœtidum:
* Tu eis Dómine dona ré-
quiem, et locum indulgén-
tiæ. **V.** Qui ventúrus es ju-
dicáre vivos et mórtuos, et
sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b.

Manus tuæ fecérunt me,
et plasmavérunt me
totum in circúitu: et sic re-
pente præcipitas me? Me-
ménto quæso quod sicut
lutum féceris me, et in púl-
verem redúces me. Nonne
sicut lac mulsísti me, et
sicut cáseum me coagu-
lásti? Pelle et cárnibus ve-

stísti me: óssibus et nervis
compegísti me: Vitam et
misericórdiam tribuísti mi-
hi, et visitátio tua custodí-
vit spíritum meum.

R. Dómine, quando vé-
neris judicáre terram, ubi
me abscóndam a vultu iræ
tuæ? * Quia peccávi nimis
in vita mea. **V.** Commíssa
mea pavésco, et ante te
erubésco: dum véneris ju-
dicáre, noli me conde-
mnáre. Quia. **V.** Réquiem
ætérrnam dona eis Dómi-
ne: et lux perpétua lúceat
eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra
[213] quando dicitur unum tan-
tum Nocturnum.

In II. Nocturno.

Pro Feria III. et VI.

Ant. In loco páscuæ * ibi
me collocávit.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit: *
in loco páscuæ ibi
me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justítiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
médio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diérum.

Réquiem ætérrnam.

Ant. In loco páscuæ ibi
me collocávit.

Ant. Delícta * juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi
ánimam meam: * Deus
meus in te confido, non
erubéscam.

Neque irrídeant me ini-
míci mei: * étenim univér-
si, qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes iní-
qua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine de-
mónstra mihi: * et sémitas
tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua,
et doce me: * quia tu es
Deus salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum Dómine, * et

misericordiárum tuárum,
quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, *
et ignorántias meas ne
memíneris.

Secúndum misericórdiam
tuam meménto mei tu: * pro-
pter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus:
* propter hoc legem dabit
delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in ju-
dício: * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testaméntum
ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dó-
mine propitiáberis peccáto
meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet
Dóminum? * legem státuit
ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-
morábitur: * et semen ejus
hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
nus timéntibus eum: * et
testaméntum ipsíus ut ma-
nifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dó-
minum: * quóniam ipse e-
véllet deláqueo pedes meos.

Réspice in me, et mise-
rère mei: * quia únicus et
pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei
multiplicátæ sunt: * de ne-
cessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam,
et labórem meum: * et di-
mítte univérſa delicta mea.

Réspice inimícos meos
quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érue me: * non erubéscam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæ-
sérunt mihi: * quia sustí-
nui te.

Líbera Deus Israël, * ex
óm nibus tribulatió nibus
suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Ant. Credo vidére * bona
Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea
et salus mea, * quem
timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,

hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iniquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. **R.** Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. tot. secreto.

Lectio iv. Job 13. d.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitates et peccáta, scélera mea et delicta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimicum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: scribis enim contra me amaritúdines, et consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestigia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tinea.

R. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. **V.** De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Noñe tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, número ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulum ab eo, ut quíescat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. **V.** Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi témpus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat imútatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris judicáre sáculum per ignem. **V.** Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. **V.** Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [213] quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III. Nocturno.

Pro Feria IV. et Sabbato.

Ant. Compláceat * tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me respice.

Psalmus 39.

Exspéctans exspéctávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériae, et de luto fácis.

Et stáruit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitátionibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificíum et oblatíonem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scísti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericór-

diam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * et cor meum dereliquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut aúferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me respice.

Ant. Sana Dómine * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine misérére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: *

Numquid qui dormit non adjiciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine misérére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo, et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante fáciem Dómini?

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: *

dum dicitur mihi quotidie:
Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et
effudi in me animam me-
am: * quoniam transibo in
locum tabernaculi admirá-
bilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultationis, et
confessionis: * sonus epu-
lantis.

Quare tristis es anima
mea? * et quare conturbas
me?

Spera in Deo, quoniam ad-
huc confitebor illi: * salutá-
re vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea
conturbata est: * propterea
memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a
monte módico.

Abýssus abýssum invo-
cat, * in voce cataractarum
tuarum.

Omnia excelsa tua, et flu-
ctus tui * super me trans-
iérunt.

In die mandavit Dóminus
misericórdiam suam: * et
nocte canticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscé-
ptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristatus incedo,
dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa
mea, * exprobraverunt mi-
hi qui tribulant me inimici
mei.

Dum dicunt mihi per sín-
gulos dies: Ubi est Deus
tuus? * quare tristis es áni-
ma mea, et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: * sa-
lutare vultus mei, et Deus
meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitivit anima mea
ad Deum vivum: quando
veniam, et apparebo ante
faciem Dómini?

V. Ne tradas bestiis áni-
mas confitentes tibi. **R.** Et
ánimas pauperum tuorum
ne obliviscaris in finem.

Pater noster. **tot. secreto.**

Lectio vii. Job 17.

Spíritus meus attenuá-
bitur, dies mei bre-
viabuntur, et solum
mihi súperest sepúlchrum.
Non peccavi, et in amari-
tudínibus moratur óculus
meus. Libera me Dómine,
et pone me juxta te, et
cujusvis manus pugnet
contra me. Dies mei trans-
iérunt, cogitationes meæ
dissipatæ sunt, torquentes
cor meum. Noctem verté-
runt in diem, et rursum
post ténebras spero lucem.
Si sustinúero, inférnus do-
mus mea est, et in ténebris
stravi léctulum meum. Pu-
trédini dixi: Pater meus es,

mater mea, et soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patiéntiam meam quis considerat?

R. Peccántem me quotídie, et non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me: * Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, et salva me. **V.** Deus in nómine tuo salvum me fac, et in virtúte tua libera me. Quia.

Lectio viii. Job 19. c.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo féro, et plumbi lámína, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, et in novíssimo die de terra surrectúrus sum: et rursum circúmdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, et óculi mei conspectúri sunt, et non álius: repósi-

ta est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuam, * Ut tu Deus déleas iniquitátem meam. **V.** Amplius lava me Dómine ab injustítia mea, et a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúptus essem ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non paúcitas diérum meórum finiétur brevi? dimítte ergo me, ut plangam paúlulum dolórem meum: ántequam vadam, et non revértar, ad terram tenebrósam et opértam mortis calígine: terram misériæ et tenebrárum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

R. Libera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti: et visitásti inférnum, et dedísti eis lumen, ut vidérent te: * Qui erant in pœnis tenebrárum. **V.** Clamántes et dicéntes: Advenísti Redémptor no-

ster. Qui. *Y.* Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens R. dicitur solummodo in die Coëm. omnium Defunctorum, et quodcumque pro Defunctis dicuntur ix Lectiones.

R. Líbera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. *Y.* Tremens factus sum ego, et tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. *Y.* Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. *Y.* Réquiem ætérnam. Líbera me. *usque ad primum Y.*

Ad Laudes.

Absolute incipitur.

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea iustítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despíciēs.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exaúdi Dómine * oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegisti, et assumpsisti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímebunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparatio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt aríetes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exaúdi Dómine oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua Dómine.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te
de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi ca-
ro mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa: * sic in sancto
appáruí tibi, ut vidérem
virtútem tuam, et glóriam
tuam.

Quóniam mélior est mise-
ricórdia tua super vitas: *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita
mea: * et in nómine tuo le-
vábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et
lábiis exsultatiónis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matutí-
nis meditábor in te: * quia
fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, adhæsit
ánima mea post te: * me
suscépit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæ-
siérunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra terræ:
* tradéntur in manus glá-
dii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo,
laudabúntur omnes qui ju-
rant in eo: * quia obstrú-
ctum est os loquéntium in-
íqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et
benedícat nobis: * illú-
minet vultum suum super
nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam: * in ómnibus
Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli
Deus: * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gen-
tes: * quóniam júdicas pó-
pulos in æquitáte, et Gentes
in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli
Deus, confiteántur tibi pó-
puli omnes: * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedícat nos De-
us: * et métuant eum omnes
fines terræ.

Réquiem ætérnam.

Ant. Me suscepit délixtera
tua Dómine.

Ant. A porta ínferi * érue
Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechix.

Isaia 38. b.

Ego dixi: In dimídio dié-
rum meórum * vadam
ad portas ínferi.

Quæsiuí resíduum annó-
rum meórum. * Dixi: Non
vidébo Dóminum Deum in
terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad véspe-ram finies me: * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu:

Dómine vim pátor, re-spónde pro me. * Quid di-cam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes an-nos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amari-túdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-tébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspe-ctábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confi-

tébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciét veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-bimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi érué Dómine ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * lau-det Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœ-lis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes An-geli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stel-læ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœló-rum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præ-céptum pósuit, et non præ-teríbit.

Laudáte Dóminum de ter-ra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles:

* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérſa pécora: * serpéntes, et volucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nómen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salutem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos regeseórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitudínis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

V. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurrectio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus

fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicitur flexis genibus

Pater noster. *secreto.*

¶ Et ne nos indúcas in tentatióem. *R.* Sed libera nos a malo.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde ¶. A porta ínferi. *R.* Erue Dómine ánimas eórum.

¶. Requiéscant in pace. *R.* Amen.

¶. Dómine exaúdi oratióem meam. *R.* Et clamor meus ad te véniat.

¶. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sáculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. *R.* Amen.

In die vero Coñem. omnium Fidel. Defunct., quando dic. hæc ult. tant. Oratio, dic.: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate

Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui *N.*, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dic. ánimam fámulæ tuæ *N.*, ut defúncta.

In Añiversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dic. in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto. Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum *N.* pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregetur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotali fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dic. Orat. Deus, vénia largitor. ut supra.

Pro patre et matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dic. animábus paréntum nostrórum, *et ubi dicitur* meque, *dicatur* nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, *vel* nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, *vel* nostræ.

Pro uno Defuncto. Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súplices deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre iussísti, in pacis ac lucis regióne constitúas; et Sanctorum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dñm.

Pro una Defuncta. Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiόνis partem restitue. Per Dñm.

V. Réquiem ætérnam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. *R.* Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria IV. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Ant.

Psalmi Ad Dóminum, cum tribulárer. 143. Levávi. *ibid.* Lætátus sum. 145. Ad te levávi. et Nisi quia. 146.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceat eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. A porta ínferi. ℞. Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requiéscant in pace. ℞. Amen.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Absólve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter sanctos et eléctos tuos re-

suscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

℞. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt. 146. In converténdo. 147. Nisi Dóminus. 148. Beáti omnes. et Sæpe expugnáverunt. *ibid.*

Postea dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. ℞. Sed libera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. ℞. Quam possedisti ab iníitio.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. ℞. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. ℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cui próprium est miseréri semper et parcere: súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℞. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profúndis. 149. Dómine non est exaltátum. ibid. Meménto. 150. Ecce quam bonum. 151. et Ecce nunc benedicite. 166.

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatiónem. R. Sed libera nos a malo.

Ÿ. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Præténde Dómine famulis et famulábus tuis dexteram cœléstis auxilií: ut te toto corde perquirant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus VI. Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria.

Litaniæ autem, omissis septem Psalm., dicuntur in Litaniis maioribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 4. Ps. 31. Beáti quorum. 54. Ps. 37. Dómine ne in furóre tuo. 60. Ps. 50. Miserére mei Deus. 62. Ps. 101. Dómine exaúdi. 123. Ps. 129. De profúndis. 149.

Ps. 142. Dómine exaúdi oratióem meam. 117.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Christe audi nos. Christe exaúdi nos. Pater de cœlis Deus, miserére nobis. Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spíritus sancte Deus, miserere nobis.	Omnes sancti Innocéntes, oráte.
Sancta Trínitas unus Deus, miserere nobis.	Sancte Stéphane, ora.
Sancta María, ora pro nobis.	Sancte Lauréti, ora.
Sancta Dei Génitrix, ora.	Sancte Vincéti, ora.
Sancta Virgo vírginum, ora.	Sancti Fabiáne et Sebastíane, oráte pro nobis.
Sancte Michaël, ora.	Sancti Joáñnes et Paule, oráte.
Sancte Gábriel, ora.	Sancti Cosma et Damiáne, oráte.
Sancte Ráphaël, ora.	Sancti Gervási et Protási, oráte.
Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro nobis.	Omnes sancti Mártyres, oráte.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdenes, oráte.	Sancte Silvéster, ora.
Sancte Joáñes Baptísta, ora.	Sancte Gregóri, ora.
Sancte Joseph, ora.	Sancte Ambrósi, ora.
Omnes sancti Patriárchæ et Prophætæ, oráte.	Sancte Augustíne, ora.
Sancte Petre, ora.	Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Paule, ora.	Sancte Martíne, ora.
Sancte Andréa, ora.	Sancte Nicolæ, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Omnes sancti Pontífices et Confessóres, oráte.
Sancte Joáñnes, ora.	Omnes sancti Doctóres, oráte.
Sancte Thoma, ora.	Sancte Antóni, ora.
Sancte Jacóbe, ora.	Sancte Benedícite, ora.
Sancte Philíppe, ora.	Sancte Bernárde, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.	Sancte Domínice, ora.
Sancte Matthæe, ora.	Sancte Francísce, ora.
Sancte Simon, ora.	Omnes sancti Sacerdótes et Levítæ, oráte.
Sancte Thaddæe, ora.	Omnes sancti Mónachi et Eremítæ, oráte.
Sancte Mathía, ora.	Sancta María Magdaléna, ora.
Sancte Bárnaba, ora.	Sancta Agatha, ora.
Sancte Luca, ora.	Sancta Lúcia, ora.
Sancte Marce, ora.	Sancta Agnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli et Evangelistæ, oráte.	
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte pro nobis.	

Sancta Cæcília, ora pro nobis.
 Sancta Catharina, ora.
 Sancta Anastasia, ora.
 Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte.
 Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.
 Propítius esto, parce nobis Dómine,
 Propítius esto, exaúdi nos Dómine.
 Ab omni malo, libera nos Dómine.
 Ab omni peccáto, libera.
 Ab ira tua, libera.
 A subitánea et improvísá morte, libera.
 Ab insídiis diáboli, libera.
 Ab ira, et ódio, et omni mala voluntáte, libera.
 A spíritu fornicatiónis, lib.
 A fúlgure et tempestáte, lib.
 A flagélló terræmótus, lib.
 A peste, fame et bello, lib.
 A morte perpétua, libera.
 Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, libera.
 Per advéntum tuum, lib.
 Per nativitátem tuam, lib.
 Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, libera.
 Per crucem et passióem tuam, libera.
 Per mortem et sepultúram tuam, libera.
 Per sanctam resurrectiódinem tuam, libera.
 Per admirábilem ascensiódinem tuam, libera.

Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, libera.
 In die iudicii, libera.
 Peccatóres, te rogámus audi nos.
 Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.
 Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.
 Ut ad veram pœniténtiam nos perducere dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut Ecclésiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut inimicos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.
 Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus
nostris sempitérna bona
retríbuas, te rogámus
audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum,
propinquórum et bene-
factórum nostrórum ab
ætérna damnatióne erípi-
as, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et
conserváre dignéris, te
rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus de-
fúntis réquiem ætérnam
donáre dignéris, te ro-
gámus audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi
nos.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce nobis
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exaúdi nos
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccá-
ta mundi, miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exaúdi nos.

Kýrie eléison. Christe eléi-
son. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

¶ Et ne nos indúcas in
tentatiónem. **R.** Sed libera
nos a malo.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium me-
um inténde: * Dómine
ad adjuvándum me festína.

Confundántur et reve-
rántur, * qui quærunt áni-
mam meam.

Avertántur retrórsum, et
erubéscant, * qui volunt
mihi mala.

Avertántur statim erube-
scéntes, * qui dicunt mihi:
Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in
te omnes qui quærunt te, *
et dicant semper: Magnifi-
cétur Dóminus: qui díli-
gunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pau-
per sum: * Deus ádjua
me.

Adjutor meus, et liberátor
meus es tu: * Dómine ne
moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

¶ Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes
in te.

¶ Esto nobis Dómine
turris fortitúdinis. **R.** A fá-
cie inimíci.

¶ Nihil proficiat inimí-
cus in nobis. **R.** Et fílius
iniquitátis non appónat
nocére nobis.

¶ Dómine non secún-
dum peccáta nostra fácias
nobis. **R.** Neque secúndum
iniquitátes nostras retrí-
buas nobis.

¶ Orémus pro Pontífice
nostro **N. R.** Dóminus con-
sérvet eum, et vivíficet
eum, et beátum fáciat eum

in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sáncto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. *Oratio.*

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter

nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffábilem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offéndetis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro **N.**, et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salutis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desideria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témporasint tua protectióne tranquilla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor,

animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicatióibus consequántur.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivórum domináris simul et mortuórum, omniúmque miseréris quos tuos fide et opere

futúros esse prænóscis: te supplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Exaúdiat nos omnipotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

V. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaníæ breves in hunc modum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
 Sancta María, ora pro eo.
 Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
 Sancte Abel, ora.
 Omnis chorus Justórum, ora.
 Sancte Abraham, ora.
 Sancte Joánnes Baptísta, ora.
 Sancte Joseph, ora.
 Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
 Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.
 Sancte Andréa, ora.
 Sancte Joánnes, ora.
 Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
 Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
 Omnes sancti Innocéntes, oráte.
 Sancte Stéphané, ora.
 Sancte Lauréti, ora.
 Omnes sancti Mártýres, oráte.
 Sancte Silvéster, ora.
 Sancte Gregóri, ora.
 Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et
Confessóres, oráte.

Sancte Benedicte, ora.

Sancte Francísce, ora.

Sancte Camille, ora.

Sancte Joáñnes de Deo, ora.

Omnes sancti Mónachi et
Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna,
ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et
Víduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ
Dei, intercédite pro eo.

Propítius esto, parce ei Dñe.

Propítius esto, libera eum
Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A periculo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitátem tuam, lib.

Per crucem et passiónem
tuam, libera eum Dñe.

Per mortem et sepultúram
tuam, libera.

Per gloriósam resurrectió-
nem tuam, libera.

Per admirábilem ascensió-
nem tuam, libera.

Per grátiam Spíritus sancti
Parácliti, libera eum Dñe.

In die iudícii, libera.

Peccatóres, te rogámus
audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kýrie eléison. Christe eléi-
son. Kýrie eléison.

Deinde, cum in agone sui ex-
itus anima anxíatur, dicuntur
sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere ánima chri-
stiána de hoc mundo,
in nómine Dei Patris omni-
poténtis, qui te creávit: in
nómine Jesu Christi Fílii
Dei vivi, qui pro te passus
est: in nómine Spíritus san-
cti, qui in te effúsus est: in
nómine Angelórum et Arch-
angelórum: in nómine
Thronórum et Dominatió-
num: in nómine Principá-
tuum et Potestátum: in nó-
mine Chérubim et Séra-
phim: in nómine Patriar-
chárum et Prophetárum: in
nómine sanctórum Aposto-
lórum et Evangelistárum:
in nómine sanctórum Már-
tyrum et Confessórum: in
nómine sanctórum Mona-
chórum et Eremítárum: in
nómine sanctárum Vírgi-
num, et ómnium Sanctórum
et Sanctárum Dei: hódie sit
in pace locus tuus, et habi-
tatio tua in sancta Sion.
Per eúmdem Christum Dó-
minum nostrum. **R.** Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus
clemens, Deus, qui se-
cúndum multitudínem mi-
seratiónum tuárum peccáta

pœniténtium deles, et præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum **N.**, et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptionis annecte. Miserére Dómine gemituum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciám, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Comēdo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniēte persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediēti itaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: iudex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet:

jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátnas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccátóres a fácie Dei: et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões, et ministri sátnæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est: Líberet te ab ætérna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amóena viréntia, et inter oves suas te verus ille Pa-

stor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constitúat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem videas, et præsens semper assistens, manifestíssimam beátis óculis aspicias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis poenárum, et ex ómnibus tribulatiónibus. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. *R.* Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crimine.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

R. Amen.

Líbera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. *R.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mártirem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberá-

sti, sic liberare digneris animam hujus servi tui, et tecum facias in bonis congaudere cœlestibus.

R. Amen.

Oratio.

Commendamus tibi Dómine animam famuli tui **N.**, precamurque te Dómine Jesu Christe Salvátor mundi: ut propter quam ad terram misericórditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non rénuas. Agnosce Dómine creaturam tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est álius Deus præter te, et non est secúndum ópera tua. Lætifica Dómine animam ejus in conspéctu tuo; et ne memíneris iniquitatum ejus antiquarum, et ebrietatum, quas suscitávit furor sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

Delicta juventútis, et ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto

illius in glória claritátis tuæ. Aperiántur ei cœli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscipiat eum sanctus Míchaël Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi óbviám sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitátem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédant pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dño data est potestas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, perveníre mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstánte Dño nostro Jesu Christo: Qui cum Patre et Spíritus sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitemini. 24. et totus Ps. Beati immaculati. per Horas distributus. 25.

Egressa autem anima, dic. hoc
R. Subveníte Sancti Dei,
 occúrrite Angeli Dómini: *
 Suscipiéntes ánimam ejus:
 * Offeréntes eam in con-
 spéctu Altíssimi. **V.** Suscípi-
 at te Christus, qui vocávit
 te, et in sinum Abrahæ An-
 geli dedúcant te. **R.** Susci-
 piéntes ánimam ejus, * Of-
 feréntes eam in conspéctu
 Altíssimi. **V.** Réquiem ætér-
 nam dona ei Dómine, et
 lux perpétua lúceat ei. * Of-
 feréntes.

Deinde **Kýrie** eléison.
 Christe eléison. **Kýrie** e-
 léison.

Postea Pater noster. se-
 creto. **V.** Et ne nos indú-
 cas in tentatióem. **R.** Sed
 libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam do-
 na ei Dómine. **R.** Et lux
 perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi. **R.** Erue
 Dómine ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace.
R. Amen.

V. Dómine exaúdi ora-
 tióem meam. **R.** Et cla-
 mor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi Dómine commen-
 dámus ánimam fámuli
 tui **N.**, ut defúctus sæculo
 tibi vivat: et quæ per fragi-
 litátem humánæ conversa-
 tiónis peccáta comísit, tu vé-
 nia misericordíssimæ pietá-
 tis abstérge. Per Christum
 Dñm nostrum. **R.** Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM IN ARTICULO MORTIS

AB HIS, QUI FACULTATEM HABENT A SEDE APOSTOLICA DELEGATAM.

V. Adjutórium nostrum
 in nómine Dómini. **R.** Qui
 fecit cælum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dó-
 mine delícta fámuli tui (vel
 ancíllæ tuæ), neque vindí-
 ctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. **Christe**
 eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in

tentatióem. **R.** Sed libera
 nos a malo.

V. Salvum fac servum
 tuum (vel ancíllam tuam).
R. Deus meus sperántem
 in te.

V. Dómine exaúdi ora-
 tióem meam. **R.** Et cla-
 mor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum **N.** quem (vel fámulam tuam **N.** quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passió-nem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissionem et véniam cleménter indúlge, ut ejus á-ni-ma in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invén-iat, et in sáanguine ejús-dem Fílii tui ab omni má-cula ablúta, transíre ad vi-tam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dó-minum nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e Clericis
astantibus Confiteor, Sacerdos
dicat Misereátur, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vi-vi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem li-gándi atque solvéndi, per

suam piíssimam misericór-diam recípiat confessiódem tuam, et restítuat tibi stolam primam, quam in ba-ptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab apostóli-ca sede tribúta, indulgéntiam plenáriam et remis-siódem ómnium peccató-rum tibi concédo. In nómi-ne Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiónis mystéria, re-míttat tibi omnípotens Deus omnes præséntis et futúrá vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gaúdia sem-pitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præ-missarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster, etc.

Etsi mors proxime urgeat, dicat:

Indulgéntiam plenáriam et remissionem ómnium peccatórum tibi concédo, in nómine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante Prandium.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde dicit: *Ÿ.* Oculi ómnium, et alii proseguuntur: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimál benedictióne.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. *secreto.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióne. *R.* Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dñum nostrum. *R.* Amen.

Deinde Lector: Jube domne benedícere.

Bened. Mensæ cœléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ.

R. Amen.

Post Prandium

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore Tu autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit: *Ÿ.* Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. *R.* Et sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus. 62.

Vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Sacerdos dic. Pater noster. *secreto.*

Ÿ. Et ne nos indúcas in tentatióne. *R.* Sed libera nos a malo.

Ÿ. Dispérsit, dedit paupéribus. *R.* Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedicám Dóminum in omni témpore. **R.** Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. **R.** Aúdiant mansuétí, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. **R.** Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. **R.** Ex hoc nunc et usque in sǎculum.

Deinde sine Orémus.

R. Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. **R.** Amen.

℣. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

R. Amen.

Pater noster. **secreto.**

Quo finito, dicit Sacerdos:

℣. Deus det nobis suam pacem. **R.** Amen.

Ante Cœnam.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣., et alii prosequuntur:

Edent paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírun

eum: vivent corda eórum in sǎculum sǎculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Orémus. Bénedic Dñe. ut supra in prandio.

℣. Jubedomne benedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

R. Amen.

In fine Cœnæ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirábílium suórum miséricors et miserátor Dóminus.

R. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sǎcula sǎculórum.

R. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes, et reliqua, ut supra. [233]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi grátias, servatur omni tempore hujus Partis Æstivæ.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari: si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præbis enim ante faciém Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam sa-

lútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dírigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Raphaél comitétur nobíscum in via, ut cum pace, salúte, et gaúdio revertámur ad própria.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

V. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére nos.

V. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. **R.** A fácie inimíci.

V. Nihil profíciat inimícus in nobis. **R.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Benedíctus Dóminus die quotidie. **R.** Prósperum iter fáciat nobis Deus salutarium nostrórum.

V. Vias tuas Dómine demónstra nobis. **R.** Et sémitas tuas édoce nos.

V. Utinam dirigántur viæ nostræ. **R.** Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

V. Erunt práva in dirécta. **R.** Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

V. Dómine exaúdi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tribue nobis quæsumus iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pèrgimus locum, ac demum ad æternæ salutis portum pervenire feliciter valeámus.

Deus, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti,

quæsumus, ut nos famulos tuos custodíre dignéris: esto nobis Dómine in procinctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frigore teguméntum, in lassitú-dine vehículum, in adversitáte præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatió-nibus nostris: et viam famulórum tuórum in salutis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salutis incédât; et beáti Joánnis Præcursórishortaménta sectándo, ad eum quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Procedámus in pace.

R. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM.

Officia hæc Votiva per añum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore; exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentia Officii*.

Pro Feria II.

Officium votivum
de Sanctis Angelis.
Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [247]
Psalmi ut in I. Vesperis de
Communi Apost. [2]

Hymnus.

Te splendor, et virtus
Patris,

Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum coróna militat:

Sed éxplicat victor crucem
Michaël salútis signifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Coelésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prin-
cipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio ut infra ad Laud. [248]

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te splendor. **ut supra.** [237]

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnália.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitorum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius

hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Ant. Gábriel Archángelus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dñs in templo sancto suo, * Dñs in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitatem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitatem vidit vultus ejus.

Ant. Gábriel Archángelus locútus est Mariæ dicens: Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedícite Deum cœli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * tímētes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

Y. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Lectiones de Script. occurr.

R. i. Venit Míchaël Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísium exsultatiónis. **Y.** Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

R. ii. Respóndit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? **Y.** Iste enim septuagésimus añus est. Usquequo.

R. iii. In conspéctu Gén-tium nolíte tímēre: vos enim in córdibus vestris adoráte et tímēte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **Y.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus. **G**lória Patri. Angelus.

In II. Nocturno.**Ant.** Ascéndit fumus.**Psalmus 18.**

Cœli enarrant glóriam
 Dei, * et ópera má-
 nuum ejus annúntiat
 firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,
 * et nox nocti índicat sci-
 éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
 sermónes, * quorum non
 audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
 sonus eórum: * et in fines
 orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
 lum suum: * et ipse tam-
 quam sponsus procédens
 de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
 curréndam viam, * a sum-
 mo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
 suñum ejus: * nec est qui
 se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta
 convértens ánimas: * testi-
 mónium Dñi fidéle, sapi-
 éntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, læ-
 tificántes corda: * præcé-
 ptum Dómini lúcidum; il-
 lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
 pérmanens in sæculum sæ-
 culi: * judícia Dómini vera,
 justificáta in semetipsa.

Desiderabília super au-
 rum et lápidem pretiósum

multum: * et dulcióra su-
 per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
 stódit ea, * in custodiéndis
 illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab
 occúltis meis munda me: *
 et ab aliénis parce servo
 tuo.

Si mei non fúerint domi-
 náti, tunc immaculátus ero:
 * et emundábor a delícto
 máximo.

Et erunt ut compláceant
 elóquia oris mei: * et me-
 ditátio cordis mei in con-
 spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
 et redémptor meus.

Ant. Ascéndit fumus aró-
 matum in conspéctu Dó-
 mini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus
 Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleni-
 túdo ejus: * orbis ter-
 rárum, et univérsti qui há-
 bitant in eo.

Quia ipse super mária
 fundávit eum: * et super
 flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
 Dómini? * aut quis stabit
 in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mun-
 do corde, * qui non accépit
 in vano ánimam suam, nec
 jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quærentium eum, * quærentium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dñm.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudívit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-

minámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudívit eos: * et

ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

V. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum nomina interpretádo perstrínximus, súperest, ut ipsa officiórum vocábula bréviter exsequámur. Virtútes étenim vocántur illi nimírum spíritus, per quos signa et mirácula. fréquentius fiunt.

Potestátes étiam vocántur hi, qui hoc poténtius céteris in suo órdine percepérunt, ut eórum ditióni virtútes advérsæ subjéctæ sint, quorum potestáte refrænántur, nec corda hóminum tantum tentáre prævaleant, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant in circúitu throni, et seniórurum, et quátuor animálium: * Et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum. **V.** Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus. Et cecidérunt.

Lectio v.

Pincipátus étiam vocántur, qui ipsis quoque bonis Angelórum spíritibus præsent, qui subjéctis áliis dum quæque sunt agénda dispónunt, eis ad explénda divína ministéria principántur. Dominatiónes autem vocántur, qui étiam potestátes principátuum dissimilitúdine alta transcéndunt. Nam principári est inter réliquos priórem exsistere: dominári vero est étiam subjéctos quosque possidére. Throni quoque illa ágmina sunt vocáta, quibus ad exercénda judícia semper Deus omnípotens præsidet. Unde et per Psalmístam dicitur:

Sedes super thronum, qui iudicas æquitatem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incensa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio vi.

Chérubim quoque plentúdo sciéntiæ dicitur: et sublimióra illa ágmina idcirco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritatem Dei vicínus contemplántur. Séraphimétiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábiliter ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profecto flamma amor est: quia quo subtilius claritatem divinitátis ejus aspiciunt, eo validius in ejus amóre flamméscunt.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. **V.** Su-

per misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem coelos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus

univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exercitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcedet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et comóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt

a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dó-

mino: * et noli oblivisci omnes retributiões ejus.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilæ juventus tua:

Faciens misericordias Dominus: * et iudicium omnibus injuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israël voluntates suas.

Miserator, et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in æternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem cœli a terra: * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum, misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quoniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab æterno, * et usque in æternum super timentes eum.

Et justitia illius in filios filiorum, * his qui servant testamentum ejus:

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtutes ejus: * ministri ejus, qui faciunt voluntatem ejus.

Benedícite Dómino omnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, benedic anima mea Dómino.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **℞.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1. g.

In illo témpore: Vidit Jesus Nathánaël veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israélíta, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. Sermo 11.

Quæ vero sunt sanctorum Angelorum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit dicens: Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio igitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascéndunt per contemplatióem Dei, descéndunt per compassióem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descéndunt ad nutum ejus: Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descendéndo visióne glóriæ frau-

dántur, quia semper vident fáciem Patris.

℞. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. **℣.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio viii.

Cum ascéndunt ad contemplatióem, inquirunt veritátem, de qua et desiderándo satiántur, et satiándo desíderant. Cum vero descéndunt, faciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane ministri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicárum viarum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiae, hinc vero custódia viæ nostræ: síquidem

Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

R. Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Senáchérib centum octogínta quinque míllia: * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui.

V. Ut métuant qui cum blasphemía véniunt adversus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat; alias

Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritate púrius agit, ut própria saltem necessitate compúlsus et admónitus, descénderas, et condescénderas; exhibére scílicet próximo misericórdiam; et rursum cum eodem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditate ascéndere stúdeas ad sumám et perpétuam Veritatem. Hinc enim moné-

mur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotidie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dícitur nobis: Fíllii hóminum, úsquequo gravi corde? ut quid diligitis vanitátem et quæritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et dilígat veritátem.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Angeli Dómini * Dóminum benedícite in ætérnum.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem

parávi. Obsérva eum, et
audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humánæ sator et
redemptor,
Cœlitum nobis tribuas
beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in
ædes
Cœlitus nostras véniat, se-
rénæ
Auctor ut pacis lacrimósa
in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
hostes
Pellat antiquos, et amíca
cœlo,
Quæ triumphátor státuit
per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiósque
vitæ
Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Geni-
tríxque lucis,
Et sacer nobis chorus An-
gelórum
Semper assístat, simul et
micántis
Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti
Spiritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.

V. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus. **R.** Adorábo ad tem-
plum sanctum tuum, et con-
fitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus,
qui loquebátur * in me,
suscitávit me, quasi virum
qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órđine An-
gelórum ministéria, ho-
minúmque dispénsas: con-
céde propítius; ut a quibus
tibi ministrántibus in cœlo
semper assístitur, ab his in
terra víta nostra muniá-
tur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego. ut supra. [247]

R. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuríbulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c.

Audívi vocem Angelórum
multórum in circúitu

throni, et animálum, et seniórú: et erat númerus eórum mília mília, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In conspéctu. **Glória Patri.** Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b.

Factum est prælium magnum in cœlo: Michaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Glória.** In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [247]; **Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost.** [2] **et loco ultimi Ps. 137.** Confitébor., quóniam. 154.

Capit. et Hymnus ut supra in I. Vesperis. [237]

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assistitis, deféndite nos in prælio, ut non per eámus in treméndo judicio.

Pro FERIA III.

Officium votivum

de Sanctis Apostolis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apostol. [2] **præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fidei, et veræ sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádedit, et ab errórum ac peccatórum ténébris Gentes et pópulos

éruiť. Isti sunt sal terræ: quia per eos terrigenæ condimentum sapóris vitæ æternæ percepérunt, ut restringerent carnis lasciviam, et a putredine peccatórum et vitiorum vérmibus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósí, quos in fundaménto cœlestis ædificií pósitos Joánnes in Apocalýpsi sua describit: quia prædicatio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolorum et Prophetárum.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere, præsentis sæculi voluptátem non amáre, regnum cœléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus

mandátis in ómnibus obedíre, paupertátem præsentium rerum diligere, virtutum divítias habére, sapiéntiæ thesaurum appetere, spirítales delicias quærere, nulli invidére, sed omnes hómines diligere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi, et in proximórum dilectióne impléti, hinc poterunt mundi ímpetum vincere, et cruéntum sæculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus rebus Dei fácere voluntátem, et Creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre

suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem: quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dílexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et sancti Apóstoli júdices nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli júdicio Christi cum ipsis in perpétuum coronémur.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii
Episcopi.

Comm. in Matth. Can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israël judicatúros spopóndit; omnibúsque qui univérsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præmii reservátum: multos autem ex novíssimis pri-

mos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Interpósitis nonnúlhis rebus, quæ ex natúra húmáni sensus sibi contráriæ sunt, ratió nem quærere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fieri póterat, si quid fecís-sent ipsi. Deínde cum fecís-sent ipsi; quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in respon-siône Dómini, hæc apud hómines impossibília, pos-sibília apud Deum. Num-quid apud hóminem im-possibília erant, quæ et Apóstoli fecísse se glorián-tur, et fecísse eos Dóminus agnóscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclesiá, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória. Quorum.

Lectio ix.

Omnis itaque hic sermo est spiritalis. Quid autem Dei virtúti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectionem ex morte vivíficet? Quibus auditis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquisse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, iudicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regenerátio est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in iudicándis duódecim tribubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit. **Te** Deum.

Pro Feria IV.

Officium votivum

de S. Joseph Sponso

B. M. V.

Confessore et Catholicæ Ecclesiæ Patrono.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [257]
Psalmi ut in I. Vesp. de Comuni Apostolorum. [2]

Hymnus.

Te Joseph célebrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christíadum chori,
Qui clarus méritis, junctus es inclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tängeris anxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stringis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu séqueris plagas;
Amíssum Sólymis quæris, et invenis,
Miscens gáudia flétibus.

Post mortem réliquos mors pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória súscipit:

Tu vivens, Súperis par, frúeris Deo,
Mira sorte beátior.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:
Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

℣. Constituit eum dómi-
num domus suæ. ℞. Et
principem omnis posses-
sionis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum es-
set desponsáta * Mater Jesu
María Joseph, ántequam
convenírent, invénta est in
útero habens de Spíritu
sancto.

Oratio ut ad Laud. [258]

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In veneratióne
beáti Joseph, protectóris
nostri.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus. Te Joseph. ut su-
pra. [252]

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph * a
Galilæa de civitáte Náza-
reth in Judæam, in civitá-
tem David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

Ps. trium Noct. de Communi
Conf. non Pont. [89]

Ant. Venérunt pastóres *
festinántes: et invenérunt
Mariám et Joseph, et infán-
tem pósitum in præsépíio.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini * appáruit in somnis
Joseph, dicens: Surge, et
áccipe púerum, et matrem
ejus, et fuge in Ægýptum.

℣. Confitébor nómini tuo.
℞. Quóniam adjútor et pro-
tector factus es mihi.

Lectiones de Scriptura occurr.

℞. i. Clamávit pópulus ad
regem, aliménta petens: *
Quibus ille respóndit: Ite
ad Joseph. ℣. Salus nostra
in manu tua est: réspice
nos tantum, et læti servié-
mus regi. Quibus.

℞. ii. Fecit me Deus quasi
patrem regis, et dóminum
univérsæ domus ejus: *
Exaltávit me, ut salvos
fáceret multos pópulos.
℣. Veníte ad me, et ego
dabo vobis ómnia bona
Ægýpti, ut comedátis me-
dúllam terræ. Exaltávit.

℞. iii. Jam lætus móriar,
quia vidi faciém tuam, et
superstitem te relínquo.
Non sum fraudátus aspé-
ctu tuo: * Insuper osténdit
mihi Dóminus semen tuum.
℣. Qui pascit me ab adole-
scéntia mea, benedícat púe-
ris istis, et invocétur super
eos nomen meum. Insuper.
Glória Patri. Insuper.

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph,
* accépit púerum et ma-

trem ejus nocte, et secéssit in Ægyptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúnto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægypto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

Y. Réspice de cœlo et vide, et vísitá víneam istam.
R. Et pérfice eam.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph: virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simpliciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necesse fuit et putári: sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putaréetur esse,

dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, filius Joseph.

R. Dedísti mihi protectió-nem salútis tuæ, et délixtera tua suscepit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscepitor meus.

Y. Ego protéctor tuus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constituit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutritium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dicitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane filius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotióne, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commít-

teret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcánum: cui, tamquam álteri David, incérta et oc-cúlta sapiéntiæ suæ mani-festávit, et dedit illi non ignárumessemystérii, quod nemo princípum hujus sæ-culi agnóvit.

R. Státuet filios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus re-quiéscet. **V.** Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vi-dére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplé-cti, deosculári, et nutríre et custodíre. Non tantum autem Joseph, sed et Ma-ría descendísse credénda est de domo David: alió-quin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo ígitur erant de domo David: sed in ál-tera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus Da-vid, áltero tamen cónsocio

et teste adimplétæ promi-siónis.

R. Si consistant advérsus me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat ad-vérsus me prælium, in hoc ego sperábo. **V.** In te can-tátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. Glória Patri. Si.

In III. Nocturno.

Ant. Aúdiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde pa-tre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in so-mnis, * Joseph secéssit in partes Galiléæ, et véniens habitávit in civitáte quæ vocátur Náza-reth; ut ad-implerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu * et mater mirántes super his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

V. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. **R.** Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Lectio sancti Evangélíi se-cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptiza-rétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apér-tum est cœlum. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí: quemádmódum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónnuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptionem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

R. Joseph fili David, noli timére accíperere Maríam cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jესum. **V.** Ipse enim salvum fáciat pópu-

lum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam atténte idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto Christum Jесum resurrexisse a mór-tuis, ex sémine David, secúndum Evangélium meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélii sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Maríam, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna: neque enim quia concúbitu non permíxtus, ideo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Maríam cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

V. Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Mariæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joseph in série progenitórum Christi ex David: quid restat, nisi et Mariám non fuisse extráneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órđinem sexus et animórum confœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virilem ab órđine generatiónum illárum non fuisse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus? **Te Deum. 17.**

Ad Laudes**et per Horas.**

Ant. 1. Jacob autem * génuít Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galilæa de civitáte

Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Mariám et Joseph, et infántem pósito in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur filius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiões patris tui confortátæ sunt benedictiόνibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vér-tice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus, atque nostræ
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,
Quas tibi læti cánimus, be-
nignus

Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudicæ

Vírginis sponsum, voluít-
que Verbi

Te patrem dici, dedit et
minístrum

Esse salútis.

Tu Redemptórem stábulo
jacéntem,

Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,

Aspicias gaudens, humilís-
que natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domi-
nátor orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferórum

Turba, cui pronus famu-
látur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,

Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

Ÿ. Dedísti mihi protectió-
nem salútis tuæ. **R.** Et dex-
tera tua suscepit me.

Ad Bened. Ant. Joseph,
fili David, * noli timére ac-
cípere Mariám cónjugem
tuam; quod enim in ea
natum est, de Spíritu san-
cto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili pro-
vidéntia beátum Jo-
seph sanctíssimæ Genitrícis
tuæ sponsum elígere digná-
tus es: præsta, quæsumus;
ut quem protectórem vene-
rámur in terris, intercessó-
rem habére mereámur in
coelis: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Cap. Benedictiones. [257]

R. br. Constituit eum *
Dóminum domus suæ. Con-

stituit. **Ÿ.** Et príncipem o-
mnis possessiónis suæ. Dó-
minum. **Gloria.** Constituit.

Ÿ. Confitébor nómini tuo.
R. Quóniam adjutor et pro-
tector factus es mihi.

Ad Sextam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Deus patris tui erit adjú-
tor tuus, et Omnípo-
tens benedícet tibi benedi-
ctiónibus cœli désuper.

R. br. Confitébor * Nómi-
ni tuo. Confitébor. **Ÿ.** Quó-
niam adjutor et protector
factus es mihi. Nómini.
Gloria Patri. Confitébor.

Ÿ. Justus germinábit sicut
lílíum. **R.** Et florébit in
ætérnum ante Dóminum.

Ad Nonam.

Capitulum. Gen. 49. c.

Filius accrésceus Joseph,
filius accrésceus, et de-
córus aspéctu: filiæ dis-
currérunt super murum.

R. br. Justus germiná-
bit * Sicut lílíum. Justus.
Ÿ. Et florébit in ætérnum
ante Dóminum. Sicut. **Glo-
ria Patri.** Justus.

Ÿ. Plantátus in domo Dó-
mini. **R.** In átriis domus
Dei nostri.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis [252],
præter sequentia.

Ÿ. Sub umbra illíus quem
desideráveram sedi. **R.** Et

fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecísti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

Pro FERIA V.

Officium votivum

de Ss. Eucharistiæ Sacramento.

Semiduplex.

Omnia dicuntur ut in die Festi, 187, omisso Allelúja.

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. O quam suávis est * Dómine spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cœlo præstito, esuriéntes reple bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Y. Panem de cœlo præstitísti eis. **R.** Omne delectaméntum in se habéntem.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passionis tuæ memóriam reliquisti: tribue quæsumus, ita nos córporis et ságuinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Matutinum.

Lectiones I. Noct. de Script. occurrente, cum R.R. ex I. Noct. diei Festi. 193.

Lectiones vero II. et III. Noct. cum suis R.R. sumuntur ex Oct. ejusdem, ut inferius ordine Mensium disponuntur.

In initio Sermonum et Homiliarum, ubi dicitur: De Sermóne sancti N., et De Homilía sancti N., dicatur: Sermo sancti N., et Homilía sancti N.

Mensibus Majo et Junio.

Lect. II. et III. Noct. sumuntur ex Feria ii. post Dom. infra Octavam Festi. 216.

Mensibus

Julio et Augusto.

Lectiones II. et III. Noct. sumuntur ex Feria iii. post Dom. infra Oct. Festi. 220.

Mense Septembri.

Lectiones II. et III. Nocturni sumuntur ex Feria iv. post Dom. infra Oct. Festi. 223.

Ad Primam.

Ant. Sapiéntia * ædificávit sibi domum, míscuit vinum, et pósuit mensam.

In R. br. Y. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Ant. Angelórum esca * nutritísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et trádidí vobis, quóniam Dó-

minus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem.

R. br. Panem coeli * Dedit eis. Panem. **V.** Panem Angelórum manducávit homo. Dedit eis. **Glória Patri.** Panem.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam.

Ant. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit. **V.** Et de petra, melle saturávit eos. Ex ádipe. **Glória Patri.** Cibávit.

V. Edúcas panem de terra, **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam.

Ant. Vincénti dabo * manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne: reus erit Córporis et Sanguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. **V.** Et vinum lætíficet cor hóminis. De. **Glória.** Edúcas.

V. Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. 187.

V. Panem de cœlo præstísti eis. **R.** Omne delectamentum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memoria passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúrae glóriæ nobis pignus datur.

Pro FERIA VI.

Officium votivum
de Passione D. N. J. C.
Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Cálicem salutáris * accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ps. 115. Crédidi. 142.

2. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ps. 119. Ad Dóminum cum tribulárer. 143.

3. Ab homínibus * iniquis libera me Dómine.

Ps. 139. Eripe me Dómine. 156.

4. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ps. 140. Dómine clamávi ad te. 156.

5. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Ps. 141. Voce mea. 157.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite lácrimas,
Et luctu résonent íntima córdium:
Illátas réfero Númini ab ímpiis
Pœnas, et fera vúlnera.

Accínta, heu! gládiis turba satéllitum
Arréptum Dóminum fústibus ímpetit,
Nunc cædit cólaphis, nunc quatit hórridis
Divínium caput íctibus.

Haud finis scéleri: tráditur ímprobo
Christus carnífici: nec mora bárbarus
In regem súperum non timet ímpio
Ausu vérttere dexteram.

Audíte, o pópuli, Numen amábile,
Manánte ex húmeris úndique sánguine,
Lictóris rábidi sústinet ímpetum,
Et vocem premit ínno-cens.

Quis non illácrimet? Jam nova cóndidit
Torménta indómitæ gentis iníquitas:
Infígit cérebro, proh dolor! éfferis
Sertum véprius ásperum.

Heu crimen! tráhitur fú-nibus ímprobis
Funésti Dóminus supplicii ad locum;
Illic oppétiit fúnere, spíritum
Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam
 fera vúlnera
 In terris résonet débíta
 glória;
 Sacrumque assidue nomen
 in æthera
 Humánum genus éffe-
 rat. Amen.

℣. Oblátus est quia ipse
 vóluit. ℞. Et livóre ejus
 sanátí sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
 omnes * qui transítis per
 viam, atténdite, et vidéte
 si est dolor sicut dolor
 meus.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
 de coelis ad terram de
 sinu Patris descendísti, et
 sánguinem tuum pretiósium
 in remissionem peccatórum
 nostrórum fudísti: te humí-
 liter deprecámur; ut in die
 júdicii, ad dexteram tuam
 audíre mereámur: Veníte
 benedícti: Qui vivis.

Ad Complet. et per Horas
 diei, in fine Hymnorum dic.:

Sit laus Patri, ac Paráclito,
 Natóque Patris único,
 Nostræ dedit qui pródigus
 Prétium salútis sánguinem.
 Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem
 crucifixum, * Veníte ad-
 orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse
 ligno
 Pendet, effúso mádidus
 cruóre:
 Aspice, immíti manus alma
 clavo
 Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris
 mínistrum,
 Inter indignos médium la-
 trónes
 Cerne: crudélis fuit ista
 gentis
 Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput
 ecce lassum
 Fléctitur: clausis óculis
 Redémptor
 Spíritum sacro méritis onú-
 stum
 Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas,
 geméndo
 Ni scelus tergas; tua culpa
 Christum
 Stípiti affixit, tua culpa
 morti
 Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus
 omne in ævum,
 Qui pius nostri géneris
 Redémptor,
 Críminis labem míseris no-
 céntem
 Sáanguine tersit.
 Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in coelis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscëptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti

omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tribulant me: multi insúrgunt advérsus me.

Ant. Divisérunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsít faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdedérunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Dómine ne

elongáveris auxiliū tuum a me: * ad defensionem meam cōspice.

Erue a frāmea Deus animam meam: * et de manu canis unicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a cōrnibus unicōrnium humilitatem meam.

Narrābo nomen tuum fratribus meis: * in medio ecclēsiæ laudābo te.

Qui timētis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israēl: * quóniam non sprexit, neque despexit deprecationem pauperis:

Nec avértit faciē suam a me: * et cum clamārem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclēsia magna: * vota mea reddam in conspēctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dóminum qui requírunť eum: * vivent corda eórum in sáeculum sáeculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univērsi fines terræ:

Et adorábunt in conspēctu ejus * univērsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspēctu ejus cadent omnes qui descēdunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generatio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestimēta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Y. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanáti sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo.

Y. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

R. ii. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præivi in cólumna nubis:

* Et tu me tradidísti princípibus sacerdotum, et me duxísti ad prætóríum Piláti.

Y. Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

R. iii. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidisti, * Qui tamquam agnus coram tondente se obmútui, et non apérui os meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. **Glória Patri.** Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et pauperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut videret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constitúerunt advérsum me: * Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine miserére mei, et resúscita me: * et retribúam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sáculo, et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixerunt mala mihi: Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Ant. Aliéni insurrexerunt.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo saluum me fac: * et in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratióem meam: * aúribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-

xérunt advérsum me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt in me, et fortes quæsiérunt ánimam meam.

Ant. Conculcavérunt me.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsum me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsum me

omnes cogitatiónes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscóndent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro nihilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confringes.

Deus, vitam meam añuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióne tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium.

Ant. Conculcavérunt me inimíci mei tota die; advérsum me omnes cogitatiónes eórum in malum.

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádidit illum.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Feria 4. Hebdom. S. Serm. de
Passiõne Domini.

Lectio iv.

In passiõne dominica, fratres, tria speciáliter cõvenit intuéri: opus, modum, causam. Nam in ópere quidem patiéntia, in modo humilitas, in causa caritas commendátur. Patiéntia autem singuláris, quod vidélicet: cum supra dorsum ejus fabricárent peccatóres; cum sic extenderétur in ligno, ut dinumeraréntur ómnia ossa ejus; cum fortíssimum illud propugnáculum, quod custódit Israël, úndique forarétur; cum foderéntur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisiõnem ductus sit et tamquam ovis coram tondeñte non apéruit os suum. Non advérsus Patrem mûrmurans, a quo missus fûerat; non advérsus humánum genus, pro quo, quæ non rápuit, exsolvébat; non dénique vel contra pópulum ipsum peculiárem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiébat.

R. Ego propter te Chananáorum reges percússi, et dedi tibi sceptrum regále: * Et tu dedísti cápiti meo spineam corónam, et

percussísti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respõnde mihi. Et.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligéñter attéñdas, non modo mitem, sed et húmitem corde cognóscēs. Nempe in humilitáte judícium ejus sublātum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebántur crimina responderet. Vídimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósus forma præ fíliis hóminum, sed oppróbrium hóminum et tamquam leprósum, novíssimum virórum, plane virum dolórum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decór. O novíssimum et altíssimum! O húmitem et sublímem! O oppróbrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímius, neque humílior. Dénique sputis íllitus est, oppróbriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilque merébitur vel ista humilitas, quæ hunc habet modum: imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia

singuláris, sic et humílitas admirábilis; útraque sine exémplo.

R. Ego duxi te per désertum quadragínta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa coméndat, nímírum caritas est. Propter nímiam enim caritátem suam, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiam, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superémínens univérsis. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimícis. Cum enim adhuc inimíci essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro iníustis passus es, móriens propter delícta nostra, qui venísti justificáre

gratis peccatóres, servos fácere fratres, captívos cohærédes, éxsules reges.

R. Ego exaltávi te magna virtúte: * Et tu me suspendísti in patíbulo crucis, * In qua expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu me. **Glória Patri.** In qua expándi.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confíditi ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tráns-eat iníquitas.

Clamábo ad Deum altíssimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in opprobrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládius acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pedibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Fodérunt ante faciē meam foveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ, et lingua eórum gládus acútus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem meam cum deprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládium linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut abscónderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salutis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei langué-
runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirabília: * aut médici sus-
citábunt, et confitebúntur
tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in
ténébris mirabília tua: * et
justítia tua in terra obli-
viónis?

Et ego ad te Dómine
clamávi: * et mane orátio
mea prævéniat te.

Ut quid Dómine repéllis
oratióne meam: * avértis
fáciem tuam a me?

Pauper sum ego, et in
labóribus a juventúte mea:
* exaltátus autem, humiliá-
tus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ:
* et terróres tui conturba-
vérunt me.

Circumdedérunt me sicut
aqua tota die: * circumde-
dérunt me simul.

Elongásti a me amicum et
próximum: * et notos meos
a miséria.

Ant. Factus sum sicut
homo sine adjutório, inter
mórtuos liber.

Ÿ. Factus est obédiens
usque ad mortem. **R.** Mor-
tem autem crucis.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Joánnem.**

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens
Jesus, quia ómnia con-
summáta sunt, ut consum-
marétur Scriptúra, dixit:
Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epí-
scopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12.
cap. 35.

Cum truculénter ó-
mnia impietáte Ju-
dæórum essent per-
ácta, nec quidquam ad sum-
mam crudelitátem deéset,
tandem sanctíssima caro
Christi naturále quid páti-
tur. Multis enim, ac váriis
dolóribus exsiccáta, siti tor-
quétur. Multum enim pos-
sunt dolóres ad commovén-
dam sitim; innátum enim
calórem exagitántes, vel,
quod in profunditáte húmi-
dum est, consúmunt et igne-
is ardóribus doléntis víscera
urunt. Sicut ígitur céteras
passiónes, sic hanc étiam
sponte Christus perpéssus
est. Bíbere ígitur petit: illi
autem ádeo longe ab omni
humanitáte áberant, ut pro
juvánte potu atque jucúndo
nocéntem et acérbum attú-
lerint, et humanitátem, qua
movéri videbántur, in im-
pietátem convérterint. Nam
cum peténti dabant, caritá-
tis hábitum suscípere vide-
bántur; sed non est possí-
bile mentíri Scriptúram, in
qua ex persóna Christi dí-
citur: Et dedérunt in escam
meam fel, et in siti mea po-
tavérunt me acéto.

R. Ego te potávi aqua
salútis de petra: * Et tu
me potásti felle et acéto.
Y. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi
te? respónde mihi. Et.

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepísset Je-
sus acétum, dixit: Con-
summátum est: et incliná-
to cápite trádidit spíritum.
Consummátum jam esse Sal-
vátor dicit, quia sæviéndo
Judæórum potéstas in ip-
sum per mortem suam tér-
minum hábuit. Quid enim
non excogitárunť, aut quid
suprémæ inhumanitátis re-
líctum sibi est? Quis cæ-
déndi, quis contumeliándi
modus non adhíbitus? Mé-
rito ígitur consummátum
esse, ait. Cumque tempus
jam esset, ut étiam spirí-
tibus apud inferos prædi-
cáret (venit enim, ut tam
vivórum quam mortuórum
dominarétur), mortem pro
nobis suscepit: et hanc na-
túræ nostræ própriam pas-
sióne sponte súbiit se-
cúndum carnem, quamvis,
ut Deus vita naturáliter sit,
ut spoliátis ínferis, primí-
tiæ dormiéntium, et primo-
génitus (ut Scriptúre dí-
cunt) mortuórum factus,
recúrsum ad vitam naturæ
nostræ largirétur.

R. Ego ante te apérui mare: * Et tu aperuisti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. **Glória.** Qui.

Lectio ix.

Inclinávit ígitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consúmpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinatio cápitis. Quámobrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidísse spíritum, a consuetúdi-
ne nostra sibi dictum est: multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ídeo non simplici-
ter mórtuum esse, sed tradi-
disse spíritum Evangelísta dixísse; quia in manus Dei Patris ánimam suam com-
mendávit, ut ipse dixit: Pa-
ter! in manus tuas comén-
do spíritum meum. Quod nobis magnæ spei funda-
méntum, atque originem præbet.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigatio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisió-
nem ductus, obmútui, et non apérui os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos: dinume-
ravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni: de-
dérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consum-
mátum est; et inclináto cá-
pite, emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sen-
títe in vobis, quod et in
Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rapí-
nam arbitrátus est esse se
æquálem Deo: sed semet-
ípsum exinanívit, formam
servi accípiens, in similitú-
dinem hóminum factus, et
hábitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum, fa-
ctus obédiens usque ad
mortem, mortem autem
crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affixus cruci.

Pedes manúsque horribili
Clavi cruéntant vúlnerē:
Cor, vultus, artus, pectora
Sacro redúndant sáanguine.

Flet, orat, et clamans
obit:

Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat pectora.

Montes, sepúlchra, sáxa-
que

Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntre-
munt,

Templique velum scíndi-
tur.

Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.

Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.

Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiónem sáanguine.

Nostra ergo pax et gaú-
dium

Sis vita, Jesu, et præ-
mium;

Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

Y. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.

R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Je-
sum autem * cum veníssent,
ut vidérunt eum jam mór-
tuum, non fregérunt ejus
crura; sed unus mílitum
lancea latus ejus apérui-
t, et contínuo exívit sanguis
et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
de cœlis ad terram de
sinu Patris descendísti, et
sáanguinem tuum pretiósus
in remissiónem peccatórum
nostrórum fudísti: te humí-
liter deprecámur; ut in die
judícii, ad dexteram tuam
audíre mereámur: Veníte
benedícti: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. Y. Qui pro no-
bis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres: Hoc
enim. **ut supra.** [273]

R. br. Oblátus est, *
Quia ipse vóluit. Oblátus.
Y. Et livóre ejus sanáti
sumus. Quia. **Glória Patri.**
Oblátus.

Y. Próprio Fílio suo non
pepércit Deus. **R.** Sed pro
nobis ómnibus trádedit il-
lum.

Ad Sextam.

Capitulum. Zach. 13. c.

Quid sunt plagæ istæ in
medio mánuum tuá-

rum? Et dicet: His plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

R. br. Proprio Filio suo * Non pepercit Deus. Proprio. **V.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non. Glória Patri. Proprio.

V. Factus est obediens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Ad Nonam.

Capitulum. Isaïæ 53.

Generationem ejus quis enarrabit? Quia abscessus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum.

R. br. Factus est obediens: * Usque ad mortem. Factus. **V.** Mortem autem crucis. Usque. Glória Patri. Factus.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I, præter sequ.

V. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras. **R.** Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph * corpus Jesu involvit síndone, et posuit eum in monumento exciso. Fuit planctus magnus in

illa die; mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Pro Sabbato.

Officium votivum

de Immacul. Concept. B. Mariæ Virg.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [281], **Ps. ut in Festis B. Mariæ V.** per annum. [169]

Hymn. Ave maris. [171]

V. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beátam me dicent * omnes generationes, quia fecit mihi magna, qui potens est, allel.

Oratio ut ad Laud. [282]

Ad Completorium, et alias Horas, in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Imaculátam Concéptionem Vírginis Mariæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dñm.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírginum,
Intácta máter Núminis,
Coeléstis aulæ jánuas,
Spes nostra, coeli gaúdium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri.

Turris draconí impérvia,
Amíca stella náúfragis,
Tuére nos a fraudíbus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras díscute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est *
nomen tuum Dómine in
univérſa terra, quia in Vír-
gine María dignum tibi ha-
bitáculum præparásti.

**Ps. trium Noct. ut in Festis
B. M. V. per annum. [172]**

Ant. In sole pósuit *
Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua
* accépit María benedictió-
nem a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Ÿ. Deus omnípotens præ-
cínxit me virtúte. **R.** Et
pósuit immaculátam viam
meam.

**Lectiones de Scriptura occur-
rente.**

R. i. Per unum hóminem
peccátum in hunc mundum

intrávit, in quo omnes pec-
cavérunt. * Ne tíneas Ma-
ría, invenísti grátiam apud
Deum. **Ÿ.** Erípuit Dóminus
ánimam tuam de morte, et
contra inimícum factus est
protéctor tuus. Ne tíneas.

R. ii. Transíte ad me
omnes qui concupíscitis
me: * Et narrábo vobis,
quanta fecit Deus ánime
meæ. **Ÿ.** Vivit Dóminus,
quóniam adimplévit in me
misericórdiam suam. Et.

R. iii. Elécta mea cándida
sicut nix in Líbano; sicut
favus distillans lábia ejus:
* Mel et lac sub lingua il-
líus. **Ÿ.** Veni de Líbano,
sponsa mea, veni, coro-
náberis coróna gratiárum.
Mel. Glória Patri. Mel.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia
in Conceptione ejus, et spe-
ciósa appáruit inter filias
hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus
mane dilúculo; sanctificá-
vit tabernáculum suum Al-
tíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta
sunt de te, civitas Dei:
fundávit te Dóminus in
móntibus sanctis.

Ÿ. In hoc cognóvi, quó-
niam voluísti me. **R.** Quó-
niam non gaudébit inimí-
cus meus super me.

Ex Bulla dogmática Pii
Papæ noni.

Lectio iv.

Quoniam quæ ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum ejusdem objecto cōserta sunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco decedentes nostri Romani Pontifices omni cura Conceptionis cultum amplificantes, illius etiam objectum ac doctrinam declarare, et inculcare impensissime studuerunt. Etenim clare apertèque docuere, festum agi de Virginis Conceptione, atque uti falsam et ab Ecclesiæ mente alienissimam proscripserunt illorum opinionem qui non Conceptionem ipsam, sed sanctificationem ab Ecclesia coli arbitrarèntur et affirmarent.

R. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. **V.** Deus enim creavit me in justitia, et apprehendit manum meam, et servavit me. Nondum.

Lectio v.

Neque mitius cum iis agendum esse existi-

mârunt, qui ad labefactandam de Immaculata Virginis Conceptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum Conceptionis instans et momentum discrimine, asserébant, celebrari quidem Conceptionem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque prædecessores nostri suarum partium esse duxerunt, et beatissimæ Virginis Conceptionis festum, et Conceptionem pro primo instanti tamquam verum cultus objectum omni studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibus Alexânder septimus decedens noster sinceram Ecclesiæ mentem declaravit, inquit: Sane vetus est Christifidelium erga ejus beatissimam Matrem Virginem Mariam pietas sentièntium, ejus animam in primo instanti creationis atque infusionis in corpus fuisse speciali Dei grâtiâ et privilegio, intuitu meritòrum Jesu Christi ejus Filii humani generis Redemptoris, a macula peccati originalis præservatam immūnem, atque in hoc sensu ejus Conceptionis festivitatem solèmnî ritu colèntium et celebrantium.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenítur púrior. Candor est.

Lectio vi.

Atque illud in primis sólémne quoque fuit iisdem decessóribus nostris, doctrínam de Immaculáta Dei Matris Conceptione sartam tectámque omni cura, stúdio et contentióne tuéri. Etenim non solum nullátenus passi sunt, ipsam doctrínam quovis modo a quópiam notári atque tradúci, verum étiam longe ultérius progréssi, perspicuis declaratióibus iteratísque vécibus edixerunt: Doctrínam qua Immaculátam Vírginis Conceptionem profitémur, esse, suóque mérito habéri cum ecclesiástico cultu plane cónsonam, eámque véterem, ac prope universálem et ejúsmodi, quam Romána Ecclesia sibi fovéndam tuendámque suscepérit, atque omníno dignam, quæ in sacra ipsa liturgía, solemnioribúisque précibus usurparétur. Neque his contentí, ut ipsa de Immaculáto Vírginis Concéptu doctrína invioláta persisteret,

opinióem huic doctrínæ advérsam, sive públice, sive privátim, deféndi posse severíssime prohibuére, eámque múltiplici véluti vúlnerē conféctam esse voluerunt.

R. Signum magnum apparuit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. **V.** Induit eam Dóminus vestiméntis salutis, induménto justitiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et. **G**lória. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptione ejus; añuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes * in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum: in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me.

R. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo

in civitatem Galilææ; cui nomen Názareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Virginis María. Et reliqua.

Homilia sancti Tharásii
Episcopi.

De Præsentatione Deiparæ.

Quibus te laudibus cumulabimus, María? O puella immaculata; o virgo impolluta; o mulierum ornamētum, filiarum nitor! O mater Virgo sancta, tu benedicta inter mulieres; tu celebrata propter innocentiam; tu obsignata virginitate. Tu Adami maledicti expiatio; tu debiti Hevæ solutio. Tu Abélis purissima oblatio; primogenitorum delēctus; immaculatum sacrificium. Tu Enos in Deum spes non pudore suffusa; tu Enoch inita gratia, et in securam vitam migratio. Tu Noë arca, et secundæ regenerationis apud Deum conciliatio. Tu regni et sacerdotii Melchisedech perillūstris splendor; tu Abrahāmi firma fiducia et promissionis futuræ posteritatis obsequens fides. Tu Isaac novum sacrificium et rationāle holocaustum; tu Jacob in scalam

ascensus causa, et foecunditatis in duodecim tribus permanentis expressio nobilissima. Tu Judæ apparuisti secundum stirpem filia; tu Joséphi pudicitia et veteris Ægypti, nimirum synagogæ Judæorum eversio, o Immaculata! Tu Móysis ejusdemque legislatoris liber divinitus concinnatus, in quo scriptum est sacramētum regenerationis, et divinis digitis insculpta in tabulis lex est tamquam in monte Sina, ubi novus Israël ab intelligibulum Ægyptiorum servitute vindicabitur, quemadmodum antiquus populus in solitudine manna et aqua de petra satiatus est, petra autem erat Christus e tuo gremio proditurus tamquam sponsus de thalamo. Tu Aarónis virga florens; tu es Davidis filia fimbriis aureis circumvestita vario ornatu nitescens.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus:
* Emissiones tuæ paradissus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Tu es prophetarum speculum, et rerum ab illis prænuntiarum exitus. Te enixe Ezéchiél vaticinans appellávit portam clausam, per quam nemo hominum umquam transibit nisi Dóminus Deus solus, et portam clausam conservábit. Te Isaías ille in primis grandiloquus prænuntiat virgam Jesse, ex qua flos Christus oriétur, et frutícibus vitiórum extirpátis radícitus, plantas divínæ cognitiónis in agro inseret. Te Jeremías præmonstrávit inquiring: Ecce dies vénient, dicit Dóminus, et fériam dómui Israël et dómui Judæ fœdus novum, quod constitui cum pátribus eórum, ita significans advéntum ortúmque filii tui, et pópulum Géntium vocans ad Deum adorándum inde usque a finibus terræ. Te étiam Dániel vir desideriórum proclamávit montem ingéntem, e quo Christus lapis. anguláris abscindétur, et simulácrum multifórmis serpéntis ruina atque exítio dissipábit. Te honóro agnam immaculátam, te prædico grátia plenam, te cano Dei habitatióne puram et immaculátam. Et sane ubi ab-

undávit delíctum, superabundávit grátia. Per mulierem mortem lucráti sumus, per mulierem univérsa ipse rursus instaurábit. Per serpéntem cibum accépimus amári sapóris, per ipsum vero rursum vescémur cibo immortalitátis. Prima parens Heva Caínium in lucem édedit invídiæ et nequitiæ príncipem; unigénitus Fílius tuus erit primogénitus vitæ et resurrectiόνis. O inaudítum prodígium! O admirándam novitátem! O sapiéntiam nullis verbis coæquándam!

R. Magnificat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. **Gloria.** Quia.

Lectio ix.

Nos autem pópulus Dei, gens sancta, congregatio acceptábilis, filii colúmbæ, sóboles grátiae in hac Vírginis celebritáte puris ánimis, impollútis lábiis, multisonis linguis hymnos suavidicos extollámus. Illústre hoc festum, príncipem solemnitátem Angelis lætam et hominum prædicatione digníssimam, próuti par est, venerántes il-

lud Ave Gabriélis cum reveréntia et gaúdio sancto conclamémus. Ave delíci-um Patris, per quam ad últimos terræ fines Dei cognítio manávit. Ave Fílii domicílium, de qua ille carne indútus prodívit. Ave sancti Spíritus habitáculum ineffábile. Ave sánctior Chérubim; ave gloriósior Séraphim; ave cœlo látior; ave sole splendídior; ave luna micántior; ave múltiplex astrórum nitor; ave levis nubes, quæ cœléstem plúviam inspérgis. Ave aura sancta, quæ spíritum malítiae a terra dissipásti. Ave nóbile præcónium Prophetárum; ave Apostolórum audítus per totum orbem sonus; ave Mártyrum excéllens conféssio; ave Patriarchárum laudatíssima prædicátio; ave Sanctórum summum ornaméntum. Ave causa salutis ómnium mortálium; ave regína pacis conciliátrix; ave matrum splendor immaculátus. Ave mediátrix ómnium, qui sub cœlo sunt; ave totíus orbis reparátio; ave grátia plena, Dóminus tecum, qui ante te, et ex te, et nobíscum. Ipsi laus cum Patre et sanctíssimo et vivífico Spíritu, nunc et semper, et in

infínita sæcula sæculórum. Amen. **Te Deum.** 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israë́l, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. **Prov. 8. c.**

Dóminus possédit me in iníitio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:

Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitā datā per Vírginem
Gentes redémtæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu,
In sempitérna sǎcula. Amē.

℣. Immaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.
℞. Gáúdium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dó-
minus Deus * ad serpén-
tem: Inimicítias ponam in-
ter te et mulierem, et semen
tuum et semen illíus: ipsa
cónteret caput tuum, allel.

Oratio.

Deus, qui per Immacu-
látam Vírginis Con-
ceptionem dignum Fílio tuo
habitáculum præparásti:
quæsumus; ut, qui ex morte
ejúsdem Fílii tui prævísa
eam ab omni labe præser-
vásti, nos quoque mundos
ejus intercessióne ad te per-
veníre concédas. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In ℞. br. dicitur **℣.** Qui
natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dóminus. [281]

℞. br. Deus omnípotens
* Præcínxit me virtúte.

Deus omnípotens. **℣.** Et
pósuit immaculátam viam
meam. Præcínxit. **Glória**
Patri. Deus omnípotens.

℣. In hoc cognóvi, quó-
niam voluísti me. **℞.** Quó-
niam non gaudébit inimí-
cus meus super me.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non
aperiétur, et vir non in-
trábit per eam, quóniam
Dóminus Deus Israél in-
gréssus est per eam: erít-
que clausa príncipi. Prin-
ceps ipse sedébit in ea.

℞. br. In hoc cognóvi, *
Quóniam voluísti me. In
hoc cognóvi. **℣.** Quóniam
nongaudébit inimícus meus
super me. Quóniam voluí-
sti. **Glória** Patri. In hoc.

℣. Exaltábo te Dómine,
quóniam suscepísti me.
℞. Nec delectásti inimícos
meos super me.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit
in cœlo: Múlier amícta
sole, et luna sub pédibus
ejus, et in cápite ejus coróna
stellárum duódecim.

℞. br. Exaltábo te Dñe,
* Quóniam suscepísti me.
Exaltábo. **℣.** Nec delectásti
inimícos meos super me.
Quóniam. **Glória.** Exaltábo.

℣. Immaculáta Concéptio tua Dei Génitrix Virgo.

℞. Gaúdium annuntiávit univérso mundo.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter:

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptionem.

R O M Æ.

Pro FERIA III.

Officium votivum

de Ss. Apostolis Petro et Paulo.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apost. [2], præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℞. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dñe.

Oratio.

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapósto-

lum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ex Hom. 82. in Nat. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excésum in hunc eum usque torrémentem suæ præcipitávit insánia, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inférret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Pauli neces grátia Dei posset extingui; quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contéptus vitæ hujus occiduæ, percéptio fieret felicitátis æternæ. Pretiósá est ergo in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere destrui potest sacraménto crucis Christi fundáta religio. Non minúitur persecutióibus Ecclésia, sed augétur: et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt,

multiplicáta nascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérimina in quantam sóbolem germinárint, beatórum millia Mártyrum protestántur, qui apostolicórum æmulitriumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronáunt.

R. Vidi conjúctos. [11]

Lectio v.

De quorum præsidio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémpulum patiéntiæ et confirmatióem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum comémoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultatem, nihil divérsus, nihil debémus sentire discrétum: quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

R. Beáti estis. [12]

Lectio vi.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confidimus, inter omnes labóres istius vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratióibus adjuvándos: ut quantum propriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post init.

Ecce nos ómnia dereliquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsivimus quæ sæculi sunt, non quæsivimus partem de possessionibus, sed te elégimus portióem. Reliquisti ergo ómnia, Pe-

tre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erígitur: sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxílio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi possessió est: illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátia.

R. Isti sunt qui. [15]

Lectio viii.

Quicumque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sáculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sáculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesaúro locupletátos fuisse cognóvimus. Est pulchérissimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exigere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia reliquerint, Deus pórtio est. Ipse est

útique merces perfécta virtútum, qui non céntupli enumeratione, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit: Ero, sed: Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

R. Isti sunt viri. [15]

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portióne. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiones, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes igitur plúrimas portiónes; élige quam putas; non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi principes terræ,* quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Extende manum tuam su

per mare, ut revert. Ex. 14.

Absciderunt palmitem . .

quem portaverunt. N. 13.

OFFICIA PROPRIA

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

FESTA APRILIS.

Die 26. Aprilis.

**B. Mariæ V.
de Bono Consilio.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

*Ant. ut ad Laudes. [293] Ps.
ut in Festis B. Mariæ V. per
annum. [169]*

Capitulum. Prov. 8. d.

Beatús homo qui
audit me, et qui
vigilat ad fores
meas quotidie,
et observat ad postes ostii
mei. Qui me invenerit, in-
veniet vitam, et hauriet
salutem a Dómino.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,

Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpís solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribushonorunus. Amen.

V. Ora pro nobis Mater
Boni Consilii. **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Candor est lucis æternæ, et spéculum sine mácula Dei majestátis et imágo bonitátis illius: et ideo nihil inquinátum in eam incúrrit.

Oratio ut ad Laudes. [294]

Ad Complet. et per Horas diei in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María Dei Génitrix Virgo, Mater Boni Consílii * Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Plaude festívo, pia gens,
honóre,
Dum Genestánam venerá-
ris ædem,
Qua Dei magnæ Genitrícis
alma
Splendet imágo.

Hæc ubi miram spéciem
repén-
te

Obtulit lætis pópulis vi-
déndam,

Multa mox secum bona
ferre nostras
Visa per oras.

Ipsa tunc ægris áderat,
moléstos
Córporis morbos animíque
pellens

Longe et ærúmnas Látio
imminéntes
Ipsa fugábat.

Virgo, quæ magnis deco-
ráta signis,
Nunc quoque effúlges, mí-
seris juvámen
Affer, et fuis pátiens
cliéntum

Annue votis.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super cœli sólio co-
rúscans,
Totius mundi sériem gu-
bérnat

Trinus et unus. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Accipe consílium in-
telléctus, et ne abjicias con-
sílíum meum.

**Psalmi trium Nocturnorum ut
in Festis B. M. V.** [172]

Ant. Sine consílio nihil
fácias et post factum non
pœnitébis.

Ant. Audíte disciplínam et
estóte sapiéntes, et nolíte
abjícere eam.

Y. Venérunt mihi ómnia
bona páriter cum illa.

R. Et innumerábilis honés-
tas per manus illius.

De libro Proverbiórum.

Lectio i. Cap. 2. b.

Si intráverit sapiéntia
cor tuum, et sciéntia
ánimæ tuæ placúe-
rit: consílíum custódi-
et te,

et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab homine, qui perversa loquitur: qui relinquunt iter rectum, et ambulant per vias tenebras: qui letantur cum male fecerint, et exsultant in rebus pessimis: quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum.

R. Si sapientiam invocaveris, et inclinaveris cor tuum prudentiae: * Tunc intelliges timorem Domini, et scientiam Dei invienes. **V.** Quia Dominus dat sapientiam et ex ore ejus prudentia et scientia. Tunc intelliges.

Lectio ii. Cap. 3. c.

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis. Custodi legem atque consilium: et erit vita animae tuae, et gratia faucibus tuis. Tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget: si dormieris, non timebis: quiesces, et suavis erit somnus tuus. Ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne capiaris.

R. Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit: * Consilium custodiet te, et prudentia

servabit te. **V.** Ut eruaris a via mala, et ab homine qui perversa loquitur. Consilium.

Lectio iii. Cap. 8. b.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt. Per me principes imperant et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me.

R. Beatus homo qui invenit sapientiam et qui affluit prudentia: * Primi et purissimi fructus ejus. **V.** Pretiosior est cunctis opibus, et omnia quae desiderantur, huic non valent comparari. Primi. **Gloria Patri. Primi.**

In II. Nocturno.

Ant. Justi sunt omnes sermones mei, non est in eis pravum quid, neque perversum.

Ant. Consilium illius sicut fons vitae permanet.

Ant. Audi consilium, et suscipe disciplinam, ut sis sapiens in novissimis tuis.

V. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi. **R.** Ducam te per sémitas æquitátis.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

In natali S: Joann. Bapt.

Lectio iv.

Hóminem concépit Elísabeth, hóminem María: sed Elísabeth solum hóminem, María Deum et hóminem. Mira res est, quómo-
do potúerit concípere creatúra Creatórem. Quid est ergo intelligéndum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hóminem sine patre et matre? Primus ille noster casus fuit, quando fémína, per quam mórtui sumus, in corde concépit venéna serpéntis. Persuásit enim serpens peccátum, et admissus est malesuádens. Si primus noster casus fuit, cum fémína concépit corde venéna serpéntis; non mirándum, quod salus nostra facta est, cum fémína concépit in útero carnem Omnipoténtis. Utérque cecíderat sexus, utérque fúerat reparándus. Per mulierem in intéritum missi erámus, per mulierem nobis réddita est salus.

R. Fili custódi legem atque consílium * Et erit vita

ánimæ tuæ, et grátia faucibus tuis. **V.** Tunc ambulábis fiduciáliter in via tua, et pes tuus non impínget. Et.

Sermo sancti Fulgéntii
Epíscopi.

De laud. Mariæ ex partu Salvat.

Lectio v.

Quóniam diábolus per serpéntem Evæ loquútus, per Evæ aures mundo íntulit mortem, Deus per Angelum ad Mariám pértulit verbum et cunctis sæculis vitam effúdit. Angelus sermónem ejécit, et Christum Virgo concépit. Hoc splendóre concípitur Dei Fílius, hac mundítia generátur. De cœlis médicus tránsiens per Vírginem post tránsitum suum illæsam fecit Vírginem permanére. Qui enim disrúpta córporum membra in áliis póterat integráre tangéndo, quanto magis in sua Matre, quod invénit íntegrum, pótuít non violáre nascéndo? Crevit enim ejus partu intégritas córporis pótius, quam decrevíit, et virgínitas ampliáta est pótius, quam fugáta.

R. Audi fili mi, et súscipe verba mea * Ut multiplicéntur tibi anni vitæ.

V. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis. Ut.

Lectio vi.

María quam præclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta, salutatio-
nis angélicæ, benedictiónis divínæ, et plenitudinis grátia. Sic enim eam légitur salutasse: Ave María, grátia plena: benedícta inter mulieres. Et ut nihil non sublíme esset in hac sanctíssima Vírgine, quam Angelus grátia plenam salutávit, non sine divíno consílio factum est, ut ejus étiam imágines summo essent in honóre et prodígiis miraculisque claréscerent. Quas inter ea tribus abhinc sæculis præcipuo honóre cólitur, quæ Paulo secúndo sedénte mirabíliter apparuisse in pariete Ecclésiæ Patrum Ordinis Eremitárum sancti Augustíni in óppido Genestáni Prænестínæ diocécis, ex pontificiis diplomátibus et suppáribus monuméntis comprobátur. Quibus permótus Pius Papa sextus præfátis ejúsdem óppidi Cœnobítis Offícium próprium concéssit séptimo Kaléndas Majas, ipso scilicet Apparitiónis die, recitándum, ac deínde illud die, quæ immediáte subséquitur pro ejus recitatióne in pósterum assignáta ad univérsum prædictum órdi-

nem sub ritu dúplicis májoris exténdit. Leo vero décimus tértius ad augéndum cultum erga beatíssimam Vírginem sub título Matris Boni Consilii novum hoc offícium approbávit.

R. Ausculta sermónes meos, et ad elóquia mea inclína aurem tuam: * Ne recédant ab óculis tuis: custódi ea in médio cordis tui. **V.** Vita enim sunt inveniéntibus ea, et univérsæ carni sánitas. Ne recédant. Glória Patri. Ne recédant.

In III. Nocturno.

Ant. Via stulti recta in óculis ejus, qui autem sápiens est, audit consília.

Ant. Cor boni consilii stá tue tecum, non est enim tibi áliud pluris illo.

Ant. Sápiens cor et intelligibile abstinébit se a peccátis, et in opéribus justitiæ succéssus habébit.

V. Coróna sapiéntiæ timor Dómini. **R.** Replens pacem, et salútis fructum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph

de domo David, et nomen
Vírginis María. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi
Abbátis.

Ex Homil. 2. super Missus circa
finem.

Et nomen, inquit, Vír-
ginis María, quod
interpretátum ma-
ris stella dicitur. Ipsa nam-
que est nóbilis illa stella ex
Jacob orta, cujus rádius
unívérsum orbem illúminat.
Ipsa, inquam, est præclára
et exímia stella super hoc
mare magnum et spatiósum
necessário subleváta, mi-
cans méritis, illústrans ex-
émplis. O quisquis te intél-
ligis in hujus sæculi proflú-
vio magis inter procéllas et
tempestátes fluctuáre, quam
per terram ambuláre: ne
avértas óculos a fulgóre
hujus síderis, si non vis
óbrui procéllis. Si insúrgant
venti tentatiónum, si incúr-
ras scópulos tribulatiónum,
réspice stellam, voca Ma-
ríam. Si jactáris supérbiæ
undis, si ambitiónis, si de-
tractiόνis, si æmulatiόνis,
réspice stellam, voca Ma-
ríam. Si críminum immani-
táte turbátus, consciéntiæ
foeditáte confúsus, judicii
horróre pertérritus, bára-
thro incípias absorbéri tri-
stítiæ, desperatiόνis abýs-
so, cógita Mariám. In perí-

culis, in angústiiis, in rebus
dúbiiis, Mariám cógita, Ma-
ríam invoca. Ipsam se-
quens, non dévias: ipsam
rogans, non despéras: ip-
sam cógitans, non erras:
ipsa tenénte, non córruis:
ipsa protegénte non métuis:
ipsa duce non fatigáris: ipsa
propítia pèrvenis, et sic in
temetípso experíris quam
mérito dictum sit: et no-
men Vírginis María.

R. Fílii audíte me: * Beáti
qui custódiunt vias meas.
V. Audíte disciplínam et
estóte sapiéntes et nolíte
abjícere eam. Beáti.

Lectio viii.

Intuére o homo, consílium
Dei, agnósce consílium
sapiéntiæ, consílium pietá-
tis. Redemptúrus humá-
num genus, prétium uni-
vérsum cóntulit in Mariám.
Altius ergo intuémini quan-
to devotiόνis afféctu a no-
bis volúerit honorári, qui
totius boni plenitúdinem
pósuit in María: ut pro-
índe, si quid spei in nobis
est, si quid grátiae, si quid
salútis, ab ea novérimus
redundáre, quæ ascéndit
deliciis áffluens. Tolle Ma-
ríam hanc maris stellam,
quid nisi calígo invólvens,
umbra mortis, et densíssi-
mæ ténebræ relinquúntur?
Totis ergo medúllis córdi-

um, totis præcordiôrum af-
fécibus, et votis ómnibus
Mariám hanc venerémur,
quia sic est volúntas ejus,
qui totum nos habére vó-
luit per Mariám. In ómni-
bus síquidem, et per ómnia
próvidens míseris trepida-
tiónem nostram solátur, fi-
dem éxcitat, spem róborat,
diffidéntiam ábigit, érigit
pusillanimitátem.

R. Princípium sapiéntiæ
timor Dómini: * Et scién-
tia sanctórum prudéntia.
V. Per me enim multipli-
cabúntur dies tui, et ad-
déntur tibi anni vitæ. Et.
Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Ad Patrem verebáris accé-
dere, solo audítu térri-
tus ad fólia fugiébas: Je-
sum tibi dedit mediatórem.
Sed fórsitan et in ipso ma-
jestátem vereáre divínam,
quod, licet factus sit homo,
mánserit tamen Deus. Ad-
vocátum habére vis et ad
ipsum? Ad Mariám recúr-
re. Pura síquidem humáni-
tas in María. Nec dúbius
dixerim, exaudiétur et ipsa
pro reveréntia sua. Exaú-
diet útique Matrem Fílius,
et exaúdiet Fílium Pater.
Filioli, hæc peccatórum
scala, hæc mea máxima fi-
dúcia est, hæc tota rátio
spei meæ. Quid enim? Pot-

est ne Fílius aut repéllere,
aut sustinére repúlsam?
Non audíre, aut non audíri
Fílius potest? Neutrum pla-
ne. Invenísti, ait Angelus,
grátiam apud Deum: felici-
ter. Semper hæc invéniet
grátiam, et sola est grátia
qua salvámur. Quid nos
ália concupíscimus fratres?
Quærámus grátiam, et per
Mariám quærámus, quia
quod quærit invenit, et fru-
strári non potest. Quærá-
mus grátiam, sed grátiam
apud Deum: nam apud hó-
mines grátia fallax. Quæ-
rant álíi méritum, nos in-
veníre grátiam studeámus.
Quid enim? Non grátia est
quod hic sumus? Profécito
misericórdia Dómini est,
quod non sumus consúm-
pti. **Te Deum. 17.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ego mater * pul-
chræ dilectiónis, et timó-
ris, et agnitiónis, et sanctæ
spei.

Ps. Dóminus regnávit. 18.

2. In me grátia * omnis
viæ et veritátis, in me omnis
spes vitæ et virtútis.

3. Qui audit me * non
confundétur, et qui operán-
tur in me non peccábunt.

4. Da mihi sédium tuá-
rum * assistricem sapién-

tiam, et noli me reprobare a filiis tuis.

5. Optavi, * et datus est mihi sensus et invocavi, et venit in me spiritus sapientiae.

Capitulum. Prov. 8. d.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauiet salutem a Domino.

Hymnus.

O gloriosa virginum,
Sublimis inter sidera,
Qui te creavit, parvulum
Lactente nutris ubere.

Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo germine;
Intrent ut astra flebiles,
Coeli recludis cardines.

Tu regis alti janua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Virginem
Gentes redemptae plaudent.

Jesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula.

Amen.

V. Dignare me laudare te
Virgo sacrata. **R.** Da mihi
virtutem contra hostes tuos.

Ad Bened. Ant. Beata Mater et intacta Virgo, Regina mundi, nostras deprecationes ne despicias in ne-

cessitatibus, sed a periculis cunctis libera nos semper.

Oratio.

Deus, qui Genitricem dilecti Filii tui matrem nobis dedisti, ejusque speciosam imaginem mira apparitione clarificare dignatus es: concede, quaesumus; ut ejusdem monitis jugiter inherentes secundum cor tuum vivere et ad coelestem patriam feliciter pervenire valeamus. Per eundem Dominum nostrum.

Ad Tertiam.

Capit. Beatus homo. ut supra.

R. br. Venérunt mihi omnia bona * Páriter cum illa. Venérunt. **V.** Et innumerabilis honestas per manus illius. Páriter. Glória Patri. Venérunt.

V. Viam sapientiae monstrabo tibi. **R.** Ducam te per semitas aequitatis.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 6. c.

Conserva fili mi praecepta patris tui, et ne dimittas legem matris tuae. Liga ea in corde tuo jugiter, et circumda gutturi tuo.

R. br. Viam sapientiae * Monstrabo tibi. Viam. **V.** Ducam te per semitas aequitatis. Monstrabo. Glória Patri. Viam.

V. Coróna sapiéntiæ timor Dómini. **R.** Replens pacem, et salútis fructum.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 23. d.

Præbe fili mi cor tuum mihi et óculi tui vias meas custódiant.

R. br. Coróna sapiéntiæ * Timor Dómini. Coróna. **V.** Replens pacem, et salútis fructum. Timor. **Glória Patri.** Coróna.

V. Veníte filii, audíte me. **R.** Timórem Dómini docébo vos.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis, præter

Ad Magnificat. Ant. Felix es sacra Virgo María, et omnilaudedigníssima: quia ex te ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, magni Consílii Angelus.

FESTA MAJI.

Dominica I. Maji.

B. Mariæ Virginis divini Pastoris Matris.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [300], **Ps., Cap. et Hymn. ut in Festis B. M. V. per annum** [169] **præter sequ.**

V. Dignáre me laudáre te Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sicut pastor gregem suum pascet, in bráchio suo congregábit agnos, et in sinu suo levábit.

Oratio ut ad Laudes. [301]

Ad Completorium et per Horas in fine Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Sancta María divini Pastóris Mater * **Intercede** pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. [172]

In I. Nocturno.

Ant. Mane surgámus ad vineas, videámus si flóruit vinea, si flores fructus partúriunt, ibi dabo tibi úbera mea.

Psalmi trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [172]

Ant. Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo.

Ant. Trahe me post te: currémus in odórem unguentórum tuórum.

V. Spécie tua, et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. et 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, et eruditís intérsus cogitátióibus. Timor Dómini

odit malum: arrogántiam, et supérbiam, et viam pravam, et os bilíngue detestor. Meum est consílium, et æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, et legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant, et poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo: et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiæ, et glória, opes supérbæ, et justítia. Mélior est enim fructus meus auro, et lápide pretióso, et genímína mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum júdicíi, ut dítem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam.

R. Sicut vigilávi super eos, ut evéllerem, et demolírem, et dissipárem, et dispérderem, et afflígerem:

* Sic vigilábo super eos, ut ædíficem, et plantem.

V. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et in univérso colle excélso. Sic vigilábo.

Lectio ii.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno

ordináta sum, et ex anti- quis ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant, necdum montes gravi mole constítierant: ante colles ego parturiébar: Adhuc terram non fécerat, et flúmina, et cárdines orbis terræ. Quando præparábat cœlos áderam: quando certa lege, et gyro vallábat abyssos: quando æthéra firmábat sursum, et librábat fontes aquárum: quando circúmdabat mari términum suum, et legem ponébat aquis, ne transírent fines suos: quando appendébat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: et delectábar per singulos dies, ludens coram eo omni témpore; ludens in orbe terrárum: et delíciæ meæ esse cum fíliis hóminum. Nunc ergo fílii audíte me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audíte disciplínam, et estóte sapiéntes, et nolíte abjícere eam.

R. Anima mea desiderávit te in nocte: * Sed et spíritu meo in præcórdiis meis; de mane vigilábo ad te. **V.** Ego dórmio, et cor meum vígilat: vox dilécti mei pulsántis. Sed.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit columbas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas, ut vocárent ad arcem, et ad móenia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Sicut vísitat pastor gregem suum in die, * Quando fúerit in médio óvium suárum dissipatárum.

V. Sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis in die nubis, et caliginis. Quando fúerit. **Glória Patri.** Quando fúerit.

In II. Nocturno.

Ant. Salvábo gregem meum, et non erit ultra in rapinam.

Ant. Congregábit eum, et custódiet eum, sicut pastor gregem suum.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvèbitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Lectio iv.

Ex Serm. in cap. 12. Apoc. ante med.

Amplectámur Mariæ vestigia, fratres mei, et devotíssima supplicatióne beátis illius pédibus provolvámur. Teneámus eam, nec dimittámus, donec benedíxerit nobis: potens est enim. Nempe vellus est médium inter rorem et áream, múlier inter solem et lunam, María inter Christum et Ecclésiám constitúta. Sed forte miráris non tam velus opértum rore, quam amíctam sole mulierem. Magna síquidem familiáritas, sed mira omníno vicinitas solis, et mulieris. Quómodo enim in tam veheménti fervóre tam fráglilis natúra subsístit? Mérito quidem admiráris Móyses sancte, et curiosius desíderas intuéri. Verúmtamen solve calceamenta de pédibus tuis, et involúkra pone carnálium

cogitationum, si accédere concupiscis.

R. Super omnem faciem terræ dispersi sunt greges mei et non erat qui requireret: * Ecce ego requiram oves meas, et visitabo eas. **V.** Custodivit illas ab inimicis, et a seductoribus tutavit illas. Ecce.

Lectio v.

Ejusd. in Assumpt. B. M. V. in fine.

Jam te Mater misericordiae, per ipsum sincerissimae tuæ mentis affectum, tuis jacens provoluta pedibus luna, id est Ecclesia, mediatricem sibi apud solem justitiæ constitutam, devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit præ omnibus, et ornavit, stolam gloriæ induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore cœlesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos Domina, ipsi quoque catelli de micis edant, nec pueri Abrahæ tantum, sed et camélis potum tribuas de superfluenti hýdria tua.

R. Custodivit nos in omni via, per quam ambu-

lavimus: * Et in cunctis populis per quos transivimus. **V.** Posuerunt me custodem in vineis. Et.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lectio vi.

Serm. 18. de Sanctis in med.

O beata Maria accipe quas cumque exiles, quas cumque méritis tuis impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et repórta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile; quod per te ingerimus, fiat impetrabile, quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redóna quod rogámus, excusa quod timémus: quia tu es spes única peccatorum. Per te sperámus véniam delictorum, et in te beatíssima nostrorum est expectatio præmiórum. Accipe insuper obséquium famulorum tuorum, in hac regione degéntium, qui in multis, magnisque periculis a te adjúti, in grati animi arguméntum, et in memoriam beneficiórum defensionis, et protectionis, a Pio séptimo Pontífice Máximo in tui honórem festivitatem hanc sub título di-

vini Pastóris Matris consecúti sunt, ut fidéles omnes te custódem vigilátem, ac cœléstia pábula suppediántem cognóscant, invocent, et revereántur.

R. Sub umbra illíus, quem desideráveram sedi: * Et fructus ejus dulcis gútturi meo. **V.** Quid vidébis in Sunamíte, nisi choros castrórum? Et. **Glória.** Et.

In III. Nocturno.

Ant. Favus distíllans lábia tua; mel, et lac sub lingua tua.

Ant. Egrédere, et abi post vestigia gregum, et pasce hœdos tuos.

Ant. Rigábo hortum meum plantatiónum, et inebriábo prati mei fructum.

V. Elégit eam Deus et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabat iuxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homília B. Petri Damiáni.

Ex Serm. 1. in Nat. B. M. V. in fin.

irgo Dei Génitrix, cujus pulchritúdinem sol, et luna

mirántur, súbveni Dómina clamántibus ad te júgiter: revértere, revértere, Sunamítis, revértere, revértere, ut intueámur te. Tu benedícta, et superbenedícta, revértere primo per natúram. Numquid quia ita deificáta, ideo nostræ humanitátis oblíta es? Nequáquam Dómina: scis in quo discrimine nos relíqueris, ubi jáceant, quantum delínquant servi tui: non enim cónvenit tantæ misericórdiæ, tantam misériam oblivísci, quia etsi súbtrahit glória, révo-cat natúra: non enim ita memoráris justítiæ Dei solíus, ut misericórdiam non hábeas, neque ita es impassíbilis, ut non sis compasíbilis. Natúram nostram habes, non áliam, et justum est, ut de rore tantæ pietátis diffúsius infundámur.

R. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília: * Donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ. **V.** Ego dilécto meo, et ad me convérsio ejus. Donec.

Lectio viii.

Revértere secúndo per poténtiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in cœlo, et in terra. Nil tibi impossíbile, cui

possibile est desperátos in spem beatitúdinis releváre. Quómodo enim illa potestas tuæ poténtiæ póterit obviáre, quæ de carne tua carnis suscepit originem? Accédis enim ante illum aúreum humanæ reconciliatiónis altáre non solum rogans, sed imperans, Dómina, non ancílla. Móveat te nátura, poténtia móveat; quia quanto poténtior, tanto misericórdior esse debes. Potestáti enim cedit ad glóriam, injúrias ulcisci nolle, cum possit. Revértere tértio per amórem. Scio Dómina, quia benigníssima es, et amas nos amóre invincibili, quos in te, et per te Fílius tuus, et Deus tuus summa dilectiône diléxit. Quis scit quóties refrígères iram júdicis, cum justítiæ virtus a præséntia deitátis egréditur.

R. Congregábo oves de terris, et indúcam eas in terram suam: * Et pascam eas in móntibus Israë! : * In rivis, et in cunctis sédibus terræ. **V.** Ego pascam oves meas, et ego eas accubáre fáciam. Et. Glória Patri. In rivis.

Lectio ix.

Revértere quarto per singularitátem. In máni-bus tuis sunt thesaúri mi-

seratiónum Dómini, et sola elécta es, cui grátia concéditur. Absit, ut cesset manus tua, cum occasiõem quæras salvándi míseros, et misericórdiam effundéndi; neque enim tua glória minúitur, sed augétur, cum pœniténtes ad véniam justificáti, ad glóriam assumúntur. Revértere ergo Sunamítis, idest, despécta, cujus ánimam pertransívit gládius, quæ fabri uxor appelláta fuísti. Ad quid? Ut intueámur. Summa glória est post Deum te vidére, adhærere tibi, et in tuæ protectióis munímine demorári. Audi nos, nam et Fílius nihil negans honórat te, qui est Deus benedíctus in sácula sæculórum.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sonet vox tua * in aúribus meis, vox enim tua dulcis, et fácies tua decóra.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Diléctus meus * descéndit in hortum, ut pascátur in hortis, et lília cólligat.

3. Veni dilécte mi, * egredíamur in agrum, commorémur in villis.

4. Fons hortórum, * púteus aquárum vivéntium,

quæ fluunt impetu de Líbano.

5. In hortis nostris*ómnia poma nova, et vétera, dilécte mi, servávi tibi.

Capit. Ab inítio. [183]

Hymn. O gloriósa. **ibid.**

℣. Pulchra es, et decóra filia Jerúsalem. **℞.** Terribilis ut castrórum ácies ordináta.

Ad Bened. Ant. Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum.

Oratio.

Deus qui univérsum mundum ineffábili providéntia regis, atque gubérnas: præsta nobis fámulis tuis; ut intercedénte beáta María semper Vírgine, quæ vígili custódia nos pascit, ab hóstibus defénsi, et fructus tui dulcédine satiáti, ad cœléstem pátriam secúri perducámur. Per Dñm.

Ad Horas.

Ant. sumuntur ex **Laud.** ut supra, **Cap.** et **℞℞.** ut in **festis B. M. V.** [183]

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [295], **præter:**

℣. Per te salútem hauriámus Virgo María. **℞.** Ex caritáte et passióne Christi Fílii tui.

Ad Magnif. Ant. Cum vidisset ergo Jesus matrem, et discipulum stantem, quem diligébat, dicit matri suæ: Múlier, ecce fílius tuus. Deínde dicit discipulo: Ecce mater tua. Et ex illa hora accépit eam discipulus in sua.

Die 13. Maji.

S. Peregrini Latiosi Confessoris.

Duplex, sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui aedificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stulam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui beáto Peregríno Angelum cómitem, magístram Deíparam, Jesum tetri úlceris médicum mire dedísti: da per mérita ipsíus, obsecrámus; ut sanctum Angelum, Vírginem, Salvatórem singuláriter amémus in terris, et collaudémus in cœlis. Per eúmdem Dóminum.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesp. Ant. Hic vir despíciens mundum, et terrena triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Die 15. Maji.

S. Isidori Agricolæ, Conf.
Duplex; sed ad modum Simplicis recolendum.

In I. Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ índuit eum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus miserícors Deus: beáto Isidóro Agrícola, Confessore tuo intercedénte, supérbe non sápere; sed ejus méritis et exémpis plácita tibi semper humilitáte deservíre. Per Dóminum.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesp. Ant. Hic vir despíciens mundum, et terrena triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Die 16. Maji.

S. Joānis Nepomuceni Martyris.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart. [27] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis sacramentále siléntium, nova Ecclésiám tuam martýrii coróná decorásti: da nobis ejus intercessióne et exémplo, linguam caute custodíre; ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sáculo toleráre. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joānes Nepomúci Bohémíæ óppido, unde Nepomuceni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúrá sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem mor-

bum incidisset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cœléstibus indíciis obsequente; inter sanctas religiosásque exercitatiónes puerítiam egit; nam ecclésiám frequénter adíre, ac sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatócii polítióribus lítteris ad humanitátem informátus, Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, philosophiæ, theologiæ sacrorúmque cánonum magistérium et láuream eméruiť. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur in vítiis exstirpándis, et revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia et pietáte úberes éderet fructus, inter canónicos metropolitánae ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram rege Wencesláo quarto prædicándi provínciam suscepit, eo succéssu, ut Joánnis suásu multa rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas

ille obtulit dignitátes, Dei servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Régiis illum eleemósynis in paúperes erogándis præfécťum, Joáнна regína consciéntiæ sibi moderatórem ascívit. Cum autem Wencesláus ab officio institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur, piæ autem cónjugis obtestatiónes et mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in sacramentali judício sacerdóti crédita regínæ arcána sibi a Joánnæ panderéntur. At Dei mínister blandítiis primum, torméntis deínde et cárceris squalóre tentátus, nefáriæ regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wencesláí ánimum cum ab exsecrándo propósito nec humana nec divina jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nó-

verat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam regni calamitátibus admónito, non obscére prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Víriginis imáginem antíquo cultu célebrem, cœléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vespere reverténtem in pervigílio Dóminicæ Ascensiónis rex e fenestra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, et próxíam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres mínasque refutávit. Itaque regis império in Moldávam flumen Pragam intérfuens noctu dejéctus, illústrem martýrii corónam est consecútus.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, et Mártýris glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus se-

cúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes et discurréntes apparuérunt. Quamóbrem ex aréna postrídie mane corpus elátum, canónici deínde, regis iram nihil timéntes, in metropolitánam ecclésiám solémni pompa intulérunt, et sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti sacerdotís memória miráculis, et máxima fidélium, eórum præcípue qui fama periclitántur, veneratióne crésce-ret, post annos demum ámplius trecéntos, in jurídica recognitióne corpóris, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrupta et vívida repérta est: quæ sexto post anno judícibus a sede apostólica delegátis exhibita, novo prodígio repén-te intúmuit, et subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His itaque aliisque signis rite probátis, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii, anno salutis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc sacramentális sigílli assertórem, arcáni fidem ságuine obsignántem, sanctorum Mártýrum catálogo adscrípsit.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Nihil est opértum. de eo-
dem Communi 3. loco. [43]

Aliud Officium
S. Joańis Nepomuceni
Martyris.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [309]
Ps. ut in I. Vesp. de Communi
Apost. [2]

Hymnus.

Invictus heros Núminis,
Mergendus unda flúmi-
nis,
Stat fortis in siléntio,
Dum fit sigílli méntio.

Hinc rex minátur fúnera,
Hinc tortor infert vúlnera,
Manus ligántur fúnibus,
Artus cremántur ígnibus.

Sed hæc Joáńes déspicit,
Nec regis iram réspicit,
Secréta non vult pándere,
Horret sigíllum frángere.

Stat mutus agnus íñocens,
Nil de tegédis próferens:
Stat; dumque rex nil élicit,
E ponte justum déjicit.

Præceps ab alto stérnitur,
Undis profúndis mérgitur:
Mersum sed applaudénti-
bus
Undæ salútant ígnibus.

Stellæ natant in flúmine,
Illi paréntant lúmine,
Docétque cœli cláritas
Quæ sit Joáńnis cáritas.

Da sempitérna Trínitas,
Ut in bono sit fírmitas:
Aut lacrimárum flúmina
Mergant cadéntum crími-
na. Amen.

¶ Sacraméntum regis
abscóndere bonum est.

¶ Opera autem Dei reve-
láre honoríficum.

Ad Magnif. Ant. Dedit
mihi Dóminus linguam
mercédem meam: et in ipsa
laudábo eum.

Oratio.

Deus, qui ob invictum
beáti Joáńnis sacra-
mentále siléntium nova Ec-
clésiám tuam martýrii co-
róna decorásti: da, ut ejus
exémpló et intercessióne,
ori nostro custódiám po-
néntes, beátis, qui lingua
non sunt lapsi, annumeré-
mur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum
Dñm, * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

In profúnda noctis umbra
Et gravi calígine
Lustratædem flańa munda,
Sic jubénte Númine.

Nocte náscitur Joáńnes,
Astra cœlo dévolant:
Nocte mérgitur Joáńnes,
Astra funus apparrant.

Hinc cor ejus igne flagrans
Fortis urit cáritas:

Hinc ab ejus ore manans
Mira prodit suávitās.

Nunc amóre cor bonórum
Ad salútem pértrahit:
Nunc timóre cor malórum
A gehénna rétrahit.

Paúperes solátur ære,
Derelíctis súbvenit:
Non sinit justos jacére:
Damna famæ præpedit.

Per Joánnis sanctitátem,
O beáta Trínitas,
Méntibus da puritátem,
Corde regnet caritas. Amē.

In I. Nocturno.

Ant. Erit lumen Israēl
in igne; et sanctus ejus in
flamma.

**Ps. trium Nocturn. de Comm.
unius Mart. [28]**

Ant. Sanávit Dóminus
púerum, et reddidit illum
patri ejus.

Ant. Puer autem erat mi-
níster in conspéctu Dómini
ante faciém sacerdotís.

V. Sacraméntum regis
abscóndere bonum est.

R. Opera autem Dei reve-
láre honoríficum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 21. c.

Stultus a fenéstia re-
spíciet in domum:
vir autem eruditus
foris stabit. Stultítia hómi-
nis auscultáre per óstium:
et prudens gravábitur con-
tumélia. Lábia imprudén-

tium stulta narrábunt: ver-
ba autem prudéntium sta-
téra ponderabúntur. In ore
fatuórum cor illórum: et in
corde sapiéntium os illó-
rum. Dum maledícit ímpi-
us diábolum, maledícit ipse
ánimam suam. Susúrro co-
inquinábit ánimam suam,
et in ómnibus odiétur: et
qui cum eo mánserit, odió-
sus erit: táctus et sensá-
tus honorábitur.

R. Metuébat rex Joán-
nem, * Sciens eum virum
justum et sanctum. **V.** Et
custodiébat eum, et audíto
eo multa faciébat, et libén-
ter eum audiébat. Sciens.

Lectio ii. Cap. 28. c.

Flagélli plaga livórem fa-
cit: plaga autem linguæ
commínuet ossa. Multi ce-
cidérunt in ore gládii, sed
non sic quasi qui interiérunt
per linguam suam. Beátus
qui tectus est a lingua ne-
quam, qui in iracúndiam
illíus non transívit, et qui
non attráxit jugum illíus,
et in vínculis ejus non est
ligátus: jugum enim illíus,
jugum férreum est: et vín-
culum illíus, vínculum ære-
um est. Mors illíus, mors
nequíssima: et útilis pótius
inférnus quam illa.

R. Lex veritátis fuit in ore
ejus, et iníquitas non est
invénta in lábiis ejus: in

pace et in æquitate ambulavit mecum: * Et multos avértit ab iniquitate. **V.** Láb-
bia enim sacerdotis custó-
dient sciéntiam, et legem
requírent ex ore ejus. Et.

Lectio iii.

Perseverántia illíus non
permanébit, sed obtiné-
bit vias injustórum: et in
flamma sua non combúret
justos. Qui relínquunt De-
um, íncident in illam, et
exardébit in illis, et non
exstinguétur, et immittétur
in illos quasi leo, et quasi
pardus lædet illos. Sepi
aures tuas spinis, linguam
nequam noli audíre, et ori
tuo fácito óstia, et seras.
Aurum tuum et argéntum
tuum confla, et verbis tuis
fácito statéram, et frenos
ori tuo rectos: et atténde
ne forte labáris in lingua,
et cadas in conspéctu ini-
micórum insidiántium tibi,
et sit casus tuus insanábi-
lis in mortem.

R. Sepívi aures meas spi-
nis, * Et ori meo feci óstia
et seras. **V.** Beátus qui lin-
gua sua non est lapsus, et
qui non servívit indignis
se. Et. **Glória.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Non quæsívit a Dó-
mino ducátum, neque a rege
cáthedram honóris.

Ant. Loquébar de testi-
móniis tuis in conspéctu
regum, et non confundébar.

Ant. Amplius non vidébi-
tis fáciem meam vos, per
quos transívi prædicans
regnum Dei.

V. Pone Dómine custó-
diam ori meo. **R.** Et óstium
circumstántiæ lábiis meis.

**Lect. ut in præced. Officio ejus-
dem Sancti [302] cum R.R. sequ.**

R. iv. Instans oratióni et
ministério verbi, hortabá-
tur omnes in propósito cor-
dis permanére in Dómino:
* Quia erat vir bonus, et
plenus Spíritu sancto. **V.**
Et apponebátur multa turba
Dómino. Quia.

R. v. Dispérsit, dedit
paupéribus: * Justítia ejus
manet in sáculum sáculi.
V. Beátus qui intélligit su-
per egénium et paúperem.
Justítia.

R. iv. Ego scio quóniam
intrábunt post discessió-
nem meam lupi rapáces in
vos, non parcéntes gregi:
* Propter quod vigiláte.
V. Et ex vobis ipsis ex-
súrgent viri loquéntes per-
vérsa, ut abdúcant discí-
pulos post se. Propter.
Glória Patri. Propter.

In III. Nocturno.

Ant. Igne me examinásti,
et non est invénta in me
iníquitas.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem, nec flumina obruent illam.

Ant. Transivi per ignem et aquam: et eduxisti me in refrigerium.

V. Dixi: Custodiam vias meas. **R.** Ut non delinquam in lingua mea.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

In illo tempore: Cum audisset Joannes in vinculis opera Christi, mittens duos de discipulis suis, ait illi: Tu es qui venturus es, an alium exspectamus? Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

In Evang. Homilia 6.

Dimissis Joannis discipulis, quid de eodem Joanne turbis dicat, audiamus. Quid existis in desertum videre? arundinem vento agitatum? Quod videlicet non asserendo, sed negando intulit. Arundinem quippe mox ut aura contigerit, in partem alteram inflectit. Et quid per arundinem nisi carnalis animus designatur? Qui mox ut favore vel detractioe tangitur, statim in partem quamlibet inclinatur. Si enim ab humano

ore aura favoris flaverit, hilarescit et extollitur: sed si inde ventus detractiois eruperit, unde aura laudis veniebat, mox hunc quasi in partem alteram ad vim furoris inclinat.

R. Cum corriperetur ab illo de omnibus malis quæ fecit rex, adjecit et hoc: * Et inclusit Joannem in carcere. **V.** Laboro usque ad vincula, quasi male operans: sed verbum Dei non est alligatum. Et.

Lectio viii.

Sed arundo agitata vento Joannes non erat: quia hunc nec blandum gratia, nec cujuslibet detractiois ira asperum faciebat: nec prospera hunc erigere, nec adversa noverant inclinare. Arundo ergo vento agitata non erat, quam ab status sui rectitudine nulla rerum varietas inflectebat. Discamus ergo, fratres carissimi, arundinem vento agitatum non esse: solidemus animum inter auras linguarum positum: stet inflexibilis status mentis. Nulla nos detractio ad iram provocet, atque ad remissionem inutilis gratiæ nullus favor inclinet. Non nos prospera elevent, non adversa perturbent: ut qui in soliditate fidei figimur, ne-

quáquam rerum transeúntium mobilitate moveámur.

R. Réddidit Deus justo mercédem labórum suórum, et dedúxit illum in via mirábili: * Et fuit illi in velaménto diéi, et in luce stellárum per noctem.

V. Transvéxit illum per aquam nímiám; inimícos autem illíus demérsit. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Adhuc autem de ejus expressióne subjúngitur: Sed quid existis vidére in desérto? hóminem móllibus vestítum? Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt. Camelórum enim pilis, ut scitis, vestítus Joánnes fuisse describitur. Et quid est dicere: Ecce qui móllibus vestiúntur, in dómibus regum sunt: nisi apérta senténtia demonstráre, quia non cœlésti sed terréno regi militánt ii, qui pro Deo pérpeti áspera fúgiunt, et solis exterioríbus déditi, præséntis vitæ mollítiem et delectatióem quærunť.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Interrogábat eum * rex multis sermónibus: at ipse nihil illi respondébat.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Rex dixit: * Ne abscondas a me verbum, quod te intérogo. Dixi: Secrétum meum mihi, secrétum meum mihi.

3. Affirmábat rex * se dívitem et beátum factúrum. Non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis.

4. Tunc rex, accénsus ira, * in hunc super omnes crudélius deséviit.

5. Beátus * qui lingua sua non est lapsus, et qui non servívit indígnis se.

Capitulum. Eccli. 21. d.

Lábía imprudentium stulta narrábunt: verba autem prudentium statéra ponderabúntur. In ore fatuórum cor illórum: et in corde sapiéntium os illórum.

Hymnus.

Vix in sepúlchro cónditur,
Signis Joáñes próditur,
Per crátium repágula
Intérmicant mirácula.

Hic ejus hostes illico
Pudóre mœsti público,
Ultríce dextra Núminis,
Pœnas repéndunt críminis.

Hic damna rerum fléntibus,

Famæve conqueréntibus,
Abdúcta res revértitur,
Abláta fama rédditur.

Hic corpus ægritudines,
Tempus vicissitudines,
Periculum securitas,
Mortem fugit mortalitas.

Hic viva lingua Mártyris,
Sed muta voce sanguínis
Clamans, ut Abel, impro-
bat,

Regique crimen exprobrat.

Unus o da Trinitas,
Triúmque simplex Unitas,
Ut qui Joánni supplicant,
Id impetrent, quod flági-
tant. Amen.

℣. Pósui ori meo custó-
diam. **℞.** Cum consisteret
peccátor advérsus me.

Ad Bened. Ant. Quicúm-
que glorificáverit me, glo-
rificábo eum: qui autem
contémnunt me, erunt ignó-
biles.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum
beáti Joánnis sacra-
mentále siléntium nova Ec-
clésiám tuam martýrii co-
róna decorásti: da; ut ejus
exémpló et intercessióne,
ori nostro custódiam po-
nentes, beátis, qui lingua
non sunt lapsi, annumeré-
mur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Lábía. [309]

℞. br. Sacraméntum regis
* Abscóndere bonum est.
Sacraméntum. **℣.** Opera

autem Dei reveláre hono-
ríficum. Abscóndere, **Gló-
ria Patri. Sacraméntum.**

℣. Pone Dómine custó-
diam ori meo. **℞.** Et óstium
circumstántiæ lábiis meis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Sepi aures tuas spinis,
linguam nequam noli
audíre, et ori tuo fácito
óstia, et seras.

℞. br. Pone Dómine *
Custódiam ori meo. Pone.
℣. Et óstium circumstán-
tiæ lábiis meis. Custódiam.
Glória Patri. Pone.

℣. Dixi: Custódiam vias
meas. **℞.** Ut non delín-
quam in lingua mea.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 28. d.

Aurum tuum et argéntum
tuum confla, et verbis
tuis fácito statéram, et fre-
nos ori tuo rectos: et at-
ténde ne forte labáris in
lingua.

℞. br. Dixi: * Custódiam
vias meas. Dixi. **℣.** Ut non
delínquam in lingua mea.
Custódiam. **Glória. Dixi.**

℣. Posui ori meo custó-
diam. **℞.** Cum consisteret
peccátor advérsus me.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [309];
Ps. ut in I. Vesp. et loco ultimi,
Ps. Crédidi. [40]

Hymnus.

Jam faces lictor ferat, et
minantem
Jam ferox ensem, rabi-
dumque tortis
Vinculis ferrum, sacra ni
sacerdos
Abdita pandat.

Sentiet vires, animæque
magnæ
Prædignum pectus: violen-
tus ira
Non quatit recti solida te-
nacem
Mente satelles.

En ruit præceps tumula-
tus unda
Martyr, et fluctu placido
silentem
Naufragus linguam melio-
ris ævi
Servat in usum.

At superjectæ facili na-
tantes
Amne discurrunt, rutilant-
que circa
Martyrem flammæ: bene
gesta plaudens
Ornat Olympus.

Ornat et linguam, rosei
instar ignis,
Vividam servans, et adhuc
rubentem,
Indicat, quænam fuerit ta-
centis
Gratia linguæ.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,

Spiritus laudent, ab utrô-
que puris
Qui calet flammis, sine fine
psallens

Orbis uterque. Amen.

V. Pôsui ori meo custô-
diam. **R.** Cum consisteret
peccator adversum me.

Ad Magnif. Ant. In con-
spectu potentium admirabi-
lis ero, et facies principum
mirabuntur me: tacentem
me sustinebunt, et loquen-
tem me respicient.

Die 21. Maji.

S. Felicis a Cantalicio
Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Fac nos, Domine Jesu,
in simplicitate et inno-
centia cordis nostri ambu-
lare: quarum amore de sinu
Matris inter beati Felicis
Confessoris tui brachia
descendisti: Qui vivis.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix a Cantalicio in
Sabînis, humilibus
sed piis parentibus
natus, a puero pascendis
gregibus, mox et agro co-
lendo addictus, multo im-
pensius rerum cœlestium

meditatióne ánimum nutríre, et corpus assíduis vigíliis ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incensus, cum non posset quotidie, ut optábat, sacris mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácritér flagelláre consuéverat; sed et aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in templo adesse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvencis, humistratus, et arátro superdúcto plane proscindendus, laceráta dumtaxat veste, surréxit illæsus. Quo periculo, ut ad tutiorem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus, rústica supelléctili paupéribus distribui jussa, ad fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obedientiæ sédulus cultor, ad præcipientis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat; seque cœnóbii juméntum díctitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria et contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiátim enim per vicos et platéas aléndis frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit), cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret, mánticam scrutátus, injéctum clam númum deprehéndit: quo proyécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer et levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbítum servávit illibátam (sanctus córpore et spírítu a Paulo quinto proptérea appellátus), vigili oculórum custódia et voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagélló se quotidie cruéntans, ac férreo cilício constrictus, septem étiam Urbis basílicas idén-

tidem invísens. Jejúnia ór-
dinis inédia quandóque cu-
mulávit. Lectus ejus dolóris
pótius quam quiétis erat:
brevem quippe somnum fle-
xis nuda super tábula géni-
bus, ac fasce sarmentórum
cápiti supposito, carpébat.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus
lorícam fidei, et ornávit
eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Vitæ austeritátesibi asper,
áliis carus acceptúsque,
sanctis præsértim Cárolo et
Philípโป Nério, simplicitáte
atque innocéntia semper
fuit. In oratióne pernóctans,
dulcíssimam frequénter éx-
tasim est passus: et ali-
quándo in ulnis suis reclí-
nátum a Vírgine Matre púe-
rum Jesum suavíssime com-
plécti méruiť. Prophetiæ
grátia et miraculórum cla-
rus, demórtuum étiam fí-
lium matri vivum restituit.
Méritis tandem in bona se-
nectúte cumulátus, secúnda
(ut prædíxerat) féria Pen-
tecóstes ad coeléstem pá-
triam, Deípara invitánte,
lætus ábiit. Ejus corpus in
ecclésia sui órdis summa
Urbis veneratióne cólitur,
Dómino crebris miráculis

servi sui sanctitátem illu-
stránte, quem proptérea
Urbánus Papa octávus bea-
tórum, Clemens vero undé-
cimus sanctórum fastis ad-
scrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Respón-
dens Jesus, dixit: Con-
fíteor tibi Pater, Dómine
coeli et terræ, quia abscon-
disti hæc a sapiéntibus et
prudéntibus, et revelásti ea
párvulis. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 9. de Verb. Dom., n. 70.

Omnia sæva et immá-
nia, prorsus facília
et prope nulla éfficit
amor. Quanto ergo cértius
ac facílius ad veram beati-
túdinem caritas facit, quod
ad misériam, quantum pó-
tuit, cupiditas fecit! Quam
fácile tolerátur: quælibet
advérsitas temporális, ut
ætérna pœna vitétur, et
ætérna réquies comparé-
tur! Non immérito ille vas
electiόνis cum ingénti læ-
títia dixit: Non sunt con-
dígnae passiões hujus tém-
poris ad superventúram

glóriam quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, et sárcina levis: et si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Sed quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsis mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne actum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerábiliū observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte simplicis fídei, et bonæ spei, et sanctæ caritátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui

missus est foras, interióri gaúdio fieret leve.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Nihil enim tam fácele bonæ voluntáti est, quam ipsa sibi, et hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, verísime Angeli, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, et in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Quia ejus qui natus erat, suáve jugum est, et sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitum, ut posímus sustinére.

Te Deum laudámus. 17.

Die 23. Maji.

S. Joannis Baptistæ de Rossi Conf.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [88] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctum Joánnem Baptistam Confessorem tuum in evangelizándis paupéribus caritaté et patiéntia decorásti: concéde, quæsumus; ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque imitémur exéempla. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Joánnes Baptista de Rossi Veitúrii in Ligúria honésto géne-re ortus, adhuc puer morum suavitaté ac pietátis stúdio in ómnium admiratióne fuit. Trédecim annos natus visus est Dei consílio Romam mitti, ut Apóstoli munus in ea expléret. Inter ephébos Collégii Románi Societátis Jesu adléctus, ingénio et virtúte prælúxit. Curábat impénse, ut ii Mariáno sodalítio fréquentes adéssent, in nosocomíis ægris ministrárent, honestáque animórum recreatióne retraheréntur a nóxiis; ínterim cœléstia sermónibus pertráctans segnióres excitábat, ac proinde Apóstoli agnómen adéptus est. Ob ásperam córporis castigatióne gravi morbo cor-

réptus, ab usitáta sibi studiórum severitaté aliquántum remittere coáctus fuit: quod divínitus factum ajébat, ne sciéntia inflátus sua pótius quæreret, quam quæ Jesu Christi. Clericáli militiæ adscriptus sacris disciplínis in sancti Thomæ collégio óperam dedit, ac in virtúte proficiens, dein ingénti ánimi voluptaté sacerdotio est auctus. Ita Dóminum in hæreditátem sibi constituit, ut nullum, ne oblátum quidem, ecclesiásticum benefícium acceptándi, nisi obediéntia adigerétur, singulári voto se obstrínxerit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritaté ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Despírituáli proximórum salúte jam ab adolescéntia sollícitus, sacerdos factus in id totum se devóvit. Ecclesiásticos viros, sacras vírgines, oppidános, cárce-re deténtos, imam plebem univérsam mira suavitaté, verbi ministério ad virtútis amórem inflamábat. Plures

quotidie horas rudiórum confessiónibus excipiéndis impéndens, ægrótis áderat vel in dómibus vel in valedudináriis, præsertim phthísicis, quos sui véluti juris esse affirmábat. Hac illac per urbem álacer ádvólans, innúmeris opéribus præsto erat: at assíduus in sanctæ Gallæ hospítio versabátur, ut paúperes, quos caríssimos hábuit, omni ope juváret. Ob id a décimo quinto ætátis anno adjúctus sacerdotum cœtui, qui eisdem evangelizádo addícti sunt, ibi apostolátus sui ratióne didicit, ipsiúsque societátis ópera instaurávit et auxit. Eádem misericórdia motus egenórum ómnium necessitatibus sublevándis módicam suam substántiam impéndit. Perénnes autem infatigábilis sui zeli fructus reliquit, satéllitum, vagórum, rúdiú institutióne, catechéses ad sancte Pascha celebrándum, certam custódiám perditárum, noctúque per Urbem vagántium mulierum hospítium, præcípue vero stúdiúm lucrándi ánimas in clero excitátum.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Caritátis in Deum ardor ex ejus ore emicábat, dum sacris operabátur, nec sine lácrimis de ejus bonitáte loqui póterat. In collégium canonicórum basilicæ sanctæ Mariæ in Cósmedin ex obediéntia cooptátus, inter psalléndum extra sensus rapi videbátur. In sacris cæremóniis diligentíssimus, domus Dei decórem promóvit, et in id suas opes libénter erogábat. Amórem erga Deíparam in álios effundébat, ejúsque cultum in sua ecclésia fovit, áddito étiam psalmódicæ quotidiano laudum præcónio. Philíppi Nérii spíritu ímbui studens, et in omnes cœlites pius, Apostolórum Principum obséquium augéndum curávit. In oratióne omnique virtútum exercitatióne assíduus, supérnis quoque charismátibus donátus, tandem in hospítio, cui nomen a sanctíssima Trinitáte, quo se redúxerat in sacerdotum convíctum, labóribus fractus ad vitæ éxitum addúctus est, atque Ecclésiæ sacraméntis reféctus, caritátis

ópera et paúperum curam commédans, decéssit in ósculo Dómini, die vigésima tértia Maji, anno Christi millésimo septingentésimo sexagésimo quarto, ætátis suæ sexagésimo sexto. Insigne ádeo sacerdotális virtútis exémplar miráculis Deus illustráre dignátus est, quibus rite probátis, Summus Póntifex Pius nonus tértio Idus Maji anno millésimo octingentésimo sexagésimo cœlitum beatórum honóribus auxit: novísque fulgéntem signis Leo decimus tértius sexto Idus Decémbris anno millésimo octingentésimo octogésimo primo in sanctórum albo recénsuit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Aliud Officium

ubi concessum est.

Omnia ut supra, præter Lectiones III. Noct.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. 31.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vénerit Fílius hóminis in majestáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedé-

bit super sedem majestátis suæ. Et réliqua.

Homilía sancti Cypriáni Episcopi et Mártyris.

Lib. de opere et eleemosynis, circa finem.

Præcepta ille nobis dedit, quid fácere servos suos oporteret instrúxit, operántibus præmium pollícitus, et supplicium sterílibus comínátus, senténtiam suam prótulit, quid judicatúrus sit ante prædixit. Quæ potest excusátio esse cessánti, quæ defénsio stérili, nisi quod non faciénte servo quod præcípitur, Dóminus fáciet quod minátur, qui et dicit: Cum vénerit Fílius hóminis in claritáte sua, et omnes Angeli cum eo, tunc sedébit in throno claritátis suæ, et colligéntur ante eum omnes gentes, et segregábit eos ab invicem.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Quid pótuit nobis majus Christus edícere, quómodo magis pótuit justítiæ ac misericórdiæ nostræ ópera provocáre, quam quod præstári dixit sibi quidquid egénti præstátur et paúperi, et se dixit offéndi nisi egénti præstétur et paúperi; ut qui respéctu fratris in ecclésia non movétur, vel Christi contemplatióne moveátur, et qui non cógitat in labóre atque in egestáte consérvum, vel Dóminum cógitet in ipso illo quem déspicit constitútum? Et idcírco, fratres caríssimi, quibus metus in Deum pronus est, et spreto calcatóque jam mundo ad supérna et divína ánimus eréctus est, fide plena, mente devóta, operatióne continúa promeréndo Dómino obséquium præbeámus. Demus Christo vestiménta terrena, induménta cœlestia receptúri. Demus cibum et potum sæculárem, cum Abraham et Isaac et Jacob ad convívium cœléste ventúri. Ne parum metámus, plúrimum seminémus.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum,

quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dñs vester ventúrus sit. Et. **G**loria. Et.

Lectio ix.

Quo æqualitátis exémplo qui posséssor in terris rédditus ac fructus suos cum fraternitáte partitur, dum largitió nibus gratúitis commúnis ac justus est, Dei Patris imitátor est. Quæ illa erit, fratres caríssimi, operántium glória, quam grandis et summa lætítia, cum pópulum suum Dóminus céperit recensére, et méritis atque opéribus nostris præmia promíssa contríbuens, pro terrénis cœlestia, pro temporálibus sempitérna, pro módicis magna præstáre, offérre nos Patri, cui nos sua sanctificatióne restituit, æternitátem nobis immortalitátisque largíri, ad quam nos Sanguinis sui vivificatióne reparávit, réduces ad paradísium denuo fácere, regna cœlórú fide et veritáte suæ pollicitatiónis aperíre. Hæc hæreant firmiter sénsibus nostris, hæc intelligántur plena fide, hæc toto corde diligántur, hæc indesinéntium óperum magnanimitáte redimántur.

Te Deum laudámus. 17.

Die 24. Maji.

B. Mariæ Virginis

sub titulo

Auxil. Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V.
[169] præter sequi.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Sæpe dum Christi pópulus
cruéntis

Hostis infénsi premerétur
armis,

Venit adjútrix pia Virgo
cœlo

Lapsa seréno.

Prisca sic Patrum monu-
ménta narrant,

Templa testántur spóliis
opímis

Clara, votívo repetíta cultu
Festa quotánnis.

En novi grates líceat Ma-
ríæ

Cántici lætis módulis re-
férre

Pro novis donis, resonánte
plausu

Urbis et Orbis.

Oh dies felix, memoránda
fastis,

Qua Petri Sedes fídei ma-
gístrum

Triste post lustrum rédu-
cem beáta

Sorte recépit!

Vírgines castæ, pueríque
puri,

Géstiens clerus, populús-
que grato

Corde Reginæ celebráre
cœli

Múnera certent.

Vírginum Virgo, benedí-
cta Jesu

Mater, hæc auge bona; fac
precámur,

Ut gregem Pastor Pius ad
salútis

Páscua ducat.

Te per ætérnos veneré-
mur annos,

Trínitas, summo celebrán-
da plausu:

Te fide mentes, resonóque
linguæ

Cármine laudent.

Amen.

V. Dignáre me laudáre
te Virgo sacráta. **R.** Da
mihi virtútem contra ho-
stes tuos.

Ad Magnif. Ant. Ecce
María erat spes nostra, ad
quam confúgimus in auxí-
lium, ut liberáret nos, et
venit in adjutórium nobis.

Oratio.

Omnípotens et miséricors
Deus, qui ad defensió-
nem pópuli christiáni in
beatíssima Vírgine María
perpétuum auxílium mira-
bíliter constituísti: concéde
propítius; ut tali præsidio
muníti, certántes in vita,
victóriam de hoste malí-

gno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María, Dei Génitrix Virgo, * Intercéde pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Sæpe dum. [319]

In I. Nocturno Lect. Ego sapientia. [174]

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de 12 Stellis.

Lectio iv.

Veheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus et múlter una nocuere: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum et mulierem unam ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Et quidem sufficere póterat Christus: síquidem et nunc omnis sufficiéntia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat esse hóminem solum. Cóngruum magis ut adésset nostræ reparatióni sexus utérque. Jam itaque nec ipsa múlter benedícta in muliéribus vidébitur otíosa: inveniétur équidem locus ejus in hac reconciliatióne. Opus est enim mediatóre ad mediátorem Christum: nec alter nobis útilior quam María.

Crudélis nímium mediátrix Heva, per quam serpens antíquus pestíferum étiam ipsi viro virus infúdit: sed fidélis María, quæ salútis antídoto et viris et muliéribus propinávit. Illa enim mínistra seductiόνis, hæc propitiatiόνis; illa suggessit prævaricatióne, hæc ingéssit redemptiόνem. Quid ad Mariám accédere trépidet humána fragílitas? Nihil austérum in ea, nihil terríbile; tota suávis est, ómnibus ófferens lac et lannam. Revólve diligéntius evangélicæ históriæ sériem univérsam: et si quid forte increpatórium, si quid durum, si quod dénique signum vel levis indignatiónis occurrerit in María, de cétero suspéctam hábeas, et accédere vereáris.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Quod si, ut vere sunt, plena magis ómnia pietátis et gratiæ, plena mansuetúdinis et misericórdiæ, quæ ad eam pértinent, invéneris, age grátias ei, qui

talem mediatricem benignissima miseratione providit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est; sapientibus et insipientibus copiosissima caritate debitrice se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant universi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccator veniam, justus gratiam, Angelus lætitiā. Ipsa præterita non discutit merita; sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam præbet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cujus plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam hæreticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Jam si Ecclesia lunæ intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam: Mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus ejus.

Amplectamur Mariæ vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis: potens est enim.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Vidérunt.

Ex publicis Monumentis.

Lectio vi.

Præsentissimum Deiparæ auxilium ad religionis hostes profligandos sæpe populus christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut sanctissimus Pontifex Pius quintus post insignem victoriam, intercedente beatissima Virgine, a Christianis de Turcarum tyranno apud Echínadas insulas reportatam, in litanis Lauretānis eādem Reginam coelorum inter alia præconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Ro-

mánus Póntifex Pius séptimus, impiórum consíliis et armis ex Apostólica Petri Sede exturbátus, et arcta custódia, præsertim Savónæ per annos quinque eóque ámplius fuisset deténtus, viis ómnibus pénitus interclúsus, ne Dei Ecclésiám régere posset, nullo símilis persecutiónis in priscis annálibus exémplo, inopináto et præter ómnium exspectatiónem cóntigit, ut ingénti plausu, ac véluti univérsi orbis mánibus pontificio sólio restituerétur. Quod et secúndo áccidit, dum íterum commóto túrbine, ab Urbe discédens, sacro comitánte Cardinálium collégio, Ligúriam conténdit. Verum præsentíssimo Dei beneficio, cessánte procélla, quæ grave minabátur excídium, Romam, plaudéntibus præ novo gaudio pópulis, revérsus est. Antea tamen, quod in votis habúerat, et captivitáte deténtus éxsequi nequiverat, aúrea coróna insígnem Savónæ imáginem Deíparæ Vírginis sub título Matris Misericórdiæ solémni ritu propriisque mánibus decorávit. Quam mirábilem rerum vicissitúdinem idem Póntifex Máximus Pius séptimus, totíus evéntus

íntime cónscius, cum intercessióne sanctíssimæ Dei Genitrícis, cujus poténtem opem, et ipse impénse imploráverat, et ab ómnibus Christi fidélibus implorári curáverat, accéptam mérito referret, in ejúsdem Vírginis Matris honórem, sub appellatióne Auxílii Christianórum, solémne festum indíxit perpétuo celebrándum die mensis Maji vigésimo quarto, faustíssimi sui in Urbem réditus anniversário, approbáto étiam Offício próprio, ut tanti beneficii distíncta et perénis exstet memória, et gratiárum áctio.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

In Nativitate B. M. V.

Intuere o homo, consílium Dei, agnósce consílium sapiéntiæ, consílium pietátis. Cœlésti

rore áream rigatúrus, totum vellus prius infúdit; redemptúrus humánum genus, prétium univérsum cóntulit in Mariám. Altius ergo intuémini, quanto devoti6nis afféctu a nobis eam volúerit honorári, qui totíus boni plenitúdinem pósuit in Mariá: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid grátiae, si quid salutis, ab ea novérimus redundáre, quæ ascéndit delíciis áffluens. Totis ergo medúllis córdium, totis præcordi6rum afféctibus, et votis ómnibus Mariám hanc venerémur, quia sic est volúntas ejus qui totum nos habére voluit per Mariám. Hæc, inquam, volúntas ejus est, sed pro nobis.

R. Felix namque es, sacra Virgo Mariá, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster.

V. Ora pro p6pulo, intérvieni pro clero, intercède pro dev6to femíneo sexu: sentiant omnes tuum juvámén, quicúmque tuum sanctum impl6rant auxili6um. Quia ex te ortus.

Lectio viii.

In ómnibus síquidem et per ómnia pr6videns miseris, trepidati6nem nostram solátur, fidem exci-

tat, spem róborat, diffidéntiam ábigit, érigit pusillanimitátem. Ad Patrem venrebáris accédere: solo auditu térritus, ad sólia fugiébas: Jesum tibi dedit mediatórem. Quid non apud talem Patrem Fílius talis obtíneat? Exaudiétur úti- que pro reveréntia sua; Pater enim díligit Fílium. Sed f6rsitan et in ipso majestátem vereáre divínam, quod licet factus sit homo, mánserit tamen Deus. Advocat6um habére vis et ad ipsum? Ad Mariám recurre. Pura síquidem humanitas in Mariá, non modo pura ab omni contaminati6ne, sed et pura singularitáte natúræ. Nec dúbius díxerim, exaudiétur et ipsa pro reveréntia sua. Exaúdiét úti- que Matrem Fílius, et exaúdiét Fílium Pater.

R. Beátam me dicent omnes generati6nes: * Quia fecit mihi D6minus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Fili6li, hæc peccat6rum scala, hæc mea máxima fidúcia est, hæc tota rati6 spei meæ. Quid enim? Potéstne Fílius aut repél-

lere, aut sustinere repul-
sam? Non audire, aut non
audiri Filius potest? Neu-
trum plane. Invenisti, ait
Angelus, gratiam apud
Deum: feliciter. Semper
hæc inveniet gratiam, et
sola est gratia qua egé-
mus: nimirum sola est
gratia qua salvamur. Quid
nos alia concupiscimus,
fratres? Quæramus grá-
tiam, et per Mariam quæ-
ramus, quia quod quærit
invenit, et frustrari non
potest. Quæramus gratiam,
sed gratiam apud Deum:
nam apud homines gratia
fallax. Quærant alii méri-
tum; nos invenire gratiam
studeamus. Quid enim?
Non gratiæ est quod hic
sumus? Profecto miseri-
cordiæ Dómini est, quod
non sumus consumpti nos.

Te Deum laudamus. 17.

Ad Laudes.

Hymnus.

Te Redemptoris Domini-
que nostri
Dicimus Matrem, speciôsa
Virgo,
Christianorum decus, et
levamen
Rebus in arctis.

**Sæviant portæ licet infe-
rôrum,
Hostis antiquus fremat, et
minâces,**

Ut Deo sacrum populétur
agmen,
Súscitet iras.

Nil truces possunt furiæ
nocere
Méntibus castis, prece quas
vocata
Annuens Virgo fovet, et
supérno
Róbore firmat.

Tanta si nobis fáveat Pa-
tróna,
Béllici cessat scéleris tu-
múltus,
Mille sternúntur, fugiúntve
turmæ,
Mille cohórtes.

Tollit ut sancta caput in
Sióne
Turris, arx firmo fabricata
muro,
Cívitas David, clýpeis et
acri
Mílite tuta.

Virgo sic fortis Dómini
poténti
Déxtera, cœli cumulata
donis,
A piis longe fámulis re-
péllit
Dæmonis ictus.

Te per ætérnos veneré-
mur annos,
Trínitas, summo celebrán-
da plausu:
Te fide mentes resonóque
linguæ
Cármine laudent.
Amen.

V. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum,

Ad Bened. Ant. Ad te, o sancta Dei Génitrix, clamávimus, et per te venit Dómini auxílium nobis.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui ad defensió-nem pópuli christiáni in beatíssima Vírgine María perpétuum auxílium mirábiliter constituísti: concéde propítius; ut tali præsidio muníti, certántes in víta, victóriam de hoste malí-gno cónsequi valeámus in morte. Per Dóminum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [319]

Ad Magnif. Ant. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, inter-céde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque tuum sanctum implórant auxí-lium.

Die 30. Maji.

S. Ferdinandi III.

**Castellæ et Legionis Reg.
Confessoris.**

Semiduplex.

**Omnia de Comm. Conf. non
Pont.** [88] præt. sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Confes-sóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, et fidei inimicos superáre dedísti: concéde; ut ejus nos inter-cessióne muníti, ab hósti-bus mentis et córporis li-berémur. Per Dóminum.

**Et fit comm. S. Felicis I. Papæ
et Mart.**

Ad Vesp. Ant. Iste san-ctus pro lege Dei sui cer-távit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tí-muit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coro-násti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópe-ra mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram ré-spice, omnípotens Deus: et quia pondus própriae actió-nis gravat, beáti Fe-lícis Mártiris tui atque Pon-tíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dómi-nostrum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ferdinándus tértius, Castellæ et Legió-nis rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis ecclesia-

sticórum et sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ regína, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in filium trans túlerit. In eo, adjúntis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanimitas, cleméntia, justítia, et præ céteris cathólicæ fidei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi ac propagándi ardens stúdiu. Id præstitit in primis hæréticos insectádo, quos núllobi regnórum suórum consistere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogu advehébat. Præstitit insuper in erigéndis, dotándis et consecrándis christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, et aliárum úrbium ecclésiis, Maúrico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, et áliis, pia et régia munificéntia.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vías rectas, et osténdit illi regnu Dei. Et.

Lectio v.

Inter hæc per Castéllæ et Legiόνis regnu, in quo patri Alphónso succésse rat, colléctis magnis exercítibus, ánnuas expeditiões contra Saracénos, christiáni nóminis hostes, suscepit. In quibus, ut semper vínceret, præcípuí exercítus fuére preces piíssimi regis ad Deu fusæ, et quod ante pugnam, ut sibi Deu propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniébat corpus: sicque insígenes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, et plures urbes christiáno cúltui imperióque restituit; et conquisítis Giénnii, Córdubæ et Múrciæ regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bóeticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illius urbis epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne, ut fertur, præsentem divínam opem hábuit: nam férream caténam, quæ super Bóetim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, regis jussu eo deláta, tanto impetu fregit, ut, lóngius præ-

tervécta pontem quoque ligneum et simul spes Maurorum obrúperit, et ad deditionem coégerit.

R. Amávit eos Dóminus, et ornávit eos: stolam glóriæ induit eos, * Et ad portas paradísi coronávit eos.

V. Induit eos Dñs lorícá fidei, et ornávit eos. Et.

Lectio vi.

Tot victórias beátæ Virginis Mariæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens, peculiári cultu prosequébatur. Capta Híspali, prima religiónis cura fuit; nam templum Maurorum expiátum, et Christianórum dedicátum sacris, insígni archiepiscopátu, et honestíssimo canonicórum et dignitátum collégio, régia et religiósá liberalitáte exornávit. Alia deínde in urbe templa et cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cœléstem régiam vocátur. In extrémó vitæ agóne sacram Eucharístiam pro viático allátam, fune ad collum al-

ligáto, et humi stratus, cum lácrimis ubértim fuis adórans, eáque dignis reveréntiæ, humilitátis et cathólicæ fidei obtestatióibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorruptum adhuc post quátuor sœcula, in templo máximo Híspalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolíte timére. de eodem Communi 2. loco. [104]

Lectio ix. pro S. Felice I. Pap. et Mart.

Pro comm. S. Felicis Pap. Mart.

Ad Laudes. Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Infirmitátem nostram respíce, omnipotens Deus: et quia pondus propriæ actionis gravat, beáti Felicis Mátyris tui atque Pontíficis, intercessio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Feria Sexta post Octav. Ss. Corporis Christi.
SACRATISSIMI CORDIS D. N. J. CHR.

Duplex 1. classis.

Vesperæ dicuntur de Octava Ss. Corporis Christi sine ulla commemoratione. Sed si Officium Ss. Cordis Jesu transferatur, tunc fiat ut sequitur.

In I. Vesperis.

Ant., Psalmi, Cap. et Hymn. ut in II. Vesp. [336]

℣. Miserátor et miséricors Dóminus. ℞. Longánimis et multum miséricors.

Ad Magnif. Ant. Misericórdia Dómini a progénie in progénies timéntibus eum, allelúja.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu, sanctíssimi Cordis tui virtútibus índui, et afféctibus inflammári: ut et imáginí bonitátis tuæ confórmes, et tuæ redemptiónis mereámur esse partícipes: Qui vivis et regnas.

Ad Complet. et alias Horas, in fine omnium Hymn. dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Cor Jesu, caritátis víctimam, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quicúmque certum quærit
Rebus levámen ásperis,
Seu culpa mordet ánxia,
Seu pœna vos premit comes.

Jesu, qui ut agnus innocens

**Sese immolándum trádedit,
Ad Cor reclúsum vúlnerē,
Ad mite Cor accédite.**

**Audítis, ut suavíssimis
Invítet omnes vóciбус:
Veníte, quos gravat labor,
Premítque pondus criminũ.**

Quid Corde Jesu mītiūs?
Jesum cruci qui affīxerant
Excūsāt, et Patrem rogāt,
Ne perdat ultor īpios.

O Cor, volūptas cōelitum,
Cor fida spes mortālium,
En hisce tracti vōcibus,
Ad te venīmus sūpplices.

Tu nostra terge vūlnera
Ex te fluēnte sāguine;
Tu da novum cor omnibus,
Qui te gemētes īvocant.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Factum est cor meum
tamquam cera liquēscens
in mēdio ventris mei.

Ps. 21. Deus Deus meus. 34.

Ant. Sperāvit cor meum
in Dōmino, et adjūtus sum:
et reflōruit caro mea.

Ps. 27. Ad te Dōmine. 51.

Ant. Convertīstī planctum
meum in gāudium mihi, et
circumdēdīstī me lētītia.

Ps. 29. Exaltābo te. 52.

¶ Ego autem in Dōmino
gaudēbo. **R.** Et exsultābo
in Deo Jesu meo.

De Epístola beāti Pauli
Apóstoli ad Ephésios.

Lectio i. Cap. 1.

Benedictus Deus et
Pater Dōmini nostri
Jesu Christi, qui
benedīxit nos in omni be-
nedictiōne spirituāli in cō-
lēstibus in Christo, sicut
elēgit nos in ipso ante mun-

di constitutiōnem, ut essé-
mus sancti et immaculāti
in conspēctu ejus in cari-
tāte. Qui prædestināvit nos
in adoptiōnem filiōrum per
Jesum Christum in ipsum:
secūndum propōsitum vo-
luntātis suæ, in laudem gló-
riæ grātiae suæ, in qua gra-
tificāvit nos in dilēcto Fīlio
suo. In quo habémus red-
emptiōnem per sāguinem
ejus, remissiōnem peccatō-
rum secūndum divitias grā-
tiae ejus. Propterea non ces-
so grātias agens pro vobis,
memóriam vestri faciēns in
oratiōnibus meis: ut Deus,
Dōmini nostri Jesu Christi
Pater glóriæ, det vobis spí-
ritum sapiētiæ et revela-
tiōnis, in agnitiōne ejus: il-
luminātos óculos cordis ve-
stri, ut sciātis quæ sit spes
vocationis ejus, et quæ
divitiæ glóriæ hæreditātis
ejus in sanctis.

R. Gratificāvit nos Deus
in dilēcto Fīlio suo: * In
quo habémus redemptiō-
nem per sāguinem ejus,
remissiōnem peccatōrum.
¶ Det nobis Dōminus illu-
minātos óculos cordis no-
stri, in agnitiōne ejus. In
quo.

Lectio ii. Cap. 2.

Deus autem, qui dives est
in misericórdia, propter

nímiā caritātem suā, qua diléxit nos, et cum essemus mórtui peccátis, convivicávit nos in Christo, (cujus grátia estis salváti) et conresuscitávit, et consedére fecit in coeléstibus in Christo Jesu: ut osténderet in sǎculis superveniéntibus abundántes divítias grátiae suae, in bonitáte super nos in Christo Jesu. Ipse enim est pax nostra, qui fecit útraque unum, et médium parietem macériæ solvens, inimicítias in carne sua: legem mandatórum decréti evácuans, ut duos condat in semetípso in unum novum hóminem, fáciens pacem, et reconcíliet ambos in uno corpore, Deo per crucem, interficiens inimicítias in semetípso. Et véniens evangelizávit pacem vobis, qui longe fuístis, et pacem iis, qui prope. Quóniam per ipsum habémus accéssum ambo in uno Spíritu ad Patrem.

R. Propter nímiā caritātem suā, qua diléxit nos Deus, osténdit abundántes divítias grátiae suae: * In bonitáte super nos in Christo Jesu. **V.** Ipse enim est pax nostra, per quem habémus accéssum ad Patrem. In bonitáte.

Lectio iii. Cap. 3. c.

Hujus rei grátia flecto génua mea ad Patrem Dómini nostri Jesu Christi, ex quo omnis patérnitas in coelis, et in terra nominá-tur, ut det vobis secúndum divítias glóriæ suae, virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiorem hóminem, Christum habitáre per fidem in córdibus vestris: in caritáte radicáti, et fundáti, ut possíti comprehendere cum ómnibus sanctis, quæ sit latitúdo, et longitúdo, et sublimitas, et profundum: scire étiam supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi, ut impleámini in omnem plenitúdinem Dei. Ei autem, qui potens est ómnia fácere superabundánter quam pétimus, aut intelligimus, secúndum virtútem, quæ operátur in nobis: ipsi glória in Ecclésia, et in Christo Jesu in omnes generatiónes sǎculi sǎculórum. Amen.

R. Det nobis Dóminus virtúte corroborári per Spíritum ejus in interiorem hóminem: * Christum habitáre per fidem in córdibus nostris. **V.** Ut in caritáte radicáti, et fundáti comprehendámus supereminéntem sciéntiæ caritátem Christi.

Christum habitare. Glória Patri. Christum habitare.

In II. Nocturno.

Ant. Gustáte et vidéte quóniam suávis est Dóminus: beátus vir qui sperat in eo.

Ps. 33. Benedicam Dñm. 55.

Ant. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam, inténde, prospere procéde, et regna.

Ps. 44. Eructávit. 71.

Ant. Judicábit pópulum in justítia, et paúperes in iudício.

Ps. 71. Deus iudícium. 93.

V. Mihi autem adhærere Deo bonum est. **R.** Pónere in Dómino Deo spem meam.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 3. de Passione.

Lectio iv.

Quia semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, et bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácte avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te, in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos. Tu dixisti accedéntibus ad te: Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. Accedámus ergo ad te, et

exsultábimus, et lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum et quam jucúndum habitare in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes et afféctus mentis commutábo, jactans omne cogitatum meum in Cor Dómini Jesu, et sine fallácia illud me enútriet.

R. Introduxit me Rex in cellária sua: ordinávit in me caritátem. ***** Fulcíte me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo. **V.** Sub umbra illíus quem desideráveram, sedi, et fructus ejus dulcis gútturi meo. Fulcíte.

Lectio v.

Ad hoc templum, ad hæc Sancta sanctorum, ad hanc arcam testaménti adorábo, et laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invéni cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor regis, fratris, et amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, et meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in sacrárium exauditiónis tuæ preces meas, imo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu:

ámplius lava me ab iniquitate mea, et a peccáto meo munda me: ut purificátus per te, ad te puríssimum possim accédere, et in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre, et ut vidére simul, et fácere tuam váleam voluntátem!

R. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvátóris, et dicétis in die illa: * Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

V. Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, et non timébo. Confitémini.

Lectio vi.

Ad hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo, et in te ab exterióribus perturbatióibus absolúti habitáre possimus. Nihilóminus et proptérea vulnerátum est, ut per vulnus visíbile vulnus amoris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius osténderi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spirituále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam

castum non amplectátur? Nos igitur adhuc in corpore manéntes, quantum póssumus, amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agricolæ fodérunt manus et pedes, latus et Cor: stemúsque, ut cor nostrum, durum adhuc et impóenitens, amoris sui vínculo constringere, et jáculo vulneráre dignétur. Quam caritátem Christi patiéntis, et pro géneris humáni redemptione moriéntis, atque in suæ mortis commemoratiónem instituéntis sacraméntum corpóris et sanguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis sýmbo-lo devótiús ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens décimus tértius ipsíus sacratíssimi Cordis festum nonnullis Ecclésiis celebráre concéssit, Pius nonus ad univérsam exténdit Ecclésiám, ac dénique Summus Póntifex Leo décimus tértius, orbis cathólici votis obsecúndans, ad ritum dúplicis primæ classis evéxit.

R. Aúferam cor lapídeum de carne vestra, et dabo vobis cor cárneum: * Et spíritum meum ponam in médio vestri. **V.** Effúndam

super vos aquam vivam, et mundabimini ab ómnibus inquinaméntis vestris. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misericórdiam et veritatem diligit Deus: grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Ps. 83. Quam dilécta. 109.

Ant. Dóminus dabit benignitatem: loquétur pacem in plebem suam.

Ps. 84. Benedixisti. 109.

Ant. Suávis et mitis es Dómine, et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Ps. 85. Inclína Dómine. 110.

V. Misericórdia Dómini ab ætérno. **R.** Et usque in ætérnum super timéntes eum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos. Manéte in dilectióne mea. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbatis.

Serm. 13. in Coena Domini.

De dilectióne Dei quo plus bibo, plus sítio, et ea saturári non

possum; nec ego, nec áliquis diligens Christum. Ipsa quo plus éditur, plus famem exaúget; et quanto plus ipsa bíbitur, plus sitim inácuít: ipsam quam inhábitat mentem, sic inébriat, ut nihil jam quærat, vel dilígat, nec dilígere possit, nec váleat, præter eum, qui sic mundum diléxit, ut Fílium suum unigénitum daret; ut omnis qui credit, et dilígit illum, non moriátur, sed vivat cum eo. Ad hanc nos dilectiónem auctor ipse inæstimábilis caritátis invítat: in ea nos manére præcátur, et rogat. Ait enim: Manéte in dilectióne mea; ac si apérte dicat: Quia ego ea dilectióne, qua me Pater dilígit, vos diligo, eádem dilectióne me vos dilígere rogo. Et quóniam diléctio vestra me usque ad mortem perdúxit, sed neque mors crudelíssima ipsa a vestra caritate me sejúnxit, me dilígite, et in mea dilectióne manéte.

R. Sicut diléxit me Pater, et ego diléxi vos: * Manéte in dilectióne mea. **V.** Si præcépta mea servavéritis, manébitis in dilectióne mea, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectióne. Manéte.

Lectio viii.

Sed quáliter in ejus dilectiône manére debeá-mus, séquitur, et dicit: Si præcépta mea servavéritis, manébitis in mea dilectiône, sicut et ego Patris mei præcépta servávi, et máneo in ejus dilectiône. Hæc ópera, fratres mei, sunt causa dilectiõnis Christi: unusquisque vestrum vídeat, si Dóminum Jesum dilígere débeat. Quid pro nobis fá-cere débuit, et non fecit? Quómodo nos plus amáre pótuit, et non amávit? Majórem in nobis dilectiõnem non pótuit habére, quam hábuit, quia ánimam suam in morte pro nobis pósuit. Ipsa beáta Véritas testis est, quod majórem caritátem nemo habet, quam ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis. Non ergo nobis viléscat, fratres mei, ipsa diléctio Christi, qui diléxit nos, et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo: non vobis viléscat, fratres mei, non vobis amárescat ipse amor Christi, ipsa caritas Christi.

R. Christus pro nobis ánimam suam pósuit, * Et lavit nos a peccátis nostris in ságuine suo. **V.** Majórem caritátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis

pro amícis suis. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Amor Christi totus dulcis, totus delectábilis: suum possessórem non crúciat, sed deléctat: non enérvat, sed róborat: cuncta terréna subsánnat, sola coeléstia captat; Christi mandáta requírit, et ea pro víribus observáre conténdit; et de observatiône præceptórum gressu felici provéhitur ad perceptiõnem gaudiórum, ut cum illo jam perfécte gaúdeat, pro cujus desiderio in hac valle lacrimárum pósitus tam amáre frequénter suspirábat. Unde recte séquitur: Hæc locútus sum vobis, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum impleátur; ac si diceret: Ideo præcípío vobis, et móneo vos mea observáre præcépta, et manére in dilectiône mea, ut gáudium meum in vobis sit, et gáudium vestrum de me adimpleátur: ut hábeam de vobis per mútuam caritátem, quam mihi impénditis, unde possim gaudére: et illud gáudium, quod in retributiône præmiórum elécti sunt perceptúri, percípere et possidére possítis.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. **D**iscite a me *
quia mitis sum et húmilis
corde, et inveniétis ré-
quiem animábus vestris.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Suávis est Dñs, * et in
ætérmum misericórdia ejus.

3. Sitívit in te * ánima
mea: quia mélior est mi-
sericórdia tua super vitas.

4. Sancti et húmiles cor-
de * benedicite Dómino:
laudáte et superexaltáte
eum in sæcula.

5. Beneplácitum ~ est *
Dómino in pópulo suo: et
exaltábit mansuétos in sa-
lútem.

Capitulum. Cant. 3.

Egredímini, et vidéte fi-
liæ Sion regem Salo-
mónem in diadémate, quo
coronávit illum mater sua
in die desponsatiónis ejus,
et in die lætitiæ cordis ejus.

Hymnus.

Summi Paréntis Fílio,
Patri futúri sæculi,
Pacis beátæ Príncipi,
Promámus ore cánticum.

Qui vulnerátus pectore
Amóris ictum pertulit,
Amóris urens ignibus
Ipsium qui amántem díli-
gunt.

Jesu dolóris víctima,
Quis te innocéntem cóm-
pult,

Dura ut apértum lancea
Latus patéret vúlneri?

O fons amóris ínclýte!
O vena aquárum límpida!
O flamma adúrens crimina!
O Cordis ardens cáritas!

In Corde Jesu júgiter
Recónde nos, ut úberi
Dono fruámur grátiae,
Cœlique tandem præmiis.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Misericórdia Dómini
ab ætérm. **℞.** Et usque in
ætérmum super tíméntes
eum.

Ad Bened. Ant. Per ví-
scera misericórdiæ suæ
visitávit nos Deus, et fecit
redemptiõem pópuli sui,
allelúja.

Oratio.

Fac nos, Dómine Jesu,
sanctíssimi Cordis tui
virtútibus índui, et affécti-
bus inflammári: ut et imá-
gini bonitátis tuæ confór-
mes, et tuæ redemptióis
mereámur esse partícipes:
Qui vivis et regnas.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Per quem
salváti et liberáti sumus.

Ad Tertiam.

Capitulum. Cant. 3.

Egredimini, et videte filiæ Sion regem Salomónem in diadémate, quo coronávit illum mater sua in die desponsationis ejus, et in die lætitiæ cordis ejus.

R. br. Misericórdia tua Dómine * Plena est terra. Misericórdia. **V.** Justificationes tuas doce me. Plena. Glória Patri. Misericórdia.

V. Secundum misericórdiam tuam vivifica me Dómine. **R.** Et custodiam testimónia oris tui.

Ad Sextam.

Capitulum. Cant. 8. b.

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio.

R. br. Secundum misericórdiam tuam * Vivifica me Dómine. Secundum. **V.** Et custodiam testimónia oris tui. Vivifica. Glória Patri. Secundum.

V. Fac cum servo tuo secundum misericórdiam tuam. **R.** Et justificationes tuas doce me.

Ad Nonam.

Capitulum. Ps. 68. c.

Impropérium expectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: et qui consolarétur, et non invéni.

R. br. Fac cum servo tuo * Secundum misericórdiam tuam. Fac. **V.** Et justificationes tuas doce me. Secundum. Glória Patri. Fac.

V. Véniat super me misericórdia tua Dómine. **R.** Salutare tuum secundum elóquium tuum.

In II. Vesperis.

Ant. 1. De torrénite in via bibet: proptérea exaltábit caput.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 138.

2. Miserátor Dóminus redemptionem misit pópulo suo.

Ps. 110. Confitébor. 139.

3. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redemptio.

Ps. 129. De profúndis. 149.

4. Super misericórdia tua Dómine confitébor tibi in toto corde meo.

Ps. 137. Confitébor. . . . quóniam. 154.

5. Suávis Dóminus universis, et miserationes ejus super ómnia ópera ejus.

Ps. 144. Exaltábo te. 159.

Capitulum. Egredimini.

Hymnus.

Quicúmque certum quæ-
ritis
Rebus levámen ásp̄eris,
Seu culpa mordet án̄xia,
Seu pœna vos premit co-
mes.

Jesu, qui ut agnus ínno-
cens

Sese immolándum trádidit,
Ad Cor reclúsum vúl̄nere,
Ad mite Cor accédite.

Audítis, ut suavíssimis
Invítet omnes vó̄cibus:
Veníte, quos gravat labor,
Premítque pondus crími-
num.

Quid Corde Jesu mítius?
Jesum cruci qui affíxerant
Excúsat, et Patrem rogat,
Ne perdat ultor ímpios.

O Cor, volúptas cœlitum,
Cor fida spes mortálium,
En hisce tracti vó̄cibus,
Ad te venímus súp̄plices.

Tu nostra terge vúl̄nera
Ex te fluénte sá̄guine;
Tu da novum cor ómnibus,
Qui te geméntes í̄̄vocant.
Amen.

Ÿ. Misericórdia Dómini
a progénie in progénies.
R. Timéntibus eum.

Ad Magnif. Ant. Suscé-
pit nos Dóminus in sinum
et Cor suum, recordátus
misericórdiæ suæ, allelúja.

FESTA JUNII.

Die 2. Junii.

**B. Mariæ Annæ a Jesu
de Paredes Virginis.**

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110]
præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter sâculi
étiam illécebras beátam
Mariam Annam, ut lílium
inter spinas, virgináli ca-
stitáte, et jugi pœniténtia
floréscere voluísti: præsta
quæsumus; ut ejus méritis
et intercessióne retrahámur
a vítiis et perfectióra se-
ctémur. Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María Anna a Jesu
de Parédes, Quiti
in América meri-
dionáli claro génere nata,
ab ipsa pene infántia perféc-
tam vivéndi ratió̄nem í̄̄niit.
Mirábilis in ea morum in-
tégritas et candor, ardens
in Deum píetas, constans
erga immaculátam Dei Ge-
nitricem cultus et obser-
vántia, assíduum precándi
stú̄dium. Vix décimum æ-
tátis annum ingrèssa se
totam Deo arctíssime ob-
strínxit, tribus emissis per-

pétuæ castitátis, paupertátis et obediéntiæ votis, quæ ad óbítum usque sancte servávit. Cum laudes audíret trium e Societáte Jesu Mártýrum, qui in Japóniæ regno pro christiána fide sánguinem profudissent, inusitáto quodam divínæ glóriæ propagándæ ardóre succénsa, clam se ad iter accínxit, ut apud bárbaras gentes lumen veritátis inférret. Verum cum ínitum éxsequi consílium mínime potuisset, divínæ acquiescens voluntáti própria in domo sibi recéssum paráre constituit, ubi procul ab humánis curis uni Deo conjunctíssime víveret.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Itaque in partem suárum ædium interiorem se recépit, nec inde umquam prodíbat in públicum, nisi vel caritas erga próximos, vel pietátis offícia explénda urgérent. In eo autem secéssu, tamquam in erémo, antiquis severiórum patrum exémplis innovátis, innocentíssimum corpus

mirum in modum continénter vexávit. Caput coróna spínea, pectus et látera rigénti cilício, pedes lapíllis, omnesque artus flagéllis, et férreis caténis ac inaudítis quibúsdam ártibus, quas Christi Dómini amor suggerébat, semel atque íterum diu noctúque cruentábat. Ad majórem sui afflictatiónem léctulo ex asséribus, vel cruce acutíssimis spinis intertértá utebátur, cibo ádeo ténuí, ut octávo, quandóque étiam décimo quoque die vix única áridi panis úncia vescerétur. Erga omnes tamen comis et affábilis, ánimos étiam perditórum hóminum sibi demerebátur, quos ex omni órdine a vitiórum fœditáte ad vitæ honestátem, suis consíliis et précibus tradúxit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

His aliisque auctam virtútibus Deus fámulam suam multis præclarisque munéribus illustrávit. Assíduæ rerum divinárum contemplatióni dédita, dies

noctésque pene íntegras in Dei amóre quiescébat; nec defuérunt qui eam sublímem a terra, ánimo a sén-sibus avocáto, et vultu cœlésti luce radiánte ab se visam confirmárent. Prophetiæ et scrutatiónis córdium dono insígnis, non solum futúra et abséntia prænuntiávit, sed ánimos hóminum, cogitatiónes et máculas introspéxit. Nec minor in morbis depelléndis vis éxstitit. Multis enim extrémó morbo laborántibus, aut crucis signo, aut aquæ sacræ aspersione desperátam córporis sanitátem restítuit; et mórtuam féminam suis précibus in vitam revocávit. Ita erga omnes caritaté affécta, vitam dénique ipsam, dum atra lues grassaréture, pro civium incolumitaté Deo obtulit, et morbo corrépta placidíssimo éxitu migrávit ad Sponsum, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo quinto, ætátis suæ sexto et vigésimo. Statim post óbitum ex ejus ságuine concrétó candidíssimum lílium pródiit, ex quo ipsa Quiténsis lílii nomen obtínuit. Fama autem sanctitátis longe latéque diffúsa, et a Deo plúribus signis confirmáta, Pius nonus

Póntifex Máximus puríssimam vírginem solémni cæremónia sacris beatórum fastis adscripsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus. **de eodem Communi.** [123]

Die 9. Junii.

B. Mariæ V. Matris Gratiarum.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum [169] **præter sequ.**

In utrisque Vesperis.

V. Ave María, grátia plena. **R.** Dóminus tecum.

Ad Magnif. Ant. O beáta Virgo María: tu véniæ vena, tu grátiae Mater, tu spes mundi, exáudi filios tuos clamántes ad te.

Oratio.

Deus, qui humano géneri beátæ Mariæ virginitate foecúnda reparatiónis grátiam contulisti: concéde; ut quam grátiae Matrem appellámus in terris, ejus felici consórtio perénniter perfruámur in cœlis. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præ-

mia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dómine, sanctórum Mártyrum tuórum Primi et Feliciáni semper festa sectári: quórum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno **Lect.** Ego sapiéntia. [174]

In II. Nocturno.

Sermo S. Thomæ Episcopi.

Conc. 1. de Annunt.

Lectio iv.

Admirándam omníque virtúte præstántem Genitricem Dei Mariám pro mei ingénii exiguitáte toto ánni desidério laudáre desiderans, nullum fere in Sacris Litteris pótui reperire præcónium, quod ad litteram ejus nobis glóriam excellentiámque démonstret. Nam etsi de illa per prophétas plúrima mýstice dicta, fáctaque passim legántur, unde possit virtútis ejus magnitúdo constáre, in evangélicis tamen, aut apostólicis scriptis rarus de illa sermo, et multo rárior laus invenítur; quam-

vis, ut verum fátear, non ita siléntio trádita sit, ut in eórum dictis virtútum ejus cláritas tenuíssimo rádio, véluti per quasdam verbórum rímulas, non eníteat. Sed unde magis ejus glóriam, virtútes, dotésque ánni poterimus auspicári, quam ex illo mirífico ejus et Angeli collóquio? In quo præter hoc, quod angélico elóquio grátia pleníssima et ómnium feminárum prima mérito prædicátur, ex gestis ejus et dictis multa nimis præconiórum ejus sylva emícuit.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Ingressus Angelus ovánter, salutávit reverénter: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum: plena grátia, implénda Deitáte, obumbránda virtúte; grátia plena, de cujus plenitúdine accípiunt univérsi, de cujus abundántia totus repléndus est orbis. Et vere plena, in cujus ánni nulus peccáto relictus est locus, nullus iniquitáti pátuít accéssus. Dóminus tecum.

Et quómodo tecum? non útique sicut mecum, sed sicut nùllibi: tecum in córpore, tecum in mente, tecum in ánimo, tecum in consílio, tecum in útero, tecum in auxílio, tecum in ortu, tecum in éxitu, tecum in fine, tecum sine fine.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filíæ Sion et beátam dixerunt: Et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Conc. 2. de Annunt.

Cœlésti ergo legatióne audíta, sic fatur ad Angelum: Ecce ancilla Dómini: fiat mihi secúndum verbum tuum. Grandi ergo mystério, altissimóque Deitátis instíntu conceptúra Deum, sui méminit ancillátus, ut oriéntem a se filium mundi obséquio mancipáret. Fiat mihi, ait, secúndum verbum tuum: et ad verbum ejus, statim in útero incarnátum est Verbum. O fiat potens, o fiat éfficax, o fiat super omne fiat, perpétuo honóre venerándum! Hoc verbo fiat factus est mundus. Hoc verbo cœléstia terréstriaque

Altíssimus cóndidit: sed tale fiat non sónuit in orbe, quale tu nunc beáta dixísti. Quid enim factum est? quis dícere potest quid factum est? Natúra stupet, júdícium hæret, hebéscit sensus, lingua mutéscit, rátió déficit, intelléctus non capit quod factum est in María cum hoc prótulit verbum: Fiat mihi secúndum verbum tuum.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph de domo David: et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 291. in Nat. S. Joannis
Baptistæ.

Angelus vero idem ipse ad Mariám Vírginem: Ave, inquit, grátia plena: Dóminus tecum; jam tecum est, qui erit in te. Dic mihi ergo, núntie Dei, quómodo fiet istud? Vide Angelum sciéntem, illam quæréntem,

non diffidentem. Quia ergo vidit eam quærentem, non diffidentem, non se negavit instruentem. Audi quomodo: erit virginitas tua, tu tantum crede veritatem, serva virginitatem, accipe integritatem. Quoniam integra est fides tua, intacta erit et integritas tua. Denique audi, quomodo fiet istud: Spiritus sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi, quia fide concipies, quia credendo in útero, non concumbendo habebis: propterea quod nascetur de te Sanctum vocabitur Filius Dei. Quid es, quæ postea paritura es? unde meruisti? unde hoc accepisti? unde fiet in te, qui fecit te? unde, inquam, tibi hoc tantum bonum? Virgo es, sancta es, votum vovisti; sed multum, quod meruisti, imo vero multum, quod accepisti.

R. Sub tuum præsidium confugimus clementissima Virgo, suscipe nos, única spes nostra et nostris delectare laudibus, * Quibus indigni omni te laude dignissimam collaudamus.

V. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriæ melos. Quibus.

Lectio viii.

Nam unde hoc meruisti? Fit in te, qui fecit te; fit in te, per quem facta es; imo vero per quem factum est coelum et terra, per quem facta sunt omnia, fit in te Verbum Dei caro, accipiendo carnem, non amittendo divinitatem. Et Verbum jungitur carni, et Verbum copulatur carni, et hujus tanti conjugii thalamus úterus tuus, et hujus, inquam, tanti conjugii, id est Verbi et carnis thalamus úterus tuus: unde ipse Sponsus procedit de thalamo suo. Invenit te Virginem conceptus, dimittit Virginem natus. Dat fecunditatem, non tollit integritatem. Unde tibi hoc? Protèrve Virginem vídeor interrogare, et quasi importune aures verecundas ista mea voce pulsare. Sed vídeo Virginem verecundantem, et tamen respondentem, meque admonentem. Quæris a me, unde mihi hoc? Verecundor tibi respondere bonum meum: Angeli audi ipsius salutationem, et in me agnosce tuam salutem. Crede cui credidi. Unde mihi hoc quæris? Angelus respondeat. Dic mihi Angele, unde Mariæ

hoc? Jam dixi, cum salutavi: Ave grátia plena.

R. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis æterni Mater, gratos nos redde Fílio tuo, * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te respléndet.

V. Tu vénia vena, tu grátia Mater, tu spes mundi, exaúdi nos clamántes ad te. Quia. Glória. Quia.

Lectio ix. de Ss. Primo et Feliciano, Mart. ut in Brev. ead. die, et ex duabus Lect. fit una.

Si hoc Officium transferri contingat, Lectio ix. erit sequ.

Lectio ix.

Serm. 290. de Sanctis.

María vero quando e contra ait, quómodo fiet istud, quóniam virum non cognóscó, inquiréndo dixit, non desperándo. Dum interrogávit, non de promissióne dubitávit. O vere grátia plena! Sic est enim ab Angelo salutáta: Ave grátia plena. Quis hanc explicet grátiam? quis huic grátia grátias agéndo sufficiat? Fit homo, et per liberum arbitrium perit homo, et invenitur homo factus, qui fecit, ne periret quem fecit. In principio Verbum Deus apud Deum, per quod ómnia facta sunt, fit caro: Verbum caro factum est, et habitávit in

nobis. Caro fit Verbum, sed caro accédit ad Verbum, non périit in carne Verbum. O grátia! ut hoc haberémus, quid digni erámus? **Te Deum.** 17.

In Laudibus fit cõmemoratio Ss. Mart. Primi et Feliciani.

Ad Laud. Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 15. Junii.

S. Germanæ Cousin Virginis. Duplex.

Omnia de Cõmuni Virg. [110] præter sequentia.

Oratio.

Deus, humílium celsitúdo, qui beátam Germánam Vírginem tuam caritátis et patiéntiæ decóre excéllere disposuísti: ejus méritis et intercessióne concéde; ut crucem júgiter feréntes, te semper dilígere valeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Germána Cousin Píbraci, quod óppidum est Tolosánæ diocécis, húmili loco nata,

ab ipsa pene infántia grá-
vibus ærúmnis fuit obnó-
xia. Cum enim manca es-
set, et strumis infécta, sta-
tim post óbitum matris in
novérca ódium íncidit, ejús-
que ópera de patérna do-
mo ejécta et custodiéndis
grégibus addícta, solo pa-
ne et aqua víctitans, et su-
per stramen aut áridos pál-
mites in ipsa péculum cau-
la somnum carpens, vitam
in summa egestáte rerúm-
que ómnium inópia tolerá-
vit. Hæc et ália, quibus
quotídie premebátur, frígo-
ris, æstus et ímbrium in-
cómoda, quin étiam do-
mesticórum convícia et in-
sectatiónes, forti semper
ánimo, et ore ad hilaritá-
tem compósito, non solum
patientíssime tulit, sed ma-
jóra pati excogitávit, ut
confórmis fieret imágini
Fílii Dei, quem únice toto
cordis afféctu diléxit.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter délixtera tua. **V.** Spé-
cie tua, et pulchritúdine tua
inténde, prósperè procéde,
et regna. Et.

Lectio v.

Sive enim gregem ad pá-
scua, sive in arvis stá-
mina e colo dúceret, mente

et cogitatióne in Deum de-
fixa, assíduas fundébat
preces, et pósito humi gé-
nibus ante crucis signum,
ardentíssimi amóris æstus
rerum cœléstium contem-
platióne temperábat. Quo-
tidie templum adíre, sacri-
ficio Missæ interésse, et
singulis diébus festis se
divínæ mensæ pábulo refi-
cere in more hábuit. Deí-
param Vírginem singulári
religióne cóluit, eíque fre-
quéntia exhibuit obséquii
et pietátis officia. Caritáte
erga omnes affécta, púeros
et puéllas christiánæ fidei
mystériis erudíre, eorúm-
que ánimos ad virtútem et
rectam vivéndi ratióne
informáre, egéntium inó-
piæ subveníre consuévit,
detrácto étiam sibi panis
frústulo, quo únice vesce-
bátur. Castitátis vero et
innocéntiæ laudem tantam
promérui, ut ad mortem
usque illibátam serváverit.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Lectio vi.

Hanc fámulæ suæ occúl-
tam sanctitátem Deus,

éditis e cœlo signis, mirabiliter declarávit. Nam et flúvium aquis exundántem, dum Pibracénse templum péteret, Germána fixo gradu sæpius transívit, et panem paupéribus erogándum, ut novércam latéret, hiberno témpore in flores convértit. Virtútibus et prodígiis illustráta, ad cœlestis Agni núptias tandem inopináto éxitu emigrávit, annum agens secúndum supra vigésimum. Mortáles Vírginis exúviæ, anno quadragésimo et ultra postquam e vita decésserat, incorruptæ et integræ, recentibúsque conspersæ flóribus repértæ sunt. Huic prodígio ália multa, per annos ferme ducéntos, divína virtúte ad túmulum júgiter patráta, mirácula accessérunt, quæ innocéntis puéllæ famam et nomen longe latéque propagárunt. Quibus permótus Pius novus Póntifex Máximus virtútibus et miráculis rite probátis, eámdem beatárum Vírginum fastis primum adscrípsit. Subínde vero novis fulgéntem prodígiis idem Póntifex anno millésimo octingéntésimo sexagésimo séptimo, ea ipsa die qua sæculária Apostolorum Príncipum solé-

mnia agebántur, sanctórum albo accénsuit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum. de Comm. non Virg. [135] cum R.R. de Comm. Virg. [124]

Die 16. Junii.

S. Joannis Francisci Regis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad plúrimos pro salúte animárum perferéndos labóres beátum Joánnem Francíscum Confessórem tuum mirábili caritáte et invícta patiéntia decorásti: concéde propítius; ut ejus exémplic instrúcti, et intercessiónibus adjúti, ætérnæ vitæ præmia consequámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Francíscus Regis, nobili génere natus, in oppídulo Narbonénsis Gállia cui nomen Fonscoopértus, exímia sanctitátis a téneris annis indícia præbuit. In eo jam tum eluxére miramorum iñocéntia, flagrans

orationis stúdiū, pudor, et modéstia singuláris. Societátem Jesu ingrédessus Tolósæ anno ætátis décimo nono, humilitáte, obediéntia, caritáte, ódio sui, ceterisque vitæ religiósæ virtútibus excélluit. Absolutis stúdiis, totum se procurándæ animárum salúti pénitus devóvit. Asperos Viva-riénsium, Velaunórum et Forénsium montes, et ingéntes Helviórum tractus, glácie nivibúsque fere perpétuis hórridos, eorúmque colónos inscítia, rusticitáte, barbárie intractábiles suscepit excoléndos, eo succéssu, ut innumerábiles hómines, aut Calviniana lue inféctos, aut pérditis móribus corrúptos, ad cathólicam fidem et ad christiánam pietátem tradúxerit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Campéstribus missiónibus hibérno témpore perfúctus, æstívo revertébatur Anícium, ibíque in nosocomiis et in carcéri-

bus, in privátis ædibus, in cómpitis ac templis omne hóminum genus, ómnibus ómnia factus, sublevábat. Paúperum greges corrogátis úndique subsidiis, præsertim cum sævíret fames, multiplicáto étiam non semel per miráculum fruménto, sustentábat, unde illi Patris paúperum cognómen inditum fuit. In flagitiósis homínibus, et pérditis præsertim muliérculis, e vitiórum cœno educéndis, vix credíbile est quot probra ludíbriaque pertúlerit, erécto semper et álacri vultu impertérritus, licet gládiis júgulo sæpe admótis, álapis ori impáctis, et fústibus córpori. Grassánte peste, infirmos eo morbo laborántes sédu-lo invísens, ardénti reficiébat caritáte. Erga álios blandus ac benéficus, in seípsum sæviébat acérri-me, ásperis cilíciis, férreis caténis, cruéntis flagellatió nibus, somnum bréviter in nuda tábula aut humi carpens, semper abstémius, vilissimóque semper víctitans cibo, et ádeo ténui, ut arcéndæ morti pótius, quam sustentándæ vitæ sufficeret.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum.
Y. Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum.
 Et ad portas.

Lectio vi.

Divíno amóre sic erat incénsus, ut illum unum spiráre, loqui, cogitáre viderétur. Plures noctis horas oratióni dabat, cœlestibus áffluens delíciis, et extra se sæpe raptus. Rem divínam ea ánimi attentíone, eo vultus ardóre faciébatur, ut sacrum, quo effervescébat, ignem, étiam in astántes diffúnderet. Miráculis aliisque donis supernaturalibus mire cláruit. Tandem vocátus ad præmia labórum, in Viennénsis diocécis pago, cui nomen est Lalovéscus, corréptus letháli morbo ex labóribus contrácto, cum sæviret hiems frigidíssima, cœlestibus recreátus illustratiónibus, ad ætérna gáudia invitátus, spíritum creatóri réddidit anno millésimo sexcentésimo quadragésimo, die trigésima prima Decémbris, vitæ suæ quadragésimo quarto. Ejus sepúlchrum incredibili populórum per aspérrimos montes úndique confluéntium concúrsu, ob sanctitátis et miraculórum famam, quæ

máxime percrebrescébat, summa devotíone est frequentátum. Quibus ómnibus permótus Clemens undécimus Póntifex Máximus Joánnem Francíscum beatorum, Clemens vero undécimus sanctorum fastis solémni ritu adscrípsit, die décima sexta Júnii ejúsdem celebrándæ festivitáti a Benedícto décimo quarto assignáta.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Domin. ante festum Nativ.
 S. Joańis Baptistæ.

B. Mariæ Virginis

sub titulo

de Perpetuo Succursu.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. per annum [169], præter sequ.

In I. Vesperis.

Antiphonæ et Capitulum de Laudibus. [351]

Hymn. Ave maris. [171]

Y. Facta es nobis Dómina in refúgium. **R.** Adjútrix in opportunitátibus, in tribulatíone.

Ad Magnif. Ant. Sancta María, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo

sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Festivitatem.

Oratio.

Omnipotens et misericors Deus, qui dedisti nobis beatissimæ Genitricis tuæ Imāginem de Perpetuo Succursu speciali titulo venerari: concede propitius; ita nos inter omnes viæ et vitæ hujus varietates continua ejusdem Immaculatæ semperque Virginis Mariæ protectione muniri, ut æternæ tuæ redemptionis præmia consequi mereāmur: Qui vivis et regnas.

Et fit comem. Domin. occur.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta et immaculata Maria Dei Genitrix Virgo: * Assidue pro nobis precare Jesum Filium tuum.

Ps. Venite, exultemus. 2.

In I. Nocturno Lectiones Ego sapiëntia. [174]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joānnis Chrysostomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Filius non divitem, aut locupletem aliquam feminam sibi matrem elegit, sed beatam Virginem illam, cu-

jus anima virtutibus ornata erat. Cum enim beata Maria supra omnem humanam naturam castitatem servaret, propterea Christum Dominum in ventre concepit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurrentes, ejus patrocinii utilitatem assequāmur. Itaque quicumque estis virgines, ad Matrem Domini confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit. Magnum revera miraculum, fratres dilectissimi, fuit beata semper Virgo Maria. Quid namque illa majus aut illustrius ullo umquam tempore inventum est, seu aliquando inveniri poterit? Hæc sola cælum ac terram amplitudine superavit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cyprëssus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. **V.** Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem odoris.

Lectio v.

Quidnam illa sanctius? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Do-

minationes, non Séraphim, non Chérubim: non déni- que aliud quídpíam inter creatas res, visibiles aut invisibiles, majus aut excelléntius inveníri potest. Eadem ancilla Dei est et mater: éadem Virgo et Génitrix. Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne princípium génius fuit, quem Angeli et hómines agnóscunt Dóminum rerum ómnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstántior sit cœléstibus Poténtiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, faciém velántes suam: hæc humánum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatórum véniam conséquimur. Ave igitur mater, cœlum, puélla, virgo, thronus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, assídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dóminum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui díligunt Deum, bona cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spíritui glória et honor, et impérium nunc et semper in sœcula sæculórum. Amen.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiaë Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Ex publicis monumentis.

Ut vero nihil gratiárum deéssent in hac dulcíssima hóminum advocáta María, divíno consílio factum mérito censétur, ut ipsíus étiam imágines magno essent in honóre, et prodígiis miraculísque clarescerent. Inter quas célebrem óbtinet locum vetus illa Deíparæ imágo, quæ de Perpétuo Succursu nuncupátur. Hæc (ut antíqua monuménta réferunt) labénte sœculo décimo quinto e Creta ínsula Romam deláta, atque in ecclésia sancti Matthæi Apóstoli et Evangelistæ vico Merulána, Alexandro sexto Summo Pontífice collocáta, ibi per tria sœcula a Christifidélibus venerationem obtínuit. Quum autem ob témporum vicissitúdines templum sancti Matthæi dírutum fuísset, delítuit exínde præclára

effigies, donec non sine speciali Dei providentia reperta, et ab oblivione, in qua jacebat, vindicata, jubente Pio nono Pontifice Máximo ibídem in Exquiliis in propínqua ecclésia sanctissimi Redemptoris et in honorem sancti Alphónsi Mariæ de Ligório dicata, ingenti pópuli concursu ac solémni pompa fuit repóstita, publicoque cultui redita anno millésimo octingentésimo sexagésimo sexto. Ex eo tēpore tanta celebritate et prodigiórum cópia incláruit, ut idem cultus paucórum añórum spátio late in univérsum cristiánium orbem se diffúderit. Quibus permótus idem Summus Póntifex Pius novus, ad augéndum erga immaculatam cœli terræque Regínam devotióem, Congregatióni sanctissimi Redemptoris Missam et Offícium próprium in honórem beátæ Vírginis Mariæ de Perpétuo Succursu benígne concéssit: assignáta huic festivitáti Domínica ante diem octávum Kaléndas Júlii, quo die veneránda imágo a collégio canonicórum sacrosáctæ basilicæ Vaticanæ aúrea coróna solémni ritu fuit decoráta.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo tēpore: Stabant iuxta crucem Jesu mater ejus, et soror matris ejus Mariá Cléophæ, et Mariá Magdaléne. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Tract. de Pass. Domini.

Dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus; ac si diceret: Tu me filio corporáliter priváris, unde tibi únicum præ cunctis diléctum in filium do, cujus præsentia ínterim dum absum consoléris. Ad discípulum autem: Ecce mater tua: quasi diceret: Tu vero me patre spoliáris, unde hanc matrem mihi caríssimam tibi in matrem do; conserváte jura mútuæ caritátis ad ínvicem, tu istum filium, tu istam matrem habéndo. O quam muníficus factus es in núptiis tuis, rex et sponse, bone Jesu! Quam large quæ habuísti, ómnia tradidísti! Ecce ipsis crucifixóribus tuis oratiónis afféctum, latróni paradísum, matri filium, filio matrem, mórtuis vitam, mánibus Patris ánimam tuam, toti

mundo signa poténtiæ tuæ contulisti! Sed movet me, quod cum dixisset: Múlier, ecce fílius; subjúnxit: Ecce mater tua; cum útique, etiámsi hoc non subjúnxisset, necessárium fuisset eam esse matrem illíus, qui in fílium sibi datus erat.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicumque célebrant tuam sanctam Festivitatē. Quia.

Lectio viii.

Sed hoc mútuæ caritátis afféctum mihi commendare vidétur. Sunt enim nonnúllo qui ab ómnibus amári volunt, sed nullos afféctu mútuo complectúntur; et volunt ut eórum labóres et dolóres alleviéntur, et cum ferántur a plúribus, ipsi nullíus ónera volunt portáre. Non hoc enim Christus dócuit, aut fecit; portávit enim ónera tua, invítans te, ut et tu ónera portes illíus, idest ut passiónem illíus imitéris.

☞ Christus enim passus est, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestigia

ejus. Hoc et dócuit, cum matrem discípulo, et matri discípulum mútuo commendávit; nímírum nolens ut caritas spirituális ex una parte frígida remanéret; sed ut simul dormiéntes, idest in vera et pura caritatē simul quiescéntes, mútuo calefiánt, idest alter ab áltero ad caritátis exercítia mútuo accendántur.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. **Glória Patri.** Quia fecit.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Benedícta es tu * Virgo María a Dómino Deo excélso, præ ómnibus muliéribus super terram.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Fecit tibi magna * o María, qui potens est; et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Per te immaculáta Virgo * nobis est vita pérdita

data, quæ de cœlo suscepisti prolem, et mundo genuisti Salvatorem.

5. Nostras deprecationes
* ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Prov. 8. c.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et haúriet salutem a Dómino.

Hymnus.

María, quæ mortálium
Preces amáncer exci-
pis,

Rogámus ecce súpplices,
Succurre nobis pérpetim.

Succurre, si nos criminum
Catena stringit hórrida;
Cito resolve cómpedes,
Quæ corda culpís illigant.

Succurre, si nos sæculi
Fallax imágo péllicit;
Ne mens salutis trámitem
Oblíta cœli déserrat.

Succurre, si vel córpori
Adversa sors impédeat;
Fac sint quiéta témpora,
Ætérnitas dum lúceat.

Succurre demum fíliis
Instánte mortis prælio,
Ut te juvánte consequi
Perénne detur præmium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Dignáre me laudáre te
Virgo sacráta. **R.** Da mihi
virtútem contra hostes tuos.

Ad Bened. Ant. O beáta
Virgo María, tu grátiae mater,
tu spes mundi: succurre
fíliis tuis clamántibus
ad te, allelúja.

Oratio.

Omnípotens et miséricors
Deus, qui dedísti nobis
beatíssimæ Genitrícis tuæ
Imáginem de Perpétuo Succursu
speciáli título venerári: concéde
propítius; ita nos inter omnes viæ
et vitæ hujus varietátes continúa
ejúsdem Immaculatæ semperque
Vírginis Mariæ protectióne muniri,
ut ætérnæ tuæ redemptionis
præmia consequi mereámur: Qui
vivis et regnas.

Et fit comm. Dominicæ occur.

Ad Primam.

In R. br. dicitur V. Qui
natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Beátus. ut supra.

R. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie
tua. **V.** Inténde, prospere
procéde, et regna. Et. **Gló-**
ria Patri. Spécie tua.

Y. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. c.

Ego Mater pulchræ dilectionis, et timoris, et agnitionis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritatis, in me omnis spes vitæ et virtutis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

Y. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. **G**loria Patri. Adjuvabit.

Y. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 8. d.

Ego diligentes me diligo: et qui mane vigiliant ad me, invénient me. Mecum sunt divitiæ et gloria, opes superbæ et justitia: ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

Y. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et. **G**loria Patri. Elégit.

Y. Diffusa est grátia in labiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [347], præter
Ad Magnif. Ant. Ad te confúgimus o María, vita, dulcédo et spes nostra: succurre cadénti, surgere qui curat, pópulo; tu quæ genuísti, natúra miránte, tuum sanctum Genitórem, allelúja.

Et fit comm. Dom. occur.

Die 25. Junii.

S. Gallicani Martyris.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart.
[27] **præter sequentia.**

Oratio.

Deus, qui beátum Gallicanum Mártirem ad tui cognitionem mirabiliter perduxísti, et per eum novo Ecclesiám tuam caritatis exémplo illustráre dignátus es: concéde propítius; ut ejúsdem précibus et imitatione, promissa misericórdibus præmia consequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gallicanus, vir consularis, et triumpháli honóre claríssimus, sua virtúte et militári gloria Constantíni Augústi sibi grátiam conciliávit. Magis autem quæ Dei sunt

quærens, a sanctis Joanne et Paulo cœlesti luce perfusus, et Evangélii doctrina eruditus, Jesu Christi fidem ore simul atque opere profiteri cœpit. Nam cum sancto Hilarino ad Ostia Tiberina secedens, peregrinorum atque infirmorum curæ et servituti se totum addixit; cujus rei fama toto orbe divulgata, multi undique illuc confluentes videbant virum ex patricio et consule lavantem pauperum pedes, ponentem mensam, aquam manibus effundentem, languentibus sollicitè ministrantem; denique tamquam Christo ipsi, minimis ejus, scilicet mendicis et peregrinis, officia etiam humillima exhibentem.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

His misericordiæ operibus quæ fratribus exhibuit, Patris cœlestis misericordiam promeritus est, et passionē Christo Filio Dei consociari. Cum enim impérium impius Apóstata

Juliánus adéptus esset, Gallicanus, ex illa misericordiæ sede et pauperum ac peregrinorum hospitio pulsus, Alexandriam perrexit, ubi eum Raucianus judex sacrificare dæmoniis, id est ethnicorum diis, imperavit. Verum Christi miles júdicis minas contemnens, nec curans illécebras, nullum honorem idólis Gentium, tamquam mórtuis simulacris, sed Deo vivo tribuendum docens, tormētis et morti se paratum exhibuit. Itaque gládio percussus vitam pauperum servitio nobilem glorioso martyrio consummavit.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dómine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Ex Oratióne S. Gregórii Nysséni.

Append. Gretseri, 237., sive tom. 3. Oper. S. Greg.

Lectio vi.

Frange esuriēti panem tuum, et egénos sine tecto induc in domum tuam. Multam nobis hoc tempus affert nudorum vagorúmque cópiam. Hóspites ex-

sulésque non desunt; ubique licet protensas opem implorantium manus aspiceret. His aër sub dio tectum præbet. Pórticus, et bivia, et partes fori magis desértæ sunt hospítia: nyticóracum et noctuárum more, in cavérnis látitant. Pannósis, attrítis et lace-rátis tegúntur indumentis. Agricultúræ fructus est illis miserántium ánimi benignitas; cibus, si quid ab accedénte quópiam impe-tráverint; pótio éadem quæ brutis animántibus, nimirum fontes. Vagam et agréstem tradúcunt vitam, calamitatibus et necessitate compúlsi. His necessariá víctui suppédita tu, qui jejúnas. Erga fratres calamitosos benignus esto; quod ventri súbtrahis, trí-bue esuriénti.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. e.

In illo témpore: Suscípíens Jesus, dixit: Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum: et plagis impósitis abiérunt, semivívo relícto. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéní.

Ex Orat. 16. Tom. 1.

Purgémur itaque per misericórdiæ officia, labésque et sordes animæ extergámus, ac dealbémur álíi ut lana, álíi ut nix, pro misericórdiæ videlicet proportióne: atque ut formidabílius áliquíd dicam, si nulla est tibi confráctio, neque livor, nec plaga tumens, nec ulla animæ lepra, aut significatiónis tactus, aut candor, quæ a lege quidem exígue curabántur, medicam autem Christi manum requírun; at certe eum qui salutis nostræ causa vulnéribus et languóre afféctus est, veneráre. Veneráberis autem, si te Christi membro benignum atque humánum præbeas. Quod si te fortásse animárum nostrárum prædo et tyránnus, vel ab Jerúsalem in Jéricho descendéntem, vel álíbi úspiam inérmem et imparátum offéndens ita sauciávit, ut ne medicínam quidem exquiras, heu plagam sane gravíssimam, calamitatémque altíssime grassántem!

R. Coróna aúrea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris

et opus fortitudinis. **V.** Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Expressa.**

Lectio viii.

At mihi quidem hoc quodque nomine necessaria esse benignitas et misericordia erga pauperes videtur, ut iis qui de illis ita sentiunt os obstruamus, nec inanibus verbis cedamus, crudelitatis legem adversus nosmetipsos sancientes. Ceterum omnium maxime divino mandato et exemplo moneamur. Quodnam porro hoc mandatum est? At videte, quaeso, quam constans sit atque sincerum. Neque enim hominibus Spiritu sancto afflatis sat fuit semel atque iterum de pauperibus sermonem habuisse; nec quidam dumtaxat de his rebus verba fecerunt, reliqui minime, aut alii copiosius, alii parcius, velut de re non ita magna, nec admodum necessaria: verum et omnes in univsum, et sedulo quisque vel primo, vel in primis ad eam rem nos hortantur, nunc admonentes, nunc comminantes, nunc exprobrantes, nonnumquam etiam eos, qui virtutis

hujus munere funguntur, laudibus efferentes; nimirum, ut per admonitionis assiduitatem eo nos adducant, ut hoc mandatum exsequamur.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit. **V.** Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui. **Gloria Patri. Qui.**

Lectio ix.

Verum dixerit fortasse aliquis: Haec pro pauperibus illis et inopibus dicta sunt, qui injuria afficiuntur. Sit ita sane; nam de hoc litem nullam movebo. At hoc quoque tamen ad colenda humanitatis officia te exstimulet. Quorum enim, si quid injuriae eis inferatur, tanta ratio habetur, iisdem certe beneficio affectis amplior et uberior est gratia. Nam si qui pauperem despicit, eum a quo factus est ad iram concitat, non dubium est, quin opificem honore afficiat, qui ipsius opus complectitur. Rursus cum audis: Pauper et dives oc-

currerunt sibi, utrúmque autem creávit Dóminus, ne illum quidem paúperem, hunc autem dívitem ab eo creátum intélligas, ex eoque in paúperem insurgendi ansam accípias. Nam Dei figméntum utérque est: tamétsi, quod ad res extérnas áttinet, dispari conditíone sint. Hoc te ad commiserationem et caritátem infléctat.

Te Deum laudámus. 17.

Die 29. Junii.

Commemoratio

Omnium Ss. Apostol.

In Festo

Ss. Apost. Petri et Pauli.

In I. Vesperis.

Ant. Tradent enim vos in concíliis, et in synagógis suis flagellábunt vos, et ante reges et præsides dúcémini propter me, in testimónium illis et Géntibus.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. **℟.** Et facta ejus intellexérunt.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitíonem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo proficere. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua Apostolórum tuórum commemoratióne lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, instruámur exémpis. Per Dóminum.

Ad Laudes.

Ant. Vos qui reliquistis ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérmam possidébitis.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. **℟.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

In II. Vesperis.

Ant. Estóte fortes in bello, et pugnáte cum antiquo serpente: et accipiétis regnum ætérmum, allelúja.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. **℟.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Alibi ex decreto Pii PP. VI. die 18. Maji 1798 pro aliquibus locis et Respons. S. R. C. d. d. 18. Oct. 1818 sumuntur sequ. commem.

In I. Vesperis.

Ant. In hoc cognóscant omnes quia discípuli mei estis, si dilectíonem habuéritis ad invicem.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **℟.** Nimis

confortátus est principátus eórum.

Oratio.

Exauði nos Deus salutaris noster: et ómnium sanctórum Apostolórum tuórum tuére præsídiis, quorum donásti fidéles esse doctrínis: Qui vivis.

Ad Laudes.

Ant. Vos qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israél.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. **℞.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

In II. Vesperis.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ ego præcípio vobis, dicit Dóminus.

℣. Gloriósus in sanctis suis, fáciens mirabília.

℞. Hic Deus meus, et gloriificábo eum.

FESTA JULII.

Dominica I. non impedita
post Oct. Ss. Petri et Pauli.

**Commem. Omnium
S. Romanæ Ecclesiæ
Summor. Pontificum.**

Duplex.

In I. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymn. de Laud.
[362]; **Ps. ut in I. Vesp. de Comuni Apost. [2]**

℣. Exáltent eos in ecclé-sia plebis. **℞.** Et in cá-thedra seniórum laudent eos.

Ad Magnif. Ant. Sacerdótes Dei benedicite Dóminum, servi Dómini hymnum dícite Deo, allelúja.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis et amóre domináris: da spíritum sapiéntiæ suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ; ut de proféctu sanctárum óvium fiant gáudia æténa pastórum. Per Dóminum.

Et fit commem. Dominicæ occurrentis.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Príncipem Pastórum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Et glóriam Pontíficum

Laudes canéntes débitas,
Lætis canámus méntibus.

**Ecclesiárum príncipes,
Belli triumpháles duces,
Coeléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.**

**Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,**

Perfècta Christi cãritas,
Mundi triúmphant prínci-
pem.

In his Patérna glória,
In his volúntas Spíritus,
Exsúltat in his Fílius,
Coelum replétur gaúdio.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,
Ut ipsórum consórtio
Jungas precántes sérvulos,
In sempitérna sãcula.
Amen.

Ant., Ps. et VV. Nocturn. de
Comm. Apost. [5]

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros glo-
riósos, et paréntes
nostros in genera-
tióne sua. Multam glóriam
fecit Dñs magnificéntia sua
a sãculo. Dominántes in
potestátibus suis, hómines
magni virtúte, et prudéntia
sua præditi, nuntiántes in
Prophétis dignitátem Pro-
phetárum, et imperántes in
præsénti pópulo, et virtúte
prudéntiæ pópulis sanctís-
sima verba. In perítia sua
requiréntes modos músi-
cos, et narrántes cármina
scripturárum.

R. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lupó-
rum, dicit Dñs: * Estóte
ergo prudéntes sicut ser-

péntes, et símplex sicut
colúmbæ. V. Dum lucem
habétis, créдите in lucem,
ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Hómines dívites in vir-
túte, pulchritúdinis stú-
dium habéntes: pacificán-
tes in dómibus suis. Omnes
isti in generatió nibus gen-
tis suæ glóriam adépti sunt,
et in diébus suis habéntur
in laúdibus. Qui de illis nati
sunt, reliquérunt nomen
narrándi laudes eórum: et
sunt quorum non est me-
mória: periérunt quasi qui
non fúerint: et nati sunt,
quasi non nati, et filii ipso-
rum cum ipsis.

R. Tóllite jugum meum
super vos, dicit Dóminus,
et díscite a me, quia mitis
sum, et húmilis corde: *
Jugum enim meum suáve
est, et onus meum leve.
V. Et inveniétis réquiem
animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ
sunt, quorum pietátes
non defuérunt: cum sémi-
ne eórum pérmanent bona,
hæréditas sancta nepótes
eórum et in testaméntis
stetit semen eórum: et filii
eórum propter illos usque
in ætérnum manent: semen
eórum et glória eórum non
derelinquétur. Córpora ip-

sórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatióem et generatióem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum núntiet Ecclé-sia.

R. Dum stetéritis. [9]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

In Festo S. Malachiae, Episc.

Lectio iv.

Congratulémur, fratres, congratulémur, ut dignum est, Pontificibus nostris: quia et pium est defúntos plá-ngere, et pium magis con-gaudére vivéntibus. Num-quid non vivunt? Et beáte. Nimírum visi sunt óculis insipientium mori, illi au-tem sunt in pace. Dénique jam concíves sanctórum et doméstici Dei psallunt pá-riter, et grátias agunt, di-céntes: Transívimus per ignem et aquam, et indu-xísti nos in refrigerium. Transiérunt plane viríliter, et feliciter pertransiérunt. Transiérunt per ignem et aquam, quos neque tristia frángere, nec detinére mól-lia potuérunt.

R. Vidi conjúntos viros, habéntes spléndidas ve-stes, et Angelus Dómini

locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Ange-lum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et di-céntem. Isti.

Lectio v.

Lætémur quod Pontífices nostri ascendérunt ad cives suos, pro filiis capti-vitátis legatióne fungéntes, corda nobis conciliántes beatórum, vota illis inti-mántes miserórum. Læté-mur, inquam, et exsulté-mus, quia cœléstis illa cú-ria ex nobis habet, quibus sit cura nostri, qui suis nos prótegant méritis, quos informavérunt exémp-lis, miráculis confirmavérunt. Sancti Pontífices, qui in spíritu humilitátis hóstias pacíficas cœlis frequénter invéxerant, per semetípsos introivérunt ad altáre Dei, ipsi hóstiæ et sacerdótes.

R. Beáti estis, cum male-díxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dí-xerint omne malum advér-sum vos, mentiéntes, pro-pter me: * Gaudéte et ex-sultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hó-mi-nes, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum

tamquam malum propter
Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Benedíctus Dóminus De-
us, qui tantórum Pon-
tificum ministério visitávit
plebem suam: et nunc as-
súptis iis in sanctam ci-
vitátem, tantæ recordatió-
ne suavitátis nostram non
désinunt consolári captivi-
tátem. Exsúltent in Dómino
eórum spíritus, quod leváti
póndere corpóreæ molis,
nulla jam fæculénta vel ter-
réna matéria prægraván-
tur, quo minus tota alacri-
táte ac vivacitáte corpó-
ream omnem et incorpó-
ream transeúntes creatú-
ram pergant toti in Deum,
et adhæréntes illi, unus
sint cum eo spíritus in æ-
térnum. Domum istam de-
cet sanctitúdo, in qua tantæ
frequentátur memória san-
ctitátis.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. 16. b.

In illo témpore: Venit Je-
sus in partes Cæsaréæ
Philíppi, et interrogábat
discípulos suos, dicens:
Quem dicunt hómines esse
Fílium hóminis? Et ré-
liqua.

Homilía S. Leónis Papæ.

**Serm. 2. in anniv. assumpt.
suæ, ante medium.**

Cum, sicut evangélica
lectióne reserátum
est, interrogásset
Dóminus discípulos, quem
ipsum (multis diversa opi-
nántibus) créderent; re-
spondissétque beátus Pe-
trus, dicens: Tu es Chri-
stus Fílius Dei vivi; Dó-
minus ait: Beátus es Simon
Bar-Jona, quia caro et san-
guis non revelávit tibi, sed
Pater meus, qui in cœlis
est: et ego dico tibi, quia
tu es Petrus, et super hanc
petram ædificábo Ecclé-
siam meam, et portæ ínferi
non prævalébunt advérsus
eam, et tibi dabo claves
regni cœlórum: et quod-
cúmque ligáveris super
terram, erit ligátum et in
cœlis: et quodcúmque sól-
veris super terram, erit
solútum et in cœlis. Ma-
net ergo dispositio veri-
tátis, et beátus Petrus in
accépta fortitúdiue petræ
persevérans, suscépta Ec-
clésiæ gubernácula non re-
líquit.

R. Amávit eos Dóminus,
et ornávit eos: stolam gló-
riæ índuit eos, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eos.
V. Índuit eos Dñs lorícam
fídei, et ornávit eos. Et.

Lectio viii.

In univérſa namque Ecclésia, Tu es Christus Fílius Dei vivi, quotidie Petrus dicit: et omnis lingua, quæ confitétur Dóminum, magistério hujus vocis imbúitur. Hæc fides diabolum vincit, et captivórum ejus víncula dissólvit. Hæc érutos mundo ínserit cœlo, et portæ ínferi advérsus eam prævalére non possunt. Tanta enim divínitus soliditáte múnita est, ut eam neque hærética umquam corrumpere právitas, nec pagána potúerit superáre perfídia. His itaque modis, dilectíssimi, rationábili obséquio celebrétur hodiérna festívitas, ut in persóna humilitátis meæ ille intelligátur, ille honorétur, in quo et ómnium Pastórum sollicitúdo cum coñmendatárum sibi óvium custódia perseverat, et cuius étiam dígnitas in indígno hæréde non déficit.

R. Isti sunt qui ante Deum magnas virtútes operáti sunt, et omnis terra doctrína eórum repléta est: * Ipsi intercédant pro peccátis ómnium populórum. **V.** Isti sunt qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad cœléstia regna. Ipsi. Glória Patri. Ipsi.

Lectio ix. de Homilia Domínicæ occurrentis; alias

Lectio ix.

Cum ergo cohortatiónes nostras aúribus vestráe sanctitátis adhibémus, ipsum vobis, cujus vice fungimur, loqui crédite: quia et illíus vos afféctu monémus, et non áliud vobis, quam quod dócuit, prædicámus: obsecrántes ut succínti lumbos mentis vestráe, castam et sóbriam vitam in Dei timóre ducátis. Coróna mea, sicut Apóstolus ait, et gáudium vos estis, si fides vestra, quæ ab initio Evangélii in univérso mundo prædicáta est, in dilectione et sanctitáte permánserit. Nam licet omnem Ecclésiám, quæ in toto est orbe terrárum, cunctis oporteat florére virtútibus, vos tamen præcípue inter céteros pópulos decet méritis pietátis excellere, quos in ipsa apostólicæ petræ arce fundátos, et Dóminus noster Jesus Christus cum ómnibus redémit, et beátus Apóstolus Petrus præ ómnibus erudívit.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sancti tui * Dómine florébunt sicut lílium,

et sicut odor bálsami erunt ante te.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. In cœléstibus regnis * sanctórum habitátio est, et in ætérnum réquies eórum.

3. Córpora sanctórum * in pace sepúlta sunt, et nómina eórum vivent in ætérnum.

4. Spíritus et ánimæ justórum * hymnum dícite Deo nostro, allelúja.

5. Fulgébunt iusti * sicut sol in conspéctu Dei.

Capitulum. Hebr. 13. b.

Fratres: Mementóte præpositórum vestrórum, qui vobis locúti sunt verbum Dei: quorum intuéntes éxitum conversatiónis, imitámini fidem.

Hymnus.

Rex glorióse Præsulum, Coróna confiténtium, Qui respuéntes térrea Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus

Appóne nostris vóciſibus: Trophæa sacra pángimus: Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis in Martýribus, Parcéndo Confessóribus: Tu vince nostra crímina, Donándo indulgéntiam.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio,

Cum Spíritu Paráclito, Et nunc, et in perpétuum. Amen.

℣. Justos dedúxit Dóminus per vias rectas. **℞.** Et osténdit illis regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Vos estis lux mundi: non potest civitas abscóndi supra montem pósita; neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt.

Oratio.

Deus, qui pópulis tuis indulgéntia cónsulis et amóre domináris: da spíritum sapiéntiæ suffragántibus méritis Antístitum Ecclésiæ tuæ, quibus dedísti régimen disciplínæ; ut de proféctu sanctárum óvium fiant gáudia ætérna pastórum. Per Dóminum.

Et fit commemor. Dominicæ occurrentis.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Mementóte. **ut supra.**

℞. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte iusti. Lætámini. **℣.** Et gloriámini omnes recti corde. Et. **Glória Patri. Lætámini.**

℣. Exsúltent iusti in conspéctu Dei. **℞.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Act. 20. c.

Atténdite vobis, et univér-
so gregi, in quo vos Spí-
ritus sanctus pósuit epíscopos
régere Ecclesiám Dei,
quam acquisívit sáanguine
suo.

R. br. Exsúltent justí * In
conspéctu Dei. Exsúltent.
V. Et delecténtur in lætítia.
In. Glória Patri. Exsúltent.

V. Justí autem in perpé-
tuum vivent. **R.** Et apud Dó-
minum est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Hebr. 13. c.

Obedíte præpósitis ve-
stris, et subjacéte eis:
ipsi enim pervígilant, quasi
rationém pro animábus ve-
stris redditúri.

R. br. Justí autem * In
perpétuum vivent. Justí.
V. Et apud Dóminum est
merces eórum. In. Glória
Patri. Justí.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymn. de Laud.
[362]; **Ps. ut in I. Vesp., et loco**
ult., Ps. 131. Meménto. [77]

V. Elégit eos Dóminus
sacerdótes sibi. **R.** Ad
sacrificándum ei hóstiam
laudis.

Ad Magnif. Ant. Dum es-
sent summi Pontífices, ter-

réna non metuérunt, sed
ad coeléstia regna gloriósi
migráruunt.

Et fit comm. Domin. occur.

Dominica III. Julii.

Ssñi Redemptoris.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Virgam virtútis
suæ emíttet Dóminus ex
Sion, et regnábit in sæcu-
lum sæculi.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 138.

2. Redemptiónem misit
Dóminus pópulo suo: man-
dávít in ætérnum testamén-
tum suum.

Ps. 110. Confitébor tibi Dó-
mine. 139.

3. Misericórdia mea, et
refúgium meum Dóminus:
suscéptor meus, et liberá-
tor meus.

Ps. 115. Crédidi, propter. 142.

4. Apud Dóminum mi-
sericórdia, et copiósa apud
eum redemptio.

Ps. 129. De profúndis. 149.

5. In quacúmque die in-
vocávero te, exaúdiés me:
multiplicábis in ánima mea
virtútem.

Ps. 137. Confitébor tibi, . . .
quóniam audísti. 154.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedictum nomen
tuum Deus patrum
nostrórum: qui cum
irátus fúeris, misericór-
diam fácies, et in témpore

tribulati6nis peccata dimittis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creátor alme siderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Comúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et cóelites, et inferi
Treménte curvántur genu.

Qui dáemonis ne fraudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátia
Defénde nos ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

Ÿ. Redemísti nos Dómine in ságuine tuo. **R.** Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in ge-

nerati6nes generati6num, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vítam reparásti: concéde; ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærere, et ejúsdem redempti6nis fructum percípere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit cõmem. Domin. occur.

Ad Matutinum.

Invit. Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice:

Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Mentes, manúsque tollimus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Te sancte Christe póscimus,

Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpimus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Ant. Dómine Dñs noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quando Antiphona dicitur integra, Psalmus incipitur a secundo versu:

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimicum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus
noster, quam admirábile
est nomen tuum in univér-
ſa terra!

Ant. Dóminus in templo
sancto ſuo: Dóminus in
cœlo ſedes ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quó-
modo dicitis ánimæ
meæ: * Tránsmigra in
montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres
intendérunt arcum, paravé-
runt ſagittas ſuas in phá-
retra, * ut ſagittent in obs-
cúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti,
deſtruxérunt: * juſtus au-
tem quid fecit?

Dóminus in templo ſan-
cto ſuo, * Dóminus in cœlo
ſedes ejus:

Oculi ejus in paúperem re-
ſpiciunt: * pálpebræ ejus in-
térrugant filios hóminum.

Dóminus intérrugat ju-
ſtum et ímpium: * qui au-
tem díligit iniquitátem, odit
ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres lá-
queos: * ignis, et ſulphur,
et ſpíritus procellárum
pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus,
et juſtítias díléxit: * æquí-
tátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo
ſancto ſuo: Dóminus in
cœlo ſedes ejus.

Ÿ. Rédime me Dómine
et miſerére mei. **R.** In ec-
clésiis benedícam te Dó-
mine.

Lectio i. Cap. 51.

De Isaía Prophéta.

Audíte me, qui ſe-
quimini quod ju-
ſtum eſt et quæ-
ritis Dóminum: atténdite
ad petram, unde excíſi eſtis,
et ad cavérnam laci, de qua
præcíſi eſtis. Conſolábitur
ergo Dóminus Sion, et con-
ſolábitur omnes ruínas ejus:
et ponet deſértum ejus quaſi
delicias, et ſolitúdinem ejus
quaſi hortum Dómini. Gaú-
dium et lætítia inveniétur
in ea, gratiárum áctio, et
vox laudis. Atténdite ad
me pópole meus, et tribus
mea me audíte: quia lex a
me éxiet, et judícium meum
in lucem populórum re-
quieſcet. Prope eſt juſtus
meus, egréſſus eſt ſalvátor
meus, et bráchia mea pó-
pulos judicábunt: me ín-
ſulæ exſpectábunt, et brá-
chium meum ſuſtinébunt.

R. Vidi Dóminum ſedén-
tem ſuper ſólium excél-
ſum et elevátum: et plena
erat omnis terra majeſtáte
ejus: * Et ea quæ ſub ipſo

erant, replébant templum.
V. Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Leváte in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interíbunt: Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea non deficiet. Audíte me qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorábit eos tínea: Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

R. Aspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, et audi.

* Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram.
V. Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Consúrge, consúrge, indúere fortitúdinem bráchium Dómini: consúrge

sicut in diébus antíquis, in generatióibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti draconem? Numquid non tu siccástimare, aquam abyssi veheméntis: qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc, qui redémpti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempitérna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos: quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a filio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui, qui teténdit cœlos, et fundávit terram: et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum: ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interficiet usque ad internecciónem, nec deficiet panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

R. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium pauperum in tribulatióne: ***** Quia tu solus labórem, et dolórem considéras. **V.** Tibi enim derelíctus est pauper,

pupillo tu eris adjutor.
Quia. Glória Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Ant. Suscépinus Deus
misericórdiam tuam in me-
dio templi tui.

Psalmus 19.

Exaudíat te Dóminus
in die tribulatiónis:
* prótegat te nomen
Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de san-
cto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui: * et holocaústum tuum
pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor
tuum: * et omne consílium
tuum confírmes.

Lætábimur in salutári tuo:
* et in nómine Dei nostri
magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas: * nunc
cognóvi quóniam salvum
fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo
sancto suo: * in potentáti-
bus salus dexteræ ejus.

Hi in curríbus, et hi in
equis: * nos autem in nó-
mine Dómini Dei nostri
invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci-
derunt: * nos autem surré-
ximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac re-
gem: * et exaúdi nos in die,
qua invocavérimus te.

Ant. Suscépinus Deus
misericórdiam tuam in mé-
dio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex me-
us, qui mandas salútes in
Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleni-
túdo ejus: * orbis ter-
rarum, et univérsti qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária
fundávit eum: * et super
flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem
Dómini? * aut quis stabit
in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mun-
do corde, * qui non accépit
in vano ánimam suam, nec
jurávit in dolo próximo
suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino: * et mise-
ricórdiam a Deo salutári
suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæréntium
fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
íbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas princi-
pes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
íbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscëptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúfe-

rens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscëptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Y. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. **R.** Vísita nos in salutári tuo.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis et collectis.

Lectio iv.

Si fidéliter, dilectíssimi, atque sapiénter creatiónis nostræ intelligámus exórdium, inveniémus hóminem ideo ad imáginem Dei cónditum, ut imitátor sui esset auctóris: et hanc esse naturálem nostri géneris dignitátem, si in nobis quasi in quodam spéculo, divínæ benignitátis forma respléndeat. Ad quam quotidie nos útique réparat grátia Salvatóris, dum quod cécidit in Adam primo, erígitur in secúndo.

Causa autem reparatiónis nostræ non est, nisi misericórdia Dei, quem non diligerémus, nisi prius nos ipse diligeret, et ténebras ignorantiæ nostræ suæ veritátis luce discúteret.

R. A dextris est mihi Dóminus, ne commóvear: * Propter hoc dilatátum est cor meum, et exsultávit lingua mea. **V.** Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligéndo itaque nos Deus, ad imáginem suam nos réparat: et ut in nobis formam suæ bonitátis invéniat, dat unde ipsi quoque, quod operátur, operémur, accéndens scilicet méntium nostrárum lucernas, et igne nos suæ caritátis inflámmans, ut non solum ipsum, sed étiam quidquid diligit, diligámus. Nam si inter hómines ea demum firma amicitia est, quam morum similitúdo sociárit, cum tamen paritas voluntátum sæpe in réprobos tendat afféctus: quantum nobis optándum, atque niténdum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt plácita, discrepémus? De quo dicit Prophéta: Quóniam ira in indignatióne ejus, et vita in voluntáte

ejus, quia non áliter nobis erit dígnitas divínæ majestátis, nisi imitatio fúerit voluntátis.

R. Apud Dóminum misericórdia * Et copiósa apud eum redemptio. **V.** Húmiles spíritu salvábit. Et.

Lectio vi.

Dicénte itaque Dómino: Diliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua: et diliges próximum tuum sicut teípsum, suscípiat fidélis ánima auctóris sui atque rectóris imárcescibilem caritátem, totámque se étiam ejus subjíciat voluntáti, in cujus opéribus atque judiciis nihil vacat a veritate justitiæ, nihil a miseratióne cleméntiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómodis, bona est illi causa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.

R. Rememoráti sunt, quia Deus adjutor est eórum: * Et Deus excélsus Redemptor eórum est. **V.** Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Psalmus 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intendens orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxietur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei: * misericordiam et veritatem ejus quis requirit?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvavit me.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Psalmus 74.

Confitebimur tibi Deus: * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accipero tempus, ego justitias judicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea: * ego confirmavi columnas ejus.

Dixi iniquis: Nolite inique agere: * et delinquentibus: Nolite exaltare cornu:

Nolite extollere in altum cornu vestrum: * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriente, neque ab Occidente, neque a desertis montibus: * quoniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc: verumtamen fœx ejus non est exinanita: * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum: * cantabo Deo Jacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam: * et exaltabuntur cornua justi.

Ant. Deus meus, Salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Ant. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupiscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super míllia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in iñocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

Y. Notam fecísti in Géntibus virtútem tuam. **R.** Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. in cap. 3. Joann.

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occisus, mortem occidit. Et

nostis, fratres, quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptura loquitur: Nec lætatur, inquit, in perditione vivorum: creavit enim, ut essent omnia. Sed quid ibi ait? Invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus: non enim cogendi potentiam diabolus habebat, sed persuadendi versutiam. Si non consentiret, nihil invexerat diabolus; consensio tua, o homo, te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati, et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales; Jesus autem Filius Dei, Verbum Dei, per quod facta sunt omnia, unicus, æqualis Patri, mortalis factus est, quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspēdit in cruce, de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos, commemoravit illud Dominus.

R. Laudabilis populus, * Quem Dñs exercituum benedixit dicens: Opus mearum tu es: hære-

ditas mea Israël. **V.** Beata gens, cujus est Dominus Deus; populus electus in hereditatem. Quem.

Lectio viii.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet Filium hominis: Quis est serpens exaltatus? Mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? Attenditur mors, ut nihil valeat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Nonne vita Christus? Et tamen mortuus est Christus.

R. Duo Sèraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt, qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spiritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix. legitur de Homilia Dom. occurr.; si vero transferendum sit, tunc erit sequens

Lectio ix.

Interim modo fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueá-

mur: quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo, qui intuebántur illum serpéntem, non peribant mór-sibus serpéntum: sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanábántur a morte ad vitam temporálem: hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim interest inter figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem: res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 17.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam: quia factus est mihi in salútem, allelúja.

3. Hauriétis aquas * in gaudio de fóntibus Salvátoris, et dicétis: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, * et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exsúlta et lauda * habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedíctum nomen tuum Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salútis humánæ sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redémti cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crímina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tóllerés?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine;
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Y. Dómine refúgium factus es nobis. **R.** A generatióne, et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum; exsultá-

bimus, et lætābimur in salutāri ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptorem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua caritatē adhærere, et ejúsdem redemptiónis fructum percipere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Et fit commem. Dominicæ.

Ad Primam.

In *R.* br. dicitur *Y.* Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictum. [375]

R. br. Rédimē me Dómine, * Et miserere mei. Rédimē. *Y.* In ecclésiis benedicam te Dómine. Et miserere mei. Glória Patri. Rédimē.

Y. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. *R.* Vísita nos in salutāri tuo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redemptio.

R. br. Meménto nostri Dómine * In beneplácito

pópuli tui. Meménto. *Y.* Vísita nos in salutāri tuo. In beneplácito. Glória Patri. Meménto.

Y. Redemísti nos Dñe in ságuine tuo. *R.* Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 4. d.

Dignus es Dómine Deus noster, accípere glóriam, et honórem, et virtutem: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in ságuine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

R. br. Notam fecísti in pópulis * Virtutem tuam. Notam. *Y.* Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtutem tuam. Glória Patri. Notam.

Y. Dómine refúgium factus es nobis. *R.* A generatióne, et progénie.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [364] præter

Y. Redemísti nos Dñe in ságuine tuo. *R.* Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Regnum tuum, regnum ómnium sæculórum, et dominátio tua in omni generatióne, et generatióne, allelúja.

Et fit commem. Dominicæ.

Die 3. Julii.

S. Martialis Ep. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
[64] **præter sequ.**

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui beátum Martiálem Confessórem tuum atque Pontíficem Ecclésiæ tuæ sanctæ præesse voluisti: quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, pietátis tuæ grátiam largiáris. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli. 530.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martiális, unus de septuagínta Christi discípulis, ac puer ille fuisse tráditur, qui quinque panes hordeáceos et duos pisces attulísse in Evangélio memorátur. Ex Oriénte cum sancto Petro Apóstolo Romam venit, et ab eódem in Gállias causa propagándi Evangélii missus, Lemovicénses, Tolosános, Burdigalénses, Cadurcénses et Aquitános, atque álios pópulos christiánam religiónem edócuit; unde Galliárum est dictus Apóstolus. Admóto báculo

sancti Petri, quem ab eo Romæ accéperat, mórtuum redúxit in vitam. Tandem post multa præclára sanctitátis et doctrínæ ópera in cælum migrávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nichil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v. Beáti Patris. et vi. Quantis hic. de eodem Communi 2. loco. [79] cum R. v. et vi. ib.

In III. Noct. Homil. in Evang. Vigiláte. de Comm. 2. loco. [80]

Et fit comm. Oct. Ss. Apost. in Laud. 530.

Die 4. Julii.

S. Irenæi Episc. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart. [27] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beáto Irenæo Mártýri tuo atque Pontífici tribuisti, ut et veritáte doctrínæ expugnáret hæreses, et pacem Ecclésiæ feliciter confirmáret: da, quæsumus, plebi tuæ in sancta religióne constántiam; et pacem tuam nostris concéde tempóribus. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli. 530.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti
Pauli Apóstoli ad Timó-
theum.

Lectio i. Cap. 2. c.

Sollicite cura teípsum
probáblem exhibé-
re Deo, operárium
inconfusíblem, recte tra-
ctántem verbum veritátis:
profána autem, et vaniló-
quia devíta: multum enim
profíciunt ad impietátem:
et sermo eórum ut cancer
serpit: ex quibus est Hyme-
næus et Philétus, qui a ve-
ritáte excidérunt, dicéntes
resurrectiónem esse jam fa-
ctam, et subvertérunt quo-
rúmdam fidem. Sed firmum
fundaméntum Dei stat, ha-
bens signáculum hoc: Cog-
nóvit Dóminus qui sunt
ejus: et discédant ab iniqui-
táte omnis qui nóminat no-
men Dómini. In magna au-
tem domo non solum sunt
vasa aúrea et argénteá, sed
et línea et fictília: et quæ-
dam quidem in honórem,
quædam autem in contumé-
liam. Si quis ergo emun-
dáverit se ab istis, erit vas
in honórem sanctificátum,
et útile Dómino ad omne
opus bonum parátum. Ju-
venília autem desidéria fu-
ge, sectáre vero justítiam,
fidem, spem, caritátem et

pacem cum iis qui ínvocant
Dóminum de corde puro.
Stultas autem, et sine disci-
plína quæstiónes devíta:
sciens quia génerant lites.
Servum autem Dómini non
opórtet litigáre: sed man-
suétum esse ad omnes, do-
cíbilem, patiéntem, cum
modéstia corripiéntem eos
qui resístunt veritáti: ne-
quándo Deus det illis pœ-
niténtiam ad cognoscén-
dam veritátem, et resipí-
scant a diabóli láqueis, a
quó captívi tenéntur ad ip-
sius voluntátem.

R. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: * Fundá-
tus enim erat supra firmam
petram. **V.** Iste est qui
contémpsit vitam mundi,
et pervénit ad cœléstia re-
gna. Fundátus.

Lectio ii. Cap. 3.

Hoc autem scito, quod in
novíssimis diébus in-
stábunt témpora periculó-
sa: erunt hómines seípsos
amántes, cúpidi, eláti, su-
pérbi, blasphémi, parénti-
bus non obediéntes, in-
gráti, scelésti, sine affecti-
one, sine pace, criminatóres,
incontinéntes, immítes, sine
benignitáte, proditóres, pro-
térvi, tímidi, et voluptá-

tum amatóres magis quam Dei: habéntes spéciem quidem pietátis, virtútem autem ejus abnegántes. Et hos devíta: ex his enim sunt qui pénétrant domos, et captívas ducunt muliérculas onerátas peccátis, quæ ducúntur váriis desidériis; semper discéntes, et nunquam ad sciéntiam veritátis perveniéntes. Quemádmódum autem Jannes et Mambres restitérunt Móysi: ita et hi resístunt veritáti, hómines corrúpti mente, réprobi circa fidem, sed ultra non proficient; insipientiá enim eórum manifésta erit ómnibus, sicut et illórum fuit. Tu autem assecútus es meam doctrínam, institutionem, propósitum, fidem, longanimitátem, dilectionem, patiéntiam, persecutiónes, passiónes: quália mihi facta sunt Antiochiæ, Iconii et Lystris, quales persecutiónes sustinui, et ex ómnibus erípuit me Dóminus. Et omnes, qui pie volunt vívere in Christo Jesu, persecutiónem patiéntur. Mali autem hómines et seductóres proficient in pejus, errántes, et in errórem mitténtes.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Tu vero pérmane in iis, quæ didicísti, et crédita sunt tibi: sciens a quo didiceris. Et quia ab infántia sacras líteras nosti, quæ te possunt instrúere ad salutem, per fidem, quæ est in Christo Jesu. Omnis Scriptúra divínitus inspiráta útilis est ad docéndum, ad arguéndum, ad corripiéndum, ad erudiéndum in justítia: ut perféctus sit homo Dei ad omne opus bonum instrúctus. Testificor coram Deo, et Jesu Christo, qui judicatúrus est vivos et mórtuos, per adventum ipsíus, et regnum ejus: prædica verbum, in ista opportúne, importúne: árgue, óbseca, increpa in omni patiéntia, et doctrína. Erit enim tempus, cum sanam doctrínam non sustinébunt; sed ad sua desidéria coacervábunt sibi magístros pruriéntes aúribus, et a veritáte quidem auditum avértent, ad fábulas autem converténtur. Tu vero vígila, in ómnibus labóra, opus fac Evangelistæ, ministérium tuum imple.

R. Iste cognóvit. [31]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Irenæus, non longe ab urbe Smyrna in Asia Proconsulâri natus, jam inde a pûero sese Polycârpo Joânnis Evangelistæ discipulo, eidemque episcopo Smyrnæorum tradiderat in disciplinam. Hoc tam excellenti magistro progressus in doctrina præceptisque christiânæ religionis insignes fecit. Polycârpo in cœlum martýrii glória sublato, etsi erat Irenæus in sacris litteris egregie versatus, quod tamen incredibili stúdio flagraret discendi, quæ dógmata depósti loco custodienda ceteri accepissent, quos Apóstoli institúerant; horum quam pótuit plures convénit, quæque ab iisdem audívit, mémori mente ténuít, ea deinceps opportúne advérsus hæreses allatúrus, quas cum vidéret ingénti pópuli christiáni damno látiús in dies manáre, diligénter copioséque reféllere cogitárat. In Gállias inde proféctus a Photíno episcopo présbyter est constitútus ecclésiæ Lugdunénsis. Quod munus sic laborándo in verbo et doctrina gessit, ut (téstibus sanctis Martýribus, qui Marco Au-

rélio imperatóre strénue pro vera pietáte certárant) æmulatórem sese præstítérít testaménti Christi.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Cum Mártyres ipsi clerúsque Lugdunénsis de pace ecclesiárum Asiæ, quam Montanistárum fáctio turbárat, sollíciti cum primis essent, Irenæum, cujus esse potíssimum habéndam ratió nem prædicábant, unum ómnium máxime delegérunt, quem Romam ad Eleuthérium Pontíficem mitterent rogátum, ut novis sectáriis auctoritáte Sedis apostólicæ reprobátis, discordiárum causa tollerétur. Jam Photínus episcopus Martyr decésserat: huic Irenæus cum successisset, tam felíciter munus óbiit episcopátus, ut sapiéntia, oratióne, exemplóque suo non modo brevi cives Lugdunénses omnes, sed multos étiam aliárum Gálliae úrbium incolás superstitió nem atque errórem abje-

cisse, dedísseque christiánæ militiæ nómina viderit. Intérea, quum de die celebrándi Páschatis orta esset conténtio, ac Victor Románus Póntifex Asiános episcopos ab collégis reliquis fere ómnibus dissidentes aut prohibuísset comunioné Sacrorum, aut prohibére minátus esset, eum Irenæus, sequéster pacis, decénter mónuit, exemplisque usus Pontíficum superiórum indúxit, ut ne tot ecclésiās ob ritum, quem a majóribus accepísse se dicerent, avélli ab unitáte cathólica paterétur.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntatelabiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Multa scripsit quæ Eusébius Cæsariénsis et sanctus Hierónymus mémorant, quorúmque pars magna intércidit injúria témporum. Exstant ejus advérsus hæreses libri quinque anno círciter centésimo octogésimo perscripti, dum adhuc Eleuthérius rem christiánam públicam géreret.

In tértio libro, vir Dei ab iis edóctus, quos auditóres constat fuisse Apostolorum, grave in primis atque præclárum de Romána Ecclésiá, deque illíus episcopórum successióne, divínæ traditiónis fidéli, perpétua, certíssima custóde, testimoniúm dixit. Atque ad hanc, dixit, Ecclésiám propter potiórem principalitátem, necesse est omnem conveníre ecclésiám, hoc est eos qui sunt úndique fidéles. Postrémo una cum áliis prope innumerábilibus, quos ipse ad veram fidem frugémque perdúxerat, martýrio coronátus migrávit in cœlum, anno salutis ducentésimo secúndo, quo témpore Septímius Sévêrus Augústus eos omnes, qui constánter in colénda christiána religióne perstáre voluísset, in suum cruciátum dari atque interfici imperáverat.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum Pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro óvibus suis. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini
Episcopi.

Serm. 138. de Verb. Dom.

Audivimus Dominum
Jesum commendante
nobis boni past
oris officium. In qua
commendatione admonuit
nos utique, ut intelligi da
tur, bonos esse pastores;
et tamen ne intelligeretur
perverso modo multitudo
pastorum: Ego sum, inquit,
Pastor bonus: et unde sit
pastor bonus, consequenter
ostendit: Pastor, inquit, bo
nus animam suam ponit
pro ovibus. Pastor ergo
bonus Christus. Quid Pe
trus? nonne bonus pastor?
nonne et ipse animam suam
pro ovibus posuit? Quid
Paulus? Quid ceteri Apo
stoli? Quid eorum tempora
consequentes beati episcopi
Martyres? Nonne omnes
pastores boni?

R. Corona aurea super
caput ejus, * Expressa signo
sanctitatis, gloria honoris,
et opus fortitudinis. **V.** Quo
niam pravenisti eum in be
nedictionibus dulcedinis,
posuisti in capite ejus co
ronam de lapide pretioso.
Expressa.

Lectio viii.

Omnes ergo isti pastores
boni, non solum quia
sanguinem fuderunt, sed

quia pro ovibus fuderunt.
Non enim fuderunt elatio
ne, sed caritate. Quomodo
autem habet vel exiguum
caritatem, qui etiam con
victus non amat unitatem?
Hanc Dominus unitatem
commendans pastoribus bo
nis, noluit multos appellare
pastores. Neque enim, ut
dixi jam, non erat pastor
bonus Petrus, Paulus, Apo
stoli ceteri, et posteriores
sancti episcopi. Omnes hi
pastores boni; et tamen ille
pastoribus bonis non com
mendavit pastores bonos,
sed pastorem bonum.

R. Hic est vere Martyr,
qui pro Christi nomine san
guinem suum fudit: * Qui
minas iudicium non timuit,
nec terrenae dignitatis glo
riam quaesivit, sed ad coe
lestia regna pervenit. **V.** Ju
stum deduxit Dominus per
vias rectas, et ostendit illi
regnum Dei. Qui. Gloria
Patri. Qui.

Lectio ix.

Quid est ergo quod pasto
ribus bonis commendas
unum pastorem, nisi quia
in uno pastore doces uni
tatem? Et exponit apertius
ipse Dominus per ministere
rium nostrum, ex ipso Ev
angelio commemorans ca
ritatem vestram, et dicens

(audíte quid commendávit): Ego sum Pastor bonus. Dixi quia omnes céteri, omnes pastóres boni membra mea sunt. Unum caput, unum corpus, unus Christus. Ergo et Pastor pastórum, et pastóres Pastóris, et oves cum pastóribus sub Pastóre. Mérito Christus in se habens omnes pastóres bonos, unum commendat, dicens: Ego sum, unus sum, mecum omnes in unitáte unum sunt. Qui extra me pascit, contra me pascit. Qui mecum non cóligit, spargit.

Te Deum laudámus. 17.

Die 5. Julii.

S. Michaëlis de Sanctis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Miséricors Deus, qui sanctum Michaëlem Confessórem tuum morum innocentia, et mirabili caritate præstare voluisti: concède, quæsumus; ut ejus intercessióne a vítiis liberáti, et igne tui amoris succénsi, ad te pervenire mereámur. Per Dóminum.

Et fit comm. Octavæ Ss. Apost. Petri et Pauli. 530.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Michaël de Sanctis, Vici in Hispânia citerióre piis et honestis paréntibus natus, mundum ántea contempsisse quam agnovísse visus est. Pene infans perpétuam virginitátem Deo vovit; cumque rei cóncius pater núptias illi per jocum proponeret, in lácrimas effúsus puer, atque ad Deíparæ Vírginis aram confúgiens, emissum votum fervéntius renovábat. Sexéñis ad sanctórum vestigia sectánda in Monsénii spelúncam secéssit, in qua, dum patiéntis Christi mystéria in génua provolútus piis sénsibus lacrimisque proséquitur, a patre repértus, domum redire coáctus est. Neque tamen de præconcépto severiórís vitæ propósito quidquam remisit. Unicum illi erat coeléstium desidérium, perpétua cum Deo consuetúdo, innocentis vero carnis maceratio major quam ut ténera illa ætas ferre posse viderétur. Nam ter in unaquáque hebdómada jejúnans, somnum super samentórum fáscebus, saxo cápiti suppósito, carpens, flagéllis in seípsum sævire, et étiam aliquándo corpús-

culum sancti Francisci ex-
 émplo in spinarum acér-
 vum conjicere et cruentán-
 dum volutáre non dubitávit,
 quin tamen singulári Dei
 beneficio spinæ illæ purís-
 sima membra attingerent
 atque in mínimo offénde-
 rent. Quibus aliisque cru-
 ciátibus admirábili illi pœ-
 niténtiæ proludébat, quam
 póstea ad hóminum stupó-
 rem tantópere adaúxit.

R. Honéstum fecit illum
 Dóminus, et custodívit eum
 ab inimícis, et a seductóri-
 bus tutávit illum: * Et de-
 dit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dómi-
 nus per vias rectas, et os-
 téndit illi regnum Dei. Et
 dedit illi.

Lectio v.

Anno ætátis duodécimo
 nondum expléto, solus
 et pedes egrédiens de domo
 et cognatióne sua; Barci-
 nónam conténdit, ibíque
 sanctíssimæ Trinitátis Red-
 emptiónis Captivórum ór-
 dinem inter Calceátos am-
 pléxus, quamprimum per
 ætátem lícuit solémnia vota
 nuncupávit. Paucis inde
 post ménsibus ad strictiór-
 em Discalceatórum ejús-
 dem órdisinís familiam se
 tránstulit. In hac nova re-
 guláris disciplínæ palæstra
 mirum est, quot quantisque

virtútum increméntis étiam
 inter continúas studiórum
 exercitatiónes anteáctæ vi-
 tæ sanctitátem cumuláverit.
 Tanto enim stúdio singulas
 institúti leges observábat,
 ut nullam ex eis præteriísse
 compértum fúerit. Virgini-
 tátem, quam quinquénis
 Deo vóverat, non modo in-
 violátam servávit, verum
 étiam præclaríssimo Dei
 múnere numquam carnis
 illécebris alléctus est, ne-
 que in mente cogitátióne
 ullam minus honéstam há-
 buit. Arctíssima præditus
 paupertáte per plures años
 neque cubículum hábuit,
 neque pulvínar ubi caput
 reclináret. Christi mansue-
 túdine indútus, cum ómni-
 bus pátiens fuit et miséri-
 cors; iis qui sibi contumé-
 lias aut damnum intúlerant,
 semper pro malo bonum
 réddidit. Invícta in advér-
 sis enítuit fortitúdine. Pru-
 dentíssimus in aliórum re-
 gímine, sibi se júdicem
 acérrimum, réliquis vero
 humaníssimum patrem ex-
 híbuit.

R. Amávit eum Dóminus,
 et ornávit eum: stolam
 glóriæ induit eum, * Et
 ad portas paradísi coro-
 návit eum. **V.** Induit eum
 Dóminus lorícá fídei, et
 ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Cum Deum totis viribus diligeret, ab ipso maxime locupletari meruit charismatibus. Nam crebris et mirificis rapiebatur extasibus, quibus vel in sublime toto assurgebat corpore, vel cœlum ascendere videbatur, cum aut de Dei bonitate loqueretur, aut Sacris operans calicem elevaret. Nec minori erga proximos caritate flagrabat, quos et privatis consiliis et publicis concionibus et assidua sacramenti poenitentiae administratione juvare nunquam prætermisit. Cum vero virtutes ejus non populi modo, sed viri principes admirarentur, ea tamen erat animi demissione, ut se demonibus ipsis deteriorem affirmaret. At humani generis Redemptor, cui exaltare humiles in deliciis est, hunc servum suum fidèlem peculiari voluit illustrare prodigio, quo ipse divini sui cordis mysticam commutationem cum corde illius inire dignatus est. Hoc itaque caritatis incendio decumbens, spiritum Deo reddidit Vallisolèti die decima Aprilis anno millesimo sexcentesimo vigesimo quinto, ætatis suæ trigésimo tertio. Quem multis

ante et post obitum miraculis clarum Summus Pontifex Pius sextus beatorum fastis adscripsit. Pius vero nonus Pontifex Maximus sacro Cardinalium aliorumque fere trecentorum Antistitum, Ecclesiæ et apostolicæ Sedis jura strenue contra insidiantes hostes propugnantium, senatu circumdatus, recurrente plausu Urbis et Orbis, sacro Pentecostes die octava Junii, anni millesimi octingentesimi sexagesimi secundi, in Vaticana basilica illum novis fulgentem signis sanctorum catalogo solèmniter accensuit.

R. Iste homo. [95]

In III. Noct. Lect. de Homil. in Evang. Respondens Jesus. ut in festo S. Aloysii Gonzagæ Conf. die 21. Jun. 461.

Et fit commemoratio Octavæ Ss. Apost. in Laud. 530.

Die 7. Julii.

S. Pulcheriæ Imperat. Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulâri castitatis prærogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclè-

siam tuam summum fidei amorem tribuere voluisti: concède; ut ejus intercessiōne, tibi puris mētibz inhærentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Aelia Pulcheria Augusta, patre, avo, fratre atque viro Romanorum imperatoribus maxime nobilis, profligatis sua præsertim opera hæreticorum erroribus, et catholico dogmate circa Incarnationis mysterium et divinam Maternitatem constituto multo nobilior, ab ipsa pueritia tanta sapientia divinitus prædita fuit, ut ii quibus post Arcadii patris obitum imperii procuratio, dum Theodosius adolesceret, commissa fuerat, ejus arbitrato omnia facerent, essetque constans opinio, unius puellulæ virtute ac sapientia, quæ instare atque ingruere videbantur, pericula discussa, et felicitatem imperio constitutam. Domi assidua disciplinæ exactrix, eam vivendi formam induxit, ut illa jam non aula imperatorum, sed a-

sceterium vulgo diceretur. Theodosium fratrem, Eudoxiam, quam illi matrimonio conjungendam curavit, Flaccillam, Arcadium, Marinam sorores ita imbuēbat bonis moribus, exercebatque ad virtutem, ut quibus ætate non multum præstabat, eorum moderatrix ac propemodum mater esse videretur. Qua institutione sorores quantum profecerint, vel ex hoc uno intelligi potest, quod Pulcheriam imitatæ, se suamque virginitatem Deo devoverunt: utque Augusta virgo ea quæ decreverat amplius confirmaret, omnesque voluntatis suæ testes haberet, ex auro et pretiosis lapidibus sacram mensam in ecclesia Constantinopolitana pro virginitate sua et fratris imperio dedicavit, et in fronte ipsius mensæ hæc eadem inscripsit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intēde, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Potior autem ejus in Theodosio instituendo eluxit cura; eumque, ubi

opus esset, mira quadam dexteritate corrigebat; qui quidem talis est effectus, ut absolutissimum optimi verèque christiani principis exemplar fuerit, dum Pulcheriæ consiliis est obsecutus. Post diuturnam cum fratre concordiam, turbis malevolorum fraude atque obrectatione in aula excitationis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacare posset, secessit in Hebdomum, locum Byzantio suburbanum, ibique vitam agens pene monasticam aliquamdiu se continuit; cum vero felicitas imperii una cum ea exsularet, a fratre accersita, ubi deesse vidit qui praelia Domini pugnaret, Deboram imitata, fide ac religione armata processit, et missis in omnem partem epistolis hortando, monendo, minitendo, non pecuniæ, non laboribus parcens, digna effecta est quam Patres concilii Chalcedonensis una omnium voce atque præconio custodem fidei, pacis conciliatricem, expultricem hæreticorum, piam, orthodoxam, novam Helenam (sicut Marcianum tunc imperatorem novum Constantinum) consalutarent; cuique sanctus Leo totius Romanæ Eccle-

siæ nomine plurimum gratularétur, ejusque causa exultare se diceret, ac digna Deo vota persolvere, quod de Nestoriana primum impietate, mox et nefario Eutychetis errore perempto, duplicem illi et palmam contulerat et coronam.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

Atque hæ tantæ curarum moles, quas præsertim in Ephesino ac Chalcedonensi conciliis Romanorum Pontificum auctoritate convocatis, necessario suscepit, nihilo illam ad cetera christianæ pietatis officia obeunda fecere segniorem. Assidue cœlestium rerum contemplatione, sacrorum librorum lectione, corporis afflictationibus sponte susceptis se exercabat; Psalmos de nocte surgens una cum regiæ familiæ principibus decantabat: Dei ac Sanctorum (quorum et colloquio non semel dignata est) cultrix eximia; quæ etiam summopere semper contendit, ut erga eorum

reliquias cultus augeretur. Deiparam in primis coluit, cui hanc ipsam Deiparæ appellationem contra Nestorianorum blasphemias asservit; voluit namque summa sapientiæ suæ dispositione divína providentia, ut per virginem summa Virginis dignitas inoffensa pénitus servaretur; quam etiam est imitata servando perpétuam in ipso conjugio virginitatem: cujusdenique cultui amplificando complura templa regáli plane magnificentia excitavit, donariis auxit, redditibus locupletavit. In placanda divína justitia mira pietate enituit. Fuit erga pauperes misericordia plane singuláris: quos et matérna quadam caritate compléxa est quoad vixit, et móriens eorum quæ assídua effusissimáque liberalitas reliqua fécerat, scripsit hærédes. Quod cautum ab ipsa testamento fuit, diligenter curavit Marcianus, quem pari religionis stúdio, rebúsque omnibus império dignissimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibique hanc ipsam ob causam, salva quam Deo voverat virginitate, conjugem delégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tertio, magno omnium

luctu, maximisque sanctorum Patrum, ceterorumque ejus ævi scriptorum laudibus celebrata.

R. Afferentur. [121]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo tempore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Et reliqua.

Homilia sancti Cyrilli Alexandrini.

De Fide ad Pulcheriam et sorores reginas.

Sane vos sacras castissimasque Christi omnium nostrum Salvatoris sponsas, religiosissimæ ac Deo dilectissimæ imperatrices; orbis terrarum ornamentum, sanctissimarumque ecclesiarum decus optimo jure quisquis appellaverit, in quibus mirum omne virtutum genus, omnisque ornatus divinæ majestatis oculis gratus acceptusque mirifice splendet. Neque his opibus contentæ omnem quoque curam omnéque stúdium adhibétis, quo fide recta, nullamque in partem vacillante, excellátis. Neque Christi regnum capessere, et ea

quæ illi grata sunt fácere et sentíre omíttitis, partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum princípum quoque vestrórum aulas virginitátis glória condecoránte; partim dénique sumptuosíssima templa Christo Dómino excitánte: nam et hoc quoque pietátis stúdiu inter cétera ille sanctis vestris ánimis impertítus est.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilátem invénit, quæ accéptis lámpadibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte obviam ei. Et veniente.

Lectio viii.

Igitur ex sacris lítteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abúnde instrúctæ videámini) áliquíd depróbam. Hinc etenim et Emmanuélem verum, ac naturálem Deum, et Vírginem Matrem, quæ eum péperit, veram per ipsum Deíparam esse planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita æténa, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Si cum solius verí-

que Dei cognitióne Jesu Christi cognitióne necessariam consociatámque esse opórtet, et hoc ipsum æténam vitam concíliat, cui obsúrum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit ínterim Verbum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte obviam ei. **V.** Prudentes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus venit. Glória Patri. Ecce sponsus venit.

Lectio ix.

Et ego claritátem quam dedísti mihi, dedi eis, ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem itaque glóriam Fílius a Patre accepísse se narrat, quam nobis deínde commúnem fécerit? Sane ipse ab hac quæstióne nos liberat, dum ait, Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum secúndum própriam hypóstasim álius a Patre esse dignoscátur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cū illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobiscum factum est? Ad eúndem omníno modum, puta, secúndum essentiálem et naturálem identitátem.

At cum divína natúra tanto a creatúra distet intervállo, ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat, ecquo, inquis, modo secúndum natúram unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit? Verbum factus est homo, ut quemádmódum in Deítate unum et idem est cum Patre, ita secúndum natúræ humanæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum. **Te Deum. 17.**

Eadem Die.

S. Laurentii a Brundusio Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui ad árdua quæque pro nóminis tui glória, et animárum salúte beáto Lauréntio Confessóri tuo spíritum consílii et fortitúdinis contulísti: da nobis in eódem spíritu et agénda cognóscere; et cóg-nita ejus intercessióne perfícere. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Brundúsii, urbe regni Neapolitáni celebér-
rima, piis et honé-

stis paréntibus natus est Lauréntius. Jam inde a puerítia certíssima futúráe sanctitátis, et apostólici, quo máxime præstitit, zeli documénta édedit. A puerílibus nugis aliénus, uni Deo vacáre cœpit, et verba fácere ad circumfúsam multitudínem, cunctis Dei poténtiam, qui linguas infántium facit disértas, admirántibus. Sub idem tempus se totum abstinéntiæ et córporis afflictatióni dedit. Seráphicum Capuccinórum órdenem ingrèssus, et Vénetæ provinciæ adscriptus, multo magis in domo Dei sanctitáte profécit. Humilitáte, obediéntia, oratiónis stúdio, regulári observántia, ómnibus antecélluit. Exácto tyrocínio, sacris lítteris óperam dedit, quo instrúctior ad apostólicum munus eváderet. Quod erat singulári ingénio et memória præditus non modo philosóphicas et theológicas facultátes, sed linguas étiam Græcam, Hebráicam, Chaldáicam, Germánicam, Gállicam, Hispánicam dídicit; et quidem ita, ut, cum se dabat occásio, his linguis concionári posset. Hebráica vero lingua ad Hebræos ipsos concionátus est tanta

ejus linguæ perítia, quantam non habére se ipsi auditóres conféssi sunt. Quæ res prodígio símilis causa fuit, cur opinio invalúerit, a Deo, quod de Apóstolis tráditur, linguárum ei donum fuísse concéssum. Neque vero hoc solum, sed réliqua étiam charísmata, ut evéntus dócuit, quæ illis, quos ad magna suscipiéndam et agéndam pro nóminis sui glória elégit, impertíri solet.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Sacérdos consecrátus, tum vero máxime ejus fervor erúpit, et se totum procurándæ modis ómnibus animárum salúti devóvit. Non curis, non sudóribus, non vigiliis, non vitæ ipsi, quam sæpe in discrímen addúxit, pepércit. Vicos, castélla, urbes, agros obívit. In aulas princípum, in Hebræórum et Hæreticórum convéntus pervásit. Totam fere Euróпам, Itáliam, Germániam, Hungáriam, Hispániam, Lusitá-

niam, ómnibus benefaciéndam, et viam salútis ætérnæ commonstrándam, peragrávit. Omne hóminum genus compléxus est, Cathólicos, Hæreticos, Hebræos, nóbiles, populáres, mílites, ómnibus ómnia factus, ut omnes Christo lucrifáceret. Plúribus pro religióne cathólica ad reges ac príncipes legatióibus functus est. Nullam dénique demandáti sibi apostólici muneris partem omísit: numquam cessávit, nusquam quiévit. Quo autem fructu, dici non potest. Innumerábiles peccatóres ad pœniténtiam convértit: hæreticos ad ejuránda falsa dógmata adégit: Hebræos confutávit: perditíssimas mulieres e vitiorum cœno edúxit: discórdias compósuit: ódia exstínxit: nihil non ad Dei glóriam, cathólicæ religiõis incrementum, et salútem animárum suscepit, effecítque, Deo ipso opitulánte et sermónem confirmánte, sequéntibus signis. Inter quæ celebérrima memorátur victória de potentíssimo Turcárum exercitu præter omnem spem, imo vero desperántibus dúcibus, servo Dei præeúnte, et felicem belli éxitum annuntiánte,

in Hungária a nostris reportáta.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

In hoc tam indefesso divínæ glóriæ amplificandæ, et proximórum urgendæ salútis stúdio sibi ipse non defuit: virtútibus ómnibus in gradu heróico emíruit; unde vis illa incredibilis ad aliórum salútem erúpit. Has ob virtútes, et réliquas ánimi dotes, consílii præsertim ac prudentiæ, præter óbitas minóres præfectúras in provinciis Hetrúsca, Véneta et Januénsi suprémó totíus órdis regímini præfici mérui. Caritáte in Deum fuit ardentíssima. Erga Christi Dómini passióem sic afficiebátur, ut in ea cogitatione defíxus fletum continére non posset. Insígnis cultor fuit Deíparæ Vírginis Mariæ, cui singuláre illud linguárum donum referébat acceptum. Oratióni appríme deditus, quod a réliquis occupationibus supérerat tempus, totum ei impendébat. In éxtasim sæpe ra-

ptus divína patiebátur. Passim offéndi Deum ferébat ægérime, et religiónis cathólicæ detriméntisangebátur plúrimum. Unum Deum, unam caritátem, unam animárum salútem cogitáre, loqui, spiráre videbátur. Prophetiæ dono enítuit, córdium íntima penetrávit, plura et loco et tẽpore remotíssima prædixit, miráculis étiam et prodigiis insígniter cláruit. Propter exímiam sanctitátem Summis Pontificibus acceptíssimus fuit, et fere ómnium Európæ princípum grátia flóruit. Demum orátor a Neapolitánis ad Philíppum tertium, qui tunc in Lusitánia morabátur, missus, in obeúnda legatióne attrítus labóribus, in morbum incidit, ex itinere contráctum: quo patientíssime toleráto, sacraméntis ómnibus summa devotióne suscep-tis, prænuntiáto mortis die, cúpiens dissólvi, et esse cum Christo, Ulyssipóne discéssit e vita, die vigésima secúnda Júlii, anno millésimo sexcentésimo décimo nono. Quam pretiósafúerit in conspéctu Dómini ejus mors, patrátanon multo post mirácula declará-runt. Quibus rite probátis, Pius sextus

Póntifex Máximus beatórum número et dein Leo décimus tértius die octávo Decémbris anni millésimi octingentésimi octogésimi primi sanctórum albo eum solémniter adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 9.

In illo témpore: Convocá-tis Jesus duódecim Apóstolis, dedit illis virtútem et potestátem super ómnia dæmónia, et ut languóres curárent. Et réliqua.

Homilia S. Bonaventuræ Episcopi.

Exposit. in Cap. 9. Luc.

Apóstoli ideo nomináti sunt, ut eórum commendaré-tur auctóritas. Apóstolus enim missus interpretátur; missi autem fúerant ad prædicándum, secúndum illud: Non misit me Christus baptizáre, sed evange-lizáre. Fuérunt ad prædi-cándum missi, non rem parvam, sed magnam, scílicet regnum Dei, per quod potest intélligi doctrína ve-ritátis, juxta illud: Auferé-tur a vobis regnum Dei, et dábitur genti faciénti fru-

ctus ejus. Potest étiam dici grátia Spíritus sancti, se-cúndum illud: Non est re-gnum Dei esca et potus, sed justítia, et pax, et gaú-dium in Spíritu sancto; et infra: Ecce regnum Dei intra vos est. Potest étiam dici glória æténa, juxta il-lud: Amen dico vobis, nisi quis renátus fúerit ex aqua et Spíritu sancto, non pot-est introíre in regnum Dei.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ó-mnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pér-manens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Omnibus his modis Apó-stoli sunt missi prædi-cáre regnum Dei, scílicet veram doctrínam, divínam grátiam, et æténam glóri-am. Et quia propter aucto-ritátem prædicatiónis con-césserat potestátem cura-tiónis, ideo subdit: Et sa-náre infirmos; scílicet mi-sit ad confirmatiónem ve-ritátis prædicáre secúndum illud: Illi autem profécti, prædicavérunt ubique, Dó-mino cooperánte, et sermó-

nem confirmante sequentibus signis. Unde signum missionis spiritalis ad predicandum est sanatio audientium a morbis vitiorum.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Tria autem sunt signa evidenter, quibus probatur, utrum praedicator a Domino sit missus ad Evangelium predicandum. Primum est auctoritas mittentis, cujusmodi est Pontificis, et maxime Pontificis Summi, qui est loco Petri, imo Jesu Christi: unde qui ab eo mittitur, a Christo mittitur. Secundum est zelus animarum in persona, quae mittitur, quando scilicet, principaliter quaerit Dei honorem, et animarum salutem. Tertium est fructificatio, et conversio audientium. Per primum sunt nuntii Patris, per secundum Filii, per tertium Spiritus sancti. De primo:

Pro patribus tuis nati sunt tibi filii. De secundo: Non enim nosmetipsos praedicamus, sed Jesum Christum Dominum nostrum. De tertio: Posui vos, ut eatis, et fructum afferatis, et fructus vester maneat. Et qui sic mittitur, potest dicere illud: Spiritus Domini super me, eo quod unxerit me.

Te Deum laudamus. 17.

Die 9. Julii.

Prodigiorum B. M. V.

alicubi sub titulo

Reginae Pacis.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. M. V. [169], cum sequ.

In **Ant.** ad Magnif. I. Vesp. et in **R.** vii. dicitur: Tuam sanctam festivitatem.

Eadem Die.

Ss. Nicolai et Sociorum Martyrum Gorcom.

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [45], praeter sequ.

Oratio.

Deus, qui sanctorum Martyrum tuorum Nicolai et Sociorum ejus gloriosum pro fide tua certamen aeternitatis laurea decorasti: concede propitius; ut eorum meritis et imitatione, certantes in terris, cum

ipsis coronári mereámur
in cœlis. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sæculum décimum
sextum Calvinianæ
pravitátis tumúlti-
bus memorábile, insigne
christianæ fortitúdinis in
Bélgio tulit exéplum.
Anno síquidem millésimo
quingentésimo septuagési-
mo secúndo, novémdecim
Mártýres, vulgo Gorcomi-
éenses, in cruciátibus susti-
néndis, pro asserénda re-
áli Córporis Christi in Eu-
charístia præsentia, ac Ro-
máni Pontificis visibilis Ec-
clésiæ cápitis principátus in-
guláriter enituérunt. Erant
ii Nicoláus Píckius guar-
diánus, cum áliis octo sa-
cerdótibus, et duóbus láicis
órdinis fratrum Minórum
de Observántia: tres páro-
chi: unus sacérdos sæculá-
ris, alter canónicus regulá-
ris sancti Augustíni: Domi-
nicánus unus, et bini Præ-
monstraténses: quos omnes
post arcis Gorcomiénsis
deditióem fœdífragi hæ-
rétici carcéribus, contumé-
liis durissimisque tormén-
tis, pro suo in orthodoxam
fidem exasperáto génio af-
fecérunt; ac prima nocte

in guardiánum atrócius de-
bacchántes, fune cinctório
de superliminári suspén-
sum, crebrisque attráctibus
convúlsum, rupto tandem
fune, paviménto illisum,
mortis explorándæ causa,
candélis ardéntibus admó-
tis, crematáque tota fácie,
et ore vi dedúcto, linguam
et palátum combúrunt: quin
étiam insértam náribus
flammam in cérebrum sub-
míttunt. Atque his aliisque
modis indignis Mártyres
diébus noctibúsque subse-
quéntibus contíne dive-
xabántur.

R. Sancti tui Dómine mi-
rábile consecúti sunt iter,
serviéntes præcéptis tuis,
ut inveniréntur illæsi in
aquis válidis: * Terra ap-
páruit árida, et in Mari ru-
bro via sine impediménto.

V. Quóniam percússit pe-
tram, et fluxérunt aquæ,
et torréntes inundavérunt.
Terra.

Lectio v.

Navígio deínde, extráctis
véstibus, bini colligáti,
Dordrácum primo, Brié-
lam póstea vehúntur, innú-
meris utrímque petulántis
plebis illusió nibus, et insa-
niéntis militiæ furóribus
contúsi: dumque subsan-
natiónes, flagra et fustes
deplúerent, stabant senes

(quorum áliqui sexagésimum, áliqui septuagésimum annum excésserant, unus nonagésimum prope attigerat) ad pectus usque nudáti, collo strigóso præmácie, tum e plagis lívido atque cruénto; et ad singula vérbera vel pro inimicis preces, vel Deo grates, vel agónis sui commendatiónes, spectánte et insultánte multitúdine, rependébant. Inde in foetidíssimum cárcerem conjécti, fame et siti, aliisque torméntis tentáti, ut a cathólica fide recéderent; póstmodum blanditiis allécti, nec minis, nec lenocíniis invíctam Mártyrum fortitúdinem flexérunt. Quare cápitis senténtia, multa jam nocte a tyránnō lata damnáti, diríssimis cruciátibus affécti, bini colligáti, extra oppidi portas adducúntur.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. **Y.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Repertum tugúrium fuit illis últimi certáminis stádium. Alius itaque áli-

um ad constántem martýrii tolerántiam exstimulábat: quorum antesignánuſ guardiánuſ ad supplicium raptus, fratres suos ampléxus et osculátus, ab exhortándis sóciis, verbis apostólico fervóre plenis non déstitit; donec ei astríctis faúcibus vocis usum láqueus interceptisset. Post eum réliqui subsequénter in trabem agúntur. Non quiévit hic hæréticæ feritátis barbáries; nam scrutátis íntimis viscéribus, perquisitóque abdómine, prétio venáli exponéndo, Mártyrum córpora, náribus, aúribus, aliisque pártibus mutiláruſ, quas in consummátæ crudelitátis exúvias píleis affixas, infámiludíbrío circumtulérunt: tótaque dies expléndæ adventántium curiositáti fuit data: donec quidam Cathólici impetráruſ córpora suffóssæ ibídem humi mandári. Ubi inter médios Ecclésiæ hostes multis annis requievérunt, usque dum indústria piórum, éruta sacra eórum ossa ad partes Catholicórum vicínas deláta sunt, ubi mox miraculis claréscere cœpérunt. Quibus permótuſ Clemens Papa décimus eos in beátiſ Martýribus annumerá-

vit. Pius vero Papa nonus tertio Kalendas Júlíi anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolorum Príncipum solémnia haberéntur, sanctórum fastis adscrípsit.

R. Tamquam. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Cum audiéritis. de eodem Communi 1. loco. [55]

Eadem Die.

S. Veronicæ de Julianis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110] præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui beátam Verónicam Vírginem passionis tuæ signis mirábilem effecísti: concede propítius; ut carnem crucifigéntes, ad gáudia ætéRNA pervenire mereámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Verónica de Juliánis, ántea Ursula dicta, Mercatéli quod óppidum est Urbaniénsis diocésis, piis honestisque paréntibus nata, ab ipsis incunábulis mira futúRæ sanctitátis indícia præbuit.

Nam infántula cum álias copiósum lac súgeret, tribus hebdómadæ diébus paucas gúttulas mane et vespere gustábat. Vix sex menses nata, die sanctíssimæ Trinitáti dicáto e sinu matris firmis pédibus prósíliit. Adhuc tenélla, hóminem quemdam grávibus verbis ab injustítia detéruit. Familiári Jesu púeri beatíssimæque Vírginis consuetúdine fruebátur, et aliquándó divínus puer ad eam cum lácrimis orántem, ut consolarétur, descendit; quandóque étiam ab ipsa Deípara illum accépit, prænuntiáto ejúsdem cum Jesu spirituáli sponsalítio, adjúcta arrha, bello scílicet, quod ipsi sustinéndum fuit ab homínibus, atque inférnis hóstibus. Ad hoc Verónica, cum nondum puerítiam excessísset, sese accínxit humilitáte summa, paríque obediéntia, et veheménti Christum Dóminum pro nobis passum et crucifíxum imitándi desidério. Ut autem id ubérius consequerétur, ad sanctimoniáles Capuccínas Tífernátes, quæ primævam sanctæ Claræ régulam prófiténtur, superátis domésticis externisque obstáculis, confúgit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Ab ipso tirocinio perfectum aliquid et consummatum jam attigisse videbatur. Sustinuit invicto pectore a dæmone excitatas adversitates. Uberimis interea gratiæ suæ donis victricem sponsam locupletabat Jesus. Sacris stigmatibus eam fuisse signatam, itemque coronam spinarum alte confixarum, et passionis insignibus in corde decoratam, ac jugibus pene extasibus recreatam, multiplici testimonio traditum est. Hæc omnia amplam molestiarum segetem Veronicæ pepererunt: non enim defuere qui id omne malis artibus tribuerent, eamque dicerent poena omni infamique supplicio dignissimam. Ferēbat hæc alacriter fortissima virgo: optabat etiam ut crudeliōra quotidie in se congererentur pro Sponso suo cruci affixo sustinenda. Traditur in tenebricosum carcerem, subjicitur infimæ ex sororibus, cui

edicitur ut eam acerbè tractet: neque vitam amat nisi summis exagitata tribulationibus: etsi quandoque desertam se ab Sponso ac veluti derelictam conquereretur, quod erat ei tormentum omnium amarissimum.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Quam Deo voverat moderatōribus conscientiæ suæ obediētiā mirabili prorsus perfectione coluit. Diuturnissima jejūnia ex obediētia transēgit: neque vero extrēmum emisit spiritum diu cum morte luctans, nisi cum esset jussa mori: quippe sciēbat obediētia nullum Sponso suo esse grātius sacrificium. Triginta tribus annis, quibus præsidis obire partes coacta est, traditas ejus curæ sorōres ad omnem sanctitatem suo præcipue exemplo provexit. Ut patiēdi votis fieret satis, apoplexiæ, qua correpta fuit, accessere morbi prope omnes qui acerbissimi judi-

cántur. Sustínuit ómnia constánti ánimo trigínta tres dies, donec in Sponsi Jesu ampléxus evolávit, die nona Júlii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo séptimo, religiósæ vitæ quinquagésimo. Heroicárum dénique virtútum cúmulo, ac miráculis illústrem, Pius séptimus Póntifex Máximus Beátam nuncupávit, Gregórius vero Papa décimus sextus solémni ritu Domínica sanctíssimæ Trinitátis anno millésimo octingentésimo trigésimo nono sanctárum Vírginum collégio adscripsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1. loco. [123]

Die 15. Julii.

Divisionis Apostolor.

Duplex.

Omnia de Comm. Apostol. [2]
præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis veníre tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnám et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est, justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abýsum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis, quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dñs: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **Y.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem.

Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distíctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes, qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem aúdiunt sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt, nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Sed non omnes obédiunt Evangélio. Isaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum,

et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiónem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem.

R. Dum stetéritis. [9]

In II. Noct. Lect. Scriptum est. de Comm. Apost. [11]

Homilia in Evang. Eúntes in mundum. ut in Breviario die 8. Aug. 647. cum R.R. de Comuni Apost. [15]

Die 16. Julii.

Triumphi S. Crucis.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [405]; Ps. ut in I. Vesp. de Comuni Apost. [2]

Hymnus. Vexílla regis pródeunt. 372.

V. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi. **R.** Quia per crucem tuam redemísti mundum.

Ad Magnif. Ant. O Crux, splendídiior cunctis astris, mundo célebris, homínibus multum amábilis, sánctior univérssis, quæ sola fuísti digna portáre taléntum mundi: dulce lignum, dul-

ces clavos, dúlcia ferens
póndera: salva præsentem
catervam in tuis hódie laú-
dibus congregátam.

Oratio.

Deus, qui per Crucem
tuam pópulo in te cre-
dénti triúmphum contraini-
micos concédere voluísti:
quæsumus; ut tua pietáte
adorántibus Crucem victó-
riam semper tríbuas, et
honórem: Qui vivis.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Dóminum,
qui pepéndit in ligno, *
Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Pange lingua glo-
riósi. 373.

In I. Nocturno.

Ant. Dulce lignum, dul-
ces clavos, dulce pondus
sustínuit: quæ sola digna
fuit portáre prétium hujus
sæculi.

**Psalmi ut in I. Nocturno de
Comm. Virg.** [114]

Ant. O Crux admirábilis,
evacuátio vúlnerum, resti-
tútio sanitátum.

Ant. Adorámus te Chri-
ste, et benedicimus tibi:
quia per Crucem tuam red-
emísti mundum.

℣. Hoc signum Crucis erit
in cœlo. **℟.** Cum Dóminus
ad judicándum vénerit.

**De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.**

Lectio i. Cap. 3. b.

Quicúmque ex opéri-
bus legis sunt, sub
maledíctos sunt. Scri-
ptum est enim: Maledíctus
omnis, qui non permánse-
rit in ómnibus, quæ scripta
sunt in libro legis ut fáciat
ea. Quóniam autem in lege
nemo justificátur apud De-
um, maniféstum est: quia
justus ex fide vivit. Lex
autem non est ex fide, sed,
Qui fécerit ea, vivet in illis.
Christus nos redémit de
maledícto legis, factus pro
nobis maledíctum: quia
scriptum est: Maledíctus
omnis qui pendet in ligno:
ut in Géntibus benedíctio
Abrahæ fieret in Christo
Jesu, ut pollicitatióem Spí-
ritus accipiámus per fidem.

℟. O Crux benedícta, *
Quæ sola fuísti digna por-
táre regem cœlórum et dó-
minum. **℣.** O Crux glo-
riósa, o Crux veneránda.
Quæ sola.

**De Epístola ad Philip-
penses.**

Lectio ii. Cap. 2.

Hoc enim sentíte in vo-
bis, quod et in Christo
Jesu: qui cum in forma
Dei esset, non rapínam ar-

bitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen: ut in nómine Jesu omne genu flectátur coeléstium, terréstrium et infernórum, et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. O Crux gloriósa, o Crux veneránda, o lignum pretiósum, et admirábile signum: * Per quod et diábolus est victus et mundus redemptus. **V.** O Crux admirábilis, evacuátio vúlnerum, restitútio sanitátum. Per quod.

De Epístola ad Colossenses.

Lectio iii. Cap. 2. b.

In Christo inhábitat omnis plenitúdo divinitátis corporáliter: et estis in illo repléti, qui est caput omnis principátus et potestátis: in quo et circumcisi estis circumcisióne non manu facta in exspoliatióne cór-

poris carnis, sed in circumcisióne Christi: consepúlti ei in baptísimo, in quo et resurrexistis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum a mórtuis. Et vos cum mórtui essétis in delictis, et præputio carnis vestræ, convivicávit cum illo, donans vobis ómnia delicta: delens quod adversus nos erat chirógraphum decreti, quod erat contrárium nobis, et ipsum tulit de médio, affígens illud cruci: et exspólians principátus et potestátes tradúxit confidénter, palam triúmphans illos in semetípso.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifestáta erunt abscondita cordis nostri. **V.** Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. **G**lória Patri. Tunc.

In II. Nocturno.

Ant. Salvátor mundi, salva nos: qui per Crucem et sánguinem tuum redemísti nos, auxiliáre nobis, te deprecámur, Deus noster.

Ps. 45. Deus noster refúgium. 72.

Ant. Crux benedicta nitet, Dóminus qua carne pepén-

dit, atque cruóre suo vúlnera nostra lavat.

Ps. 46. Omnes gentes. 72.

Ant. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi.

Ps. 47. Magnus Dñs. 73.

V. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi. **R.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Ex Roderico Archiep. Tolet.

Alfónsus Castéllæ rex, cognométo Bonus, cúpiens damna christiánis a Mauris Bæticam totámque illam austrálem Hispániæ plagam possidéntibus illáta resarcíre (semel enim ab eis fúerat superátus), magnum conflávit exércitum: reges finítimos ac dynástas sollicitávit, condonatiónes a Summo Pontífice Innocéntio tértio impetrávit, ut, in eo pio bello qui cáderent, nullis capitálibus commissis præpediréntur, quóminus ad cœlos statim evolárent. Quare tantus ardor tuéndæ christiánæ ditiónis ac pietátis plerósque invásit, ut flagítium flagitiosissimum dúcerent a tam piis castris abesse. Ingéntes Tolétum cópiæ jam ad re-

gem Alfónsum conflúxerant: jam Petrus Aragóniæ rex haud contemnéndam manum contráxerat: jam regem Navárræ Sánctium adventáre fama vulgáverat: jam próceres, jam epíscopi (sed Toletánus ante álios) fulgéntibus stipátí catérvís régium latus cingébant: cum omnes, non sine númine Christi profécti, ditiónem Maurórum invádunt.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustíruit: * Quæ sola digna fuit portáre prétium hujus sæculi. **V.** Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit. Quæ sola.

Lectio v.

Nonnúlla sunt in via óbiter expugnáta óppida ignobília. Sed quinto dénique die Calatrávam, quæ firmo Maurórum præsidio tenebátur, primo ímpetu cápiunt. Alárcos deínde ducunt, ubi se rex illis Navárræ conjúnxit. Maurórum rex, qui ingéntem Giénnum contráxerat exércitum, ubi nostros cómpertit in radícibus móntium consedísse, equitátus partem præmísit, quæ móntium ad angústias incompósitos

insídiis excíperet, ipse len-
tíori gradu cum réliquo
subséquitur exércitu. Al-
fónsus tamen rex équitum
jam turmam míserat ad
suñmá móntium occupánda,
qui fugátis strénue Mauris
montis planítiem (Navas
Tolósæ vocant) tenuére,
castris locum delegére. Læ-
tus Alfónsus, quod cacú-
mina sui móntium profligá-
tis hóstibus tenuissent,
omnem jubet exércitum eo
conscéndere. Diffícilis ad-
modum erat ascénsus, sed
a perítis locórum turmátim
ducti ad fastigia montis
omnes evasérunt, et eo die
proximóque prælio absti-
nuérunt. Nocte média, quæ
diem a superáto monte se-
cúndam est consecúta, chri-
stiáni voce præcónis jubén-
tur mentes per sacramen-
tálem confessiónem mun-
dáre, córpora curáre, arma,
equos expedíre, signum
pugnæ prima luce inténti
exspectáre. Quod tam ó-
mnium plausu gratulatio-
néque excéptum est, ut no-
ctem, quod tarda íret, in-
cusárent.

R. Crux alma fulget, per
quam salus réddita est mun-
do: * Crux repéllit omne
crimen, allelúja. **V.** Crux
vincit, Crux regnat. Crux
repéllit.

Lectio vi.

Orta luce et a multis sa-
cra accépta Eucharístia,
ab áliis archiepiscopáli be-
nedictióne loco cómuniónis
suscépta, Alfónsus edú-
ctis ómnibus cópiis áciem
instrúxit, curas inter reges
ac próceres partívit. Haud
tamen potest suñmátim dici,
quem quisque locum tenú-
erit, quam quisque partem
tuéndam accéperit: satis
ex evéntu perspícuum est
ómnia præclaríssimi ducis
Alfónsi múnia fortíssime
sapientíssiméque obiisse.
Consértis ígitur mánibus
(ut réliqua nunc prætermít-
tam) ácritèr pugnátum est,
ancépsque diu victória fuit,
ádeo ut Alfónsus rex ad
Toletánum antístitem dí-
ceret: Eja, archiepíscope,
hic nos, hic moriámur. Cui
archiepíscopus: Nequá-
quam moriémur, o rex; imo
feliciter vincémus. Quod et
favéntibus súperis factum
est. Nam Mauri victi ac
occisióne occísi sunt. Rex
eórum cum quátuor equíti-
bus prælio fuga se subdú-
xit. Ducénta millia Mauró-
rum occísa memorántur,
cum ex nostris vigínti quin-
que solum fúerint deside-
ráti. Míraque in hoc prælio
contigérunt. Númerus pri-
mum occisórum in tanta

paucitate christianorum. Crux item in medio conflictu, cum nostri maxime laborare viderentur, Alfonso quamplurimisque aliis visa est in aëre. Præterea Crux, quæ præsulem ante Toletanum de more gestabatur, bis (incolumi signifero Domínico Paschasio, Toletanæ ecclésiæ canónico) aciem hostium sublata penetravit. Denique ad præsentiam imaginis beatæ Virginis Mariæ, quæ in vexillis regiis depicta erat, ingens Maurorum multitudo corruit. Quare et quod christianis symbolum ac insigne Crux erat, triumphus sanctæ Crucis hæc præclara victória appellata est, obtenta decimo septimo Kalendas Augusti anno Domini millésimo ducentésimo duodécimo.

R. Tuam Crucem adoramus Dñe, tuam gloriósam recólimus passionem: * Miserere nobis, qui passus es pro nobis. **V.** Adoramus te Christe, et benedicimus tibi: quia per Crucem tuam redemisti mundum. Miserere. **Glória.** Miserere.

In III. Nocturno.

Ant. O Crux benedicta, quæ sola fuisti digna portare Regem cælorum et Dñm.

Psalmi ut in III. Nocturno de Comm. Virg. [121]

Ant. Hoc signum Crucis apparébit in cælo, cum Dñs ad iudicandum vénerit.

Ant. Super ómnia ligna cedrorum tu sola excélsior, in qua vita pepéndit, in qua Christus triumphávit, et mors mortem superávit in ætérnum.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 21. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evangel.

Dóminus ac Redemptor noster perituri mundi præcurrentia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent venientia, quo fúerint præscita. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabilius mundi mala suscipimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia et seditiões, nolíte terréri:

opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.

R. Per signum Crucis de inimícis nostris, * Libera nos Deus noster, allelúja. **V.** Salva nos Christe Salvátor per virtútem Crucis. Libera nos.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terroresque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus prævenítur: et per crebra mala, quæ præveniunt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non satim finis: quia multa debent mala præcurrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Ecce Crucem Dómini, fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, * Radix David, allelúja. **V.** Crux benedícta in qua triumphávit rex Angelórum. Radix. Glória Patri. Radix.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratió-nem breviter per síngula perstringámus: quia necesse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatió hóminum: erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper: erunt pestiléntiæ, ecce inæquá-litas córporum: erit fames, ecce sterílitas terræ: terroresque de cœlo et tempestátes, ecce inæquá-litas áëris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummationem ómnia perturbántur: et qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferimur: ut impleátur quod dicitur, Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos. **Te Deum. 17.**

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc

est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis, qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Crucem tuam * adorá-mus Dómine, et sanctam resurrectionem tuam laudámus et glorificámus: ecce enim propter Crucem venit gáudium in univérso mundo.

4. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ, vicit leo de tribu Juda, radix David, allelúja.

5. Tuam Crucem * adorá-mus Dómine, tuam gloriósam recólimus passióem: miserére nobis, qui passus es pro nobis.

Capitulum. Gal. 6. d.

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

Hymn. Lustra sex. 378.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. **℞.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Bened. Ant. O Crux gloriósa, o Crux veneránda, o lignum pretiósus, et admirábile signum, per quod

et diábolus est victus, et mundus redémtus.

Oratio.

Deus, qui per Crucem tuam pópulo in te credénti triúmphum contra inimícos concédere voluísti: quæsumus; ut tua pietáte adorántibus Crucem victóriam semper tríbuas, et honórem: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Capit. Mihi autem absit. ut supra.

℞. br. Hoc signum Crucis, * Erit in cœlo. Hoc. **℣.** Cum Dóminus ad iudicándum vénerit. Erit. **Glória Patri.** Hoc.

℣. Adorámus te Christe, et benedícimus tibi. **℞.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Philipp. 2.

Christus factus est pro nobis obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

℞. br. Adorámus te Christe, * Et benedícimus tibi. Adorámus te. **℣.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et benedícimus. **Glória Patri.** Adorámus te.

℣. Per signum Crucis de inimícis nostris. **℞.** Líbera nos Deus noster.

Ad Nonam.

Capitulum. Philipp. 2.

In nómine Jesu omne genu flectátur, cœléstium, ter-réstrium et internórum: et omnis lingua confiteátur, quia Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris.

R. br. Per signum Crucis, * De inimícis nostris. Per signum. **V.** Líbera nos Deus noster. De inimícis. Glória Patri. Per signum.

V. Hoc signum Crucis erit in cœlo. **R.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis. [400]

Ad Magnif. Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre regem cœ-lórum et Dóminum.

Die 17. Julii.

S. Alexii Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] **præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui beátum Alé-xium Confessórem tuum in mundi contéptu miráblem effecísti: præsta, quæsumus; ut intercessió-nis ejus auxílio fidéles tui terréna despícient, et ad cœléstia semper aspírent. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Aléxius Románus, Euphemiáni sena-tóris fílius, piíssi-me ac liberalíssime in pa-térna domo a téneris annis educátus, assíduo christia-nárum virtútum exercítio ádeo in Jesu Christi amó-rem exársit, ut secum sta-túerit famíliæ nobilitátem, patrimonii amplitúdinem, mundi illécebras et volu-ptátes ejúsdem imitatióni postpónere. Quare prima nuptiárum nocte ductam paréntum voto cónjugem peculiári Dei mónitu intá-ctam reliquit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et de-dit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dómi-nus per vias rectas, et os-téndit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Clam itaque e domo abs-cédens, illústrium orbis terræ ecclesiárum peregrí-natiónem suscepit. In quo institúto cum ignótus se-ptémdecim años transegís-set, aliquándo apud Edés-sam Sýriæ urbem per imá-ginem sanctíssimæ Mariæ Vírginis ejus nómine divul-

gáto, ut inánem mundi glóriam declináret, inde navi discéssit: mox ad Portum Románum appúlsus, ac patri, Deo ita disponénte, óbviā factus, ab eódem in própria domo tamquam aliénus pauper hospítio receptus est.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícā fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Hoc in loco, ut nova mundum arte delúderet, durum certámen aggréssus, inter uxóris et párentum diútnos questus, inter famulórum contéptum, per decem et septem annos admirándæ virtútis et invíctæ patiéntiæ exémplum se præbuit, soli Deo notus. Post mortem scripto suo ágnitus, in quo nomen, genus, et totíus vitæ cursus continebántur, Innocéntio primo Pontífice Máximo, ad ecclésiā sancti Bonifácii, quæ étiam sancti Aléxii nómine appellátur, summo honóre delátus est, ubi ad hanc usque diem pia fidélium veneratióne cólitur. Ejus diem festum senátus Románus, ut débi-

tam erga tam insignem concívem suum pietátem osténderet, a Summo Pontífice Cleménte décimo secúndo ritu solemnióri Romæ et in ejus distríctu celebrándum impetrávit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Declam. in Evang. hujus verb.

Arbitror verba lectionis hujus ea esse, de quibus ad immortalē sponsum a fínibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras. Hæc nempe sunt verba, quæ contéptum mundi in univérso mundo, et voluntáriam persuasére homínibus paupertátem. Hæc sunt, quæ mónachis claustra replent, déserta anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægýptum spóliant, et óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus et éfficax, con-

vértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, et veritátis promissióne fidéli.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Nam et mundus transit, et concupiscéntia ejus, et relínquere hæc magis expedit quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, et secúti sumus te: nímírum quia exsultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póterat onerátus. Sed nec inútilis commutatio, pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse; nam et simul cum eo donántur ómnia, et ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiones, sed étiam cupiditátes, et eas máxime.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et

vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Petrus cogitátum suum jactans in Dómino, et omnem sollicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, reliquit ómnia, secútus est Dóminum, ne intérogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequébatur, súmeret occasiónem percunctándi: Quid ergo erit nobis? Ait illis Jesus: Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmittitur; magnum nóveris esse, quod séquitur. In regeneratióne sedébitis et vos. Consequémini, ait, quem sequímini: ut cum ipse séderit, et vos páriter sedeátis. O sésio! Quis mihi tríbuat ut dignis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Imo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desidéro, quam cúpio, quam requíro?

Te Deum laudámus. 17.

Die 27. Julii.

S. Pantaleonis Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
[27] præter sequentia.**In I. Vesperis.**

Si I. Vesp. dic. integræ, sumuntur Ant. de Laud. [413], Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capit. et Hymn. de Coñ. [27]

Ad Magnif. Ant. Gloriosus Pantáleon * cœlestem medicum toto diléxit corde, et móriens pro Christo vivit in cœlo coronátus.**V.** Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.**Oratio.****D**eus, qui beátum Pantaleónem Mártirem tuum vária torménta superáre fecísti, et pro persecutóribus exoráre: concéde propítius; ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.****P**antáleon Nicomediénsis fílius Eustórgii Gentílis et Eúbulæ Christiánæ, medicam artem ab Euphrósino dídicit. Cum autem Hermoláus

présbyter ex modéstia vultus, ex incéssu et serenitáte oculórum alte de illo judicásset, illum accersívit et cœpit in cor fluénta divínæ fidei infúndere. Credemihi, dixit, Æsculápii et Hippócratis medicaménta prava sunt, et parum prodésse possunt: quinímo ipsi dii, quoscolit Maximiánus, sunt vana omníno fábula; unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credideris, ejus sola invocatióne omnes morbos fugábis. Quæ verba servábat in corde, júgiter meditabátur et suáviter alléctus, ad Hermoláum, ut ad magistrum, hílaris quotidie ventitábat. Cum autem quadam die vidéret púerum mórtuum et prope eum víperam quasi ostendéntem, quod ei mortem intulísset, intra se dixit: Si vera sunt dicta Hermolái, invocáto nómine Christi, puer iste vivet et béllua moriétur; quod ut cogitávit, áccidit; et statim infúsa luce securitátis, omnis calígo discéssit; et benedicens Deum æstuánsque desidério sacri baptísmi, ab Hermoláo gaudens illum suscepit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

¶. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non dereliquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Non multo post cæco visum restituit, et patri Eustórgio ténebras impietátis solvit, qui idóla calcans et verum Deum conféssus baptizátur. Mórtuo patre, egénis opem et languéntibus sanitátem largiebátur; quare ad Maximiánum déferunt, qui primum honóre et blandítiis attráhere studet, deínde mináitur mortem et dira supplícia, si diis non ófferat sacrificium. Sed cum ómnia invícto ánimo respúeret, in ligno suspénditur, férreis laniáitur úngulis et lámpades ignis latéribus ejus admovéntur; at illi oránti apparuit Christus dúlcibus verbis récreans; et illico lassátæ sunt manus lictórum, exstíntæ lámpades et plumbum liquátum, in quod póstmodum tyránno jubénte injéctus fuit, in naturálem mutátur frigiditatem. Sed quid non tentat ingeniósa crudélitas? Mandat ingéntem lápidem collo alligári sicque in mare demítti; sed lapis non secus

ac fólium leve supérnatat, et Pantáleon fírmiter super undas gráditur. Non cessit tantis prodígiis tyránno obcécata mens, sed feris insánior jubet ad feras produci. Crudélespectáculum! sed spectábile cœlo! Conflúxit tota civitas, congregiúntur cum athléta feræ; sed illæ tamquam ratióne uténtes, et indútæ humanitátem, quam exúerat imperátor, reverénter ad Mártirem accédunt, blandiúntur, pedésque illius lingua tangéntes véluti contendébant, quænam prima ad eum accéderet; et non prius recéderet, quam Martyr ei manum imposuísset ac benedixísset.

¶. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ¶. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quo viso clamábant multi: Dimittátur justus; magnus est Deus Christianórum, qui quidem solus et verus est. Sed Maximiánum, nec edóctus a feris pietátem, nec tanto lúmini ce-

dens, imperat Pantaleónem in locum éditum ferri et rotæ alligátum in præceps per declíve demítti: at rota ultríce et plures deórum oppriménte cultóres, illæsus evásit; quare gládio occídi jussit. Accessit lictor, óleæ plantæ illum álligat, sed cum exsequerétur ictum, convérta fuit ferri ácies ceræ símilis; quo miraculo stupefacti lictóres ad pedes Mártyris provolúti véniam precántur, Christum apérte confiténtes. Sed tandem, ne períret glória martýrii, caput abscínditur et statim lac pro ságuine fluxit, et planta óleæ, cui alligátus fúerat, frúctibus onústa appáruit. Cum autem quidam fidéles conveníssent, sacrum corpus in suburbáno cujúsdam Scholástici reverénter repónunt, et quem in vita tantis prodígiis Dóminus illustráverat, post óbitum innúmeris honorávit: inter quæ præclárum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampúlla servátur Ravélli in regno Neapolitáno et Romæ a primis Vésperis festi usque ad diem sequéntem, in quo Ecclésia célebrat ejus martýrium, cum coagulátus ántea exsístat, mirum in modum liquefieri et undequáque flúidum mo-

véri, cunctis cernéntibus, quotáñis conspícitur; quod étiam áccidit in portióne ságuinis, qui in monastério Regáli Incarnatiónis Moniálíumsancti Augustíni Matríti inter pretiosióra pígnora asservátur.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nihil est opértum. **de eodem Communi 3. loco.** [43]

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. In torméntis * appáruit Christus Pantaleónem mira dulcédine perfúndens.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Ego enim, * ait Christus in hábitu Hermolái, tecum sum in ómnibus, quæ propter me páteris.

3. Cum pro lictóribus * exoráret, audívit de cœlo: Ultra non vocáberis Pantáleon, sed Pantaleémon, id est miséricors; quia multi per te misericórdiam consequéntur.

4. Lacte et cruóre * Mártyris collum fluit, pro quo cruórem et aquam Christus fúderat.

5. Pantáleon * várie cruciátus júgiter canébat: Sæpe expugnávérunt me a juventúte mea; étenim non potuérunt mihi.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Invicte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis: Nos solve vinclis sæculi Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória, Ejúsque soli Fílio, Cum Spíritu Paráclito, Nunc, et per omne sæculum. Amen.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Dixit Maximiánus Pantaleóni: * Quænam est ars præstigiárum, quæ tibi exstínxit lám-pades et satellítibus vires ábstulit? Ad quæ respóndit: Meæ præstigiæ Christus est.

Oratio.

Deus, qui beátum Panta-leónem Mártirem tuum vária torménta superáre

fecísti, et pro persecutóri-bus exoráre: concéde propítius; ut qui ejus implorá-mus auxílium, misericór-diæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Ad Horas.

Ant. sumuntur ex Laudibus, ut supra; Capit. et R.R. br. ut in Comm. unius Mart. [39]

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [413]; Ps. ut in II. Vesp. unius Mart. [40]

Deinde a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Ant. Recordátus fuit * misericórdiæ Dómini, et in conspéctu astántium factus est illi adjútor.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

FESTA AUGUSTI.

~~~~~
Die 11. Augusti.

S. Philumenæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. Mart. [110] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Philuménæ, Vírginis et Mártýris tuæ, natalítia

cólimus, per ejus ad te ex-
émpla gradiámur. Per Dó-
minum nostrum.

Et fit coñem. Oct. S. Laurentii
658; deinde Ss. Mart. Tiburtii
et Susannæ. 658.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cétera Mártý-
rum sepúlchra, quæ
in cœmetério Pri-
scillæ ad viam Saláriam re-
períri solent, illud éxstitit
quo repósitum fúerat san-
ctæ Philuménæ corpus, uti
ex túmuli inscriptióne tri-
bus latérculis appósita per-
legebátur. Licet vero invén-
ta ibídem fúerit phíala sán-
guinis, et ália inscúlpta
conspiceréntur martýrii in-
signia, doléndum tamen est,
res ab eádem gestas, ácta-
que ac genus martýrii quod
ipsa fecit, obscura persti-
tisse. Céterum ubi primum
sacrum hoc corpus, ex be-
nificéntia Pii séptimi iníto
pontificátus ejus accéptum,
cúltui fidélis pópuli propó-
situm fuit Mugnáni in No-
lána diocési, ingens illico
famæ célébritas ac religio
erga sanctam Mártýrem
percrebuit, præsertim ob
signa, quæ ejúsdem præsí-
dio accessísse úndique fe-
rebátur. Hinc factum est

ut complúrium antístitum,
cultorúmque Mártýris po-
stulatiónibus permótus Gre-
górius décimus sextus Pón-
tifex Máximus, univérsa rei
ratione matúre perpénsa,
festum ejúsdem cum Offi-
cio et Missa in memoráta
Nolána diocési et álibi
agéndum benígne permí-
serit.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justíti-
am: * Et dedúcet te mira-
bíliter délixtera tua. **V.** Spé-
cie tua, et pulchritúdine tua
inténde, prósperè procéde,
et regna. Et.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio v.

Quóniam hódie natális
est Vírginis, invítat
nunc integritátis amor, ut
áliquíd de virginitáte dicá-
mus: ne véluti tránsitu quo-
dam præstrícta videátur,
quæ principális est virtus.
Non enim ídeo laudábilis
virginitas, quia in Martýri-
bus reperítur: sed quia ipsa
Mártýres fáciat. Quis autem
humáno eam possit ingénio
comprehéndere, quam nec
natúra suis inclúsit légi-
bus? Aut quis naturáli vo-
ce complécti, quod supra
usum natúræ sit? E cœlo

accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vívendi sibi usum quæsívit e coelo, quæ sponsum sibi invénit in coelo.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Hæc nubes, áëra, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Deí in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invenerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in coelo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homília in Evangel. Símile erit. de eodem Communi 1. loco. [123]

Lectio ix. de Ss. Tiburtio et Susanna. 660.

Et fit comm. Oct. S. Laurentii 657, deinde Ss. Mart. Tiburtii etc. in Laudibus. 661.

Die 16. Augusti.

S. Rochi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequentia.

Oratio.

Pópulum tuum, quæsumus Dómine, continúa pietáte custódi: et beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimæ et córporis contagióne secúrum. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Oct. Assumpt. 678; et S. Laurentii. 658.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rochus, in monte Pesuláno natus, quantá in próximum caritáte flagráret, tum máxime osténdit, cum, sævíssima peste longe latéque per Itáliam grassánte, pátria relictá, Itálicam peregrinaciónem suscepit, urbésque et óppida péragrans, seípsum in ægotántium obséquium impéndere, animámque suam pro fratribus pónere non dubitávit. Quod beáti viri stúdiu[m] quam gratum Deo fúerit, miris sanationibus declarátum est. Complúres enim pestilén-

tia inféctos e mortis periculo signo crucis erípuit, et intégræ sanitáti restituit. In pátriam revérsus, virtútibus et méritis dives, sanctissime óbiit, ejúsque óbitum statim subsecúta est venerátio fidélium, quæ in Constantiénsi deínde concílio magnum recepisse dicitur incrementum, cum ad propulsándam ingruéntem luem Rochi imágo solémni pompa, omni comitánte pópulo, per eámdem civitátem, episcopis approbántibus, est deláta. Itaque ejus cultus mirífice propagátus est in univérso terrárum orbe, qui eúmdem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem patrónum religiósó stúdio adoptávit. Quibus accuráte perpén-sis, Urbánus octávus Pón-tifex Máximus, ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent ecclésiæ sancti Rochi nómine Deo dicátæ, Offício ecclesiástico celebrarétur, indúlsit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

**Ex Tractátu S. Augustíni
Epíscopi in Epístolam
Joánnis.**

Tract. 5. in cap. 3.

Lectio v.

Perfécta ista cáritas est, ut parátus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dóminus in se exhibuit mórtuus pro ómnibus, orans pro eis a quibus crucifigebátur, et dicens: Pater ignósce illis, quia nésciunt quid faciunt: sed si solus hoc fecit, non erat Magíster, si discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit caritátem, ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfécta est in illo cáritas. Sed numquid mox, ut náscitur, jam prorsus perfécta est? Ut perficiátur náscitur, cum fúerit nata nutritur, cum fúerit nutrita corroborátur, cum fúerit roboráta perfícitur, cum ad perfectiónem vénerit quid dicit? Mihi vívere Christus est, et mori lucrum: optábam dissólvi, et esse cum Christo: multo enim magis óptimum, manére in carne necessárium propter vos. Propter eos volébat vívere, pro quibus parátus erat mori.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad

portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Hæc est perfectio caritátis, major omnino non potest inveniri: sed quia non in omnibus perfecta est, et desperare non debet in quo perfecta non est, si jam nata est quæ perficiatur; et utique si nata est, nutrienda est, et quibúsdam suis nutrimentis ad perfectionem propriam perdúcenda. Quæsiwimus inchoationem caritátis unde incipiat, et ibi continuo invenimus: Si quis habet facultates mundi, et viderit fratrem suum egentem, et cláuserit viscera sua adversus eum, quómodo dilectio Patris manet in illo? Ergo hinc incipit ista caritas, fratres, ut de suis superfluis tribuat egenti in angustis aliquibus constituto, ex eo quod sibi abundat secundum tempus, a tribulatione temporáli liberet fratrem: hinc exórdium est caritátis. Hanc ita cœptam, si verbo Dei et spe futuræ vitæ nutrieris, pervenies ad illam perfectionem, ut parátus sis ánimam tuam pónere pro fratribus tuis.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timere. de eodem Communi 2. loco. [104]

In Laudibus fit commemoratio Octavæ Assumptionis 684. et S. Laurentii. *ibid.*

Die 18. Augusti.

S. Helenæ Imper., Vid.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [131] præter sequ.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui locum, ubi crux tua latebat, beatæ Hélenæ revelásti, ut per eam Ecclésiám tuam hoc pretioso thesauro ditáres: ejus nobis intercessióne concéde: ut vitális ligni pretio æternæ vitæ præmia consequámur: Qui vivis et regnas.

Commem. Assumpt. 688; deinde S. Agapiti Mart. *ibid.*

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Orat. de obitu Theodosii.

Lectio iv.

Venit ergo Hélena, cœpit revísere loca sancta, infúdit ei Spíritus, ut lignum crucis requíreret, accessit ad Gólgotham, et ait: Ecce locus pugnae, ubi est victória?

quæro vexillum salutis, et non invénio. Ego, inquit, in regnis, et crux Dómini in púlvere? Ego in aulis, et in ruínis Christi triúmphus? Ille adhuc latet, et latet palma vitæ æternæ. Quómodo me redemptam árbitor, si redemptio ipsa non cernitur? Vídeo quid égeris, diábole, ut gládus quo peremptus es, obstrueretur. Sed Isaac obstrúctos ab alienígenis púteos eruderávit, nec latére aquam passus est. Tollátur igitur ruína, ut vita appareat. Promátur gládus, quo veri Golíæ caput est amputátum. Aperiátur humus, ut salus fúlgeat. Quid egísti, diábole, ut absconderes lignum, nisi ut íterum vinceréris?

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Vicit te María, quæ genuit triumphatórem, quæ sine imminutióne virginitátis édedit eum, qui crucifixus vínceret te, et mórtuus subjugáret. Vincéris et hódie, ut múlter tuas insídias deprehéndat. Illa quasi san-

cta Dóminum gestávit, ego crucem ejus investigábo. Illa generátum détulit, ego resuscitátum. Illa fecit, ut Deus inter hómínes videretur, ego ad remédium peccatórum divínus de ruínis elevábo vexillum. Aperit ítaque humum, decutit púlverem, tria patíbula confúsa réperit, quæ ruína contéxerat, inimícus absconderat. Sed non pótuit oblitterári Christi triúmphus. Incérta hæret ut múlter, sed certam indáginem sanctus Spíritus inspirat.

R. Dilexísti justitiam, et odísti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Quæsívít clavos, quibus crucifixus est Dóminus, et invénit. De unò clavo frenos fieri præcépit, de áltero diadéma intéxuit, unum ad decórem, álterum ad devotióem vertit. Visitata est María, ut Hevam liberáret: visitata est Hélēna, ut imperatóres redimeréntur. Misit ítaque filio suo Constantíno diadéma gemmis insignítum, quas pretiosióri ferro innexas

cruci redemptionis divinae gemma connécteret; misit et frenum. Utróque usus est Constantinus, et fidem transmisit ad pósteros reges. Principium itaque credéntium imperatórum sanctum est, quod super frenum: ex illo fides, ut persecutio cessáret, devótio succéderet. Sapiénter Hélena egit, quæ crucem in cápite regum levávit, ut crux Christi in régibus adorétur. Non insoléntia ista, sed píetas est, cum defértur sacrae redemptioni. Bonus itaque clavus Románi impérii, qui totum regit orbem, et vestit príncipum frontem, ut sint prædicatóres, qui persecutóres esse consuevérunt.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est. de Comm. nec Virg. nec Mart. [135]

Lectio ix. S. Agapiti 692, et in Laudibus commem. Oct. 688, ac S. Agapiti Mart. ut in Brev. 692.

Eadem Die.

S. Claræ a Cruce de Montefalco Virg.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110] præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui sanctam Vírginem tuam Claram claríficans, in ipsius corpore passionis tuæ et Trinitátis mystéria miríficis signis renovásti: præsta quæsumus, ejus précibus et imitatione, sic nos tuæ passionis amaritúdinem recordári; ut Trinitátis beatitúdine pérfrui mereámur: Qui cum Patre et Spíritu sancto in Trinitáte vivis et regnas Deus per ómnia sæcula sæculórum.

Et fit comm. Assumpt. B. M. V. 688; deinde S. Agapiti Mart. ibid.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clara virgo in Montefalco Umbriæ oppido honésto génere nata, ab incunábulis non obscura prætulit sanctitátis indícia: nam pene infans, ita pietáti dédita fuit, ut précibus, vigíliis, et jejúniis óperam daret, somni ádeo parca, ut raro léctulum dor-

mitúra conscénderet, sed humi cubáret, si quando eam somni necéssitas oppressísset. Arctiórís vitæ desidério in cœnóbium virginum a Joánnā soróre sua sub institúto sancti Augustíni nuper exstrúctum humíllimis précibus admítti postulávit. Voti autem compos effécta, ut pro tanto beneficio Deo grátias persólveret, septem diérum jejúnium sibi indíxit, neque áliud quidquam præter dimídium panem cum pomo degustávit. Siléntium ádeo cóluit, ut, cum semel matris alloquéndæ grátia illud fregísset, in pœnam admissi erróris in summo frigore nives nudis pédibus calcans, cén-ties oratióem Dominicam recitáverit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Mórtua soróre, cœnóbii administratióem repúgnans suscepit, omniúmque virtútum exémpis céteris virgínibus præluxit. Incredíbili fuit abstinéntia,

pane et aqua dumtáxat, idque semel in die, vitam tólerans: áspero cilício corpus domans, singulis nóctibus flagéllis se cruentábat. Plures per annos gravíssimis morbis vexáta, aliquándó étiam a dæmónibus dúriter cæsa, nihil de consuétó vitæ rigóre remisit. Erga paúperes tanta caritáte flagrávit, ut sæpenúmero illos véstibus indúeret, nec quemquam ab óstio monastérii vácuum abíre paterétur. Doctrína divínitus infúsa, hæreticórum falsa dógmata confutávit, ac philósophis quæstiónes altíssimas proponéntibus satisfécit. Multa exstínxit ódia, et mortáles inimicítias sedávit, pacémque inter finítimos pópulos conciliávit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Incredíbili ánimi sensu Christi Dómini torménta et cruciátus contemplárisólita erat. Quadam autem die Salvátor divínus, suscepta peregríni persóna, cándido vestítus amíctu, húmeris

crucem ferens in ejus corde redemptionis mystéria impréssit mirificis signis quæ in præsentem usque diem cernúntur. In ejus quoque felle post mortem tres glóbuli repérti sunt; imágine, colóre et pøndere pares, et in ipsa fellis vescícula ita dispósi, ut triánguli formam exhibérent, sanctissimæ Trinitátis sýmbolum referéntes. Prophetiæ dono illústris, multa futúra prædixit. Intima cogitationum inspéxit ac revelávit; soróribus secréta collóquia, ocúltas eárum noxas, animique sensa frequénter detéxit. Cum unam ex iisdem a dæmone obséssam vidisset, eam ut labem occúltam confessione expiáret admónuit. Dénique post innumera virtútum documénta, plúribus clara miráculis, divínus ad cælum vocáta, decimó sexto Kaléndas Septémbris anno salutis millésimo tercentésimo octávo, ætátis quadragésimo, migrávit ad sponsum. Eam anno millésimo octingentésimo octogésimo primo, die immaculátæ Dei Genitricis Conceptioni sacro, Leo Papa décimus tértius sanctárum vírginum número solémni ritu adscrípsit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 93. de Script. cap. 2.

Quæ sint decem vírgines, quarum sint quinque prudentes et quinquestultæ, non fáci- le indagári potest. Verúm- tamén secúndum ea, quæ cón- tinet ipsa léctio, quam cari- tati vestræ hódie vólui re- citári, quantum mihi Dó- minus intelléctum donáre digná- tur, non mihi vidétur ista parábola vel similitúdo ad eas solas pertinére, quæ própria et excellentióri san- ctitáte vírgines in Ecclésia nominántur, quas étiam usi- tatióre vocábulo sanctimo- niáles appellári consuévi- mus: sed, nisi fallor, hæc similitúdo ad univérsam Ecclésiam pértinet. Quam- vis, etsi illas solas intellige- rémus, quæ sanctimoniáles vocántur, numquid decem

sunt? Absit ut tanta vírginum multitúdo ad tantum vírginum númerum revocétur. Forte autem dicat áliquis: quid si multæ sunt nómine, et tam paucæ sint in veritáte ut vix decem inveniántur? Non ita est. Nam si solas decem intélligi vellet bonas, non ibi osténderet quinque fátuas. Si enim multæ sunt vírgines quæ vocántur, quare contra quinque óstia domus magnæ claudúntur?

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lámpádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et veniénte.

Lectio viii.

Intelligámus ergo, caríssimi, ad omnes nos, idest ad univérsam omnínó Ecclésiám, pertinére istam parábolam, non ad solos præpósitos, nec ad solas plebes; sed prorsus ad omnes. Quare ergo quinque et quinque vírgines? Istæ quinque, et quinque vírgines omnes omnínó sunt ánimæ christiánorum. Sed ut dicámus vobis, quod Deo inspiránte,

sentímus non qualescúmque ánimæ, sed tales ánimæ quæ habent cathólicam fidem et habére vidéntur bona ópera in Ecclesiá Dei, et tamen ex ipsis quinque sunt prudéntes, et quinque fátuæ. Quare ergo appellátæ sunt quinque, et quare vírgines videámus. Omnis ánima in córpore ídeo quínario número censétur, quia quinque sénsibus útitur. Nihil est enim quod sentímus ex córpore, nisi jánuá quinque partíta aut vidéndo, aut audiéndo, aut odorándo, aut gustándo, aut tangéndo. Qui ergo se ábstinet ab ilícito visu, ab ilícito auditu, ab ilícito odorátu, ab ilícito gustu, ab ilícito tactu propter ipsam integritátem nomen vírginis áccipit.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

V. Prudéntes Vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus. **G**loría Patri. Ecce sponsus.

Nona Lectio erit S. Agapiti Mart., si vero alia die celebrari contingat, erit sequens

Lectio ix.

Sed si bonum est abstinére ab ilícitis sentiéndi mótibz, et ídeo unaquæque ánima christiána vírgi-

nis nomen áccipit, quare quinque admittúntur et quinque repellúntur? Et vírgines sunt, et repellúntur. Parum est quia vírgines sunt: et lámpades habent. Vírgines propter abstinéntiam ab ilícitis sénsibus; lámpades habent propter ópera bona; de quibus opéribus Dóminus dicit: Sint lumbi vestri accíncti et lucérnæ ardéntes. In lumbis accínctis virgíntas: in lucérnis ardéntibus, ópera bona. Si ergo ab ilícitis abstinéntia bona est, unde virgíntas nomen accépit, et ópera bona laudabília sunt, quæ significántur lám-pádibus; quare quinque admittúntur, et quinque repellúntur? Adhuc quæro: inténtum me fecit Ev-angélium sanctum. Etiam ipsas vírgines et feréntes lámpades, álias dixit prudéntes, álias stultas. Unde intuémur? Unde discérnimus? De óleo. Aliquid magnum significat óleum, valde magnum. Putas non caritas est?

Te Deum laudámus. 17.

In Laud. fit comm. Oct. Assumpt. B. M. V. 688, et S. Agapiti Mart. 692.

Die 19. Augusti.

S. Ludovici Ep. Tolosani
et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont.
[64] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludo-vícum Confessórem tuum atque Pontíficem cœléste regnum terréno præpónere docuísti, ac puritáte illibáta et exímia in paúperes caritáte miráblem efficere dignátus es: concéde nobis fámulis tuis, imitári quem cólimus; ut ejúsdem virtútes æmulántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit comm. Oct. Assumpt. B. M. V. 688.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus nobilíssimo génere natus, patrem hábuit Cárolum secúndum, Sicíliæ regem, matrem vero Mariám, Hungáriæ regis filiam. Adhuc puer in sortem Dómini vocátus, post hábitis ætátis illíus oblectaméntis, divíno se totum cúltoi mancipávit. Décimum quartum agens an-

num, una cum duóbus fratribus pro genitoris libertate, in bello naváli a rege Aragóniæ capti, obses ductus in Catalaúniám, Barcinóne apud Minóres sancti Francísci fere septénno est commorátus; sub eorúmque disciplína, in scientiarum stúdiis ac sacrarum litterarum comparanda eruditióné eo progréssus est, ut constans fúerit opinio, ipsi pótius fuisse divínus infúsas, quam humánus acquisitas. Verum majóri conátu cœlestis magístri doctrína spíritum instrúere anhelans, cilíciis, jejúniis, férreis flagéllis carnem afflíxit. Assídua ínterim evangélicæ veritátis meditátióné contemptibília mundi spérnere edóctus, regális sólii fastum calcáre deliberávit, ac de Seráphico amplecténdo institúto, raro humilitátis exémplo, votum emísit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ecclésiasticæ militiæ adscriptus, et ad sacros

órdines deínde promótus, ut quod mente statúerat, ópere firmáret, juri primogenitúræ renuntiávit et regno: cumque votum, quod Barcinóne vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illíus cœnóbii fratribus timóre regis patris eum recípere non audéntibus, solémniter illud renovávit. Mox ad ecclésiám Tolosánam a Bonifácio octávo, quamvis invítus, assúptus, Romámque accersítus, et ab eódem honorífice excéptus, electióni de se factæ nullátenuis se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrínxerat, Deo reddidisset. Quare annuente Pontífice hábitu órdis Minórum, quem semper póstea retínuit, rite suscepto, in mánibus Generalis minístri professiónem emísit: hisque peráctis, apostólicis mandátis humíliter obtémperans, epíscopus Tolosánu passus est se consecrári.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Tolósam ad illíus ecclésiæ régimen proféctus, spirituáli animárum lucro totus incúbuit; utque ministérium apostólicum íntegre ac diligénter impléret, salutáribus mónitis, illibatæque vitæ exémplo peccatóres ad pœniténtiam revocávit, plurésque Judæos atque Géntiles assídua verbi Dei prædicatióne ad orthodóxam fidem convértit. Ecclesiásticam disciplínam ubíque in commissa sibi diocési promóvit ac restaurávit. Liberális in pauperes, vigínti quinque ex eis quotidie domi áluit. Puritátem usque ad óbítum a puerítia nitidíssime custodívit. Humilitátis tandem, caritátis, atque ómnium virtútum ornámento decórus, in juveníli ætáte Bríncolæ Provinciæ arce ardénti febre corréptus, ad Dómini sui ampléxum, quem in votis semper habúerat, emigrávit. Magnis deínde in Ecclésiá méritis clarum, et miráculis illústrem, inter quæ plures mórtui, ejus intercessióne, ad vitam revocáti numerántur, Joánnes vigésimus secúndus in sanctórum número rétulit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Vigiláte. de eodem Coñ.
2. loco. [80]

Die 27. Augusti.

**Transverberationis
Cordis S. Teresiæ
Virginis.**

Duplex majus.

**Omnia de Coñuni Virg. [110]
præter sequ.**

In I. Vesperis.

Hymnus.

Regis supérni núntia
Domum patérnam dés-
seris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sán-
guinem.

**Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior,
Divíni amoris cúspide
In vulnus icta cóncides.**

**O caritátis víctima,
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditos
Avérni ab igne líbera.**

**Sit laus Patri cum Filio,
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.**

W. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde,
próspere procéde, et re-
gna.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui illibáta præcórdia beátæ Vírginis Teresiæ, sponsæ tuæ, igníto jáculo transfixísti, et caritátis víctimam consecrásti: ipsa interveniénte concéde; ut corda nostra ardóre sancti Spíritus ferveant, et te in ómnibus super ómnia diligant: Qui vivis et regnas . . . in unitáte ejúsdem Spíritus.

Ad Matutinum.

Hymnus.

Felix dies, qua cándidæ
Instar columbæ, cœlitum

Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Teresiæ.

Sponsíque voces aúdiit:
Veni Soror de vértice
Carméli ad Agni núptias,
Veni ad coronam glóriæ.

Te Sponse Jesu Vírginum,
Beáti adórent órdenes,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæculum. Amen.

In I. Nocturno Lectiones De
Virgínibus. de Comuni Virg.
1. loco. [116]

In II. Nocturno.

Ex bulla Canonizat. et ex ejus
vita. Cap. 29.

Lectio iv.

Inter céteras Teresiæ virtútes, præcípue emícuit diléctio Dei, quæ ádeo in corde ejus exársit, ut confessárii ipsíus Teresiæ tamquam non hóminis, sed Chérubim própriam admiraréntur et celebrárent. Quam étiam Dóminus noster Jesus Christus multis visiónibus et revelatióibus mirabíliter auxit: quandóque enim data délixtera clavóque exténso, illam in sponsam suam adoptávit: atque his verbis álloqui dignátus est: Deinceps ut vera sponsa meum zelábis honórem: jam ipse sum totus tuus, et tu tota mea.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Aliquándo étiam Angelum vidit igníto jáculo sibi præcórdia transverberántem. Quod ipsa enárrat his verbis: Vidébam ad sinístam meam Angelum

astántem corporáli spécie; non erat magnus, sed parvus, formáque pulchérri-
ma, ac vultu sic accénso
et flagránte, ut viderétur ex
suprémis, qui pénitus exár-
dent, sive ex iis, qui Séra-
phim dicúntur. Aspiciébam
eum in mánibus gestáre
longum jáculum aúreum,
et in extrémó cúspidis pa-
rum ignis: jáculo autem
non semel cor meum trans-
verberábat usque ad víscera;
hæc vero mihi videbátur
secum asportáre, cum
jáculum edúceret, exínde-
que me prorsus relínquere
Dei amóre æstuántem. Erat
quidem tam véhemens dolor
vúlneris, ut me compél-
leret in gémitus iterátos
prorúmpere, et ádeo excél-
lens suávitás, quam in me
hic dolor intensíssimus éf-
ficít, quod desiderábile non
sit, ut auferátur, nec ánimæ
quidquam pláceat, nisi De-
us ipse.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Lectio vi.

Ex quibus coeléstibus do-
nis divíni amóris flańa
in ejus corde ádeo exæ-

stuábat, ut máxime árd-
um votum a Deo edócta
emíserit, efficiéndi semper
quidquid perféctius esse, et
ad majórem Dei glóriam
pertinére intelligeret. Quin
étiam post mortem cuidam
moniáli per visum mani-
festávit, se non vi morbi,
sed ex intolerábili divíni
amóris incéndio vita exces-
sísse.

R. Afferéntur. [121]

In III. Nocturno Homilia in
Evangel. Símile erit regnum. de
Communi Virg. 1. loco. [123]

Ad Laudes et in II. Vesp.
Hymnus. Regis supérni. ut in
I. Vesperis. [426]

Domin. post Oct. Assumpt.

Purissimi Cordis B. Mariæ V.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [434];
Ps. ut in Festis B. M. V. [169]

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singulâris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solutos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut videntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spíritui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Exsulta in omni corde
fília Jerúsalem. **R.** Rex Is-
raël Dóminus in médio tui.

Ad Magnif. Ant. Exsul-
távit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu me-
um in Deo meo, quia læ-
tata sum in salutári tuo.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui in Corde beá-
tæ Mariæ Vírginis dignum
Spíritus sancti habitácu-
lum præparásti: concéde
propítius; ut ejúsdem pu-
ríssimi Cordis festivitátem
devóta mente recoléntes,
secúndum Cor tuum ví-
vere valeámus. Per Dómi-
num . . . in unitáte ejúsdem
Spíritus.

Et fit comm. Domin. occur.

**Ad Complet. et per Horas in
fine Hymnorum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Ave Mariá, grátia
plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchi-
nam,

Claustrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Deserviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puellæ viscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex
Mundum pugillo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu inter
mulíeres, et benedíctus fru-
ctus ventris tui.

Ps. trium Nocturnorum ut in
Festis B. M. V. [172]

Ant. Et ait Mariá: Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Ant. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Y. Anima mea liquefacta est. **R.** Ut locútus est dilectus.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. **Cap. 4.**

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua, et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

R. Deduc me Dómine in via tua, et ingrédia in veritáte tua: lætétur cor meum,

* Ut tímeat nomen tuum.

Y. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut tímeat.

Lectio ii. **Cap. 5.**

Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromatíbus meis: comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis: Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmbea mea, immaculáta mea: quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi, ut aperírem dilécto meo: manus meæ stillavérunt myrrham, et dígití mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo: at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefacta est, ut locútus est.

R. In Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo: Deus Dóminus fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me. **Y.** Læva ejus sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me. Super.

Lectio iii. **Cap. 5. et 6.**

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchérissima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex dilécto, quia sic adjurásti nos? Di-

léctus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex mílibus, totus desiderábilis. Talis est diléctus meus, et ipse est amícus meus, filíæ Jerúsalem. Quo ábiit diléctus tuus, o pulchérissima mulíerum? quo declinávit diléctus tuus, et quærémus eum tecum? Pulchra es amíca mea, suávis, et decóra sicut Jerúsalem: terribilis ut castrórum ácies ordináta. Una est colúmba mea, perfécta mea, una est matris suæ, elécta genitríci suæ. Vidérunt eam filíæ, et beatíssimam prædicavérunt: reginæ laudavérunt eam.

R. Invéni grátiam apud óculos tuos Dómine mi, * Qui consolátus es me, et locútus es ad cor ancillæ tuæ. **V.** In toto corde meo exquisívi te: ne repéllas me a mandátis tuis. Qui. **G**lória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Beáta quæ credidísti, quóniam perficiéntur ea quæ dicta sunt tibi a Dómino.

Ant. Fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

Ant. Fecit poténtiam in bráchio suo: dispérsit supérbos mente cordis sui.

V. Fortis est ut mors diléctio. **R.** Dura sicut inférnus æmulátio.

Sermo sancti Bernardíni Senénsis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio iv.

Quis mortálium, nisi divíno fretus oráculo, de vera Dei et hóminis Genitríce quidquam módicum, sive grande, præsumat pollútis lábiis nomináre, quam Pater ante sæcula Deus perpétuam prædestinávit in Vírginem digníssimam: Fílius elégit in Matrem: Spíritus sanctus omnis grátiae domicílium præparávit? Quibus verbis ego homúnculus sensus altíssimos virgínei cordis, sanctíssimo ore prolátos, éfferam, quibus non súfficit lingua ómnium hóminum et étiam Angelórum? Dóminus enim ait: Bonus homo de bono thesaúro cordis sui profert bona. Quis autem inter pueros hómines mélior homo potest excogitári, quam illa, quæ méruiť éffici Mater Dei, quæ in corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesaúrus mélior, quam ipse divínus amor, quo cor Vírginis ardens erat?

R. Ego diligéntes me dí-
ligo, et qui mane vígilant
ad me, invénient me. Me-
cum sunt divítia et glória:
* Opes supérbæ et justítia.
V. Ut ditem diligéntes me,
et thesaúros eórum réple-
am. Opes.

Lectio v.

De hoc ígitur corde quasi
fornáce divíni ardóris
Virgo beáta prótulit verba
bona, id est verba arden-
tíssimæ caritátis. Sicut e-
nim a vase óptimo vino
pleno, non potest exíre nisi
óptimum vinum, aut sicut
a fornáce summi ardóris
non egréditur nisi incén-
dium fervens: sic de corde
Matris Christi exíre non
pótuit verbum, nisi summi
summéque divíni amóris
atque ardóris. Septem ver-
ba tantum miræ senténtiæ
et virtútis a Christi bene-
dictíssima Matre legúntur
dicta. Cum Angelo bis tan-
tum locúta est. Cum Elísa-
beth bis étiam. Cum Fílio
étiam bis. Cum mínistris in
núptiis semel. Hæc septem
verba, secúndum septem
amóris actus, sub miro
gradu et órdine proláta,
quasi sunt septem flammæ
cordis ejus.

R. Ego mater pulchræ di-
lectiónis, et timóris, et agni-
tiónis, et sanctæ spei: in me

grátia omnis viæ et veritá-
tis: * In me omnis spes vi-
tæ et virtútis. **V.** Transíte
ad me omnes qui concupí-
scitis me, et a generatióni-
bus meis implémini. In.

Lectio vi.

Quæ verba consíderans
mens devóta, cum ipso
prophéta ait: Quam dúlcia
faucibus meis, id est ómni-
bus affectiónibus, elóquia
tua! Porro dulcédo hæc,
quam in verbis beátæ Vír-
ginis devóta mens sentit,
est ardor piæ devotiónis,
quam in eis ánima experi-
mentáliter probat. Distin-
guámus ígitur per órdinem
has septem flammæ amó-
ris, verbórum Virgínis be-
nedíctæ. Prima est flamma
amóris separántis. Secúnda
amóristransformántis. Tér-
tia amóris comunicántis.
Quarta amóris jubilántis.
Quinta amóris saporántis.
Sexta amóris compatiéntis.
Séptima amóris consum-
mántis.

R. Beátus homo qui audit
me, et qui vígilat ad fores
meas quotídie, et obsérvat
ad postes óstii mei. * Qui
me invénerit, invéniet vi-
tam, et háuriet salútem a
Dómino. **V.** Qui autem in
me peccáverit, lædet áni-
mam suam: omnes qui me
odérunt, díligunt mortem.

Qui me invenerit. Glória Patri. Qui me invenerit.

In III. Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Dómini mei ad me?

Ant. Misericórdia ejus a progénie in progénies tíméntibus eum.

Ant. Suscépit Israël púerum suum, recordátus misericórdiæ suæ.

Y. Ego dilécto meo. **R.** Et ad me convérsio ejus.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2. g.

In illo témpore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecisti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Homilia Hiem. de Tempore, Domin. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Omnia quæ de Dómino vel a Dómino dicta sive acta cognóverat Mater Virgo, diligéntius in corde retinébat, sollicitè cuncta memóriæ commendábat, ut cum demum tempus prædicándæ, sive scribéndæ Incarnatió-

nis ejus adveníret, sufficíenter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quæréntibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Dómini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Dómini ac Salvatóris nostri fixa in corde conservádo.

R. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritátem: * Neque flúmina ób-ruent eam. **Y.** Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectiône, quasi nihil despíciat eam. Neque.

Lectio viii.

Horum Dómini verbórum et actórum meditatióne diúrna et noctúrna importúnos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuís et male dulcorátis detractiόνum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus. **¶** Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Dómini, ac perpétuo illum laudáre desiderámus, opórtet nimírum et in hoc sæculo, quod in futúro quærámus, sollicitè præmonstrémus: frequentádo vidélicet Ecclé-

siaë límina, et non solum in ea laudes Dómini canéndo, sed et in omni loco dominationis ejus ea, quæ ad laudem gloriámque Conditóris nostri proficiant, verbis páriter ac factis ostendéndo.

R. Spíritus meus super mel dulcis, et hæréditas mea super mel et favum. Qui audit me, non confundétur: * Et qui operántur in me, non peccábunt. **V.** Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt. Et qui. **Glória Patri.** Et qui.

Lectio ix. de Homil. Domin. occurr.; sed si extra Dom. agi de hoc Festo contingat, tunc ix. Lect. incipiet ab hoc signo ̃.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Trahe me, * post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Ps. Dóminus regnávít. 18.

2. Diléctus meus * lóquitur mihi: Surge, própéra amíca mea.

3. Fulcíte * me flóribus, stipáte me malis, quia amóre lángueo.

4. Adjúro vos * fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

5. Ego dórmio, * et cor meum vígilat.

Capitulum. Cant. 8. b.

Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio. Lámpades ejus, lámpades ignis atque flammárum.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nūtris úbere.

Quod Heva trístis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitā datā per Vírginem
Gentes redémtæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine;
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Qui me invénierit, invéniet vitam. **R.** Et háuriet salútem a Dómino.

Ad Bened. Ant. Extóllens vocem quædam múlíer de turba, dixit illi: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Vírginis dignum

Spíritus sancti habitáculum præparásti: concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dóminum . . . in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de Mariá Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Pone me. [434]

R. br. Anima mea * Li-
quefacta est. Anima. *V.* Ut
locútus est diléctus. Lique-
facta. *Glória.* Anima.

V. Fortis est ut mors di-
léctio. *R.* Dura sicut in-
férnus æmulátio.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego ex ore Altíssimi
prodívi, primogénita
ante omnem creatúram:
ego feci in cœlis, ut orirétur
lumen indefíciens, et
sicut nébula texti omnem
terram.

R. br. Fortis est * Ut mors
diléctio. Fortis. *V.* Dura
sicut inférnus æmulátio.
Ut mors. *Glória Patri.*
Fortis est.

V. Ego dilécto meo. *R.* Et
ad me convérsio ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

In omni terra steti, et in
omni pópulo: et in ó-
mnibus réquiem quæsívi,
et in hæreditáte Dómini
morábor.

R. br. Ego * Dilécto meo.
Ego. *V.* Et ad me convér-
sio ejus. Dilécto. *Glória*
Patri. Ego.

V. Qui me invénerit, in-
véniet vitam. *R.* Et haú-
riet salútem a Dómino.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [428], *præter*

V. Viam mandatórum tu-
órum cucúrri. *R.* Cum di-
latásti cor meum.

Ad Magnif. Ant. Exsultá-
vit cor meum in Deo salu-
tári meo: quia fecit mihi
magna qui potens est.

Et fit comm. Domin. occur.

Dominica infra Octavam
sive post festum
Sancti Augustini.

**B. Mariæ Virginis
de Consolatione.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [440],
Ps. et reliqua hic non propria
ut in Festis B. M. V. [169]

Hymn. Ave maris. [171]

V. Numquid obliviscé-
tur Virgo ornaménti sui?
R. Aut sponsa fásciæ pe-
ctorális suæ?

Ad Magnif. Ant. Sancta Mariá, succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intéccede pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiárum et Deus totíus consolatiónis: concéde propítius; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitricem tuam Mariám sub consolatiónis título gaudéntes venerámur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereámur in cœlis: Qui vivis.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Jesum per Mariám nos consolántem *
Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In I. Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio i. *brup* **Cap. 4.**

quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui

columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua: et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.

R. Sancta et immaculáta virgíntas, quibus te laudibus éfferam néscio: * Quia quem cœli cápere non pótérant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem cœli.

Lectio ii.

Tota pulchra es amíca mea, et mácula non est in te: Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápíte Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubilibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in

uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! pulchriora sunt úbera tua vino, et odor unguentorum tuorum super ómnia arómata.

R. Congratulámini mihi omnes, qui diligitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo:

* Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

V. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiões tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérssis lignis Líbani, myrrha et álœ cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant arómata illius.

R. Beáta es Virgo. [175]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Dominica infra Oct. Assumpt. B.M. V. super sig. mag

Lectio iv.

Iure Mariá sole perhibétur amícta, quæ profundíssimam divínæ sapiéntiæ, ultra quam credi váleat, penetrávit abýssum; ut, quantum sine personáli unióne creatúræ condítio pátitur, luci illi inaccessíbili videátur immérsa. Illo nímírum igne Prophétæ lábia purgántur, illo igne Séraphim accendúntur. Longe vero áliter Mariá méruiť, non velut summátim tangi, sed operíri magis úndique, et circumfúndi et tamquam ipso igne conclúdi. Candidíssimus sane, sed et calidíssimus hujus mulieris amíctus: cujus ómnia tam excellénter irradiáta noscúntur, ut nihil in ea, non dico tenebrósum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lúcidum, sed ne tépidum quidem áliquíd, aut non ferventíssimum líceat suspicári.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et

sicut cinnamómun et bál-samum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

Múlier amícta sole. Plane amícta lúmine tamquam vestiménto. Non pécipit forte carnális: nímírum spirituále est, stultítia illi vidétur. Non sic videbátur Apóstolo, qui dicébat: Induímini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, imo quam íntima fieri meruísti: quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestíris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestíris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múluer circúmdaret virum.

R. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Te ítaque, Mater misericórdiæ, mediátricem nobis apud solem justítiæ

constitútam devótis supplicatióibus interpellámus, ut in lúmine tuo videámus lumen, et solis grátiam tuo mereámur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit, stola glóriæ induens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlésti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie paúperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant; nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de supereffluénti hýdria tua: quia tu vere puélla es præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio. Cujus divíno instíntu sanctus Póntifex et Doctor Ambrósius, postquam Augustínus sacro baptísmate expiávit, novum hóminem novis véstibus induit, cuculláque nígra, et cingulo ex cório ipse, ut fertur, præcínxit. Hujus autem sacri cinguli ornáméntum póstea relígio Augustiniána semper gestávit in signum devotiónis erga beátam Vírginem Mariám, sanctum patrem Augustínus, piámque ejus matrem Mónica, ita ut Eugénio quarto adprobánte fúerit institúta societas Cincturatórum sanctórum Au-

gustini et Mónica, et ália símilis sub invocatióne beátæ Mariæ Vírginis de Consolatione, quas Gregorius décimus tértius in unum corpus redégit; ac sodalítium Cincturatórum beátæ Mariæ Vírginis vóluit appellári, illúdque tum Gregorius ipse, tum multi álii ejus successóres innúmeris grátiis et privilégiis cumularunt.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. d.

In illo témpore: Exsurgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitatem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Præsentia Dei, sive Epist. 187. alias 57. n. 23.

Hæc sunt certe verba Elísabeth matris Joánnis: Beáta tu inter mulieres, et beátus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in aúribus meis, exsultávit in gaudio infans

in útero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelísta prælocútus est, repléta est Spíritu sancto, quo procul dúbio revelánte cognóvit, quid illa exsultátió significáret infántis, id est illíus venísse matrem, cujus præcúrsor ipse et demonstrátor esset futúrus. Pótuít ergo esse ista significátió rei tantæ a majóribus cognoscéndæ, non a párvulo cógnitæ.

R. Sub tuum præsidium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre laúdibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudámus. **V.** Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus indígni.

Lectio viii.

Nam neque cum hoc ante in Evangélio narráretur, dictum est, crédidit infans in útero ejus, sed, exsultávit; neque ipsa dixit: exsultávit in fide infans in útero meo, sed, exsultávit in gaudio. Vidémus autem exsultatiónem non solum parvulórum, sed étiam pécorum; non útique de áliqua fide, vel religióne, vel qualicúmque rationáli cognitióne veniéntem. **¶** Sed hæc

plane inusitata et nova existit, quia in útero, et ad ejus adventum, quæ hóminum Salvatórem fúerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda: ideo hæc exsultatio, et tamquam matri Dómini reddita resultatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in infánte, non humanitus ab infánte.

R. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis æterni mater, gratos nos redde filio tuo: * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te resplendet. **V.** Tu vénia vena, tu gratiæ mater, tu spes mundi; exaudi nos clamantes ad te. Quia. **Gloria Patri. Quia.**

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occur.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Odor vestimentorum * tuorum sicut odor thuris.

Ps. Dóminus regnavit. **cum reliqu. de Dom. 18.**

2. Cingulo suo * confortavit nos, et potestatem suam dedit in manu nostra.

3. Justitia * cingulum lumborum ejus, et fides cinctorium renum ejus.

4. Myrrha, et gutta, * et casia a vestimentis tuis.

5. Sentiens vestimentorum illius * fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

Capitulum. Isaia 11.

Egrediétur virga de radice Jesse, et flos de radice ejus ascendet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. O gloriósa Virginum. [183]

V. Benedicta tu in mulieribus. **R.** Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista, quæ ascendit sicut auróra consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata?

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiarum et Deus totius consolationis: concède propitius; ut sicut lumbos præcincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub consolationis titulo gaudentes venerámur in terris, ita perenni ejusdem consórtio pérfrui mereámur in cœlis: Qui vis et regnas.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de María Virgine.

Ad Tertiam.

Capit. Egrediétur. [440]

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. **Glória Patri.** Spécie.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvébítur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in póculo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít. **V.** Deus in médio ejus, non commovébítur. Deus. **Glória Patri.** Adjuvábít.

V. Elégit eam Deus, et præelégít eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégít eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégít. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp., præter

Ad Magnif. Ant. Sub tuum præsidium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre laúdibus.

PRÆPARATIO AD MISSAM.

Antiph. Ne reminiscáris. **In**
Duplicibus duplicatur.

Psalm. Quam dilécta. p. 109.
Benedixisti. ibid. Inclína. p. 110.
Crédidi. p. 142. **De profúndis.**
p. 149.

Antiph.
e reminiscáris Dó-
mine delícta no-
stra, vel paréntum
nostrórum: neque
vindíctam sumas de peccátis no-
stris.

Kýrie eléison. Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos. **R.** Sed libera.

Ÿ. Ego dixi: Dómine miserére
mei. **R.** Sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere Dómine ali-
quántulum. **R.** Et deprecáre su-
per servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. **R.** Quemádmo-
dum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur
justítiam. **R.** Et sancti tui ex-
súltent.

Ÿ. Ab occúltis meis munda
me Dómine. **R.** Et ab aliénis
parce servo tuo.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem
meam. **R.** Et clamor meus ad
te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spiritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime
Deus, inclína precibus no-
stris, et grátia sancti Spíritus
illúmina cor nostrum: ut tuis
mystériis digne ministráre, teque
æténa caritáte dilígere mereá-
mur.

Deus, cui omne cor patet, et
omnis volúntas lóquitur, et
quem nullum latet secrétum:
purífica per infusióem sancti
Spíritus cogitatióes cordis no-
stri; ut te perféctè dilígere, et
digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes
nostros et cor nostrum, Dó-
mine: ut tibi casto córpore ser-
viámus, et mundo corde placeá-
mus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procédit, illúmet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dñe, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuísti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitádo purífica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui pie Dómine Jesu Christe ego peccátor de propriis meis méritis nihil præsumens, sed in tua confídens misericórdia et bonitáte, accédere véreor, et contremísco. Nam cor et corpus hábeo multis criminibus maculátum, mentem, et linguam non caute custoditam. Ergo, o pia déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiόνem fúgio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi

Dómine plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaúdi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima pro me et omni humáno génere in patíbulo Crucis obláta. Salve nóbilis et pretiósse Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pénitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et corpore digne degustáre mérear sancta sanctórum: et concedé, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indignus súmeré inténdo, sit peccatórum meórum remissio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris effícácia, animæ quoque et cörperis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Omnípotens sempitérne Deus, ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis æternæ, pauper et egénus ad Dóminum cœli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre fœditátem, illumináre cæcitatétem, ditáre paupertátem, vestíre nuditátem: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípíam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritáte et fide, tali propósito et intentiόne, sicut expedit salúti ánimæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et ságuinis non solum suscipere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine María, sic suscipere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concede mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscipere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad B. V. M.

ante Missam.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo María, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et affectu, et precor pietátem tuam: ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitisti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdotíbus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assistere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individuae Trinitátis offerre valeámus. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

Oratio ad S. Josephum.

O felicem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audíerunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

V. Ora pro nobis beáte Joseph. *R.* Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdotíum, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex María Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosáctum Fílii tui Corpus et Sanguinem hódie digne su-

mámus, et in futúro sáeculo præ-
mium habére mereámur ætér-
num. Per eúmdem Christum
Dóminum nostrum. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

Oratio ad omnes Ange- los et Sanctos.

Angeli, Archángeli, Throni,
Dominationés, Principátus,
Potestátes, Virtútes coelórum,
Chérubim atque Séraphim, o-
mnes Sancti et Sanctæ Dei,
præsértim Patróni mei, intercé-
dere dignémini pro me, ut hoc
sacrificium Deo omnipoténti di-
gne váleam offerre, ad laudem
et glóriam nóminis sui, ad utili-
tátem meam, totiúsque Ecclesiæ
suæ sanctæ. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joannem.

Inclite Apóstole, qui ob tuam
virginálem puritátem Jesu
tam carus exstitísti, ut supra
pectus ejus reclináres caput,
quique dignus es hábitus quem,
loco sui, Matri beatíssimæ uti
fílium relínqueret; da mihi, sup-
plex oro, ut Jesum et Mariam
flagrantíssima caritáte complé-
ctar. Fac quæso, tua ad Deum
prece, ut ego quoque, corde ab
omni terréna affectióne emun-
dato, Jesu fidélis discipulus, Ma-
riæ fílius amans, semper adhæ-
ream in terris, ut eis in sempi-
térnum conjúngi mérear in cœ-
lis. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 21. Martii 1891.

Oratio

**tantummodo dicenda, quando
Sacerdos in honorem Sancti
vel Beati Missam celebrat.**

O sancte N., ecce ego miser pec-
cátor, de tuis méritis con-
físis, offero nunc sacratíssimum
Sacraméntum Córporis et Sán-
guinis Dñi nostri Jesu Christi
pro tuo honóre et glória. Precor
te humíliter et devóte, ut pro me
intercédere dignéris, ut tantum
sacrificium digne et acceptabili-
ter offerre váleam, ut eum tecum,
et cum ómnibus eléctis ejus æter-
náliter laudáre, atque cum eo re-
gnáre váleam: Qui vivit et regnat
in sáecula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Protestatio facienda ante Missam.

Ego volo celebráre Missam, et
confícere Corpus et Sanguí-
nem Dómini nostri Jesu Christi,
juxta ritum sanctæ Románæ Ec-
clesiæ, ad laudem omnipoténtis
Dei, totiúsque cúriæ triumphán-
tis, ad utilitátem meam, totiús-
que cúriæ militántis, pro ómni-
bus, qui se commendavérunt
oratióibus meis in génere et in
spécie, et pro felíci statu sanctæ
Románæ Ecclesiæ. Amen.

Gaúdium cum pace, emenda-
tiónem vitæ, spátium veræ
pœniténtiæ, grátiam et consola-
tiónem sancti Spíritus, perseve-
rántiam in bonis opéribus, trí-
buat nobis omnipotens et misé-
ricors Dóminus. Amen.

Indulg. 50 dier. Gregorius PP. XIII.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiph. Trium puerorum. In
Duplicibus duplicatur.

Cant. Benedícite. **p.** 20. **Ps.**
 Laudáte Dñm in sanctis. **p.** 21.

Antiph.
Trium puerorum can-
 témus hymnum,
 quem cantábant
 sancti in camíno
 ignis, benedicéntes Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison.
Kýrie eléison.

Pater noster.

℣. Et ne nos. **℞.** Sed libera.

℣. Confiteántur tibi Dómine
 ómnia ópera tua. **℞.** Et sancti
 tui benedicánt tibi.

℣. Exsultábunt sancti in gló-
 ria. **℞.** Lætabúntur in cubilibus
 suis.

℣. Non nobis Dómine, non
 nobis. **℞.** Sed nómini tuo da
 glóriam.

℣. Dómine exaúdi oratióem
 meam. **℞.** Et clamor meus ad
 te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℞. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris miti-
 gásti flammás ignium: con-
 cède propítius; ut nos fámulos
 tuos non exúrat flamma vitió-
 rum.

Actiões nostras, quæsumus
 Dómine, aspirándo præveni,
 et adjuvándo proséquere: ut
 cuncta nostra orátio et operátio
 a te semper incípiat, et per te
 cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine,
 vitiórum nostrórum flańas
 exstinguere: qui beáto Laurén-
 tio tribuísti tormentórum suó-
 rum incéndia superáre. Per
 Christum Dóminum nostrum.
 Amen.

Sacerdos, qui post antecedentes
 Canticum, Psalmum, Ant., **℣℣.** et
 Orationes recitat sequ. duas Oratio-
 nes, quarum altera S. Thomæ Aquin.
 est, altera S. Bonaventuræ, lucratur
 Indulg. *unius anni.* (Leo XIII.
 20. Dec. 1884.)

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignatus es pretiósó Córpoze et Sanguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercæssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fidei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuatió, concupiscéntiæ et libidinis exterminatió, caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obediétiæ, omniúmque virtútum augmentatió: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfectá quietatió: in te uno ac vero Deo firma adhæsió: atque finis mei felix consummatio. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perdúcere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo, et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satiétas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummata, et felicitas perfectá. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et viscera animæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amoris tui vúlneze, vera

serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat et liquefiat ánima mea solo semper amore et desidério tui, te concupiscat, et deficiat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectionem animárum sanctárum, panem nostrum quotidíanum, supersubstantialém, habéntem omnem dulcedinem, et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desidérant Angeli prospicere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcedine sapóris tui repleántur víscera animæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiétiæ et sciétiæ, fontem ætérni lúminis, torrentem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretiône, cum dilectiône et delectatiône, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectatió mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refectiό mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiétiá mea, pórtio mea, posséssio mea, thesaúrus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Adoro te devôte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere lá-
titas:

Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans totum dé-
ficit.

Visus, tactus, gustus in te fál-
litur,

Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Fílius:
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque cón-
fitens,

Peto quod petívit latro pcénitens.

Plagas, sicut Thomas, non in-
túeor,

Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis cré-
dere,

In te spem habére, te diligere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hó-
mini:

Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sán-
guine:

Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni
scélere.

Jesu, quem velátum nunc a-
spício,

Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio

coram imagine Crucifixi.

En ego, o bone et dulcissime
Jesu, ante conspéctum tuum
génibus me provólvo ac máximo
ánimi ardóre te oro atque obté-
stor, ut meum in cor vívidos fi-
dei, spei et caritátis sensus, at-
que veram peccatórum meórum
pcénitentiam, éaque emendándi
firmíssimam voluntátem velis
imprímere: dum magno ánimi
afféctu et dolóre tua quinque
vúlnera mecum ipse consídero,
ac mente contéplor, illud præ-
óculis habens, quod jam in ore
ponébat tuo David Prophéta
de te, o bone Jesu: Fodérunt
manus meas et pedes meos:
Dinumeravérunt ómnia ossa
mea. **Ps. 21.**

Indulg. plenar.

Pius IX. 31. Julii 1858.

Oratio ad Dominum Je- sum Christum.

Obsecro te dulcissime Dómine
Jesu Christe, ut pássio tua
sit mihi virtus qua múnier, pró-
tegar, atque deféndar: vúlnera
tua sint mihi cibus, potúsque,
quibus pascar, inébrier, atque
delécter: aspérsio ságuinis tui

sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum: mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi reféctio, exsultátio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sácula sæculórum. Amen.

Post Missam recit. Indulg. 3 añorum.
Pius IX. 11. Dec. 1846.

Aspirationes

S. Ignatii ad Ss. Redemptorem.

Anima Christi sanctífica me.
Corpus Christi salva me.
Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exaúdi me. Intra tua vúlnera absconde me. Ne permíttas me separári a te. Ab hoste maligno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sácula sæculórum. Amen.

Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die; aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plenar. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur. Pius IX. 9. Jan. 1854.

Oblatio sui.

Súscipe Dómine univérsam meam libertátem. Accipe memoríam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid hábeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Indulg. 300 dierum.
Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Oratio ad B. V. M.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscepí dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepísti, genuísti, lactásti, atque suavíssimis amplexibus strinxísti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsentó, et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctíssimæque Trinitáti in supréum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totíusque mundí necessitátibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sácula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joseph.

Virginum Custos, et Pater sancte Joseph, cujus fidéli custódia ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Virginum María commissa fuit: Te, per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto corpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

INDEX PSALMORUM.

119	Ad Dominum.	pag.	143	59	Deus repulisti nos.	pag.	83
27	Ad te Domine clamabo.		51	81	Deus stetit.		108
24	Ad te Domine levavi.		32	78	Deus venerunt gentes.		102
122	Ad te levavi oculos meos.		146	93	Deus ultionum.		114
28	Afferte Domino.		51	114	Dilexi, quoniam.		142
77	Attendite popule meus.		98	17	Diligam te Domine.		12
48	Audite hæc.		73	38	Dixi: Custodiam.		66
118	Beati immaculati.		25	109	Dixit Dominus.		138
127	Beati omnes.		148	35	Dixit injustus.		58
31	Beati quorum.		54	13	Dixit insipiens .... Domi-		9
40	Beatus qui intelligit.		68	nus.			
1	Beatus vir, qui non abiit.		3	52	Dixit insipiens ... Deus.		78
111	Beatus vir, qui timet.		139	140	Domine clamavi.		156
33	Benedicam Dominum.		55	7	Domine Deus meus.		5
102	Benedic ... et omnia.		124	87	Domine Deus salutis.		111
103	Benedic ... Domine.		125	8	Domine Dominus noster.		6
143	Benedictus Dominus.		158	142	Domine exaudi ... auri-		117
84	Benedixisti Domine.		109	bus.			
91	Bonum est confiteri.		134	101	Domine exaudi ... et cla-		123
95	Cantate Domino ... can-		115	20	Domine in virtute tua.		16
	tate.			6	Domine, ne in furore		4
149	Cantate Domino ... laus.		21	Miserere.			
97	Cantate Domino ... quia.		120	37	Domine ne in furore		60
18	Cœli enarrant.		15	Quoniam.			
74	Confitebimur tibi.		97	130	Domine non est exaltatum.		149
110	Confitebor ... in consilio.		139	138	Domine probasti me.		154
9	Confitebor ... narrabo.		6	3	Domine, quid multiplicati.		4
137	Confitebor ... quoniam.		154	14	Domine, quis habitabit.		10
106	Confitemini ... Dicant.		130	89	Domine, refugium.		104
117	Confitemini ... Dicat.		24	23	Domini est terra.		31
104	Confitemini .... et invo-		126	26	Dominus illuminatio.		50
	cate.			22	Dominus regit me.		33
105	Confitemini ... Quis.		128	92	Dominus regnavit, deco-		18
135	Confitemini ... quoniam.		152	rem.			
15	Conserva me Domine.		11	96	Dominus regnavit, exsul-		116
115	Credidi.		142	tet.			
4	Cum invocarem.		165	98	Dominus regnavit, ira-		120
129	De profundis.		149	scantur.			
43	Deus auribus nostris.		70	133	Ecce nunc benedicite.		166
49	Deus deorum Dominus.		74	132	Ecce quam bonum.		151
62	Deus Deus meus ad te.		19	58	Eripe me de inimicis meis.		82
21	Deus Deus meus respice.		34	139	Eripe me Domine.		156
69	Deus in adjutorium.		92	44	Eructavit cor meum.		71
53	Deus in nomine tuo.		23	144	Exaltabo te Deus.		159
71	Deus iudicium tuum.		93	29	Exaltabo te Domine.		52
108	Deus laudem meam.		133	63	Exaudi ... cum deprecor.		84
66	Deus misereatur nostri.		19	60	Exaudi Deus deprecatio-		83
45	Deus noster refugium.		72	nem meam.			
82	Deus, quis similis erit		108	54	Exaudi Deus orationem		79
	tibi.			meam.			

16 Exaudi Domine.	pag. 11	55 Miserere ... quoniam.	pag. 80
19 Exaudiat te Dominus.	16	50 Miserere ... secundum.	62
39 Exspectans exspectavi.	67	100 Misericordiam.	122
80 Exsultate Deo.	107	88 Misericordias Domini.	112
32 Exsultate iusti.	55	126 Nisi Dominus.	148
67 Exsurgat Deus.	86	123 Nisi quia Dominus.	146
86 Fundamenta ejus.	111	36 Noli æmulari.	58
85 Inclina Domine.	110	61 Nonne Deo.	84
125 In convertendo.	147	75 Notus in Judæa Deus.	97
10 In Domino confido.	8	46 Omnes Gentes plaudite.	72
113 In exitu Israël.	140	107 Paratum cor meum.	132
30 In te Domine speravi ...		72 Quam bonus Israel Deus.	94
accelera.	53	83 Quam dilecta.	109
70 In te Domine speravi ...		2 Quare fremuerunt.	4
et salva me.	92	41 Quemadmodum.	69
65 Jubilate Deo ... psalmum.	85	124 Qui confidunt.	146
99 Jubilate Deo ... servite.	18	51 Quid gloriaris.	75
34 Judica Domine.	56	90 Qui habitat.	166
42 Judica me Deus.	76	79 Qui regis Israël.	103
25 Judica me Domine.	33	128 Sæpe expugnauerunt me.	148
121 Lætatus sum.	145	68 Salvum me fac Deus.	90
145 Lauda anima mea.	160	11 Salvum me fac Domine.	9
147 Lauda Jerusalem.	161	57 Si vere utique.	81
148 Laudate ... de cœlis.	21	136 Super flumina.	153
150 Laudate ... in sanctis.	21	64 Te decet hymnus.	88
116 Laudate ... omnes gentes.	143	12 Usquequo Domine.	9
146 Laudate Dñm quoniam.	160	73 Ut quid Deus.	95
134 Laudate nomen.	151	94 Venite exsultemus.	2
112 Laudate pueri.	140	5 Verba mea auribus per-	
120 Levavi oculos meos.	143	cipe.	63
47 Magnus Dominus.	73	141 Voce mea ... deprecatus.	157
131 Memento Domine David.	150	76 Voce mea ... et intendit.	98
56 Miserere ... miserere.	81		

INDEX HYMNORUM.

Æterna Christi munera.	pag. [5]	Cœli Deus sanctissime.	pag. 149
Æterne Christi ... Et gloriam.	[358]	Cœlitum Joseph decus.	[257]
Æterna cœli gloria.	119	Consors paterni luminis.	66
Ales diei nuntius.	78	Cor, arca legem continens.	427
Alto ex Olympi vertice.	[152]	Creator alme siderum.	[365]
Antra deserti teneris.	468	Decora lux æternitatis.	489
Aspice, infami Deus.	[262]	Deus, tuorum militum.	[27]
Athleta Christi nobilis.	398	Domare cordis impetus.	541
Auctor beate sæculi.	428	Dum nocte pulsa.	400
Aurora jam spargit polum.	138	Ecce jam noctis.	22
Ave maris stella.	[171]	Egregie Doctor Paule.	494
Beate Pastor Petre.	494	En ut superba criminum.	421
Christe, sanctorum decus.	390	Exsultet orbis gaudiis.	[4]
Christo profusum.	[46]	Felix dies.	[427]
Cœlestis Agni nuptias.	454	Festivis resonent compita.	504
Cœlestis urbs Jerusalem.	[140]	Fortem virili pectore.	[131]

H ominis superne Conditor. p. 157	Q uem terra, pontus. pag. [172]
Hujus oratu. [132]	Quicumque certum quæritis. [328]
I mmense cœli Conditor. 144	Quicumque Christum quæritis. 625
In profunda. [305]	Quodcumque in orbe. 604
Invictus Martyr unicum. [38]	R ector potens. 44
Invictus heros Numinis. [305]	Regis superni. [426]
Ira justa Conditoris. 505	Rerum Creator . . . Mentis. [365]
Iste Confessor Domini. [64]	Rerum Creator . . . Te, sancte. 78
J am faces lictor. [311]	Rerum Deus tenax. 47
Jam lucis orto sidere. 23	Rex gloriose Martyrum. [57]
Jam sol recedit igneus. 161	Rex gloriose Præsulum. [363]
Jesu corona celsior. [99]	S acris solemniis. 190
Jesu, corona Virginum. [112]	Sæpe dum Christi populus. [319]
Jesu Redemptor omnium. [75]	Sævo dolorum turbine. [273]
L ucis Creator optime. 141	Salutis humanæ Sator. [375]
Lustra sex qui jam peregit. 378	Salvete Christi vulnera. 517
Lux alma, Jesu, mentium. 639	Sanctorum meritis. [45]
Lux ecce surgit aurea. 106	Sedibus cœli nitidis. 533
Lux o decora patriæ. 536	Somno reffectis artubus. 50
M agnæ Deus potentiæ. 153	Splendor paternæ gloriæ. 64
Maria castis osculis. 579	Summæ Parens . . . Da. 172
Maria quæ mortalium. [352]	Summæ Parens . . . Nostros. 120
Martyr Dei Venantius. 397	Summi Parentis Filio. [335]
Memento, rerum Conditor. [189]	Summi Parentis Unice. 583
Mœrentes oculi. [261]	T e Joseph celebrent. [252]
Miris modis. 602	Telluris alme Conditor. 147
N octe surgentes. 3	Te lucis ante terminum. 167
Nox atra rerum contegit. 90	Te Redemptoris. [324]
Nox et tenebræ. 89	Te splendor et virtus Patris. 384
Nunc sancte nobis. 41	Tu Trinitatis Unitas . . . Nam. 107
O gloriosa Virginum. [183]	Tu Trinitatis Unitas . . . Ortus. 179
O nimis felix. 475	U t queant laxis. 467
Opes decusque regium. 546	V erbum supernum. 201
P ange lingua gloriosi Corporis. 189	Vexilla Regis prodeunt. 372
Pange lingua gloriosi Lauream. 373	Virginis proles . . . Hæc. [113]
Pater superni luminis. 578	Virginis proles . . . Hujus. [114]
Plaude festivo, pia gens. [288]	Vix in sepulchro. [309]
Præclara custos Virginum. [275]	

INDEX CANTICORUM.

A udite, cœli. pag. 135	E go dixi. pag. 77
B enedicite, omnia opera. 20	Exsultavit cor meum. 88
Benedictus Dominus. 22	M agnificat anima mea. 142
C antemus Domino. 105	N unc dimittis. 167
Confitebor tibi, Domine. 63	Q uicumque vult salvus esse. 26
D omine audiui. 118	T e Deum laudamus. 17

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM HUIUS PARTIS ÆSTIVÆ BREVIARII.

Signum * denotat Festum pro aliquibus locis.

Abdon et Sennen, Mart.	30. Julii.	pag. 599
Ægidii, Abbatis.	1. Sept.	732
Agapiti, Mart., Commem.	17. Aug.	688
Alexii, Conf.	17. Julii.	562
* " "	17. "	[408]
Alfonsi Mariæ de Ligorio, Episc. Conf. et Doct.	2. Aug.	610
Aloisii Gonzagæ, Conf.	21. Junii.	459
Anacleti, Papæ et Mart.	13. Julii.	555
Angelæ Mericiæ, Virg.	31. Maji.	417
Annæ, Matris B. M. V.	26. Julii.	592
Antonii Mariæ Zaccaria, Conf.	5. "	533
Antonii de Padua, Conf.	13. Junii.	447
Apollinaris, Episc. et Mart.	23. Julii.	584
* Apostolorum omnium Ss. Coñmemoratio.	29. Junii.	[357]
Apparitionis S. Michaëlis, Archang.	8. Maji.	384
Assumptionis B. M. V.	15. Aug.	671
" " Octava.	22. "	701
Augustini, Episc. et Conf.	28. Maji.	415
" " Episc., Conf. et Doct.	28. Aug.	717
* Auxilium Christianorum B. M. V.	24. Maji.	[319]
Barnabæ, Apost.	11. Junii.	440
Bartholomæi, Apost.	24. vel 25. Aug.	708
Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii, Mm., Coñmem.	12. Junii.	444
Basilii Magni, Episc., Conf. et Doct.	14. "	449
Bernardi, Abbatis et Doct.	20. Aug.	695
Bernardini Senensis, Conf.	20. Maji.	404
Bonaventuræ, Episc., Conf. et Doct.	14. Julii.	556
Bonifacii, Episc. et Mart.	5. Junii.	432
Cajetani, Conf.	7. Aug.	641
Camilli de Lellis, Conf.	18. Julii.	564
Christinæ, Virg. et Mart., Commem.	23. "	587
Christophori, Mart., Commem.	25. "	591
Claræ, Virg.	12. Aug.	661
* Claræ a Cruce de Montefalco, Virg.	18. "	[420]
* Coñmemoratio omnium Ss. Apostolorum.	29. Junii.	[357]
* Alia Commemoratio.	29. "	[357]
Commemoratio S. Pauli, Apost.	30. "	496
* Commem. omnium Sanctorum S. R. C. } Dom. I. non impedit post		
Summorum Pontificum. } Oct. Ss. Petri et Pauli.		[358]
Cordis Jesu. Feria VI. post Oct. Corporis Christi.		421
* Aliud Officium ejusdem Festi.		[328]
* Cordis puriss. B. M. V.	Dom. post Oct. Assumpt.	[428]
* Cordis S. Teresiæ Transverberatio.	27. Aug.	[426]

Corporis Christi.	Feria V. infra Hebdom. I. post Oct. Pent.	pag. 187
Crucis Inventionis.	3. Maji.	372
* Crucis S. Triumphi.	16. Julii.	[400]
Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart.	8. Aug.	645
Cyrilli et Methodii, Pontt. Conf.	7. Julii.	536
Decollatio S. Joannis Bapt.	29. Aug.	720
* Divisionis Apostolorum.	15. Julii.	[399]
Dominici, Conf.	4. Aug.	620
Donati, Episc. et Mart., Commem.	7. "	641
Duodecim Fratrum, Mart., Commem.	1. Sept.	732
Eleutherii, Papæ et Mart., Commem.	26. Maji.	409
Elisabeth, Reginæ Portugall., Viduæ.	8. Julii.	540
Eusebii, Conf., Commem.	13. Aug.	667
Felices I., Papæ et Mart.	30. Maji.	416
* Felices a Cantalicio, Conf.	21. "	[311]
Felices et Adaucti, Mart., Commem.	30. Aug.	727
Felices, Simplicii, Faustini et Beatricis, Mm., Comm.	29. Julii.	596
* Ferdinandi III. Regis, Conf.	30. Maji.	[325]
Francisci Caracciolo, Conf.	4. Junii.	430
* Gallicani, Mart.	25. "	[353]
* Germanæ Cousin, Virg.	15. "	[343]
Gervasii et Protasii, Mart., Commem.	19. "	454
Gregorii VII., Papæ et Conf.	25. Maji.	406
Gregorii Nazianzeni, Episc. Conf. et Doct.	9. "	391
Gulielmi, Abbatis.	25. Junii.	476
* Helenæ, Imperatricis, Viduæ.	18. Aug.	[418]
Henrici, Imperatoris, Conf.	15. Julii.	558
Hermetis, Mart., Commem.	28. Aug.	718
Hieronymi Æmiliani, Conf.	20. Julii.	573
Hippolyti et Cassiani, Mart., Commem.	12. Aug.	664
Hyacinthi, Conf.	16. "	683
Ignatii de Loyola, Conf.	31. Julii.	600
Inventionis S. Crucis.	3. Maji.	372
Inventionis S. Stephani, Protomart.	3. Aug.	615
* Irenæi, Episc. et Mart.	4. Julii.	[377]
* Isidori Agricola, Conf., Commem.	15. Maji.	[302]
Jacobi, Apostoli.	25. Julii.	588
" Vigilia.	24. "	587
Joachim, Conf. et Patris B. M. V.	Dom. infra Oct. Assumpt.	679
Joanæ Franciscæ Fremiot de Chantal, Viduæ.	21. Aug.	698
Joannis Apostoli ante portam Latinam.	6. Maji.	380
Joannis a S. Facundo, Conf.	12. Junii.	444
* Joannis Baptistæ de Rossi, Conf.	23. Maji.	[314]
* " " " " Aliud Officium.		[317]
Joannis Baptistæ Nativ.	24. Junii.	467
" " Vigilia.	23. "	464
" " Octava.	1. Julii.	519
" " Decollatio.	29. Aug.	720
" et Pauli, Mart.	26. Junii.	478
* " Francisci Regis, Conf.	16. "	[345]
" Gualberti, Abbatis.	12. Julii.	551
" I., Papæ et Mart., Commem.	27. Maji.	412
" Nepomuceni, Mart.	16. "	[302]
* " " Aliud Officium.		[305]

Josephi Calasanctii, Conf.	27. Aug.	pag. 714
Julianæ de Falconeriis, Virg.	19. Junii.	454
* Laurentii a Brundusio, Conf.	7. Julii.	[390]
Laurentii, Mart.	10. Aug.	649
„ Vigilia.	9. „	648
„ Octava.	17. „	685
Leonis II, Papæ et Conf.	28. Junii.	485
Liborii, Episc. et Conf., Commem.	23. Julii.	584
Ludovici, Conf.	25. vel 26. Aug.	710
* Ludovici, Episc. Tolosani et Conf.	19. „	[424]
Machabæorum, Mart., Commem.	1. Aug.	603
Marcellini, Petri atque Erasmi, Mart.	2. Junii.	428
Marci et Marcelliani, Mart., Commem.	18. „	453
Margaritæ, Reginæ Scotiæ, Viduæ.	10. „	438
„ Virg. et Mart., Commem.	20. Julii.	573
* Mariæ Annæ a Jesu de Paredes, Virg.	2. Junii.	[337]
* Mariæ B. V. Auxilium Christianorum.	24. Maji.	[319]
— — ad Nives.	5. Aug.	622
* — — de Bono Consilio.	26. Aprilis.	[287]
* — — de Consolatione. Dom. infra Oct. p. fest. S. Augustini.		[435]
Mariæ B. V. de Monte Carmelo.	16. Julii.	560
* — — de Perpet. Succursu. Dom. ante fest. Nat. S. J. Bapt.		[347]
* — — divini Pastoris Matris.	Dom. I. Maji.	[295]
* — — Matris Gratiarum.	9. Junii.	[339]
* — — Prodigiorum.	9. Julii.	[394]
* — — Puriss. Cordis.	Dom. post Oct. Assumpt.	[428]
— — Visitationis.	2. Julii.	523
Mariæ Magdalænæ de Pazzis, Virg.	27. Maji.	412
„ „ Pœnit.	22. Julii.	578
Marthæ, Virg.	29. „	596
* Martialis, Episc. et Conf.	3. „	[377]
Michaëlis, Archangeli Apparitio.	8. Maji.	384
* „ de Sanctis, Conf.	5. Julii.	[383]
Naboris et Felicis, Mart., Commem.	12. „	551
Nazarii, Celsi et Victoris Mart., ac Iñnocentii, Pp. Cf.	28. „	594
* Nicolai et Soc., Mart. Gorcom.	9. „	[394]
Norberti, Episc. et Conf.	6. Junii	436
Pantaleonis, Mart.	27. Julii.	594
* „ Aliud Officium.	27. „	[411]
Paschalis Baylon, Conf.	17. Maji.	394
Patrocinii S. Joseph. Cf., Sponsi B. M. V.	Dom. III. p. Pascha.	367
Pauli, Apost., Commem.	30. Junii.	496
Paulini, Episc. et Conf.	22. „	463
* Peregrini Latiosi, Conf.	13. Maji.	[301]
Petri et Pauli, Apost.	29. Junii.	489
„ „ Octava.	6. Julii.	535
„ Apostoli ad Vincula.	1. Aug.	602
„ Cælestini, Papæ et Conf.	19. Maji.	400
Petronillæ, Virg., Commem.	31. „	417
Philippi Benitii, Conf.	23. Aug.	705
„ Nerii, Conf.	26. Maji.	409
* Philumenæ, Virg. et Mart.	11. Aug.	[414]
Pii I, Papæ et Mart.	11. Julii.	550
Praxedis, Virg.	21. Julii.	577
Primi et Feliciani, Martyrum.	9. Junii.	437
* Prodigiorum B. M. V.	9. Julii.	[394]

Processi et Martiniani, Mart., Commem.	2. Julii.	pag. 529
Pudentianæ, Virg., Commem.	19. Maji.	400
* Pulcheriæ, Imperatricis, Virg.	7. Julii.	[385]
Raymundi Nonnati, Conf.	31. Aug.	730
* Redemptoris Ss.	Dom. III. Julii.	[364]
* Rochi, Conf.	16. Aug.	[416]
Romani, Mart., Commem.	9. "	648
Rosæ a S. Maria, Limanæ Virg.	30. "	727
Sabinæ, Mart., Commem.	29. "	721
Sanguinis Pretios. D. N. J. C.	Dom. I. Julii.	503
Septem Fratrum ac Rufinæ et Secundæ, Virg. Mm.	10. Julii.	547
Silverii, Papæ et Mart.	20. Junii.	458
Stephani, Protomartyris, Inventio.	3. Aug.	615
" Papæ et Mart., Commem.	2. "	610
" Hung. Regis, Conf.	2. Sept.	733
Symphorosæ et VII filiorum ejus, Mm., Comm.	18. Julii.	564
Tiburtii et Susannæ, Mart., Commemor.	10. Aug.	658
Timothei, Hippolyti etc., Mm., Commem.	22. "	701
Transfiguratio D. N. J. C.	6. "	625
* Transverberatio Cordis S. Teresiæ.	27. "	[426]
Trinitatis Ss.	Dom. I. post Pent.	171
* Triumphi S. Crucis.	16. Julii.	[400]
Ubaldi, Episc. et Conf.	16. Maji.	393
Urbani I., Papæ et Mart., Commemor.	25. "	406
Venantii, Martyris.	18. "	397
* Veronicæ de Julianis, Virg.	9. Julii.	[397]
Vincentii a Paulo, Conf.	19. "	569
Visitationis B. M. V.	2. "	523
Viti, Modesti atque Crescentiæ, Mm.	15. Junii.	452
Xysti, Felicissimi et Agapiti, Mm., Comm.	6. Aug.	626
Zephyrini, Papæ et Mart.	26. "	713

OFFICIA VOTIVA.

De sanctis Angelis.	pag. [237]	De Passione D. N. J. C.	pag. [260]
" " Apostolis.	[249]	" Immaculata Conceptione	
" sancto Joseph Conf.	[252]	B. M. V.	[275]
" Ss. Eucharist. Sacramento.	[259]	Romæ. Ss. Ap. Petri et Pauli.	[283]

Die 15. Maji.

In Festo

S. Joannis Baptistæ de la Salle Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui ad christiánam pauperum eruditióem, et ad juvéntam in via veritátis firmándam, sanctum Joánnem Baptistam Confessórem excitásti, et novam per eum in Ecclesiá familiam collegísti: concede propítius; ut ejus intercessióne et exémplo, stúdio glóriæ tuæ in animárum salúte fervéntes, ejus in cœlis coronæ participes fieri valeámus. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Baptista de la Salle, Rhemis claro génere ortus, puer adhuc móribus et factis in sortem Dómini se vocándum et sanctimóniæ laude honestándum porténdit. Adoléscens in Rheménsi Académia litteras ac philosophicas disciplínas dídicit: quo témpore etsi ob ánimi virtútes et álaacre ingénium ac suáve ómni-

bus carus esset, ab æquá-
lium tamen societáte abhor-
rébat, ut solitúdini addi-
ctus facílius Deo vacáret.
In clericálem militiam jam-
prídem cooptátus, sexto
décimo ætátis anno inter
Rheménses Canónicos ad-
scriptus est. Lutétiam Pa-
risiórum, Theologiæ in Sor-
bónica Universitáte datú-
rus óperam, conténdit at-
que in Sulpitiánum Semi-
nárium adscítus est. At
brevis paréntibus orbátus,
domum régredi coáctus,
fratres educándos suscep-
pit; quod, scientiárum ín-
terim sacrárum stúdia non
intermittens, óptimo cum
fructu præstitit, uti éxitus
comprobávit.

R. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sacerdotio demum au-
ctus, qua præstanti fide
animique ardóre primum
ad aram fecit, eisdem toto
vitæ témpore sacris est
operátus. Intérea salútis
animórum stúdio incénsus,
totum in eorúmdem utili-
tátem sese impéndit. Soró-
rum a Jesu infánte, puéllis

educándis institutárum, régimen suscepit, eásque non modo prudentíssime est moderátus, sed ab excídio vindicávit. Hinc porro ánimus advértit ad púeros de plebe religióne bonisque móribus informándos. Atque in hoc quidem illum suscitáverat Deus, ut scílicet, nova in Ecclésia sua religiosórum hóminum familia cóndita, puerórum, præsertim pauperum, scholis perénni efficacique ratióne consúleret. Demandátum vero a Dei providéntia munus, per contradictiões plúrimas magnásque ærúmnas feliciter implévit, fundáta Fratrum sodalitaté, quam a scholis christiánis nuncupávit.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Adjúctos ígitur sibi hómines in gravi ópere et árduo, apud se primum suscepit; tum aptióri in sede constitútos disciplina sua óptime ímbuit iis légibus sapientibúsque institútis, quæ póstea a Benedícto décimo tértio sunt confirmáta. Ex demissióne ánimi ac paupertátis amóre primum canonicátu se abdicávit omniaque sua bona in paúperes erogávit; quin

étiam sérius, quod frustra sæpius tentáverat, fundáti a se institúti régimen sponte depósuit. Nihil tamen ínterim de fratrum sollicitúdine remíttens deque scholis ab eo, plúribus jam locis, apértis; impénsius Deo vacáre cœpit. Assidue jejúniis, flagéllis aliisque asperitatibus in se ipsum sáviens, noctes orándoducebat. Donec virtútibus ómnibus conspicuus, præsertim obediéntia, stúdio divínæ voluntátis impléndæ, amóre ac devotióne in Apostólicam Sedem, méritis onústus, sacraméntis rite susceptis obdormívit in Dómino annos natus duo de septuagínta. Eum Leo décimus tértius Póntifex Máximus Beatórum catálogo insérui; novisque fulgéntem signis anno jubilæi millésimo noningentésimo sanctórum honóribus decorávit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilia sancti Joannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Matth. Hom. 60.

Videte, ne aliquem
istorum contempseritis
parvulorum,
quia eorum Angeli Patris
mei faciem semper aspiciunt,
et quia ego propter
eos veni, et hæc Patris mei
voluntas est. Ad tuendos,
conservandosque pusillos
diligentiores nos reddit.
Perspicias quam ingentia in
tutelam tenuium mœnia
erexerit, et quantum studium,
curamque habeat, ne
perdantur, tum quia supremas
despicientibus eos pœnas
statuit, tum quia summam
pollicetur mercèdem
his qui curam eorum suscipiunt,
idque tam suo, quam
Patris exemplo corroborat.

R. Iste est.

Lectio viii.

Dominum igitur etiam nos
imitemur, et nihil pro
fratribus omittamus, etiam
eorum, quæ humilia vilia-
que nimium videntur: sed
si administratione nostra

etiam opus fuerit, quamvis
tenuis, atque abjectus qui-
dem cui administrandum
sit, fuerit; quamvis ardua
nobis res, atque laboris
plena esse videatur, omnia
hæc pro fratris salute tole-
rabiliora facilioraque, oro,
videantur: tanto enim stu-
dio, tantaque cura Deus
dignam esse animam ostendit,
ut neque Filio suo pe-
pcerit. R. Sint lumbi.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad
salutem, quod virtuose
ipsi vivamus, sed oportet
aliorum salutem re ipsa
desiderare; cum neque nos
recte vivamus, neque alios
hortemur, quid responde-
bimus? Quæ nobis spes
salutis reliqua erit? Quid
majus, quam animis mode-
rari, quam adolescentulo-
rum fingere mores? Omni
certe pictore, omni certe
statuario, ceterisque hujus-
modi omnibus excellentio-
rem hunc duco, qui juve-
num animos fingere non
ignoret. Te Deum.

Elogium Martyrologio Romano inserendum. Idibus Maji.

Post verba . . . a patre jussa est decollari. Rothomagi, sancti
Joannis Baptistæ de la Salle Confessoris, qui in erudienda ado-
lescentia, præsertim paupere excellens, ac de religione civilique
societate præclare meritus, Fratrum Scholarum Christianarum
Sodalitatem instituit.

URBIS ET ORBIS.

Ad humillimas preces Rev. Fr. Robustiani, Procuratoris Generalis et Postulatoris Congregationis Fratrum Scholarum Christianarum, ab infrascripto Cardinali Sacro Consilio legitimis Ritibus cognoscendis ac tuendis Præfecto relatas, Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., ex ipsius Sacræ Congregationis consulto, benigne concedere dignatus est, ut festum S. Joannis Baptistæ de la Salle Confessoris, cum Officio et Missa de Communi Conf. non Pont., exceptis Oratione et Lectionibus secundi ac tertii Nocturni propriis, sub ritu duplici minori die decima quinta Maji post annum 1902 ab universa Ecclesia quotannis recolatur: mandavitque, ut Calendario universali ac novis editionibus Breviarii et Missalis Romani ejusmodi festum cum supradicto Officio ac Missa (de eodem Communi, *Os justi*, præter Orationem et Evangelium) inscribatur; nec non elogium, prout huic præjacet Decreto, Martyrologio Romano inseratur. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 10. Februarii 1901.

(L. ✕ S.)

D. Card. Ferrata, S. R. C. Præfectus.
Diomedes Panici, Archiep. Laodicen. S. R. C. Secret.

Concordat cum Originali.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacror. Rituum Congregationis die 15. Martii 1901.

+ D. Panici Archiep. Laodice. S. R. C. Secretarius

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 21. Martii 1901.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

Die 27. Maji.

S. Bedæ Venerabilis Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif. Ant. O Doctor optime . . . beâte Beda.

℣. Amávit.

Oratio.

Deus qui Ecclésiám tuam beáti Bedæ Confessóris tui atque Doctóris eruditíone claríficas: concéde propítius fámulis tuis; ejus semper illustrári sapiéntia et méritis adjuvári. Per Dóminum.

Et fit Coñemor. S. Joannis I. Papæ, Mart. Ant. et ℣. pro temporis diversitate.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Joánnis Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectíone gaudeámus. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beda præsbyter Gírví, in Británniæ et Scótiæ fínibus ortus, septénnis sancto Benedicto Biscópio abbáti Wiremuthénsi educándus tráditur. Mónachus deínde

factus vitam sic instituit, ut dum se ártium et doctrínarum stúdiis totum impénderet, nihil unquam de regulári disciplína remitteret. Nullum fuit doctrínæ genus, in quo non esset diligentíssime versátus; sed præcípua illi cura divinárum Scripturárum meditátio, quarum senténtiam ut plénius assequerétur, græci hebraicíque sermónis notítiam est adéptus. Tricésimo ætátis anno, abbátis sui jussu sacérdos initiátus, statim, suasóre Acca Hagulstadénsi epíscopo, sacros explanáre libros aggréssus est: in quo sanctórum Patrum doctrínis ádeo inhæsit, ut nihil proférret nisi illórum judício comprobátum, eorúmdem étiam fere verbis usus. Otium perósus semper, exlectíone ad oratióem transíbat ac vicíssim ex oratióne ad lectiόnem: in qua ádeo ánimoinflamabátur, ut sæpe inter legéndum et docéndum lácrimis perfunderétur. Ne autem rerum fluxárum curis distraherétur, delátum abbátis munus constantíssime detrectávit.

℞. Honéstum fecit.

Lectio v.

Sciéntiæ ac pietátis laude Bedæ nomen sic brevi cláruit, ut sanctus Sérgius Papa de eo Romam arces-séndo cogitáverit; quo difficíllimis scílicet, quæ de rebus sacris exórtæ erant, quæstiónibus definiéndis conférret óperam. Emen-dándis fidélium móribus, fidei vindicándæ atque ad-seréndæ libros plures con-scrípsit: quibus tantum sui apud omnes opinióem fe-cit, ut illum sanctus Boni-fácius epíscopus et martyr Ecclésiæ lumen prædicá-verit, Lanfráncus Angló-rum doctórem, Concílium Aquisgranénse doctórem admirábilem díxerit. Quin ejus scripta eo adhuc vi-vénte, públice in Ecclésiis legebántur. Quod cum fie-ret, quóniam ipsum san-ctum mínime appelláre li-céret, venerábilis título ef-ferébant: qui deínde véluti próprius sequútis étiam tempóribus semper hábi-tus est. Ejus autem doctri-næ eo vis effícíor erat, quod vitæ sanctimónia re-ligiosisque virtútibus con-firmabátur. Quamóbrem discípu-los, quos multos et egrégios imbuéndo- habu- it, stúdio et exémplo non lítteris modo atque scién-

tiis, sed étiam sanctitáte fecit insíignes.

R. Amávit eum.

Lectio vi.

Ætáte demum et labó-ribus fractus, gravi morbo corréptus est. Quo cum ámplius quinquagínta dies deténtus esset, consuétum orándi morem Scriptu-rasque interpretándi non intercépít: eo namque témpore Evangélium Joáñis in populárium suórum usum ánglice vertit. Cum autem in Ascensiónis prælúdio instáre sibi mortem persen-tíret, suprémis Ecclésiæ Sacraméntis muníri voluit: tum sodáles amplexátus, atque humi super cilício stratus, cum illa verba in-gemináret, Glória Patri et Fílio et Spirítui Sancto, obdormívit in Dómino. Ejus corpus, suavíssimum, uti fertur, spirans odórem, se-púltum est in monastério Gírvénsi, ac póstea Dun-clínium cum sancti Cuth-bérti reliquiis translátum. Eum tamquam doctórem a Benedictínis aliisque re-ligiosis famíliis ac diocé-sibus cultum, Leo décimus tértius Póntifex Máximus, ex Sacrórum Rítuum Con-gregatiónis consúlto, uni-versális Ecclésiæ Doctórem declarávit, et festo ipsíus

die Missam et Officium de Doctóribus ab ómnibus recitári decrevit.

R. Iste homo.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Evang. Vos estis sal terræ.

In terra humána natúra, in sale sapiéntia verbis significatur. Salis enim natúra terra efficitur infructuósa. Unde quasdam urbes légimus, victórum ira, sale semínatas. Et hoc cónvenit apostólicæ doctrínæ, ut sale sapiéntiæ compéscat in terra humánæ carnis luxum sæculi, aut foeditátem vitiórum germináre. Quod si sal evanúerit; in quo saliétur? Id est, si vos, per quos condiéndi sunt pópuli, propter metum persecutiónum, aut terrórem, amiséritis regna coelórum, extra Ecclésiám pósito, inimicórum opprobria sustinétis non dúbium. **¶** Vos estis lux mundi: id est, vos, quia vera luce il-

lumináti estis, lux eis qui in mundo sunt, esse debétis. Non potest civitas abscondi supra montem pósito: id est, apostólica doctrína super Christum fundáta; sive Ecclésiá super Christum ex multis géntibus fidei unitáte constrúcta, et caritátis bitumine conglutináta: quæ sit tuta intrántibus, et laboriósá adeúntibus, habitatóres custódit, et omnes inimícos seclúdit.

R. Iste est.

Lectio viii.

Neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum. Sub módio ergo lucérnam ponit quisquis lucem doctrínæ cómmotis temporálibus obscurat et tegit: super candelábrum vero, qui se ita ministério Dei súbjicit, ut supérior sit doctrína veritátis, quam sérvitus córporis. Aliter Salvátor accéndit lucérnam, qui humánæ testamnatúræ flamma suæ divinitátis implévit, et hanc super candelábrum, id est Ecclésiám, pósuit, quod in fróntibus nostris fidem suæ incarnationis fixit. Quæ lucérna non pótuit sub módio poni, id est, sub mensúra legis inclúdi; nec in

sola Judæa, sed in universo
illuxit orbe.

R. In medio Ecclesiæ.

**Lectio ix. de S. Joanne I. Papa,
Mart. cujus Commemor. fit in
Laudibus.**

URBIS ET ORBIS.

Quo Sancti Bedæ Venerabilis, tot illustrium scriptorum et summorum Pontificum præconiis condecorati, honor et cultus augeatur, complures sacrorum Antistites præsertim ex Anglia, supplicibus ad Pium Papam IX. fel. rec. litteris, et nuperrime iteratis precibus Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. porrectis, enixe postularunt, ut dies festus hujus sancti ac præclari Confessoris in toto Catholico orbe agi valeat cum Officio et Missa propria Ecclesiæ Doctoris, prout aliquibus locis atque universis sodalibus Benedictinis et Cisterciensibus jamdiu concessum fuit. Illud etiam Ven. Card. Bellarmini effatum ingenti cum animi gaudio atque spe commemorarunt: *Beda Occidentem, Damascenus Orientem sapientia sua illustravit*; insimul asserentes ea omnia quæ juxta Benedictum XIV. in Opere de Canonizatione Sanctorum lib. iv. part. 2. cap. 11. n. 13. pro adjudicando titulo Ecclesiæ Doctoris necessaria sunt, Sancto Bedæ apprime convenisse.

Placuit autem ipsi Sanctissimo Domino Nostro ejusmodi tam gravis negotii examen Sacrorum Rituum Congregationi committere. Quæ exposito prius doctissimi viri suffragio typis cuso, in Ordinariis Comitibus die 11. Julii hoc vertente anno ad Vaticanum habitis, infrascripto Cardinali Sacræ eidem Congregationi Præfecto et Relatore, sequens dubium discutiendum atque expendendum suscepit: „An sit extendendum ad universam Ecclesiam Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio et Missa propria, addita Doctoris qualitate?“ Et Sacra eadem Congregatio, omnibus rite perpensis, auditoque R. P. D. Joanne Baptista Lugari Sanctæ Fidei Promotore, rescribendum censuit: „Supplicandum Sanctissimo pro extensione Officii et Missæ S. Bedæ Venerabilis ad Universam Ecclesiam, addita Doctoris qualitate.“ Quam resolutionem Sanctissimo Domino Nostro Leoni Papæ XIII. ab ipso infrascripto Cardinali relatum, Sanctitas Sua ratam habuit et confirmavit, atque insuper ex ipsius Sacræ Congregationis consulto concedere dignata est, ut Festum S. Bedæ Venerabilis cum Officio et Missa propria Confessoris et Ecclesiæ Doctoris, prout huic præjacent decreto, die 27. Maji quæ est natalitia, eaque impedita juxta Rubricas, die prima insequente libera, ab universa Ecclesia sub ritu duplici minori inde ab anno 1901 in posterum recolatur. Tandem idem Sanctissimus Dominus Noster supradictum Officium cum Missa de S. Beda Venerabili, sub enunciato ritu in Calendario Universali et in novis editionibus Breviarii et Missalis Romani deinceps inseri jussit. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13. Novembris 1899.

C. Episc. Prænestin. Card. Mazzella, S. R. C. Præf.

(L. ✠ S.)

D. Panici, S. R. C. Secretarius.

Concordat cum Originali. In fidem etc.

Ex Secretaria Sacr. Rit. Congregat., die 9. Decembris 1899.

(L. ✠ S.)

D. Panici, S. R. C. Secretarius.

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 12. Decembris 1899.

Dr. F. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

OFFICIA PROPRIA
SS. SUMMORUM PONTIFICUM
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE

ALIORUMQUE SANCTORUM VEL BEATORUM

OMNIBUS VEL PLURIBUS DIOECESIBUS CONCESSA
QUÆ KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM SEQUUNTUR.

EDITIO TYPICA.

PARS ÆSTIVA.

RATISBONÆ, NEO EBORACI ET CINCINNATHI.
SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCLXXXVI.

Decretum Approbationis.

Qfficia hæc cum textu originali plane concordant; idcirco præsens exemplar pro futuris editionibus uti typicum habendum est.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 12. Septembris 1885.

L. Dandl, Secret. S. R. C. Sacramentorum

~~~~~

Imprimatur.

Ratisbonæ, die 31. Decembris 1885.

M. Dandl, Vicarius in Spirit. Generalis.

OFFICIA PROPRIA
SS. S. R. E. SUMMORUM PONTIFICUM
ET ALIORUM
ROMANO CLERO SÆCULARI ET REGULARI CONCESSA.

PARS AESTIVA.

FESTA MAJI.

Die xv.

S. Isidori Agricolæ Conf.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xvii.

S. Joannis Nepomuceni
Martyris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis die 16. Maji 1. loco.

Die xxi.

S. Felicis a Cantalicio
Confessoris.

Semiduplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxiii.

S. Joannis Baptistæ de
Rossi Confessoris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxiv.

B. M. V. sub tit. Auxilium
Christianorum.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro ali-
quibus locis eadem die.

Die xxvii.

S. Joannis I. Papæ et
Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.
præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes Etruscus
Constantino pa-
tre genitus, to-
tius cleri con-
sensu, in locum Hormis-
dæ vita functi, ex pres-
býtero tituli Pammáchii
subrogatus fuit. Justino
seniøre imperatøre rexit
Ecclésiã, ad quem pro-

fēctus est Constantinópolis, auxiliī causa, quod Theodorícus rex hæréticus divexábat Itáliam. Cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum equum, quo ejus uxor mansuétó utebátur, itínēris causa commodásset: factum est ut dómīno póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémītu et totíus cōrporis agitatóne semper deinceps dōminam expúlerit, tamquam indignarétur mulierem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quamóbrem illi equum Pontífici donavérunt.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem aetérnam.

V. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Sed illud majus miráculum, quod Constantinópolis, in áditu portæ Aúreæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum imperátore Pontífici honóris causa occurrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam imperátor eum venerátus est.

Rebus cum imperátore compósitis, in Itáliam rediit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ episcopos, jubens eos Ariánórum ecclésiās ad cathólicum ritum consecráre, illud subjúgens: Quia et nos, quando fúimus Constantinópolis, tam pro religiōe cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum ecclésiās reperíre potúimus, cathólicas eas consecrávimus.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine * Et voluntáte labiórū ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; posuísti in cápīte ejus coronam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodorícus, dolo accersítum Pontíficem Ravénā in cárcerem conjécit, ubi squalóre inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e víta, cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim; ordinátis eo témpore episcopis quíndecim. Paulo post móritur Theodorícus; quem quidam Eremíta, ut scribit sanctus Gregórius,

vidit inter Joánnem Pontíficem et Sýmmachum patrícium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparítanum; ut vidélicet illi quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam delátum est, et in basilíca sancti Petri sepúltum.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis vult. de eod. Coñ. 1. loco.

R. viii. Dóminé prævenísti.

Die xxviii.

S. Urbani I. Papæ et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni Mártiris tui atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus ápod te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

rbánus Románus, Alexándro Sevéro imperatóre, doctrína et vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convertit: in illis Valeriánum,

beátæ Cæciliæ sponsum, et Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martýrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus quam ecclesiásticos et christianórum fratrum vel indigéntium converti: quia vota sunt fidélium, et prætia peccatórum, ac patrimónia paúperum. Sedit annos sex, menses septem, dies quátuor; ac martýrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatióibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per divérsa loca octo.

R. Honéstum fecit. 4*

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata et religiósá solémnitas, qua passiónem beáti Mártiris Urbáni celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis, semper cúpiens vidére præsentem

tam bonum rectorem atque doctorem. Sed quos afflixerat sollicitudo certaminis, consolata est corona victoris. Et nunc non solum sine ulla tristitia, verum etiam cum ingenti lætitia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legendo recolumus: dièque isto gaudere nobis concessum est, non timere. Neque enim formidamus terribiliter venientem, sed exspectamus hilariter redeuntem.

R. Desiderium. 4*

Lectio vi.

Vicina corporis morte, non moriebatur in animo pastoris vigilantia pastoralis: et cura tuendi Domínici gregis usque ad extremum vitæ hujus diem mente sobria tenebatur. Nec excutiebatur ab animo diligentiam fidelissimi dispensatoris manus jam proxima cruenti carnificis. Ita se Mártyrem cogitabat futurum, ut esse non oblivisceretur episcopum; magis curans, quam rationem pastorum principi de commissis sibi óvibus redderet, quam quid infideli proconsuli de fide propria responderet. Amabat quippe eum qui Petro dixerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus

pro quibus sanguinem fundere, illum imitans, præparabat. **R.** Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo peregre. de Comm. Conf. Pont. 1. loco, **R.R.** vero de Comm. unius Mart.

Die xxix.

S. Bonifacii IV. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifacius hujus nominis quartus, Joannis filius, Valeriæ Marsorum natus, ex monacho sancti Sebastiani extra Urbem, et Presbytero Cardinali, sub imperatore Phoca, ad pontificatum assumptus est, et consecratus die Dominico, quinto Kalendas Septembris, anno Domini sexcentésimo séptimo, seditque annos sex, menses octo, dies trédecim, duabus ordinationibus peractis mense Decembri, in quibus episcopos viginti quinque, diaconos octo creavit.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliabitur ei. **℣.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Statim paternam domum in monastérium eréxit, et fundos suos in monachórum usum eidem monastério adscripsit; sed ut longe majóri beneficio hujus institúti hómines sibi obstríngeret, convocátis ad sýnodum Itáliæ episcopis, sanctis légibus labéntem monachórum disciplinam restítuit. Mellítus Londinénsis episcopus, qui Romam vénerat, de rebus Anglicis Christi Vicárium consultúrus, sýnodo intérfuit, illiúsque decréta cum líteris Bonifáccii in Británniam tulit.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **℣.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Ab imperatóre Phoca sanctíssimus Póntifex nóbile Romæ delúbrum, Pántheon scilicet, obtínuit: christiáno ritu consecrátum in ecclésiám Deíparæ Vírgini et sanctis Martýribus dicátam mutávit. Ad majórem

sanctitátem conciliándam, incredíbilem sacrárum reliquiárum vim, ex diversis arenáriis edúctam, inférri, et juxta princípem aram condi curávit. Dénique sub Heraclío virtúte ac méritis clarus obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Júnii, sepultúsque est in Vaticáno.

℞. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pérégre. de eodem Comm. 1. loco.

Die xxx.

S. Felicis I. Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequ.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix, RománuS, patre Constántio, Aureliáno imperatóre præfuit Ecclésiæ. Constituit ut Missa supra memórias et sepúlchra Mátyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habúisset ordinatiónes duas, et creáset presbýteros novem, diáconos quinque, episcopos per diversa loca quinque, martýrio coronátus, via Aurélia sepelítur in basilíca, quam a se ædificá-

tam dedicarat. Vixit in pontificatu annos duos, menses quatuor, dies viginti novem.

R. Honestum fecit. 4*

Sermo S. Augustini Episc.
Serm. 138. de Verbis Domini.

Lectio v.

Pastor bonus Christus. Quid Petrus? nonne bonus pastor? nonne et ipse animam suam pro ovibus posuit? Quid Paulus? Quid ceteri Apostoli? Quid eorum tempora consequentes beati episcopi Martyres? Quid etiam iste sanctus Felix? Nonne omnes pastores boni, non mercenarii, de quibus dicitur: Amen dico vobis, percepérunt mercedem suam? Omnes ergo illi pastores boni, non solum quia sanguinem fuderunt, sed quia pro ovibus fuderunt. Non enim fuderunt elatione, sed caritate.

R. Desiderium. 4*

Lectio vi.

Nam et apud haereticos, qui propter iniquitates et errores suos aliquid molestiarum perpessi fuerunt, nomine martyrii se jactant: ut hoc pallio dealbati facilius furentur, quia lupi sunt. Si autem vultis scire in quo numero habendi sunt, pastorem bonum Paulum Apostolum audite: quoniam non

omnes, qui corpora sua in passione etiam ignibus tradunt, aestimandi sunt sanguinem fudisse pro ovibus, sed potius contra oves. Si distribúero, inquit, omnia mea pauperibus, et tradidero corpus meum, ut ardeam: Jam ipsi sunt: sed vide quid sequitur: Caritatem autem non habeam, nihil mihi prodest. Ecce venit ad passionem, ecce venit et ad sanguinis effusionem, venit et ad corporum incensionem; et tamen nihil prodest, quia caritas deest. Adde caritatem, prosunt omnia: detrahe caritatem, nihil prosunt cetera.

R. Stola jucunditatis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit. de eod. Com. I. loco.

FESTA JUNII.

Die i.

S. Eleutherii Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart. praefer sequ.

Oratio. Infirmis.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

leuthérius, natione Græcus, Abundio patre natus Nicopoli Epíri oppido, ex pres-

býtero sanctæ Románæ Ecclesiæ, post Sotéris mortem, totíus cleri suffrágiis, Románus Póntifex renuntiátus est, Marco Aurélio imperatóre Augústo, anno Dómini centésimo septuagésimo nono. Quo múnere egrégie, et suíma cum laude functus est annos quíndecim, dies vigínti tres: tribus ordinatióibus mense Decémbri factis, creatisque presbýteris duódecim, diáconis octo, epíscopis per diversa loca quíndecim.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Ab Ecclesiá Lugdunénsi per líttas, de nonnúl-
lis quæstiónibus consúltus,
Irenæum virum doctíssi-
mum litterárum latórem hu-
mániter excépit, eíque Apo-
stólicas traditiónes, quas
Romána Ecclesiá illibátas
serváverat, apéruiť. Super-
stitiósas Montanistárum xe-
rophágias damnávit: ópti-
mas leges pro recta ju-
diciórum ecclesiasticórum
forma præscrípsit; Marció-
nem et Valentínium sápius
relápsos, ab Ecclesiá pénit-
tus ejécit.

R. Desidérium. 4*

Lectio vi.

Cum summa pace Eccle-
sia fruerétur, multos

étiam ex optimátibus ad
Christi fidem Romæ con-
vertit. A Lúcio Britannó-
rum rege líttas per legá-
tos accépit, divíni verbi
minístros postulánte, ad
quem Fugátium et Damiá-
num Románæ Ecclesiæ
presbýteros misit, a quibus
rex ipse cum tota familiá,
et súbditi fere omnes
sacro lavácro regeneráti
fuére. His demum aliis-
que pro divíno cultu per-
áctis, sancto fine quíévit,
sub imperatóre Cómmodo,
quinto Kaléndas Júnii, se-
púltus in Vaticáno.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Si quis venit. **de eod. Coñ. 1. loco.**

Die ii.

S. Eugenii I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Beáto Martino hujus
nóminis primo, ty-
ránica hærétiçi im-
peratóris senténtia Chersó-
nam relegáto, Theodóro
exárcho instánte, Eugé-
nius pátria Románus, qui
fere a cunábulis sacro cle-

ricórum órđini se addíxerat, abséntis Pontíficis vices gessit, ne Románæ Ecclesiæ administratio cessásse omníno viderétur; sed hac revéra potestáte modéste uti visus est, cum probe sciret, Martíno vivénte se legítimum Pontíficem non esse, sed illíus dumtáxat quasi vices geréntem.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Ubi vero prædictus Christi Martyr, ærúmnis et inédia conféctus, ad beátam vitam migravísset, in cáthedra Petri, clero consentiénte, ut legítimus Petri succéssor sedit, et in illo Apostólici ministérii cúlmine talem se gessit, qualem suprémi múnieris ei crédi dignitas, et ómnium Christi fidélium ejus curæ commissórum salus et utilitas postulábant; mitis enim fuit, benígnus et mansuétus, et, quod caput est, vitæ sanctimónia illústris.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Singulárem cleri curam hábuit, quem patérno semper amóre et multis beneficiis prosecúsus est. In egénos tamen mirábilis ejus beneficéntia enítuit,

quibus réditus Ecclesiæ vivens et móriens liberáli manu erogávit, appríme ratur, Ecclesiæ opes ad nobilióres usus applicári non posse, et ex mánibus indigéntium ad æternitátis ærárium, cum incredíbili spirituális usúræ lucro, recta tradúci. Transáctis demum duóbus annis, et novem fere ménsibus, sancto fine quiévít, anno Christi sexcentésimo quinquagésimo quinto, et ejus corpus in basilíca sancti Petri recónditum fuit.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

Die iii.

S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg.

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 27. Maji.

Die vii.

S. Augustini Ep. et Conf.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 28. Maji.

Die ix.

S. Ferdinandi Reg. Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis die 30. Maji.

Die xii.

**S. Leonis III. Papæ et
Confessoris.**

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

Commemor. Ss. Basilidis, etc.
Martyrum.In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

eo hujus nómínis
tértius, Románus,
ex patre Asúppio, a
puerítia in vestiário patri-
archíi Lateranénsis in o-
mnem ecclesiásticam ac di-
vínam disciplínam educá-
tus, ex mónacho sancti Be-
nedicti, præsbyter cardíná-
lis, ac demum Póntifex Má-
ximus, incredíbili ómnium
consensióne, ipso die óbi-
tus Adriáni creátus est, an-
no septingentésimo nona-
gésimo quinto, sedítque in
sancta Petri sede annos vi-
gínti, menses quinque, dies
decem et septem.

R̃. Invéni David. 6*

Lectio v.

Talem se in pontificátu
exhibuit, qualem se an-
te assumptiónem præbue-
rat: piíssimum scílicet, mi-
tíssimum, singulári in De-
um religióne, erga próxi-

mum caritáte, prudéntia in
rebus geréndis, paúperum
ægrorúmque paréntem, Ec-
clésiæ defensórem, divíni
cultus promotórem, útpote
qui máxima quæque pro
Christo et Ecclésiá sédulo
præstitit, et patiénter tole-
rávit.

R̃. Pó sui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Cum ab ímpiis, érutis
óculis, et confóssus vul-
néribus, semivívus relictus
fúisset, postrídie per in-
sígne miráculum sanus in-
véntus est, iisdémque par-
ricídís vitam suis préci-
bus obtínuit. Cárolo Ma-
gno Francórum regi Ro-
mánum impérium détulit;
peregrínis amplíssimum xe-
nodochíum extrúxit: pa-
trimónium aliósque fundos
paupéribus adscripsit. Ba-
sílicas Urbis, præsertim
Lateranénsem (in cujus pa-
triarchíó triclínum ma-
gnum super ómnia triclínia
fundávit), et sacras ædes
tot ac tantis divítiis cumu-
lávit, ut fidem omnem su-
peráre videátur. Vitam de-
mum religiosíssimam pio
fine coronávit, pridie Idus
Júnii, anno Dómini octin-
gentésimo décimo sexto, et
sepúltus est in Vaticáno.

R̃. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Homo peregere profici-
scens. de eodem Com. 1. loco.

Lectio ix. et commemor. Ss. Ba-
silidis etc. Mm. in Laud.

Die xx.

S. Silverii Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart.,
præter sequentia.

Oratio. Infirmi tatem.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Silvérius Campánus
post Agapítum pró-
xime Póntifex cre-
átus est: cujus doctrína et
sánctitas illúxit in insectán-
dis hæréticis, et constántis
ánimi magnitúdo perspécta
est in tuéndo judício Aga-
píti. Nam Anthímum, quem,
quia Eutychiánam hâresim
defendébat, Agapítus ab
episcopátu Constantinopo-
litáno deposúerat, cum a
Theodóra augústa sâpís-
sime rogátus esset, resti-
tuere nóluit.

R̃. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Quamóbrem iráta múl-
ier mandat Belisário ut Sil-
vérium mittat in exsíl-
ium. Qui exsulávit in ín-
sula Póntia, unde his verbis
scripsísse fertur ad Ama-

tórem episcopum: Sustén-
tor pane tribulatiónis et
aqua angústiae; nec tamen
dimísi, aut dimítto offíci-
um meum. Et sane, brevi in-
cómodis ærumnísque con-
fécus, obdormívit in Dó-
mino, duodécimo Kalé-
ndas Júlii; cujus corpus Romam
delátum, et in basilíca Va-
ticána depósitum, multis
miráculis illustrátum fuit.
Præfuit Ecclésiæ annos tres
et ámplius, creátis mense
Decémbri presbýteris tré-
decim, diáconis quinque,
episcopis per diversa loca
decem et novem.

R̃. Desidérium ánimæ. 4*

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio vi.

Sermónem éxigit tam gra-
ta et religiósá solémni-
tas, qua passióem beáti
Mártiris Silvérii celebrá-
mus. Tristis procul dúbio
tunc Ecclésia fuit, non
damno cadéntis, sed desi-
dério recedéntis, semper
cúpiens vidére præsentem
tam bonum rectórem atque
doctórem. Sed quos afflí-
xerat sollicitúdo certámi-
nis, consoláta est coróna
victóris. Et nunc non so-
lum sine ulla tristítia, ve-
rum étiam cum ingénti læ-

títia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter red-eúntem.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Communi 1. loco. **R.** viii. Dómine, præveniisti.

~~~~~
Die xxv.

S. Gallicani Martyris.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Dominica I. non impedita
post Oct. Ss. Petri et Pauli.

Commemoratio

**OO. SS. Summorum
Pontif. S. R. E.**

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

—❖❖❖—
FESTA JULII.

Die iii.

S. Pauli I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Paulus hujus nóminis primus, natióne RománuS, patre Constantino, post óbitum Stépiani tértii germáni fratris, anno Christi septingéntésimo quinquagésimo séptimo in ejus locum, novo exémplo, subrogátus est. Sed hoc exímia illius virtúti debebátur. Cum enim a Gregório secúndo in patriarchíO Lateranénsi, una cum fratre, a primis annis, ad christiános mores et omnem eruditiónem ecclesiásticam égrégie formátus fuisset, digniorem clerus non hábuit, quem perturbatissimis illis temporibus pio fratri succesorém eligeret.

R. Invéni David. 6*.

Lectio v.

Constantínus Copróny-mum, lítteris per legátum ad eum missis, semel atque íterum sollicitávit ut saniórem doctrínam amplecterétur; sed hæréticus et indurátus princeps solliciti pastóris vocem audíre nóluit, et in cathólicos, ac præcípue in mónachos sævíre non cessávit: quorum plúrimi, ut a tyránno se subdúcerent, in Itáliam se

recepérunt; quos benigne Paulus excépit, iisque templa et monastéria, congruis instructa reditibus, assignávit, in quibus Græca lingua, et pátrio ritu sacra perágerent.

R. Pósui adjutórium. 7*.

Lectio vi.

Exstant multæ illius epistolæ ad Pipinum Francorum regem scriptæ, in quibus grátias agit óptimo, et de Romána Ecclesiá benemérito principi, pro suscepta Ecclesiæ contra Longobardorum irruptiones defensione; eúmque raris elogiis cumulátum impense hortátur, ne umquam a cœpto desístat. Cum autem cœmetéria extra muros a Longobárdis diruta fuissent, multas inde sanctorum exúvias, ne bárbaris in prædam céderent, in Urbem intulit; quarum non módicam partem in ecclesiam monastérii a se constructi in patérnis ædibus et pingui censu ditáti collocávit. Céterum si quid ipsi témporis residui ecclesiástici regíminis cura relíiqueret, id totum aléndis Christi paupéribus, ægris, víduis, ac deténtis in cárcere consolándis, liberandisque oppréssis ære aliéno

impéndit. Et tandem matúrus cœlo pie obiit, undécimo pontificátus anno jam ínito, et in Vaticanó sepúltus est.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Die iv.

S. Irenæi Episc. et Mart.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die vii.

B. Benedicti XI. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Benedictum Pontíficem benedictionis tuæ grátia ad cœlum sublevásti: pópulum tuum, quæsumus, nova benedictione sanctífica; et a cunctis malis imminéntibus, ejus méritis et précibus, tua virtúte defénde. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura ocurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

enédictus undécimus, ex honesta Boccassinórum familia Tarvisii natus, anno

ætátis décimo quarto Prædicatórum institútum amplexus est; in quo humánis divínisque stúdiis quatuórdecim ańis impénse vacávit, totidémque suńa cum eruditiónis laude privátim ac públice dócuit. Sanctitátis et prudéntiæ fama conspicuus, per vários gradus et dignitátes órdis ad supréum ejus magistérium evéctus est; quo in múnere céteris exémplo prælúcens, disciplinam mirífice fovit, ac brevi témpore órdis ipsum amplificávit. Illíus ópera Bonifácus octávus in pacificándis Galliárum et Británniæ régibus feliciter usus, lustrándis commíssis sibi provinciis in Gállia peregrinántem sanctæ Románæ Ecclesiæ cardinalem presbýterum creávit, atque ad Urbem accítum in Panóniam legátum designávit, ubi tres príncipes de regni illius successióne contendéntes mira dexteritáte compósuit.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Pacáta Hungária Romam revérsus, Bonifácio Anágniæ circumvénito inter hóstium minas et invasiónes fórtiter ástitit, hæsitque indivúlse, réliquis fer-

me ómnibus ab eo fugiéntibus. Moxe eódem Pontífice humánis rebus exémpo, in Petri Sedem mira Patrum consensióne sufféctus est. In eo dignitátis fastígio, ab omni fastu prorsus aliénus, demissiónem ádeo cóluit, ut addúctam ad se matrem adhuc supérstitem paulo splendídius, ut decére videbátur, ornátam, a se dimiserittamquam non suam: mox vero natívo, atque humilióre cultu vestítam peramánter amplexátus, honorífice hábuit. Violátæ in prædecessóre suo pontificiæ dignitátis auctóres anathémate mulctávit: ab illo autem sevérius hábitos, prístinis honóribus restitútos in véniam et grátiam recépit. Pacándis Itáliæ provinciis, Guelphórum et Gibellínórum, Albórum et Nigrórum factiónibus misérime divexátis, Nicolás cardinalem Praténsem órdis Prædicatórum a látere legátum creávit, eumdémque in Angliam, Scótiám, et Hibérniám ad conciliándos reges et príncipes ire jussit.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Pacis studiosíssimus eam náviter promovít tum in Germánia, cui intestínis

dissídiis laboránti præsto fuit, tum in Sicília, quam sublato interdícto communióni restítuit. Sed et Galliárum regni cum Apostólica Sede concórdiam paulo ántea gravíssime læsam felíciter instaurávit. In Oriéntem étiam, aliásque schismaticórum províncias apostolicæ mentis curas porréxit, et Martíno archiepíscopo Antibarénsi disciplínæ ecclesiásticæ restauratiónem impénse commendávit. Sérviæ regem Orósum ad ejurándum schisma lítteris amantíssimis excitávit. Sýriæ demum ac Palæstínæ recuperándæ inténtum, áliaque ad religiónis increméntum cogitántem atque moliéntem comúnis necéssitas prævenit. Mórtuus est Perúsia, anno millésimo trecentésimo quarto, nono pontificátus mense nondum expléto, humilique, ut ipse jússerat, loco, apud fratres suos Prædicatóres cónditus est, miráculis statim post óbítum clarus. Cultum ab immemorábili témpore ei delátum Clemens duodécimus approbávit, utque ejus festum cum Offício et Missa sub ritu dúplici in univérso Prædicatórum órđine, atque a clero Tarvisíno et

Perusíno celebrarétur, indúlsit. **R.** Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo péregre proficiscens. **de eodem Comm. 1. loco.**

Die viii.

Beati Eugenii III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus, beáti Eugénii Confessóris tui atque Pontíficis intercessióne: ut toto tibi corde famulémur; quia nulla nobis prævalébit hostilitas, si in te veráciter confidámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bugénius hujus nóminis tértius, Bernárdus ántea dictus, pátria Pisánuus fuit. Exácta adolescéntia, clericáli militiæ nomen dedit, et sacerdotio póstea initiátus, ob egrégias ánimi dotes inter canónicos metropolitánæ Pisánæ cooptári méruit. Sancti Bernárdi, qui tunc Pisas advénerat, exémplo illéctus, eidem sese instituéndum dedit, atque in Cla-

raválle monásticum induit hábitum. Tanti viri disciplína ádeo profécit, ut primum Farfénsi monastério ab eo præpósitus, deinde abbas cœnóbii sanctórum Vincéntii et Anastásii ad Aquas Sálvias ab Innocéntio secúndo Summo Pontífice eléctus fúerit. Quo in obeúndo múnere cum sanctimóniæ ac prudéntiæ miro splendóre inclaruisset, a cardínalibus post Lúcii secúndi óbitum cunctis suffrágiis Póntifex Máximus creátus est. Vix autem ab ínito pontificátu, perduéllium turbis Ecclésiæ Románæ principátum evértere adniténtibus, semel atque íterum ab Urbe discédere cógitur, sedatáque deinde tempestáte íterum ad eam suñmo honóre, et bonórum gratulatióne regréditur.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Vitérbii cómmorans, Angliæ legátos, Scótiæ, Germániæ, Hispániæ et Gállia excépit, beáto Petro in ejus persóna obediéntiam et obséquium profiténtes; itémque nonnullos Arménia episcopos, qui insuper Metropolitáni ac gentis suæ nómine de gra-

vióribus orientális ecclésiæ negótiis ejus exquisivérunt senténtiam. Proféctus in Gálliam, concília Rhemis ac Tréviris celebrávit, in quibus Eonis et Gilbérti Porretáni proscripsit erróres, áliaque plura sapiénter constituit ad cleri disciplínam, et Ecclésiæ libertátém. Cœnobia deinde Claravallénse ac Cisterciénse una cum sancto Bernárdο invísit præcláris ubique sanctæ conversatiónis exémplic relíctis. Ab eódem Bernárdο salutária mónita exquisívit ad Ecclésiám administrándam, et apostólicæ Sedis jura protuénda; ille vero ei pretiósum librum de Consideratióne dedit, quo Pontíficis principisque prærogatívæ et officia cœlésti sapiéntia declarántur. Litterárum quoque cultor exímíus, cum theologiæ ac jurisprudentiæ reformávit stúdia, tum académicos, uti vocant, gradus instituit, quo adulescéntium ánimos alacrióres rédderet.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Singulári pacis fovéndæ cupiditáte, curas omnes inténdit, ut discórdias Pisános inter et Lucénses

compóneret. Decórem domus Dei summópere diléxit: nam et basilicam Liberiánam pulchrióri decorávit ornátu, et ália templa quamplúra, aut refécit, aut pretiósus donis ditávit. Vaticánæ autem basilicæ quartam oblatiónum partem sibi de more competéntem, præter décimam jam a sancto Leóne nono Apostolórum Principi attribútam, elargítus est. Henrícum imperatórem, catholicórum principum nóbile exémpLAR, sanctórum in album rétulit. Tandem Tibure, quo æstívos calóres vitándi causa ab Urbe concésserat, gravi morbo implicitus, mortem justórum oppétiit octávo Idus Júlii anno millésimo centésimo quinquagésimo tértio, postquam in Petri cáthedra sedísset annos octo, et menses quátuor. Corpus Romam delátum, cónditum fuit in Vaticáno, una cum sancti Gregórii tértii et beáti Petri Levítæ exúviis. Sacrum porro cultum jam tunc miraculórum accedén-te fulgóre ei exhibítum, et in áliis quoque regiónibus, ad hæc usque témpora vigéntem, Summus Póntifex Pius nonus, ex Sacrórum Rítuum Congregatió-

nis consúlto, ratum hábuit et confirmávit.

R. Iste est qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo péregre. de eodem Comuni 1. loco.

Die ix.

Prodigiorum B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in festis B. M. V. per annum.

Die xi.

S. Pii I. Pont. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmitátem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pius hujus nóminis primus, Rufini filius, Hermétis frater, pátria Aquilejénsis, ex presbýtero sanctæ Romænæ Ecclésiæ Summus Póntifex creátus est, sedítque Antoníno Pio et Marco Aurélio imperatóribus Augústis. Quinque ordinatió-nibus mense Decémbri, episcopos duódecim, octódecim presbýteros creávit.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Exstant nonnúl-la ab eo præcláre institúta, præ-sértim ut Resurréctio Dó-

mini nónnisi die Domínico celebrarétur; quod póstea ab ejus successóribus Románis Pontíficibus confirmátum est; quibus id máxime curæ fuit, ut totíus Ecclesiæ epíscopi in pascháli celebritáte unifórmes essent.

R. Desidérium ánimæ. 4*

Lectio vi.

Pudéntis domum in ecclésiám mutávit, eámque ob præstántiam supra céteros Títulos, útpote Románi Pontificismansiómem, Título Pastóris dicávit, in eáque sápius rem sacram fecit, et multos ad fidem convérsos, et sacro fonte purgátos, in fidélium número adscripsit. Dum vero pii Pastóris munus obíret, fuso pro suis óvibus et summo Pastóre Christo ságuine, martýrio coronátus est, quinto Idus Júlii, ac sepúltus in Vaticáno.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit ad me. de eodem Comm. 1. loco.

Die xiii.

S. Anacleti Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

anacletus, nátióne Græcus, Atheniénsis, patre Antíocho, multis rebus præcláre gestis celebérrimus, post interrégnum pontificium quátuor ménsium et decem diérum, cristiánæ religiónis summum pontificátum adéptus, Cleménti per martýrium subláto, tértio Nonas Aprílis subrogátur, sedítque in cáthedra Petri novem annos, tres menses, et dies decem, presbýteris quinque, tribus diáconis et sex epíscopis dúplici ordinatione creatis, sub Trajáno imperatóre.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Hic Príncipi Apostolórum memóriam, seu ecclésiám, gratus et memor tanti beneficii ab eo accépti, per sacri órdis collatiómem, dum adhuc présbyter esset, in Vaticáno exstrúxit atque ornávit, Apostolórum trophæum ab antiquis pátribus mérito appellátam, quam nullo unquam furéntis licet persecutiónis túrbine déjici potuisse sed, quod omnem

admiratió nem súperat, má-
jóre in dies glória auctam
fuisse compértum est: futú-
rum sane secutúris tempó-
ribus majóris et ampliórís
molis nóbile rudiméntum.

R. Desidérium ánimæ. 4*

Lectio vi.

Res ab eo gestæ, quas
miríficas fuisse multis
arguméntis conjícere licet,
commúni scriptórum anti-
quórum naufrágio obscuræ
atque óbrutæ mansérunt.
Multa ad religió nem et di-
sciplinam spectántia pru-
déter stáuit, ac præ ceter-
is, ut epíscopus a paució-
ribus quam tribus epíscop-
is mínime consecrarétur;
ut cléríci sacris ordinibus
públice a próprio epíscopo
initiaréntur; et ut in Missa,
perácta consecratió ne, om-
nes cómunicárent. Obiit
tandem martýrio coroná-
tus, tértio Idus Júlii, et
juxta corpus beáti Petri
sepúltus est.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Si quis venit ad me. de
eodem Comm. 1. loco.

Die xvii.

S. Leonis IV. Papæ et Cf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ieo hujus nóminis
quartus, Romá nus,
Rodúlphifilius, mó-
nachus sancti Benedícti pri-
mum, cardinális deínde, ac
demum post óbitum Sérgii
secúndi eádem die, invítus
licet, in Lateranénse patri-
archíum dedúctus, ad san-
ctam Sedem ómnium votis
promó tus est. Vir fuit reli-
gió ne, innocéntia, pietáte,
humanitáte, liberalitáte,
prudéntia, et doctrína, præ-
sértim ecclesiástica, insí-
gnis. Sedit annos octo, sex
menses, et tótidem dies,
Lothário et Ludovíco ju-
nióre imperatóribus Au-
gústis.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Paucis ante illíus assum-
ptiό nem ménsibus, cum
basílicæ sanctórum Apo-
stolórum Petri et Pauli a
Saracénis diréptæ fuíssent,
ad álteram Urbis direptiό-
nem jam accíntos suis pré-
cibus fregit, et eórum clas-
sem dissipávit. Muris Vati-
cánum cinxit, et in civitá-
tem Leonínam commutá-
vit, quam beáto Petro cu-
stodiéndam trádídít. Tibe-
rínam oram túrribus mu-

nívit, diréptas basilícas restaurávit, et ornátum domus Dei, præsértim in Lateranénsi patriarchío, sublátum restituit.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Miráculis sanctíssimam vitam illustrávit; nam et basiliscum, cujus anhelitu jam multi exstínti fuerant, suis précibus præsens occídít; et máximum incéndium, quod basilícae Vaticanæ imminébat, signo crucis exstínxit. Quæ sanctitáte permótus rex Angliæ Astúlphus regnum suum Románæ Ecclesiæ tributárium fecit, et censum áñuum constituit. Vir sane de Urbe totáque república christiána óptime méritus, óbiit décimo sexto Kaléndas Augústi, anno Dómini octingentésimo quinquagésimo quinto, et sepúltus est in Vaticanó.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Die xix.

S. Symmachi Pap. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Symmachus, genere Sardus, patre Fortunáto, ex diácono a majóre et potióre cleri parte in Constantiniána basilíca, quarto ab óbitu Anastásii die, in ejus locum sufféctus est. Quia tamen distráctis electórum suffrágiis, Festi senátus princípis excónsulis instíntu, a noñúllis Lauréntius archiprésbyter promótus fúerat, gravíssimum inde schisma ortum hábuit, ex quo máxima christiánæ reipublicæ clades imminébat, nisi exímia Sýmmachi prudéntia, cum singulári christiánæ modéstiae exémplo conjúcta, et quátuor synodórum Romæ collectárum decretis firmáta, quibus et Theodoríci regis pro exsecutióne auctóritas, et élegans Ennodii pro defensióne stylus accéssit, pénitus exstíntum fuísset.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

In commemorátis sýnodis, aliisque réliquo témpore hábitis, multa ejus nutu et império statúta fuérunt, tum circa Románi Pontíficis et episcopórum electionem, ad turpem ámbitum amo-

véndum, abrogáta regis Odoácris iníqua lege; tum circa disciplinam ecclesiásticam, ac præsertim bonórum Ecclesiæ alienatióem. Imo sub ejus pontificátu et auspíciis, Aurelianénsis, Agathénsis, et áliæ sýnodi hábitæ sunt, in quibus multi et egrégii cánones cónditi fuérunt, ad dignitátem Ecclesiæ et fidélium mores plúrimum conducéntes. Várias demum sédulus pastor epístolas scripsit, in quibus ardentíssimus propagándæ ac servándæ fidei zelus, cum indefesso pastorális curæ stúdio mirábiliter enitescit.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Máximam pecúniæ summam pro rediméndis Ligúriæ captivis ultro contribuit; et quotánnis præsulibus Africánis, a Vándalis in ódium fidei in Sardiniam relegátis aliménta et vestes suppeditávit; eósquæ sacris quas petierant, reliquiis, nec non epístola, Ennódii stylo niténte, recreávit. Admiratióne porro dignum est, quod sub bárbaro et ariáno rege, sub quo Urbs ipsa captíva quodámodo tenebátur, tantam auri et argénti vim,

tum ad novas basílicas a fundaméntis exstruéndas, tum ad álias reparándas et regáli cultu ornándas contúlerit. Anno demum Christi décimo quarto supra quingentésimum, quarto décimo Kaléndas Augústi, cum sedísset años quíndecim et menses octo, pie óbiit, et sepúltus est in Vaticáno. **R.** Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Die xxi.

S. Alexii Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis die 17. Julii.

Die xxiv.

S. Vincentii a Paulo Cf.

Duplex.

Omnia ut in Brév., die 19. Jul. Lectio ix. de Homilia Vigilæ S. Jacobi Apost. et ejusdem commem. in Laudibus, deinde S. Christinæ Virg. et Mart.

Die xxvii.

S. Veronicæ de Julianis Virginis.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis die 9. Julii.

Lectio ix. S. Pantaleonis Mart., cum commem. in Laud.

Die xxviii.

Ss. Victoris I. Papæ et Mart., Innocentii I. Papæ et Conf., Nazarii et Celsi Martyrum.

Duplex.

Omnia ut in Brev. eadem die, præter sequentia.

Oratio.

Sanctorum tuorum nos, Domine, Victoris, Innocentii, Nazarii et Celsi confessio beata communiat: et fragilitati nostræ subsidium dignanter exoret. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno Lectiones ut in Breviario (mutato ordine), iv. Victor. v. Innocentius. vi. Nazarius.

In III. Noct. Homilia in Evang. Cum audieritis. de eodem Comuni 1. loco.

Vesper. a Capit. de S. Felice comem. præced. et Ss. Simplicii et Soc. Mm. (omisso in Oratione nomine Felicis).

Die xxix.

S. Felicis II. Papæ Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmi-tatem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix secundus Romanus, patre Anastasio, ex Romanæ Ecclesiæ archidiacono

in pontificem electus est, vivente Libério. Cum autem de Felicis pontificatu, tempore Gregorii decimi tertii, non levis controversia incidisset, virique gravissimi diversum sentirent, accidit eo ipso tempore, ut in diaconia sanctorum Martyrum Cosmæ et Damiáni, in foro Romano, quidam thesaurum quærentes, in arcam marmoream inciderint: in qua corpus sancti Felicis repertum est, una cum lapideo latérculo, ibidem intus posito, hisque litteris exarato: Corpus sancti Felicis Papæ et Martyris, qui damnavit Constantium. Contigit id pridie ejus diei quo Felicis in Ecclesia natalis dies agi consueverat, quarto Kalendas Augusti, anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo secundo. Unde Felice quasi pro se testimonium reddente, festum ejus in eadem diaconia, cum majori solemnitate singulis annis celebrari consuevit.

R. Honestum fecit. 4*

Lect. v. Sermónem. Lect. vi. Vicina. ut pro S. Urbano (mutato nomine), die 28. Maji. 5*

In III. Noct. Homilia in Evang. Si quis venit. de eod. Com. 1. loco.

In Laud. fit commemor. Ss. Simplicii et Soc. Mart. (omisso in Oratione nomine Felicis).

FESTA AUGUSTI.

Die ii.

S. Stephani I. Pap. Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.,
præter sequentia.

Oratio. Deus, qui nos.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus, Románuſ, pontificátum gessit Valeriáno et Galliéno imperatóribus. Instituit, ut sacerdótes et diáconusquam sacris véstibus nisi in Ecclesiá uteréntur. Baptizátos ab hæréticis íterum baptizári vétuit, rescribens sancto Cypriáno verbis illis: Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convertit: in iis Olýmpium tribúnium cum uxóre Exupéria et filio Theodúlo; item Nemésium tribúnium cum tota familiá, óculis Lucillæ ejus filiæ restitútis: qui omnes Jesu Christi Mártyres fuérunt.

R. Honéstum fecit. 4*

Lectio v.

Sed veheméntius jam in gravescente persecutióne imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martýrium suos hortabátur,

in cryptisque Mártyrum assidue Missas et concília celebrábat. Qui cum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, libere negávit se dæmónibus honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terrámótu cóncidit, templúmque contrémuit.

R. Desidérium animæ. 4*

Lectio vi.

Quare, ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucinæ: quos divínis præceptis ínstruens, sacraménto corpóris Christi cómunicávit; ibique dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspersa Mártyris ságuine, a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in pontificátu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Hábit ordinatiónes duas mense Decémври, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, episcopos tres. R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homilia in Evang.
Si quis vult. de eod. Coñ. 2. loco.

Die vi.
Transfigurationis
D. N. J. C.

Titul. Archibasilicæ Lateranens.
Duplex I. classis cum Octava.
Officium ut in Breviario.

Hymni ejusdem metri per totam
Octavam sic terminantur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amē.

In III. Nocturno omissa Lect.
Ss. Martyrum, legatur ix. Lect.
Tu vero Matthæi. ut in Brev.

De Ss. Felicissimo et Agapito
Mart. nihil.

In Festis infra Octavam occur-
rentibus fit commem. Transfigu-
rationis, per Ant., V. et Oratio-
nem de die Festo.

Die ix.
S. Emygdii Episc. et Mart.
Duplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 30*; Ps.
ut in I. Vesp. de Comm. Apost.

Hymnus.

Aúdiat miras óriens ca-
dénsque
Sol tuas laudes celebrésque
palmas,
Præsul Emýgdi, cólumen,
tuæque
Glória gentis.

O jubar cœli rádiis decó-
rum,
O potens signis, meritísque
felix;

Quem Deus gestis adhibére
suévit
Grándibus olim.

Ethnico primum génitus
parénte,
Illico nomen súperis dedi-
sti,
Pátriis spretis ópibus, beáta
Regna requírens.

Miles hinc scriptus Tría-
dis supérnæ
Italís infers sacra bella pla-
gis,
Instruis verbo, tribuísque
mira
Dona salútis.

Victor, et dives spóliis,
deórum
Templa subvértis, simulá-
cra et aras,
Mox feras gentes númeroſa
reddis
Agmina Christo.

Sit salus illi, decus atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,
Tótius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus et unus. Amen.

V. Terra trémuit et quí-
vit. R. Dum pro nobis de-
precarétur Emýgdus.

Ad Magnif. Ant. Emýg-
dus spíritu oris sui idoló-
rum cultum et templa sub-
vértit: quos in Christo gé-
nuit filios, illos fidéliter a
ruínis terræmótus servávit.

Oratio ut ad Laudes. 31*
Et fit commem. Octavæ Trans-
figurat., ac S. Romani Mart.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mártyrum
Dñum * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

Imperas saxo, látitans re-
pente
Lympha consúrgit, flúitans
salúbri
Fonte baptísmit, populós-
que lustras
Flúmine sacro.

Péctoris duros sílices re-
pelle,
Sáxeum cordis túmidi ri-
górem
Cóntere, ut sordes lacri-
mósa manans
Abluat unda.

Non times sævi rábiem
tyránni,
Sánguine effúso, generóse
Martyr:
Quin tibi abscíssum caput
usque ad aras
Mórtuus effers.

Nunc triumphátor super
astra regnans,
Sémitam nobis aditúmque
monstra:
Súpplices ductor génitos
supérnis
Sédibus infer.

Annuat cœlo Pater atque
Natus,

Annuat, compar utriúsque
virtus,
Spíritus votis, Deus unus
omni

Témporis ævo. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Circuivit terram, et
perambulávit eam, ut no-
tam fáceret in pópulis gló-
riam Dei.

Ps. trium Noct. de Comuni
unius Mart.

Ant. Virtúte magna reddé-
bat testimónium suñi Dei,
et Jesu Christi Dñi nostri.

Ant. Confúsi sunt, qui ado-
rábant sculptília, et qui glo-
riabántur in simulácrissuis.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánum tuárum.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 5.

Ne sequáris in fortitú-
dine tua concupi-
scéntiam cordis tui:
et ne díxeris: Quómodo
pótui? aut quis me subjíciet
propter facta mea? Deus
enim víndicans vindicábit.
Ne díxeris: Peccávi, et quid
mihi áccidit triste? Altíssi-
mus enim est pátiens réd-
ditor. De propitiáto pec-
cáto noli esse sine metu,
neque adjícias peccátum
super peccátum. Et ne di-
cas: Miserátio Dómini ma-

gna est, multitudinis peccatorum meorum miserébitur. Misericórdia enim et ira ab illo cito próximant, et in peccatores respicit ira illius.

R. Egressus est de terra sua et de cognatione sua :

* Et venit in terram quam monstráverat illi Deus. **V.** Ut annuntiáret inter Gentes ópera ejus. Et venit.

Lectio ii. Cap. 10. b.

Inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledictis, et subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, et destrúxit eos usque in finem. Sedes dum superbórum destrúxit Deus, et sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbárum arefécit Deus, et plantávit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, et pérdidit eas usque ad fundaméntum.

R. Diréctus est in conversiónem Géntium, * Et tulit abominatiónes impietátis. **V.** Zelo zelátus est pro Dómino Deo. Et tulit.

Lectio iii. Cap. 16. c.

Non dicas: A Deo abscondar, et ex summo quis mei memorábitur? In

pópulo magno non agnóscar: quæ est enim ánima mea in tam imménsa creatúra? Ecce cœlum, et cœli cœlórum, abyssus et univérsa terra, et quæ in eis sunt, in conspéctu illius commovebúntur, montes simul, et colles, et fundaménta terræ: cum conspéxerit illa Deus, tremóre concutiéntur.

R. Elégit abjéctus esse in domo Dei, * Magis quam habitáre in tabernáculis peccatorum. **V.** Et virtúte magna reddébat testimónium Jesu Christi Dómini nostri. Magis. Glória Patri. Magis.

In II. Nocturno.

Ant. Audiéntes autem Gentes gavisæ sunt, et glorificábant verbum Dei.

Ant. Et cantábant cánticum novum, carmen Deo nostro: Dóminus enim augébat quotidie, qui salvi fíerent.

Ant. Multitudinis autem credéntium erat cor unum et ánima una.

V. Posuísti Dómine super caput ejus. **R.** Coronam de lápide pretiósó.

Lectio iv.

mygdiius, e nobili Francórum prosápia Tréviris natus,

anno ætátis vigésimo tertio, paréntibus idolólatris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germáno et Valentíno vitam duxit. Humánis spre- tis oblectaméntis, rebus di- vínis plénius incumbébat, erga próximum caritátis ardóre æstuábat; idcirco ad procurándam multórum salutem Romam se contulit. Hospítio excéptus in insula Tíberis, hóspitis filiam per quinquénium im- medicábili morbo languén- tem baptísimo sanávit.

R. A fácie furóris tui Deus conturbáta est omnis terra: * Miserére, et ne fá- cias consummationem. **V.** Avertátur furor tuus a pó- pulo tuo. Miserére.

Lectio v.

Mox, óculis cæci coram pópulo signo crucis apértis, a multitudíne, eum filium Apóllinis credénte, in templum Æsculápii rá- pitur. Ibi Christi servum se professus, ejus invoca- tione magnum númerum ægrórum, nequídquam idó- li opem implorántium, va- letúdini restítuit, aras dí- ruit, Æsculápii signum con- fráctum in Tíberim projéct.

Quibus rebus, et mille tre- centórum Gentílium, præter Æsculápii sacerdótes, con- versióne inde secúta, irri- tati Posthúmii Titíani præ- fecti Urbis minas, Angeli mónitu, declínans, sanctum Marcéllum Pontíficem ádiit, a quo epíscopus ordinátus, et Asculum missus est.

R. Montes commovebún- tur, et colles contremíscent: * Misericórdia autem mea non recédet a te. **V.** Et fœ- dus pacis meæ non mové- bitur. Misericórdia.

Lectio vi.

Multis in itinere mirácu- lis, ingénti multitudíne Christo adjúnta, simul ac Asculum Emýgdus pervé- nit, dæmones, e simulácris idolórum per cuncta fana ejulátibus éditis, peregrí- num dolóris sui causam indicárunt. Quem cum con- citáta plebs ad cædem quæ- reret, excítus tumultu Po- lýmius civitátis præses, eum ad se vocátum multis sed irritis verbis, ad Jovis et Angáriæ deæ Asculi pa- trónæ veneratióem hor- tátur, promíssis étiam in præmium núptiis própriæ filiæ Polýsiæ, quam Emýg- dius ad Christum convér- sam baptizávit, et post eam mille et sexagínta hómines,

edúcta e saxo per ingens
miráculum aquárum cópia.
His in rábiem actus Polý-
mius sancto epíscopo caput
abscídit; quo facto, truncus
ejus mirábiliter eréctus ab-
jéctum humo próprium ca-
put attóllens mánibus, per
spátium tercentórum pás-
sum ad oratórium portá-
vit; inde ad templum má-
ximum translátum est, ubi
magna religióne Asculáni
pópuli et concúrsu exteró-
rum hanc usque in diem
cólitur. Incidit ejus beáta
mors persecutióne Diocle-
tiáni duránte.

R. Misericórdia tua Dó-
mine non recédát a nobis:
* Ut salvet nos, dum terra
tremít. **Ÿ.** Eleva bráchium
tuum: et délixtera tua glori-
ficétur in nobis. Ut. **Glória**
Patri. Ut.

In III. Nocturno.

Ant. Sicut pastor gregem
suum pavit, et in bráchio
suo congregávit agnos.

Ant. Trádidit corpus su-
um in mortem, ideo coro-
nátus póssidet palmam.

Ant. In vita sua fecit mon-
stra, et in morte mirábília
operátus est.

Ÿ. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem impó-
nes super eum.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. Cap. 21. b.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discípulis suis: Cum
audiéritis prælia et sediti-
ones, nolíte terréri: opórtet
primum hæc fieri, sed non-
dum statim finis. Tunc
dicébat illis: Surget gens
contra gentem, et regnum
advérsus regnum. Et ter-
ræmótus magni erunt per
loca. Et réliqua.

**Homilía sancti Gregórii
Papæ.**

Homilia 1. in Evang.

Dóminus et Redém-
ptor noster parátos
nos inveníre desi-
derans, senescéntem mun-
dum quæ mala sequántur
denúntiat, ut nos ab ejus
amóre compéscat. Appro-
pinquántem ejus términum
quantæ percussiões præ-
véniant, innotéscit: ut si
Deum metúere in tranquil-
litáte nólumus, saltem vi-
cínium ejus judícium vel
percussiõibus attríti ti-
meámus.

R. Hic est fratrum amá-
tor, et pópuli Israël: * Hic
est qui multum orat pro
pópulo et unívérsa sancta
civitáte Jerúsalem. **Ÿ.** Ipse
intercédat pro nobis ad Dó-
minum. Hic est.

Lectio viii.

Huic etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus præmisit, dicens: Exsúrget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et erunt terræmótus magni per loca, et pestiléntiæ et fames. Et quibúsdam interpósitis, hoc, quod modo audístis, adjúnxit: Erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressúra géntium præ confusióne sónitus maris et flúctuum. Ex quibus profecto ómnibus ália jam facta cernimus, ália in próximo ventúra formidámus.

R. Iste sanctus gloriósum sánguinem fudit pro Dómino, amávit Christum in vita sua, imitátus est eum in morte sua: * Et ideo glorificávit eum in coelis.

V. Iste sanctus confessus est Jesum Christum coram homínibus. Et ideo. **G**lória Patri. Et ideo.

Lectio ix. de Homilia Vigilæ S. Laurentii, si vero contigerit alia die celebrari erit sequens

Lectio ix.

Nam gentem contra gentem exsurgere, earúmque pressúram terris insistere plus jam in nostris

tempóribus cernimus, quam in codicibus légimus. Quod terræmótus urbes innúmeras óbruat, ex áliis mundi pártibus scitis quam frequénter audívimus. Pestiléntias sine cessatióne pátimur. Signa vero in sole, et luna, et stellis, adhuc apérte mínime vídimus; sed quia et hæc non longe sint, ex ipsa jam áëris immutatióne collígimus.

Te Deum laudámus.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Ut cognóvit * Emygdus, quod magnus est Dóminus Deus noster præ ómnibus diis, státuit custodíre iudícia justítiæ suæ.

Ps. Dóminus regnávit.

2. Exívit de domo sua, * et de cognatióne sua, et venit in terram, quam monstráverat illi Deus.

3. In hoc excitávit * illum Dóminus, ut osténderet in eo virtútem suam, et annuntiáret inter Gentes nomen suum.

4. Intelléctum dedit ei, * et instrúxit in via hac, qua graderétur, et firmávit super eum óculos suos.

5. Diréctus est * in conversiónem Géntium, et tulit abominatiónes eárum.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir qui suffert tentationem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Jesu, coróna Mártyrum,
Qui post cruénta prælia
Ad sempitérna præmia
Sanctum vocásti Emýgdiũ:

Casti cruóris púrpura
Palmáque ovántem nóbili,
Inter choros cœléstium
Reples beáto lúmine:

Nunc ejus ad victórias
Nos somnoléntos éxcita:
Virtútis ad præcónia
Sopóre mersos líbera.

Ut invocátus réddidit
Membris salútem lánguidis,
Sic labe prorsus críminum
Arcána purget méntium.

Ut éditis miráculis,
Aras deórum díruit,
Sic damna præsens árceat,
Quæcúmque nobis ímmi-
nent.

Ut voce quondam sústulit
Cultus nefándos dáemonum,
Sic ímpetret precántibus
Æténa cœli gaúdia.

Tu postulátis ánnue,
Rex magne Jesu Márty-
rum,
Cum Patre, et almo Spírítu
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen:

V. Ora pro nobis san-
cte Emýgdi. **R.** Ut digni
efficiámur promissiónibus
Christi.

Ad Bened. Ant. O virum
ineffábilem, per quem no-
bis antíqua prodígia Móy-
sis corúscant, cujus nútibus
e saxo aqua baptísmatis
Asculáno pópulo emanávif:
per quem evangélica lux
effúlsit: quem triúmphans
excépit cúria cœléstis; illic
pro nobis intercédere di-
gnétur, ut suo mereámur
gaudére consórtio.

Oratio.

Deus, qui beátum Emýg-
dium Mártyrem tuum
atque Pontíficem idolórum
victória et miraculórum
glória decorásti: concéde
propítius; ut, eo interve-
niénte, malórum spirítuum
fraudes vincere, et coru-
scáre virtútibus mereámur.
Per Dóminum nostrum.

**Fit comm. Oct. Transfig., Vigil.,
ac S. Romani Mart.**

Ad Horas.

**Ant. de Laud. Cap. et R. R. br.
de Comm. unius Mart.**

In II. Vesperis.

**Si dicendæ sint, omnia ut in I.,
et loco ult. Ps. dicitur Ps. 115.
Crédidi.**

Hymnus. Jesu coróna.

V. Méritis et précibus beátí
Emýgdii. **R.** Propítius esto
Dómine clero et pópulo tuo.

Ad Magnif. Ant. O Emýg-
di, Martyr glorióse, quos
in Christo genuísti filios,
et veræ fidei lacte enutrí-
sti, tua, quæsumus, orátio
comméndet nos indesinén-
ter Deo.

Die xi.

S. Xysti II. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart.,
præter sequentia.

Oratio. Infirmítatem.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ystus secúndus, A-
theniénsis, ex phi-
lósopho Christi di-
scípulus, in persecutióne
Valeriáni accusátus quod
públice Christum prædicá-
ret, comprehénsus tráhitur
in templum Martis, propó-
sita ei capitáli pœna, nisi
illi simulácro sacrificáret.
Qua impietáte constantíssi-
me recusáta, cum ad mar-
týrium ducerétur, occurrén-
ti sancto Lauréntio, et do-
lénter in hunc modum in-
terrogánti: Quo progréde-
ris sine filio pater? quo
sacérdos sancte sine mi-
nistro próperas? respón-
dit: Non ego te désero fili:
majóra te manent pro Chri-
sti fide certámina: post trí-

duum me sequéris, sacer-
dótem levíta: intérea, si
quid in thesaúris habes, pau-
péribus distríbue. Eódem
ígitur die interféctus est
una cum Felicíssimo et
Agapíto diáconis, Januá-
rio, Magno, Vincéntio et
Stéphano subdiáconis, et
in cœmetério Callísti sepúl-
tus octávo Idus Augústi:
céteri vero in cœmetério
Prætextáti. Sedit menses
úndecim, dies duódecim.
Quo témpore hábuit ordi-
natiónem mense Decémbri,
creátis presbýteris quátuor,
diáconis septem, episcopis
duóbus.

R. Honéstum fecit. 4*

Lect. v. et vi., ut pro S. Urbano
(mutato nómine), 28. Maji. 5*.

In III. Nocturno Homilia in
Evang Si quis venit. de eodem
Communi 1. loco. Lect. ix. de
Ss. Tibúrtio et Susanna, Mart.

In Laudib., coñem. Oct. Trans-
figurat. et S. Laurentii, deinde
Ss. Mart.

Die xiii.

In die Octava

Transfigurationis

D. N. J. C.

Duplex.

Omnia ut in Festo die 6. Aug.,
præter sequ.

In I. Vesp. fit commemor. Octav.
S. Laurentii, postea Ss. Hippolyti
et Cassiani Martyrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Sermo sancti Cyrilli Epíscopi Alexandríni.****Ap. Metaph. post med.****Lectio iv.**

rbitrátus fortásse beátus Petrus advenísse tempus regni Dei, in monte quidem versári déligit: dicit autem tria esse faciéndá tabernácula, nésciens quid diceret. Non erat enim tempus consummationís sáeculi, neque in præsénti témpore sunt sancti futúri partícipes spei eis promissæ. Cum ergo dispensátio adhuc esset in princípío, et nondum esset finíta, quómodo erat consentáneum Christum, qui vénerat propter caritátem in mundum, desínere pro eo velle pati? Nesciébatergo Petrus quid diceret.

R. Inebriáti sunt.**Lectio v.**

Céterum, præter admirabile et arcánum Christi glóriæ spectáculum, áliquid quoque áliud factum est útile et necessárium, ad confirmándam in se fidem, non solis discípulis, sed étiam nobis ipsis. Désuper enim ex alto éxstitit vox Dei et Patris dicéntis: Hic est Filius meus diléctus, in quo mihi bene complácu,

ipsum audíte. Et dum facta est, inquit, vox, invéntus est solus Jesus. Ecce, præsénte Móyse, Pater jubet sanctis Apóstolis, ut eum aúdiánt; quod si eos volúisset sequi præcépta Móysis, dixíisset: Serváte legem. Nunc autem ne hoc quidem dicit Deus et Pater. Aberat quidem Móyses, Elías autem non áderat; solus vero erat Christus: jussit ergo ipsum audíre. Ipse est enim finis legis et Prophetárum.

R. Præcéptor, bonum est.**Lectio iv.**

Proptérea Judæórum pópulum allocútus est, dicens: Si crederétis Móysi, crederétis útique mihi; ille enim de me scripsit. Quóniam autem et per sapientíssimum Móysen datum præcéptum contémnere, et quæ per sanctos prophétas dicta sunt nihil dúcere, perpétuo perseverárunt, jure sunt abalienáti, et exturbáti a bonis, quæ promissa sunt ipsis pátribus. Obediéntia enim mélior est, quam sacrificium; et auscultátio, quam ádipes agnórum, sicut scriptum est, et ita quidem se habet Rex Judæórum. Nobis autem, qui ejus advéntum agnó-

vimus, omnia omnino bona áderunt per ipsum, et in ipso Christo. Per quem, et cum quo Deo et Patri glória, et poténtia cum sancto Spíritu, in sæcula sæculórum. Amen.

R. Si ministratio mortis.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, et Jacobum, et Joáñem fratrem ejus, et duxit illos in montem excélsu[m] seórsum, et transfigurátus est ante eos. Et reliqua.

Homília sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 7. in Luc. cap. 9.

Hic est Fílius meus diléctus; hoc est, non Elías fílius, non Móyses fílius, sed hic est Fílius, quem solum vidétis; recésserant enim illi, ubi cœpit Dóminus designári. Vides hanc non solum insipiéntium, sed étiam perfectórum, imò étiam cœléstium fidem esse perféctam, Fílium Dei scire. Sed quóniam hæc jam supra diximus, cognósce nubem istam non fumigántium esse móntium nebulóso humóre concrétam, et coácti aéris

calígine píceam, quæ cœlum tenebrárum horróre subtéxerat: sed lúcidam nubem, quæ nos non pluviálibus aquis, et huméntis alluvión[e] imbris immádidet, sed de qua mentes hóminum, voce Dei omnipoténtis emíssa, ros fidei rigávit.

R. Vocávit nos Deus.

Lectio viii.

Itaque cum tres essent, unus est factus. Tres in principio vidéntur, unus in fine. Perfécta enim fide unum sunt. Dénique hoc étiam Dóminus Patrem orat, ut omnes unum simus. Nec solum Móyses et Elías in Christo unum sunt, sed étiam nos unum corpus sumus Christi. Ergo, et illi tamquam in uno córpore recipiúntur in Christi corpus, quia et nos unum érimus in Christo Jesu. Aut fortáassis, quia lex et prophétæ ex verbo: quæ autem ex verbo cœpérunt, in verbo désinunt. Finis enim legis est Christus, ad justítiam omni credénti.

R. Deus, qui fecit.

Lectio ix. de Ss. Hyppolyto et Cassiano, ut in Brev.

In Laudibus fit commemor. Oct. S. Laurentii; deinde Ss. Mart.

In II. Vesp. commemor. sequ., deinde Octavæ S. Laurentii, postea S. Eusebii Conf.

Die xiv.

S. Hormisdæ Papæ et Cf.

Duplex.

Omnia de Cōmuni Conf. Pont.,
præter sequ. (m. t. v.)

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hormisdas, natione
Campānus, Justo
patre Frusināte, sé-
ptimo a Sýmmachi óbitu
die, cum jam sanctæ Ro-
mánæ Ecclésiæ diáconus
esset, summa ómnium con-
sensiōne ad sanctam Petri
Sedem provéctus est: in
qua ita se gessit, et domí-
nico gregi pascéndo sédu-
lam óperam navávit, ut non
sine singulári Dei provi-
déntia ac divíno consílio
eléctum fuisse perspéctum
sit. Hoc quippe hómine iis
tempóribus Ecclésia indi-
gébat, qui et res árduas
faciéndas animóse suscépe-
ret, et suscéptas ad optá-
tum finem strénue perdú-
ceret.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Ubi suprénum Pontíficis
munus íniit, totum fere
christiánum orbem sub ré-
gibus bárbaris vel hæré-
ticis geméntem invénit, et

distráctam in partes Ecclé-
siam. Sed octo annórum
spátio, vir plane Deo ple-
nus, perénni cura ac felíci
labórum suórum evéntu,
eo rem addúxit, ut Orien-
táles ecclésiæ, ab octogínta
círciter annis fœdo schí-
smate separátæ, subscripto
libéllo, quem is per suos
legátos míserat, ad unitá-
tem redierint; et Africæ sui
epíscopi, quos in Sardí-
niam Vándali relegárant,
fúerint restitúti, et Lazó-
rum rex ac pópulus ad
Christi fidem, ejus ópera,
indúctus sit; ac demum
Clodovéus Francórum rex
ad eámdem fidem convér-
sus, solémni legatiōe ad
Sedem apostólicam, corón-
am áuream gemmis di-
stíntam Hormisdæ obtúle-
rit, ad perpétuum obedién-
tiæ et fidei monuméntum.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Manichæos item discús-
sit, eorúmque códices
ante fores Constantiniánæ
basílicæ incéndio concre-
mávit. Complúres epístolas
scripsit ad vários, per uni-
vérsam orbem christiánam,
in quibus ardentíssimus ze-
lus religiōis amplificán-
dæ, quo medúllitus flagrá-
bat, sacrárum litterárum
sciéntia, cum limpidíssimo

et amœno stylo conjuncta, qua plúrimum valébat, singuláris rerum gerendarum perítia, præsertim cum régibus et optimátibus, qua præ céteris pollébat, aliæque heróici ánimi dotes, mirum in modum elúcent. Ejus demum pia liberálitas in egénos et sacras ædes profúsa fuit. Ac tandem suórum votórum compos, annis ac méritis gravis, et rerum gestárum glória apud Deum et hómines celebérimus, post novem pontificátus annos, ad cœlestem pátriam migrávit, anno Christi quingentésimo vigésimo tértio, exánimi corpóris exúviis Vaticanæ basilicæ relictis.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo péregre. de eodem Communi 1. loco.

Lectio ix. de Hom. Vigilæ Assumptionis, ut in Brev.

In Laudibus fit comm. Octavæ S. Laurentii, Vigilæ, ac S. Eusebii Conf.

Die xvi.

S. Rochi Confessoris.

Duplex.

Ut inter festa pro aliqu. locis die 16. Aug.

Die xix.

B. Urbani II. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Dómine Jesú Christe, qui beáto Pontífici Urbáno pro Ecclésiæ tuæ libertáte et decóre feliciter decertáre tribuísti, eúmque ad rediménda ab infidélium potestate tuæ vitæ mortális et passiónis monuménta per virtútem crucis roborásti: concéde; ut ipsíus intercessióne, contra hostes animæ nostræ dimicántes in terris, æternæ glóriæ bravíum accipere mereámur: Qui vivis.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

æculo undécimo, fervénteluctuosíssimo dissidio Ecclésiám inter et Impérium, non minóri fortitúdine quam céteri Pontífices, qui per ea témpora Románam obtinuérunt Sedem, enítuit Urbánus secúndus, Odo ántea vocátus, e nóbili familia apud Castelliónem supra Matrónam non procul a Rheménsi urbe ortus. Is

Brunóne magistro, celeberrimo póstea Carthusianórum institutóre, philosophicis ac theológicis stúdiis óperam dedit, et ob egrégias virtútes in ecclésia Rheménsi canonicátu potitus est. At sáculi curas pertæsus, ac régulam sancti Benedicti professus, primum in Cluniacénsi, dein in Bainsonénsi et Cavénsi cœnôbiis religiosissime conversátus est. Vestigia sequútus sancti Gregórii séptimi, viri ópere et sermóne poténtis, a quo in majóribus Ecclésiæ negotiis adhibitus fúerat, atque Episcopus Ostiénsis et sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardínalis creátus, pari ánimi constántia ac fortitúdine jura Ecclésiæ contra láicam potestátem vindicávit.

R. Invéni David. 6*

Lectio v.

Summus Póntifex renuntiátus, Casíni montem invísit, sacras ibi beatíssimi patris Benedicti exúvias veneratúrus, ejúsque ope a lápidis morbo, quo diu laboráverat, insígni prodígio sanátus fuit. Cavénsis monastérii ecclésiám et sancti Nicolái Barénsis basílicam consecrávit, ibíque corpus ejúsdem thaumatúrgi ma-

gna cum solemnitate repósuit. In eádem Barénsi basílica insígne concílium hábuit, ut Græcórum erróres confutáret, doctíssimis præsertim usus arguméntis, quibus sanctus Ansélmus archiepiscopus Cantuariénsis fidem cathólicam asséruiť. Aliis prætérea divérsis in locis convocátis concíliis, ecclesiásticæ disciplínæ observántiam strénue curávit. Sed ómnium celeberrimum fuit Claromontánum concílium, in quo illárum sacrárum expeditiónum felicíssimo succéssu auctor éxstitit, quæ ex salutíferæ crucis Christi signo, quo decorabántur, Cruciátárum nómine fuérunt appellátæ. Ac sane mirum est Pontificem pauperem, uti erat tunc Urbánus, absque regum ope, sine ulla exactióne aut tribúto, tam ingéntem príncipum virorúmque nobílium, ac ceterórum ex omni órđine, statu et regno multitudínem congregásse, qui ad difícilē ádeo expeditiónem sponte et álacri ánimo properárent; quibus pro stipéndio sola proponebátur peccatórum indulgéntia, et sola spes vitæ æternæ pro præmio.

R. Pósui adjutórium. 7*

Lectio vi.

Beátam Dei Genitricem singulári obséquio prósequens, speciálium precum in ejus honórem recitationem cléricis æque ac laícis ea occasione indíxit, ut qui fidéles suscipiendæ expeditióni impares essent, mílites pro religiónis causa dimicántes saltem oratióibus adjuvárent. Hinc et cultus beátæ Mariæ, qui hodiéque in Sábbato celebrári solet, ab eo institútus fuisse perhibétur. Post plúrimos autem labóres pro Ecclesiá superátos, Romæ, quæ jam cum tota Itália ab Henríci imperatóris oppressióne eváserat, universáli quoque Ecclesiá in tranquilliórem statum revocatá, tandem meritórum magis quam diérum plenus, anno millésimo nonagésimo nono, die vigésima nona Júlii gloriósa justórum morte quiévit, cum Petri Cáthedram tenuísset annos undecim, menses quátuor, dies decem et octo. Corpus ex ædibus Petri Leonis apud sanctum Nicoláum in Cárcere ad basilicam Vaticanám delátum est, ibíque inter totíus Urbis luctum et tristítiam honorífice cónditum. Cultum usque ab immemorábili tẽm-

pore beáto Urbáno secúndo exhibitum Leo décimus tértius Póntifex Máximus ex Sacrórum Rítuum Congregatiónis consúlto ratum hábuit et confirmávit, atque Offícium cum Missa, in ejus honórem quotánnis celebrándum Clero Románo, Rheménsi ac Tolosáno benígne indúlxit.

R. Iste est qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Comuni 2. loco.

Die xxiv.

S. Alphonsi Mariæ de Lig. Ep., Conf. et Eccl. Doct.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 2. Aug. Lectio ix. de Homil. Vigil. S. Bartholomæi Apost., et comm. in Laudibus.

Die xxvi.

S. Zephyrini Papæ Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus: ut beáti Zephyríni Mártiris tui atque Pontíficis cujus gaudémus méritis, instruámur exémplic. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Zephyrínus Romá-
nus, Sevéro impe-
ratóre ad regéndam
Ecclésiám assumptus, san-
civit ut qui ordinándi es-
sent, oportúno témpore,
et multis præséntibus clé-
ricis et láicis, de more sa-
cris initiaréntur, doctique
ac spectatæ vitæ hómínes
ad id officii munus deli-
geréntur. Decrévit præ-
térea, ut rem divínam fa-
ciénti epíscopo sacerdotés
omnes astárent. Idem in-
stituit ut patriárcha, pri-
mas, metropolitánus advér-
sus epíscopum non ferant
senténtiam, nisi apostólica
auctoritaté fulti. Vixit in
pontificátu annos decem et
octo. Hábuít ordinatiónes
quátuor mense Decémbri,
quibus creávit presbýte-
ros trédecim, diáconos se-
ptem, epíscopos per divér-
sa loca trédecim. Antoni-

no imperatóre martýrio co-
ronátus est, et sepúltus via
Appia, prope cœmetérium
Callísti, séptimo Kaléndas
Septémbris.

R. Honéstum fecit. 4*.

Lectio v. et vi. Pastor bonus. ut
in festo S. Felicis (mutato no-
mine), die 30. Maji. 8*.

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Si quis vult. ut in eodem
Comm. 2. loco.

**Dominica post Octavam
Assumptionis B. Mariæ V.**

**Purissimi Cordis
B. Mariæ V.**

Duplex majus.

**Omnia ut inter festa pro aliqu.
locis eadem Dominica.**

Die i. Septembris.

S. Ludovici Regis, Conf.

Semiduplex. (m. t. v.)

**Omnia ut in Brev. die 25. Aug.
Lectio ix. de Ægidio, et ejus-
dem commem. in Laud., Ant. et
V. variatis; deinde Ss. Duodecim
Fratrum Martyrum.**

Index alphabeticus.

Alexii Conf. dupl. 21. Julii.	pag. 22*
Alphonsi Mariæ de Lig. Ep., Conf. Eccl. Doct. dupl. 24. Aug.	38*
Anacleti Papæ et Mart. dupl. 13. Julii.	19*
Augustini Papæ et Conf. dupl. 7. Junii.	10*
Benedicti XI. Papæ et Conf. dupl. 7. Julii.	14*
Bonifacii IV. Papæ et Conf. dupl. 29. Maji.	6*
Commemoratio OO. Ss. Summorum Pontif. S. R. E. dupl.	
Domin. I. non impedita post Oct. Ss. Petri et Pauli.	13*
Cordis Purissimi B. M. V. dupl. maj. Dom. p. Oct. Assumpt.	39*
Eleutherii Papæ et Mart. dupl. 1. Junii.	8*
Emygdii Episc. et Mart. dupl. 9. Aug.	25*
Eugenii I. Papæ et Conf. dupl. 2. Junii.	9*
Eugenii III. Papæ et Conf. dupl. 8. Julii.	16*
Felcis a Cantalicio Conf. semid. 21. Maji.	3*
Felcis I. Papæ et Mart. dupl. 30. Maji.	7*
Felcis II. Papæ et Mart. dupl. 29. Julii.	23*
Ferdinandi Reg. Conf. semid. 9. Junii.	10*
Gallicani Mart. dupl. 25. Junii.	13*
Hormisdæ Papæ et Conf. dupl. 14. Aug.	35*
Irenæi Episc. et Mart. dupl. 4. Julii.	14*
Isidori Agricolæ Conf. dupl. 15. Maji.	3*
Joannis Baptistæ de Rossi Conf. dupl. 23. Maj.	3*
Joannis I. Papæ et Mart. dupl. 27. Maji.	3*
Joannis Nepomuceni Mart. dupl. 17. Maji.	3*
Mariæ B. V. sub tit. Auxil. Christianor. Conf. dpl. maj. 24. Maji.	3*
Leonis III. Papæ et Conf. dupl. 12. Junii.	11*
Leonis IV. Papæ et Conf. dupl. 17. Julii.	20*
Ludovici Regis, Conf. semidupl. 1. Sept.	39*
Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. dupl. 3. Junii.	10*
Pauli I. Papæ et Conf. dupl. 3. Julii.	13*
Pii I. Pont. et Mart. dupl. 11. Julii.	18*
Prodigiorum B. M. V. dupl. maj. 9. Julii.	18*
Rochi Conf. dupl. 16. Aug.	36*
Silverii Papæ et Mart. dupl. 20. Junii.	12*
Stephani I. Papæ et Mart. dupl. 2. Aug.	24*
Symmachi Papæ et Conf. dupl. 19. Julii.	21*
Transfigurationis D. N. J. C. dupl. 1. cl. 6. Aug.	25*
Transfigurationis D. N. J. C. Oct. dupl. 13. Aug.	32*
Urbani I. Papæ et Mart. dupl. 28. Maji.	5*
Urbani II. Papæ et Conf. dupl. 19. Aug.	36*
Veronicæ de Julianis Virg. dupl. 27. Julii.	22*
Victoris I. Papæ et Mart., Innocentii I. Papæ et Conf.,	
Nazarii et Celsi Martyrum. dupl. 28. Julii.	23*
Vincentii a Paulo Conf. dupl. 24. Julii.	22*
Xysti II. Papæ et Mart. dupl. 11. Aug.	32*
Zephyrini Papæ et Mart. dupl. 26. Aug.	38*

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM S. R. E.

PARS ÆSTIVA.

Die 22. Maji.

S. Paschalis Baylon
Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 17. huj.
Vesp. a Cap. de sequ. cum
commem. præced.

Die 25. Maji.

S. Gregorii VII. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Ut in Brev., hac die; omissa
ix. Lect. et comm. S. Urbani,
de quo fit die 28. hujus. Vesp.
de sequenti.

Die 26. Maji.

S. Philippi Nerii Conf. al-
mæ Urbis Patroni secund.

Duplex 2. classis.

Omnia ut in Breviario ea-
dem die.

In I. Noct. Lect. Beátus vir.
de Comuni Conf. non Pont.
2. loco.

Omittitur ix. Lect. et comm.
S. Eleutherii Papæ et Mart., de
quo fit die 1. Junii.

In II. Vesp. comm. sequ.

Die 15. Junii.

S. Joannis a S. Facundo
Confessoris.

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 12. huj.
Et fit commem. et Lect. ix. Ss.
Viti et Soc. Mart. ut ibidem
hac die.

Die 27. Junii.

S. Gulielmi Abbatis.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 25. huj.
cum commem. Oct. Nativ. S. Jo-
annis.

Vesp. a Capit. de sequ., com-
mem. præced. et Octav. Nativ.
S. Joannis.

Die 28. Junii.

S. Leonis II. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Ut in Breviario, hac die, cum
comm. Oct. S. Joannis ac Vigi-
liæ in Laud. ut ibidem.

Die 29. Junii.

Solemnnitas

Ss. Petri et Pauli Apost.

Duplex 1. classis cum Octav.

In Alma Urbe infra hanc Octavam ex Decr. S. R. C. diei 5. Julii 1883, fit sequens commemoratio ipsius Octavæ, quocumque Festo occurrente, in Vesp. et Laudibus.

Ad Bened. Ant. Gloriósi principes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exiit sonus eórum. ℞. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, et Paulus Doctor géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam Dómine.

℣. Constitues eos príncipes super omnem terram. ℞. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Oratio.

Deus, qui hodiérnam diem Apostolorum tuorum Petri et Pauli martyrio consecrásti: da Ec-

clésia tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.

Die 30. Julii.

S. Marthæ Virg.

Duplex.

Ut in Brev. die 29. hujus. Et fit commem. Ss. Abdon et Sennen Mm. cum ix. Lectione, ut ibidem hac die.

Die 18. Augusti.

S. Hyacinthi Confess.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 16. Augusti.

Et fit comm. Oct. Assumpt. ac S. Agapiti Mart. ut in Brev.

Lectio ix. de S. Agapito Mart. et commem. Oct. ac S. Mart. in Laud. ut ibidem hac die.

Vesp. a Cap. de sequ. comm. præc. et Oct.

Die 3. Septembris.

S. Elisabeth Reg. Portugall. Vid.

Semiduplex.

Omnia ut in Breviario die 8. Julii.

In I. Vesp. si dicantur Suffragia, erit ℣. Spécie tua.

Vesp. de sequ. comm. præc. Ant. et ℣. propr.

Concordant cum Originalibus.

Ratisbonæ, die 30. Novembris 1896.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gener.

Die 22. Junii.

In Festo Beati Innocentii V. Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Inno-
céntium Confessórem
atque Pontificem, sciéntiæ
ac prudéntiæ donis decorá-
tum, pacis et unitátis conciliatórem effecísti: ejus in-
tercessióne nobis concéde
coeléstia sápere; et ómnia
bona concórdi stúdio se-
ctári. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

nnocéntius, ántea
Petrus de Taran-
tásia dictus, anno
supra millésimum círci-
ter biscentésimo vigésimo
quinto natus est. Dives
æque ac nóbilis, et elegan-
tíoris formæ a ténera ætáte
in Ordine Prædicatórum
se súaque ómnia Deo man-
cipávit. Per annos ferme
trigínta in cœnóbio Pari-
siénsi religiósus móribus
sacrísque lítteris appríme
excúltus, sapiéntiæ ac san-
ctitátis culmen ascéndit. Ad
theológicas disciplínas in
Académia Parisiénsi tra-
déndas, et ad régimen Pro-
vínciæ sui Ordinis semel
et íterum vocátus, egrégíus

fuit sacrae sciéntiæ magí-
ster, et prælátus inter fra-
tres acceptíssimus. Ubér-
rimo animárum fructu pó-
pulos Gálliaë verbi Dei
prædicatióne informávit,
sibíque haud exíguam di-
céndi laudem promérui.

R. Invéni David.

Lectio v.

A beáto Gregório décimo
Pontífice Máximo Ec-
clésiæ Lugdunénsi regén-
dæ præpósitus, cleri popu-
líque graves ac diutúrnas
contentiões brevi ac fe-
líciter sedávit. In Sená-
tum Purpuratórum Patrum
adscítus, Œcuménicæ Sý-
nodo Lugdúni celebrándæ
sollícite ómnia dispósuit:
tum in ipsa Sýnodo jussu
Pontíficis una cum sancto
Bonaventúra majóris mo-
ménti negótia moderátus
est. Ejus præsértim ópera
Græcórum conjúctio cum
Latínis probáta est: que-
relæ cleri sæculáris contra
regulárem sublátæ: et Con-
clávis statúta ad futúras
Romanórum Pontíficum
electiões sancíta.

R. Pósuí adjútórium.

Lectio vi.

Arétii beáto Gregório dé-
cimo vita functo, cun-
ctis Cardinálium suffrá-

giis ad Petri Cāthedram evēctus est. Magnānimi decessōris consilia prosecutus, impigre stūduit ut Orientāles a jugo infidēlium liberāret: Cārolum Siciliæ regem cum Itālicis civitatibus amice compōsuit: Rodūlphum imperatōrem Ecclēsiæ Romānæ ditiōni ab Alpibus minitāntem propulsāvit: contra Saracēnos, Hispāniam invadētes, celeritatē magna exercitum cruce signatōrum instrūxit: normas dedit, quibus religiōsa Græcōrum cum Latīnis reconciliatio perficeretur, a successoribus sēdulo retēntas. Hæc

tanta operātus brevi quinque mēnsium decūrsu, dum majōra adhuc ab eo sperābat Ecclēsia, febris Romæ corrēptus anno ætātis suæ quinquagésimo primo ad Súperos piissime evolāvit. Multis in vita et post mortem mirāculis clāruit. Quāmobrem statim ab exitu cultus ecclesiasticus beāto Pontífici præstitus fuit: quem numquam intermissum, ex Sacrorum Rituum Congregatiōnis consūlto, Leo Papa Décimus tertiū confirmāvit. **R.** Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregri. de Comuni 1. loco.

URBIS.

Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII., ad enixas preces Eminentissimi et Reverendissimi Domini Cardinalis Lucidi Maria Parocchi, ipsius Sanctitatis Suæ in Urbe Vicarii, ab infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Præfecto relatas, suprascriptum Officium cum Missa, Ordini Prædicatorum concessum, nec non Elogium Martyrologio Romano inserendum, benigne approbavit atque adhibendum indulsit a Clero Urbis, tam Sæculari, quam Regulari, Calendario Romano utente, in festo Beati Innocentii V. Papæ, Confessoris, sub ritu Duplici minori, die vigesima secunda Junii quotannis recolendo: servatis Rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 29. Aprilis 1898.

(L S.) **✠ C. Card. Mazzella, Præfectus.**
D. Panici, **Secretarius.**

Concordat cum Originali. In fidem etc.

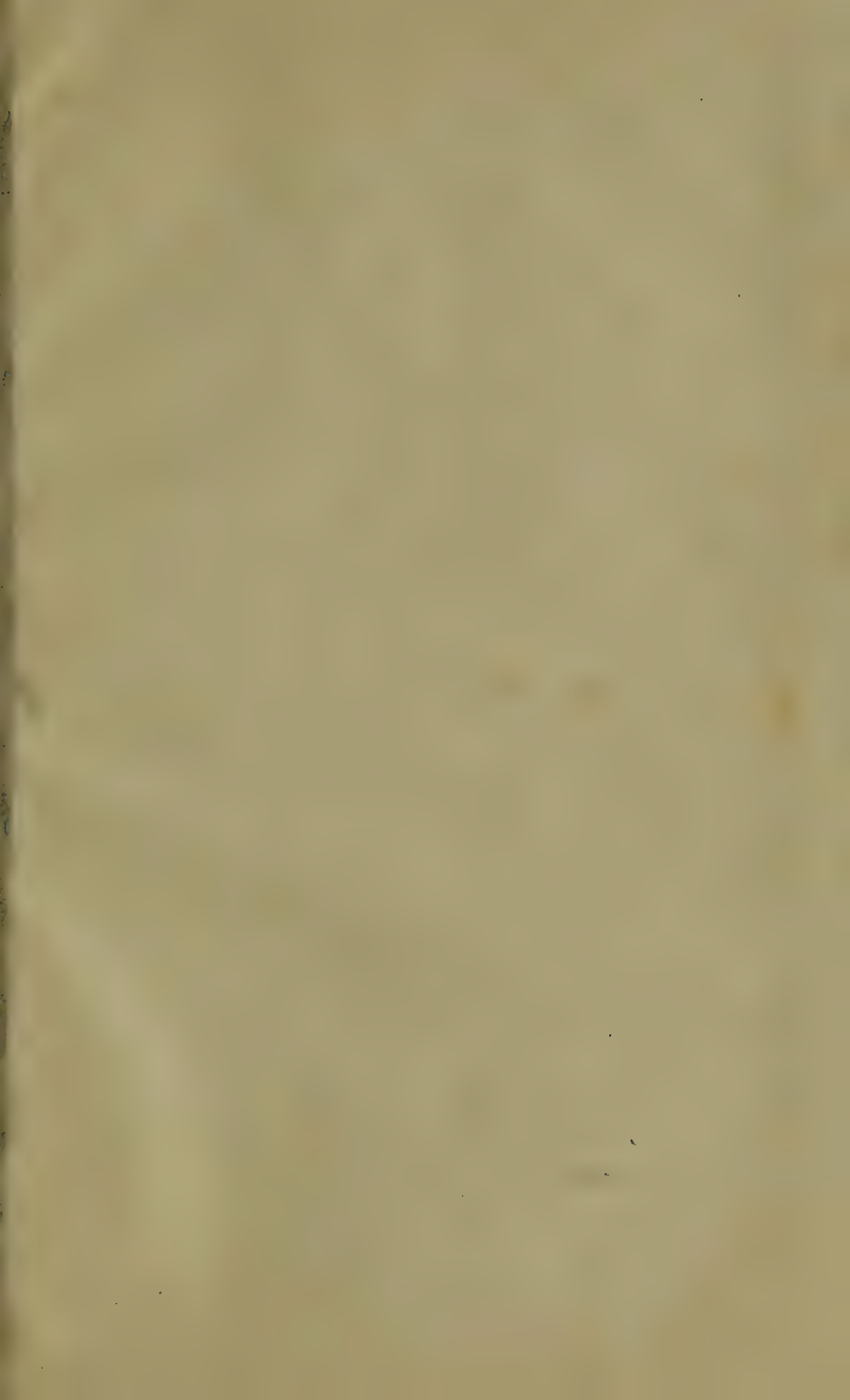
Ex Secretaria Sacr. Rit. Congreg., die 12. Augusti 1898.

Diomedes Panici S. R. L. Secretarius

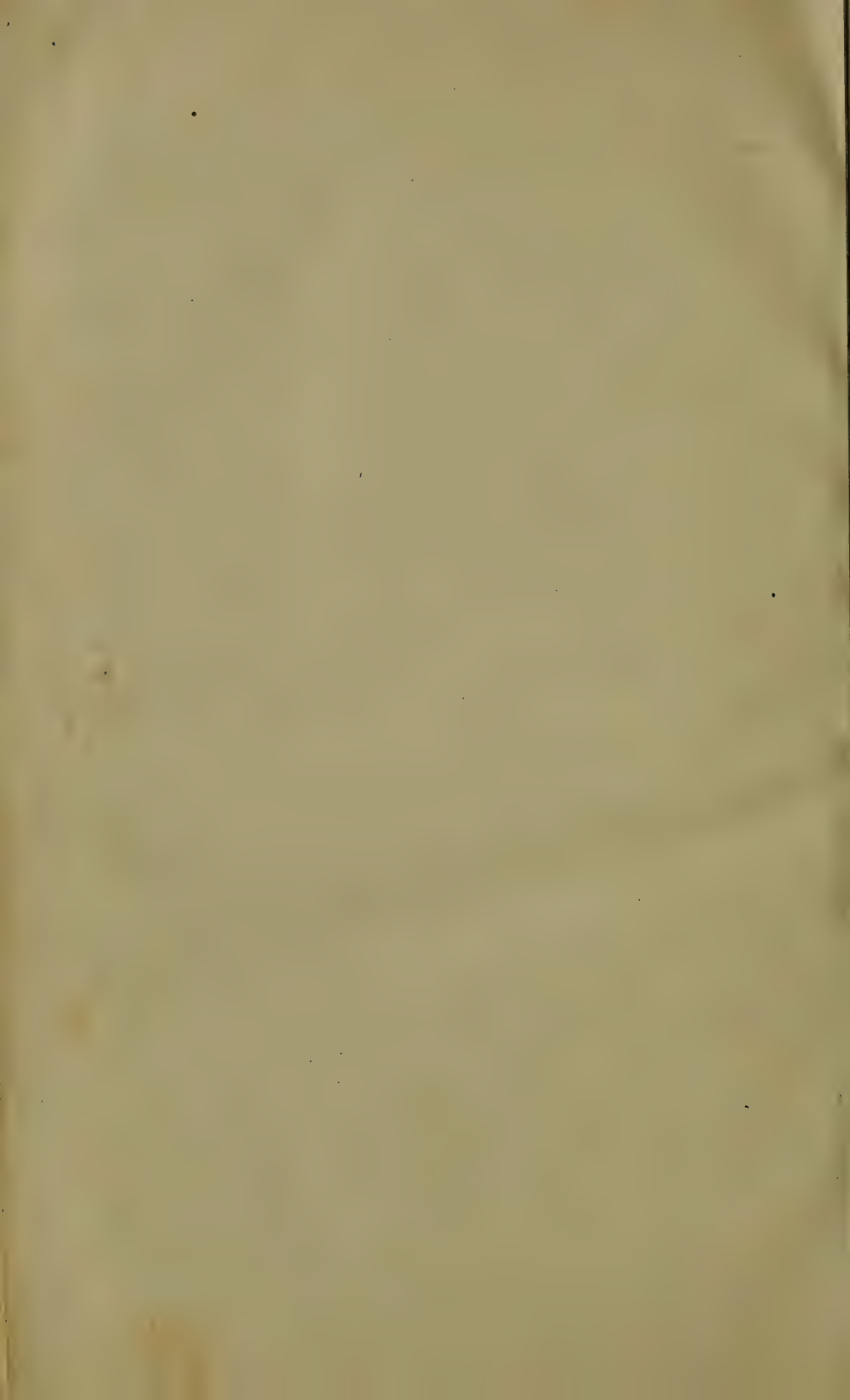
Imprimatur.

Ratisbonæ, die 19. Augusti 1898.

Dr. Fr. X. Leitner, Vic. in Spir. Gen.

BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY

3 1197 21061 5247

All library items are subject to recall at any time.

AUG 18 2011

[illegible]

Brigham Young University

